ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ
1837-1860

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΤΟΜΟΙ 12-13
1856-57
ΣΕΛΙΔΕΣ 1331-1650

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1990

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ
1837-1860

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ISSN 1105-0942

© Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία, Πανεπιστημίου 22, Ἀθῆναι 106 72, Fax (01) 3625 531

Ὁ πίνακας τῶν περιεχομένων στὸ τέλος τοῦ βιβλίου εἶναι φωτομηχανικὴ ἀνατύπωση τμήματος τοῦ τόμου «Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, Εὑρετήριον Πρώτης καὶ Δευτέρας περιόδου 1837-1874, τόμος πρῶτος, συνταχθὲν ὑπὸ Ἀθηνᾶς Γ. Καλογεροπούλου - Μαρίας Προύνη Φιλίπ, ἐν Ἀθήναις 1973».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ
1837-1860

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΤΟΜΟΙ 12-13
1856-57
ΣΕΛΙΔΕΣ 1331-1650

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1990

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ
ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφημερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἐτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

2675.

ΙΩΝΠΟΙ
ΟΤΑΙΕΡΑΚΑΙ
ΗΠΟΙΗΣΑΜΕ
ΩΝΕΠΙΤΟΥΤΟ
ΞΕΙΔΕΚΑΤ
ΤΟΥΤΟΙΣΕ
ΓΑΡΩΝΑΣ
ΗΣΩΣΑΝΜ
ΙΜΗΧΑΝΗ
ΝΕΛΛΗΝΙΟ
ΑΠΑΝΤΗΣ
ΚΟΟΤΩΝΩ
Ι·ΝΙΙΙ

2675.

πολλ]ῶν [π]οι[ησάμενοι . . .
. .]ο τὰ ἱερὰ καὶ [τὰ . . .
. .]η ποιησάμε[νοι . . . .
. . τ]ῶν ἐπὶ τοῦτο [διωρισμένων
. . δό]ξει δὲ κατ[ὰ τὸν Νόμον
. . .] τούτοις ἑ[κάστῳ . .
. . τὰς] γὰρ ὠνὰς [. . . .
. . .]ήσως ἂν μ[ὴ . . . .
. . κατὰ] μηχανὴ[ν . . . .
. . τῶ]ν Ἑλληνιο[. . . .
. . .] ἅπαν τῆς [πόλεως . .
. . .]κ[ρ]ο[υ] τῶν ὠ[νῶν . .
. . . . . ν . . . . . .

Ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 29 0/0, καὶ τὸ πλάτος 10 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς. Αἱ γραμμαὶ εἰσὶν ἀραιὰ ἡ μία τῆς ἄλλης ἐγχαραγμέναι. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος. Τὰ γράμματα Α, Μ καὶ Π εἰσὶν οὕτω; Α, Μ, Π ἐγχαραγμένα εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

2676.

ΕΤ
ΥΕΡΓΕΤΩΣ
ΜΙΗΚΟΙΜΗ
ΝΜΥΣΤΗΡΙΩΝ
ΜΟΛΟΓΟΥΜΕ
ΟΥΤΟΥΤΟΥΤΙ
ΗΛΩΣΚΑΙΠΟΛΛ
ΤΩΝΕΤΙΤΗΚ
ΡΑΝΝΩΝΥΠΕΡ
·ΝΥΔΑΤΩΝΑ
ΑΤΑΣΑΠΑΝΤΩΝ
ΕΛΩΝ

2676.

μεθ'] ἑτ[έρων
ε]ὐεργετῶσ[ι
. .]μι ἢ κοιμη . .
τῶ]ν μυστηρίων
ὁ]μολογουμέ[ων
ν]ου τούτου τι·
. . .]ηλως καὶ πολλ[ὰ
τῶν ἔτι τηκ . . .
τυ]ράννων ὑπὲρ
τῶ]ν ὑδάτων α . .
. . .]α τὰς ἁπάντων
τῶν τ]ελῶν

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1837 Μαΐου 28 εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 17 0/0, καὶ τὸ πλάτος 12 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ

ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ δεξιὸν εἶναι ἀνέπαφον. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Κ. Σ. Π.

2677.

ΤΙΤΑΝ
ΛΕΟΜΕΝΟΥΣ

2677.

Τίταν
Κ]λεομένους.

Ἐπὶ τμήματος βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὰ Μέγαρα. Τὸ βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ. Κ. Σ. Π.

2678.

ΙΟ
ΝΕΣΤΑΣΙ
ΟΠΟΣΟΙΦ
·ΝΑΝΑΛ
ΙΣΤΟΝΣ
ΙΤΑΣΣ
ΠΕΝΤΟ
ΕΣΒΟΥ
ΛΟΝΣΑ

2678.

. . . .]ίου [. . . . .
. . . . ἐν]ης τὰς [. . . . .
. . . .]ὅπως οἱ Φ[. . . . .
. .]ν· ἀναγ[ράψαι δὲ τό δε τὸ Ψήφισμα τὸν
γραμματέα τὸν . . . καὶ ἕκα]στον σ[τῆσαι
. . . . . .]α τὰς σ[υνεισφορὰς . . .
. . . . . . εἶ]πεν τὸ [μὲν . . . . .
. . Ψηφίσματι τ]ῆς Βο[υ]λ[ῆς . . . . .
. . . . . τὸν στρατη]γὸν Σα[μίων . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 11 0/0, τὸ πλάτος 0/0 7, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἀπὸ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ ἀριστερὸν εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα εἰσὶν Ἀττικὰ καὶ κατὰ στήλην ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι καὶ αὕτη ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν Ψηφισμάτων. Κ. Σ. Π.

2679.

ΩΝΟΙΚ·ΙΥΡΕ
ΟΝΔΥΟΝΥϹΙΟΥΙ
ΡΧΟΝΤΕϹΒΑϹ
ΗΜι··ΡΙΟϹΤ
ΕΠΓΓ

2679.

. . . . ων . . . υρ . . . .
. . . τὸ]ν Διονυσίου . . . .
. . . Ἄ]ρχοντες Βασ[ιλεῖς . .
. . . . ἡμ[ῶν κύ]ριος τ[υγχάνων
. . . . . . ἐπ[έγραψεν . . .

Ἐπὶ τμήματος Ἑρμοῦ λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ὕψος τοῦ Ἑρμοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 42 0/0, τὸ πλάτος 32 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0. Εἶναι δὲ ἀκρωτηριασμένον τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ, καὶ μελάντερον ἐκ τοῦ πυρός. Ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι τῆς πρώτης Χριστιανικῆς Ἑκατονταετηρίδος. Κ. Σ. Π.

2680.

. . . Ι . . .
ΙΛΕΣΑΙ/
ΑΡΙ/ΟΣΑΝΕ
ΝΟΛΑΚΙ
ΕΙΝΑΙΔ
Σ/ΗΙΙ
Λ·ΙΕ
Ν·ΛΕ···ΤΙΟΣ
Ο···

2680.

. . . . ι . . . .
. . κα]λέται [δὲ αὐτὸν εἰς τὸ Πρυτανεῖον
ἐς αὔριον] . . . αρι . ος ἀνέθ[εσεν . . .
. . . . . . νο[υ] Λακι[άδης εἶπεν, τὰ μὲν
. . .] εἶναι δ[ὲ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ
ἀναγράψαι δὲ τὸ Ψήφισμα ἐν] σ[τ]ή[λη λιθίνῃ
καὶ στῆσαι ἐν Ἀκροπό]λ[ε]ι· ε[ἰς δὲ . . .
. . . . ν. λε . . . τιος . . . . . .
. . . . ο . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὰς τέσσαρας πλευρὰς αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος. Κ· Σ. Π.

2681.

‾ΟΦΑΝΤ
ΟΣΕΠΙΤ
ΕΙΑΣΗΙΑΡ
ΡΑΣΙΟΣΕΓΡΑ/
ΑΤΕΙΙΣΤΑΜΕΝ
ΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕ
ΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙ
ΔΕΥΚΤΟΣΣΩΣΤΡ
ΔΗΘΕΟΦΑΝΤΟΣΙ
ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙΤ
ΣΕΠΑΙΝΕΣΑΙΑΥ
ΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙ
ΜΑΤΕΑΤΟΝΚΑ
ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ
ΣΔΟΝΑΙΤ
ΕΚΤΩΝΚΑ

ΣΟΔΟ
ͰΜΠ
ΑΥΩ
ΕΥΤ
ΕΜ
Ω

2681.

. . . . Θε]όφαντ[ος . . . . . .
Ἐπὶ Κηφισοδότου Ἄρχοντ]ος ἐπὶ τ[ῆς . . . .
. . . . ίδος . . . Πρυταν]είας, ᾗ Ἀρ[ιστόνους Ἀριστόνου
Ἀναγυ]ράσιος ἐγρα[μμάτευεν . . . .
. . ἐνν]άτει ἱσταμέν[ου . . . . .
ἑβδόμ]η τῆς Πρυτανε[ίας Ἐκκλη-
σία Κυρία τῶν Πρ]οέδρων ἐπεψήφι[ζεν Νικόστρατος . . . .
Πολύ]δευκτος Σωσιστρ[άτου . . . .
εἶπεν. Ἐπει]δὴ Θεόφαντος [. . . . .
. . . .] ἐνδείκνυται τ[ὴν πρὸς τὸ . . . .
ἔδοξε τοῖς . . .]ς ἐπαινέσαι αὐ[τὸν καὶ ἐκγόνους
καὶ εἶναι αὐτὸν Πρόξε]νον καὶ εὐεργέ[την τῆς πόλεως τῶν
Ἀθηναίω]ν· ἀναγράψαι [δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα ἐν στήλῃ
λιθίνῃ τὸν γραμ]ματέα τὸν κα[τὰ Πρυτανείαν καὶ
στῆσαι ἐν] Ἀκροπόλει· [εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν
ἀνέγερσιν τῆς στήλη]ς δο[ῦ]ναι τὸν τ[αμίαν τοῦ Δήμου δραχ.
ΔΔΔ] ἐκ τῶν κα[τὰ τὰ Ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ Δήμῳ.

Ἐπὶ Κηφι]σοδό[του Ἄρχοντος ἐπὶ
τῆς . . . πέ]μπ[της Πρυτανείας, ᾗ
. . . . . .]αυω[. . . . .
. . . . . .]ευτ[. . . . .
ἀγαθὸς ὢν ἔν τε τῷ] ἔμ[προσθεν χρόνῳ
διετέλεσε πράττ]ω[ν καὶ λέγων τὰ ἄριστα.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 419, σελ. 344). Ὅτε ἀντεγράψαμεν, τὸ κάτω μέρος αὐτῆς ἦν κεκαλυμμένον ἀσβέστῃ, καὶ αἱ τελευταῖαι γραμμαὶ αὐτῆς δὲν ἐφαίνοντο. Καθαρίσαντες αὐτὴν μετὰ ταῦτα, καὶ ἰδόντες τὰς τελευταίας ταύτας γραμμὰς ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀνατυπώσωμεν αὐτὴν ὅπως ὑπάρχῃ ἐντελεστέρα εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα. Ἐκ τῆς 18 γραμμῆς δηλοῦται, ὅτι τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ Κηφισοδότου Ἄρχοντος (3 ἔτος τῆς 105 Ὀλυμπιάδος). Εἶναι δὲ τὸ Ψήφισμα ὑπὲρ Θεοφάντου τινὸς, ὃν ἐν Ἀθήναις Πρόξενον αὐτῶν ἐποίησαν.

Κ. Σ. Π.

2682.

\ΛΙ‾
ΚΑΚΑΛΕΣ
ΕΙΣΤΟΠΡΥ

ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤΗΣ
ΟΓΔΟΗΣΠΡΥΤΑΝΕΥΟ
ΝΟΥΣΑΡΙΣΤΟΝΟΥΑΝΑ·\
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΕΛΑΦΗΒ
ΝΑΤΗΙΕΠΙΔΕΚΑΕ·Δ⌒Ν
ΤΑΝΕΙΑΣΤΩΝΠΡΟΕΔΡ·Ε
ΝΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ\\·····
ΝΤΩΙΔΗΜΩΙΔΩΡ
ΝΙΕΥΣΕΙΠΕΝΕ·····
ΟΣΑΡΙ·ΤΗΝΟΑ·Η····
ΑΕΙΕΥΝΟΥΣΕΣ·Ι···
ΩΝΚΑΙΥ·····
··ΙΚΑΤ·Ε····
····ΣΩ·Τ····

2682.

. . . . λι . . . .
. . . . κα καλέσ[αι . . . ἐπι-
ξένια] εἰς τὸ Πρυ[τανεῖον ἐς αὔριον.

Ἐπὶ Κηφισοδότου] Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς . .
. . . ίδος] ὀγδόης Πρυτανευο[ύ-
σης, ᾗ Ἀριστό]νους Ἀριστόνου Ἀνα[γυ-
ράσιος ἐ]γραμμάτευεν. Ἐλαφηβ[ο-
λιῶνος ἐν]νάτῃ ἐπὶ δέκα ἑ[β]δ[όμῃ
. . . τῆς Πρυ]τανείας τῶν Προέδρ[ων ἐ-
πεψήφιζε]ν Νικόστρατος [Ἁλαιεὺς,
ἔδοξε]ν τῷ Δήμῳ Δωρ[όθεος . . .
. . .]νιεὺς εἶπεν. Ἐ[πειδὴ
Ἀρίστην]ος Ἀρι[σ]τή[ν]ου ἀ[ν]ή[ρ ἀγθὸς
καὶ ἐς] ἀεὶ εὔνους ἐσ[τ]ὶ [περ-
ὶ τὸν Δῆμον τὸν Ἀθηναί]ων καὶ [νῦν καὶ ἐς
τὸν ἔμπροσθεν χρόνο]ν κατ[ὰ] ἐ . .
. . . .]σω . τ[. . . .

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην καί τοι ἐκδόσαντες ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 1963), καὶ ἣν ὁ Κ.

Ῥαγκαβῆς ἀνετύπωσεν (ὑπ' ἀριθ. 428) ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν ἐκ νέου, διότι ἐρευνήσαντες τὸν λίθον, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ ὑπάρχει κατά τι ἐξηλειμμένη ἀπὸ τὸν χρόνον, παρατηρήσαμεν, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πλακὸς φαίνονται ἀμυδρῶς πως τοιαῦτα σημεῖα γραμμάτων \ΛΙ⌐. Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς 8 γραμμῆς ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα Ε · ΔΟΛ, ἀκριβῶς ἐξετασθέντα, διὸ ἀντὶ ἕκτῃ, ὡς ἀνεπληρώσαμεν εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν, ἀναπληροῦμεν ἑβδόμῃ· ὁ δὲ Κ. Ῥαγκ. δημοσιεύσας τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην (ὑπ' ἀριθ. 428) ἔγραψεν Ε ΑΤΗΙ, καὶ ἀνεπλήρωσεν ἐνάτῃ. Εἶναι δὲ τὸ Ψήφισμα ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀριστήνου, οὗ τὸ ὄνομα ἀναγινώσκεται εἰς τὴν 13 γραμμήν.

Κ. Σ. Π.

2683.

ΙΕΡΕΩϹ
ΑΠΟΛΛΩΝΟϹ
ΖΩϹΤΗΡΙΟΥ

2683.

Ἱερέως
Ἀπόλλωνος
Ζωστηρίου.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύσας τὸ 1853 (ὑπ' ἀριθ. 1384) ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι εἶπον, ὅτι ηὗρον τότε αὐτὴν ἐγγεγραμμένην ἐπὶ λιθίνου θρόνου ἐν τῇ νῦν κτιζομένῃ Ἐκκλησίᾳ ὁ *Εὐαγγελισμός*, ἔνθα ἦν ἡ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως οἰκία τῆς ἐπισκοπῆς· εἶπον δὲ, ὅτι ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἦν ναὸς Ἀπόλλωνος Ζωστηρίου· δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀνετύπωσε καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐν τῇ συλλογῇ αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῃ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 1149, σελ. 762), ὅστις δὲν λέγει ποῦ εὑρέθη.

Ἐδημοσίευσε δὲ αὐτὴν ἐσφαλμένως οὕτως

ΙΕΡΕΩΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΖΩΣΤΗΡΟΣ

Εἰς ὅλας τὰς γραμμὰς τὸ Σ εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ λίθου οὕτω Ϲ, καὶ οὐχὶ οὕτω Σ, ὡς τὸ ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΖΩΣΤΗΡΟΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΖΩϹΤΗΡΙΟΥ. Τοῦ θρόνου τούτου τὸ ὕψος (ὅσον σώζεται) εἶναι 43 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, τὸ πλάτος 73 0/0, καὶ τὸ πάχος 21 0/0 Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ σώζεται, τὸ δὲ ὄπισθεν μέρος ἐλλείπει, ὥσπερ καὶ τὸ ἀριστερόν. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐγγέγραπται ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους μεταξὺ δύω ἀναγεγραμμένων ἐπὶ τοῦ λίθου ταινιῶν.

Ἡ 1 γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ τοῦ λίθου διὰ μικροτέρων χαρακτήρων, ἤτοι μεγέθους 0/0 2 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, αἱ δὲ ἕτεραι δύω εἰσὶ μεγέθους δύο καὶ ἡμίσεων τοῦ αὐτοῦ μέτρου.

Κ. Σ. Π.

2684.

ΠΑΝΔΗΜΩΙ
ΝΑΥΣΙΚΡΑΤΗΣ

2684.

. . . Πανδήμῳ
Ναυσικράτης.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσα τὸ 1835 ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι*, ὑπὸ σελίδα 229. Ταύτην δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια. Ταύτην τυπώσας ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς (ὑπ' ἀριθ. 1066, σελ. 738) λέγει, ὅτι δὲν διετηρήθη, καὶ ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἦν οὕτως [ἔδοξε τῇ Βουλῇ καὶ τῷ] Δήμῳ Ναυσικράτης ἐγραμμάτευεν. Αἱ λέξεις τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἰσὶν αὗται· «Au moins est-il sûr qu'elle n'y a pas été Conservé. Rien ne nous gerantit du reste que ce fragment n'ait été». Ἔδοξεν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ Ναυσικράτης ἐγραμμάτευεν. Εἰς τοὺς λόγους τούτους σημειοῦμεν, ὅτι ὁ λίθος οὗτος εἰς δύο τετμημένος ἐνετειχίσθη τὸ 1834 εἰς τὸν αὐλότοιχον τῆς κατὰ τὸ Ἀγραύλειον κειμένης οἰκίας τοῦ Κ. Ἐμμανουὴλ Ἀφθονίδου, ὑπὸ τοὺς βορείους πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως, πλησίον τοῦ ἐδάφους. Θέλομεν παρακαλέσῃ τὸν ἰδιοκτήτην νὰ μᾶς συγχωρήσῃ νὰ ξέσωμεν τὴν ἐπικει-

μένην τῷ λίθῳ ἄσβεστον, δι' ἧς ἀσβέστωσεν οὗτος τὸν τοῖχον αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀνεύρωμεν τὴν ἐπιγραφήν (1).

Κ. Σ. Π.

2685.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΑΠΟ ΛΛΩΝΟΣ ΑΓΥΙΕΩΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΡΙΟΥ
ΠΑΤΡΩΟΥ ΠΥΘΙΟΥ ΚΛΑΡΙΟΥ ΠΑΝΙΩΝΙΟΥ

2685.

Ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἀπόλλωνος Ἀγυιέως Προστατηρίου
Πατρώου Πυθίου Κλαρίου Πανιωνίου.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην γεγραμμένην οὖσαν ἐπὶ Βάθρου, (οὗ τὸ ὕψος εἶναι ἓν μέτρον Γαλλικὸν καὶ 0/0 6 τοῦ αὐτοῦ μέτρου, τὸ δὲ πλάτος 51 0/0, καὶ τὸ πάχος 47 0/0) λίθου Πεντελησίου ἐδημοσίευσα τὸ 1835 ἐν τῷ ἐμῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι*, ὑπὸ σελ. 131, καὶ εἶπον τότε, ὅτι ηὗρον αὐτὴν ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τῆς Μακρᾶς Στοᾶς καὶ τοῦ Πύργου τῶν ἀνέμων γεγραμμένην ἐπὶ Βάθρου ἢ Βωμοῦ, οὐ μακρὰν τοῦ ὁποίου ἦσαν καὶ ἕτεροι δύω, ὁ μὲν κατὰ τὸ ἄνω ἀκρωτηριασμένος, τοῦ δὲ τρίτου τὸ ἥμισυ μέρος ἐσώζετο, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ πρώτου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἑτέρων δύω παρίστατο τύπος Ἀπόλλωνος κιθαρῳδοῦ. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσε καὶ ὁ Βοίκχιος (ὑπ' ἀριθ. 465) κατὰ τὸ ἀντίγραφον τοῦ Στούαρτ, τοῦ Πόκοκ καὶ τοῦ Φορμόντη. Ταύτην δὲν ἠθέλαμεν ἀναδημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δημοσιεύων τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην (ὑπ' ἀριθ. 1040, σελ. 732) ἐν τῷ β' τόμῳ τῆς συλλογῆς αὐτοῦ, ἐπιγραφομένης *Antiq. Hellèniq.* λέγει, ὅτι εἰς οὐδένα μέρος τῶν Ἀθηνῶν εὑρίσκεται τοιοῦτος Βωμὸς, ἐφ' οὗ τύπος Ἀπόλλωνος· νομίζει δὲ ὅτι ἡμεῖς μετεφέραμεν τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βοικχίου, καὶ ὅτι ψευδῶς ἐγράψαμεν περὶ τοιούτου Βωμοῦ. Ἰδοὺ αἱ λέξεις αὐταὶ Γαλλιστὶ τοῦ Κ. Ῥαγκ. «Ni dans le long portique, ni dans aucun autre d'Athènes il ne se trouve actuellement aucun autel avec Apollon, ni avec la représentation d'aucune autre divinité· dont je suis persuadè que celle ci n'est qu'une reproduction.» Ἡμεῖς λέγομεν, ὅτι ὁ Βωμὸς οὗτος ὁ μᾶλλον σεσωσμένος, σώζεται εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, εἰς ἣν τὸν εἶδον ὁ Στούαρτ, ὁ Πόκοκ (Pocock), ὁ Φορμόντης (Fourmont) καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἴσως καὶ αὐτὸς ὁ Ῥαγκαβῆς, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν *Κρυσταλιώτισσαν*, ὡς ἀνέφερον εἰς τὸ μνησθὲν σύγγραμμά μου (σελ. 131), ἤτοι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωάννου Καρόρη. Παρίσταται δ' ἐπ' αὐτοῦ τύπος Ἀπόλλωνος κιθαρῳδοῦ, οὗ τὸ ὕψος εἶναι 47 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ φέρει κιθάραν, τὴν δὲ δεξιὰν αὐτοῦ ἐκτείνει πρὸς τὰ κάτω. Τὸν Βωμὸν τοῦτον ἐζήτησα, δι' ἀναφορᾶς μου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως, πρό τινων χρόνων, ὅτε ὁ Κ. Ῥαγκ. ἦν σύμβουλος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, νὰ μεταφέρω εἰς τὰς Ἐθνικὰς Ἀρχαιολογικὰς Συλλογὰς, ἡ δὲ ἀναφορά μου σώζεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλ' ὁ ἰδιοκτήτης ἀντέστη· καὶ οὗτος μὲν κεῖται νῦν, ὡς εἶπον, εἰς

---

(1) Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς τύχης τῶν ἀρχαιοτήτων κατὰ τὰ ἔτη 1826—1832. Ὅτε οἱ Τοῦρκοι ἐκυρίευσαν τὰς Ἀθήνας κατέστρεψαν ὅλους τοὺς οἴκους, πλὴν ἑξήκοντα. Εἰς τὸ εὐρὺ ἐρείπιον ὅλης τῆς πόλεως περιερχόμενός τις τότε ἀπήντει πλεῖστα τεμάχια ἐπιγραφῶν καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους λείψανα τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς. Οὐδὲ τὴν δύναμιν, οὐδὲ τὰ μέσα εἶχον νὰ σώσω ταῦτα, ἀλλ' οὐδὲ οἱ ἰδιοκτῆται μοὶ ἐσυγχώρουν τοῦτο· ἐζήτησα ἀπὸ τὴν τότε ἐν Ναυπλίῳ διαμένουσαν Ἀρχὴν νὰ μοὶ δοθῶσιν ἑκατὸν Φοίνικες (νόμισμα), ὅπως διὰ τούτων μετακομίσω εἰς ἀσφαλέστερα μέρη, ὅ,τι ἦν δυνατὸν, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθην· ὅθεν ἐνησχολήθην νὰ ἀντιγράψω πᾶν ὅ,τι εὕρισκον, καὶ νὰ σημειώσω ὅ,τι ἦν ἄξιον σημειώσεως ἐπ' ἐλπίδι ἵνα συναθροίσω ταῦτα ἐν ἁρμοδιωτέραις περιστάσεσιν· ἔπραττον δὲ τοῦτο αὐθορμήτως χάριν καὶ ἀμισθὶ, ἀλλ' ὅταν οἱ ἰδιοκτῆται ἐπανακάμψαντες εἰς τὰ ἐρείπια αὐτῶν ὥρμησαν εἰς τὴν ἐπισκευὴν τούτων, ὅπως ἐκεῖ περιθάλψωσι τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, τότε ἀπαιτεῖτο Ἡράκλειος δύναμις, ἢ πλοῦτος τοῦ Ἀττικοῦ Ἡρώδου ἵνα ἀναστείλῃ τὴν ὁρμήν. Λυποῦμαι ὅτι δὲν ἠδυνήθην νὰ διατηρήσω, ἵνα δεικνύω εἰς ἅπαντας ὅλα τὰ τότε φαινόμενα, ὅσα ἐδημοσίευσα, ἀλλ' ἦν τοῦτο ὑπεράνω τῆς δυνάμεώς μου. Περὶ τοῦ θέματος τούτου θέλω ἀναφέρει καὶ αὖθις.

τὴν οἰκίαν τοῦ μακαρίτου Ἰ. Καρόρη, παρὰ τὴν ἐρειπωμένην Ἐκκλησίαν *Κρυσταλλιώτισσαν*, πεντήκοντα μέτρα περίπου μακρὰν τοῦ Πύργου τῶν ἀνέμων πρὸς τὸ βόρειον αὐτοῦ. Ἐκ δὲ τῶν δύω ἑτέρων Βωμῶν ὁ εἷς ἵστατο πρὸς ἐνατολὰς τοῦ ῥηθέντος Πύργου ἐν τῷ ἐρειπίῳ τοῦ Νικολάου Κουντουμᾶ, ὁ δ' ἕτερος πρὸς τὴν νῦν οἰκίαν τοῦ Κ. Καστόρχη, παρὰ τὴν ἐκεῖ Εκκλησίαν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος. Εἷς τῶν Βωμων τούτων, νομίζω, ὅτι εἶναι ἐντειχισμένος εἰς τὰς παρακειμένας οἰκίας. Τὸν ἐν τῷ ἐρειπίῳ τοῦ μακαρίτου Νικολάου Κουντουμᾶ Βωμὸν ἐζήτησα νὰ μεταφέρω τὸ 1833 εἰς τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Μεγάλης Παναγίας τότε εὑρισκομένην Ἀρχαιολογικὴν Συλλογήν, ἀλλ' ὁ ἰδιοκτητης δὲν συγκατετεθη εἰς τοῦτο. Τὸν Βωμὸν τοῦτον μετὰ ταῦτα μετέφερον τινὲς εἰς τὸ περιαύλιον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (ἤτοι τῆς Μητροπόλεως) ἵνα χρησιμεύσῃ ἴσως ὡς λίθος ἁπλοῦς εἰς τὴν οἰκοδομὴν αὐτῆς· τὸ δὲ ἄνω μέρος αυτοῦ, ὃν ἀκρωτηριασμένον, ἔτεμον λιθουργοὶ κατ' ἄγνοιαν ὅπως παρασκεάσωσιν αὐτὸ ἁρμόζον εἰς τὸν σύνδεσμον τῶν μετ' αὐτοῦ οἰκοδομουμένων λίθων. Εὐτυχῶς ἐπρολήφθη ἡ ἐντείχισις αὐτοῦ, καὶ μετακομίζω αὐτὸν εἰς τὴν ὑπὸ τὴν Στοὰν τοῦ Ἀδριανοῦ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογήν, ὅπως ἐκεῖ διατηρηθῇ. Ἐπὶ τοῦ Βωμοῦ τούτου φαίνεται ἔτι καὶ νῦν ὁ τύπος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅστις εἶναι ἐξηλειμμένος ἀπὸ τοὺς εἰς ἄκρον ζηλωτὰς τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου ἦν, ὥσπερ καὶ τοῦ ἀνωτέρω περιγραφομένου· νῦν δὲ ἀκρωτηριασθεὶς ἔχει ὕψος 92 0/0, πλάτος 34 0/0, καὶ πάχος 22 0/0, διότι τὸ ὄπισθεν αὐτοῦ μέρος ἀπεκόπει, ὅπως εὐχρηστότερος γένῃ εἰς τὴν οἰκοδομήν. Μακρὰν δὲ Στοὰν περὶ ἧς ἀνέφερον ἐν τῷ ῥηθέντι συγγράμματι (*Anciénes Athènes p.* 131), δὲν ἐννοῶ τὸ τετράγωνον τοῦ Ἀδριανοῦ, ὡς ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει εἰς τὸ *Antiquités Helléniques* (ἐπιγρ. 1040, p. 732), ἀλλὰ τὸ οἰκοδόμημα, ἐφ' οὗ νῦν αἱ οἰκίαι τοῦ Ἰωάννου Καρόρη, Θωμᾶ Βρυζάκη καὶ ἄλλων. Περὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Στοᾶς ταύτης κατασκευασμένου ἐκ μεγάλων πλίνθων (dalles) λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ, δύναται νὰ πληροφορηθῇ τις ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην Κ. Θωμᾶν Βρυζάκην, ὅστις εἶδεν αὐτό, ὅταν ἤνοιξε τὰ θεμέλεια τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

2686.

ΤΟΝΕΑΥΤΗΣ........ΚΛΗΝΙΕΡΑΤΕΥ
ΣΑΝΤΑΕΥΚΛΕΙΑΙΚΑΙΕΥΝΟΙΑΙΑΝΕΘΗΚΕΝ

2686.

Τὸν ἑαυτῆς [ἄνδρα Ἱερο]κλῆν ἱερατεύσαντα Εὐκλείᾳ καὶ Εὐνοίᾳ ἀνέθηκεν.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσα ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι* τὸ 1835 ὑπὸ σελ. 500, δὲν ἤθελον ἀναδημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν συνέτεινε τοῦτο πρὸς κατάληψιν τοπογραφικοῦ μέρους τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν. Εἶπον εἰς τὸ μνηθὲν σύγγραμμα, ὅτι ηὗρον αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Ἐκκλησίας, ἐπικαλουμένης τῆς *Ἁγίας Ἀγαθοκλείας*· ἐσυμπέρανα δέ, ὅτι ἡ Ἐκκλησία αὕτη κατεῖχε τὴν θέσιν Ναοῦ ἢ Βωμοῦ Εὐκλείας καὶ Εὐνοίας. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀνετύπωσε τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐν τῇ συλλογῇ αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῃ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 1089, σελ. 747, τόμ. 2)· ἀμφιβάλλων δὲ περὶ τῆς ἐπιγραφῆς, λέγει ὅτι ἡ Ἐκκλησία αὕτη δὲν ἐκαλεῖτο τῆς *Ἁγίας Ἀγαθοκλείας*, ἀλλὰ τῆς *Ἁγίας Θέκλας*.

Ἰδοὺ αἱ λέξεις τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ· «La seule remarque à faire, c'est que l'église ne s'appelle pas Agathoclée, mais Ste Thécla qui, comme on voit, est trés-loin d'Euclée.» Ἡμεῖς κηρύττομεν, ὅτι ὁ Κ. Ῥαγκ. ἁμαρτάνει, ἡ Ἐκκλησία αὕτη ἦν ἐνορία τῶν ΚΚ. Γ. Ψύλλα, Ν. Ζαχαρίτζα, ἐμοῦ καὶ πολλῶν ἄλλων, οἵτινες μαρτυροῦσι τὴν ἀλήθειαν· ἅπασα ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν γνωρίζει αὐτὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Ἀγαθοκλείας, τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα, ὅτε ἐπυρπωλήθησαν αἱ Ἀθῆναι ὑπὸ τῶν Τουρκῶν, ἡμεῖς οἱ ἐνορῖται σώσαντες αὐτήν, ὡς πάτριον Παλλάδιον, μεταφέραμεν εἰς Σαλαμῖνα. Μετὰ δὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἀθηνῶν ἐπαναφέροντες αὐτὴν εἰς Ἀθήνας ἐθέσαμεν ἐν τῇ παρακειμένῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐπικαλουμένῃ τὸ *Μεγάλον Μοναστῆρι*, ἔνθα κατὰ τὴν 17 Σεπτεμβρίου, ὅτε ἑορτάζεται ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Ἀγαθοκλείας, τελεῖται καὶ ἱερὰ μυσταγωγία συνερχομένων τῶν ἐνοριτῶν καὶ ἄλλων πολλῶν Χριστιανῶν. Εἶναι θαυμαστὸν πῶς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς μένων ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τὸ 1836 μέχρι τοῦδε πίπτει εἰς τοιαῦτα λάθη, ἐκτὸς ἂν ὑποθέσῃ τις, ὅτι ὑποκρίνεται ἄγνοιαν. Τὴν ὕλην τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἠγόρασε τότε ὁ Κ. Βλαχούτζης, καὶ μετεχειρίσθη εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς πρὸς τὸ βόρειον τῆς πόλεως κειμένης οἰκίας τοῦ Κ. Κωνς. Βράνη. Εἰς αὐτὴν ἐνετειχίσθησαν καὶ λείψανα ἀρχαιοτήτων, ὅσα ἦσαν ἢ εὑρέθησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδυνήθην, καί τοι πασχίσας, νὰ διασώσω, ὥσπερ ἐνετειχέ-

σθησαν κατεπειγόντως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πρίγκιπος Γ. Καντακουζηνοῦ, ἡ ἐπιγραφή, ἣν ἐδημοσίευσα εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα ὑπ' ἀριθ. 425, σελ. 678 καὶ ἄλλαι· τὸν καλὸν τοῦτον καὶ εὐγενῆ ἄνδρα κατέπεισα νὰ μοὶ δώσῃ τὰ λείψανα τῶν ἀρχαιοτήτων, ὅσα ηὗρεν εἰς τὴν καταδάφισιν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐπικαλουμένης *Ἁγία Κυρά*, κειμένης παρὰ τὸ Βουλευτήριον, ἧς τὴν ὕλην μετεχειρίσθη εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν μεγάλης οἰκίας αὐτοῦ· πρὸς ἔπαινον δὲ τῆς καλοκἀγαθίας καὶ προσφορᾶς αὐτοῦ θέλω δημοσιεύσῃ τὴν πρὸς ἐμὲ Γαλλιστὶ ἐπιστολὴν αὐτοῦ, δι' ἧς μοὶ ἐπρόσφερεν ἀτομικῶς ταῦτα, ἃ κατέθεσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ, τῇ ἐν τῷ Θησείῳ.

Κ. Σ. Π.

2687.	2687.
ΚΑΙ ΤΟΙΣ . . . . ΚΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΜΗΤΡΩΩΙ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ	Καὶ τοῖς . . . . καὶ . . . . ἐν τῷ Μητρῴῳ ἀρετῆς ἕνεκα

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εὑρὼν τὸ 1830 εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Ἐκκλησίας «Ὑπαπαντή» μεθ' ἑτέρων δύο τεμαχίων ἐδημοσίευσα τὸ 1835 ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι*, ὑπὸ σελ. 32· δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἀποκρούσω λογισμόν τινὰ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ. Ὁ Κ. οὗτος ἀναδημοσιεύων τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην (ὑπ' ἀριθ. 1155, σελ. 763, τοῦ 2 τόμου τῆς συλλογῆς αὐτοῦ), ἐπιγραφομένης *Antiquités Helléniques* πρῶτον παραμορφώνει αὐτήν, διότι ἐκδίδει αὐτὴν οὕτως

ΕΝ ΤΩΙ ΜΗ ΤΡΩΩΙ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ
ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

οὕτως ἀφίνει τὴν πρώτην γραμμήν, ἥτις ἦν ἐπὶ τοῦ λίθου, ἤτοι τὰ γράμματα ταῦτα

ΚΑΙ ΤΟΙΣ . . . . ΚΑΙ

προσθέτει δὲ καὶ ἑτέραν γραμμὴν ταύτην

ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

διατί δὲ πράττει τοῦτο ἀγνοοῦμεν, ἂν εἶδεν τὸν λίθον ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς καὶ ἀντέγραψεν αὐτὸν οὕτως, ἡμεῖς εἰς αὐτὸν τοιαύτην ἐπιγραφὴν δὲν εἴδομεν. Ἀλλ' ὁ Κ. Ῥαγκ. λέγει, ὅτι εἰς τὰς τελευταίας γενομένας ἀνασκαφὰς ἐν τῇ Ὑπαπαντῇ οἱ λίθοι δὲν εὑρέθησαν. Αἱ λέξεις τοῦ Κ. Ῥαγκ. εἰσὶν αὗται· «La fouille qui fut faite dernièrement aux environs de l'Ancien Bouleutère a continué jusqu'à l'intérieurs de l'église Hypapanté, mais les incriptions ci-dessus n'y ont pas été trouvées· elles ne sont pas non plus encastrées dans la ruine de cette église, qui en contient quelques autres». Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους δημοσιεύει τὴν ἐπιγραφὴν διάφορον τοῦ κειμένου, ὃ ἐδημοσίευσα, ὡς ἀνέφερον, *(Ancien. Athèn. p. 32)* καὶ τοι παραπέμπων εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ ἐν τῷ μνησθέντι συγγράμματι· (ὅρα Tables des inscriptions continues dans le second volume, p. 1057, ἐπιγρ. 1156)· ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου λέγει, ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται δὲν εὑρέθησαν εἰς τὰς ἀνασκαφάς. Ἡ παλινῳδία αὕτη μᾶς φέρει εἰς ἀπορίαν, ὡς ἀποροῦμεν βλέποντες αὐτὸν γράφοντα ἐν τῇ σελίδι 763 τοῦ μνησθέντος συγγράμματός του, ὅτι ἡ Ὑπαπαντὴ κατέχει τὴν θέσιν τοῦ Μητρῴου, ἐν δὲ τῇ σελίδι 757 τοῦ αὐτοῦ συγγράμματος λέγοντα, ὅτι ἡ Ὑπαπαντὴ κατέχει τὴν θέσιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης. Αἱ λέξεις τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἰσὶν αὗται· «Je considère l'église d'Hypapanté, qui conserve beaucoup de restes d'antiquités encastrés dans ses murs, comme élevée sur les ruines du temple de Vénus dont parle Pausanias· (L. 1, 14). Ἡμεῖς δὲ περὶ τῶν ἐπιγραφῶν λέγομεν, ὅτι ἡ παροῦσα εἶναι ἐντειχισμένη εἰς τὸν παραστάτην τῆς θύρας τοῦ μακαρίτου Νικολάου Ἰωαννίδου. Ἐξήλειψαν δὲ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην κατὰ μέγα μέρος τὸ 1834, ὅπως παύσω ἀπὸ τὴν καταζήτησιν αὐτῆς, ἣν ἔκαμνον ἐπανηλειμμένως. Ἡ δὲ ἑτέρα νομίζω, ὅτι εἶναι ἐντειχισμένη ἐν τῇ παρακειμένῃ τῆς Ὑπαπαντῆς οἰκίᾳ.

Κ. Σ. Π.

2688.	2688.
ΓΟΡΓΙΑΣ ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΟΣ	Γοργίας Διοκλέους Ὀλύνθιος.

Γέγραπται ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1856 εἰς τὰς πρὸς τὸ Πολυάνδριον τοῦ Πειραιῶς ἀνασκαφὰς, τὰς ἐνεργουμένας πρὸς κατασκευὴν τῆς εἰς τὸ νέον Πολυάνδριον ἀγούσης ὁδοῦ, παρὰ τοῦ Συνταγματάρχου Κ. Βασσουαΐν. Τὰ γράμματα ἑκατέρων τῶν γραμμῶν εἰσὶν ἀραιὰ ἐγγεγραμμένα. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀετώματος τῆς στήλης φαίνονται μέχρι τοῦδε ἴχνη ἐρυθροῦ χρώματος, δι' οὗ ἦν κεχρωματισμένη ἡ στήλη αὕτη.

Κ. Σ. Π.

2689.	2689.
ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ ΙΚΑΡΙΕΩΣ	Ἐπικράτεια Ἐπικράτου Ἰκαριέως.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Ἐπὶ τῆς στήλης ταύτης φαίνεται ἀμυδρῶς πως εἰκὼν ἐζωγραφισμένη ἐρυθρῷ χρώματι. Ἐπὶ τοῦ ἀετώματος αὐτῆς σώζονται ἔτι ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ, δι' οὗ ἐκοσμεῖτο τὸ μέρος τοῦτο τῆς στήλης. Ὄνομα θηλυκὸν ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2690.	2690.
ΕΥΠΡΟΣΥΝΗ	Εὐπροσύνη.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης, ἐφ' ἧς τύπος γυναικὸς ἱσταμένης, ἧς τὰ κάτωθεν τῶν γονάτων μέρη ἐλλείπουσιν. Ἡ στήλη εἶναι εἰς δύο τετμημένη· φέρει δὲ καὶ ἀέτωμα σχήματος ἡμισφαιρικοῦ. Εὑρέθη τὸ 1856 εἰς τὸ Πολυάνδριον τοῦ Πειραιῶς, εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, τὰς γενομένας παρὰ τοῦ Συνταγματάρχου Κ. Βασσουαΐν. Εἰς τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΕΥΠΡΟΣΥΝΗ διὰ τοῦ Π, καὶ οὐχὶ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ. Ὄνομα ΕΥΠΡΟΣΥΝΗ διὰ τοῦ Π πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2691.	2691.
ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ	Χοιρίδιον.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Ἐπὶ τῆς στήλης παρίσταται τύπος γυναικὸς ἱσταμένης. Ὄνομα γυναικὸς ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2692.	2692.
ΝΕΑΡΑΤΙΤΘΗ ΧΡ ΣΤΗ	Νεαρὰ Τιτθὴ Χρ[η]στή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω, ἤτοι εἰς τὸ Πολυάνδριον τοῦ Πειραιῶς. Τὸ ἀέτωμα αὐτῆς εἶναι σχήματος ἡμικυκλικοῦ, καὶ κεχρωματισμένον κυανὰ, ἴχνη τοῦ χρώματος τούτου ἔτι σώζονται. Ὄνομα γυναικὸς *Νεαρὰ* (ἐξ οὗ τὸ συνεχῶς ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ἀπαντώμενον *Νέαιρα*) πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Τὸ ἐπίθετον *Χρηστὴ* εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ λίθου, κατὰ λάθος τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων, ἄνευ τοῦ Η, ἴσως ὁ ἐγχαράκτης οὗτος ἀντὶ νὰ γράψῃ ΝΕΑΙΡΑ ἔγραψε ΝΕΑΡΑ, παραλείψας τὸ Ι.

Κ. Σ. Π.

Ὁ μῦθος τοῦ Τριπτολέμου.

Ἦν ποτε χρόνος, καθ' ὃν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ χώρα διετέλει ἀνήροτος καὶ ἄσπαρτος, ὁ δ' ἀπαίδευτος Ἕλλην ἢ Πελασγὸς διάγων βίον σκηνίτην καὶ εὐμετάστατον ἐτρέφετο ἐκ τῶν βοτανῶν, ὅσας ἡ γόνιμος γῆ ἑκοῦσα καὶ ἀθεράπευτος παρεῖχεν εἰς τὰ κινητὰ ὄντα, τὰ ὁποῖα ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὤμων της, λογικὰ ταῦτα εἴτε ἄλογα. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ὧραι τοῦ ἐνιαυτοῦ ἦσαν οὕτω διατεταγμέναι ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα ἐν μεγάλῃ ποικιλίᾳ διατάξαντος Θεοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν εἰς τὴν γῆν ἀειθαλῆ βλάστησιν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀδιάλειπτον κάρπωσιν, ἠναγκάζοντο οὗτοι ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου μέχρι τοῦ ἀναφαινομένου ἔαρος χρόνῳ τῆς μαράνσεως νὰ συμπάσχωσι τῇ γῇ, ἧς τὸ πρόσωπον οὔτε δένδρων βλαστήσεις, οὔτε βοτάναι πρόσγειοι, οὔτε ἄνθη ποικιλόχροα ἐκάλλυνον· καὶ τοῦτο, μεχρισοῦ ἄνθρωπός τις, διαφέρων τῶν ἄλλων τήν τε ἐπίνοιαν καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις, ἐπενόησεν αὐτὸς καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδαξε, πῶς ἠδύναντο συναντιλαμβανόμενοι ταῖς αὐτῶν χερσὶ νὰ διευκολύνωσι καὶ προαγάγωσι τὰς τέως ἀνεπιμελήτους λειτουργίας τῆς φύσεως, μεταβῶσι δ' οὕτως ἀπὸ νομαδικῆς καὶ ἀγρίας διαίτης εἰς ἥμερον καὶ ἀνθρώπειον βίον (1).

Μηδεμίαν δ' ἔχοντες οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι πεποίθησιν εἰς ἑαυτούς, ἀλλ' ὄντες ἀπροκατάληπτοι καὶ ἄκακοι δὲν ἔβλεπον οὔτ' ᾐσθάνοντο ἐν τῇ ἑαυτῶν φαντασίᾳ, καθ' ἅπασαν τὴν περιέχουσαν αὐτοὺς φύσιν, ἄλλο τι ἢ Θεὸν καὶ θείας δυνάμεις, ἃς ἐπροσωποποίουν καὶ ἐνεψύχουν εἰς δαίμονας θεοπέμπτους, ὡς πλὴν ἄλλων μαρτυροῦσι καὶ αὐτὰ τὰ ὀνόματα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης· οἷον ἡμεῖς μὲν λέγοντες κορυφήν, ζυγόν, νῶτα, πρόποδας ἢ πόδας καὶ ῥίζας ὄρους, ἐννοοῦμεν τανῦν ἁπλῶς μόνον μεταφορὰς ἐκ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ ἄψυχον ὄρος γενομένας· ἀλλ' οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἐφαντάζοντο τὸ ὄρος αὐτὸ ὡς γίγαντα ἔμψυχον, ἔχοντα μὲν κεφαλήν, τράχηλον, νῶτα, πόδας καὶ πρόποδας, ἐμπεπηγμένον δὲ εἰς τὴν γῆν κατὰ τὸ δένδρον, ὅπως μὴ μετακινοῦν ἑαυτὸ κατὰ τόπον καταστρέφῃ διὰ τοῦ μεγάλου ὄγκου τὰ ταπεινότερα τῶν πραγμάτων. Ὑφ' ὁμοίαν δ' ἔποψιν ἐφαντάζοντο ἐκεῖνοι οὐ μόνον τὰ ἐν γῇ, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπὲρ ταύτην ὄντα, οἱονεὶ τὸν μὲν τὸ τῆς ἡμέρας ἰσχυρότερον καὶ λαμπρότερον φῶς ἐν κινήσει καταπέμποντα ἀστέρα, ὡς ἄνδρα ἐπιβαίνοντα ἅρματι ὑπὸ τεσσάρων ἀκρατήτων ἑλκομένῳ ἵππων, ὃν *Φοῖβον* ἀπεκάλεσαν· τὴν δὲ τὸ ἀσθενέστερον καὶ δροσερώτερον ἐν νυκτὶ εἰς τὴν γῆν κατασκεδάζουσαν, Σελήνην, ἢ Ἑκάτην, ἢ καὶ Φοίβην, ἐνόμισαν γυναῖκα, ἧς τὸ ἅρμα εἷλκυον δύω μόνοι ἀργοὶ βόες. Ἀνέφερον δ' ἀμφοτέρων τῶν ἀγαθοεργῶν τούτων θεῶν τὸ γένος εἰς τὸν ὕπατον Δία, τὸν πατέρα ἀνδρῶν τε καὶ θεῶν.

Οὕτω δὴ ὡς θεῖον ἔργον ἡρμήνευον ἐκεῖνοι ἐν τῇ ἀθυμίᾳ αὐτῶν καὶ τὰ περὶ τὴν γεννῶσαν καὶ τρέφουσαν αὐτοὺς Γῆν, ἣν *Θεὰν μητέρα* ἢ *Δήμητρα* ἐπεκάλεσαν (2). Ταύτης δὲ τὸ μονογενὲς τέκνον, τὴν βλάστησιν ἢ

---

(1) Ἤδη καὶ ἐν ὑστέροις χρόνοις λαοί τινες τῆς Ἑλλάδος, ἀγριοδαῖται ὄντες, ἐτρέφοντο ἔτι ἐκ βαλάνων τῆς φηγοῦ· περὶ οὗ ἴδε τοὺς παρ' Ἡροδότῳ ά, 66 καὶ Παυσανίᾳ Η, μϐ' χρησμούς· πρϐ. καὶ Kreuzer symbol. τόμ. γ', σελ. 184. Παρὰ δὲ τῷ σχολ. τοῦ Πινδ. ὀλ. θ', ς. 150 εὕρηται καὶ ἡ περίεργος παράδοσις, ὅτι ἐν Ἑλλάδι οἱ ἄνθρωποι πρὸ τῆς εὑρέσεως τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔβαινον τετραποδιστί.

(2) Οἱ ἀρχαῖοι, Ἕλληνές τε καὶ Λατῖνοι, ὡς καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν νεωτέρων ὑπέλαβον τὴν λέξιν Δ η μ ή τ η ρ Δωρικὸν εἶναι τύπον τοῦ Γῆ μήτηρ (Εὐριπ. Βάκχ. 273. Δημήτηρ Θεά· γῆ δ' ἐστιν, ὄνομα δ', ὁπότερον βούλει, κάλει. Πρϐ. Φοίν. 701—3. — Κικέρ. de natura deorum II, 67. ab illis (Græcis) quoque Δημήτηρ quasi Γημήτηρ nominata est. Ὀρφικῶν στίχον παρὰ Διοδ. Σικελ. ά, 12. καὶ ὕμν. Ὀρφ. 40.—Ἡσύχ. λέξ. δῆ, γῆ. Ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων ἔπιθι Κρεύζερον ἐν Symbol. τομ. δ', σελ. 328, καὶ τοὺς δύω ἔσχατον ἐκδόντας Ἑλληνικὰς μυθολογίας, Πρέλλερον τόμ. ά, σελ. 464 καὶ Γερχάρδον, τὸν ἐμὸν ἀξιότιμον διδάσκαλον, τόμ. ά, § 416, 1. σελ. 447). Εἰς δὲ τὴν ἑρμηνείαν τῆς λέξεως ταύτην κατήντησαν, ὡς φαίνεται, οἱ ἀρχαῖοι, δφ' ὧν παρεπείσθησαν καὶ οἱ νεώτεροι 1) διότι ἐξέλαβον τὸ ἐν ταῖς ἐπιφωνήσεσι «φεῦ δᾶ, οἰοῖ δᾶ (Εὐρ. Φοίν. 1314. Ἀριστ. Λυσιστρ. 198. πρϐ. Αἰσχ. Προμ. 565. Εὐμεν. 829) καὶ «οὐ δᾶν» (Θεόκρ. δ', 17 καὶ ζ', 39, ὅπου τὰ σχολ. ἑρμηνεύουσι «μὰ τὴν Γῆν)» δᾶ=γᾶ. Ἀλλ' οὔτ' ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις ἡ ἐπίκλησις τῆς γῆς ἐστὶν ἁρμοδία, οὔτε ἀλλοῦ που παρὰ Δωριεῦσιν ἡ γῆ λέγεται καὶ δᾶ, ἀλλ' ἀεὶ γᾶ (Ἀρένσ. de dial. dorica σελ. 80 καὶ 129)· διὸ τὸ «δᾶν» ἐκληπτέον ὡς διαλεκτικὴν διαφορὰν τοῦ Ζᾶν, Ἰων. Ζῆν=Ζῆνα (Ἰλ. θ', 206. ξ', 265. ώ, 331 εὐρύοπα Ζῆν), παρὰ τὴν ὀνομαστ. Δὴν (ὡς Δεὺς=Ζεὺς), ὃν τύπον ἐμαρτύρει μὲν τέως ὁ Ἡρωδιανὸς σελ. 15 (ἐκδ. Lehrs), ἀνευρέθη δὲ τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἐκ Κρήτης Δρηρίᾳ ἐπιγραφῇ (ἴδ. Ἀθ. ἀρ. 2234 καὶ Ῥαγκαβῆν Antiq. Hellén. τόμ. 6' ἐν τέλει). — 2) Ἐκ τοῦ ὅτι οἱ Δωριεῖς λέγουσι Δαμάτηρ=Δημήτηρ· ἀλλὰ τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοῦ Ἰωνικοῦ Δημήτηρ καὶ οὐχὶ τοῦ Γημήτηρ· διότι αὐτοὶ οὗτοι οἱ Δωρεεῖς, οἱ λέγοντες ἁπανταχοῦ τὴν γῆν, γᾶν, δὲν εἶπόν που καὶ Γαμάτηρ, ἀλλ' οὐδ' οἱ Ἴωνές ποτε Γημήτηρ ἀντὶ

Περσεφόνην (1) καθήρπαζεν ὁ καταχθόνιος Ζεύς, ἢ Ἀϊδωνεὺς (2), ἢ Πλούτων εἰς τὰ σκοτεινὰ βάθη τῆς γῆς,

Δημήτηρ· οὐδ' εἶναι πιθανόν, ὅτι οἱ Ἴωνες ἐκ τοῦ Δωρικοῦ τύπου ἐφύλαξαν μὲν το δ ἀντὶ τοῦ γ, ἀπέβαλον δὲ τὸ α· ἡ δὲ συλλαβὴ δ η εὕρηται καὶ ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ τῆς Θεᾶς ὀνόματι «Δηὼ» ὅπου βεβαίως δὲν προῆλθεν ἐκ τοῦ «γῆ.» — 3) Διότι ἀνεξετάστως παρεδέχθησαν τὴν λέξιν δάπεδον=γήπεδον. Ἀλλὰ «δάπεδον» ἔχει πανταχοῦ τῶν ποιητῶν τὴν πρώτην συλλαβὴν βραχεῖαν, ὅπερ ἦν ἀδύνατον, εἰ ἦν τῷ ὄντι δάπεδον = γήπεδον· διὸ καὶ ὅπου ἐν τοῖς ποιηταῖς (Πινδ. νεμ. ζ', 85. Αἰσχ. Προμ. 835. Εὐριπ. Ὀρ. 320) ἡ πρώτη ἦν μακρά, ὅ τε Πόρσων καὶ ὁ Ἕρμαννος, εἰ καὶ ἐνδοιάζουσιν ἔτι, εἰκάζουν ὅτι πρέπει νὰ γραφῇ γήπεδον ἀντὶ τοῦ τῶν χειρογρ. «δάπεδον» (Πόρσ εἰς Εὐρ. Ὀρ. 324. Ἑρμ. de dial. Pindari opuscc. τόμ. ά, σελ. 253. Βοίκχ. Pind. notæ cridicæ εἰς νεμ. ζ', στίχ. 85). Ὅτι δὲ οἱ Δωριεῖς ἔλεγον τὸ γήπεδον γάπεδον καὶ οὐχὶ δάπεδον μαρτυρεῖ διαῤῥήδην Στέφ. Βυζάντιος ἐν λ. «Γῆ λέγεται καὶ γήπεδον τὸ πρὸς τοῖς οἴκοις ἐν πόλει κηπίον, ὅπερ οἱ τραγικοὶ διὰ τοῦ α φασὶ δωρίζοντες». Πρὸς δὲ, ἂν τὸ δάπεδον προήρχετο ἐκ τοῦ γήπεδον, δὲν ἠδύνατο βεβαίως Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος νὰ εἴπῃ ταὐτὸ καὶ «ζάπεδον» (Βέργκ. poëtæ lyr. Gr. σελ. 376, ἐκδ. β')· ἐπειδὴ τὸ ζ δὲν δύναται νὰ προέλθῃ ἐκ τοῦ γ, ἀλλ' ἐκ τοῦ δ ὡς ἐν ζυγὸν=δυγὸν, Ζωμὸς=δωμὸς, δᾶλον=ζῆλον (Ἀρένσ. de dial. dor. σελ. 95). Εἶναι δὲ τὸ δα ἢ γα καθ' ἡμᾶς καὶ ἐνταῦθα ἐπιτατικὸν καὶ ἴσον τῇ διὰ προθέσει, ἤτοι, ὡς ζάλευκος = διάλευκος, ζάβατος= διαβατὸς, καὶ ἐπίσης δάσκιος=διάσκιος, δαφοινὸς=διάφοινος, οὕτω καὶ δάπεδον=διάπεδον. — Ἐπανερχόμενοι δὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὸ τῆς Δήμητρος ὄνομα λέγομεν ὅτι τὸ δη προῆλθεν οὐχὶ ἐκ τοῦ γῆ, ἀλλ' ἐκ τοῦ Δέα=Θεὰ κατ' ἀναλογίαν τῶν δῖος=θεῖος (λατιν. deus, divus) Διώνη κλ. Ὁ δὲ Ἡσύχ. ἐν λ. «δέα» λέγει τοῦτο Τυῤῥηνικὸν ὄνομα τῆς Ῥέας, μητρὸς τῶν θεῶν, καὶ ἴσως τὸ πάλαι ἐκάλουν τινὲς τῶν Ἑλλήνων τὴν Ῥέαν, τὴν καὶ μητέρα τῶν θεῶν, Δέαν, ἐξ ἧς μετηνέχθη τὸ ὄνομα εἰς τὴν Δήμητραν, ἀφ' οὗ αὕτη, ὡς πυροφόρος καὶ θεσμοφόρος, ἤτοι ὡς γῆ φέρουσα καὶ τρέφουσα λογικοὺς καὶ πεπολισμένους ἀνθρώπους, ἐχωρίσθη ἀπὸ τῆς τὴν γῆν καθόλου παριστάσης Ῥέας, περὶ ἧς οὐ μόνον γιγνώσκομεν, ὅτι ἐταυτίζετό ποτε τῇ Δήμητρι, διὸ καὶ μήτηρ τῆς Περσεφόνης ἐλέγετο (Εὐριπ. Ἑλ. 1301), ἀλλὰ καὶ ὅτι, ὡς ἡ Ῥέα ἐλέγετο μήτηρ θεῶν, οὕτω καὶ ἡ Δημήτηρ ἐλατρεύετο πολλαχοῦ ὑπὸ μόνην τὴν ἐπωνυμίαν, μήτηρ, οἷον ἐν Ἄγραις τῆς Ἀττικῆς, ὅπου ἐτελοῦντο καὶ τὰ Μικρὰ Μυστήρια (ἴδε Κλειτόδ. εἰς Βεκκέρ. ἀνέκδ. σελ. 326), ὅστις λέγει καὶ τὸν αὐτόθι ναὸν τῆς Δήμητρος μητρῷον, ἤτοι ὁμωνύμως τῷ ἐν τῇ πόλει παρὰ τῷ βουλευτηρίῳ κειμένῳ μητρῴῳ τῆς Ῥέας καὶ τῷ ἀρτίως ὑπὸ τῶν Γάλλων ἀνασκαφέντι μητρῴῳ τῷ ἐν Πειραιεῖ (ἔπιθι τὰ ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημ. τοῦ Γερχάδου ἀρ. 82 καὶ 83 Ὀκτώβρ. καὶ Νοέμβρ. 1855 γραφέντα· καὶ Παυσαν. Η', λζ', 2). Τὴν εἰκασίαν ταύτην καὶ τὴν περὶ τὴν παραγωγὴν σύγχυσιν ἐπιβεβαιοῖ καὶ τὸ Μέγα Ἐτυμολ., σελ, 60, «καὶ οἱ Δωριεῖς τὴν γῆν Δᾶν λέγουσι καὶ Δίαν», ὅπου τὸ τελευταῖον ὁ μὲν Ἕρμαννος πάντῃ ἀπιθάνως διορθοῖ εἰς γᾶν (Αἰσχ. τόμ. 6', σελ. 207)· πιθανωτέρα δὲ διόρφωσις ἴσως εἶναι ἡ εἰς «δεαν». Κλίνεται δὲ τὸ ὄνομα τῆς Δήμητρος κατά τε τὴν πρώτην (Δήμητρα ας) καὶ τὴν τρίτην (Δημήτηρ ος)· ἀλλὰ συνηθέστεραί εἰσιν ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ Δημήτηρ, ἐν δὲ τῇ αἰτιατικῇ Δήμητραν, ὅρα Λοβέκ. paralipom. gram. Cræc. σελ. 142.

(1) Ὡς δισεύρετος ἐθεωρεῖτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ διατελεῖ εἰσέτι οὖσα ἡ παραγωγὴ τοῦ τῆς Περσεφόνης ὀνόματος. Παρὰ τὸ φέρειν καὶ φόνος παράγουσιν. Ὀρφ. ὕμν. κθ' (κή) ς'. 16 (ἐκδ. Ἑρμ) «φέρεις γὰρ ἀεὶ καὶ πάντα φονεύεις». Ἐτυμολ. Μέγ. ἐν λ. — Ὁ Δάμμιος ἐν τῷ Ὁμηρικῷ λεξ. σελ. 2989 (ἐκδ. Ῥοστίου) παρὰ τὸ πέρθειν καὶ φόνος, οἷά τε διττὸν θάνατον, τόν τε φυσικὸν καὶ βίαιον, δηλοῦν. Πρβ. καὶ Κλεάνθην τὸν στωϊκὸν παρὰ Πλουτ. περὶ Ἴσ. καὶ Ὀσίρ. σελ. 545, (ἐκδ. Βυττεμβ.). Ἄλλοι παρὰ τὸ σήπειν, δηλ. Περσηπώνη. καὶ ἄλλοι μετέστρεψαν τὸ ὄνομα εἰς Περσεφάνη. Κρεύζ. Symbol. δ', 323. Γερχ. griech. mythol. ά, σελ. 450. — Ἴσως δ' ἐγκρύπτει τι ἀληθείας ἡ παρ' Ἡσυχίῳ παραγωγὴ, παρὰ τὸ φέρειν τὸ ἄφενος, καὶ τότε ἔστιν ἡ Περσεφόνη καὶ κατ' ὄνομα ἀξία σύζυγος τοῦ Πλούτωνος, τοῦ συγκομίζοντος ὑπὸ γῆν πάντα τὰ ἐπ' αὐτῆς ἀγαθὰ, καὶ πάλιν ἐν καιρῷ ἀνιέντος τοῖς ἀνθρώποις πλοῦτον καὶ ὄλβον. Ἀνάλογα δὲ πρὸς τὴν παραγωγὴν ταύτην ἐπωνύμια τῆς Θεᾶς εἰσὶ καρποποιὸς Τραγῳδ. Ῥήσου ς. 964. Μελίβοια Λᾶσος ὁ Ἑρμιον. παρὰ Βεργκ. καὶ Πολύβοια Ἡσύχ. ἐν λ. Τὸ δὲ συγγενὲς τούτῳ ὄνομα Φεροφάττα,, ὃ ὁ Μοῖρις Ἀττικὸν λέγει σχηματισμὸν, παράγει μὲν ὁ μυστικὸς Πορφύρ. περὶ ἐγκρατ. δ', σελ. 352 (ἐκδ Ῥοίρου) παρὰ τὸ φέρβειν ἢ φέρειν καὶ φάττα (τό πτηνὸν), ἣν ἴσως οἱ μυστικοὶ φιλόσοφοι καὶ θεολόγοι ὑπελάμβανον ὡς σύμβολον τῆς ψυχῆς· πολλῷ ὅμως λογικωτέρα καὶ πραγματικωτέρα ἐστιν ἡ τοῦ Σπανχαϊμίου εἰς Ἀριστοφ. βατρ. 683 παραγωγὴ, ὡς ἐκλαβόντος φερσεφάσσα=φερσεφάεσσα, παρὰ τὸ φέρειν φάος, ὡς πολλάκις ἐν ταῖς τῶν ἀγγείων γραφαῖς φέρει αὕτη ἡ Θεὰ μίαν ἢ δύω λαμπάδας. Ἀλλ' ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, ἡ πρώτη τῶν παραγωγῶν τούτων (φέρειν φόνον) ἐξενίκησε παρὰ τοῖς ἔπειτα· διότι, εἰ καὶ ἡ ἰδέα τῆς Περσεφόνης ἐνέχει καὶ τὴν χαροποιὸν ἔννοιαν τῆς ἀναγεννήσεως, ταύτην ὅμως ἐδιδάσκοντο μόνοι οἱ μυούμενοι· ὁ δὲ λαὸς ἐπίστευεν αὐτὴν αὐστηρὰν οὖσαν βασίλειαν καὶ τιμωρὸν τῶν κατοιχομένων (ἐπαινὴν Περσεφόνειαν), οἵαν δηλ. παρέδωκαν αὐτὴν οἱ ποιηταὶ ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου (Ἰλ. 1,457. Ἡσιόδ. θεογ. 894). Ἐκφραστικωτέρα καὶ ἀληθεστέρα κατ' ἔννοιαν εἶναι ἡ παραγωγὴ τοῦ λατιν. ὀνόματος Proserpina παρὰ τὸ Proserpere herbas, εἰ καὶ αὐτὸς ὁ Κικ. de nat. deor. II, 26, 67 ὁμολογεῖ, ὅτι εἶναι αὐτὴ ἡ Ἑλληνικὴ λέξις (Περσεφόνη) τροποποιηθεῖσα. Πρβ. Οὐάρ. de ling. lat. V, 68, καὶ Ἀρνόβ. adv. nationn. III, 33.

(2) Ἅδης ἢ Ἀϊδωνεὺς, τὸ μόνον παρ' Ὁμήρῳ ἀπαντώμενον τοῦ θεοῦ ὄνομα, παρὰ τὸ α στερητ. καὶ τὸ ἰδεῖν, ἤτοι ὁ ἄφαντος. (Πλουτ. εἰ καλῶς εἴρηται τὸ «λάθε βιώσας» Ἅδην ὀνομάζουσιν ὡς ἂν εἰς ἀειδὲς καὶ ἀόρατον ἡμῶν, ὅταν δια-

ὅπως διαφθείρων φονεύσῃ εἰς ἰδίαν του κόρασιν πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· δελεάζων δ' αὐτὴν διὰ τοῦ κόκκου τῆς ῥοιᾶς, συμβόλου τῆς παρ' αὐτῷ ἀφθονίας, ἀνέπεμπεν εἰς τὰ ἄνω, ἵνα ἐπὶ καιρὸν φαιδρύνῃ τὸ γυμνωθὲν πρόσωπον τῆς ἀπεξηραμένης μητρός, τῆς Γῆς (1).

Τούτοις προσῆλθεν ἔπειτα, ὡς εἰκός, καὶ τὸ τοῦ θανάτου αἴνιγμα, συνεζευγμένον μετὰ τοῦ ἐνδομύχου καὶ ἐμφύτου πόθου τοῦ νὰ συνεχισθῇ τοὐλάχιστον ἡ ζωὴ καὶ μετὰ θάνατον, ἀφ' οὗ ἐγεννᾶτο ἄμοιρος ἐπιγείου ἀθανασίας. Ὅθεν δὲν ἐμέλλησαν οἱ ἄνθρωποι νὰ παρεικάσωσι τὴν ἑαυτῶν τύχην καὶ τὸ μέλλον πρὸς τὴν χλόην τοῦ ἀγροῦ· ἐπειδὴ ἀμφότερα ἐφύοντο, ηὔξοντο καὶ κατὰ μικρὸν τελειούμενα ἐμαραίνοντο καὶ ἀποθνήσκοντα κατετίθεντο πάλιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Γῆς· ὅθεν τὰ μὲν σπέρματα ἀνεδύοντο νέαν λαβόντα ζωήν, ὁ δ' ἄνθρωπος, τὸ τελειότατον τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὄντων, ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἐκοινώνει καὶ αὐτῆς τῆς τῶν φυτῶν καὶ δένδρων τύχης, ἀλλ' ὅτι ἅπαξ καὶ βραχὺ ζήσας κατήρχετο εἰς αἰώνιον σκότος, τὸ ὁποῖον οὔτε τῆς τελειότητος, ἧς παρὰ Θεοῦ ἔλαχεν, οὔτε τῆς ἰδέας, ἣν αὐτὸς περὶ Θεοῦ, ὡς ὄντος ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου, εἶχεν, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῆς φιλοστόργου μητρός, τῆς γῆς, ἐξ ἧς καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων φυτῶν καὶ ζώων προῆλθεν (2), ἄξιον ἦν· οὗ ἕνεκα ὁ Ἕλλην, οὗ τὴν θρησκευτικὴν πίστιν διακρίνει ἀπὸ τῆς τῶν Ἀσιανῶν στυγνότητος καὶ σκυθρωπότητος εὐφροσύνη μάλιστα καὶ χάρις, ἤδη ἐν τοῖς μυθικοῖς χρόνοις ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν κατὰ ταύτην κρίσιν καὶ ἀνταπόδοσιν.

Ἡ περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς παραμυθητικὴ αὕτη ἔννοια, ἀνευρισκομένη ἐν ταῖς ἀρχαιοτάταις μυθικαῖς παραδόσεσι, ταῖς ἐγκρυπτούσαις τὰ σπέρματα σχεδόν τι πάσης Ἑλληνικῆς παιδείας, ἦν μὲν κατ' ἀρχὰς ἀσαφὴς καὶ συγκεχυμένη, ἀνεπτύχθη ὅμως κατὰ τοὺς μεταξὺ Ὁμήρου καὶ Πινδάρου χρόνους οὕτως, ὥστε καὶ ὁ Πλάτων αὐτὸς δὲν εἶχεν ἴσως νὰ προσθέσῃ πολλὰ εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος· ἐπειδή, ἂν κατὰ Πίνδαρον ὁ Ὅμηρος ψεύδεται περὶ τὴν ζωὴν καὶ τὰς ἐν τῷ βίῳ πράξεις τῶν ἀνθρώπων, οὓς περιέγραφεν, οἵους καὶ τοὺς ἤκουεν ἢ ἔβλεπε, μὴ κρίνων αὐτοὺς κατὰ τὸ ἀληθὲς μέτρον τῶν αὐτῶν δυνάμεων (3), πολλῷ πλέον διαφέρουσιν οἱ δύω ποιηταὶ κατὰ τὰς περὶ τῆς μετὰ θάνατον τύχης τῶν ἀνθρώπων ἰδέας· οἷον παρὰ μὲν Ὁμήρῳ ἐν νεκυίᾳ, ἅπαντες ἀνεξαιρέτως, ἥρωές τε καὶ οἱ ἄλλοι, σκιαὶ οὖσαι ἄνευ ὑποστάσεως καὶ οὐσίας, λόγου καὶ ἰσχυρᾶς βουλήσεως, διατελοῦσιν ἐν Ἅδῃ ἐργαζόμενοι ταὐτὰ ἔργα, ἃ ἀπηγγέλλοντο καὶ ἐν τῷ βίῳ οὐσίαν ἐνδεδυμέναι στερεὰν καὶ ὑπὸ λόγου καὶ βουλήσεως ἀγόμεναι, ὀλίγιστοι δὲ μόνον, καὶ οὗτοι βασιλεῖς καὶ οὐχὶ ἰδιῶται,

---

λυθῶμεν, βαδιζόντων. (Ἰλ. 6, 191. Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα). — Σύμβολον δὲ τῆς ἀφανείας ταύτης ἦν περικεφαλαία τις, ἣν ὡς ὅπλον κατεσκεύασαν τῷ Θεῷ οἱ Κύκλωπες (Ἀπολλόδ. Α', 6'. 1)· ἐπειδὴ οὐ μόνον ἔστεγε τὴν κεφαλήν, ἀλλ' ἐκάλυπτε καὶ τὸ πρόσωπον, οἷαί εἰσιν αἱ κόρυθες τῶν ἱπποτῶν τοῦ μεσαιῶνος (Ἰλ. ἑ, 815. Ἀθήνη δῦν' Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄμβριμος Ἄρης. Ἡσιοδ. ἀσπ. Ἡρ. 226, δεινὴ Ἄϊδος κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα. Πρβ. Κ. Φρ. Ἑρμάννου Die Hades Kappe. Γοττίγ. 1853). Οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀϊδωνεὺς καὶ ποταμός τις τῆς ἐν Τροίᾳ Ἴδης, ὅστις καταδυόμενος ἠφανίζετο ὑπὸ τὴν γῆν (Παυσ. Ι', 6', 2) — Οὐδὲν ἧττον ὅμως συνέπεσε νὰ ἦναι συμφωνοτέρα πρὸς τὸ ἕτερον ὄνομα τοῦ Θεοῦ (Πλουτεὺς) ἡ παρὰ τὸ ἀνδάνω παραγωγὴ (Ἅδης, χάδης, ἤτοι ὁ παμφάγος Γερχ. μυθολ. σελ. 533, 2). Ἔσι δὲ τὸ ὄνομα «Πλούτων» κατὰ Πλάτ. ἐν Κρατύλ. 403, ὑστερώτερον τοῦ «Ἅδης» καὶ παρὰ τῷ λαῷ ἐν μείζονι χρήσει, εἰ καὶ οἱ ποιηταὶ πάντοτε μετεχειρίζοντο τὸ ὁμηρικὸν ὄνομα συνηθέστερον ἢ τὸ «Πλούτων.» (Πρβ. Σοφ. Οἰδ. τρ. 30, μέλας Ἅδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται, ὅπου παρατίθενται ἀμφότερα).

(1) Περὶ τοῦ μύθου τούτου ἔπιθι τὸν τῷ 1778 ἐν Μόσχᾳ εὑρεθέντα Ὁμηρ. ὕμνον εἰς Δήμ. Ἀπολλοδ. βιβλιοθ. Α', δ'. Διοδ. ἑ, 5—5, 68, 77. Παυσαν. Α', λή, καὶ ἀλλαχοῦ. Ὑγῖν. fabul. 157. Ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων Βροινστέδιον Reisen τόμ. II, σελ. 193—232, καὶ τὰ ἐν τοῖς τάφοις τῶν Ἑλλήνων (die græber der Hellenen) τρόπῳ καὶ πάθει ποιητικῷ γεγραμμένα προλεγόμενα τοῦ Στακελβέργου.

(2) Τὰ ἔθνη τῆς Ἑλλάδος πάντα, καὶ πολλὰ τῶν τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας, ἐπίστευον ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι γηγενής, ἤτοι ὅτι ἔφυ ἐκ τῆς γῆς, ὡς τὰ δένδρα· περὶ οὗ ὅρα τὸ ἐν τῷ τοῦ Ἱππολύτου περὶ αἱρέσεων συγγράμματι, ὃ μετ' ἄλλων ἀνεῦρεν ἐν Ἄθωνι ὁ Μηνᾶς Μινωΐδης, Πινδαρικὸν τεμάχιον (Bergk. poët. lyr. Gr. σελ. 1060) δι' ὃ ὁ Πρέλ. ἐν τῷ φιλολόγῳ τοῦ Σχεϊδεβίνου 1852 ἔγραψε μακρὰν πραγματείαν, «ὁποῖα ἐδόξαζον οἱ ἀρχαῖοι περὶ τῆς πλάσεως τοῦ ἀνθρώπου». — Ἐν τῷ ἐν Πυθῶνι θησαυρῷ τῶν Κρητῶν ἐδείκνυτο καὶ ἐν τοῖς ἱστορικοῖς χρόνοις ἀνδριὰς μονόξυλος, ὅστις ἀνέφυ ποτὲ ἐν Κρήτῃ. Πινδ. Πυθ. ἑ, 43. — Γνωστὴ εἶναι προσέτι ἡ ἰθαγένεια καὶ οἱ γηγενεῖς πολλῶν Ἑλληνικῶν φυλῶν καὶ τόπων. — Ὁ δὲ Προμηθεὺς κατασκευάζει ἐν τοῖς μνημείοις τῆς τέχνης τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἐκ πηλοῦ, εἰς ὃ ἡ Ἀθηνᾶ ἐμβάλλει τὴν ψυχήν.

(3) Νεμ. ζ', 20. Ἐγὼ δὲ πλέον ἔλπομαι λόγον Ὀδυσσέος, ἢ πάθεν διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον. Ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ τε μαχανᾷ σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ κλέπτει παράγοισα μύθοις κ. ἑξ.

οἷον Τιτυός, Τάνταλος καὶ Σίσυφος, οἱ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς ὑβρίσαντες, πάσχουσιν ἐκεῖ ἄξια ὧν ἐν τῷ βίῳ ἔπραξαν (1). Ὁ δὲ Πίνδαρος οὐ μόνον παραδέχεται ἐν τῷ Ἅδῃ τιμωρὸν αὐστηρὸν διὰ πάσας τὰς ἐν τῷ βίῳ τούτῳ κακίας, καὶ ἑτέραν ζωὴν μακαρίαν καὶ εὐφρόσυνον, προσοῦσαν τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς, οἵτινες ἐν ταῖς νήσοις τῶν Μακάρων, οὐ μακρὰν τοῦ Διὸς οἰκοῦντες, καὶ ὑπὸ τοῦ Κρόνου ἀρχόμενοι διάγουσιν ἀπόνως ὑφ' ἥλιον ἄδυτον καὶ ἐν φοινικοῤῥόδοις λειμῶσι καθήμενοι, ἢ γυμναζόμενοι ἐν ἱππικῇ πεττευτικῇ καὶ μουσικῇ· περιπνεόμενοι δὲ ὑπὸ θυώδους ἀρετῆς ὀσμῆς ὑμνοῦσιν ἐν μολπαῖς τὸν Μέγαν Θεόν· ἀλλὰ καὶ δοξάζει, ὅτι, ὅσους ἐκ τῶν μικρὰ ἁμαρτησάντων δυνηθῇ νὰ καθαρίσῃ ἐντελῶς ἡ Περσεφόνη ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἁμαρτιῶν, τούτους ἀναπέμπει πάλιν εἰς τὴν ζωὴν μετὰ ἐννέα ἔτη, ἵνα ὦσι παράδειγμα τέλειον τοῖς ἄλλοις, ἐν ᾧ οἱ ἀκάθαρτοι θέλουσιν ὑποφέρει διηνεκῶς ἐν ἀφύκτοις κακοῖς (2). Τὸ δόγμα τοῦτο τῆς ἀναγεννήσεως, προελθὸν, ὡς δύναταί τις εὐλόγως νὰ εἰκάσῃ, ἐκ τῆς πρὸς τὴν ἀναγέννησιν τῶν φυτῶν παραβολῆς ἐν ἀρχαίοις χρόνοις, ἐπεκταθὲν ἔπειτα μετεποιήθη ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Πυθαγόραν εἰς τὸ τῆς μετεμψυχώσεως.

Οὕτω λοιπὸν ὁ τῶν ἀρχαιοτάτων Ἑλλήνων νοῦς ἐκ τῆς φύσεως, αὐξήσεως, βλαστήσεως, μαράνσεως καὶ ἀναφύσεως τῶν φυτῶν ὁρμώμενος κατήντησεν εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς τῆς ψυχῆς ἀθανασίας καὶ τὴν πιθανὴν καὶ ἀνθρωπινωτέραν διασάφησιν τῶν μετὰ θάνατον, ἅ, ὡς ἐν μιᾷ εἰκόνι, διέταξε καὶ παρέστησεν ἐν τῷ περὶ τῆς ἁρπαγῆς καὶ περιζητήσεως καὶ ἀνευρέσεως τῆς Κόρης μύθῳ· ὑπολογιζόμενος δὲ καὶ τὴν διὰ τῆς γεωργίας προαγωγὴν τῆς τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίας παρενέβαλεν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν θεσμῶν καὶ τοῦ ἁγνοῦ γάμου ὅπως ἐν τῷ ζῆν ὑπάρχῃ καὶ τὸ εὖ ζῆν (3).

Ἡ φύσις τοῦ ἁπάντων τῶν Ἑλληνικῶν μύθων περιεκτικωτάτου καὶ βαθυνουστάτου τούτου μύθου μαρτυρεῖ, ὅτι, εἴτε ἔξωθεν ἦλθεν, εἴτε ἐν ταύταις ταῖς χώραις ἐπενοήθη καὶ διεπλάσθη, ἐγνώσθη ἐν Ἕλλησιν εὐθὺς ἅμα ἕκαστοι κατέστησαν μόνιμοι εἰς τὰς χώρας ταύτας· διὸ καὶ ὁ Ἡρόδοτος (ϐ', 171) λέγει ὅτι ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις ἦν διαδεδομένος καθ' ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον προελθὼν ἐκ τῶν εἰς Ἄργος καταπλευσάντων ξένων ἀποίκων, μεχρισοῦ οἱ Δωριεῖς κατελθόντες εἰς τὴν Χερσόνησον ταύτην ποῦ μὲν ἐξήλειψαν τελείως, ποῦ δὲ περιώρισαν τὴν ἀρχαιοτάτην αὐτὴν λατρείαν τῶν Ἀχαιῶν. Ἡμεῖς μὴ θέλοντες νὰ ἐξετάσωμεν ἐνταῦθα ἐν μακροῖς ἂν ἡ ἀρχὴ τοῦ μύθου τούτου μετηνέχθη εἰς Ἑλλάδα ἐκ Φοινίκης ἢ Αἰγύπτου ἢ Φρυγίας, εἴτε διὰ τῶν Πελασγῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον ἢ τὴν Ἀττικὴν, ἢ καὶ ἂν ἦναι αὐτόχθων, λέγομεν, ὅτι ὁ πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος μὲ μικρὰς μόνον παραλλαγὰς ἐξιστορούμενος μῦθος τῆς Δήμητρος, τοῦ ὁποίου τύπος εἶναι ἡ μάλιστα ἡμῖν ἐγνωσμένη Ἐλευσινία παράδοσις, ἀνεφάνη ἐν πρώτῃ Ἑλληνικῇ χώρᾳ, τῇ Κρήτῃ, καὶ ἐκεῖθεν μετηνέχθη εἰς Ἀττικὴν καὶ Μέγαρα, ὅθεν πιθανῶς διεδόθη καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἐξ ἧς μετὰ τῶν ἀποικιῶν διέπλευσεν εἰς τὴν πυροφόρον Σικελίαν· καὶ ἐπομένως ὅτι δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένη σαφῶς ἡ ἐπικρατοῦσα γνώμη, ὅτι οἱ Πελασγοὶ πρῶτοι συνεκόμισαν εἰς Πελοπόννησον, ὅθεν ἐξῆλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Μεγαρίδα (4).

---

(1) Ὀδ. λ., καὶ ἰδίως 574—60. Τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἁμαρτήματα ἐνόμιζεν ὁ Πίνδαρος ἀνάξια τῶν ἐν Ἅδου ποινῶν· διότι οὗτοι ἔζησαν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ὡσεὶ μηχαναὶ, πράττουσαι κατὰ τὰς βουλήσεις τῶν ἡγεμόνων. Πλάτων Γοργ. 81.

(2) Πινδ. Ὀλ. ϐ', 56—77, καὶ τὰ ἀποσπ. τῶν θρήνων. Πρὸς τὴν ἐν ἀποσπ. θρ. ἐνναετῆ καθάρισιν τῆν ψυχῶν, μεθ' ἣν ἀναπεμπόμενοι εἰς τὴν γῆν ἀνεδείκνυντο βασιλεῖς ἀγαυοὶ καὶ ἥρωες, νομίζω, ὅτι ἔχει ἀναφορὰν τὸ ἐν Ὀδ θ', 177 ἐ ν ν έ ω ρ ο ς, ὃ ἐπίθετον ἀποδίδει ὁ ποιητὴς Μίνωϊ τῷ κριτῇ τοῦ Ἅδου, καὶ τὸ ὁποῖον ὑπό τε τῶν ἀρχαίων (Στράϐ. Ι', 8) καὶ τῶν νεωτέρων δὲν διεσαφήθη εἰσέτι ἀρκούντως. Ἔσται δὲ «ὁ ἐπὶ ἐννέα ἔτη καθαρισθεὶς» πρὶν ἢ ἀξιωθῇ τῆς πρὸς τὸν Δία ὁμιλίας καὶ λάϐῃ παρ' αὐτοῦ τοὺς νόμους.

(3) Ὅρα Διόδ. Σικελ. έ, 5. Πλουτ. γαμ. παραγγέλμ. ἐν ἀρχῇ Οὐΐργιλ. Αἰνειάδ. δ', 58. καὶ Σερούϊον αὐτόθι. Τὰ δὲ θεσμοφόρια παραγει καὶ Κλήμης ὁ Ἀλεξ. ἐν προτπεπτικῷ, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ἐξ Αἰγύπτου, ὅθεν ἐκόμισαν αὐτὰ εἰς Ἄργος αἱ θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ.

(4) Περὶ τοῦ μύθου τούτου ἔγραψεν ὁ Πρέλλερος ἴδιον σύγγραμμα Demeter und Persephone, τὰ περὶ τούτου ἄρθρα ἐν τῇ ἐγκυκλοπαιδ. τοῦ Pauly, καὶ τὰ ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τῆς μυθολογίας του, ὅπου ἰδὲ μάλ. σελ. 664—6.

Ὁ Ὀττοφρεῖδος Μόλλερος ἐν τῇ τῆς Ἅλης ἐγκυκλοπαιδ. διαφόρους διατριβὰς καὶ ἀλλαχοῦ, ὃν ἰδὲ μάλ. ἐν τῷ συγγρ. Prolegg. zu einer vissenschaftl. mythol. σελ. 161—4, ὅπου τὴν τῶν Δωριέων λατρείαν τῆς Δήμητρος παράγει ἐκ Θεσσαλίας.

Πολλὰ περὶ τῶν Ἐλευσινίων Θεῶν ἀπεθησαύρισε καὶ ὁ Γερχ. ἐν τῷ συγγρ. Prodromus antiker kunstwerke, καὶ τελευταῖον ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τῆς μυθολογίας του. — Ὅτι δὲ τὴν ἐπινόησιν τῆς γεωργίας πολλοὶ τῶν ἀρχαίων ἀπεδίδοσαν τοῖς Πελασγοῖς· ὅρα Wachsmuth hell. altk. τόμ. ά, σελ. 53.

Ὁ ποιητὴς τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ποιεῖται μὲν ἐν παρόδῳ μόνον μνείαν τοῦ μύθου τούτου, ὡς μὴ δυναμένης τῆς Δήμητρος διὰ τὴν γεωργικὴν καὶ εἰρηνικὴν αὐτῆς φύσιν νὰ παρεμβληθῇ ἁρμοδίως εἰς τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ὡς οἱ ἄλλοι οἱ αὐτόθι ὑπὲρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μαχόμενοι θεοί, εἰ καὶ πολλαχοῦ γίγνεται λόγος περὶ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου (τῆς Δήμητρος ἀκτῆς) (1), ὑποδείκνυσιν ὅμως ἀρκούντως τῇ δε κἀκεῖσε, ὅτι ἐγίγνωσκε τὰς κυριωτέρας αὐτοῦ φάσεις· οἷον ὅτι ἡ Δημήτηρ βοηθεῖ διὰ τῶν ἀνέμων τοῖς γεωργοῖς εἰς τὴν ἀπὸ τῶν ἀχύρων χώρισιν τοῦ καρποῦ (Ἰλ. ε', 500), ὅτι αὕτη ἔστιν ἀγαπητὴ σύζυγος τοῦ Διὸς (Ἰλ. ξ', 326. Ὀδ. ε', 125—8), ὅτι Περσεφόνη, ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ, βασιλεύει τῶν ἐν Ἅδου (Ὀδ. λ' 217), πιθανῶς δὲ καὶ ὅτι ταύτην ἥρπασεν ἐφ' ἅρματος ὁ Ἅδης, ὃν ἄλλως δὲν ἤθελε προσονομάσει *κλυτόπωλον* (Ἰλ. ε', 654, καὶ τὰ σχόλ. εἰς λ'. 445, π', 625), ἐπειδὴ ἵπποις καὶ ἅρματι χρῆται ὁ Ἀϊδωνεὺς μόνον εἰς ἁρπαγὴν τῆς κόρης (2). Αὐτὰ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μόνα ἐκ τοῦ μύθου, ἀνέγραψε καὶ ὁ Ἡσίοδος (3), ὅστις, εἰ καί τα διηγεῖται ὡσεὶ ἐκ προθέσεως, δὲν προστίθησί τι οὔτε περὶ βιαίας ἁρπαγῆς, οὔτε περὶ τοῦ τῆς μητρὸς ἄχους καὶ τῶν εἰς ἀνεύρεσιν τῆς Κόρης μακρῶν αὐτῆς περιπλανήσεων, τὰ ὁποῖα ἐπεκράτησαν ἔπειτα ἐν τῷ μύθῳ παρ' Ἀθηναίοις· ἐπειδὴ οὗτοι καὶ ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις διαστρέψαντες τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν διέπλασαν τὸν μῦθον ἐπὶ τιμῇ μεγίστῃ τῆς αὐτῶν χώρας.

Τὴν δ' Ἀττικὴν ταύτην παράδοσιν διέσωσεν ἄμικτον καὶ ἀμεταποίητον ὁ εἰς Δήμητραν ὕμνος, ὃν ὁ μὲν Παυσανίας (Δ', λ', 3. πρβ. ὕμν. ς', 417—20) λέγει Ὁμηρικόν, δίκαιον δ' εἶναι διὰ πολλοὺς λόγους νὰ ἐκλάβωμεν ὅτι ἐποιήθη πολὺ μετὰ τὸν Ἡσίοδον ὑπό τινος Ἀθηναίου, οἷος ἦν καὶ ὁ τοῦ Πάμφω εἰς τὴν αὐτὴν Θεὰν ὕμνος, ὁ τοῦ Ὁμηρικοῦ μικρὸν διαφέρων (Παυσαν. Α', λη', 3. Η', λζ', 6) (4)· διότι ὁ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος δὲν γιγνώσκουσιν ἄλλην τοπικὴν παράδοσιν τοῦ μύθου, εἰμὴ ὅτι ἡ Δημήτηρ ἐν τριπόλῳ νειῷ τῆς Κρήτης, μιγεῖσα

---

(1) Μύλλερος Prolegg. zu einer vissenschaft. mythol. σελ. 127.

(2) Τοῦτο πιθανολογεῖται πληρέστατα καὶ ἐκ Παυσαν. Θ', κγ', 2. «Ἐν τούτῳ τῷ ᾄσματι (τοῦ τεθνηκότος Πινδάρου) ἄλλαι τε εἰς τὸν Ἅδην εἰσὶν ἐπικλήσεις, καὶ ὁ Χρυσήνιος· δῆλα ὡς ἐπὶ τῆς Κόρης τῇ ἁρπαγῇ». Οἱ δὲ τροχοὶ τῆς ἐν Ἅδῃ σχολαζούσης ἁμάξης κρέμανται κατὰ τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔθος (Παυσ. 6', ιδ', 3) πρὸς τῷ ὀρόφῳ, ἐν τῷ προδόμῳ τοῦ ἀνακτόρου, ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν οὐτόθι ἐν θρόνοις καθημένων, Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης. (Μυλλέρου Denkmaeler der alten kunst. LXI, 275 α).

(3) Ἡσιόδ. Θεογον. 912—4.

> Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης εἰς λέχος ἦλθεν,
> ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀϊδωνεὺς
> ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.

Τὸ «ἥρπασεν» ἐνταῦθα δὲν σημαίνει βίαν ἐπενεχθεῖσαν εἰς Κόρην, ἣν ὁ πατὴρ αὐτὸς δίδωσιν εἰς γάμον, ἀλλ' εἴρηται κατ' ἀρχαιότατον ἑλληνικὸν ἔθος, καθ' ὃ ὁ γαμβρὸς ἥρπαζε τῷ ὄντι ἢ ἔκλεπτε τὴν νύμφην (Πινδ. πυθ. δ', 250, κλέψεν τε (Ἴασων) Μήδειαν σὺν αὐτᾷ (ἤτοι βουλομένην)). Ἐκ τῆς λέξεως ταύτης ἴσως ἔλαβον οἱ μετέπειτα Ἀττικοὶ ὑμνογράφοι τὸ ἐνδόσιμον τοῦ νὰ προσεπινοήσωσι τὴν ἐν τῷ Ἀττικῷ μύθῳ βιαίαν ἁρπαγήν· ἐπειδὴ καὶ ὁ εἰς Δήμητραν ὕμνος ἔχει τοὺς τρεῖς πρώτους στίχους ὁμοίους τοῖς Ἡσιοδείοις. Τὸ δὲ τῆς Δήμητρος ἐπωνύμιον, Ἀχαιά, τὸ ἐπὶ τῇ τῆς θυγατρὸς ἀπωλείᾳ ἄχος τῆς μητρὸς ἐκφράζον, ἣ εἶναι ἐπίσης ὅλως Ἀττικόν, ἢ καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκ τῶν πλησιοχώρων, οἷον τῶν Μεγάρων ἢ τῶν Θηβῶν· διότι ἡ Ἀρκαδικὴ παράδοσις (Παυσ. Η', μ6'), ὅθεν παράγουσι τὸ ἐπωνύμιον τοῦτο, εἶναι κατὰ πολλὰ οὐσιώδη διάφορος τῆς Ἀττικῆς. Περὶ τοῦ ἐπωνυμίου ἴδε Ἡρόδ. ε', 61, σχολ. εἰς Ἀριστ. Ἀχ. 708. Πλουταρ. περὶ Ἴσ. καὶ Ὀσ. 69, ἐτυμολ. Μ. 14, καὶ Σουϊδ. ἐν λ. Ὁ Ξχ6ένκ. mythol. endentungen σελ. 293 παράγει αὐτὸ παρὰ τὸ «γαῖα», ἀλλ' ἡ ἀρχαία παρὰ τὸ ἄχος παραγωγὴ εἶναι πιθανωτέρα ὡς συμφωνοῦσα καὶ τῷ ἐν Φιγαλίᾳ τῆς Ἀρκαδίας δημοσήμῳ ἐπωνυμίῳ τῆς Θεᾶς «Μέλαινα», ἐπικληθείσης οὕτω διὰ τὴν ἐπὶ τῷ πένθει ἀναληφθεῖσαν μέλαιναν ἐσθῆτα. (Παυσ. Η', μ6', 3. Πρ6. ε', 2), καὶ τῷ παρὰ Ῥωμαίοις Ceres deserta. Βεργ. Aen. II, 714. Κλήμ. δ' ὁ Ἀλεξ. ἐν προτρ. 4 λέγει· «(γιγνώσκομεν) τὸν Διόνυσον ἀπὸ τῆς στολῆς, τὸν Ἥφαιστον ἀπὸ τῆς τέχνης, τὴν Δηὼ ἀπὸ τῆς συμφορᾶς.»

(4) Ὅτι καὶ ὁ Πάμφως αὐτός, ὃν ἡ ἄκρατος φιλαυτία τῶν Ἀθηναίων ἀνήγαγεν εἰς μυθικὴν ἀρχαιότητα, ἣν ἀνεξέταστον ἀπεδέχθη καὶ ὁ ἡμέτερος συμπολίτης, ὁ Μάγνης Παυσανίας, πιστεύων εἰς τοὺς λόγους τῶν Ἐλευσινίων ἱερέων, ἦν πολὺ νεώτερος τοῦ Ἡσιόδου, καὶ ἔγραψεν ὕμνους πρὸς ἐκθείασιν τῆς ἰδίας του πατρίδος, μαρτυρεῖ αὐτὴ ἡ φύσις τοῦ πράγματος καὶ οἱ ὀλίγοι ἐκ τῶν ὕμνων του περισωθέντες στίχοι, οὓς νεωτάτους ὄντας οἱ Ἀθηναῖοι ὑπέβαλον τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, οἷοι εἶναι οἱ δύω παρὰ Φιλοσρ. ἐν ἡρωϊκῷ 6', 19, διακωμῳδοῦντες τὸν τῶν Στωϊκῶν πανθεϊσμὸν (ὅρα Λοβέκκ. Aglaoph. 747), καὶ ὁ εἷς παρὰ Παυσ. Ζ', κά, 3.

Ἰασίωνι τῷ ἥρωϊ ἔτεκε τὸν Πλοῦτον (1), ἐξ οὗ δύναταί τις νὰ διίδῃ σαφῶς, ὅτι ὁ μὲν ἐν Κρήτῃ τρὶς ἀροθεὶς ἀγρὸς (τρίπολος νειὸς) εἶναι αὐτὸς ὁ ἐν Ἀττικῇ προσωποποιηθεὶς καὶ εἰς τοὺς ἥρωας καταλεχθεὶς Τριπτόλεμος (2)· Ἰασίων δ', ὁ πρῶτον εἰς τὴν Κρήτην τὴν γεωργίαν εἰσαγαγὼν Φοίνιξ, ἢ Ἴων (3), οὗ οἱονεὶ υἱὸν ἐμυθεύσαντο τὸν ἐκ τῆς γεωργίας προερχόμενον πλοῦτον, ὃν οἱ Κρῆτες πάλιν προσωποποιήσαντες ἔθηκαν, διὰ τὸ φθαρτὸν αὐτοῦ καὶ ἐφήμερον, τὸ καταρχὰς μόνον κύριον καὶ βασιλέα τῶν ὑπὸ γῆν κεκρυμμένων θησαυρῶν, ἤτοι ἐν Ἅδῃ, οὗτινος ἐν Κρήτῃ σύμβολον ἐπίγειον ὑπολαμβάνομεν ἡμεῖς τὸν λαβύρινθον, εἰ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔπειτα, μὴ ἀνεχόμενοι νὰ μένῃ τι τῶν εἰς τὸν μῦθον τῆς Δήμητρος ἀναφερομένων ἐγχώριον ἐν Κρήτῃ, εἶπον, ὅτι ἐξ Ἀθηνῶν ἦλθεν ἐκεῖσε καὶ ὁ τοῦ λαβυρίνθου κτίστης Δαίδαλος.

Καὶ ὅτι μὲν ἀληθῶς οἱ Κρῆτες πρὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐπεμελήθησαν τῆς γεωργίας, οὐδ' ἦσαν κεναὶ πάσης ἐννοίας καὶ ἄντικρυς περιαυτολογίαι αἱ περὶ τούτου καὶ εἰς τοὺς ὑστέρους χρόνους ἐπικρατήσασαι ἐν τῇ νήσῳ διηγήσεις (Διόδ. Σικελ. έ, 77), μαρτυροῦσι καὶ ἄλλα πολλὰ, μυθικά τε καὶ ἱστορικὰ, τεκμήρια (4)· ὅτι δὲ καὶ τὸ κατὰ τὸν Πλούτωνα ἢ Ἅδην μύθευμα ἦν ὁλοσχερῶς Κρητικὸν ἐπινόημα δυνάμεθα νὰ διΐδωμεν καὶ ἐκ τοῦ ὅτι εἰς τὸν πρῶτον βασιλέα ἢ κριτὴν τοῦ Ἅδου Πλοῦτον ἢ Πλουτέα, τὸν ἐκ Κρήτης, προσέθηκαν ἔπειτα οἱ αὐτοὶ καὶ ἕτερον συμπολίτην των, τὸν Μίνωα, καὶ ὄχι τὸν ἐν τῇ ποιήσει ὡς Βοιωτὸν μᾶλλον ἢ Κρῆτα θεωρούμενον Ῥαδάμανθυν, ὥς τινες νομίζουσι (5)· διότι ἡ ἄκρα δικαιοσύνη, ὡς καὶ τὸ ἐκ Διὸς πατρὸς γένος, εἰσήγαγον μὲν καὶ τοῦτον εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον, ὡς καὶ τὸν Μενέλαον, γαμβρὸν τοῦ Διὸς ὄντα (Ὀδ. δ', 564), ἡ ἐν Ἅδου ὅμως ἀρχὴ ὑπετίθει τότε ἄλλο ἐπίγειον προϋπάρξαν εὐρὺ κράτος, οἷον ἔσχεν ὁ Μίνως, ὅστις καὶ μόνος παρ' Ὁμήρῳ δικάζει τοὺς νεκροὺς (Ὀδ. λ', 568—71). Τὸν δὲ ἀδελφὸν τοῦ Μίνωος Ῥαδάμανθυν προσηρίθμησαν εἰς τοὺς κριτὰς τοῦ Ἅδου οὐχὶ οἱ Κρῆτες πρῶτοι, ἀλλ' οἱ Βοιωτοὶ, οἵτινες λαβόντες αὐτὸν διὰ τῆς εἰς Κίρῥαν τὸ πρῶτον καταπλευσάσης (Ὁμ. ὕμν. εἰς Ἀπόλλ. Πύθ.), εἶτα δ' ἀναντιῤῥήτως καὶ μέχρι Βοιωτίας ἐπεκταθείσης Κρητικῆς ἀποικίας, οὐ μόνον ἁπλῶς ἐπολιτογράφησαν, ἀλλὰ καὶ δεύτερον σύζυγον τῆς Ἀλκμήνης μετὰ τὸν Ἀμφιτρύωνος θάνατον, καὶ διδάσκαλον τοῦ Θηβαίου Ἡρακλέους ἐν τῇ τοῖς Κρησὶν ἰδιαζούσῃ τοξευτικῇ ἔλεγον, καὶ τάφον αὐτοῦ παρὰ τῷ τῆς Ἀλκμήνης ἐδείκνυον (6). Τὴν δὲ κατὰ τούτους τοὺς χώρους, ἤτοι ἐν Εὐβοίᾳ, ἀναστροφὴν τοῦ Ῥαδαμάνθυος καὶ τὴν πρὸς τὸν Πύθιον θεὸν ἀναφορὰν αὐτοῦ ἐγίγνωσκε μὲν καὶ ὁ Ὅμηρος (Ὀδ.

---

(1) Ὀδ. έ, 125. Θεογ. 969.

(2) Διόδ. ὁ Σικελ. έ, 77, ἴσως καὶ ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ τὸ Ὁμηρ «τριπόλῳ ἐν νειῷ» ὑπέλαβον ὡς πόλιν τῆς Κρήτης, ἐν ᾧ οὐ μόνον αὐτὸς εἶναι ἡ τρὶς ἠροτριαμένη ἄρουρα, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀττικὸς ἥρως Τριπόλεμος ἢ Τριπτόλεμος (πτόλεμος καὶ πτόλις) εἶναι ἡ προσωποποίησις αὐτῆς ἐκείνης τῆς ἀρούρας. Ἡ ἐν τοῖς βενετ. σχολ. τῆς Ἰλ σελ. 483 σημείωσις «τρίπολον δὲ τὴν ἄρουράν φησιν, ἐπεὶ Τριπτόλεμος πρῶτος ἔσπειρε σῖτον» ἀναστρέφει τὸ πρᾶγμα, λέγουσα τὸ ὕστερον πρότερον.

Καὶ τανῦν δ' ἔτι οἱ γεωργοὶ λέγουσιν ἀναβολίζω, διβολίζω, τριβολίζω τὸ χωράφι (Ἀσωπ. εἰσαγωγὴ εἰς Πίνδαρον § 104, σελ. 36), πιστεύουσι δὲ ὅτι τριβολιζόμενοι μάλιστα οἱ ἀγροὶ εὐφοροῦσιν. Εἰς δὲ τὴν τελείωσιν τῆς γεωργίας, ἢ τὴν τριβόλισιν, ἢ τριπόλισιν (ὡς βένθος πόντος), ἀνεφέροντο καὶ τὰ τρία ἱερὰ ἄροτρα, ἅτινα ἐφυλάττοντο ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ δι' ὧν ἀροῦντες ἐτέλουν ἱεροπραξίαν κατ' ἔτος Πλουτ. γαμ. παραγγέλ.

(3) Curtius οἱ Ἴωνες.

(4) Ὁ Κρὴς Ἐπιμενίδης οὐ μόνον ἐπεκλήθη βουζύγης (Ἀριστοτ. παρὰ Σερουΐῳ εἰς Βεργιλ. γεωργγ. Γ', 49), ἀλλὰ καὶ Βώλου πατρὸς (Θεόπ. ἀποσπ. ἐκ τῆς ἐκδ. Βιχέρου ἀρ. 68, σελ. 70), ὡς καὶ ὁ Τριπτόλεμος κατ' ἄλλας παραδόσεις δὲν ἦτο υἱὸς τοῦ τοῖς βουσὶν ἐπικελεύοντος (Κελεοῦ), ἀλλὰ τοῦ δὶς αὐλακίζοντος τὸν ἀγρὸν (Δισαύλου) (Παυσ. Α', ιδ', 2—3. Β', ιδ') Βουζύγης αὐτὸς καλούμενος καὶ τῷ Ἐπιμενίδῃ ταυτισθείς. (Ans. epist. ad Paulin. XXIII.

Triptolemon olim sive Epimenidem vocant, aut Bulianum Buzygen. Ἀναφοράν τινα ἔχουσι ταῦτα ἀναμφιβόλως πρὸς τὸν ἐκ τοῦ ἐν Κρήτῃ ἄθλου βουζύγην ἐπικληθέντα Ἡρακλῆν· ἴδε Κρεϋζ. Symbol· τόμ. δ', σελ. 433, ὅστις ὑπαινίττεται καὶ ἀναφορὰν τοῦ Κρητικοῦ μύθου πρὸς τὸν Ἀττικόν.—Ἐπίσης ὁ εἰς Δήμητραν ὕμνος § 123 λέγει, ὅτι ἐκ Κρήτης ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἡ Θεὰ, καὶ ἄλλοι ὠνόμαζον κρῆσσαν τὴν θεσμοφόρον Δήμητραν Πλίν. n. h. VII, 56, 57, eadem (ceres) prima leges dedit, ut alii putavere, Rhadamantnus. Πρὸς δὲ καὶ ἡ ζειὰ (ζείδωρος ἄρουρα) ἐνομίζετο ἔν τε τῇ Ἐλευσῖνι (Πινδ. ὀλ. θ', 150) καὶ τῇ Κρήτῃ τὸ πρῶτον σπαρτόν· διὸ καὶ ἐν Κρήτῃ ἡρμήνευσαν τὸ ὄνομα τῆς Θεᾶς «Δηὼ» ὡς διαλεκτικὴν διαφορὰν τοῦ Ζειαί. Ἐτυμολ. μέγ. σελ. 264, 12.

(5) Pauly Encyclop τόμ. 5, σελ. 70.

(6) Πλουτ. Λύσανδρ. 18, περὶ τοῦ Σωκρ. δαιμον. 5. Ἀπολ. Β', 4, 11. Τζέτζην εἰς Λυκόφρ. Κασ. 50. καὶ Μύλ. orchom. σελ. 148.

ή, 321—4), ἀλλ' ὁ Πίνδαρος πρῶτος (Ὀλ. 6', 75. Πρβ. Πυθ. 6', 73) διακρίνει τοῦτον ἀπὸ τῶν ἄλλων ἡρώων ὡς πάρεδρον τοῦ Κρόνου ἐν Ἡλυσίῳ πεδίῳ, χωρὶς νὰ μνημονεύῃ που ἐν τοῖς σωζομένοις ἐγκωμίοις, ἢ τοῖς ἀποσπάσμασι τῶν θρήνων, ἢ ἀλλαχοῦ που καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Μίνωος παρὰ τῇ Περσεφόνῃ, ἥτις, ὡς φαίνεται, κατ' αὐτὸν μόνη ἄρχει ἐν Ἅδου· ἄλλοι δὲ ἐκ ταύτης τῆς εἰς Βοιωτίαν μεταναστεύσεως τοῦ Ῥαδαμάνθυος τὸ ἐνδόσιμον λαμβάνοντες παρεδέχοντο τὴν ὕπαρξιν δύω ὁμωνύμων ἡρώων, ἑνὸς τοῦ δικαίου καὶ ἑτέρου, ὃς εἴη ἀδελφὸς τοῦ Μίνωος (Ἔφορ. παρὰ Στράβ. Ι', 8).

Ἀλλ' ὅπως ποτ' ἂν ἔχωσι τὰ περὶ Ῥαδάμανθυν, οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι καὶ ἐνταῦθα οἱ ἀκράτως φιλότιμοι καὶ φιλοπάτριδες Ἀθηναῖοι, μνησικακοῦντες τῷ Μίνωϊ διὰ τὴν ἐπὶ Αἰγέως κατάκτησιν τῆς χώρας των καὶ τὴν τύχην τοῦ Δαιδάλου, διέστρεψαν τὴν ἀρχικὴν παράδοσιν, οὐ μόνον ἐκβαλόντες τῆς τῶν τοῦ Ἅδου δικαστῶν χορείας τὸν Μίνωνα, ἀλλὰ διασκευάσαντες κατὰ τοῦτο καὶ τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη διὰ τῆς παρεγγραφῆς τῶν ἐν νεκυίᾳ 324—5 στίχων, ἐν οἷς ὁ μὲν ἐν ς. 567—71 ἐν νεκροῖς δικάζων *ἀγλαὸς* τοῦ Διὸς υἱὸς ἀποκαλεῖται *ὀλοόφρων*, τοῦ δὲ Θησέως ἐξαίρεται ἡ ἀνδρία (1)· ἀντὶ δὲ τοῦ Μίνωνος πρῶτον μὲν, μὴ ἔχοντες ἐγχώριόν τινα μεγασθενῆ βασιλέα, κατέστησαν τὸν ἐξ Αἰγίνης υἱὸν τοῦ Διὸς Αἰακὸν, οὗ τὸ κράτος ἐξετείνετο καὶ μέχρι Θεσσαλίας, καὶ ὃν διὰ τὸν ἐν Σαλαμῖνι Αἴαντα ἐθεώρουν ἔπειτα καὶ ὡς ἴδιον ἥρωα, ἐξ οὗ καὶ μόνος οὗτος, μετὰ Πλούτωνα, εἶναι παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις ἄρχων τοῦ Ἅδου, ἔπειτα δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος, πρὸς ὃν ὅμως, ὡς γειτονικὸν ἥρωα, προσηνέχθησάν τι ἀνθρωπινώτερον, τὸν Τριπτόλεμον· ἐν ᾧ τοὐναντίον ὁ φιλοδίκαιος καὶ τοιούτων θεατρικῶν μικροφιλοτιμιῶν ἀνώτερος Πλάτων λέγει, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι κριταὶ τοῦ Ἅδου φοροῦσι ῥάβδον ἁπλῆν, μόνος δὲ ὁ Μίνως ἔχει χρυσοῦν σκῆπτρον (2). Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀττικοὶ ποιηταὶ κατὰ τὰς ῥητὰς μαρτυρίας τῶν ἀρχαίων δὲν ἔπαυον τοῦ νὰ κακολογῶσι διηνεκῶς καὶ ἐκ συμφώνου ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν κατακτητὴν τῆς χώρας των Μίνωα, πιθανὸν εἶναι ἐκ τούτου, ὅτι οἱ ἐν ταῖς τοῦ Ἅδου σωζομέναις γραφικαῖς παραστάσεσι παρὰ τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Πλούτωνος ἑδρεύοντες τρεῖς κριταὶ εἶναι οὐχὶ Μίνως Αἰακὸς καὶ Ῥαδάνθυς, ἀλλὰ Ῥαδάμανθυς Αἰακὸς καὶ Τριπτόλεμος (3)· διότι οἱ τεχνῖται, εἴτε ἐν Ἀττικῇ εἴτε ἐν Ἰταλίᾳ εἰργάζοντο τὰ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα μνημεῖα τῆς τέχνης, ἀντέγραφον κατὰ μέγα μέρος Ἀττικοὺς ποιητὰς, παρενέβαλλον δὲ καὶ τὸν Ῥαδάμανθυν εἰς τοὺς ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἥρωας ἵνα ἐμμένωσιν εἰς τὴν ἱερὰν τριάδα (4)· ὅτι δὲ ὁ εἷς τῶν τριῶν τούτων δικαστῶν τοῦ Ἅδου εἶναι ὁ Τριπτόλεμος κατέστησεν ἀναντίῤῥητον ὄστρακόν τι, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐκ τῶν γραφῶν εἰκάσαι, ἦν ἐξ ἀγγείου σχόντος παραστάσεις ὁμοίας ταῖς ἐν τοῖς σωζομένοις ἀμφορεῦσι, καὶ ἔχοντος τὸν ἕνα ἐκ τῶν δικαστῶν τούτων ὀνομαζόμενον διὰ προσγραφῆς τοῦ ὀνόματος «Τριπτόλεμος» (5).

Οὕτω λοιπὸν συμπεραίνοντες λέγομεν, ὅτι πρώτη πατρὶς τοῦ περὶ τὴν Δήμητραν καὶ τὸν Ἅδην καθόλου μύθου εἶναι ἡ Κρήτη, ὅθεν δι' ἀποικιῶν μετηνέχθη πρῶτον μὲν εἰς τὴν Βοιωτίαν, χώραν, εἰς ἣν οὐ μόνον

---

(1) Ὁ Πλούτ. Θησ. 16, λέγει, ὅτι ἀπὸ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἔχθρας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σώσωσι τὸν Μίνωνα οὔτε Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος· ἴδε καὶ Πλάτ. Μίν. 321, Α'. Στράβ. Ι', 8.—Περὶ δὲ τῆς τῆς Ὀδ. διασκευῆς ἴδε τὴν τοῦ ἐν ἡμῖν χρόνον τινὰ διαζήσαντος Stephani πραγματείαν, (der Kampt Zuischen Theseus und Minotaurus σελ. 7).

(2) Ὁ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ 79 λέγει Ἀσιάτας τὸν Μίνωνα καὶ Ῥαδάμανθυν, ἴσως διὰ τὴν τῆς μητρὸς Εὐρώπης καταγωγὴν, περὶ δὲ τοῦ Ῥαδαμάνθυος (80), καὶ ὅτι δικάζει τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας, ἴσως διὰ τὸ βαρβαρικῶς ἠχοῦν ὄνομα· τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει προφανῶς ἔννοιάν τινα Ἑλληνικήν. Ῥαδοῦ λέγεται σανσκριτισρὶ ὁ Θεός· τὸ δ' ἄλλο μέρος τῆς λέξεως εἶναι ἴσως συγγενὲς τοῖς Μίνως, Μινύας. Αἰγυπτ. Μανού.

(3) Πλάτ. Γοργ. 82. Περὶ δὲ τοῦ Τριπτολέμου, ὡς δικαστοῦ ἐν Ἅδῃ, ἀπολ. 32. «Οἵπερ καὶ λέγονται ἐκεῖ (ἐν Ἅδου) δικάζειν, Μίνως τε καὶ Ῥαδάμανθυς, καὶ Αἰακὸς, καὶ Τριπτόλεμος, καὶ ἄλλοι, ὅσοι τῶν ἡμιθέων δίκαιοι ἐγένοντο ἐν τῷ ἑαυτῶν βίῳ».

(4) Τὴν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἱερότητα τῆς Τριάδος μαρτυρεῖ πρὸ πάντων ἡ Ὁμηρικὴ ἐπίκλησις «Αἴ γὰρ Ζεῦ τε πατερ, καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον. Ἰλ. 6', 371. Ὀδ. δ', 341, ή, 311. Πρβ. Δημ. κατὰ Μειδ. 54· ἴδε καὶ Σοφ. Οἰδ. Τύρ. 159—63. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλως συχνοτάτη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μυθολογίᾳ καὶ τέχνῃ ἡ Τριὰς (τρεῖς μοῖραι, τρεῖς χάριτες κλ.)».

(5) Τρεῖς κριταὶ ἐν Ἅδῃ· παρὰ Μυλλέρῳ denkm. d. alt. kunst. πίν. LVI, ἀρ. 275 α. — Τὸ δὲ περὶ οὗ ὁ λόγος κεράμιον ἔδειξεν ἡμῖν ποτε τῷ 1852 ὁ Γεχάρδος ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ φροντιστηρίῳ, καὶ ἀπετύπωσεν ἔπειτα, ἐὰν δέν με λανθάνῃ ἡ μνήμη, ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένῃ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

ἐνῴκησεν ὁ Ῥαδάμανθυς καὶ ἐν ᾗ πολλὴ ἦν ἡ τῆς Δήμητρος λατρεία (1)· ἀλλὰ καὶ ἐφ' ἣν μάλιστα διεδόθησαν καὶ ἐπεκράτησαν οἱ περὶ τὸν Ἅδην μῦθοι, ἐξ οὗ καὶ πατρὶς τῆς τε Ὁμηρικῆς νεκυίας καὶ τοῦ ἄλλου ὁμοειδοῦς ἔπους, τῆς Μινυάδος (2), δικαίως νομίζεται· ἔπειτα δὲ διὰ τῆς μεγάλης τῶν Κρητῶν θαλασσοπλοΐας διεδόθη εἰς ἄλλα τε μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ Μεγαρίδα, ὡς ἀφ' ἑνὸς μὲν μαρτυρεῖ ἡ σχέσις τοῦ Μίνωος πρὸς τὸν Αἰγέα καὶ Θησέα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Νῖσον τὸν τῶν Μεγάρων βασιλέα καὶ τὴν τούτου κόρην Σκύλλαν· ἐκ δὲ τῆς Μεγαρίδος καὶ Ἀττικῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Πελοπόννησον (3). Οἱ δὲ κάτοικοι τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν χωρῶν, εἰ καὶ ἀλλαχόθεν παρέλαβον τὸν μῦθον, ἐκ φιλοτιμίας ἔπλασαν, ὅτι ἡ Δημήτηρ περιπλανωμένη εἰς ἀναζήτησιν τῆς Κόρης κατέλυε καὶ παρ' αὐτοὺς ἑκάστους καὶ ἐδωρεῖτο ἔπειτα εἰς ἀμοιβὴν τῆς εὐσεβοῦς φιλοξενίας τὰ δῶρα τῶν καρπῶν καὶ τῆς γεωργίας (4). Ἀλλ' ὅμως μόνοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀττικῆς κατώρθωσαν καὶ ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἐν τῷ περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὴν φυτείαν τῆς ἀμπέλου μύθῳ, νὰ προσποιήσωσι τοῖς ἐγχωρίοις ἥρωσι, Κελεῷ καὶ Τριπτολέμῳ, ἅπασαν τὴν ἐκ των περιπλανήσεων τῆς Θεᾶς καὶ τῆς ὑπὸ τῶν κατοίκων ταύτῃ προσγιγνομένης ὑποδεξιώσεως τιμήν, ὡς ἔπραξαν καὶ περὶ τὸν Ἰκάριον καὶ τὴν τούτου θυγατέρα Ἠριγόνην, τοὺς τὸν Διόνυσον ὑποδεξαμένους (5), ἐπειδὴ οὐ μόνον διϊσχυρίζοντο ὅτι αὐτοὶ μόνοι ἐξένισαν καὶ παρηγόρησαν τὴν Θεὰν (6), ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐκ τῆς Ἀττικῆς μετεδόθησαν ἥ τε λατρεία καὶ τ' ἀγαθὰ τῆς Θεᾶς δῶρα εἰς τοὺς Πελοποννησίους, ἐκ τῆς χώρας τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι τῶν μυθολόγων, ἐν οἷς καὶ ὁ πολλὰ καὶ σοφὰ περὶ τοῦ μύθου τούτου γράψας Πρέλλερος, τἀναντία δοξάζοντες, μεταφέρουσι καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν αὐτὴν τὴν τῆς Θεᾶς λατρείαν· ἐν ᾧ οὐ μόνον ὑπ' αὐτῶν τῶν Πελοποννησίων κοινῶς ἐπιστεύετο, ὅτι ἐν Ἀττικῇ ἐμυήθησαν τὰ ἐν Ἐλευσῖνι μυστήρια οἵ τε Διόσκουροι, ὧν τὴν λατρείαν οἱ Δωριεῖς ἐν μέρει διετήρησαν καὶ ᾠκειοποιήθησαν παραλαβόντες ἐκ τῶν Ἀχαιῶν, οὓς ἐξεδίωξαν τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Γενάρχης τῶν Δωριέων, ὡς ἐλέγετο, Ἡρακλῆς (7). Ἀλλὰ καὶ ἐν μὲν Ἀρκαδίᾳ ἥ τε Θεὰ καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῆς ἐκαλοῦντο *Ἐλευσίνια*

---

(1) Αἱ Θῆβαι ἐθεωροῦντο ἱεραὶ τῆς Δήμητρος καὶ Περσεφόνης. Εὐριπ. Φοίν. 699 καὶ τὸν σχολ. — Ναὸς δ' αὐτῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἦν ἡ ἀρχαία τοῦ Κάδμου οἰκία. Παυσαν. Θ', ις', 3. Αὐτὸς δὲ ὁ Κάδμος ἀδελφὸς τῆς Εὐρώπης ὢν ὑποδείκνυσιν ἄλλην σχέσιν μεταξὺ Κρήτης καὶ Θηβῶν· ἴδε καὶ Γερχ. mytholog. § 408, 1.

(2) Τὸ ἔπος τοῦτο, περὶ οὗ ὀλίγιστα μόνον, καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ Παυσανίου Ι', κζ' γιγνώσκομεν, ἦν πιθανῶς ἐπεισόδιον ἄλλου μακροτέρου ἔπους, ὑπόθεσιν ἔχοντος τὴν τῶν Ἀργοναυτῶν ἐκστρατείαν, περιγράφον δὲ τὴν εἰς Ἅδου κατάβασιν τοῦ Ὀρφέως εἶχε λόγον πρὸς τὸ ὅλον ἔπος, οἷον ἡ Ὁμηρικὴ νέκυια πρὸς τὴν Ὀδύσσειαν.

(3) Δὲν εἶναι ἀπίθανον, ὅτι ἡ λατρεία τῆς Δήμητρος διέπλευσε καὶ εἰς Σικελίαν ἐκ Κρήτης, καὶ δὴ πολὺ πρὶν ἢ ἀποικίσωσι τὴν νῆσον ταύτην οἱ Ἕλληνες, ὡς τοῦτο εἰκοτολογεῖται καὶ διὰ τῆς τοῦ Μίνωος πρὸς τὸν Σικελὸν Κώκαλον ἀναφορᾶς. Παυσ. Ζ', δ', 5. Διόδ. δ'. 79. Πρβ. Ἡρόδ. ζ', 170.

(4) Οὕτως ἡ ἐν Ἄργει παράδοσις Παυσ. Α', δ', 2. Β', λέ, 3, ἡ ἐν Φενεῷ τῆς Ἀρκαδίας Η', ιδ' καὶ ιέ, καὶ μάλιστα ἐν Φιγαλείᾳ, Η', μδ', καὶ ἡ ἐν Σικυῶνι, Β', έ, 5.

(5) Ὡς ὁ Κελ. καὶ Τριπτ. ἔλαβον ἀμοιβὴν διὰ τὴν ξένισιν παρὰ τῆς Δήμ. τοὺς καρποὺς, οὕτως ὁ Ἰκάρ. καὶ ἡ Ἠριγόνη παρὰ τοῦ Διονύσου τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν οἰνοφυτείαν (Ἀπολλόδ. Γ', ιδ', 7)· εἰ καὶ ἄλλαι πολλαὶ χῶραι, ὡς π. χ. ἡ Αἰτωλία διὰ τοῦ Οἰνέως ἢ καὶ ὁ Σήμαχος μετὰ τῶν θυγατέρων ἐν ἑτέρῳ τῆς Ἀττικῆς δήμῳ. (Στέφ. Βυζ. λ. Σημαχίδαι) ἀντεποιοῦντο τῆς τιμῆς ταύτης, ἐν ᾧ προφανῶς ὁ μῦθος ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκ τῆς νήσου Ἰκαρίας. Kurtius die Ionien σημ. 55.

(6) Παρηγορήθη ἡ Δημήτηρ ἐλθοῦσα εἰς Ἐλευσῖνα καὶ κατένευσε νὰ πίῃ τὸν προσενεχθέντα αὐτῇ κυκεῶνα μάλιστα ἐκ τῶν ἀστείων λόγων καὶ ἀπρεπῶν κινήσεων τῆς γηραιᾶς Βαυβοῦς. Κλήμ. Ἀλεξ. προτρεπτ. σελ. 17. Εὐσεβ. προπαρ. Εὐαγγ. β', 5. Arnob. adv. gentt. V. 25—6. Τὸ ὄνομα τοῦτο παραγόμενον ἴσως ἐκ τοῦ αω, αὔω, βαόω, βαΰζω, περιεσώθη καὶ εἰς ἡμᾶς ὡς προσωνυμία γενικὴ τῶν γραιῶν (Βαύβω), εἰς ὧν τὰς ἀστείας διηγήσεις εὐχαριστοῦνται μάλιστα τὰ παιδία. Πολλαχοῦ δὲ τῆς Ἑλλάδος προσονομάζονται οὕτως ἰδίως αἱ προμήτορες. Ἡ δὲ παρηγορηθεῖσα Δημήτηρ παρίσταται ἔν τινι ἀγγείου γραφῇ πίνουσα τὸν κυκεῶνα. Gerhard. antik. vasenb. πίν. 74, καὶ Dewitte élite céramograph. τόμ. γ', πίν. 36, Β', 42.

(7) Ὁ Ἡρόδ. β', 171 λέγει, ὅτι οἱ τῆς Πελοποννήσου Δωριεῖς ἀπηχθάνοντο τὴν τῆς Δήμητρος λατρείαν (Μύλλ. Δωρ. Ι', σελ. 399). Καὶ ὅμως εὕρηται λατρεία τῆς Δήμητρος καὶ ἐν ταῖς Δωρικαῖς πόλεσιν· ὅθεν καὶ οἱ Λακεδ. παρὰ Ξενοφ. Ἑλλ. Ϛ', γ', 6, ἀνέχονται τὸν Ἀθηναῖον λέγοντα «ἐπεὶ λέγεται μὲν Τριπτόλεμος ὁ ἡμέτερος πρόγονος τὰ Δήμητρος καὶ Κόρης ἄρρητα ἱερὰ πρώτοις ξένοις δεῖξαι Ἡρακλεῖ τε τῷ ὑμετέρῳ ἀρχηγέτῃ καὶ Διοσκούροιν τοῖν ὑμετέροιν πολίταιν, καὶ τοῦ Δήμητρος δὲ καρποῦ εἰς πρώτην τὴν Πελοπόννησον σπέρμα δωρήσασθαι· ἴδε καὶ Στέφ. Βυζ. ἐν λ. Ἄγραι, καὶ σχολ. εἰς Ἀριστοφ. πλ. 855 καὶ 1013· ἐν δὲ Γερχάρδου auserlesemen vasenbildern taf. LXIX, ὁ Ἡρακλῆς προσέρχεται τῷ Ἰάκχῳ πωγωνοφοροῦντι.

(Παυσ. Ή, ιδ', 8 καὶ κέ), ἥτις προσωνυμία δὲν φαίνεται ὅτι εἶναι κοινῇ παραδεδεγμένη ὑφ' ἁπάντων τῶν Πελοποννησίων, ὡς ἴσως ἤθελεν εἶσθαι, ἂν ἡ λατρεία ἦν τὴν ἀρχὴν ἐγχώριος· ἐν δ' Ἑρμιόνῃ παρὰ τῷ τῆς Δήμητρος ἀγάλματι ἵστατο ἐν τῷ ναῷ καὶ ἕτερον τῆς τῶν Ἀθηνῶν πολιούχου Θεᾶς, τῆς Ἀθηνᾶς (Β', λέ, 4)· οἱ δ' Ἀχαιοὶ καί τινες τῶν Ἀρκάδων ὡμολόγουν παῤῥησίᾳ, ὅτι ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἦλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Τριπτόλεμος (Β', έ, 5. Ζ', ιή, 2. Η, δ', 1)· ἐν δὲ τῇ Ἀνδανίᾳ τῆς Μεσσηνίας, καὶ πρότερον διὰ τοῦ ὅλον ἔθνος σημαίνοντος Καύκωνος, καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ Ἐπαμεινώνδου γενομένην ἐλευθέρωσιν τῆς χώρας, ἐξ Ἀθηνῶν πάλιν μετενεχθεῖσα ἐγκατέστη ἡ τῆς Δήμητρος λατρεία (Παυσ. Δ', ά, κς'. Μύλλ. Δωρ. ά, σελ. 200 καὶ 399). Εἰ δὲ καὶ μόνοι οἱ Ἀργεῖοι διηγοῦντο, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἦλθον εἰς Ἀττικὴν οἱ πρόγονοι τοῦ Τριπτολέμου (Ά, ιδ', 2· πρβ. Ἡρόδ. 6', 171), τὰ παρὰ τῇ Ἐλευσῖνι ὅμως Μέγαρα, ὅπου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως προῆλθεν ἐκ τῆς λατρείας ταύτης (1), δεικνύουσιν, ὅτι ἐκτὸς τῆς Χερσονήσου, καὶ ἰδίως περὶ τὴν Ἐλευσῖνα, ἦν αὕτη ἀρχαιοτέρα καὶ λαμπροτέρα, ἐν ᾧ τοὐναντίον αἱ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Δωριέων περὶ τούτου παραδόσεις διὰ τὴν ἀπέχθειαν, ἣν οὗτοι εἶχον πρὸς ἅπαντα τὰ τῶν ἀρχαίων κατοίκων ἱερὰ (Ἡρόδ. Β', 171), ἦσαν ἐχθρικαὶ πρὸς τὴν λατρείαν ταύτην.

Ἤδη δὲ πρὸ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἀθηναϊκῆς ποιήσεως καὶ τέχνης κατέστη ἡ Ἐλευσινία λατρεία θαυμαστὴ διὰ τῆς συστάσεως μάλιστα τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων, οἷς ὑπετέθη ἔννοια οὐ μόνον τὴν ἐν τῷ βίῳ εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπὸ γῆν ἀφορῶσα· διότι κατ' ἐπανειλημμένην σύστασιν τῶν Ἀττικῶν ποιητῶν τρισόλβιοι μὲν ἔμελλον νὰ ἦναι μετὰ θάνατον ὅσοι ἐμυοῦντο ἐν Ἐλευσῖνι, κακοδαίμονες δὲ οἱ ἀμύητοι· ἡ δὲ τελεία ἀποσιώπησις καὶ ἀπόκρυψις τῶν τοῖς μύσταις δεικνυμένων συνετέλεσεν ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ νὰ ἐξάρῃ τὴν δόξαν καὶ σεμνότητα τῶν Ἐλευσινίων τελετῶν (2). Ὁπόσον δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐφιλοτιμοῦντο νὰ ἀναδείξωσιν ὅσον οἷόν τε λαμπροτάτην τὴν λατρείαν τῶν Ἐλευσινίων θεῶν καὶ ἡρώων μαρτυροῦσιν αἱ πολλαὶ καὶ ἐν ἁπάσαις ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τελούμεναι ἑορταὶ καὶ πανηγύρεις· ὁ δὲ Σοφοκλῆς, ὅπως ἐπαγάγῃ τήν τε προσοχὴν καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς τραγῳδίας τοῦ Αἰσχύλου, ὃς τέως ἐμονοκράτει τοῦ θεάτρου, καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ τεχνικωτέραν ποίησιν, ἐξελέξατο τὸν μῦθον τοῦτον εἰς ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου αὐτοῦ δράματος (3). Ἐξετίθη δ' ὁ ποιητὴς ἐν αὐτῷ ὁπόσους κινδύνους καὶ ὁπόσας ἐπιβουλὰς ὑπέστη ὁ ἥρως κατὰ τὴν ἐφ' ἅπασαν τὴν γῆν διάδοσιν τῶν τῆς Δήμητρος δώρων· διὸ καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ τοῦ δράματος δι' ἄλλα τε πολλὰ εἶναι ἀξιολύπητος, καὶ διότι ἐξ αὐτοῦ ἠθέλαμεν μανθάνει τὰς γεωγραφικὰς τοῦ Σοφοκλέους γνώσεις, ὡς ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν νεῶν τὰς τοῦ Ὁμήρου, ἐκ τοῦ Προμηθέως δεσμώτου τὰς τοῦ Αἰσχύλου καὶ ἐκ τοῦ τῶν Βακχῶν προλόγου ἐν περιλήψει τὰς τοῦ Εὐριπίδου· διότι ὁ Τριπτόλεμος ἐπανελθὼν ἐκ τῆς μακρᾶς πο-

---

(1) Ὡς ἡ Ἐλευσὶς ὠνομάσθη ἐκ τῆς τῆς Θεᾶς εἰς τὴν χώραν ταύτην ἐλεύσεως, οὕτω τὰ Μέγαρα ἐκ τῶν οὕτω καλουμένων ἱερῶν αὐτῆς (Παυσαν. Α', λθ', 4, μ'. ἐν τέλει). Μέγαρον ἢ μάγαρον ἐκαλεῖτο κυρίως ἑστία ἢ καὶ λάκκος περιῳκοδομημένος καὶ τοῖς καταχθονίοις ἀφιερωμένος Θεοῖς (Παυσαν. Θ'. ή, 4. Κλήμ. Ἀλεξ. προτρεπτ. 25), εἰς ὃν ἔῤῥιπτον ζῶντα χοιρίδια μυστικὰ, τὸ ὁσοῖον ἐκαλεῖτο μ ε γ α ρ ί ζ ε ι ν (Λοβεκ. aglaoph. σελ. 829). Πιθανὸν δὲ εἶναι ὅτι ἐκ τῶν δυσωδῶν τούτων μεγάρων (Λατιν. m a g a r i a καλοῦνται ἐπίσης ταπειναὶ νομάδων καλύβαι, εἰς ἃς διημέρευον χοῖροι), ἐκλήθη μ α γ ά ρ α ὁ ἀπόπατος, καὶ ἐκ τούτου προῆλθον καὶ αἱ τῆς νέας γλώσσης ἀπρεπεῖς λέξεις μ α γ ά ρ α, μ α γ ά ρ ι σ μ α, περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ὁποίων ἀπορεῖ τελείως ὁ Κοραῆς ἐν ἀτάκτ. τόμ. 2, σελ. 227· πρβ. Κλήμ. Ἀλεξ. προτρ. 6', 17, ἐν τοῖς θεσμοφορίοις μεγαρίζοντες οἴρους ἐμβάλλουσιν.

(2) Παυσ. Ι, λ6', 4. Οἱ ἀρχαιότεροι τῶν Ἑλλήνων τελετὴν τὴν Ἐλευσινίαν πάντων, ὁπόσα εἰς εὐσέβειαν ἥκει, τοσούτῳ ἦγον ἐντιμοτέραν, ὅσῳ καὶ θεοὺς ἐπίπροσθεν ἡρώων. Ὁμ. ὕμν. εἰς Δήμ. ς. 479—81. Πινδ. θρ. ἀπόσπ. 9, καὶ τὸ κατὰ τὴν εἰκασίαν τοῦ Βελκ. griech. tragg. I, σελ. 308 ἐκ τοῦ Τριπτολέμου τοῦ Σοφοκλ. ἀπόσπασμα·

ὡς τρισόλβιοι
κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη
μέλωσ' ἐς Ἅδου· τοῖςδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ
ζῆν ἔστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ (ὁμοῦ) κακά·

(3) Δρᾶμα ἦν βεβαίως, καὶ οὐχὶ σάτυροι, ὁ Τριπτόλεμος τοῦ Σοφοκλέους Βελκ. gr. tragg 6', ἰ, σελ. 292—312· ὅτι δ' ἦν καὶ τὸ πρῶτον δρᾶμα, ὃ ἐδίδαξεν ὁ Σοφ. ἰδὲ Πλιν. n. h. XVIII, 7. Διον. Ἁλικ. ῥητορ. τέχν. Α', 12.

ρείας εἰς τὴν σκηνὴν διηγεῖτο ἅπαντα, ὅσα περιῆλθε καὶ εἶδεν (1). Ἐκ τῶν σωζομένων τοῦ δράματος τούτου ἀποσπασμάτων καταφαίνεται, ὅτι, πρὶν ἢ ἀνέλθῃ ὁ Τριπτόλεμος, ἡ Δημήτηρ ἐν μακροῖς ἀπήγγειλεν αὐτῷ τὰς εἰς τὴν πορείαν ἀναγκαίας καὶ χρησίμους ὁδηγίας· ὁ δὲ Βέλκερος, ὅπως φυλαχθῇ ἡ ἑνότης τοῦ χρόνου καὶ τῆς πράξεως, ὑπέθεσεν ὅτι ὁ Τριπτόλεμος αὐτὸς μετὰ τὴν ἐπάνοδον, ὅπως στηρίξῃ κατὰ τῶν ἐναντίων τὰ εἰς τὴν βασιλείαν δικαιώματά του, ἐπανελάμβανε κατὰ λέξιν πάντα, ὅσα ἡ Δημήτηρ ὑπέσχετο αὐτῷ κατὰ τὴν ἀποστολήν, φέρων ὁ σοφὸς ἀρχαιολόγος, πλὴν ἄλλων, καὶ τὰ ἐκ τοῦ Εὐριπιδείου ἐν Ἴωνι προλόγου, ὅπου ὁ Ἑρμῆς (ς. 29—36) ἐπαναλαμβάνει τὰς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγγελίας. Το αὐτὴ ἐπανάληψις ἠδύνατο τῷ ὄντι νὰ παρεμβληθῇ τῇ τραγῳδίᾳ, ἀλλὰ βραχεῖα καὶ ἐν δευτερευούσαις περιστάσεσι, δι᾽ ἃς ὁ ποιητὴς δὲν ἤθελε συμπαραλάβει εἰς τὸ δρᾶμα πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι καὶ ἓν ἄλλο πρόσωπον. Ἡ παρουσία ὅμως τῆς Δήμητρος κατὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Τριπτολέμου φαίνεται ἡμῖν ἀπαραίτητος εἰς λάμπρυνσιν τῆς παραστάσεως, ἡ δὲ ζωηρότης τῶν κατὰ δεύτερον πρόσωπον γιγνομένων παραγγελιῶν, ὡς βλέπομεν ἐν τοῖς ἀποσπάσμασι, καὶ ἡ φιλοτιμία αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων ἀπῄτει, ὥστε ν᾽ ἀκούσωσιν ἀμέσως ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς τῆς Θεᾶς τὰ προνόμια, ὅσα αὐτὴ ἐχορήγει εἰς τὴν *μητρόπολιν* τῶν *καρπῶν* καὶ τὸν ἐγχώριον ἥρωα· ἐξ οὗ ἡμεῖς ὑποπτεύομεν, μὴ ὁ Σοφοκλῆς ἐνταῦθα ἐλευθεριώτερον χρώμενος τῇ ἐν χρόνῳ ἑνότητι, ὡς ὁ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ τοῖς Εὐμενίσιν, παρέστησεν ἐν τῷ αὐτῷ δράματι τήν τε ἀποστολὴν καὶ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Τριπτολέμου· διότι ἐν τοῖς μνημείοις τῆς τέχνης παρίσταται μάλιστα ἡ ἀποστολή, καθ᾽ ἣν ἡ Δημήτηρ μετὰ τὸν Τριπτόλεμον εἶναι τὸ κύριον πρόσωπον.

Παρίστη δὲ ἡ τέχνη τὸν Τριπτόλεμον ἐπὶ ὀχήματος ἕτοιμον ν᾽ ἀναβῇ εἰς τὸν αἰθέρα, δι᾽ οὗ ἔμελλε νὰ περιέλθῃ κατοπτεύων τὰ ἐν γῇ· παρὰ δὲ τῷ ὀχήματι τὴν Δήμητραν ἢ ἐγχέουσαν ἐκείνῳ εἰς κύλικα ἐκ πρόχου, ἢ ἀναδιδοῦσαν στάχεις. Πλὴν δ᾽ αὐτῶν παρίστανται συνήθως καὶ ἄλλα πρόσωπα, οἷον, Ἑκάτη, Περσεφόνη, Ἅδης, οἱ γονεῖς καὶ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Τριπτολέμου, σὺν δ᾽ αὐτοῖς ἔστιν ὅπου ἴσως καὶ ἄλλα συμβολικὰ πρόσωπα, Θεωρία, Τελετή, Θάλεια κλ. (2).

Τὸ δ᾽ ὄχημα ἐν μὲν ταῖς ἀρχαιοτάταις γραφαῖς τῶν ἀγγείων ἦν αὐτὸ πτερωτόν, εἰς ὃ ἔπειτα ὑπέζευξαν οἱ τεχνῖται καὶ ὄφεις, ἀλλ᾽ ἀπτέρους, τὸ μὲν ὡς σύμβολον τῆς ὑπὸ γῆν ὑγρασίας, δι᾽ ἧς αὔξονται τὰ σπέρματα, καὶ τούτου ἕνεκα ἰδιάζοντας τῇ Δήμητρι, Τύχῃ καὶ τῷ Διονύσῳ (3), τοῦτο δὲ καὶ κατά τινα τῶν ἀρχαίων πρόληψιν, καθ᾽ ἣν ὁ ὄφις διὰ τὸ μῆκος καὶ τὴν εὐστροφίαν ἦν ἀγαθὸς ἡγεμὼν ὁδοῦ ἀγνώστου (4)· οἱ δὲ μεταγενέστεροι τῶν τεχνιτῶν ἀπολέσαντες τὴν συμβολικὴν ἔννοιαν τῶν τῷ ἅρματι τοῦ Τριπτολέμου ὑπεζευγμένων ὄφεων μετήνεγκαν τὰ τοῦ ἅρματος πτερὰ εἰς αὐτούς, οἵτινες πιθανῶς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἦσαν ἄπτεροι (5).

---

(1) Στράβ. τόμ. Α', σελ. 34, ἔκδ. Κορ. Διον. Ἁλικαρνασ. Πιθανὸν δ᾽ ὅτι ὁ Σοφοκλῆς σύγχρονος ὢν τοῦ Ἡροδότου, ἐμάνθανεν ἐξ αὐτοῦ πολλὰ περὶ γεωγραφίας· διὸ καὶ αἱ περὶ ταύτην γνώσεις του δὲν διέφερον τῶν ἐκείνου· ὅρα Βέλκερον.

(2) Ἐν τῷ Τριπτολ. τοῦ Σοφ. παρῆσαν ἡ Δαὶς Θάλεια καὶ ἡ Θεωρίς· ἴδε Βέλκ. σελ. 304. Πρβ. Ἀθήν. ιγ', σελ 592, 6'.

(3) Gerh. prodrom. σελ. 54, 83, 234ι 6. Ὄφεις σύρουσιν ἐπίσης τὸ ἅρμα τῆς Δήμητρος ἀναζητούσης τὴν Κόρην. Μυλλ. Denkm. d. alt. Kunst. ἀρ. 102, 105, 106, 108. Πρβ. καὶ 107 διὰ τὸν ἐκ γῆς πρὸς τοὺς ἵππους τοῦ Πλούτωνος ἀνευρούμενον ὄφιν. — Οἱ ὀδόντες τῶν ἐν Θήβαις καὶ Κολχίδι δρακόντων σπαρέντες ζωοποιοῦνται εὐθὺς καὶ ἀναφύονται. Διὰ δὲ τὴν ἰαματικὴν δύναμιν τῶν φυτῶν, ἐδίδοτο καὶ εἰς τὴν Ὑγιείαν σύμβολον ὁ ὄφις, ὡς καὶ εἰς τὴν φαρμακεύτριαν Μήδειαν, ὡς βλέπομεν ἐν τοῖς μνημείοις τῆς τέχνης· διότι ὁ Εὐριπ. 1288 οὔτε πτερωτὸν, οὔτε δρακόντιον λέγει ῥητῶς τὸ ὄχημα, ἐφ᾽ οὗ αὕτη φεύγει ἐκ Κορίνθου.

Ὁποίαν δὲ σημασίαν ἔχει ὁ ὄφις, ὡς σύμβολον τῶν ὑπὸ γῆν κρυπτομένων νεκρῶν, ἐν τοῖς ἐπιτυμβίοις μνημείοις (ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θησέως ὑπάρχει πλὰξ παριστῶσα ἐν ἀναγλύφῳ ἱππέα καὶ παρ᾽ αὐτῷ δένδρον, περὶ τὸν κορμὸν τοῦ ὁποίου ὄφις ἐστὶ περιεσπειραμένος) ἑρμηνεύει καὶ ὁ Πλούτ. 6'. Κλεομένους ἐν τέλει. «Τὰ δὲ ἀνθρώπινα σώματα, τῶν περὶ τὸν μυελὸν ἰχώρων συῤῥοήν τινα καὶ σύστασιν ἐν ἑαυτοῖς λαβόντων, ὄφεις ἀναδίδωσι· καὶ τοῦτο κατιδόντες οἱ παλαιοὶ μάλιστα τῶν ζώων τὸν δράκοντα τοῖς ἥρωσι συνῳκείωσαν· Πρβ. σχολ. Ἀριστοφ. κλ. 633. Γερχ. Prodrom. 245, 57.

(4) Παυσ. Η', ή, 3. Ἐκεῖθεν δὲ Ἀντινόη, Κηφέως τοῦ Ἀλέου θυγάτηρ, κατὰ μάντευμα ἀναστήσασα τοὺς ἀνθρώπους ἤγαγεν εἰς τοῦτο τὸ χωρίον, ὄφιν (ὁποῖον οὐ μνημονεύουσιν) ἡγεμόνα ποιησαμένη τῆς ὁδοῦ.

(5) Ὅτι δὲ δράκοντες ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄχημα τοῦ Τριπτολέμου παρὰ Σοφοκλεῖ μαρτυρεῖ ὁ στίχ. ἐξ ἀποσπ. 538.

Δράκοντε θαιρὸν ἀμφιπλὶξ εἰληφότε.

Τὸν μῦθον τοῦτον, ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Ἀττικοὶ ῥήτορες τοσαῦτα μεγαλοῤῥημονοῦσι, παρίστη καὶ μία μετώπη τῆς πρὸς μεσημβρίαν μακρᾶς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος, ἥτις καὶ αὕτη, καταστραφεῖσα μετὰ πολλῶν ἄλλων κατὰ τὴν τῷ 1687 ἐξ ἀναφθείσης πυρίτιδος συμβᾶσαν ἔκρηξιν, γιγνώσκεται νῦν ἐκ μόνης τῆς σχεδιογραφήσεως τοῦ Καῤῥηῦου. Ὁρῶμεν δ' ἐν αὐτῇ δεξιόθεν μὲν τοῦ θεατοῦ γυναῖκα θεοπρεπῆ, ἥτις χιτῶνα καὶ πέπλον φοροῦσα συνέχει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὑπὸ τῷ στήθει ἀνεσταλμένας πτυχὰς τοῦ πέπλου, ἐν αἷς ὑπάρχει ὁ θρεπτήριος καρπός· προβαίνουσα δὲ τοῖς ποσὶν ἀνέχει τὸν δεξιὸν βραχίονα, ἀφ' οὗ ἦν ἤδη τότε ἀπεκεκομμένη ἡ χείρ, ὅπως κατασπείρῃ ἃ ἔλαβεν ἐκ τοῦ πέπλου σπέρματα. Πρὸ ταύτης, δεξιόθεν τοῦ θεωμένου, ἀνὴρ ἡρωϊκὸς, τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ, ὡς καὶ ἡ χεὶρ τῆς Θεᾶς, ἦν ἀποτεθλασμένη, κρατεῖ ἐπίσης, ὡς ἐκείνη, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ καὶ λίαν ἐπιμελῶς τὰς πλήρεις καρποῦ πτυχὰς τοῦ ἱματίου· ἐστραμμένος δὲ πρὸς τὴν Θεὰν προσεῖχε βεβαίως εἰς αὐτὴν ὅπως μάθοι τὴν εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων σωτήριον ἐργασίαν τῆς σπορᾶς. Ὁ Βροινστέδιος πρῶτος διεῖδεν ὀρθῶς ὅτι ἐν τῇ μετώπῃ ταύτῃ ἡ Δημήτηρ ἐδίδασκεν εἰς τὸν προσφιλῆ αὐτῆς ἥρωα τὸν τρόπον τοῦ σπείρειν (1).

Ἐπὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἑλλάδι καὶ τῇ Σικελίᾳ ἀνασκαπτομένων ἀγγείων συχνόταταί εἰσιν αἱ παραστάσεις τῆς τοῦ Τριπτολέμου ἀποστολῆς. Ἡ δὲ διασημοτάτη τούτων καὶ ἡ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη γιγνωσκομένη εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ ἀμφορέως τοῦ Πονιατόφσκη, περὶ ἧς ὁ Βισκόντης ἔγραψεν ἰδίαν σοφὴν πραγματείαν (2). Τῆς διπλῆς ταύτης γραφῆς τὰ μὲν κάτω παριστῶσι τὴν ἀποστολὴν τοῦ Τριπτολέμου, τὰ δ' ἄνω τὴν εἰς τὸν Ὄλυμπον ἐπάνοδον τῆς Κόρης. Ὁρᾶται δὲ ἐν μέσοις τοῖς κάτω δίφρος κομψὸς, τροχοὺς, ῥυμὸν μετὰ ζυγοῦ καὶ πτερὰ ἑκατέρωθεν ἔχων, καὶ ἐπὶ τούτου ἵσταται ὁ Τριπτόλεμος, νεανίας ταναοχαίτης, μυρτοστεφὴς καὶ τὰ κάτωθεν τοῦ ὀμφαλοῦ τῇ χλαμύδι ἔχων περιβεβλημένα· κρατεῖ δὲ τῇ μὲν ἀριστερᾷ χειρὶ σκῆπτρον καὶ ἀστάχεις, τὴν δὲ δεξιὰν τείνει ὅπως ἀναλάβῃ καὶ ἄλλους, οὓς αὐτῷ ἡ Δημήτηρ τῇ δεξιᾷ ἀναδίδωσι· ἔχει δ' ἡ Θεὰ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου λικμὸν καὶ φορεῖ πλὴν τῶν περὶ τοὺς βραχίονας ψελλίων πέπλον ποδήρη καὶ ἀστράσι πεποικιλμένον· ὄπισθεν τῆς Θεᾶς ἵσταται ἡ Ἑκάτη λαμπάδα καιομένην τῇ ἀριστερᾷ, ἱμάτιον δὲ θεραπαινίδος ὑπὲρ τοὺς ὤμους συμπεπορπασμένον καὶ ψέλλια καὶ περιδέραιον ἔχουσα· ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου μέρους κάθηται μία τῶν τοῦ Κελσοῦ θυγατέρων στεφάνην, περιδέραιον, ψέλλια, χιτῶνα καὶ ἡμιδιπλοΐδιον ἔχουσα, καὶ τῇ δεξιᾷ χειρὶ κύλικα εἰς πόσιν τῷ ὄφει προτείνουσα· ὑπὸ τῇ ἕδρᾳ ταύτης ἀνέφυσεν ἡ τὴν γονιμότητά της ἀναλαβοῦσα γῆ ἄνθος μέγα· ἐν δὲ τοῖς ἄνω δεξιόθεν τοῦ θεατοῦ ἀνέρχεται ὁ Ἑρμῆς δαφνοστεφὴς ἱμάτιον, πῖλον καὶ τὰς πτερωτὰς φορῶν ἐνδρομίδας· τῇ δὲ ἀριστερᾷ ἔχων τὸ κηρύκειον. Ἡ θέσις τοῦ ὑπεριστάμενου ἀριστεροῦ ποδὸς καὶ ἡ τάσις τῆς δεξιᾶς, μὲ τὴν ὁποίαν συνοδεύει τοὺς πρὸς τὸν Δία λόγους του, ὅστις χλαμύδα πέδιλα καὶ ἐκ δάφνης στέφανον φορῶν, τῇ δὲ ἀριστερᾷ τὸ ἥλοις πεπαρμένον καὶ ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ ἐπιβαινόμενον σκῆπτρον ἔχων, μετὰ θαυμασμοῦ αἴρει τὴν δεξιὰν χεῖρα, καὶ ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους εἰς τὸν Ὄλυμπον ἀνελθοῦσαν Περσεφόνην, τὴν χιτῶνα, πέπλον, ψέλλια, περιδέραιον, στέφανον καὶ Περσικὰς φοροῦσαν. Αὕτη ἀνατείνουσα ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας δεικνύει πρὸς τὴν ἔτι ἐκ τοῦ βάθους ἀνερχο-

---

(1) Brönsted Reisen τόμ. β', πίν. 47, ἀρ. 13. — Ἐξ αὐτῆς τῆς νοτίου πλευρᾶς σώζονται εἰσέτι 17 μετῶπαι κενταυρομαχίας παριστῶσαι· τούτων δὲ μία μὲν, ἡ τελευταία πρὸς δυσμὰς, ἐνέμεινε μόνη ἐν τῇ θέσει της ἐπὶ τοῦ ναοῦ, 15 δὲ μετηνέχθησαν καὶ ἐπωλήθησαν εἰς τὸ Βρετανικὸν μουσεῖον ὑπὸ τοῦ ἀτιμαστοῦ τῆς ἀρχαιότητος Ἐλγίνου τοῦ Σκώτου, καὶ μία ὑπάρχει ἐν τῷ Λούβρῳ τῶν Παρισίων, ἀγορασθεῖσα τῷ 1818 ἀντὶ 25,000 φράγγων ἐκ τῶν διαδόχων τοῦ Σχοιζέλου.

Δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ὑπ' ἀκράτου φερόμενοι φιλοπατρίας μέμφονται πάντας, ὁσοιδήποτε ὑπὸ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκικῆς βαρβαρότητος ἔσωζον εἰς τὴν Ἑσπερίαν Εὐρώπην ἔργα, ὁποῖα δὲν θέλει παραγάγει ἄλλοτε ἀνθρωπίνη ἐπίνοια καὶ χείρ· τὴν πρᾶξιν ὅμως τοῦ Ἐλγίνου (dilapidation), τολμήσαντες νὰ προσβάλῃ χεῖρα καταστρεπτικὴν εἰς τὸ μεγαλοπρεπέστατον μνημεῖον τῆς ἀρχαιότητος δὲν ἠθέλησεν ὁ εὐγενὴς Δανὸς Βροινστέδιος οὐδὲ ν' ἀναγράψῃ μὲ Γερμανικὴν λέξιν, φοβούμενος μὴ καταισχύνοι ὅλην τὴν γλῶσσαν ἔθνους, ἐξ οὗ δὲν ἤθελέ τίς ποτε τολμήσει νὰ πράξῃ ἱεροσυλίαν, ἥτις μόνον κατέστρεψε καὶ οὐδένα ὠφέλησεν ἢ ὠφελεῖ· διότι ὅσοι, προϊδόντες ἐν τῷ ζοφερῷ Λονδίνῳ τὰς ἐν τῇ ἐνδοτέρᾳ αἰθούσῃ τοῦ μουσείου ἐντετοιχισμένας δεκαπέντε μετώπας, σταθῶσιν ἔπειτα ὑπὸ τὸν Παρθενῶνα καὶ ἀναβλέψωσιν εἰς τὴν μίαν αὐτόθι ὑπολελειμμένην, θέλουσι πεισθῇ ὅτι τέχνη, ποιητικὴ φαντασία καὶ ἡ ἐκ τοῦ ὁρωμένου κάλλους ἡδονὴ δὲν δύνανται νὰ διεγερθῶσιν ἀλλοῦ, πλὴν εἰ τεχνήματα τοιαῦτα ἔμενον ὅπου τὰ ἔστησεν ὁ παραγαγὼν αὐτὰ νοῦς καὶ ἡ ἐξεργασαμένη χείρ

(2) Τὸ ἐκ τοῦ Πολωνοῦ κτήτορος ἐπονομασθὲν τοῦτο ἀγγεῖον εὕρηται ἐπεικονισμένον καὶ ἐν Millin gal. mythol. LII, 129.

μένην ὥραν, ἥτις στεφάνην ἔχουσα πρὸ τῆς κεφαλῆς, καὶ ταινίαις τὰς τρίχας ὄπισθεν ἀναδεδεμένας, ἱμάτιον δὲ, περιλαίμιον καὶ ψέλλιον φοροῦσα κρατεῖ εἰς τὴν δεξιὰν σειρὰν ἀνθόπλεκτον. Ὁ τεχνίτης τοῦ ἀγγείου ἠκολούθησε κατὰ τὰ πλεῖστα τῷ ποιητῇ τοῦ εἰς Δήμητραν ὕμνου, ὅστις περὶ μὲν Ἑκάτης ἐν ς. 52 λέγει ὅτι αὕτη ἐλεήσασα τὴν Δήμητραν, σέλας ἔχουσα ἐν χερσὶν ἀνήγγειλεν εἰς τὴν περίλυπον μητέρα τὴν ἁρπαγὴν τῆς Κόρης· περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς ἄνω γεγραμμένων, ὅτι ὁ Ζεύς, ἀφ' οὗ δὲν ἠδυνήθη ἄλλως νὰ μεταπείσῃ τὴν Δήμητραν εἰς τὸ νὰ ἔλθῃ εἰς οὐρανοὺς (ς. 321—3), ἔπεμψε τὸν Ἑρμῆν ὅπως ἀναγάγῃ ἐκ τοῦ Ἅδου τὴν Κόρην, καὶ παρηγορηθῇ ἡ μήτηρ (ς. 3, 334 καὶ ἑξ.). Αὕτη δ' ἀναβαίνουσα ἄγει καὶ τὴν Ὥραν τοῦ ἔαρος, δι' ἧς μέλλει πάλιν ν' ἀναβλαστήσῃ ἡ ξηρανθεῖσα γῆ.

Ἐπίσης μεγαλοπρεπῶς εἶναι γεγραμμένη ἡ ἀποστολὴ τοῦ Τριπτολέμου καὶ ἔν τινι παρὰ τῇ Νώλῃ ἀνασκαφέντι ἀγγείῳ (1). Ὁ Τριπτόλεμος (ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ) κάθηται ἐπὶ δίφρου, ὅστις ἤρξατο ν' ἀναίρηται ἐκ τῆς γῆς διὰ τῶν ἀναπεπταμένων κυκνείων πτερῶν. Δαφνοστεφὴς δ' ὢν καὶ τὸ ἱμάτιον ὑπὲρ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα ἔχων ἐῤῥιμμένον τῇ μὲν ἀριστερᾷ ἔχει τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον, τῇ δὲ δεξιᾷ προέχει κύλικα, εἰς ἣν ἐγχέει ἐκ πρόχου νᾶμα εἰς σπονδὴν ἡ Δημήτηρ (ΔΗΜΗΤΗΡ) στέφανον, σκῆπτρον, χιτῶνα ποδήρη καὶ ὑπὲρ αὐτὸν κροκωτὸν διπλοῦν ἔχουσα περιεζωσμένον. Ὄπισθεν τῆς Δήμητρος ἕστηκεν· ἡ Ἑκάτη (ΕΚΑΤΗ) χιτῶνα ἐπίσης καὶ ἡμιδιπλοΐδιον φοροῦσα, ἀνὰ μίαν δὲ λαμπάδα ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ ἔχουσα ἀνημμένην ὅπως λαμπρύνῃ τὴν τελετὴν (2), εἰς ἣν προσέρχεται μακροῖς βήμασι καὶ ἡ Ὥρα, νεᾶνις καλὴ, στεφάνην καὶ ἱμάτιον φοροῦσα, τῇ δὲ δεξιᾷ κάλαθον προέχουσα, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν αἱ ἀπαρχαὶ τῆς ἐκ τῆς ἐπανόδου τῆς Κόρης ἀναφανείσης εὐτυχίας.

Ἐκεῖθεν τοῦ Τριπτολέμου, πρὸς ἀριστερὰν τοῦ θεατοῦ, ἵσταται ἡ τὴν Κόρην ἐπανάγουσα Ῥέα, σκῆπτρον, στεφάνην, χιτῶνα καὶ κροκωτίδιον ἔχουσα, τὴν δὲ δεξιὰν τείνουσα πρὸς ἄλλην νεάνιδα, τὴν Περσεφόνην, ἥτις ἐπίσης ἠμφιεσμένη ἔχει δύω λαμπάδας ἐν χερσί· τελευταῖον δὲ τοὐντεῦθεν προσέρχεται γέρων πολιόθριξ καὶ γενειήτης, χιτῶνα καὶ ἱμάτιον φορῶν, ἔχων δ' ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ σκῆπτρον κόσμιον, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ κέρας Ἀμαλθείας καρπῶν πλῆρες, σύμβολον καὶ τοῦτο τῆς ἐπαναλαμβανομένης γηΐνης εὐφορίας. Ἔστι δ' οὗτος ὁ Ἅδης (Πλούτων), ἀκολουθῶν τῇ γαμετῇ εἰς τὴν ἐπάνοδον (3).

Ἁπλουστέρα εἶναι ἡ ἔν τινι ἀμφορεῖ τῆς ἀποσολῆς παράστασις (4). Ὁ Τριπτόλεμος (ΤΡΙΜΤΟΛΕΜΟΣ), σκῆπτρον καὶ ἀστάχεις ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ κύλικα ἐν τῇ δεξιᾷ ἔχων, κάθηται μυρτόστεπτος, χιτῶνα καὶ ἱμάτιον ἠμφιεσμένος, ἐν δίφρῳ κύκνεια πτερὰ πρὸς τοῖς ἄκροις τοῦ ἄξονος ἔχοντι. Εἰς τὴν κύλικα, ἣν κρατεῖ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐνέχεεν ἤδη ἡ ἐκ δεξιῶν τοῦ θεατοῦ ἱσταμένη Δημήτηρ (ΔΕΜΕΤΕΡ) χιτῶνα αὐτὴ καὶ ἱμάτιον περὶ τὸ σῶμα, κεκρύφαλον δὲ (σάκκον) περὶ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας καὶ τὸν πρόχουν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ἔχουσα.

Ὄπισθεν τοῦ Τριπτολέμου προσέρχεται ἡ Περσεφόνη (ΠΕΡΟΦΑΤΑ), χιτῶνα καὶ ἱμάτιον ἔχουσα περὶ τὸ σῶμα, ἐν δὲ ταῖς χερσὶ κρατοῦσα ταινίαν, θέλουσα νὰ περιβάλλῃ ταύτην τῇ κεφαλῇ τοῦ ἥρωος. Καθ' ὅμοιον τρόπον παρίσταται ἡ ἀποστολὴ τοῦ Τριπτολέμου καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις ἀγγείοις τῆς τε ἀρχαίας καὶ τῆς τελείας ἐργασίας, τὰ ὁποῖα μὴ θέλοντες ἢ καὶ μὴ ἔχοντες νὰ περιγράψωμεν ἐξ ἰδίας ὄψεως σημειοῦμεν μόνον, ὅτι ἐν μιᾷ τούτων εὕρηται μόνος ὁ Τριπτόλεμος· ἐν τρισὶν ἄλλοις μεταξὺ Δήμητρος, Κόρης καὶ τοῦ Ἅδου, ὡς ἀνωτέρω· ἀλλαχοῦ ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ ἀγόμενος, καὶ ἄλλοτε μεταξὺ δύω θνητῶν ἀνθρώπων (5).

---

(1) Monum. dell'instit. archeol. πίν. 4. Müller. Denkm. d. A'. K. IX, 110. Creuz. symbol. τόμ. δ', πίν. 4, ἀρ. 12.

(2) Ἀριστ. βάτρ. 1362. Διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας Ἑκάτη. Δύω λαμπάδας κρατεῖ καὶ ἡ Ἄρτεμις. Σοφ. Οἰδ. Κρ. 207. Ἡ δὲ Περσεφόνη μίαν, ἐν Μυλλ. Denkm. d. A. K. κεφ. 1752.

(3) Κατὰ τὴν κοινοτέραν παράδοσιν ὁ Πλούτων ἀπέπεμψε τὴν Κόρην μόνην μετὰ τοῦ Ἑρμοῦ, ἀφ' οὗ τῇ ἔδωκε νὰ φάγῃ κόκκον ῥοιᾶς, μεθ' ὃ ἔμελλε ἐπανερχομένη νὰ διάγῃ παρ' αὐτῷ τὸ τρίτον τοῦ ἔτους (ὕμν. ς. 446). — Ὡσαύτως κατὰ τὰς ἐν τοῖς συγγραφεῦσι διηγήσεις οὐχὶ ἡ Ῥέα, ἀλλ' ὁ Ἑρμῆς ἐπανάγει τὴν Κόρην· ἡ δὲ Ῥέα ἐν τῷ εἰς Δήμητραν ὕμνῳ ς. 442 κατ' ἐντολὴν τοῦ Διὸς ἀνακαλεῖ τὴν Δήμητραν εἰς Οὐρανόν.

(4) Kreuz. Symbol. τόμ. δ', πίν. III, ἀρ. 7. Müller Denk. d. A. K. 2, πίν. X, ἀρ. 311. Αὕτη ἡ γραφὴ εἶναι ἀρχαιοτέρα τῆς προτέρας, ὡς δεικνύουσι τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων.

(5) Γερ. auserl. vasb. I, πίν. 41, 42, 43, 44, 45, 46 καὶ 75. Μίαν ἄλλην ὁμοίαν γραφὴν σημειοῖ ὁ Κρεῦζ. Symbol.

Διαφοράς τινας ὄχι αναξίας λόγου παρουσιάζει πρὸς τὰ ἐν Ἰταλίᾳ εὑρεθέντα ἀγγεῖα εἷς ἀμφορεὺς ἀνασκαφεὶς παρὰ ταῖς Ἀθήναις, καὶ ἔχων ἑκατέρωθεν γραφὰς, ὧν ἡ μὲν παρίστησιν, ὡς αἱ ἄλλαι, αὐτὴν τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἥρωος, ἡ δ' ἑτέρα σκηνὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν ἀποστολὴν (1). Ἔχουσι δὲ ἀμφότεραι αἱ λίαν συμμετρικῶς ἐξειργασμέναι παραστάσεις ἀνὰ τρία πρόσωπα, ὧν τὸ ἓν εἶναι ἀνὴρ μεταξὺ δύω γυναικῶν. Ὁρᾶται δ' ἔνθεν μὲν ἐν τῷ μέσῳ ὁ Τριπτόλεμος ἐπὶ ὀχήματος, τραπέζῃ ἀτέχνῳ ἐοικότος καὶ πτερὰ ἔχοντος, ὧν τὸ μὲν πρὸς δεξιὰν ἀναπεπταμένον καὶ πρὸς πτῆσιν ἕτοιμον φαίνεται, τὸ δ' ἕτερον συνεσταλμένον ἔτι πρὸς τὰ κάτω· ἐπὶ τοῦ πτερωτοῦ τούτου δίφρου, ὃν βλέπομεν ἤδη ἀρξάμενον νὰ ὑπεραιωρῆται τῆς γῆς διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀναπεπταμένου πτεροῦ, εἶναι τεθειμένη ἄλλη ἕδρα, ἥτις μόλις οὖσα καταφανὴς φέρει τὸν Τριπτόλεμον ἐπικαθήμενον. Μύρτου δὲ στέφανον φορῶν (2) οὗτος ἔχει τὸν ἀριστερὸν ὦμον καὶ τὰ κάτω τοῦ σώματος περικεκαλυμμένα τῇ χλαμύδι· κρατεῖ δ' ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ σκῆπτρον βασιλικὸν, στρογγύλον τι σῶμα ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἔχον, ἐν δὲ τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ κύλικα. Ἐντεῦθεν τοῦ Τριπτολέμου, ἤτοι πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ θεατοῦ, ἵσταται γυνὴ γηραιὰ, φοροῦσα χιτῶνα, ἡμιδιπλοΐδιον, καὶ τρίτην τὴν καλύπτραν ἐπ' αὐτῶν, ἡ ὁποία κατέρχεται ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι γονάτων, καὶ ἔχουσα ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ σκῆπτρον ὑψηλότερον τοῦ τοῦ Τριπτολέμου. Τὴν γυναῖκα ταύτην διά τε τὸ σκῆπτρον καὶ τὴν προκεχωρηκυῖαν ἡλικίαν, καὶ διότι ἵσταται ἐν ᾗ θέσει καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις γραφαῖς, ἐκλαμβάνομεν ὡς τὴν Δήμητραν. Ἐκ δὲ δεξιῶν τοῦ Τριπτολέμου ἵσταται ἐπίσης γυνὴ ἄλλη, νεωτέρα τῆς πρώτης, χιτῶνα ἁπλοῦν ποδήρη περὶ τὸ σῶμα καὶ στεφάνην περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσα, λαμπάδα δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ κρατοῦσα. Ταύτην ὑπολαμβάνομεν εἶναι τὴν Ἑκάτην, ἥτις κατὰ τὸν Ὁμηρικὸν ὕμνον (ς. 52) λαμπάδα ἐν χερσὶν ἔχουσα πρώτη ἐφανέρωσεν εἰς τὴν τεθλιμμένην μητέρα τὴν ἁρπαγὴν τῆς μονογενοῦς Κόρης. Συγκρίνοντες δὲ τὴν εἰκόνα ταύτην πρὸς τὰς ἐκ τῆς Ἰταλίας ἀνευρίσκομεν, ὅτι ἡ Δημήτηρ, εἰ καὶ ἵσταται ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ὡς ἐν ταῖς πλείσταις τῶν ἄλλων, δὲν ἔχει ὅμως οὔτε πρόχουν, οὔτε στάχεις, δι' ὧν νὰ προπαρασκευάζῃ τὸν ἥρωα εἰς τὴν ἀποστολήν· αὐτὸς δὲ κρατεῖ τὴν κύλικα μὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ οὐχὶ μὲ τὴν, ὡς ἐν ταῖς ἄλλαις γραφαῖς, πρὸς τὴν Δήμητραν ἐσραμμένην ἀριστεράν· διὸ καὶ ἡ κύλιξ, ἐπιδοθεῖσα τὸ καταρχὰς εἰς τὸν Τριπτόλεμον, ὅπως πρὸ τῆς ἀνόδου σπείσῃ εἰς τοὺς θεοὺς, ἔμεινεν ἔπειτα ὡς σύμβολον ἁπλοῦν τῆς ἀποθεώσεως, ὡς τὸ σκῆπτρον, τῆς ἐπὶ γῆς βασιλείας, ἣν ἐδωρήσατο αὐτῷ ἡ Δημήτηρ. Ἐπίσης εἶναι πρωτοφανὴς καὶ ἡ διάφορος θέσις τῶν πτερῶν, τοῦ μὲν ἀναπεπταμένου, τοῦ δὲ κατεσταλμένου.

Ἡ ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει τοῦ ἀμφορέως παράστασις ἀναφέρεται εἰς τὴν προτέραν, τὸ ὁποῖον δὲν εὑρίσκομεν οὐδαμοῦ ἀλλοῦ ἐν ταῖς εἰκονικαῖς παραστάσεσι τοῦ Τριπτολέμου, καὶ ἐν γένει δὲν εἶναι πολὺ σύνηθες ἐν ταῖς τῶν ἀγγείων γραφαῖς, πλὴν ὅταν μία καὶ ἡ αὐτὴ σκηνὴ πολλὰ περιλαμβάνουσα πρόσωπα καταλαμβάνῃ ὅλον τὸ ἀγγεῖον πέριξ. Ἵσταται δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ μέσῳ δύω γυναικῶν ἀνὴρ πρεσβύτης, πώγωνα μὲν ἔχων, ἀναφαλαντίας δ' ὢν κατὰ τὰ πρόσθεν τῆς κεφαλῆς· ἔχων δ' οὗτος ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ σκῆπτρον ὑψηλὸν φορεῖ χλαμύδα βασιλικὴν, τῆς ὁποίας τὸ μῆκος εἶναι ὑπὲρ τὸν ἀριστερὸν ὦμον ἐρριμμένον. Τοῦτον δ' ἡμεῖς Κελεὸν λέγομεν τὸν πατέρα τοῦ Τριπτολέμου, ὅστις, ὑπὸ θαυμασμοῦ κατειλημμένος, ἀκούει τὰ κατὰ τὸν υἱὸν, οὗ τὴν θείαν ἀποστολὴν ἀναγγέλλει αὐτῷ γυνὴ ἱμάτιον ἐνδεδυμένη καὶ ἐκ δεξιῶν τοῦ θεατοῦ προσερχομένη, δηλοῦσα δὲ τὸ καινὸν τοῦ πράγματος καὶ διὰ τῆς ἄρσεως τῆς δεξιᾶς χειρός (3). Ταύτην δὲ λέγομεν

τόμ. δ', σελ. 465, ἀρ. 12, ὅτι περιέγραψεν ὁ τῆς Νεαπόλεως ἀρχαιολόγος Μινερβίνης ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι τοῦ Ἀβελλίνου (bullet. napol.) 1842. ἀρ. 6, καὶ ἓν ἄλλο ὡς καλὸν καὶ περίεργον ἀναφέρει ὁ Πρέλλ. μυθολ. τόμ. 1, σελ. 478, σημ. 1, ἐκ bullet. napol. τόμ. 1, πίν. 2.

(1) Τὸν ἀμφορέα αὐτὸν ἱκανὸν ἔχοντα μέγεθος εἶδον κατὰ τύχην ἐν τῷ Ὑπουργείῳ παρὰ τῷ τῶν ἀρχαιοτήτων Ἐφόρῳ, κυρίῳ Πιττάκῃ, καὶ ζητήσας ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τὴν ἄδειαν να τον περιγράψω καὶ ἐκδώσω. Ὁμολογῶ δὲ χάριν καὶ εἰς τὸν φιλότιμον καὶ ἄξιον ζωγράφον κύριον Σῶκον, ὅστις προθύμως ἠθέλησε νά τον σχεδιαγραφήσῃ ἐμοῦ ἕνεκα· ἔχει δ' ὁ ἀμφορεὺς αὐτὸς ἄνω μὲν περί τε τὸ στόμιον καὶ τὸν λαιμὸν θαλλοῦ κοσμήματα δύο, κάτω δὲ ὑπὲρ τὴν βάσιν μαιάνδρου ἄλλο. Τὸ χρῶμα τῶν προσώπων εἶναι ἐρυθρὸν ἐπὶ μελαίνης βάσεως.

(2) Μυρσίνῳ στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμυημένοι. Ἀριστ. βάτρ. ς. 330, καὶ τὸν σχολ.

(3) Οὕτω καὶ ἐν τῷ λαμπρῷ ἀμφορεῖ τοῦ Βερολινείου μουσείου ἀναγγέλλουσιν δύω ἀδελφαὶ τῆς Ὠρειθυίας τὴν ἐν τῷ ἄλλῳ μέρει γιγνομένην ἁρπαγὴν ταύτης ὑπὸ τοῦ Βορέου. Γερχ. etrusk. und Kampan. Vasen. πίν. 26.

Μετάνειραν τὴν σύζυγον τοῦ Κελεοῦ. Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἵσταται κόρη τις ὁμόστολος τῇ ἄλλῃ γυναικὶ, καὶ λαμπάδα τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ἔχουσα, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς νομίζομεν μίαν τῶν θυγατέρων τοῦ Κελεοῦ, αἵτινες κατὰ τὴν παράδοσιν ἐγένοντο ἱέρειαι τῶν μυστηρίων (1). Ἐπισυνάστομεν ἐνταῦθα καί τινα ἄλλα μνημεῖα τὸν μῦθον τοῦτον παριστάντα.

Ἐπί τινος μεγαλοπρεποῦς ἀγγείου (2), πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ ἐν Ἐλευσῖνι ἱεροῦ, ὡς διαδηλοῦσιν ἐξ κίονες, κάτωθι μὲν κάθεται ὁ Τριπτόλεμος ὁλόγυμνος ἐπὶ πτερωτοῦ καὶ δρακοντοφορήτου δίφρου, καὶ ἀπέναντι τούτου κάθηται ἡ Δημήτηρ κοσμίως ἐνδεδυμένη· μέση δὲ τούτων ἵσταται ἡ Κόρη πέπλον φοροῦσα καὶ λαμπάδα ἐν τῇ δεξιᾷ ἔχουσα. Ἑκατέρωθεν τοῦ ναοῦ ὑπὲρ τὸν Τριπτόλεμον καὶ τὴν Δήμητραν ἵστανται δύω ἱέρειαι λαμπάδας ἐπίσης ἔχουσαι. Προσέχουσι δὲ πάντες οὗτοι ἐστραμμένοις τοῖς προσώποις πρὸς τὸν δεξιόθεν τοῦ θεατοῦ μεγάλοις βήμασι προσερχόμενον νέον, ὅστις φέρει ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου χλαμύδιον, καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ σκῆπτρόν τι βραχὺ καὶ διὰ τεσσάρων ἐξογκώσεων (ἀνθοδεσμῶν) πεποικιλμένον. Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ὑπάρχουσι δύω ἄλλοι νέοι, φέροντες ἐπίσης χλαμύδιον καὶ σκῆπτρα ὅμοια. Ὁ περὶ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἐφαρμογὴν σπανίων μύθων ὑπὲρ πάντα ἄλλον εὐφυὴς Πανόφκας ἑρμηνεύει τὴν γραφὴν ταύτην, ὡς τὴν μύησιν τοῦ Ἡρακλέους καὶ τῶν Διοσκούρων, ἐκλαμβάνων τὸν μὲν ἐκ δεξιῶν προσερχόμενον ἥρωα ὡς τὸν Ἡρακλέα, τοὺς δ' ἄλλους δύω ὡς τοὺς Διοσκούρους (Ξενοφ. Ἑλλ. ς, 3, 6), καὶ τὰς δύω λαμπαδηφόρους νεάνιδας ὡς τὰς θυγατέρας τοῦ Λευκίππου Φοίβην καὶ Ἱλέαιραν, ἃς ἁρπάζουσιν οἱ Διόσκουροι ἐπὶ τοῦ διασήμου ἀγγείου τοῦ Μειδίου, τοῦ ὁποίου τὰς 29 γραφὰς πρῶτος ἀνέγνω ὁ Γερχάρδος. Εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς δὲν ἔχει τὸ πανταχοῦ χαρακτηρίζον αὐτὸν ῥόπαλον, ἀλλὰ τοῦτο φαίνεται πλησίον τῆς καθημένης Δήμητρος, δι' οὗ ὁ τεχνίτης ἴσως ἠθέλησε νὰ δείξῃ, ὅτι αὐτὴ ἡ Θεὰ ἀπηγόρευεν εἰς τοὺς μυουμένους πᾶσαν βίαν ἐν τῷ ναῷ καὶ κατὰ τὴν τελετήν. Κάτωθεν τῆς Δήμητρος βλέπομεν ἐπίσης γεγραμμένην μίαν κίστην (τὴν ἱεράν), καὶ ὑπὸ ταύτην δύω κυβικὰ σώματα, τὰ ὁποῖα ἴσως εἶναι ἀστράγαλοι καὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν τοῖς ναοῖς συνήθη ψηφομαντείαν, ἥτις ἐγίγνετο καὶ δι' ἀστραγάλων (3).

Εὕρηται προσέτι ὁ Τριπτόλεμος κατασπείρων εἰς τὴν γῆν ἐκ τοῦ δρακοντίου ὀχήματος καὶ ἐν Ἀθηναϊκοῖς νομίσμασιν, ὡς ἔν τινι χαλκῷ καθήμενος ἐπὶ ὄχου ὑπ' ἀπτέρων ἑλκομένου δρακόντων ἔχει ἐν μὲν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ ἄσταχυν, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ καυλὸν ἄλλου φυτοῦ (4).

Λαμπρότερον παρίσταται ὁ Τριπτόλεμος ἐφ' ἑνὸς ἄλλου Ἀττικοῦ τεττραδράχμου ἐκ Μακεδονικῶν χρόνων, παρὰ τῇ γλαυκὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ πτερωτῶν δρακόντων ἑλκομένου ὀχήματος, ὅπου ἱστάμενος ἔχει ἐν χερσὶ ταὐτὰ δῶρα, ἃ ἐν τῷ προτέρῳ νομίσματι (5).

Ἐπίσης καλὴ εἶναι ἡ ἐργασία ἑνὸς ἄλλου νομίσματος τῆς Ἐλευσῖνος, ἔχοντος ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους μυστικὸν χοιρίδιον ἀπεικονισμένον καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ΕΛΕΥ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄλλου τὸν Τριπτόλεμον ἐπὶ δρακοντίου καὶ πτερωτοῦ καθήμενον ὀχήματος, ἔχοντα τὰ κάτω τοῦ σώματος περικεκαλυμμένα τῇ χλαμύδι, καὶ ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ κρατοῦντα δύω ἀστάχεις (6).

Τὸν μῦθον τοῦτον, τὸν τὰ πρῶτα σπέρματα τοῦ τῶν ἀνθρώπων πολιτισμοῦ περιέχοντα παραδεχθέντες ᾠκειοποιήθησαν καὶ ἄλλοι λαοὶ τῆς ἀρχαιότητος, οἷον οἱ Λυδοὶ, μετονομάσαντες μὲν τὸν Τριπτόλεμον *Τύλον*,

---

(1) Τὰ δὲ ἱερὰ τοῖν θεοῖν Εὔμολπος καὶ αἱ θυγατέρες δρῶσιν αἱ Κελεοῦ. Παυσαν. Α'. λη, 3.

(2) Τὸ πλησίον τοῦ χωρίου sant-Agata di Goti ἀνευρεθὲν τοῦτο ἀγγεῖον εὕρηται ἀποτετυπωμένον καὶ ἡρμηνευμένον παρὰ Πανόφκα Antiques du cabinet Pourtalès. πίν. 16. (Τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Πανόφκα δὲν εἶχον πρόχειρον οὐδ' ἠδυνάμην νὰ πορισθῶ ἀλλαχόθεν· διὸ καὶ δὲν δύναμαι νὰ εἴπω ἀκριβῶς, πῶς αὐτὸς ἑρμηνεύει ἕκαστα τῶν γιγραμμένων).

(3) Περὶ τῆς ἀστραγαλομαντείας ὅρα σχόλ. Πινδ. πυθ. δ', 1337, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀστράγαλοι κεῖνται, οὓς διαμαντεύονται βάλλοντες.

(4) Combe Numi Musei britann. πίν. 7, ἀρ. 3. Mueller, Denkm. d. alt. kunst II, πίν. X, ἀρ. 113α. Ἐν τῷ ὄπισθεν μέρει ὑπάρχουσι δύω σταυροειδῶς ἀπεικονισμένοι ἀστάχεις.

(5) Ὁ Müller Denk. d. A, k. 113, 6', νομίζει, ὅτι ἡ ἄριστα ἐκτετυπωμένη αὕτη παράστασις εἶναι ἀπομίμημα ἀγάλματος ἀρχαιοτέρου.

(6) Kreuz. Symbol. τόμ. δ', πίν. ε, ἀρ. 14, σελ. 465.

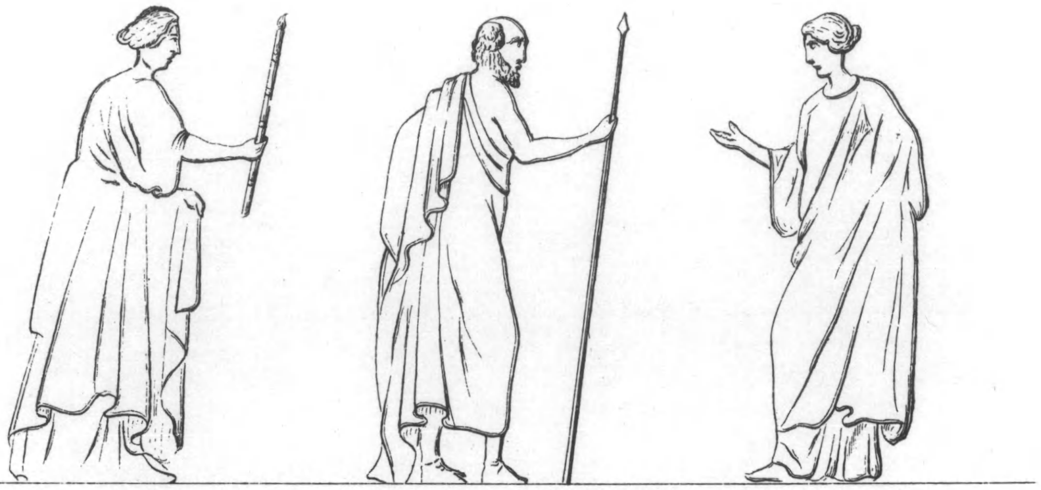

Ἡ ἑρμηνεία ἰδίως ἐν σελ. 1351.

ἐμμείναντες εἰς τὸ νά τον παριστῶσι καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ Ἕλληνες, ὡς μαρτυρεῖ περὶ τούτου ἓν περισωθὲν νόμισμα, ἐφ' οὗ παρίσταται ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν νομισμάτων (1).

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι παραλαβόντες ἤδη ἐν τοῖς πρώτοις χρόνοις τῆς δημοκρατίας παρὰ τῶν τὰ κάτω τῆς Ἰταλίας οἰκούντων Ἑλλήνων τὸν μῦθον καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ Τριπτολέμου, καὶ μικρὸν μεταποιήσαντες ἔπλασαν ἐξ αὐτῶν τὸν κατὰ παράστασιν καὶ σημασίαν μηδὲν διαφέροντα ἀγροτικὸν δαίμονα, ὃν διάφορον ὄντα τοῦ παρ' Ἕλλησιν ἀγαθοῦ δαίμονος (genius), αὐτοὶ *bonum eventum* ἀπεκάλουν. Παρίστασαν δὲ τὸν τὴν εὐτυχῆ ἔκφυσιν καὶ προκοπὴν τῶν ἀγρῶν (qui bene eveniunt Cato de re rustica **141**· πρβ. Οὐάρτ. d. re rust. I, ἵ, 6) εἰκονίζοντα δαίμονα οἱ τεχνῖται ὡς τὸν Τριπτόλεμον, νέον ἥρωα, ἐπιβαίνοντα δρακοντίῳ ἅρματι, καὶ ἔχοντα ὁτὲ μὲν ἐν τῇ δεξιᾷ κύλικα, καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἀστάχεις καὶ μήκωνα, ὡς τὸ τοῦ Εὐφράνορος ἄγαλμα (Πλίν. n. ἡ, **34**, **8**, **19**, **77**), ὁτὲ δὲ κέρας Ἀμαλθείας καὶ θυσιαστήριον· ἔπειτα δὲ μετηνέχθη ἡ ἔννοια καὶ ἐποπτευτικὴ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν καρπῶν τῆς γῆς εἰς τοὺς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ διὰ τοῦτο εὑρίσκομεν τὸν δαίμονα τοῦτον παρεσταμένον συχνάκις ἐπὶ ἐγγεγλυμμένων λίθων, τοὺς ὁποίους ἐφόρουν τὰ παιδία ὡς περίαπτα (2).

Ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἧττον ἠρέσκοντο οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὸ νὰ παριστῶσι καὶ τὸν μῦθον τοῦ Τριπτολέμου, ὡς καὶ πολλοὺς ἄλλους, ἀμεταποίητον, ὑποτιθέντες μόνον εἰς τὰ τῶν Θεῶν καὶ ἡρώων πρόσωπα ἐν ὑστέροις χρόνοις ἀνθρώπους, αὐτοκράτορας ἢ καὶ συγγενεῖς τούτων. Οὕτω λοιπὸν ὁ ἐπὶ Τιβερίου μεγάλα πάσχων κακὰ λαός, βλέπων, ὅτι μόνην ἀνακούφισιν ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ ἀπὸ τοῦ νεανικοῦ ἥρωος, τοῦ μηδὲν ὅμοιον ἔχοντος πρός τε τὸ ἦθος τοῦ μητρυιοῦ Αὐγούστου, καὶ τοῦ θείου Τιβερίου, καὶ τοῦ υἱοῦ Γ. Καλλιγούλα, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Κλαυδίου Νέρωνος, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς ἐναρέτου καὶ μεγεπηβόλου Ἀγριππίνης, τῆς συζύγου του, παρίστη ἐν τῷ μύθῳ τούτῳ ἀντὶ μὲν τοῦ Τριπτολέμου τὴν ἰδέαν τοῦ Γερμανικοῦ, ἀντὶ δὲ τῆς Δήμητρος τὴν Ἀγριππίναν, ὡς δυνάμεθα εἰσέτι νὰ ἴδωμεν ἐπί τινων περισωθέντων μνημείων τῆς τέχνης· οἷον ἔν τινι ἀργυρᾷ κύλικι ἀνασκαφείσῃ παρὰ τῇ Ἀκυληΐᾳ εἰσὶν ἐγγεγλυμμένοι ἐν διαφόροις σειραῖς· ἄνωθι μὲν ἐποπτεύοντες Ζεύς, Δημήτηρ, Περσεφόνη καὶ Ἑκάτη, κάτωθι δὲ ὁ Γερμανικός, νῦν μὲν θύων τοῖς Θεοῖς ἔν τινι βωμῷ, εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θυσίαν μέλλων ν' ἀναβῇ εἰς τὸ παριστάμενον δρακοντοφόρητον ἅρμα, καὶ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν Γῆν, ἥτις ὁρᾶται κατακεκλιμένη ἐν τοῖς κατωτάτω (3).

Ἐν δέ τινι πολυτίμῳ λίθῳ, ὅστις εἶναι ἓν τῶν λαμπροτάτων κοσμημάτων τῆς τῶν Παρισίων νομισματοθήκης, ἵσταται ἐν δίφρῳ μὴ ἔχοντι μὲν τροχούς, ὑπὸ πτερωτῶν δὲ δρακόντων ἑλκομένῳ, ὁ Τριπτόλεμος θώρακα μακρόν, οἷοί εἰσιν οἱ Ῥωμαϊκοί, φορῶν καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸ στῆθος συνεπτυγμένης χλαμύδος πυροὺς εἰς κατάσπαρσιν λαμβάνων· καὶ πρὸ αὐτοῦ ἡ Δημήτηρ, ὡς θεσμοφόρος, χιτῶνα καὶ ἱμάτιον φοροῦσα, ἄνθος δὲ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ δέλτον τῶν θεσμῶν τῇ δεξιᾷ ἔχουσα. Καὶ ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ τῇ οὕτως ἐπιτυχῶς συνδεούσῃ, κατὰ τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν μῦθον, τὴν γεωργίαν καὶ νομοθεσίαν, ἅτινα ἁπανταχοῦ ὑπῆρξαν ἀλληλένδετα, ἀνεγνώρισαν οἱ ἀρχαιολόγοι τὰς εἰκόνας τοῦ Γερμανικοῦ καὶ τῆς Ἀγριππίνης, καὶ ὑπέθεσαν, ὅτι τεχνίτης τις (ἴσως ἐν Ἀντιοχείᾳ) ἐποίησε ταύτην καθ' ὃν χρόνον οὗτοι (19 μ. Χ.) περιοδεύοντες τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἀσίας καὶ Λιβύης ἔφερον ἁπανταχόσε ἐλπίδας εὐδαιμονίας καὶ ἀνακουφίσεως ἀπὸ τῶν δεινῶν, ὅσα

---

(1) Müller Denk. d. a. k. ἀρ. 104. Τύλλος δὲ ὁ γ η γ ε ν ὴ ς ἦν πρόγονος τοῦ Λυδοῦ καὶ Τυῤῥηνοῦ. Διονύσ. Ἁλικαρν. Ῥωμ. ἀρχαιολ. ά, 27.

(2) Mémoires de l'Académie des inscript. et-bell. lettr. T. II, σελ. **448** καὶ ἑξ. Böttiger vasengemælde σελ. **211**. Ballhorn de bono Eventu. Περίεργον δ' εἶναι, ὅτι ὁ δαίμων οὗτος, καίπερ διαφέρων τοῦ τῶν Ἑλλήνων ἀγαθοῦ δαίμονος, ὅστις ἔχει ἄλλην ἀρχὴν καὶ πλατυτέραν ἔννοιαν, συνετάττετο ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων τῇ ἀγαθῇ τύχῃ (Πλ. n. h 36, ς. 4), ὡς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὁ ἀγαθὸς δαίμων· διὸ καὶ εἶναι πιθανόν, ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Πραξιτέλους καὶ Εὐφράνορος, ὧν μνημονεύει ὁ Πλίνιος, τὸν τῶν Ἑλλήνων ἀγαθὸν δαίμονα παριστάντα, μετωνομάσθησαν Λατιν. b o n i e v e n t u s, ἀφ' οὗ μετηνέχθησαν εἰς Ῥώμην, οὐδ' εἶναι πιθανόν, ὅτι ὠχοῦντο καὶ οὗτοι ἐπὶ ὀχήματος, ὡς ὁ ἀληθὴς bonus eventus τῶν Ῥωμαίων. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀγαθὸς δαίμων ἐπώπτευεν ἰδίως καὶ τὰ τῆς γῆς προϊόντα, ὡς τὸν οἶνον (Πλουτ. συμπ. Η', 20, 3· πρβ. Ἀθήν. Ι', καὶ σελ. 673 Β').

(3) Monum. dell'instit. arch. III, πίν. 4, annal. XI, σελ, 78.

ὑπέμενεν ἡ ἀνθρωπότης ἐκ τῆς ὑποκριτικῆς καὶ μισανθρώπου ἐξουσίας τοῦ Τιβερίου, ὅστις μὴ ἀνεχόμενος νὰ βλέπῃ καὶ ἀκούῃ πανταχοῦ τιμώμενον καὶ θαυμαζόμενον τὸν ἐνάρετον ἀνεψιόν του κατώρθωσε τέλος πάντων νὰ δηλητηριάσῃ αὐτὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ (Τάκ. ab exc. divi Aug. II, 59 καὶ ἑξ.) (1).

Γ. Παπασλιώτης.

Σ. Σ. Μετὰ πλείστης εὐχαριστήσεως κατεχωρήσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τὴν διατριβὴν τοῦ Κ. Γ. Παπασλιώτου. Οὐδένα φθόνον ἔχομεν νὰ καταχωρίζωμεν ὅσας Ἀρχαιολογικὰς διατριβὰς οἱ ὁμογενεῖς ἡμῶν διδοῦσιν ἡμῖν. Ὑπόσχομαι δὲ εἰς αὐτοὺς πᾶσαν συνδρομήν, καὶ παρακινῶ αὐτοὺς νὰ περιγράψωσι πλείστας γραφάς, παριστανομένας ἐπὶ Ἀμφορέων, στάμνων, λυκίθων καὶ ἄλλων πηλίνων τορευμάτων, εὑρισκομένων ἐν ταῖς Ἀρχαιολογικαῖς Συλλογαῖς τοῦ Ἔθνους. Ἀρκεῖ μόνον νὰ μοὶ ζητήσωσι ταύτας.

Κ. Σ. Π.

2693.	2693.
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΥ/ . . . . ΑΝΕΘΗΚ . .	Διονύσιος Εὐ[άρχου ἀνέθηκ[εν.

Ἐπὶ Βάθρου στρογγύλου λίθου Πεντελησίου Ηὕρον αὐτὸ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἄνωθεν τοῦ ἀρχαίου Ἐμπορείου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 20 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτοῦ πρὸς τὴν βάσιν 60 0/0. Ὁ Διονύσιος οὗτος ἴσως εἶναι ὁ αὐτὸς Διονυσίῳ τῷ Εὐκλέους Πειραιεῖ, ὃς ἐγένετο ταμίας τῆς Θεοῦ, καὶ ὃς ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 5, σελ. 23 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥὸς *(die Demen von Attica).*

Κ. Σ. Π.

2694.	2694.
ΠΑΥΣΙ . . . . ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ ΑΧΑΡΝΕΥΣ	Παυσι[κλῆς, ἢ Παυσίων, ἢ Παυσίδης Φιλοκλέους Ἀχαρνεύς.

Ἐπὶ Βάθρου στρογγύλου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὕρον αὐτὸ τὸ 1835 εἰς τὸν ἔξω Κεραμεικόν, οὐ μακρὰν τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας τοῦ Προφήτου Δανιήλ. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 36 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτοῦ εἰς τὴν βάσιν 55 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Πρὸς τὸ ἄνω μέρος τοῦ Βάθρου φαίνεται τετράγωνος ὀπή, ἔνθα ἐστηρίζετο ὁ ἀνδριὰς τοῦ υἱοῦ τοῦ Φιλοκλέους, ὅστις ἔπεσεν ἐν μάχῃ τινὶ ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζόμενος· διὸ καὶ ἐν τῷ ἔξω Κεραμεικῷ ἔτυχεν ἀνδριάντος. Φιλοκλῆς Ἀχαρνεὺς ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 160 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

2695.	2695.
ΗΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΑΤΤΑΟΝ . . . . ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΕΝ ΤΡΩΩΙ	Ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλὴ καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Πεντακοσίων καὶ ὁ Δῆμος Ἄτταλον . . . . . . ἀνέθηκεν ἐν [τῷ Μη]τρῴῳ.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσα τὸ 1835 ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι*, ὑπὸ σελίδα 34. Ταύτην ἀνετύπωσε τὸ 1855 ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ὑπ' ἀριθ. 1156, ἔνθα εἰκάζων περὶ τῆς ἐπιγραφῆς κακίζει τὴν σύνταξιν καὶ συγχέει τὴν χρονολογίαν. Ἡμεῖς δὲν ἐπεμβαίνομεν εἰς τὴν βουλὴν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, λέγομεν μόνον, ὅτι τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ηὕρομεν τὸ 1832 ἔν τινι οἰκίᾳ πρὸς δυσμὰς τοῦ Βουλευτηρίου. Ὁ ἰδιοκτήτης ἀφιέρωσε τὸ Βάθρον τοῦτο ἵνα χρησιμεύσῃ ἐν μιᾷ τῶν ἐν Πειραιεῖ Ἐκκλησιῶν· ὅθεν μετεκομίσθη ἐκεῖ λαθραίως. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος οὗτος κατοικεῖ ἐν Χαλκίδι ἐγράψαμεν, διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαι-

---

(1) Mémoires de l'acad. des inscrr. I, 278, ἀπεικονισμένον καὶ ἐν Millin Gall. mythol. πίν. 48, ἀρ. 220. Δύω θεσμοφόροι γυναῖκες, φέρουσαι ἐν πομπῇ τῆς ἀνόδου τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ Πυανεψιῶνος τὰς τῶν θεσμῶν δέλτους, παρίσταντο καὶ ἐν μιᾷ τῶν μετωπῶν τοῦ Παρθενῶνος. Brønsted. Reinen II, σελ. 240—9.

δεύσεως, πρὸς τὸν Νομάρχην Εὐβοίας, ὅπως οὗτος ἀνακρίνῃ τὸν ἀναθέτην τοῦ Βάθρου, ἀναφέρῃ δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ, ἵνα δυνηθῶμεν οὕτως νὰ ἀνεύρωμεν τὸν λίθον, ἐφ' οὗ ἡ περὶ Ἀττάλου ἐπιγραφή. Τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἰδιοκτήτου θέλομεν δημοσιεύσει ἐν τῷ ἐπομένῳ φυλλαδίῳ ἅμα λάβωμεν αὐτήν. Ὁμοίως δὲ θέλομεν σημειώσει καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τοῦ Βάθρου.

Κ. Σ. Π.

2696.	2696.
ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΠΑΤΡΩΙΩΙ ΚΑΙ ΑΡΤΕΜΙΔΙ ΑΝΕΘΗΚΕΝ	Ἀπόλλωνι πατρῴῳ καὶ Ἀρτέμιδι ἀνέθηκεν.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύσας τὸ 1835 εἰς τὸ σύγγραμμα, ἐπιγραφόμενον *αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι*, ὑπὸ σελ. 62, δὲν ἤθελον ἀνατυπώσῃ καὶ αὖθις ἂν δὲν ἐπρόκειτο νὰ βεβαιωθῇ ἀρχαία τοπογραφικὴ θέσις τῶν Ἀθηνῶν. Ἀντέγραψα αὐτὴν τὸ 1832 ἐγχαραγμένην οὖσαν ἐπὶ Πεντελικοῦ λίθου, ἐντειχισμένου παρὰ τὸν παραστάτην τῆς θύρας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀνατυπώσας αὐτὴν ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῆς συλλογῆς αὐτοῦ, ἐπιγραφομένης *Antiquités Helléniques* λέγει «J'ai bien trouvé l'église, mais pas l'inscription·» ἀλλ' ὅταν εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐφ' ἧς ἦν ἡ Ἐκκλησία, ἤδη ἀπὸ τὸ 1845, οὐδὲ εἷς λίθος αὐτῆς εὑρίσκεται, πῶς ἤθελεν ὑπάρχῃ ὁ λίθος τῆς ἐπιγραφῆς; Ταύτην ἐγνώριζον οἱ γείτονες, ὡς οἱ ΚΚ. Π. Ῥεβελλάκης, Α. Καλογερᾶς καὶ ἄλλοι· μετεκομίσθη δ' ἐκεῖθεν, ὅτε μετεκομίσθη καὶ ὅλη ἡ ὕλη εἰς τὴν νῦν οἰκοδομουμένην Μητρόπολιν, καὶ διετηρεῖτο ἐκεῖ μετά τινων ἄλλων λειψάνων τῆς Ἀρχαιότητος, ὅθεν ὑπεξαιρέθη ὡς καὶ ὁ λίθος, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, ἣν ἐδημοσίευσα εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα ὑπ' ἀριθ. 1368.

Κ. Σ. Π.

2697.

ΑΝΤΙΒΙΟΣ Ι ΣΧΥΡΙΟΥ ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ
ΓΛΥΚΗ ΑΙ Σ Χ ΙΝΟ ΕΡΧΙΕΩΣ
ΠΑΥ Σ Ι ΜΑ ΑΝ ΤΙΒΙΟ ΦΡΕΑΡΡΙΟ
ΑΝΤ Μ Α ΧΟΣ ΑΝ ΤΙΒΙΟ ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΙΜΑΧΟ ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ

ΦΙΛΟΥΜΕΝΗ
ΒΑΤΡΑΧΟΥ
ΕΚ ΚΟΛΩΝΟΥ

Ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ἐδημοσίευσε τὸ πρῶτον ὁ Κ. Ῥὸς *in die Demen von Attica* (ὑπ' ἀριθ. 188, σελ. 102). Εἶτα ἐδημοσίευσα εἰς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδα (ὑπ' ἀριθ. 2231, σελ. 1156). Ἐσχάτως δὲ ἐτύπωσε καὶ ὁ Κ. Ῥαγκ. (ὑπ' ἀριθ. 1664). ὅστις δὲν ἀναφέρει, ὅτι προεδημοσιεύθη ἐν τοῖς ῥηθεῖσι συγγράμμασι, μ' ὅλον ὅτι ἐγνώριζε τοῦτο, διότι ἄλλως πῶς ἤξευρε πότε καὶ ποῦ εὑρέθη; λέγει δὲ, ὅτι αὕτη εἶναι εἰς τὸ Μουσεῖον «Grande Stèle sépulepucrale trouvée en 1836 au Pirée, aujourd'hui au Musée d'Athènes.» Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐτύπωσεν αὐτὴν ὡς εἶναι εἰς τὸ πρωτότυπον, ἀλλ' οὐδ' ἐφύλαξε καθ' ὅλα τὸ χειρόγραφον τοῦ Κ. Ῥὸς, διότι οὗτος τὴν τρίτην γραμμὴν γράφει οὕτω ΠΑΥΣΙΜΑ ΑΝΤΙΒΙΟ ΦΡΕΑΡΡΙΟ

ὁ δὲ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω ΠΑΥΣΙΜΑ ΑΝΤΙΒΙΟΥ ΦΡΕΑΡΡΙΟ

γράφων δὲ τὰς γενικὰς τῆς 1, 2 καὶ 3 γραμμῆς διὰ τοῦ ΟΥ *Ἰσχυρίου, Αἰσχίνου, Ἀντιβίου*, εἰς τὸ σχόλιον αὐτοῦ λέγει· « La diphthonque ΟΥ est écrite Ο ». Ἀλλ' ὁ Κ. Ῥαγκ. φαίνεται, ὅτι δὲν εἶδε τὴν στήλην, διότι ἔγραψε τὴν ἐπιγραφὴν διάφορον τοῦ πρωτοτύπου.

Αἱ γραμμαὶ 6, 7 καὶ 8 ἐπὶ τῆς στήλης ἀρχίζουσιν ἀπὸ τὴν αὐτὴν σειρὰν, ἀφ' ἧς ἀρχίζουσι καὶ αἱ λοιπαὶ αἱ ἀνωτέρω, καὶ δὲν εἰσέρχονται ἐντὸς τριῶν γραμμάτων, ὡς ἐσημείωσεν.

Κ. Σ. Π.

2698.

1.	2.	3.	4.
ΣΙΠΠΗ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΛΕΙΔΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ ΑΝΔΑΙΤΟΥ ΓΥΝΗ **ΑΝΔΑΙΤΗΣ Π** ΝΙΣ ΕΠΟΗΣΕΝ	Π Π **ΑΣΙΚΛΕΟΥΣ ΠΟ**	ΜΥΡΩΝ ΠΑΣΙΚΛ ΑΣΙΚΛΕΟΥΣ ΜΥΡΩΝ ΟΤΑΜΙΟΣ ΠΟΤΑΜΙ **ΤΑΜΙΟΣ ΠΑΣΙΚΛΗ** ΣΘΕΝΝ.ΣΕΠΟ.ΣΕΝ ΛΕΩΧΑΡΗΣ ΕΠΟΗΣΕΝ	ΗΣ ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΗ ΠΑΝΔΑΙ ΟΣ ΠΡΟΣΠΑΛΤΙΟΥ ΘΥΓΑ ΟΣ ΠΑΣΙΚΛΕΟΥΣ ΓΥΝΗ **Σ ΜΥΡΩΝΟΣ ΠΟΤΑΜΙ** ΛΕΩΧΑΡΗΣ ΕΠΟ

5.	1.	2.	3.	4.	5.
ΥΑΡΙΣΤΟΜΑΧΗ ΠΑΣΙΚΛΕ Ρ ΠΟΤΑΜΙΟΥ ΘΥΓΑΤ ΕΧΕΚΛΕΟΥΣ . . Ν. **ΟΣ ΑΝΕΘΕΣ**	Αυ]σίππη Ἀλκιβιάδου Χο]λλείδου θυγάτηρ Π]ανδαίτου γυνή, Π]ανδαίτης Π- Σθέν]νις ἐπόησεν	Π- Π- ασικλέους Πο-	Μύρων Πασικλ- ασικλέους Μύρων- οτάμιος, Ποτάμι- τάμιος Πασικλῆ- Σθέν[ι]ς ἐπό[η]σεν Λεωχάρης ἐπόησεν	ῆς Τιμοςράτη Πανδαί[το]- ος Προσπαλτίου θυγά[τη]- ος, Πασικλέους γυνή, ς Μύρωνος Ποτάμι- Λεωχάρης ἐπό[ησεν	υ Ἀριςομάχη Πασικλέο[υς ρ, Ποταμίου θυγάτ[ηρ Ἐχεκλέους [γυ]ν[ή, ος ἀνέθεσ(εν.

Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εὑρεθεῖσαι τὸ 1838 καὶ 1839 πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος εἰσὶν ἐγχαραγμέναι ἐπὶ πέντε μεγάλων πλίνθων λίθου τῆς Πεντέλης. Τὰς τέσσαρας τούτων ἐδημοσίευσα ὑπ' ἀριθ. 133, 138, 148, καὶ 150 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, πρὶν ἔτι εὑρεθῇ καὶ ἡ ἑτέρα ὑπ' ἀριθ. 2698, ἐκδίδω αὐτὰς ἐκ νέου, ὅπως ὑπάρχωσιν ἅπασαι ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐτύπωσεν αὐτὰς τὸ 1855 (ὑπ' ἀριθ. 1102, σελ. 752, τόμ. 2) ἐσφαλμένως καὶ ἐλλειπῶς. Ὁ σοφὸς φίλος μου Κ. Βεϋλὲ ἐδημοσίευσεν ἀρίστως καὶ ἀνελλειπῶς ταύτας εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ, ἐπιγραφόμενον ἡ *Ἀκρόπολις*.

Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται ἐπὶ τοῦ λίθου εἰσὶν ἐγχαραγμέναι, ὡς ἀνωτέρω.

Ὁ δὲ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν οὕτως.

ΣΙΠΠΗ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΛΕΙΔΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ ΑΝΔΑΙΤΟΥ ΓΥΝΗ **ΑΝΔΑΙΤΗΣ** ΕΝΝΙΣ ΕΠΟΗΣΕΝ	**ΑΣΙΚΛΕΟΥΣ ΠΟ**	ΜΥΡΩΝ ΠΑΣΙΚΛΗΣ ΑΣΙΚΛΕΟΥΣ ΜΥΡΩΝ ΟΤΑΜΙΟΣ ΠΟΤΑΜΙ **ΤΑΜΙΟΣ ΠΑΣΙΚΛΗ** ΣΘΕΝΝΙΣ ΕΠΟΗΣΕΝ ΛΕΩΧΑΡΗΣ ΕΠΟΗΣΕΝ	ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΗ ΠΑΣΙΚΛ ΠΟΤΑΜΙΟΥ ΘΥΓΑΤ **ΟΣ ΑΝΕΘ**

Πᾶς τις παρατηρεῖ ἐνταῦθα, ὅτι αἱ πλίνθοι εἰσὶ πέντε καὶ οὐχὶ τέσσαρες, ὡς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε, παραλείψας ὅλως τὴν τετάρτην.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τῆς 1 πλίνθου ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΑΝΔΑΙΤΗΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΝΔΑΙΤΗΣ Π. Τὸ Π δὲ τοῦτο συνέχεται μετὰ τῆς γραμμῆς τῆς 2 πλίνθου καὶ συμπληροῦται τὸ ὄνομα ΠΑΣΙΚΛΕΟΥΣ.

Εἰς τὴν 2 πλίνθον ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει μόνον ΑΣΙΚΛΕΟΥΣ ΠΟ, παρέλειψε δὲ τὰ γράμματα Π, Π, ἅπερ ἐπὶ τοῦ λίθου εἰσὶν ἐπὶ τοῦ Ο τελευταίου γράμματος τῆς 2 πλίνθου, καὶ ἅπερ συνενούμενα μετὰ τῆς 2 καὶ 3 γραμμῆς τῆς 3 πλίνθου σχηματίζουσι τὰ ὀνόματα *[Π]ασικλέους [Π]οτάμιος*.

Τὴν 4 δὲ πλίνθον, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφὴ *Τιμοστράτη Πανδαίτου, Προσπαλτίου θυγάτηρ Πασικλέους γυνή*, . . . *ς Μύρωνος Ποτάμι[ος] Λεωχάρης ἐπόησεν* ὁ Κ. Ῥαγκ. ὅλως παρέλειψεν. Ἐκ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς τῆς αὐτῆς πλίνθου εἶναι γεγραμμένη ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη

Ο ΔΗΜΟΣ
ΤΙΒΕΡΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ

ὡς καὶ εἰς τὰς ἄλλας πλίνθους, περὶ ὧν ἀναφέραμεν ἐν ταῖς ῥηθείσαις 133, 138, 148 καὶ 150 ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος.

Τὸ ὄνομα τοῦ γλύπτου ΣΘΕΝΝΙΣ εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ λίθου διὰ δύο ΝΝ.

Εἰς τὴν πρώτην πλίνθον ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ γλύπτου τρία γράμματα ΝΙΣ φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου· εἰς δὲ τὴν τρίτην πλίνθον φαίνονται ὅλα τὰ γράμματα τοῦ ὀνόματος τοῦ τεχνήτου, πλὴν τοῦ Ι.

Κ. Σ. Π.

2699.

Ε
ΙΟΦΩΝΤ
ΗΣΛΕΩΝ
ΤΑΝΕΙΑ
ΠΙΝΟΥΠΑ
ΑΤΕΥΕΝΘΑ
ΞΡΑΔΙΕΠΙΔ
ΚΑΙΤΡΙΑΚΟΣ
ΕΙΑΣΕΚΚΛΗ
. . . . Ε

Ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, ἣν ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ᾽ἀριθ. 1407, ἐτύπωσεν ἐσφαλμένως καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐν τῇ συλλογῇ αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῃ *Antiquités Helléniques* (ὑπ᾽ ἀριθ. 424, σελ. 95, τόμ. 2) τὸ πρῶτον οὕτως

Ε
ΩΝ
Η ΛΕΩΝ
ΤΑΝΕΙΑ
ΙΝΟΥΠΑ
ΑΤΕΥΕΝΘΑ
ΤΡΑΔΙΕΠΙΔ
ΚΑΙΤΡΙΑΚΟΣ
ΕΙΑΣΕΚΚΛ
Ε

Εἶτα ἰδὼν αὐτὴν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, καὶ παραγνωρίσας ἐδημοσίευσεν αὐτὴν εἰς τὸ αὐτὸ σύγγραμμα 2308, σελ. 985 ἀπαραλλάκτως, ὡς εἶναι εἰς τὴν μνησθεῖσαν Ἐφημερίδα. Διὰ τῶν πράξεων τούτων ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς μαρτυρεῖ ἑαυτὸν τοσοῦτον ἡμαρτηκότα εἰς τὰς ἀντιγραφὰς τῶν ἐπιγραφῶν, ἃς οὗτος ἔπραξεν, ὥστε πολλάκις νομίζει ἄλλην, τὴν ὁποίαν ἐκδίδει ἐπιγραφὴν τῆς προεκδοθείσης· καὶ ἐν μὲν ταῖς ἐκδιδομέναις ἐκ τῶν ἀντιγραφῶν αὐτοῦ δὲν σημειοῖ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀνευρέσεως, διότι δὲν γνωρίζει αὐτήν· πολλάκις δὲ δὲν λέγει οὐδὲ ποῦ εὑρέθησαν. Ὅταν δὲ, παραγνωρίσας ταύτας ἐκδοθείσας ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, ἀνατυπώσῃ αὐτὰς, τότε λέγει τὴν χρονολογίαν, ἢ ἀναφέρεται εἰς τὴν αὐτὴν Ἐφημερίδα.

Κ. Σ. Π.

2700.

ΓΑΚΙΑΔΟΝ
ΤΡΙΤΤΥΣ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύσας τὸ 1853 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ᾽ ἀριθ. 1289, σελ. 773) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν ἐπρόκειτο ν᾽ ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια. Ταύτην ἀνατυπώσας ὁ Κ. Ῥαγκ. ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῆς συλλογῆς αὐτοῦ, ἐπιγραφομένης *Antiquités Helléniqnes* (ὑπ᾽ἀριθ. 890, σελ. 586)· σφάλει πρῶτον, γράψας αὐτὴν Ἰωνικοῖς γράμμασιν οὕτω

ΛΑΚΙΑΔΩΝ
ΤΡΙΤΤΥΟΣ

Διότι αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασι καὶ οὐχὶ Ἰωνικοῖς, ὡς ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς· ἤτοι

Τὸ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀρκτικὸν γράμμα εἶναι οὕτω Γ ἐγχαραγμένον ἐπὶ τοῦ λίθου, καὶ οὐχὶ οὕτω Λ, ὡς τὸ ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς. Ἡ τελευταία συλλαβὴ ΔΟΝ τῆς αὐτῆς γραμμῆς εἶναι Ἀττικῶς διὰ τοῦ Ο γεγραμμένη καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ Ω.

Ἡ δευτέρα γραμμὴ εἶναι ΤΡΙΤΤΥΣ ἐπὶ τοῦ λίθου, καὶ οὐχὶ ΤΡΙΤΤΥΟΣ, ὡς ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς. Τὸ τελευταῖον Σ εἶναι οὕτω Σ ἐγχαραγμένον, καὶ οὐχὶ οὕτω Σ. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς σημειώνων τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην λέγει «Plac de marbre, trové d'après M. Pittakis dans un trou Creusé dans le rocher honizontal du Pnyx. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς λανθάνεται· τοιούτους λόγους δὲν εἶπον· ὃ δὲ ἔγραψα εἶναι τοῦτο. «Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ στήλης τετραγώνου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1846 Ἰανουαρίου 18 οὐ μακρὰν τοῦ βήματος τῆς Πνυκός. Ἵσταται ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῆς, ἥτις εἶναι ἐκ τοῦ λίθου τῆς Ἀκροπόλεως·» (ὅρα Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδα, ἐπιγρ. 1289, σελ. 773, φυλλάδ. 32).

Κ. Σ. Π.

2701.

ΙΑΜ
ΦΗΤΤ
ΕΝ

ΟΛΗΙΚΑΙΤ
ΓΙΝΙΑΞΕΓΡ
ΑΝΔΡΟΤΙΩΝ
ΞΕΠΕΞΤΑΤΕ
ΙΠΕΝΕΝΑΙΑ
ΙΚΕΛΙΩΤΗ
ΜΕΤΟΙΚ
\Ξ/ΛΥ

Ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1394. Ἐδημοσίευσεν αὐτὴν καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐν τῇ συλλογῇ αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῃ *Antiquités Helléniques* ἐσφαλμένως, κυρίως εἰς τὰς γραμμὰς 7 καὶ 8, μὴ φυλάξας τὴν ἐν τῷ λίθῳ τάξιν τῶν γραμμάτων.

Εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς 10 γραμμῆς παρέλλειψε τὸ Μ, φαινόμενον εἰς τὸν λίθον.

Ὁμοίως τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς τελευταίας γραμμῆς ἔγραψε Χ ἀντὶ τοῦ Υ, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον. Ὅτι δὲ ἐσφαλμένως ἔγραψεν αὐτήν, μάρτυρα φέρομεν αὐτὸν τὸν ἴδιον, ὅστις παραγνωρίσας αὐτήν, καὶ νομίσας ἄλλην ἀνετύπωσεν ἐν τῷ αὐτῷ τόμῳ τοῦ αὐτοῦ συγγράμματος (ὑπ' ἀριθ. 2306, σελ. 984) τοιαύτην οἵα εἶναι εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα.

Κ. Σ. Π.

2702.

ΞΑΡΧΟΝ
ΙΔΟΞΕΒ
ΕΥΘΥΓ
ΗΞ
ΞΕ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1026, καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσε τὸ πρῶτον ὑπ' ἀριθ. 537 οὕτω

ΞΑΡΧΟΝ
ΙΔΟΞΕΒ
ΕΥΘΥΓ
ΕΥΞ
ΕΞΤ

ἐσφαλμένως, κυρίως εἰς τὰς γραμμὰς 4 καὶ 5.

Μετὰ δὲ ταῦτα παρατηρήσας αὐτὴν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι καὶ παραγνωρίσας ἀνετύπωσεν αὐτὴν ἐν τῷ αὐτῷ τόμῳ ἀπαραλλάκτως, ὡς ἔχει εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Ἐφημερίδα.

Κ. Σ. Π.

2703.

ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΣ ΤΙΜΑΡΧΟΣ
ΕΡΕ ΣΙΔΑΤΟΝ ΘΕΙΟΝ
ΘΕΟΞΕΝΙΔΗΝΑΝΕΘΗΚΑΝ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύσας τὸ 1840 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 384 εἶπον, ὅτι εὑρέθη τῇ 10 Ἰουνίου 1836 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ταύτην ἀνετύπωσε καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς εἰς τὸν δεύτερον τόμον τῆς συλλογῆς αὐτοῦ *Antiq. Hell.* ὑπ' ἀρ. 1103, σελ. 752· λέγει δὲ ἐσφαλμένως, ὅτι εὑρέθη εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὁ τύπος, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, εὑρέθη εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ὡς ἀνέφερον, καὶ διατηρεῖται ἔτι καὶ νῦν ἐντειχισμένος ἐν Πλαισίῳ ἐν τῷ οἰκήματι τῷ ἐν τοῖς Προπυλαίοις, ἔνθα συνήθροισα τὰ ἐν Ἀκροπόλει ἀνακαλυφθέντα λείψανα τῆς ἐπιγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς.

Κ. Σ. Π.

2704.

ΘΕΟΤΙΜΟΘΕΟΞΚΟΝ

2704.

Κόνων Τιμοθέο[υ], Τιμόθεος Κόν[ωνος.

Ἐπὶ ἡμισέως Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1839 πρὸς τὸ νοτιο-δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου 15 μέτρα μακρὰν τῆς Προστάσεως, ἐν ᾗ αἱ Κόραι. ἔνθα μέχρι τοῦδε διατηρῶ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 28 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, τὸ πλάτος 50 0/0, καὶ τὸ πάχος 70 0/0. Τὸ Βάθρον τοῦτο ἐτμήθη εἰς δύο κατὰ τὸ 1842 ὑπὸ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ἐπιῤῥείας. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 3. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐγχαραγμένα ἔσωθεν τοῦ κοίλου. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ὑπ' ἀριθ. 1099, σελ. 750 ἐν τῇ συλλογῇ αὐτοῦ (*Antiq. Hell.*) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις ἂν δὲν συνέτεινεν εἰς τὴν ἀρχαίαν τοπογραφίαν τῆς Ἀκροπόλεως. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς τυπώσας αὐτὴν δὲν λέγει ποῦ εὑρέθη εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, εἰς τὴν πόλιν, ἢ ἀλλαχοῦ; Ὁ Παυσανίας, ὅστις εἶδεν τοὺς ἀνδριάντας τοῦ Κόνωνος καὶ Τιμοθέου, διερχόμενος τὸ μεταξὺ

Παρθενῶνος καὶ Ἐρεχθείου, ὅπως εἰσέλθῃ ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους εἰς τὸν Παρθενῶνα, περιγράφων τὸ ἄγαλμα τῆς Γῆς λέγει «Ἐνταῦθα καὶ Τιμόθεος ὁ Κόνωνος καὶ αὐτὸς κεῖται Κόνων» (Παυσ. κεφ. 29, σελ. 163). Ἡ θέσις δὲ αὕτη εἶναι ἡ αὐτὴ σχεδόν, ἔνθα νῦν διατηρῶ τὸ Βάθρον τοῦτο.

Κ. Σ. Π.

2705.

ΑΡΙΣΤΕΑΣ⁝ΙΦΙΣΤΙΑΔΗΣ
ΤΙΜΑΡΙΣΤΗΝ⁝ΘΕΟΦΩΝΤΟΣΛΑΜΠΤΡΕΙΩΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΣ⁝ΑΡΙΣΤΑΙΟΥ ΙΦΙΣΤΙΑΔΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ⁝ΑΡΙΣΤΕΟΥΙΦΙΣΤΙΑΔΗΣ

Ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 1291), καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀνετύπωσεν αὐτὴν (ὑπ' ἀριθ. 1486, σελ. 858) ἐσφαλμένως, διότι δὲν ἐσημείωσεν εἰς τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ τὰς μετὰ τὸ ὄνομα ΤΙΜΑΡΙΣΤΗΝ⁝ ἐγχαραγμένας καθέτως εἰς τὸν λίθον τρεῖς στιγμάς.

Ὁμοίως παρέλλειψεν αὐτὰς εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΣ⁝ ὥσπερ παρέλειψε καὶ τὰς ἑτέρας τρεῖς στιγμάς, σημειουμένας μετὰ τὰ γράμματα ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ⁝

Τὴν τετάρτην γραμμὴν, οὖσαν ἐγγεγραμμένην ἐπὶ τοῦ λίθου διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων τῶν τριῶν ἀνωτέρω σειρῶν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε γράμμασι ἰσομεγέθεσι· δὲν λέγει δὲ ποῦ εὑρίσκεται ὁ λίθος, εἶδε τοῦτον ἢ ἔγραψε κατ' εἰκασίαν;

Κ. Σ. Π.

2706.	2706.
ΥΣΙΚΡΑΤΗΣ ΧΙΕΥΣ	Λυ]σικράτης Ἐρ]χιεύς.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσεν αὐτὴν (ὑπ' ἀριθ. 1455, σελ. 854) ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῆς συλλογῆς αὐτοῦ, ἐπιγραφομένης *Antiquités Helléniques*, καὶ ἀνεπλήρωσεν εἰς [Πα]σικράτης, ἀλλ' εἰς τὸν λίθον φαίνεται μέρος τοῦ **Υ**, ὥστε εἶναι [Λυ]σικράτης. Λυσικράτης Ἐρχιεὺς υἱὸς Εὐφιλήτου ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 115 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ἴσως τῆς αὐτῆς γενεᾶς τῷ παρόντι Λυσικράτει. Τὸ ὄνομα Πασικράτης δὲν εἶναι Ἀθηναϊκόν.

Κ. Σ. Π.

2707.	2707.
ΑΥΤΟΝΟΗ ΔΗΜΕΟΥ ΘΡΙΑΣΙΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ	Αὐτονόη Δημέου Θριασίου θυγάτηρ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1853 Νοεμβρίου 23 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὰς Ἠρίας Πύλας, εἰς τὴν θέσιν, καλουμένην νῦν *Γεράνι*, (ὅπερ ἴσως εἶναι κατὰ διαφθορὰν ἐκ τοῦ Ἠρίαι). Τὸ δίγαμμα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια εἰς πολλὰς λέξεις, οὕτω τὸ ἱερὸν γερὸν λέγει ὁ λαός, τὴν μυῖαν μύγαν, τὸν υἱὸν γιόν, τὸν ἱέρακα γέρακα κ.τ.λ. Ἡ διάμετρος τῆς στήλης εἶναι 20 0/0, τὸ δὲ ὕψος αὐτῆς 60 0/0,

Κ. Σ. Π.

2708.

ΑΡΤΕΜΩΝ
ΔΗΜΟΚΡ
ΜΑΡΑΘ

2708.

Ἀρτέμων
Δημοκρ[άτου
Μαραθ[ώνιος.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1854 Δεκεμβρίου 16 εἰς τὴν αὐτὴν περίπου θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης ὅσον σώζεται, (ἥτις εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ κάτω μέρος αὐτῆς, καὶ πρὸς τὸ ἄνω κατὰ τὸ ἥμισυ σχεδὸν) εἶναι 55 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.

Κ. Σ. Π.

2709.

ΟΑΝΙΩ
ΜΟΣΧΟ
ΚΥΔΑΘΗΝΑ

2709.

Ὀανίω[ν
Μόσχο[υ
Κυδαθηνα[ιεύς.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1840 πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 76 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0. Ὄνομα *Ὀανίων* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2710.

ΜΟΥΣΑΙΟΣ
ΜΟΥΣΑΙΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΩΤΗΣ

2710.

Μουσαῖος
Μουσαίου
Ἡρακλεώτης.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ.. Εὑρέθη πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ μετεκομίσθη τότε εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις οἰκίαν τοῦ Κ. Φραγκίσκου Βιτάλη.

Κ. Σ. Π.

2711.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΓΚΥΡΑΝΟΣ

2711.

Ὀνήσιμος
Ἀπολλωνίου
Ἀγκυρανός.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, παρὰ τὴν Ἀχαρνικὴν ὁδὸν, καὶ μετεκομίσθη εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Φραγκίσκου Βιτάλη.

Κ. Σ. Π.

2712.

ΠΛΑΘΑΙΝΗ
ΕΥΞΕΝΟΥ

2712.

Πλαθαίνη
Εὐξένου.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2711) καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον· μετεκομίσθη δὲ τότε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Φραγκίσκου Βιτάλη. Ὄνομα *Πλαθαίνη* οὐ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. *Πλαθαινὶς* Λεωνίδου Κῴου εὕρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 175 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Ῥὸς, καὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνῃ ἐν Βατράχοις (στίχ. 548) ἀναφέρεται ὄνομα *Πλαθάνη*. Ἐκ δὲ τῆς στήλης, εἰς ἣν δὲν ἀναφέρεται Δημοτικόν τι, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ὀνόματος ἐξάγεται, ὅτι ἡ Πλαθαίνη οὐδ' αὐτὴ οὐδ' ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἦσαν Ἀθηναῖοι.

Κ. Σ. Π.

2713.	2713.
ΕΡΜΟΛΑΟΣ ΕΡΜΟΛΑΟΥ ΜΗΔΟΣ	Ἑρμόλαος Ἑρμολάου Μῆδος.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὑπῆρχε πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως παρὰ τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἔνθα ηὗρον τὴν περὶ τῶν Μακρῶν Τειχῶν ἐπιγραφήν. Μετεκομίσθη δὲ ἐκ τῶν μνημείων τῶν κειμένων παρὰ τὴν Ἀχαρνικὴν Πύλην, ἵνα χρησιμεύσῃ τότε ὡς βάσις τῆς πρὸ τῆς Ἐκκλησίας Τραπέζης, ἐφ' ἧς ἀναγινώσκεται εἰς τὰς καθημερινὰς ὁ ἑσπερινὸς, τὸ δὲ Πάσχα ὁ παρὰ τοῦ λαοῦ καλούμενος *Καλὸς Λόγος*, ἤτοι τὸ *Εὐαγγέλιον*. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος κ.τ.λ.»

Κ. Σ. Π.

2714.	2714.
ΑΓΑΘΑΡΧΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΤΟΥΜΕΝΕΣΘΕΩΣΕΥ ΤΥΧΙΔΟΥΠΑΡΑΔΟΞΟΥ	Ἀγάθαρχος Στράτωνος τοῦ Μενεσθέως Εὐ- τυχίδου Παραδόξου.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1830 Φεβρουαρίου 4 εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις οἰκίαν τοῦ Σπύρου Θηβαίου, κειμένην εἰς τὴν συνοικίαν *Ψυρί*. Τὸ Α, Ε, Ξ, Σ καὶ Ω εἰσὶν ἐγγεγραμμένα ἐπὶ τοῦ λίθου οὕτως Α, Є, Ξ, C καὶ ω. Κ. Σ. Π.

2715.	2716.
ΥΨΙΜΟΣ ΑΡ ΔΙ..ΝΗΤΟ Υ..ΑΔ ΥΛΕΤΑ	...ΝΗΤΟΣ ΥΨΙ ΜΟΥ Υ· ·ΔΗΣ

Τὰς δύω ταύτας ἐπιγραφὰς ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 1762 καὶ 1763), εἶπον δὲ, ὅτι τὸ Βάθρον, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, ἐτμήθη εἰς δύο, καὶ ὅτι ἐφ' ἑκάστου τμήματος ὑπάρχει ἑκάστη ἐπιγραφή. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσε πρῶτον τὴν ὑπ' ἀριθ. 2716 ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τοῦ *Antiquités Helléniques* ὑπ' ἀριθ. 616, σελ. 232 οὕτως

ΝΗΤΟΣ
ΨΙΜΟΥ
ΔΗΣ

καὶ ἐνταῦθα μὲν δὲν ἐσημείωσεν οὐδὲ λέξιν περὶ τῆς ἐπιγραφῆς, οὐδ' ἀνεπλήρωσεν αὐτήν. Εἰδὼν δὲ ταύτην δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, καὶ παραγνωρίσας ἐνόμισεν αὐτὴν ἄλλην τῆς ὑπ' ἀριθ. 616, ἣν προεδημοσίευσεν, ὡς εἶπον, ὅθεν ἀνετύπωσεν αὐτὴν, εἰπὼν ὅτι εὑρέθη εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Κ. Σ. Π.

2717.

ΦΑΠΑΡΑΜΟΝΟΣ ΑΙΛΙΑ ΑΒΙΔΙΑΝΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΕΙΣΙΑΣ ΕΞ ΟΥΝΙΕΩΜ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ἐντειχισμένην οὖσαν πλησίον τῆς στέγης τῆς Ἐκκλησίας Γοργοπίκου ἀντέγραψα τὸ 1829, καὶ ἐδημοσίευσα ἐν τῷ συγγράμματι ἐπιγραφομένῳ *Anciénes Athènes*, ὑπὸ σελ. 470. Εἶπον δὲ, ὅτι ηὗρον αὐτὴν ἐπὶ τμήματος λίθου ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ἀρχαίου Δήμου *Κολλυτὸς*, εἰς ὃν ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία. Μὴ δυνάμενος κάτωθεν νὰ διακρίνω αὐτὴν καλῶς (διὰ τὸ ὕψος, εἰς ὃ ὑπάρχει ἐντειχισμένη ἡ ἐπιγραφὴ) ἀντέγραψα αὐτὴν ὅσον ἠδυνήθην νὰ διακρίνω τὰ γράμματα. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς λέγει, ὅτι ηὕρομεν αὐτὴν πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ὅτι ἐσφάλαμεν διὰ τοῦτο, διότι αὕτη, δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βοικχίου (ὑπ' ἀριθ. 789) ὑπάρχει ἐντειχισμένη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως. Ἀλλ' ὁ Κ. Ῥαγκ. λανθάνεται. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Μητροπόλεως εἶναι ἡ αὐτὴ τῇ ἐπικαλουμένῃ *Γοργοπίκου*. Κεῖται δὲ αὕτη ἐντὸς τοῦ Δήμου *Κολλυτὸς*, ὡς εἴπομεν ἐν τῷ ῥηθέντι συγγράμματι. Κ. Σ. Ν.

2718.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΔΙΟΔΩΡΟΥ

2718.

Ἄρτεμις Διοδώρου.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύσας ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 854) δὲν ἤθελον ἐκδόσῃ καὶ αὖθις, ἂν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀνατυπώσας αὐτὴν (ὑπ' ἀριθ. 1683, σελ. 886) δὲν ἐξέδιδεν ἐσφαλμένην περιγραφὴν τῆς στήλης. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς τυπώσας τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δὲν σημειοῖ οὐδ' εἰς τὸν πίνακα, οὐδ' εἰς ἄλλο τι μέρος τῆς συλλογῆς αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἦν προδημοσιευμένη εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα, καί τοι γνωρίζων τοῦτο, διότι ἄλλως πῶς ἤξευρεν, ὅτι ηὗρον αὐτὴν παρὰ τὴν Πειραϊκὴν Πύλην; Μὴν ἰδὼν δὲ τὴν στήλην, (ἥτις διατηρεῖται εἰς τὴν οἰκίαν μου), καί τοι γνωρίζων τὸ σχῆμα τοῦ λίθου, σχεδιασμένου ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, εἶπεν ἐσφαλμένως, ὅτι εἶναι σχήματος στρογγύλου· «Stèle ronde; pierre brune.» (Ὅρα *Antiquités Helléniques*, ἐπιγρ. 1683, σελ. 886, τόμ. 2).

Κ. Σ. Π.

2719.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΗΜΟΣΘΕΝΟΥ
ΥΝΗ

2719.

. . . Σοφοκλέους
. . . Δ]ημοσθένου[ς
. . . γ]υνή.

Ἐπὶ τμήματος τύπου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου εἰς τὴν συνοικίαν *Ψυρὶ* ἐν Ἀθήναις. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου (ὅσον σώζεται) εἶναι 35 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασι. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς δὲν σώζεται, ὡς καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀετώματος αὐτῆς. Κάτωθεν τοῦ γείσσου σχηματίζεται κοῖλον, ὡς παστὸς, ἔνθα ὑπῆρχεν ὁ τύπος, τοῦ ὁποίου οὐδὲν μέρος φαίνεται· Παρίστατο δὲ ἐπ' αὐτοῦ θυγάτηρ τις Σοφοκλέους, γυνὴ δὲ Δημοσθένους. Οἱ χαρακτῆρες τῶν γραμμάτων δεικνύουσιν ἄλλον τινὰ Σοφοκλέα καὶ Δημοσθένην, καὶ οὐχὶ τὸν ἔνδοξον ποιητὴν καὶ ῥήτορα.

Κ. Σ. Π.

2720.

ΜΟΣΘΕ
ΞΜ Η ΤΕΥ
ΟΥΤΟΥΔΙ
ΟΥΠΑΙΔΟ
ΟΥΤΟΥΟΜΑ
ΟΙ ΓΟΡΓΟΙ
ΛΙΚΑΛΛΕΧΡΟΣ
ΛΙΝΟΣΟΛΒΙΟΥ
ΙΣΛΕΟΝΤΟΣ
ΟΣΠΑΤΡΩΝΟΣ
ΜΒΩΝ ΠΟΘΙ
ΝΟΦΙΛΟΥ

2720.

. . . . Δημ]οσθέν[ης
. . . .]ε μήτε ὑ . .
. . . . τ]ούτου Δι[ομ . .
. . . . .] παιδο-
τριβοῦντος . . . τ]ούτου Μα-
ραθωνίου . . . .] οἱ Γοργοὶ
κα]ὶ Κάλλεχρος
Πολύα]ινος Ὀλβίου.
. . .]ος Λέοντος,
. . .]ος Πάτρωνος,
. . .]μβων Ποθί[ου,
. . . Οἰ]νοφίλου.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἐκ τοῦ ἄνω ἀριστεροῦ μέρους αὐτῆς, εἰς δὲ τὰ κάτω μένει κενὸν ἐπὶ τῆς πλακὸς 0/0 5, τὸ δὲ δεξιὸν πλευρὸν εἶναι γωνιῶδες. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ὀνομάτων· ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀγωνιστικῶν ἐπιγραφῶν, ἀναγράφουσα τὰ ὀνόματα τῶν μᾶλλον Γοργῶν ἐν τοῖς ἀγωνίσμασιν.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἀναγινώσκεται *Κάλλεχρος*, καὶ οὐχὶ *Κάλλαισχρος*, ὃς ἀναφέρεται ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 18, 137, 172 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου καὶ ἀλλαχοῦ.

Κ. Σ. Π.

2721.

\ Ε Δ Η
'ΛΑΘΗ

2721.

Ἀριστομ.]έδη;
Κυδ]αθη[ναιεύς.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης στρογγύλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 16 0|0. Τὸ τεμάχιον τοῦτο εἶναι καθ' ὅλα τὰ μέρη ἀκρωτηριασμένον, πλὴν τοῦ ἐπάνω μέρους αὐτοῦ. Ὄνομα [Ἀριστομ.]έδη, ὡς τὸ ἀρσενικὸν Ἀριστομέδων καὶ Ἀριστομήδης, εὕρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 814 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 57 τῆς συλλογῆς Κάρλου Κάϊλ. (Carl. Keil.).

Κ. Σ. Π.

2722.

ΟΜΟΙ
ΙΩΣ
ΤΑΝΑΓΙ

2722.

Ὀμ[ολώϊχος
Ζω[σίμου
Ταναγ[ραῖος.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 35 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 37 0/0. Τὸ τεμάχιον εἶναι ἀκρωτηριασμένον καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτοῦ. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει τύπος ἀνδρὸς ἱσταμένου πωγωνοφόρου, ὅστις ἐπιστηρίζει τὴν σιαγόνα αὐτοῦ ἐπὶ ῥάβδου, ἣν φέρει τῇ ἀριστερᾷ χειρί, τὴν δὲ δεξιὰν ἔχει κρεμαμένην πρὸς τὰ κάτω· τὰ κάτωθεν τῆς ὀσφύος μέρη τοῦ τύπου τούτου δὲν σώζονται. Τὸ παριστανόμενον εἶναι τύπος ποιμένος, τοῦ ὁποίου οἱ βραχίονες εἰσὶ γυμνοί.

Κ. Σ. Π.

2723.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ : ΤΙΤΟΥ : ΣΟΥΝΙΕΥΣ

2723.

Θεόφιλος : Τίτου : Σουνιεύς.

Ἐπὶ ἐπιστηλίου λίθου τῆς Πεντέλης, κεκοσμημένου γείσσοις. Εὑρέθη τὸ 1856 εἰς τὸ βορειο-ανατολικὸν μέρος τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὸ νῦν Πανεπιστήμιον, εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Καθηγητοῦ Κ. Καστόρχη. Τὸ ὕψος τοῦ ἐπιστηλίου τούτου εἶναι 26 0/0, τὸ μῆκος ἓν μέτρον καὶ 32 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0/0. Τὸ δὲ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 3. Μετὰ τὰ γράμματα Θεόφιλος ὑπάρχουσι δύω στιγμαὶ ἐγχαραγμέναι εἰς τὸν λίθον, ὁμοίως μετὰ τὸ Τιμόθεος εἰσὶν ἕτεραι δύω. Τὸ Λ καὶ Σ εἰς τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα λ καὶ Ϲ. Ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ ἐπιθέματος τοῦ μνημείου τούτου, ἤτοι οἱ κίονες, τὰ ἐπιστήλια, ἡ βάσις, τὰ γεῖσα καὶ τὸ ἀκρωτήριον εὑρέθησαν, ὥστε δύναται νὰ ἀπαρτισθῇ τὸ μνημεῖον, καὶ συστηθῇ οἷον ἦν.

Κ. Σ. Π.

2724.

ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΖΩΠΥΡΟΥ

2724.

Νεικήφορος
Φιλόστρατος
Ζωπύρου.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς στήλης ὑπάρχει ἡ παροῦσα ἐπιγραφή, ἤτοι ἄνωθεν τοῦ στεφάνου τὸ ὄνομα ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣ, κάτωθεν δ' αὐτοῦ τὰ ὀνόματα ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΖΩΠΥΡΟΥ.

Ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς στήλης, ὡς ἀνέφερον, φαίνονται ἀμυδρῶς καὶ δυσαναγνώστως, (διότι ἐξηλεί-

φθησαν ἐπίτηδες) τὰ γράμματα τῆς παρούσης (ὑπ' ἀριθ. 2724) ἐπιγραφῆς

ΞΕΤ · · · Η
ΦΑΙ · · · Ɔ
ΑΛΑΙ · · Σ

εἶναι δὲ αὕτη ἐπιτύμβιος γυναικός, ἧς τὸ ὄνομα εἶναι ἴσως Π]ετ[άλ]η, θυγατρὸς Φαίδρου, Ἁλαιέως τὸν Δῆμον. Ὄνομα γυναικὸς *Πετάλη* ἀναφέρεται παρὰ Ἀντιφάνῃ 9, ὥσπερ καὶ τὸ ἀρσενικὸν *Πετάλος* ὁ Καλλιπολίτης, καὶ *Πετάλης* ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 4716 ιο τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

2725.	2725.
ΙΚΟΔΗΜΟΣ	Ν]ικόδημος.

Ἐπὶ θραύσματος στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ, τὸ ἥμισυ τῆς ὁποίας σώζεται. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 19 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 20 0/0. Τὰ κάτωθεν τοῦ ὀνόματος τοῦ Νικοδήμου μέρη δὲν σώζονται.

Κ. Σ. Π.

2726.	2726.
ΙΟΥΣΑ	Μ)οῦσα
ΕΡΑΤΩΝΟΣ	Ἐράτωνος
ΕΞΩΝΙΙΣ	Ἐξωνίς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1856 Μαρτίου 28 ὑπὸ τοὺς δυτικο-νοτίους πρόποδας τοῦ Ἀγχέσμου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 90 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0. Τὸ ἄνωθεν μέρος τῆς στήλης μετὰ τῆς στεφάνης αὐτῆς μεταγενεστέρως ἐξέσθη, καὶ δὲν ἔχει νῦν τὴν ὁμαλότητα, ἣν ἔχει ἡ λοιπὴ στήλη· τοῦτο ἔγινεν ἴσως, ὅτε ἐξήλειψαν τὴν ἀρχαιοτέραν ἐπιγραφὴν καὶ ἐνεχάραξαν τὴν παροῦσαν, ὡς ἐξάγεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ἀνώμαλον τοῦ μέρους τῆς στήλης, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή. Ἴσως τὸ μέρος τοῦτο ἐκαλύπτετο μεταλλικῷ τινι κοσμήματι. Τὸ ἀρχικὸν γράμμα τοῦ Δήμου εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ λίθου τῷ Ε, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς ΑΙ Αἰξώνη. Εἰς πλείστας τῶν ἐπιγραφῶν εὕρηται ἡ δίφθογγος ΑΙ ἀντὶ τοῦ Ε, καὶ ἀντιστρόφως, οἷον αἰαυτοῖς ἀντὶ ἑαυτοῖς ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 740, 3846 Ζ4ο· κὲ Καρικοῦ δὲ κὲ Εὐτύχου, κὲ Τορευτίου, κὲ Μάνδρου ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 4700 h καὶ ἀλλαχοῦ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, τὸ *καὶ* γεγραμμένον διὰ τοῦ Ε ἀντὶ τῆς ΑΙ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 859 Βησαιεὺς ἀντὶ Βησεεὺς γράφεται, καὶ ἐν πλείστοις ἄλλοις μέρεσιν, ἅπερ παραλείπω συντομίας χάριν. Ἡ ὀρθογραφία δὲ αὕτη, ὥσπερ καὶ ἄλλαι πλεῖσται δεικνύουσιν, ὅτι ἡ προφορὰ τοῦ ΑΙ καὶ Ε κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς μετὰ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον μέχρι τοῦδε εἶναι ἡ αὐτή.

Κ. Σ. Π.

2727.	2727.
\	. . . .
ΑΑΠ	. . . .]α ἀπ[ὸ . . . .
ΙΝΟΝΑΔΟ	. . .]ινόνα δ[ο . . . .
ΑΟΝΟΜΑΤΑΤΩ	. . τ]ὰ ὀνόματα τῶ[ν . . . .
ΗΣΑΝΤΩΝΕΠΙΤ	. . ποιη]σάντων ἐπὶ τ[ὴν . . .
ΧΟΥΤΟΥΕΞΙΝ	. . . ἄ]χου τοῦ Ἐξιν[. . . .
ΟΘΕΝΚΑΙΝΙΚ	. . . θε]όθεν καὶ νίκ[ην . . . .
ΠΑΡΕΛΑΒΕ	. . . .] παρέλαβε [. . . .
ΑΛΛ	. . . καὶ τὰ] ἄλλ[α πάντα . .

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης πλακωτῆς λίθου τῆς Πεντέλης. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ δὲ πλὰξ εἶναι ἀκρω-

τηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος τεμαχίου ἐξάγεται, ὅτι αὕτη εἶναι μέρος Ψηφίσματος, δι' οὗ ψηφίζεται ἡ ἀναγραφὴ τῶν ὀνομάτων ἀνδρῶν ἐπισήμων.

Κ. Σ. Π.

2728.	2728.
ΙΙΛ·ΦΙΛΗΜ	. . . . . α(ν) Φιλή(μων,
ΕΥΡ	Εὐρ[επίδης,
ΛΓΑΘΙ	Ἀ]γάθι[ππος,

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1856 Φεβρουαρίου 2 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 25 0/0, καὶ τὸ πλάτος 35 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ κάτω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς. τὸ δὲ ἄνω κεκόσμηται γείσσῳ. Τὰ γράμματα εἰσὶ γεγραμμένα ἐπὶ ταινιῶν ἀναγεγλυμμένων ἐπὶ τῆς πλακός. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων τῆς πρώτης γραμμῆς εἶναι 0/0 4 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου· τὰ δὲ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης 0/0 3 τοῦ αὐτοῦ μέτρου.

Κ. Σ. Π.

2729.	2729.
ΕΛΗΣ	Ἀριστοτ]έλης
ΟΥ	. . . ου
ΥΣ	. . . ε]ὺς

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τῇ 7 Φεβρουαρίου 1856, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Ἐρεχθείου, ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 13 0/0· τὸ ἥμισυ μέρος τῆς στήλης κατὰ πάχος σώζεται.

Κ. Σ. Π.

2730.	2730.
ΣΩΣΙΑΣΛΥΣ	Σωσίας Λυσ[ι . . . .

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1856, εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Ἄγγλου Συνταγματάρχου Κ. Κάμβελε, ἃς ἔπραξεν εἰς τὸ Πολυάνδριον τοῦ Πειραιῶς, τὸ πρὸς τὸ βόρειον τοῦ σημερινοῦ Πολυανδρίου. Τὸ ἥμισυ τῆς στήλης σώζεται μετὰ τοῦ ἀετώματος καὶ τῶν γείσσων. Τὰ γράμματα εἰσὶ τῆς καλλιτέρας ἐποχῆς. Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ἀνευρέθη τεμάχιον στήλης, ἐφ' οὗ χρῶμα ἐρυθροῦν, λείψανον τῆς εἰκόνος, ἥτις ἐπὶ τῆς στήλης ταύτης ἦν γεγραμμένη, τὸ ὁποῖον διατηρῶ νῦν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ, τῇ ὑπὸ τῇ Στοᾷ τοῦ Ἀδριανοῦ. Ὁ Σωσίας οὗτος ἴσως ἦν Ἀθηναῖος (1). Κ. Σ. Π.

---

(1) Οἱ ἀρχαῖοι τάφοι τοῦ ἐν Πειραιεῖ Πολυανδρίου οἱ πλεῖστοι εἰσὶν ἐστραμμένοι ἀπ' ἀνατολὰς πρὸς δύσιν, καὶ οὗτοι εἰσίν, ὡς ἐγὼ νομίζω, τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν παραδεχθέντων τὸ Ἀθηναϊκὸν ἔθος, οἱ δ' ἕτεροι πρὸς βοῤῥᾶν καὶ νότον τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν ἔχουσι, καὶ οὗτοι εἰσὶν οἱ ὀλιγώτεροι· ἀνήκουσι δὲ εἰς τοὺς ἐν Πειραιεῖ κατοικήσαντας ξένους. Καὶ τῶν μὲν Ἀθηναίων τὸ ἐπίθεμα εἶναι στήλη γλυφὰς ἔχουσα, εἰκονιζούσας τὸν ἀποθανόντα καὶ τοὺς σχετικοὺς αὐτοῦ. Ἐπὶ δὲ τῶν ξένων εἶναι ἁπλῆ στήλη πλακωτὴ ὁτὲ μὲν λίθου Πεντελησίου, συνήθως δὲ Ὑμηττίου, φέρουσα γραφὴν ἐνίοτε, συνήθως δὲ καὶ ἄνευ ταύτης. Σπανιώτατα εὑρέθη ἐν Πειραιεῖ στήλη στρογγύλη. Ἡ διάφορος διεύθυνσις τῶν τάφων τῶν ξένων ἐν τῇ γῇ τῶν Ἀθηναίων δεικνύει τὸ μέγα ἀνεκτικὸν αὐτῶν ὡς πρὸς τὰς θρησκευτικὰς συνηθείας καὶ τὴν ἄκραν εὐλάβειαν αὐτῶν πρὸς τὸ Θεῖον. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἥ τε πρὸς τὸν θεῖον Παῦλον ἀνεκτὴ καὶ σοφὴ ἀπάντησις αὐτῶν «ἀκουσόμεθά σου πάλιν» καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, τοῦ μὴ γενέσθαι μηδὲν μαρτύριον, ἢ κάκωσιν, ἐν Ἀθήναις κατὰ τῶν διδασκόντων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς καταδιωγμοῖς τῆς Χριστιανικῆς πίστεως· ἤτοι εἰς τοὺς Βίους τῶν Ἁγίων καὶ Μαρτύρων τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀναφέρεται οὐδ' εἷς τούτων, ὅτι ὑπέφερε μαρτυρικὸν θάνατον ἐν Ἀθήναις, καί τοι τῆς εἰδωλολατρείας διατηρηθείσης κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐνταῦθα καὶ μέχρι αὐτοῦ τοῦ πέμπτου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος.

2731.

ΟΙ
\ΟΥΣΣ
ΟΥΛ·ΩΣΣΩΣΤΡΑ
ΑΩΜΟΝΕΥΣ

ΘΕΛΗΝΔΙΟΣΑ
··ΕΥΞΙΠ
Σ·ΠΑ·ΛΗΝΕ
. . . ·ΡΧΟ
ΙΛΕ
Α

2731.

. . . .]οι
. . . . . τοὺς ἄλλ]ους σ[τῆσαι
. . . . . . ου . . ως Σωστρ[άτου
. . . . Ἀ[θ]μονεὺς

. . . . θέλην Διὸς ἀ[νέθηκεν
. . . . . . Ζ]εύξιπ[πος
. . . . . . ς Πα[λ]ληνεὺ[ς
ἐπὶ . . . . . Ἄ]ρχο[ντος
. . . ιλε . . . .
. . . . ἀ[νέθηκεν

Αἱ τέσσαρες πρῶται γραμμαὶ εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου τῆς Πεντέλης, ἐφ' οὗ παρίστανται δύω ἄνδρες ἱστάμενοι· ὁ εἷς τούτων φέρει πρὸς τὰ κάτω τὴν ἀριστερὰν, τῇ δὲ δεξιᾷ κρατεῖ δίσκον τινά. Ἐκ τοῦ ἑτέρου ἄκρου τῆς στήλης παρίσταται ἀνὴρ ὡσαύτως ἱστάμενος, ἔχων πρὸς τὰ κάτω τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ὅλον δὲ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ σώματος ἐλλείπει. Μεταξὺ τῶν δύω τούτων ἀνδρῶν φαίνεται, ὡς κρεμαμένη ἀσπίς τις, κάτωθεν τῆς ὁποίας παρίστανται ὀκτὼ θίσανοι· Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σῴζεται) εἶναι 55 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Εὑρέθη καὶ τὸ λείψανον τοῦτο ἐντειχισμένον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ἣν νῦν καταδαφίζουσι. Κάτωθεν δὲ τοῦ τύπου ὑπάρχουσιν ἓξ σειραὶ γραμμάτων, ἅπερ ἀμυδρῶς πως φαίνονται, ὥσπερ καὶ τὰ τῶν τεσσάρων ἄνω γραμμῶν, περὶ ὧν ἀναφέραμεν. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀναθημάτων.

Κ. Σ. Π.

2732.

. . . .
. . . . ΠΠ
. . . .
. . . .
. . . ΙΠ . . ΣΩ . . .
. . . ΙΤ . . . . .
. . ΛΕΤΑΙΡΟΣ ΑΝΤΙΟ
. . ΡΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ . .
. . \ΑΟΥΙΟΣ ΕΥΚΡΑΤΗΣ ΛΕ
. . ΧΕΛΑΟΣ ΕΥΟΔΟΥ ΕΥΤΥΑ
. ΙΜΟΚΡΑΤΗΣ Ͻ ΔΙΟΝΥ
ΣΟΙΟ
ΕΛΕΟΥΣΙΟΙ ΦΙΛΟΚ
ΣΩΣΑΝΔΡΟΣΔΙΟΚΛΕΟΥΣΑΣΚ..
ΙΟΚΛΗΣ Ͻ ΑΦΡΟΔΙ
ΙΠΙΔΗΣΔΙΟΚΛΕΟΥΣΜΗΝΟΔ
ΙΟΘΟΥ ΔΙΟΝ

2732.

. . . .
. . . . Φίλι]ππ[ος . . .
. . . .
. . . .
Φίλ]ιπ[πο]ς Σω[. . . . . .
. . . ιτ . . . . .
Φι]λαίτερος Ἀντιό[χου . . . . .
Ἡ]ρόδωρος Θεοδώρου [. . . . .
Ἐλ]αούϊος Εὐκράτης Λε[. . . .
Ἀρ]χέλαος Εὐόδου, Εὐτύχα[ς . .
Τ]ιμοκράτης) Διονύ[σ . .
Σοιο[. . .
Ἐλεούσιοι Φιλοκ[. .
Σώσανδρος Διοκλέους Ἀσ[κλ . .
Δ]ιοκλῆς) Ἀφροδ[είσιος
Εὐρ]ιπίδης Διοκλέους Μηνόδ[ωρος
. . .]ιόθου Διον[ύσιος

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρίσκεται ἐντειχισμένη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Φωτίου Γεωργιάδου, κειμένην εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Τριπόδων, παρὰ τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 47 0/0, καὶ τὸ πλάτος 28 0/0. Τὸ πάχος δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν, διότι εἶναι ἐντειχισμένη ἡ πλάξ, ἥτις εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ κάτω μόνον μέρος. Πρὸς τὴν δεξιὰν αὐτῆς φαίνεται λελοξευμένη ταινία τις λεπτὴ, ἴσως αὕτη διεχώριζε τὴν ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους ἀναγραφὴν ἑτέρων ὀνομάτων. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης χρεωστοῦμεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Κ. Φωτίου Γεωργιάδου.

Κ. Σ. Π.

2733.

E
ΕΞΑΓΟΙ
ΕΜΕΡΗ∪ΔΓ
ΝΤΙΚΑΙΕΑ
ΚΑΡΘΑΙΕΥΣ ΦΙ\
ΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝ.ΠΩΣ ΔΑΙ
ΕΓΡΑΠΤΑΙΕΓ.ΜΕΛΗΘΗΝ
ʹΑΝΔ ΥΝΩΝΤΑΙΑΓΑΘΟΝ
C ΕΟΓΕΝΗΣΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗΙΒ
ΝΑΙΩΝΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΜΙΛΤΟΥΤΗΝΕΞ/
ΑΘΑΠΕΡ ΠΡΟΤΕΡΟΝΗΝΟΠΩΣ ΔΑΝ ΚΥΡΙΑ ΤΑ ΕΨΗΦΙΣΜΕΝ
ΑΙ ΚΟΡΗΣΙΩΝ ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΙΛΤΟΥ ΕΞΑΓΕΙΝ ΕΜΠΛΟΙΩΙΛ
ΔΕΠΛΟΙΩΙ ΜΗΔΕΝΙ ΝΑΥΛΛΟΝ ΔΕ ΤΕΛΞΙΝΟΒΟΛΟΝΤΟΥ
.Σ ΕΡΓΑΙΟΜΕΝΟΥΣ ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΕΝ ΑΛΛΩΙ ΠΛΟΙΩΙ ΕΞΑΓ
.ΝΑΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΤΟΔΕ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΣ ΣΤΗΛΗΙ ΛΙΘΙΝΗΙ ΚΑΙ
.Υ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΚΑΘΑΠΕΡ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΕΙΧ
ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΕ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥΣ ΔΟΥΝΑΙ
ΜΕΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΙ ΔΕ ΦΗΝΑΝΤΙ Η ΕΝΔΕΙΞΑΝΤΙ
ΣΤΩΝ ΕΑΝ ΔΕ ΔΟΥΛΟΣ ΗΙ Ο ΕΝΔΕΙΞΑΣ ΕΑΜ ΜΕΝ ΤΩΝ ΕΞΑΓΟΝ
..ΜΕΡΗ ΕΣ ΤΩ ΑΥΤΩΙ ΕΑΝ ΔΕ ΑΛΛΟΥ ΤΙΝΟΣ ΗΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΣΤ
...ΕΚΑΙ ΕΦΕΣΙΝ ΑΘΗΝΑΙΕ ΚΑΙ ΤΩΙ ΦΗΝΑΝΤΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΕΝΔΕ
ΙΑΘΗΝΑΙΟΙ ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΚΗΣ ΤΗΣ ΜΙΛΤΟΥ ΚΥΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΚΟΜΙ
ΛΕΙΝ ΔΕ ΤΗΜ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ ΤΟΙΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΛΟΓΟΙΣ ΤΟΥΣ Ε
.ΑΙ ΕΠΙ ΞΕΝΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ ΕΙΣ ΑΥΡΙΟΝ
.ΔΟΞΕΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΙ ΙΟΛΙΗΤΩΝ ΠΕΡΙ
.,ΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΙ ΙΟΛΙΗΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ
.ΑΛΛΟΣΕ ΔΕ ΜΗΔΑΜΗΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΕ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΕΑΝ ΔΕ ΤΙ
ΘΠΛΟΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΑ ΕΝ ΤΩΙ ΠΛΟΙΩΙ ΤΩΙ ΔΕ ΦΗΝ
ΜΙΣΕΙΑ ΕΑΝ ΔΕ ΔΟΥΛΟΣ ΗΙ Ο ΜΗΝΥΣΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΣ
ΛΤΩΝ ΜΕΤΕΣ ΤΩ ΑΥΤΩΙ ΤΟΝ ΔΕ ΕΞΑΓΟΝΤΑ ΕΚ ΚΕΩΙ ΜΙΛΤΟΝ ΕΞ
ΕΙΞΩΣΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΕΝ ΑΛΛΩΙ ΕΞΑΓΗΙ ΠΛΟΙΩΙ ΕΝΟΧΟΝ
ΔΟ ΨΗΦΙΙΩΝΤΑΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΚΗΣ ΤΗΣ ΜΙΛ
ΝΑΙΑ ΑΝΑΘΗΝΑΙΟΙ ΨΗΦ ΙΙΩ ΝΤΑΙ ΑΤΕΛΕΙΑΝ ΔΕ ΕΙΝΑΙ
ΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΤΟΥ ΕΡΜΑΙΩΝΟΣ ΚΑΛΕΣΑΙ ΔΕ ΤΟ
ΟΝ ΤΗΝ ΔΕ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΕΙΝΑΙ ΑΘΗΝΗΣΙ ΜΕΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
ΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΤΑΣ ΟΠΟΣΟΙ ΔΑΝ ΔΟΞΩΣΙΝ ΕΞΑΓΕΙΝ
ΜΙΣΕΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΟΥ ΙΟΛΙΗΤΩΝ ΤΑ ΔΗΜΙΣΕΑ
ΗΦΙΣΜΑ ΤΗΜ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΙΝΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΛΙΜ
ΟΙ ΔΕ ΗΙΡΕΘΗΣΑΝ ΑΝΔΡΩΝ ΕΚ ΚΕΡΑΜΕΩΝ ΛΥΣΙΛ
ΦΛΥΕΥΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιεύσας τὸ **1835** ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι*, ὑπὸ σελ. **325**, (καὶ τὴν ὁποίαν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀνετύπωσε τὸ **1855** ἐν τῇ συλλογῇ αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῃ *Antiquités Helléniques* ὑπ' ἀριθ. 677, σελ. 246), δὲν ἤθελον δημοσιεύῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ῥαγκ. μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, δὲν εὕρισκον διαφορὰν ὡς πρὸς τὴν πρὸς ἄλληλα τῶν γραμμάτων τάξιν, καὶ ἔλλειψιν τινῶν.

Εἰς τὴν **1** γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Ε, ὅπερ φαίνεται κάλλιστα εἰς τὸν λίθον.

Τὴν **4** γραμμὴν (3 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν οὕτως Ͻ\ΤΙΚΑ : ΕΛ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται οὕτω ΝΤΙΚΑΙΕΑ, ὅπερ ὁ Κ. Ῥαγκ. εἰς τὴν ἀναπλήρωσίν του ὅλως παρέλειψεν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς **5** γραμμῆς (4 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Κ.

Περὶ τὸ τέλος τῆς **6** γραμμῆς (5 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΛΑΤ, ἀντὶ ΔΑΝ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς **8** γραμμῆς (7 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὸ Ν, φαινόμενον εἰς τὸν λίθον.

Τὰ πρῶτα γράμματα τῶν γραμμῶν **13** καὶ **14** (12 καὶ 13 Ῥαγκ.) δὲν κεῖνται πρὸς ἄλληλα ἐπὶ τοῦ λίθου

οὕτως, ὡς ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκ. ΔΕΠΛΟΙ Ω Ι / ΣΕΡΓΑΞΟΜΕΝΟΥΣ ἀλλ' οὕτως ΔΕΠΛΟΙΩ Ι / ΣΕΡΓΑΞΟΜΕΝΟΥΣ

ἤτοι τὸ Σ τῆς δευτέρας γραμμῆς κεῖται ὑπὸ τὸ Ε τῆς πρώτης, ὑπὸ τὸ Π δὲ τῆς πρώτης γραμμῆς τὸ Ε τῆς δευτέρας, τὸ Ρ τῆς δευτέρας γραμμῆς ὑπὸ τὸ Λ τῆς πρώτης, τὸ Γ τῆς δευτέρας γραμμῆς ὑπὸ τὸ Ο τῆς πρώτης καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

Εἰς τὴν 15 γραμμὴν (14 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΣΤΗΙΛΗΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΣΤΗΛΗΙ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 22 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὸ Α, τὰ δὲ πρῶτα γράμματα τῆς αὐτῆς γραμμῆς καὶ τὰ τῆς 23 (Ῥαγκ. 21 καὶ 22) ἔγραψεν οὕτως Ι ΑΘΗΝΑΙΟΙ / ΕΙΝΑΙΔΕ εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένα ΙΑΘΗΝΑΙΟΙ / ΛΕΙΝΔΕ

Ὁμοίως τὰ τελευταῖα γράμματα τῶν γραμμῶν 23 καὶ 24 (Ῥαγκ. 22 καὶ 23) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν οὕτως ΣΤΟΥΣΕ / ΣΑΥΡΙΟΝ εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένα ΣΤΟΥΣΕ / ΕΙΣΑΥΡΙΟΝ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 27 γραμμῆς (Ῥαγκ. 26) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Ι, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 29 γραμμὴν (28 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΜΙΣΕΑΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΜΙΣΕΙΑΝ.

Τὴν ἀρχὴν τῆς 30 γραμμῆς (29 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΩΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΤΩΝ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 32 γραμμῆς (31 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Δ, ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 34 γραμμῆς (33 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Υ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 35 γραμμῆς (34 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὸ Ο, ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Περὶ δὲ τῆς ἐν ὅλῃ τῇ ἐπιγραφῇ ἀτάκτου θέσεως τῶν γραμμάτων τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Ῥαγκ. ὅλως ἐναντίαν τῆς τάξεως, ἣν ἐν τῷ λίθῳ ἔχουσι, χάριν συντομίας δὲν ἐκτεινόμεθα, ἀφίνοντες εἰς τὸν ἀναγνώστην νὰ παραβάλλῃ τὸ ἀντίγραφον, ὃ ἡμεῖς δημοσιεύομεν μετὰ τοῦ ἀντιγράφου, ὃ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐτύπωσε καὶ τοῦ λίθου, ὃς φυλάσσεται ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ, τῇ ἐν τοῖς Προπυλαίοις.

Κ. Σ. Π.

2734.

ΕΙΡΗΝΗΒΥΞΑΝΤΙΑ

2734.

Εἰρήνη Βυζαντία.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσα τὸ 1839 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 308, ἀνετύπωσεν αὐτὴν καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐν τῇ συλλογῇ *Antiquités Helléniques*, ὑπ' ἀριθ. 1556, σελ. 913, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ αὐτὴν καὶ αὖθις, ἂν δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια. Εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς (ὑπ' ἀριθ. 338), περιγράφων τὸν τύπον εἶπον, ὅτι παρίσταται γυνὴ καθημένη, καὶ πρὸ αὐτῆς ἑτέρα ἱσταμένη, φέρουσα βρέφος ἐσπαργανωμένον, ἀπαραλλάκτως, ὥσπερ καὶ νῦν ἐν Ἑλλάδι αἱ μητέρες ἑλίσσουσι τὰ νεογνὰ τέκνα αὐτῶν. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐξηγῶν καὶ αὐτὸς τὰ παριστανόμενα ἐν τῷ τύπῳ τούτῳ λέγει. ὅτι ἡ πρὸ τῆς καθημένης γυναικὸς ἱσταμένη γυνὴ φέρει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς *περιστεράν*. Αἱ λέξεις τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἰσὶν αὗται. «On voit une femme voilée, assise dans une chaise, et devant elle une autre femme reste debout, et tient dans ses mains une colombe.» Ὅταν ἀνέγνωσα τὴν ἐξήγησιν ταύτην τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἀπόρησα, καὶ πρὸς λύσιν τῆς ἀπορίας μου ὡδήγησα πολλοὺς ἐπιστήμονας ἄνδρας, ἐρωτήσας τί νομίζουσι τὸ παριστανόμενον, οἵτινες ὅλοι ὁμοφώνως μοὶ εἶπον βρέφος ἐσπαργανωμένον, τὸ ὁποῖον φαίνεται κάλλιστα. Λυποῦμαι διότι ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς πίπτει εἰς τοιαῦτα λάθη, καί τοι ἔχων πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸ πρωτότυπον, καὶ τὸ ἰχνογράφημα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

2735.

ΙΙΟΝΑΚΑΝ
ΕΝΤΟΟΠΙΣ
ΟΝΤΙΔΟΣΠ

2735.

. . .]ιον Ἀκα[μαντὶς
. . .] ἐν τῷ Ὀπισ[θοδόμῳ
Ἱπποθ]οντίδος Π[ρυτανείας, ἣ Πρυτανευούσης.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσιεύσαμεν τὸ 1854 κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον ὑπ' ἀριθ. 2196· εἴπομεν δὲ, ὅτι

ηὕρομεν αὐτὴν τὸ **1839** Ἰουλίου **1** εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν ἐδημοσίευσε καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς εἰς τὸν δεύτερον τόμον τοῦ *Antiquités Helléniques* δὶς, ά) ὑπ' ἀριθ. **653**, σελ. **234**, καὶ ϐ') εἰς τὸν αὐτὸν τόμον ὑπ' ἀριθ, **876**, σελ. **559**. Ἀγνοῶ διὰ ποῖον λόγον· λέγω δὲ μόνον, ὅτι εἴς τε τὴν πρώτην καὶ εἰς τὴν δευτέραν φορὰν ἐσφαλμένως ἐδημοσίευσε. Καὶ εἰς τὰς δύω δὲν ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν] τάξιν τῶν γραμμάτων, ἥτις εἶναι εἰς τὸν λίθον, οὐδὲ τὰ αὐτὰ γράμματα καὶ εἰς τὰς δύω ἐσημείωσε.

Καὶ τὴν μὲν ὑπ' ἀριθ. **653** σημειοῖ οὕτως

ΙΣΛΑΚΑΝ
ΕΝΤΟΟΠΙΣ
ΟΝΤΙΔΟΣΠΙ

Τὴν δὲ ὑπ' ἀριθ. **876**, σελ. **559** ἐσημείωσεν οὕτως

ΙΙΩΛΑΚΑΛ
ΕΝΤΟΟΠΙΣ
ΟΝΤΙΔΟΣΠΙ

Εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ὡς ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδα. Καὶ εἰς μὲν τὴν ὑπ' ἀριθ. **653** δὲν λέγει ποῦ εὑρέθη, ἢ ἐπὶ τίνος λίθου εἶναι, οὐδὲ τὸ μέγεθος αὐτοῦ σημειοῖ. Εἰς δὲ τὴν δε υτέρανἔκδοσιν, ἀφ' οὗ εἶδεν τὴν παρ' ἡμῶν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδα λέγει, ὅτι εἶναι ἐπὶ Πεντελικοῦ λίθου, καὶ ὅτι εὑρέθη εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τῆς ὑπ' ἀριθ. **653** ἀναπληρώνων τὴν **3** γραμμὴν εἰς Λεοντίδος γράφει τὴν προπαραλήγουσαν διὰ τοῦ **Ο** Λεοντίδος· (ὅρα *Antiq. Helléniques, p.* **237**). Εἰς δὲ τὴν ὑπ'ἀριθ. **876** γράφει διὰ τοῦ **Ω** Λεωντίδος.

Κ. Σ. Π.

2736.

ΜΕΙΝΟΚΛΗΣ
ΛΥΣΑΝΙΟΥ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΦΙΛ· ·ΤΑ· ·
ΛΕ· · · · · ·

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. **1643**, σελ. **978**). Ταύτην ἐτύπωσε καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐν τῇ συλλογῇ αὐτοῦ *Antiq. Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. **1594**, σελ. **874**), λαϐὼν αὐτὴν ἐκ τῆς ῥηθείσης Ἐφημερίδος, ὡς λέγει, ἀλλὰ πρὸ αὐτῆς ἐτύπωσεν ἐπιγραφήν τινα (ὑπ' ἀριθ. **1573**) ὅλως ἄγνωστον, ἣν λέγει ὅτι εὑρέθη εἰς Σαλαμῖνα, τὴν παροῦσαν

ΜΕΝΟΚΛΗΣ
ΛΥΣΙΠΠΟΥ
ΛΛΙΝΕΥΣ

σημειοῖ δὲ περὶ αὐτῆς, ὅτι εὑρέθη μίαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως, πρὸς τὸ βόρειον αὐτῆς. Αἱ λέξεις τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἰσὶν ἐν μὲν τῇ ὑπ' ἀριθ. **1593** αὗται «**Stèle trouvée à Salamine, à un heure au nord de la ville avec plusieurs autres.**» Εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. **1594** ἐκφράζεται οὕτω «**Stèle de marbre Pentélique, trauvée au mêma endroit, d'aprés le journal arshéologique auquel je l'emprunte. Je Soupçonne que c'est la même inscription.**» Ἡ ἔκφρασις αὕτη τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ δεικνύει, ὅτι τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπιγραφῆς δὲν εἶδεν, οὐδὲ τὸν τόπον ἐγνώρισε, διότι λέγει, ὅτι ἀπέχει οὗτος ἀπὸ τὴν πόλιν μίαν ὥραν· δὲν ἀπέχει δὲ εἰμὴ ἓν τέταρτον· κεῖται παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας, ἐπικαλουμένης *Παναγία* ἡ *Ζώνη*, ὡς ἐγράψαμεν. Λέγομεν, ὅτι δὲν εἶδε τὸν τόπον, οὐδὲ τὰς ἐπιγραφάς, διότι καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. **1518**. (ὅρα *Antiquités Helléniques* ἐπιγρ. **1518**, σελ. **863**) ἐκεῖ εὑρεθεῖσαν ἐσφαλμένως ἐτύπωσε, περὶ ἧς θέλομεν ἀναφέρει.

Τὸ **1846** Ἰανουαρ. **17**, ὅτε ἀνεκαλύφθη αὕτη εἰς τὸ ἀνατολικο-βόρειον τῆς πόλεως, τῆς ἐν Σαλαμῖνι, καλουμένης νῦν *Μεγάλον Χωρίον* (1)· μαθὼν τοῦτο σπουδαίως διέϐην ἐκεῖ, ἔνθα ἀντέγραψα, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσα ἐπιγραφὰς (ὑπ' ἀριθ. **1642—1646**), καὶ μετεκόμισα ἐκεῖθεν τοὺς δύω τύπους, τοὺς νῦν ἐν τῷ Πύργῳ τοῦ Κυῤῥήστου διατηρουμένους, λέγω τὸν τύπον, ἐφ' οὗ γέρων ἱστάμενος φέρων βακτηρίαν, καὶ τὸν τύπον, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ ΣΙΛΑΝΙΩΝ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟ ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ. Ἀλλὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ οὐδὲ τότε, οὐδ' ἄλλοτε ποτὲ ἴδον εἰς Σαλαμῖνα, καί τοι ἐρευνήσας πολλάκις τὴν νῆσον· διὸ μετὰ πλείονος λόγου ὑποπτεύω, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. **1573** (ἔκδ. Ῥαγκ.) ἀντεγράφη ἐσφαλμένως ἐκ τῆς πλακὸς, εἰς ἣν εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθ. **2736**, ἵνα μὴ εἴπω τί περισσότερον.

Κ. Σ. Π.

---

(1) Κατὰ λάθος ἐσημειώθη ἐν τῇ 'Αρχαιολ. 'Εφημερίδι εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **1642** ἐπιγραφὴν ἡ φράσις π ρ ὸ ς τ ὸ δ υ τ ι κ ὸ ν μ έ ρ ο ς τ ο ῦ Μ ε γ ά λ ο υ Χ ω ρ ί ο υ, ἀντὶ π ρ ὸ ς τ ὸ ἀ ν α τ ο λ ι κ ο-β ό ρ ε ι ο ν μ έ ρ ο ς τ ο ῦ Μ ε γ ά λ ο υ Χ ω ρ ί ο υ.

2737.

ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ
ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ
ΣΩΜΑΜΕΝ . . . ΔΑ
ΜΝΗΜΑΔΕ . . . . .
. . ΦΟ . . . .
ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ
ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, εὑρεθεῖσαν τὸ **1846** Ἰανουαρίου **17** εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἐν Σαλαμῖνι κωμοπόλεως, ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. **1642**, σελ. **973**), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια.

Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσεν αὐτὴν εἰς τὴν συλλογὴν αὐτοῦ (ὅρα *Antiq. Helléniq.* ἐπιγρ. **1518**, σελ. **863**) ὅλως ἐσφαλμένην, ἀκρωτηριασμένην καὶ παραμορφωμένην οὕτως

ΕΞΙΚΕΣΤΙΔΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ
ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ

ἀλλ' εἰς τὴν στήλην, τὴν ὁποίαν ἀντέγραψα, καὶ ἥτις φυλάσσεται εἰς Σαλαμῖνα ὑπάρχουσιν ὀκτὼ σειραὶ γραμμάτων.

Εἰς τὴν **1** γραμμὴν τὸ Ξ εἶναι οὕτως Ξ ἐγχαραγμένον καὶ δὲν κόπτεται διὰ γραμμῆς καθέτου οὕτως Ξ, ὡς ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν **2** γραμμὴν εἶναι *Ἀριστοδώρου*, καὶ οὐχὶ *Ἀριστοδήμου*, ὡς ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Μετὰ τὰς πρώτας τρεῖς γραμμὰς ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τρεῖς κρίνοι, εἶτα ἕπονται δύω ἔμμετροι στίχοι, ἀρχόμενοι οὕτω «Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει σὸν . . . κ.τ.λ.,» εἶτα ἕπονται δύω κύρια ὀνόματα μετὰ τοῦ δημοτικοῦ Κοθωκίδης. Ἀγνοῶ τί συνέβη εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Κ. Σ. Π.

2738.

ΙΝΟΙ
ΑΤΕΥΙ
ΧΕ
ΑΜΜΑΤΕΥΕΕΥΚΤΕ
ΙΗΟΣΟΝΤΙΛ
ΙΠΡΟΘ
ΕΙ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσα τὸ **1853** ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. **1426**, σελ. **891**) οὕτως ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ λίθου· ἐδημοσίευσε καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς εἰς τὴν συλλογὴν αὐτοῦ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. **557**, σελ. **218**) ἐσφαλμένως οὕτως

ΑΤΕΥΕ
ΧΕ
ΜΜΑΤΕΥΕΕΥΚΤΕ
ΙΜΟΣΟΝΤΙΛΙ
ΙΠΡΟΘΥ 5

ἤτοι παρέλειψεν ὅλως τὴν πρώτην γραμμὴν καὶ δὲν ἐφύλαξε τὴν πρὸς ἄλληλα τάξιν τῶν γραμμάτων, ἥτις ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον.

Τὴν **5** γραμμὴν (**4** Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν οὕτως ΙΜΟΣΟΝΤΙΛΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΙΗΟΣΟΝΤΙΛ. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι καὶ παρατηρήσας τὸν λίθον ἐδημοσίευσεν αὐτὴν (ὑπ' ἀριθ. **2249**, σελ. **943**, τόμ. **2**) τοιαύτην, οἵα ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα καὶ εἰς τὸν λίθον. Σαφηνίζομεν ταῦτα οὐχὶ ὅπως κατηγορήσωμεν τὸν Κ. Ῥαγκαβῆν, πολλοῦ γε καὶ δή, ἀλλ' ἵνα μὴν ἀμφιβάλλῃ ὁ ἀναγνώστης συγκρίνας τὴν ὑπ' ἀριθ. **557** τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. **1426** τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα ἡμῶν ὁσάκις δημοσιεύομεν τὰς ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐκδοθείσας· πράττομεν τοῦτο διὰ τὴν ἐπιστήμην, καὶ πρὸς οὐδὲν ἄλλο.

Κ. Σ. Π.

2739.

⁝ΣΟΙΔ⁝ΣΟΛΟΗ

Ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ἐγχαραγμένην οὖσαν ἐπὶ βράχου, μικρόν τι ἀνυψουμένου ἐκ τῆς λοιπῆς ἐπιφανείας τοῦ λόφου τοῦ Διός, δημοσιεύσας πρῶτος τὸ **1835** ἐν τῷ Γαλλικῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *Anciénes Athènes, p.* **460**, καὶ πάλιν ἐκδόσας αὐτὴν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. **1134**) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια.

Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ἐσφαλμένως (ὑπ' ἀριθ. **359**) ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῆς συλλογῆς αὐτοῦ,

ἐπιγραφομένης *Antiquités Helléniques*, διότι μετὰ τὸ :ΣΟΛΟΗ ὑπάρχουσι τρεῖς στιγμαὶ ἐγχαραγμέναι εἰς τὸν λίθον, ὥσπερ ὑπάρχουσιν ἕτεραι τρεῖς στιγμαὶ μετα τὸ :ΣΟΙΔ. Ἀμφοτέρας ταύτας παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς· εἰς δὲ τὸ τέλος τῶν σημειώσεών του λίαν ἐπιτηδείως λέγει, ὅτι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λίθου χαρακτῆρες τινὲς ἐξηλειμμένοι φαίνονται, ὡς ἀνήκοντες εἰς τὴν λέξιν ΝΥΜΦΑΙΣ.

Αἱ λέξεις τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἰσὶν αὗται «Sur la même pierre quelques traits effacés paraissent appartenir au mot ΝΥΜΦΑΙΣ.» Ἡμεῖς βεβαιοῦμεν ἅπαντας, παρατηρήσαντες πολλάκις τὸν τόπον, ὅτι ἴχνη γραμμάτων εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ λόφου τούτου φαίνονται, πλὴν τῆς ἐπιγραφῆς :ΣΟΛΟΗ ἐγχαραγμένης ἐπὶ τοῦ βράχου ἀντικρὺ τῆς ἐπιγραφῆς :ΣΟΙΔ :ΣΟΛΟΗ οὕτως

:ΣΟΛΟΗ

νομίζομεν δὲ, ὅτι ἡ λέξις ΝΥΜΦΑΙΣ ἐνταῦθα ἴσως εἶναι μνημονικὸν ἁμάρτημα, συγχέον τὴν ἐπὶ τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν ἐπιγραφὴν

ΗΙΕΡΟΝ
ΝΥΜΦΟΝ
ΔΕΜΟΣ

ὅπερ ἔπλασσε τὴν λέξιν ΝΥΜΦΑΙΣ, ὡς συνέχεε τοὺς δύω κεχωρισμένους λόφους τῶν Νυμφῶν καὶ τοῦ Διὸς εἰπὸν, ὅτι ἀμφότεροι εἰσὶν εἷς λόφος. (Ὅρα *Antiquités Hellénignes*, τόμ. 2, σελ. 10).

Κ. Σ. Π.

2740.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ⁝ΑΙΣΧΡΩΝΟ
ΑΙΣΧΡΩΝ⁝ΑΙΣΧΥΛΟΥ

2740.

Αἰσχύλο;⁝ Αἴσχρωνο[ς,
Αἴσχρων⁝ Αἰσχύλου.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1856 Ἀπριλίου 8 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς ἀνασκαφὰς τοῦ Συνταγματάρχου Κ. Κάμβελλ (Cambell) εἰς τὸ Πολυάνδριον τοῦ Δήμου τούτου. Ἡ στήλη ἔχει ἀέτωμα ἡμικυκλιῶδες, ἐφ' οὗ φαίνονται ἴχνη χρωματισμοῦ κυανοῦ. Τὸ ἀέτωμα τοῦτο διεκόπει ἐκ τῆς στήλης, ὅταν ἐξῆξαν αὐτήν. Μετὰ τὸ ὄνομα *Αἰσχύλος* ὑπάρχουσιν εἰς τὴν στήλην τρεῖς στιγμαὶ, ὥσπερ καὶ εἰς τὸ μετ' αὐτὸ ὄνομα *Αἴσχρων*. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἡ στήλη ἦν κοινὴ τοῦ τε πατρὸς Αἰσχύλου, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Αἴσχρωνος. Οἱ δὲ ἀνευρεθέντες ὑπ' αὐτὴν τάφοι διπλοῖ ἦσαν. Τὰ γράμματα εἰσὶ τῆς καλῆς ἐποχῆς.

Κ. Σ. Π.

2741.

ΑΜΑΡΑΚΙΣ
ΚΙΑΝΗ
ΓΟΡΓΙΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΩΤΟΥ
5 ΓΥΝΗ

2741.

Ἀμαρακὶς
Κιανὴ
Γοργίου
Ἡρακλεώτου
5 γυνή.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1856 Φεβρουαρίου 8 εἰς τὰς ἐν Πειραιεῖ ἀνασκαφὰς, τὰς πρὸς τὸ ἀρχαῖον Πολυάνδριον τοῦ Δήμου τούτου, ἃς ὁ Γάλλος Συνταγματάρχης Κ. Βασσουάϊν ἐκεῖ ἐνήργησε (1). Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 85 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Ἡ

(1) Μετὰ πλείστης εὐχαριστήσεως δημοσιεύομεν τὴν προσφορὰν τοῦ Γάλλου Συνταγματάρχου Κ. Βασσουάϊν (E. de Vassoigne) ὅλων τῶν γραπτῶν λίθων τῶν ἐν Πειραιεῖ ἀνευρεθέντων, ἣν ἐξετέλεσε διὰ τῆς ἑπομένης ἐπιστολῆς αὐτοῦ χάριν τῆς ἐπιστήμης. Τρεῖς τούτων τῶν λίθων ἐμπεριέχουσι Ψηφίσματα, ὧν τὰ δύο ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 2583 καὶ 2584). Τὸ τρίτον μέλλει νὰ δημοσιευθῇ ὅσον οὔπω. Αἱ λοιπαὶ ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐπὶ στηλῶν ἐπιτυμβίων, ἃς ἐδημοσίευσα (ὑπ' ἀριθ. 2585, 2586, 2587, 2612, 2614, 2615, 2616, 2688, 2689, 2692 καὶ 2741). Ἡ τελευταία εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς Χέρνιβος ἀναθεματικὴ ἐπιγραφὴ, δημοσιευθεῖσα καὶ αὐτὴ ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 2587).

Τὸ δὲ πρωτότυπον τῆς ἐπιστολῆς εἶναι τὸ ἑξῆς·

Pirée, le 22 Avril 1856.

Mon Cher Monsieur.

Les militaires du corp d'occupetion Français, en faisant des excavations pour la confection des rues du Pirée et des rou-

στήλη ἔχει ἀέτωμα, ἐφ' οὗ ἴχνη χρωματισμοῦ ἐρυθροῦ, μάλιστα παρὰ τὰ γεῖσσα. Ἐπὶ δὲ τῆς στήλης φαίνεται μέρος τῆς εἰκόνος, ἥτις ἦν ἐπ' αὐτῆς ἐζωγραφισμένη. Ὄνομα *Ἀμαρακὶς* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. *Ἀμαρακίνη* δὲ ἀναφέρεται παρὰ τῷ Ἀλκίφρ. Τὸ τοπικὸν εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ λίθου ΚΙΑΝΗ ἀντὶ ΚΙΑΙΝΗ, ἥτις ἦν πόλις τῆς Λυκαονίας. Κ. Σ. Π.

2742.

ΩΣΑΜ
ΙΟΙΠΑ
ΤΑΗΦ
ΟΣΤΙΜΩΤΟ
ΟΥΚΕΠΟΙΗΣΑΝ
ΕΥΤΑΙΑΣΑΠ
ΟΥΣΡΙΜΕΝΟ
Ο

2742.

. . . . σ]ωσά[μενοι . . . .
. . . . κα]ὶ οἱ πα[τέρες ἡμῶν
. . . . .] τὰ Ἡφ[αίστια ἑόρταζον
. . . . .]ος τιμῶ τὸ [. . .
. . . .]οὐκ ἐποιήσα[ντο . .
. . . τὰς τ]ελευταίας ἀπ[οδεχόμενοι
. . . . ους ῥιμ[μ]ένο[υς . . .
. . .]ο[. . . . . . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1856 Φεβρουαρίου 2 οὐ μακρὰν τοῦ Μητρώου (παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν Ὑπαπαντή). Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος. Κ. Σ. Π.

2743.

ΠΟΛΙΤΕ
Σ
ΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΕΟΔΩΡΟΥΙΦ
ΕΒΔΟΜΕΙΕΠ
ΙΑΣΕΚΚΛΗΣ
ΜΑΔΟΞΕΙΒΟ
·ΓΟΥΛΙΙΚΑ
·ΛΛΙΕΙΟ· .
·ΑΥΤΩΙΚΑΙ
·ΟΥΔΗΜΟΥΙ
ΠΟΕΑΥΤΟΥΜ
ΗΙΓΗΙΟΛΙ
\ΤΩΝΕΧΩΡ
\ΙΞΤΟΜΗΘ
\ΓΟΥΥΠΟ
ΙΚΛ

2743.

ὀρθῶς) πολιτε(υσαμένου
Σ . . . .
. . Κε]κροπίδος . . . .
. . . Θ]εοδώρου Ἰφ[αιστι . . . .
. . . ἑβδόμει ἐπ[ὶ δέκα . . . τῆς
Πρυτανε]ίας Ἐκκλησ[ία . . . .
ὅσον ἀνάλωμα δόξει Βο[ηδρομιῶνι
ἔδοξε τῇ Β]ουλ[ῇ] κα[ὶ τῷ Δήμῳ
. . . . λλιει ο . . εἶναι
δὲ] αὐτῷ καὶ [ἐκγόνοις πρόσοδον
ὑπὸ τ]οῦ Δήμου . . . . .
. . . πο[υ] ἑαυτοῦ μ . . .
. . . . ἐν τ]ῇ γῇ Ὀλι[νθίων
. . . των ἐχώρ[ησεν . . .
. . .]ιξ τὸ μὴ θ[. . . .
. . στρατη]γοῦ ὑπὸ [. . .
. . . .]ικα[. . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1856 κάτωθεν τῆς Ἀκροπόλεως μεταξὺ τοῦ Διονυ-

---

tes qui avoisinent cette ville, ont trouvé divers fragments de marbre qui ont été recueillis chez mois avec Soin et qui peuvent avoir quelques prix pour la Science.

Je m'empresse de les envoyer à votre disposition. Les travaux de nos Soldats Continuent, s'ils troverons d'autres marbres j'aurai Soin de vous les envoyer.

Veueillez agréer mon cher Monsieur avec l'expression de ma prefonde estime, celle de mon considération très-distinguée.

Le Lieutenant-Colonel, Commandant Superieur De Vassoigne.

A Monsieur Pittakis Conservateur des Antiquités à Athènes.

Τὰς ἀρχαιότητας ταύτας πεμφθείσας μοι διὰ Γαλλικῆς ἁμάξης, καὶ συντροφευθείσας ὑπὸ Γάλλων στρατιωτῶν καὶ ἐπιλοχίου, ἔθεσα εὐγνωμόνως ἐν τῷ Θησείῳ. Δημοσιεύω δὲ τὴν πρᾶξιν ταύτην ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι πρὸς ἔπαινον τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Κ. Βασσουάϊν, ἐκ τῆς καλοκἀγαθίας τοῦ ὁποίου ἐλπίζω τὴν προσφορὰν καὶ ἄλλων ἀρχαιοτήτων, ἀνακαλυφθέντων καὶ ἀνακαλυφθησομένων εἰς Πειραιᾶ. Ταὐτὸ τοῦτο ἐλπίζω καὶ ἀπὸ τὴν εὐθύτητα καὶ τὸ φιλοδίκαιον τοῦ Ἄγγλου Συνταγματάρχου Κ. Κάμβελλ.

σιακοῦ Θεάτρου καὶ τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 33 0/0, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ τὸ πάχος 19 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ καὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα.

Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων χαρακτήρων, ἤτοι ἔχουσι μέγεθος 0/0 1, αἱ δὲ λοιπαὶ ἔχουσι τὸ ἥμισυ μέγεθος. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς πλακὸς φαίνονται μέρη ποδῶν ἀνθρώπου· εἰκάζω δὲ, ὅτι ἦν τύπος εἰκωνικὸς ἐπὶ τῆς πλακὸς τῶν ἀρίστως πολιτευσαμένων ἐν τῇ πατρίδι, ὧν ἡ ἀναγραφὴ ἦν κατὰ Φυλὰς ὑπὸ τοῦ τύπου τούτου· ἤρχοντο δὲ κατὰ τάξιν ἐκ τῆς πρώτης Φυλῆς τῆς Κεκροπίδος.

Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ὁ λίθος εἶναι ἐξεσμένος βαθύτερον, καὶ τὰ γράμματα ἐξηλείφθησαν ἴσως ἐπίτηδες κατ' αὐτοὺς τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ἐξαιρουμένου τοῦ Σ, ὅπερ εἶναι τοῦ αὐτοῦ μεγέθους μετὰ τῶν τῆς πρώτης γραμμῆς.

Κ. Σ. Π.

2744.

Ο Υ
· Ω Ν Κ
\ Τ Η Γ Ο
Σ Α Ν Τ Ο Δ
Ν Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ
\ Κ Ρ Ο Π Ο Λ
Α Ν Α Γ· Ρ Α
/ Ε Κ Τ

2744.

. . . . τ]οῦ . . . .
τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναί]ων κ[αὶ τοῦ Δήμου τῶν . . .
. . . . στρα]τηγὸ[ν . . . .
. . . . . ἐψηφί]σαντο δ[οῦναι. Ἀναγράψαι δὲ τό δε
τὸ Ψήφισμα τὸ]ν γραμματ[έα τὸν κατὰ Πρυτανείαν ἐν
στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσαι ἐν] Ἀκροπόλ[ει· τὸ δὲ γενόμενον
ἀνάλωμα εἰς τὴν] ἀναγρα[φὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς στήλης
δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου δραχμὰς ΔΔΔ] ἐκ τ[ῶν
[κατὰ Ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ Δήμῳ].

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1856 Φεβρουαρίου 2 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 21 0/0, τὸ πλάτος 14 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ καὶ κατὰ σοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος Ψηφίσματος, τῶν μετ' Εὐκλείδην γενομένων, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ὀρθογραφίας.

Κ. Σ. Π.

2745.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΣΤΗΣΙΟΥ
ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ

2745.

Θεόδωρος
Στησίου
Κυδαθηναιεύς.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1853 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ τὰς Ηρίας Πύλας. Ἐκεῖθεν δὲ μετεκομίσθη αὕτη ὑπὸ τοῦ κτίσαντος τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἀρχαίας Ἀκαδημίας Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, παρ' ᾗ ἵσταται νῦν. Τὸ ὄνομα *Στησίας* εἶναι ἐγγεγραμμένον ἐπὶ τοῦ λίθου ἓν γράμμα ἔσωθεν τῆς ἄνω καὶ κάτω σειρᾶς. *Στησίας* ὄνομα εὕρηται ἅπαξ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 925 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ *Στασίας θεωρὸς Ναυπάκτιος* ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1758 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἡ διάμετρος τῆς στήλης εἶναι 28 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.

Κ. Σ. Π.

2746.

Ε Υ Δ Α Μ Ε Α
Π Α Σ Ι Ω Ν Ο Σ
Ε Ρ Χ Ο Μ Ε Ν Ι Ο Υ
Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ

2746.

Εὐδάμεα
Πασίωνος
Ἐρχομενίου
θυγάτηρ.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν

θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Μετεκομίσθη δὲ ἀπὸ τὸν αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τὸν κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀκαδημίαν φέρουσαν. Ἡ διάμετρος τῆς στήλης εἶναι 30 0/0 τοῦ Γαλλ. μέτρου. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ καὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα, πλὴν τῆς 3 γραμμῆς, εἰς ἣν δὲν φυλάττεται ἡ τάξις αὕτη. Ὄνομα θηλυκὸν *Εὐδάμεα* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Ἴσως τὸ ὄνομα εἶναι *Εὐδάμεια*· ὁ δὲ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων παρέλειψε τὸ Ι, ὡς τοῦτο συνέβη καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς. *Εὐδαμία* δὲ ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1436 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Τὸ τοπικὸν εἶναι ἐπὶ τοῦ λίθου *'Ερχομένιος* καὶ οὐχὶ *'Ορχομένιος*.

Κ. Σ. Π.

2747.

ΗΜΗΤΡ

Δ)ήμητρ(ος, ἢ Δ)ημητρ(ίου

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ ἐσχάτως πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ κάτω, ἀριστερὸν, καὶ δεξιὸν μέρος αὐτοῦ, τὸ ἄνω μέρος εἶναι ἀκέραιον καὶ λεῖον. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγέθους 0/0 6 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 27 0/0, καὶ τὸ μῆκος 40 0/0.

Κ. Σ. Π.

2748.

\Σ
ΑΣΕΜΠΙ
\Ν
\ΙΠΠΟΣ
ΙΑΣΠΑ/
ΟΣΘΕΝΗ
ΠΟΣΕΜΠ
Σ
ΜΗΣ
Ι

. . . ία]ς . . . .
. . . ί]ας Ἐμπ[εδίωνος
. . . α]ν . . . .
Φίλ]ιππος . . . .
. . . ίας Πα[λληνεὺς
Δημ]οσθέν[ης . . . .
Φίλιπ]πος Ἐμπ[εδίωνος
. . . ία]ς . . . .
. . . μης . . . .
. . . ί[ας . . . .

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1856 Ἰανουαρίου 2 εἰς τὴν διὰ κοίλης ὁδόν. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 14 0/0, τὸ πλάτος 0/0 5, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον καὶ βαθέως ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ὀνομάτων.

Κ. Σ. Π.

2749.

ΡΥΞΓΜΑΡΑΓΔΟΕΣΜ/
ΤΥΧΩΝΥΓΕΙΑΣΔΕΛΦ

Κή]ρυξ Σμαράγδο[υ] ἐσμ . . . .
τυχὼν ὑγείας Δελφ[ινίῳ Ἀπόλλωνι.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Τὸ ἄνω μέρος, τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. τὸ κάτω εἶναι ἀκέραιον. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 17 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ μῆκος 30 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ὑπάρχει νῦν ἐντειχισμένον εἰς τὸ ἀνατολικὸν τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἵστατο ἀνάθημά τι Ἀπόλλωνι, ὅπερ ὁ πάσχων, ὡς ἔτυχε τῆς ὑγείας αὐτοῦ, ἀνέστησεν.

Κ. Σ. Π.

2750.

HOROSTO
SON3

Ὅρος το[ῦ Τε-
μ]ένο[υ]ς.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1830 εἴς τινα οἰκίαν τοῦ Κ. Γ. Φίνλαη, παρὰ

τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, εἰς τὸν ἀρχαῖον Δῆμον Κολλυτός. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἓν Γαλλικὸν μέτρον καὶ 15 0/0 αὐτοῦ, τὸ πλάτος 31 0/0, καὶ τὸ πάχος 15 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ σχεδὸν ἐξηλλειμμένα, διότι ὁ λίθος χρησιμεύει ἔτι καὶ νῦν ὡς βαθμὶς ἀναβάθρας. Εἰς τὸ Γαλλικὸν σύγγραμμα, ἐπιγραφόμενον *Anciénnes Athènes, pag.* 115, περιγράφοντες τὸν Δῆμον τοῦτον εἴπομεν, ὅτι ἦν ἐνταῦθα Ἐκκλησία, ἐπικαλουμένη *Ῥοϊδίτισσα*, καὶ ὅτι πιθανῶς αὕτη κατέχει τὴν θέσιν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης. Πλησίον τοῦ μέρους τούτου ηὗρον τὴν παροῦσαν ἐπιγραφήν· ἦν δὲ αὕτη ἴσως ὅρος τοῦ Τεμένους τούτου, καὶ ἐσώζοντο ἐνταῦθα λείψανα ἀρχιτεκτονικῆς, οἷον ἐπιστήλια, καὶ βάθρα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἅτινα νῦν εἰσὶν ἐνταφιασμένα.

Κ. Σ. Π.

2751.

Π Ι Ν Ι Κ Ο Κ Λ Ε Ο Υ
Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Ο Ρ Ο
Χ Ω Ρ Ι Ω Ν Κ Α Ι Ο Ι
Ι Α Σ Κ Α Ι Τ Ο Υ Υ Δ Α
Ο Σ Τ Ο Υ Π Ρ Ο Σ Ο Ν
Ο Σ Τ Ο Ι Σ Χ Ω Ρ Ι Ο Ι
\ Λ Η Ρ Ω Ν Δ Υ Ε Ι Ν
Ο Τ Ε Τ Ι Μ Η Μ Ε Ν
Α Ι Σ Ι Ν Ο Ρ Φ Α
Σ Τ Ο Ι Σ Χ Α Ρ Ι
Σ Ο Τ Ε Λ Ο Υ Σ Χ
Ι Π Π Ω Ι Κ Α Ι Χ
Α Ι

2751.

Ἐ]πὶ Νικοκλέου[ς
Ἄρχοντος ὅρο[ς
χωρίων καὶ οἰ[κ-
ίας καὶ τοῦ ὕδα[τ-
ος τοῦ προσόν-
τ]ος τοῖς χωρίοι-
ς κ]λήρων δυεῖν
τ]ὸ τετιμημέν-
ον π]αισὶν ὀρφα-
νοῖ]ς τοῖς Χαρί-
ου Ἰ]σοτελοῦς Χ-
αρ]ίππῳ καὶ Χ-
αρί]ᾳ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν πρὸ ὀλίγου εἰς τὰς ἐν Ἀχαρναῖς ἀρχαιολογικὰς ερεύνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 75 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, τὸ πλάτος 42 0/0, καὶ τὸ πάχος 17 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ βαθέως καὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα, πλὴν τῶν ἄκρων τῶν γραμμῶν 4—7, ἔνθα τινὰ τούτων δὲν φυλάττουσι τὴν ῥαβδωτὴν τάξιν, ἀλλ' εἰσὶ μᾶλλον συμπικνωμένα. Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς εἰσὶ μεγέθους 0|0 2. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη ὀλίγον κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸ κάτω μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 22 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὸ τελευταῖον ἄκρον αὐτοῦ εἶναι ὅλως ἄξεστον· εἰσήρχετο δὲ τοῦτο ἐν τῇ βάσει, ἐν ᾗ ἵστατο. Τὸ ὅριον τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ Νικοκλέους Ἄρχοντος (3 ἔτος τῆς 119 Ὀλυμπιάδος).

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν τὸ ΔΥΕΙΝ τὸ ΕΙΝ εἶναι ἐγχαραγμένον Ἀττικῶς ἐπὶ τοῦ λίθου διὰ τοῦ Ε, ἀποδιδόμενον εἰς τὸ προηγούμενον ἀρσενικὸν ὄνομα [κ]λήρων. Ἐκ τούτου δὲ, ὥσπερ καὶ ἐξ ἄλλων, πληροφορούμεθα, ὅτι οἱ Ἀττικοὶ τὸν δυϊκὸν ἀριθμὸν *δυοῖν* διὰ τοῦ Ε ἔγραφον καὶ ἐπὶ ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ὥσπερ καὶ ἐπὶ θηλυκῶν. Τὸ ὅριον τοῦτο ἐτέθη ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἀγροτικῆς Ἀρχῆς τοῦ Δήμου Ἀχαρνῶν ἐπὶ τῶν χωρίων, καὶ τοῦ ὕδατος, καὶ τῆς οἰκίας, ἀνηκουσῶν τοῖς ὀρφανοῖς παισὶ τοῦ Χαρίου, Χαρίππῳ, καὶ Χαρίᾳ· ὁ πατὴρ αὐτῶν οὐκ ἦν μὲν Δημότης Ἀχαρνῶν, ἦν δὲ Ἰσοτελής. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης πληροφορούμεθα, ὅτι εἰς Ἀχαρνὰς ἦν ὕδωρ ἄφθονον, δι' οὗ ἀρδένοντο τὰ χωρία τῶν Δημοτῶν, εἰς ἃ προσῆν, καθ' ὥραν μετρουμένην, τὸ ὕδωρ τοῦτο πρὸς πότισμα. Δεικνύεται πρὸς τούτοις ἡ μεγάλη πρόνοια, ἣν ἐλάμβανεν ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν κτημάτων καὶ δικαιωμάτων τῶν ὀρφανῶν. Τὴν φράσιν *κλήρων ὕδατος* ἡ συνήθεια καλεῖ τανῦν *νομάς*· ἔχει λέγομεν δύω νομὰς ὕδατος. Ὁ Κηφισσὸς τώρα ἔχει ὕδωρ δύω ἢ τριῶν νομῶν. Μετὰ τὴν βροχὴν ὁ Ἰλισσὸς κατέβασεν ἑκατὸν νομῶν ὕδωρ.

Κ. Σ. Π.

2752.	2752.
ΟΛΕΟΣ	Χαρμ]όλεος
ΜΕΙΔΩΝΟΣ	Μείδωνος
ΑΧΑΡΝΕΥΣ	Ἀχαρνεύς.
ΜΕΙΔΙΑΣ	Μειδίας
ΜΕΙΔΩΝΟΣ	Μείδωνος
ΑΧ ΑΡΝΕΥ Σ	Ἀχαρνεύς.
ΜΕ Ι Δ Ω Ν	Μείδων
ΜΕ Ι ΔΙΟΥ	Μειδίου
ΑΧ Α ΡΝΕΥ Σ	Ἀχαρνεύς.
ΦΙ Λ ΙΠΠΗ	Φιλίππη
Σ Τ ΕΦ Α ΝΟΥ	Στεφάνου
ΔΕ Κ Ε Λ ΕΩΣ	Δεκελέως
	[γυνή].

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἀνεκαλύφθη τὸ **1849** εἰς τὸν Δῆμον Ἀχαρναί· εὑρίσκεται δὲ νῦν εἰς τὸ χωρίον, καλούμενον *Μενίδι*. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι **85** 0/0, τὸ πλάτος **54** 0/0, καὶ τὸ πάχος **17** 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ σοῖχον καὶ βαθέως ἐγχαραγμένα· ἔχουσι δὲ μέγεθος 0/0 **2**. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἡ στήλη ἵστατο ἐπὶ τοῦ κοινοῦ μνημείου τῆς γενεᾶς τοῦ Μείδωνος· ἀνέστησε δὲ αὐτὴν Χαρμόλεος, ὁ Μείδωνος· ἡ δὲ ἀναγραφὴ ἐγένετο τετράκις· διὸ μετὰ τὰς τρεῖς πρώτας γραμμὰς μένει κενόν τι ἐπὶ τοῦ λίθου, εἶτα ἄρχεται ἡ τῆς δευτέρας γενεᾶς ἀναγραφή.

Μετὰ δὲ τὴν **9** γραμμὴν κενόν τι δὲν ἀφέθη ἐπὶ τοῦ λίθου, ὡς εἰς τὰς ἀνωτέρω, ἀλλ' εὐθὺς ἠκολούθησεν ἡ ἀναγραφὴ τῆς Φιλίππης, ἥτις φαίνεται ἐκ τῆς τάξεως τῆς ἀναγραφῆς, ὅτι ἦν θυγάτηρ Μείδωνος τοῦ Μειδίου· (διὸ μετὰ τὴν ἀναγραφὴν τούτου δὲν ἀφέθη κενὸν εἰς τὸν λίθον, ἦν δὲ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ γυνὴ Στεφάνου τοῦ Δεκελέως). Ἐκ τούτου εἰκάζω, ὅτι ἦν εἰς τὸν λίθον καὶ ἑτέρα **13** σειρὰ γραμμάτων, ἥτις δὲν διετηρήθη· ἦν δὲ πιθανῶς εἰς αὐτὴν ἡ λέξις *γυνή*.

Κ. Σ. Π.

2753.	2753.
Τ ΙΝΝΙΑΣ	Τ[α]ιννίας
ΑΧΑ . ΝΕΥΣ	Ἀχα[ρ]νεὺς
ΙΥ/ . . ΔΟΥ	Φ]υ[λλί]δου
ΑΡ . . . ΡΙΤΗ	Ἀρ[ιστοκ]ρίτη
ΑΜΕ . ΟΥ	Ἀμε[. . υ
ΑΜΕ . . ΙΑΣ	Ἀμε[ιν]ίας
. . . .	. . . .
. . . .	. . . .

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ **1849** εἰς τὰς Ἀχαρνάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης ὅσον φαίνεται, (διότι τὸ κάτω μέρος εἶναι ἐνταφιασμένον εἰς τὴν γῆν) εἶναι **28** 0/0, τὸ πλάτος **22** 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 **7**. Κεκόσμηται πρὸς τὰ ἄνω γείσσοις, κάτωθεν τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἀναγεγλυμμένοι ἐπὶ τῆς πλακὸς δύω κρίνοι, καὶ μετ' αὐτοὺς ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή. Ὄνομα ἀνθρώπου *Ταιννίας* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Τὸ κάτωθεν μέρος τῆς πλακὸς (ἔνθα νομίζω, ὅτι ἦσαν καὶ ἄλλαι σειραὶ γραμμάτων) εἶναι ἐνταφιασμένον, δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀνασκάψω αὐτό, διότι ἡ στήλη αὕτη χρησιμεύει ὡς βάσις Τραπέζης πρὸ τοῦ νάρθηκος τῆς Ἐκκλησίας.

Κ. Σ. Π.

2754.

ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ ΠΑΓΧΑΡΙΩΝΟΣ ΑΛΑΙΕΥΣ ΠΑΓΧΑΡΙΩΝ ΕΥ
ΤΙΜΑΓΟΡΑ ΚΛΕΟΥΣ ΑΧΑΡΝΕΥΣ

2754.

Εὐθύδημος Παγχαρίωνος Ἁλαιεὺς, Παγχαρίων Εὐ-
Τιμαγόρα κλέους Ἀχαρνεύς.

Ἐπὶ καλύμματος λάρνακος λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1850 εἰς τὰς Ἀχαρνάς. Τὸ πάχος αὐτοῦ εἶναι 22 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, τὸ πλάτος 62 0/0, καὶ τὸ μῆκος 125 0/0. Ὄνομα *Παγχαρίων* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2755.

ΣΠΙΟΔΡΟΣ

2755.

Σπίοδρος.

Ἐπὶ μικρᾶς στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸν Δῆμον Ἀχαρναι. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Ὄνομα ἀνθρώπου *Σπίοδρος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2756.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΑ

2756.

Ἡρακλείδης Ἀ[χαρνεύς.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου τῆς Πεντέλης. Τὸ ἥμισυ τούτου σώζεται. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 59 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Εὑρέθη εἰς τὰς Ἀχαρνὰς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Παρίσταται ἐπ' αὐτοῦ ἀνὴρ ἱστάμενος. Τὸ ἄλλο μέρος τοῦ τύπου δὲν σώζεται.

Κ. Σ. Π.

2757.

ΗΙΠΠΟΘΕΡΙΔΕ
ΗΕRΑΚΛΕΟΥΣ:

2757.

Ἱπποθηρίδη[ς
Ἑρακλέους:

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη κατὰ τὸ 1840 εἰς τὸν Δῆμον Ἀχαρναί. Πρὸ τοῦ Ι τῆς πρώτης γραμμῆς, καὶ τοῦ Ε τῆς δευτέρας εἶναι ἐγχαραγμένον τὸ Η. Τὸ Θ, Λ, Ρ, Σ καὶ Υ εἰσὶν οὕτως ἐγγεγραμμένα ⊕, Ⅴ, R, Σ καὶ Ⅴ.

Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς δευτέρας γραμμῆς εἰσὶν ἐπὶ τοῦ λίθου δύω στιγμαὶ ἐγχαραγμέναι. Ἴσως ταὐτὸ ἦν καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης γραμμῆς, ἀλλὰ δὲν ἐσώθη τὸ μέρος τοῦτο. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ, εἰς δὲ τὸ κάτω μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 2 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ὄνομα ἀνδρὸς *Ἱπποθηρίδης* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2758.

ΟΣΗΡΧΕ

2758.

. . . . ος ἦρχε

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελικοῦ. Ηὕρον αὐτὴν πρὸ ὀλίγου εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Τὸ πάχος τῆς πλακὸς εἶναι 10 0/0, τὸ μῆκος ἑνὸς μέτρου καὶ 15 0/0, τὸ δὲ πλάτος 40 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς, πρὸς τὸ δεξιὸν μένει κενὸν ἐπὶ τῆς πλακὸς περίπου ἑνὸς μέτρου. Τὰ γράμματα εἰσὶ καθέτως καὶ ἁπλῶς ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

Εἰς τὸν Ἱππόδρομον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, (καλούμενον Τουρκιστὶ *Ἀτμεϊδάν*) ὑπάρχει χαλκέα στήλη, ὄφις τρικάρηνος, ἐφ᾽ ἧς εἰς Δελφοὺς ἵστατο χρυσοῦς τρίπους, ἀνηγέρθη δὲ ἐκεῖ ἐν εἴδει ἀναθήματος, φέρουσα τὰ ὀνόματα τῶν μεθεξάντων Ἑλληνικῶν πόλεων εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. (Ἡρ. 9, 81. Παυσ. 1, 13, 19). Ὅτε κατέστη καθέδρα τοῦ Βυζαντινοῦ Βασιλείου ἡ Κωνσταντινούπολις, μετέφερον ἐκ Δελφῶν εἰς αὐτὴν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν στήλην ταύτην, ἣ σύγκειται νῦν ἐξ 29 σπειρῶν ὄφεως. Τὸ κάτω μέρος αὐτῆς, ἤτοι 15 σπεῖραι ἦσαν κεχωμέναι μέχρι τοῦ ἔτους τούτου, ὅτε οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἄγγλοι, ἢ Γάλλοι ἀνέσκαψαν τὸ κεκρυμμένον εἰς τὴν γῆν μέρος αὐτῆς. Εἰς τὸ πρὸς νότον τετραμμένον πλευρὸν αὐτῆς, ὃ τὸ πάλαι πρὸ τοῦ Βωμοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς Φοίβου ἦν, φαίνονται αἱ ἐκδοθεισόμεναι ἐπιγραφαί, διότι εἰς τὸ προέχον μέρος, τὸ μὴ κεκρυμμένον πρὸ τῶν 1856 ἐντὸς τῆς γῆς, δὲν φαίνεται σημεῖον γραμμάτων, καίτοι ὑπάρξαν ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἐποχῆς, ὡς πιθανολογεῖται, τὸ ἐλεγεῖον τοῦ Παυσανίου (Θου. 1, 132), ὃ ἐξαλείψαντες μετὰ τὴν καταδίκην ἐκείνου ἐνέγραψαν τὸ τῶν Ἀθηναίων ὄνομα, τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Τεγεατῶν. Τὸ κάτω καὶ ἄνω μέρος αὐτῆς εἰσὶ διατετρυπημένα (1). Τὰ πρὸς τὰ κάτω μέρη τῆς στήλης γράμματα δυσκόλως ἀναγινώσκονται, διότι Βάρβαροι πολλοὺς χρόνους βαρβαρικῶς ἐπέφερον κατὰ τῆς στήλης καὶ τῶν γραμμάτων τὰ ξίφη αὐτῶν, ὡς εἰ ἦ ἡ στήλη ζῶσα, καὶ τὰ γράμματα κεφαλαὶ ἀνθρώπων. Αἱ τομαὶ αὗται τῶν ξιφῶν συνέχεον οὕτω τὰς γραμμὰς τῶν γραμμάτων, ὥστε ἀμφιβάλλει τις πολλάκις, ἂν ἡ γραμμὴ αὕτη ἦναι ἁπλοῦν τι χάραγμα, ἢ βραχίων τούτου, ἢ ἐκείνου τοῦ γράμματος. Οἱ ἀφιλόκαλοι ἐπροσπάθησαν νὰ καταστήσωσι τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας δυσαναγνώστους, καὶ ἔφθειραν αὐτὰς ἐπίτηδες, ὡς ἔργα τῶν ἀπίστων, ὡς ἔφθειραν τὰς πρὸ τῆς δυτικῆς Βυζαντινῆς θύρας τοῦ Θησείου Βυζαντινὰς ἐπιγραφάς, ὡς ἔφθειραν ἐν τῇ ἐπαναστάσει τὰς εἰκόνας τῶν Ἁγίων, τῶν ἐν τοῖς ναοῖς, ἐκβάλλοντες τούτων τοὺς ὀφθαλμούς, ἐκείνων τεμόντες τὸν τράχηλον, ἢ τὴν χεῖρα, καὶ κατ᾽ ἄλλων πυροβολήσαντες σφαίρας πυροβόλων. Καὶ τοῦτο οὐδαμῶς παράδοξον, διότι καὶ οἱ Πέρσαι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν προγόνων ἡμῶν ταὐτὸ ἐποίησαν εἰς τὸ Ἑκατόμπεδον, τὸ Ἐρέχθειον, εἰς τὸν ἐν τῇ Φαληρικῇ ὁδῷ ναὸν τῆς Ἥρας καὶ ἀλλαχοῦ. (Παυσ. Ἀττ. 1).

Ὁ ἡμέτερος φίλος Κ. Βίλκιος, Καθηγητὴς τῆς μεγάλης ἐν Κωνσταντινουπόλει Σχολῆς, ἀντιγράψας μετὰ τῶν Καθηγητῶν ΚΚ. Ξανθοπούλου καὶ Πανωρίου τὸ διατηρηθὲν μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, τῆς ἐπὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀφιοειδοῦς στήλης, μοὶ ἔπεμψε τὸ ἀντίγραφον, ὅπως δημοσιεύσω αὐτὸ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Ἡ ἀντιγραφὴ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ κάτωθεν πρὸς τὸ ἄνω, οὕτω μετρουμένων τῶν σπειρῶν, διότι ἀγνοεῖται πόσαι ἔτι ἦσαν ἄνωθεν τῆς σωζομένης (ἀνωτέρας ἁπασῶν) 29 σπείρας, μετρουμένης ἀπὸ τὴν κατωτάτην.

Εἰς τὴν 1 καὶ 2 σπεῖραν, αἵτινες σχηματίζουσι τὴν οὐρὰν τοῦ δράκοντος φαίνεται, ὅτι δὲν ὑπῆρχον γράμματα, διότι οὐδὲν ἴχνος τούτων φαίνεται, ἕνεκα τούτου οὐδ᾽ οἱ Τοῦρκοι διὰ τοῦ ξίφους αὐτῶν τὰς σπείρας

---

(1) Περὶ τῶν ὀπῶν τούτων ἀναφέρουσιν, ὥσπερ καὶ περὶ ἄλλων μνημείων τῆς Ἀρχαιότητος, ὅτι Λέων ὁ σοφός, ἢ ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἐγκαθῆρξεν ὅλας τὰς ἐν αὐτῇ νήσους, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἀγοράσαντες τὴν ὀφιοειδῆ στήλην ταύτην ἐτρύπησαν πρὸς τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος αὐτήν, νομίσαντες, ὅτι θέλει ἐξέλθῃ οὕτως ὁ ἐν αὐτῇ κεκρυμμένος χρυσός, ἀφ᾽ οὗ πρῶτον κατέστρεψαν τὰς σωζομένας μέχρι τῶν χρόνων τοῦ β´ Μωάμεθ δύω κεφαλὰς αὐτοῦ, καὶ τὰς ἄνω σπείρας. Οἱ δὲ Τοῦρκοι φοβηθέντες ἐξαγωγὴν ἐξ αὐτῆς καὶ ἔνσκηψιν νόσου ἐμπόδισαν τὴν περαιτέρω βλάβην αὐτῆς. Ταὐτὸ ἐρρέθη καὶ περὶ τοῦ κίονος τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὀλυμπιείου, καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἰλισσοῦ γεφύρας· ὁ τύραννος τῶν Ἀθηνῶν Χατζαλῆς καταστρέψας, κατὰ τὸ τέλος τοῦ 17 αἰῶνος, ταῦτα, οἱ τότε ἄνθρωποι ἐπίστευσαν, ὅτι ἐξῆλθον καὶ διεδόθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας νόσοι κακοὶ καὶ θανατηφόροι. Ἡ ἰδέα αὕτη ἔσωσεν ἓν ἄγαλμα τῶν ἐν τῷ Ἐρεχθείῳ κορῶν, ὅπερ μετὰ τὴν ἁρπαγὴν τοῦ Κόμητος Ἔλγιν. (ὃς μετέφερε μίαν τῶν κορῶν τούτων) Κάμπελλ τις ἦλθεν, ἵνα ἀγοράσῃ τὴν πρὸς νότον παρ᾽ αὐτὴν ἱσταμένην, οἱ Τοῦρκοι καὶ αἱ Τούρκισσαι, κάτοικοι τότε τῆς Ἀκροπόλεως, ἐπανέστησαν λέγοντες μὴ δώσωμεν αὐτήν, διότι ὅτε τὴν πρώτην ὁ Ἔλγιν ἀπέσπασε δι᾽ ἀρκετὰς νύκτας, ἠκούαμεν αὐτὰς ὀδυρωμένας καὶ θρηνῳδῶς κραυγαζούσας, τὴν ἀδελφήν μας, τὴν ἀδελφήν μας θέλομεν. Ταὐτὸ τοῦτο συνέβη καὶ κατὰ τὸ 1836, ὅτε τὸν Πύργον τοῦ Κυῤῥήστου (ναὸς τῶν ἀνέμων κοινῶς) ἐκαθάρισα, συμβάντος μετ᾽ ὀλίγον σφοδροῦ ἀνέμου, Τοῦρκος τις, Ῥ ή γ α ς καλούμενος, εὑρεθεὶς ἐν Ἀθήναις εἶπε τοῦτο συμβαίνει, διότι ὁ Ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων, σκάπτων περὶ τὸν Πύργον τῶν ἀνέμων ἀπέλυσε τοὺς ἐκεῖ συνδεδεμένους ἀέρας. Λέγεται πρὸς τούτοις, ὅτι περιηγητής τις διαπραγματευθεὶς μετὰ τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ περὶ τῆς μεταφορᾶς εἰς Εὐρώπην τοῦ ἐν Χαιρωνίᾳ Λέοντος, καὶ τοῦ Πασσᾶ ἐνδόσαντος εἰς τὴν αἴτησιν, οἱ κάτοικοι ἀντέστησαν λέγοντες, ὅτι θέλει χαθῇ ἡ ἀφθονία τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου, ἂν τὸ στοιχεῖον ὁ Λ έ ω ν ἀπέλθῃ. Τοιαῦται ἰδέαι ἔσωσαν τὰς Ἀρχαιότητας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον.

ταύτας ἐχάραξαν. Εἰς ἑκάστην σπεῖραν ἦσαν τρεῖς σειραὶ γραμμάτων, πλὴν τῆς 4 καὶ 7, ἔνθα τέσσαρες σειραὶ φαίνονται, διότι τὸ μέρος τοῦτο ἐμφαίνει τὴν κοιλίαν τοῦ ὄφεως, ἥτις παχυτέρα παρίσταται.

Εἰς τὴν 3 σπεῖραν ἀνέγνωσαν κατωτάτω ΛΕΠΡΕΑΤΑΙ, οὗτοι ἀναφέρονται καὶ παρὰ τοῦ Ἡροδότου (9, 28) ὡς λαβόντες μέρος εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. Τὸ μετ' αὐτοὺς ὄνομα τῆς πόλεως δὲν φαίνεται εἰς τὴν σπεῖραν, οὐδὲ διακρίνονται τὰ γράμματα ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου.

Εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς αὐτῆς σπείρας ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα ΑΜΠΡΑΚΙΩΤΑΙ, σημειοῦται δὲ τὸ ὄνομα ἐνταῦθα διὰ τοῦ Π κατὰ τὴν ἀρχαιοτέραν γραφήν, ὡς παρὰ Ἡροδ. (8, 45, 47 καὶ 9, 28, 31), καὶ παρὰ Θουκυδ. (1, 27, καὶ 2, 80), παρὰ δὲ τῷ Ξενοφῶντι (Ἑλλ.), καὶ Στράβωνι (7, 325), καὶ Πολυδεύκη (4, 68) τῷ Β γράφεται· ἀναφέρονται δὲ καὶ οὗτοι παρὰ τοῦ Ἡροδότου, ὡς λαβόντες μέρος εἰς τὴν μάχην (8, 45). Ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς τῶν Νεωρίων ἐπιγραφαῖς ἀναφέρεται *νῆα Ἀμπρακιῶτις* καλουμένη, καὶ γραφομένη διὰ τοῦ Π. (Ὅρα *Seeuv*. σελ. 268).

Εἰς τὴν 4 σπεῖραν μετὰ τὴν λέξιν *Ἀμπρακιῶται* ἕπονται τὰ γράμματα ΣΙΦΝΙΟΙ, καὶ οὗτοι ἔλαβον μέρος ἐν τῇ μάχῃ. (Ἡρδ. 8, 46). Ἀναφέρονται δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν παρὰ τοῦ Ἡροδότου, ὡς εἰσὶν ἐγχαραγμένοι ἐπὶ τοῦ δράκοντος. Ἄνωθεν τῶν Σιφνίων ἀναγράφονται οἱ ΚΥΘΝΙΟΙ, περὶ ὧν ὁ Ἡρόδοτος ποιεῖται μνείαν ὡσαύτως (Ἡρόδ. αὐτόθι). Μετ' αὐτοὺς ἀναγράφονται οἱ ΑΝΑΚΤΟΡΙΕΣ. Πρὸ τοῦ ἀρχικοῦ Α ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἐγκεχαραγμένον τὸ Αἰολικὸν δίγαμμα οὕτω F· Ἡ δὲ λήγουσα γράφεται διὰ τοῦ Ε μόνου κατὰ τὸν ἀρχαϊκὸν τρόπον, ἀναπληροῦντος τὴν δίφθογγον ΕΙ. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην εὑρίσκομεν εἰς πλείστας ἐπιγραφὰς ἀρχαϊκὰς γεγραμμένας Ἀττικοῖς γράμμασι. Καὶ περὶ αὐτῶν τῶν Ἀνακτορίων ποιεῖται μνείαν ὁ Ἡρόδοτος, ὡς λαβόντων μέρος εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. (Ἡροδ 9, 18). Μετὰ τὴν λέξιν *Ἀνακτοριεῖς* ἀναγράφονται οἱ ΛΕΥΚΑΔΙΟΙ, καὶ οὗτοι ἀναφέρονται παρὰ τοῦ Ἡροδότου (8, 45 καὶ 47).

Εἰς τὴν 5 σπεῖραν μετὰ τὴν λέξιν *Λευκάδιοι* ἀναγράφονται οἱ ΠΟΤΕΙΔΕΑΤΑΙ. Ἡ προπαραλήγουσα τοῦ ὀνόματος τούτου ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένη διὰ τῆς ΕΙ, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς, διὰ τοῦ Ι, ὡς παρὰ Ἡροδότῳ (8, 128, 9, 28), Ἀριστοφ. (Ἱππ. στίχ. 440) καὶ ἄλλοις· εὕρηται δὲ διὰ τῆς ΕΙ γεγραμμένη ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 924, σελ. 548 καὶ 1082, σελ. 620 ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Μετὰ τὴν λέξιν *Ποτειδεᾶται* ἀναγράφονται οἱ FΑΛΕΙΟΙ (ΗΛΕΙΟΙ) (οὕτως σημειούμενοι εἰς τὴν ἐπιγραφήν), οἳ καὶ παρὰ τῷ Ἡροδ. ἀναφέρονται (Ἡρόδ. Ἠλεῖοι 9, 77)· ἡ νῆσος παρ' Εὐβοίᾳ *Αἰγαὶ* καλουμένη, ἧς οἱ κάτοικοι *Ἀγεῖοι*, δὲν εἶναι, διότι οὗτοι δὲν ἀναφέρονται παρὰ τοῦ Ἡροδότου. Πρὸ τοῦ ἀρκτικοῦ Α ἐνταῦθα ὑπάρχει ὡσαύτως τὸ δίγαμμα οὕτως F. Μετὰ τὴν λέξιν *Ἀλεῖοι* ἀναγινώσκονται οἱ ΣΤΥΡΕΙΣ, οἱ ἐν Εὐβοίᾳ, ἀναφερόμενοι καὶ αὐτοὶ παρὰ τοῦ Ἡροδ. (1 καὶ 46) ὡς λαβόντες μέρος. Ἡ πόλις αὕτη ἐφύλαξε τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ὄνομα, εἶναι νῦν κωμόπολις, καὶ καλεῖται Δωρικῶς προφερομένου τοῦ Υ *Στούρα*, *Στύρα*, οἱ δὲ κάτοικοι *Στουραΐται* καλοῦνται. Ἡ λήγουσα τοῦ ὀνόματος γέγραπται διὰ τοῦ Ε, ἀναπληροῦντος κατὰ τὴν ἀρχαιοτέραν γραφὴν τὴν ΕΙ Στυρές, Στυρεῖς.

Εἰς τὴν 6 σπεῖραν ἀναγράφονται μετὰ τὴν λέξιν *Στυρεῖς* οἱ ΧΑΛΚΙΔΕΙΣ, οὓς ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος (ἐν τῇ 8, 1, συγγρ. καὶ ἐν τῇ 9, 28), ὡς συμμεθέξαντας τοῦ ἐν Πλαταιαῖς πολέμου· γράφονται καὶ οὗτοι Χαλκιδὲς ἀντὶ Χαλκιδεῖς, ὡς ἀνέφερον. Μετ' αὐτοὺς ἀναγράφονται οἱ ΕΡΕΤΡΙΕΣ, περὶ ὧν ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος (9, 28)· εἶτα οἱ ΝΑΞΙΟΙ (ὅρα Ἡροδ. 8, 46).

Εἰς τὴν 7 σπεῖραν ἀναφέρονται οἱ ΤΕΝΙΟΙ, οἳ τῷ ἀρχαιοτέρῳ τρόπῳ γράφονται τῷ Ε ἀντὶ τῆς Η, ὥσπερ ἐπρόφερον αἱ πρὸ τοῦ Πλάτωνος Ἀθηναῖαι *ἐμέραν* λέγουσαι, ἣν μετὰ ταῦτα *ἡμέραν* ἐκ τοῦ Ἵμερος ἐκάλεσαν (Πλάτων Κρατ.), ἀλλὰ καὶ νῦν ἔτι λέγομεν *ἐμέρευσεν* ἀντὶ *ἡμέρευσεν*, ἤτοι *κατεπραΰνθη*, καὶ *καθ' ἐμέραν* ἀντὶ *καθ' ἡμέραν*.

Μετὰ τὴν λέξιν *Τήνιοι* ἀναγράφονται οἱ ΜΑΛΙΟΙ (ΜΗΛΙΟΙ), ὧν μνείαν ποιεῖται καὶ ὁ Ἡρόδοτος (8, 5, 46 καὶ 48). Μετ' αὐτοὺς ἀναγράφονται οἱ ΚΕΙΟΙ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, ὡς καταγράφει αὐτοὺς ὁ Ἡρόδοτος (8, 1 καὶ 41). Μετὰ τὴν λέξιν *Κεῖοι* φαίνονται (ἐπὶ τῆς αὐτῆς 7 σπείρας) τὰ γράμματα ΜΥΚΑΝΕΣ, ἴσως οὗτοι εἰσὶν οἱ Μυκηναῖοι, περὶ ὧν ποιεῖται μνείαν ὁ Ἡρόδοτος (9, 28). Μηκαλήσσιοι δὲν νομίζω, διότι οὗτοι δὲν ἀναφέρονται παρὰ τῷ Ἡροδότῳ καὶ Διοδώρῳ τῷ Σικελιώτῃ ὡς σύμμαχοι τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ τοῦ Ξέρξου εἰσβολῇ.

Εἰς τὴν 8 σπεῖραν (μετὰ τὰ τέσσαρα ὀνόματα, τὰ ἐν τῇ 7) ἀναγινώσκεται καθαρῶς τὸ ὄνομα τῶν Θεσπιῶν (ΘΕΣΠΙΕΣ)· ἄνωθεν δὲ αὐτοῦ φαίνονται ἴχνη γραμμάτων ΠΛ . . . Σ, ἤτοι ΠΛΑΤΑΙΕΣ. Οἱ Θεσπιεῖς ἀναφέρονται παρὰ τῷ Ἡροδότῳ, ὡς λαβόντες μέρος ἐνεργητικώτατον εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην, ὁρῶντες πρὸ αὐτῶν τὴν πατρῴαν γῆν καταστρεφομένην ὑπὸ τῶν Περσῶν. Μετὰ τὴν λέξιν *Πλαταιεῖς* ἀναφέρονται οἱ TIRYNΘIOI, ἂν οἱ ἀντιγράψαντες καλῶς ἀνέγνωσαν, διότι λέγεται, ὅτι τὰ γράμματα εἰσὶν ἐπιπολαίως ἐγχαραγμένα ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ, καὶ ὁ χρόνος συνέτεινεν, ὅπως ἀμυδρότερα ταῦτα καταστήσῃ.

Εἰς τὴν 9 σπεῖραν ἀναγινώσκεται ΕΡΜΙΟΝΕΣ, οἱ μνημονεύονται παρ' Ἡροδότῳ (8, 43 καὶ 72), ὡς λαβόντες χώραν εἰς τὴν μάχην. Τὰ μετὰ τὴν λέξιν *Ἑρμιονεῖς* εἰσὶν ἀναγραφόμενα δύο ὀνόματα, ὧν ἴχνη τινὰ φαίνονται εἰς τὴν σπεῖραν, καὶ ἃ (ὥσπερ καὶ ἐκεῖνα τὰ ἐν τῇ 10 καὶ 11 ἐγχαραγμένα) μόλις ἀναγινώσκονται, εἰσὶ ταῦτα TROIΞANIOI (ΤΡΟΙΖΗΝΙΟΙ) καὶ ΦΛΕΙΑΣΙΟΙ. Ἡ ἀρχικὴ συλλαβὴ τοῦ ὀνόματος ἐνταῦθα τῇ ΕΙ γέγραπται, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῷ Ι. Ἡ σύγχυσις αὕτη τῷ Ι καὶ ΕΙ, ὡς ἐνταῦθα, ὥσπερ καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς δεικνύει, ὅτι ἡ ΕΙ καὶ Ι ὁμόφωνα ἦσαν μετὰ τὰ Μηδικὰ κἂν ὡς εἰσὶ μέχρι τοῦδε, ἄλλως ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων δὲν ἤθελε συγχέῃ ταῦτα.

Τὰ εἰς τὴν 10 σπεῖραν ἀναφερόμενα εἰσὶν ERXOMENIOI, οἱ ἐν Πελοποννήσῳ· λέγω οἱ ἐν Πελοποννήσῳ, εἰκάζων τούτῳ καὶ παρ' ἄλλων, καὶ ἐκ τῆς τάξεως τῆς ἀναγραφῆς. διότι οὗτοι ἀναγράφονται μεταξὺ τῶν Φλειασίων καὶ Ἐπιδαυρίων. ΕΠΙDAYRIOI καὶ ΜΕΓΑRΕΙΣ, ἀναφερόμενοι παρὰ τοῦ Ἡροδότου (9, 28).

Εἰς τὴν 11 σπεῖραν ἀναγράφονται οἱ ΑΙΓΙΝΑΤΑΙ καὶ ΣΙΚΥΟΝΙΟΙ, ἀναφερόμενοι καὶ αὐτοὶ παρὰ τοῦ Ἡροδότου (9, 28). Τὸ ἕτερον ὄνομα τὸ μετὰ τοὺς Σικυωνίους ἴσως εἶναι οἱ ΚΛΕΩΝΑΙΟΙ, καίτοι μὴ ἀναφερόμενοι παρὰ τοῦ Ἡροδότου, διότι ἔπεμψαν ὀλίγους στρατιώτας.

Εἰς τὴν 12 σπεῖραν ἀναγινώσκονται KORINΘIOI. Τὰ ἄνωθεν τοῦ ὀνόματος τούτου γράμματα κατεστάθησαν ὅλως δυσδιάκριτα ἀπὸ τὰ πυκνὰ ξιφοκτυπήματα τῶν ἀφιλοκάλων.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐν Πλαταιαῖς κατὰ τῶν Περσῶν ἀγωνισθεισῶν πόλεων ἐλλείπουσιν ἀπὸ τὴν στήλην, ἢ δὲν ἀναγινώσκονται τὰ ὀνόματα ταῦτα, ἅπερ ἀναφέρονται παρά τε τοῦ Ἡροδότου καὶ Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου, ἤτοι ΑΘΗΝΑΙΟΙ, ΛΑΚΕDΑΙΜΟΝΙΟΙ, ΛΟΚRΟΙ, ΜΗΛΙΕΙΣ, ΦΩΚΕΙΣ, ΜΑΝΤΙΝΕΙΣ, ΣΕRΙΦΙΟΙ, KROTANIATAI καὶ ΠΑΛΕΙΣ. Ἐκ τῶν ῥηθέντων οὖν ἐξάγονται δύο κυρίως οὐσιώδη ἀντικείμενα.

α΄) Ὅτι ἡ στήλη αὕτη εἶναι ἡ αὐτὴ ἡ παρὰ τοῦ Ἡροδότου (8, 82, καὶ 9, 81, καὶ Παυσ. 1, 13) ἀναφερομένη, αἴρεται ἑπομένως πᾶσα ἀμφιβολία περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, καὶ

β΄) Ὅτι ἡ στήλη αὕτη ἦν κοινὸν μνημεῖον ὅλων τῶν πόλεων καὶ ἐθνῶν, ἅτινα εἰς τὸν δεύτερον Περσικὸν πόλεμον ἔλαβον μέρος, ἤτοι εἰς τὴν ναυμαχίαν τὴν ἐν Σαλαμῖνι καὶ Ἀρτεμισίῳ, καὶ τὴν πεζομαχίαν τὴν ἐν Πλαταιαῖς. Τοῦτο δὲ λέγομεν, διότι εἰς αὐτὴν τὴν στήλην ἀναφέρονται ὀνόματα νησιωτῶν, οἵτινες εἰς μὲν τὸν ἐν Σαλαμῖνι ἀγῶνα ἐμέθεξαν, οὐχὶ δὲ καὶ ἐν τῇ μάχῃ τῇ ἐν Πλαταιαῖς. Αἱ δὲ πόλεις, αἳ ἠγωνίσθησαν ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ, εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι κατὰ τὴν τάξιν αὐτὴν, ἣν ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει.

α΄) ΛΑΚΕDΑΙΜΟΝΙΟΙ ἐν τῷ δεξιῷ κέρατι.— β΄) ΤΕΓΕΑΤΑΙ, ταχθέντες ἐνταῦθα, ἀφ' οὗ ἔχασαν τὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ κέρατι ἀρχηγίαν, τιμῆς ἕνεκα καὶ ἀρετῆς.—γ΄) Μετὰ τούτους ἵσταντο ΚΟRΙΝΘΙΟΙ.—δ΄) ΠΟΤΙDΑΙΑΤΑΙ οἱ ἐκ Παλλήνης —ε΄) Ἤρχοντο ΟRΧΟΜΕΝΙΟΙ, οἱ ἐν Ἀρκαδίᾳ. —ς΄) ΣΙΚΥΩΝΙΟΙ.—ζ΄) ΕΠΙDΑΥRΙΟΙ.—η΄) Παρ' αὐτοὺς ἐτάσσοντο οἱ TROIΞHNIOI.—θ΄) οἱ ΛΕΠREΑΤΑΙ.—ι΄) οἱ ΜΥΚΗΝΑΙΟΙ.—ια΄) οἱ TIRYNΘIOI. — ιβ΄) οἱ ΦΛΕΙΑΣΙΟΙ. —ιγ΄) οἱ ΕRΜΙΟΝΕΙΣ.—ιδ΄) οἱ ΕRΕΤRΙΕΙΣ.—ιε΄) οἱ ΣΤΥRΙΕΙΣ.—ις΄) οἱ ΧΑΛΚΙDΕΙΣ.—ιζ΄) οἱ ΑΜΠRΑΚΙΑΤΑΙ.—ιη΄) οἱ ΛΕΥΚΑDΙΟΙ.—ιθ΄) ΑΝΑΚΤΟRΙΟΙ.—κ΄) ΠΑΛΕΙΣ, οἱ ἐκ Κεφαλληνίας.—κα΄) ΑΙΓΙΝΗΤΑΙ. — κβ΄) ΜΕΓΑRΕΙΣ.— κγ΄) ΠΛΑΤΑΙΕΙΣ.—κδ΄) ΘΕΣΠΙΕΙΣ,—καὶ κε΄) Τελευταῖοι καὶ πρῶτοι ΑΘΗΝΑΙΟΙ. (Ἡρόδοτ. 9, κεφ. 28).

Ἐπὶ τοῦ Βάθρου ἐφ' οὗ τὸ ἀκροθίνιον, (ἡ ἀναθηματικὴ αὕτη στήλη) ἵστατο, ὅπερ ἦν λίθου Παρίου ἢ Πεντελικοῦ παρίσταντο οἱ τύποι των τροπαίων τῶν τριῶν μαχῶν, ἤτοι τῆς ἐν Ἀρτεμισίῳ, τῆς ἐν Σαλαμῖνι καὶ

τῆς ἐν Πλαταιαῖς. Ἀγνοοῦμεν ἂν τὸ Βάθρον τοῦτο δὲν μετεκομίσθη καὶ αὐτὸ ἐκ Δελφῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἢ ἂν ἀφέθη εἰς Δελφούς. Αἱ μέλλουσαι ἀνασκαφαί, γενησόμεναι εἰς Δελφοὺς θέλουσιν ἐξηγήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο. Τὰ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην σημειούμενα γράμματα Δ, Ζ, Θ, Ρ καὶ Φ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα D, I, ⊕, R καὶ Φ. Τὸ Α εἰς τὴν λέξιν ΜΥΚΑΝΕΣ εἶναι οὕτως Α ἐγχαραγμένον, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ὡς τὸ σύνηθες Α σημειοῦται. Μὴ δυνηθεὶς νὰ ἴδω ἰδίοις ὀφθαλμοῖς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀπέχω ἵνα ἐκφρασθῶ ἀκριβῶς περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τοῦ μεγέθους ὅλων τῶν γραμμάτων αὐτῆς, ὥσπερ καὶ τῶν σπονδύλων τῆς ὀφιοειδοῦς ταύτης στήλης.

Ἡ τάξις τῶν σπονδύλων τοῦ ἀπεικονίσματος τοῦ ὄφεως τούτου ἔχει οὕτω· πρὸς τὰ κάτω εἶναι λεπτοτέρα, ὡς ἡ οὐρὰ τοῦ ὄφεως, πρὸς τὰ μέσα δὲ παχυτέρα, ἐμφαίνουσα τὴν κοιλίαν αὐτοῦ.

2759.

2759.

13 . . . . .
. . . . .
. . . . .

12 . . . . .
. . . . .
Κορίνθιοι,

11 . . . . .
Σικυώνιοι,
Αἰγινᾶται,

10 Μεγαρε[ῖ]ς,
Ἐπιδαύριοι,
Ἐρχομένιοι,

9 Φλειάσιοι,
Τροιζάνιοι,
Ἑρμιονε[ῖ]ς,

8 Τιρύνθιοι,
Πλαταιε[ῖ]ς
Θεσπιεῖς,

7 Μυκηνεῖς,
Κ]εῖοι,
Μάλιοι,
Τένιοι,

6 Νάξιοι,
Ἐρετριεῖς,
Χαλκιδεῖς,

5 Στυρε[ῖς,
Ἠλεῖοι,
Ποτειδαιᾶται,

4 Λευκάδιοι,
Ἀνακτοριεῖς,
Κύθνιοι,
Σίφνιοι,

3 Ἀμπρακιῶται,
. . . . .
Λεπρεᾶται,

2

1

Κ. Σ. Π.

2760.

ΛΗΝΑΙC
ΕΙCΙΔΟΤΟΥ
ΜΕΙΛΗCΙΑ
ΛΕΥΚΙΟΥ
ΑΛΑΙΕΩC
ΓΥΝΗ

2760.

Ληναῒς
Εἰσιδότου
Μειλησία,
Λευκίου
Ἀλαιέως
γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ ἐντειχισμένη εἰς τὴν κατακρημνισθεῖσαν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, εἰς τὴν ἐνορίαν *Ψυρί*. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 35 0/0, ἡ δε διάμετρος αὐτῆς 15 0/0. Ὄνομα *Ληναῒς* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Τὸ Ϲ ἦν ἐγγεγραμμένον οὕτω C.

Κ. Σ. Π.

2761.

ΑΙ \
ΙΝΕΙΚΑΙϹΤΗ
ΤΕΜΙΔΟϹ
ΕΠΙΙΕΡΕΩϹΜΙ

2761.

ἀναγράψ]αι [δὲ τό δε τὸ Ψήφισμα ἐν
στήλη λιθ]ίνει καὶ στ[ῆσαι ἐν τῷ ἱερῷ
τῆς Ἀρ]τέμιδος
ἐπὶ ἱερέως Μ[ητροδώρου;]

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς τὰς ἐκεῖ ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον μέρος αὐτοῦ σώζεται) εἶναι 37 0/0, τὸ πλάτος 30 0|0, καὶ τὸ πάχος 0|9 8. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, καὶ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ), τὸ ἀριστερὸν εἶναι γωνιαῖον καὶ ἀκέραιον, πρὸς τὸ κάτω μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 20 0/0.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἡ λήγουσα τῆς θηλυκῆς δοτικῆς ΛΙΘΙΝΕΙ ἦν γεγραμμένη διὰ τῆς ΕΙ ἀντὶ τῆς ΗΙ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν μετὰ τὴν λέξιν ΑΡΤΕΜΙΔΟϹ δὲν φαίνονται ἕτερα γράμματα εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

2762.

Ο Δ
ΚΟΙΝΤΟΝ
ΚΟΙΝΤΟΥ
ΠΡΕϹΒ

2762.

Ὁ Δ[ῆμος
Κόϊντον [Τρεβέλλιον Ῥοῦφον
Κοΐντου [υἱὸν Λαμπτρέα . . . καὶ
Πρεσβ[ευτήν

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ ἐντειχισμένον ἔν τινι οἰκίᾳ, παρὰ τὴν ὁδὸν τῶν Τριπόδων. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 38 0|0, καὶ τὸ μῆκος 20 0/0. Τὸ ἥμισυ τοῦ Βάθρου σώζεται. Ὁ Κόϊντος οὗτος ἴσως εἶναι ὁ αὐτὸς Κοΐντῳ Τρεβελλίῳ Ῥούφῳ, ἀναφερομένῳ ἐν τῇ ὑπ᾽ ἀριθ. 59 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, σελ. 14.

Κ. Σ. Π.

2763.

Η ΒΟΥΛΗ Η ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ
ΤΩΝ ΕΞΑΚΟϹΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟϹ
ΚΑΛΟΥΙΤ
ϹΙΑΝ ΦΛΑΚΚΙΛΑΝΙΑΝ ΛΟΥΕΙϹΙΟΥ ϹΑΒΕΙΝΟΥ
ΦΙΛΟΦΡΟϹΥΝΗϹ ΕΝΕΚΑ

2763.

Ἡ Βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου καὶ ἡ Βουλὴ
τῶν Ἑξακοσίων, καὶ ὁ Δῆμος
Καλουΐτ[η-
σίαν Φλακκιλανίαν Λουεισίου Σαβείνου
φιλοφροσύνης ἕνεκα

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Ἐλευσινίου, ἐντειχισμένου ἀντιστρόφως ἐπὶ τοίχου τῶν χρόνων τοῦ Βεσπεσιανοῦ ἐν Ἀκρο-

πόλει, ὅτε καὶ τὴν πρὸ τῶν Προπυλαίων θύραν κατεσκεύασαν. Ὁ λίθος εἶναι ἐντειχισμένος 8 περίπου μέτρα ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, οὕτω καθίσταται δύσκολος ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἀντιγραφὴ τῆς ἐπιγραφῆς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 0/0, τὸ δὲ μῆκος 60 0/0· τὸ πάχος δὲν δύναμαι νὰ περιγράψω, διότι ὁ λίθος εἶναι ἐντειχισμένος.

Ἡ 2 γραμμὴ τελειώνει εἰς τὴν λέξιν ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ, τὸ μετ' αὐτὴν μέρος τοῦ λίθου μένει κενόν. Ὁμοίως μένει κενὸν καὶ τὸ πρῶτον μέρος τῆς 3 γραμμῆς, ἥτις ἄρχεται ὑπὸ τὸ Σ τῆς 2 γραμμῆς.

Κ. Σ. Π.

2764.

ΟΔΗΜΟΣ
ΛΕΥΚΙΟΝΚΑΛΠΟΡΝΙΟΝ
ΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΝΠΕΙΣΩΝΑ
ΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣΕΙΣΕ
ΑΤΟΝ

2765.

ΜΑΡΚΟΝΛΙΚΙΝΝΙΟΝ
ΜΑΡΚΟΥΥΙΟΝΦΡΟΥΓΙ
ΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣ
ΕΙΣΕΑΤΟΝ

2764.

Ὁ Δῆμος
Λεύκιον Καλπόρνιον
Λευκίου υἱὸν Πείσωνα
εὐνοίας ἕνεκα τῆς εἰς ἑ-
α[υ]τόν.

2765.

Μάρκον Λικίννιον
Μάρκου υἱὸν Φρουγί[ου
εὐνοίας ἕνεκα τῆς
εἰς ἑα[υ]τόν.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος, καὶ ὑπάρχει εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν αὐτοῦ μέχρι τοῦδε. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 29 0/0, τὸ μῆκος ἓν μέτρον, καὶ τὸ πλάτος 62 0/0. Εἰς τὸ ἓν ἄκρον αὐτοῦ εἶναι ἐγχαραγμένη ἡ ὑπ' ἀριθ. 2764 ἐπιγραφή· εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἡ ὑπ' ἀριθ. 2765. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐπιγραφὰς ἡ ἀντωνυμία *ἑαυτὸν* εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς πρώτης, καὶ εἰς τὴν 4 τῆς δευτέρας ἐπιγραφῆς ἄνευ τοῦ Υ, κατὰ λάθος τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων. Ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Βάθρου ἵσαντο δύω ἀνδριάντες ὁ τοῦ Λευκίου Καλπορνίου Πείσωνος, καὶ ὁ τοῦ Μάρκου Λικιννίου. Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2765 δὲν ὑπάρχει τὸ ἐπίγραμμα Ο ΔΗΜΟΣ, ὥσπερ ὑπάρχει εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2764.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2764 ὄνομα *Καλπόρνιος* ἀναφέρεται ἐνταῦθα ἄνευ τοῦ Υ· ἐν δὲ ταῖς ὑπ' ἀριθ. 963, 3820, 3979, 3990 καὶ 4340 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου διὰ τοῦ ΟΥ γράφεται *Καλπούρνιος*.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2765 ἐπιγραφῆς ἀναφερόμενον ὄνομα *Φρούγι[ος]* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3987 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, υἱὸς Αἰλίου Κάλπου Ἀφθονίου.

Κ. Σ. Π.

2766.

ΕΣΤΙΑΙΟΣ
ΝΕΩΣΤΡΑΤΟΥ
ΘΟΡΙΚΙΟΣ

2766.

Ἑστιαῖος
Νεωστράτου
Θορίκιος.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν πλησίον τοῦ ἄνω ἀναβρυτηρίου εἰς Ἀθήνας, ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ Στάμου Γιαλίστρα τὸ 1840 Νοεμβρίου 30. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 70 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 23 0/0. Ἡ προπαραλήγουσα τοῦ ὀνόματος *Νεώστρατος* τῷ Ω ἐνταῦθα γέγραπται, ἐν ἄλλαις δὲ τῷ Ο, ὡς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 74 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥὸς *(die Demen. von Attiea)*, καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 762 καὶ 1741 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

2767.

ΑΤΟΥΣΩΤΗΡΑ

2767.

Ἄρεα Στρ)ατοῦ Σωτῆρα.

Ἐπί μεγάλης πλίνθου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1856 Μαρτίου 25 εἰς τὸν βορειο-ανατολικὸν τοῖχον τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τῆς πλίνθου εἶναι 90 0/0, τὸ πλάτος 95 0/0, καὶ τὸ πάχος 30 0/0. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 5. Ἡ πλίνθος αὕτη μετά τινων ἄλλων ἐσχημάτιζον Βάθρον, ἐφ' οὗ ἵστατο τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἄρεος, ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως, ἥτις, κατ' ἐμὴν γνώμην, κεκόσμητο ἐν εἴδει στεφάνου διαφόροις ἀγάλμασιν, ἀνδριᾶσιν καὶ εἰκόσιν (ἢ τύποις). Ταῦτα δὲ ἦσαν μετάλλινα ἢ λίθινα.

Κ. Σ. Π.

2768.

ΗΕΡΜΟΤΙΩΝΚ

2768.

Ἑρμοτίων Κ . . . .

Ἐπὶ θραύσματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1856 Μαρτίου 5 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 24 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐγχαραγμένα εἰς τὸ γεῖσσον τοῦ Βάθρου. Ὄνομα κύριον *Ἑρμοτίων* ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 167 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

2769.

ΔΙ
ΓΥΝΑΙΚΑ
ΦΡΟΣΥΝΗ
ΩΝΔΕΔΗΜΟΣ
5 ΙΣΠΕΛΕΙ : ΚΑ :
ΑΓΚΙΟΥΛΗΤ

2769.

Δι . . .
γυναῖκα
Εὐ]φροσύνη[ν
τ]ῶν δὲ Δημοσ[ίων
5 ἑκάστη]ς πέλει : καὶ
. . αγκίου Λητ[οῦς

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1856 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Γ. Φίνλαιη, ἔνθα ηὗρον καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2760. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, κάτω, καὶ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν μετὰ τὴν λέξιν *πέλει* ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον δύω στιγμαί.

Κ. Σ. Κ.

2770.

ΩΠ . .
ΚΤΙΞ
ΩΚΡΑ

2770.

. . ωπ . . .
. . κτιζ . .
. . . Σ]ωκρά[τους
[γυνή].

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2771.

Σ
ΙΙΟΛΥΚΟΥ
Ι⁻Ν

2771.

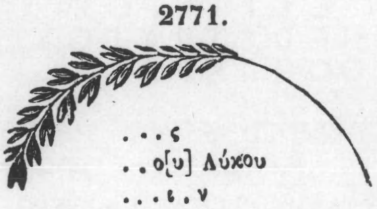

. . . ς
. . ο[υ] Λύκου
. . . ι . ν

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ, ἐφ' οὗ δύω στεφάνων μέρη φαίνονται. Τὸ Βάθρον τοῦτο εἶναι ἀκρωτηριασμένον καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτοῦ. Τὸ ὕψος τοῦ σωζομένου μέρους εἶναι 11 0/0, τὸ μῆκος 29 0/0, καὶ τὸ πάχος 35 0/0.

Κ. Σ. Π.

2772.

1.

ΙΡΡ
ΣΕΙΠΕΝ

2.

Σ
Ν

3.

. . . .
. . . .
. . . .

4.

Η ΒΟΥΛΗ
ΔΗΜΕΙΑΣΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΕΙΠΕΝ

5.

Η ΒΟΥΛΗ
ΔΙΟΦΑΝΗΣΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΕΙΠΕΝ

6.

Η ΒΟΥΛΗ
ΤΗΣΙΚΛΗΣ
Α·ΗΘΕΝΕΙΠΕΝ

7.

ΟΙ ΦΥΛΕΤΑΙ
ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ
ΑΡΝΕΥΣΕΙΠΕΝ

8.

Η ΒΟΥΛΗ
ΘΕΟΜΕΝΗΣΟΙΗΘΕΝ
ΕΙΠΕΝ

9.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΘΕΟΜΕΝΗΣ
ΟΙΗΘΕΝΕΙΠΕΝ

10.

Ο ΔΗ Ο Σ
ΟΕΝΣΑΜΩΙΕΠΙΚΤΗΤ
ΕΠΙΚΗΦΙΣΙΟΣΕΙΠΕΝ

11.

ΟΔΗΜΟΣΟΕΝΛΗΜΝΩΙ
ΤΙΜΟΔΗΜΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΕΙΠΕΝ

2772.

1.

Μυ]ρ̀ρ[ινούσιος, ἢ Φρεάῤῥιο-
ς εἶπεν

2.

. . . ς
εἶπε]ν

3.

. . .
. . .
. . .

4.

Ἡ Βουλὴ
Δημείας Σφήττιος
εἶπεν.

5.

Ἡ Βουλὴ
Διοφάνης Κηφισιεὺς
εἶπεν.

6.

Ἡ Βουλὴ
Τησικλῆς
Ἁ[λ]ῆθεν εἶπεν.

7.

Οἱ Φυλέται
Τηλέμαχος
Ἀχ]αρνεὺς εἶπεν.

8.

Ἡ Βουλὴ
Θεομένης Οἰῆθεν
εἶπεν.

9.

Ὁ Δῆμος
Θεομένης
Οἰῆθεν εἶπεν.

10.

Ὁ Δῆμος
Ὁ ἐν Σάμῳ Ἐπίκτητ[ος
Ἐπικηφίσιος εἶπεν.

11.

Ὁ Δῆμος ὁ ἐν Λήμνῳ
Τιμόδημος Ἀχαρνεὺς
εἶπεν.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1856 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 85 0/0, τὸ πλάτος 45 0/0, καὶ τὸ πάχος 13 0/0. Τὸ ἄνω μέρος καὶ τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ δεξιὸν εἶναι ἀνέπαφον. Τὸ κάτω μέρος αὐτῆς μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 23 0/0. Ἐπὶ τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀναγεγλυμμένοι ὀκτὼ στέφανοι ἐλαίας καλῶς διατηρούμενοι, τρεῖς δὲ ἕτεροι σώζονται κατὰ τὸ ἥμισυ πρὸς τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) τῆς πλακός. Οἱ σωζόμενοι στέφανοι ἔχουσι διάμετρον 13 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρά. Αἱ πρῶται γραμμαὶ ὅλων τῶν ἐν τοῖς στεφάνοις ἐπιγραφῶν ἔχουσι τὰ γράμματα αὐτῶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὴν δευτέραν στήλην τῆς σειρᾶς τῶν στεφάνων, (διότι ἡ πρώτη δὲν σώζεται) ἐντὸς αὐτῶν τῶν τριῶν ἀναγινώσκεται, ὡς κεφαλίς *ἡ Βουλή*. Νομίζω δὲ, ὅτι ἐμφαίνει τοῦτο τὰ τρία Ψηφίσματα, ἃ εἶπον Δημέας ὁ Σφήττιος, Διοφάνης ὁ Κηφισιεὺς, καὶ Τιμοκλῆς ὁ Ἁλῆθεν, καὶ περὶ ὧν τοὺς στεφάνους ἡ Βουλὴ ἐψηφίσατο.

Εἰς τὸν 4 στέφανον ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα ΔΗΜΕΙΑΣ. ὄνομα ΔΗΜΕΑΣ εὑρίσκεται ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι. ΔΗΜΕΙΑΣ δὲ ἐνταῦθα πρῶτον εὕρηται.

Τὸ εἰς τὸν 6 στέφανον ἀναφερόμενον ὄνομα ΤΗΣΙΚΛΗΣ, ἡ προπαραλήγουσα αὐτοῦ τῇ Η γράφεται, ἐν ἄλλοις τῇ ΕΙ, καὶ ἀλλαχοῦ τῷ Ι.

Τὸν δὲ 7 στέφανον *οἱ Φυλέται* ἐψηφίσαντο, ὁ δὲ Τηλέμαχος, ὁ Ἀχαρνεὺς εἶπεν.

Εἰς τὸν 1 στέφανον τῆς τρίτης στήλης πάλιν ἀναφέρεται ἡ *Βουλὴ*, ὁ δὲ Θεομένης μνημονεύεται ἐνταῦθα, προτείνων τὸ στεφανωθὲν Ψήφισμα δὶς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Δῆμον, περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου πιθανῶς. Ὄνομα ΘΕΟΜΕΝΗΣ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Εἰς τοὺς ἑπομένους δύω στεφάνους ἀναφέρονται δύω ξένοι Δῆμοι ὁ τῶν Σαμίων, καὶ ὁ τῶν Λημνίων. Τὸ περὶ τούτων Ψήφισμα εἶπον τοῦ πρώτου Ἐπίκτητος ὁ Επικηφίσιος, τοῦ δευτέρου Τιμόδημος Ἀχαρνεύς. Περὶ τῶν σχέσεων καὶ διαφορῶν τῶν μεταξὺ Ἀθηναίων, Σαμίων καὶ Λημνίων ἔπιθη τὰ παρὰ τοῦ Θουκυδίδου 1, 5 καὶ 8 ἐξιστορηθέντα, καὶ τὰ Ψηφίσματα, ἃ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 406, 427, 1047, 1326, 1379 καὶ 1846.

Ἡ τελευταία γραμμὴ τοῦ 11 στεφάνου ΕΙΠΕΝ ἔχει ἀραιότερα καὶ μεγαλήτερα τὰ γράμματα ὅλων τῶν ἄλλων γραμμῶν. Κ. Σ. Π.

2773.

ΦΟΡΒΗΣΙΙ
ΕΙΝΕΚΑΚΕΔ ΝΟLΙΙ
ΤΙΟΜΕΝΗΒΑCΙΛΕΥCΙΝ ΑΓΑΚΛΕCΙ Ι
Η ΔΗΓΗΡΑΛΕΗ ΤΕΡΜΑ ΛΑΧΟΝ Β ΙΟΤΟ
5 ΝΝΕΑΚΑΙ ΔΕΚΕΤΙCΓΑΡΑΠΟΧΘΟΝΟCΗ
ΕΡΧΟΜΕΝΗΠΕΔΙΟΝΘΝΗΤΟΝΕΛΥCΑC
ΟΥΛΥCΙΝΑΚΑΜΠΕCΙΝ ΑΡΠΑCΑΝΑΧ
ΙΗΝCΩΜΑΔΕΚΕΚΡΟΠΙΗ
ΙΥΓΑΠΑΤΙ

2773.

φορβῆς . . . .
εἵνεκα κεδνὸς . . . .
τιομένη Βασιλεῦσιν ἀγακλέσ[ιν . . . .
ἤδη γηραλέη τέρμα λάχον βιότο[υ
5 ἐ]ννέα καὶ δεκέτις γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἤ[κομαι
ἀν]ερχομένη πεδίον θνητὸν ἔλυσα σ[ῶμα
Θεοῦ βο]υλῇσιν ἀκαμπέσιν ἅρπασαν ἄχ[ρις
οὐρανοῦ ψυχὴ]ν' σῶμα δὲ Κεκροπίη
γῆ ἔχει . . . .]γα πατι . . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς Ἐκκλησίας « ἡ Ὑπαπαντὴ » ἔνθα ἦν τὸ Μητρῷον. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος πρὸς τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ, τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν εἰσὶν ἀκέραια. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 44 0/0, καὶ τὸ πάχος 33 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ προμήκη, καὶ μεγέθους 0/0 2. Τὸ Β, Θ, Μ, Ο, Π καὶ Σ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Β, Θ, Μ, Ο, Π καὶ C. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἔμμετρος ἐπιτύμβιος.

Κ. Σ. Π.

2774.

ΝΑΝΔΡ
ΕΡΩΝΟ
ΑΧΙ

2774.

Μέ]νανδρ[ος
Ἱ]έρωνο[ς
Σημ]αχί[δης.

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, παρὰ τὸ Μητρῷον ἐν Ἀθήναις. Κ. Σ. Π.

2775.

ΕΝΗ
ΝΟ
ΕΟΠ

2775.

Πολυξ]ένη
. . νο[υ
Θ]εοπ[ύθου
[γυνή].

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Κ. Σ. Π.

2776.

ΙΜΟΣ
ΟΡΔΟΥ
ΡΑΝ

2776.

Διότ]ιμος
. . . όρδου
Ἀγκυρ]αν[ός.

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2777.

ΗΔΟΥΣ
ΝΕΩΝ

2777.

. . . . ήδους
ἐξ Ἀθμο)νέων.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτήν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Μητρῴου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 47 0/0, τὸ πλάτος 50 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 4. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 4.

Κ. Σ. Π.

2778.

ΛΟRΧΑΜΕ⋮Τ
Ε⋮ΚΑΛΟΣ
FΚΕΝ
Ν

Μ
ΑΙΔΙ
ΣΙ

2778.

. . . . Ὀρχάνη ⋮ Τ . . .
. . . . η ⋮ καλὸς . . . .
ἀνέ]θηκεν
Κρίτιος καὶ] Ν[ησιώτης ἐποιησάτην

. . . .
Ἀθηνᾷ κ)αὶ Δι(ί
. . . σι . . . .

Ἐπὶ θραύσματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, καὶ τὸ πλάτος 26 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Ἐκ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς τῆς πλακὸς φαίνονται ἴχνη τριῶν σειρῶν γραμμάτων, ἅτινα εἰσὶ μεγαλήτερα τῶν τεσσάρων πρώτων γραμμῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων μένει κενὸν 0/0 5 εἰς τὸν λίθον, ἤτοι αὐτὰ εἰσὶ μεγέθους 0/0 2 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὰ δὲ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς, ἐφ' ἧς εἰσὶν αἱ τρεῖς γραμμαὶ ἔχουσι μέγεθος 0/0 3. Τὰ γράμματα Α, Ε, Λ, Ν, Ρ καὶ Σ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα ἐπὶ τοῦ λίθου Α, Ε, Λ, Μ, R καὶ Σ.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΟRΧΑΜΕ⋮ ὑπάρχουσι τρεῖς στιγμαὶ εἰς τὸν λίθον. Ὥσπερ καὶ εἰς τὴν 2 γραμμὴν μετὰ τὸ Ε⋮

Εἰς τὸ τέλος τῆς 1 γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον Τ.

Κ. Σ. Π.

2779.

ΕΥΚ
Τ Ο

2779.

Πολύ]ευκ[τος
Τ · · · ·

Ἐπὶ θραύσματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1856 Μαρτίου 4 ἐντειχισμένον εἰς τὸ βόρειον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 13 0/0, καὶ τὸ μῆκος 30 0/0. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 5 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτοῦ

Κ. Σ. Π.

2780.

ΘΟΝ ΔΑΙΜΟΝ

2780.

ἀγα]θὸν Δαίμον[α.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου σώζονται τὰ γεῖσσα· εἶναι δὲ ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ. Τὸ Α, Θ, Μ καὶ Ο εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα ἐπὶ τοῦ λίθου Α, Θ, Μ καὶ Ο.

Κ. Σ. Π.

2781.

ΝΜΕ

ΑΜΩΜΗΤ
ΟΜΑΤΙΚΑΙΙ
ΚΑΙΗΜΕΡΟΝΗΘΟΣ
ΕΜΜΟΡΟΝΑΝΔΡΟΜΕΙ
ΟΝΑΓΑΙΦΟΒΗΑΓΥΝΑΙΚΑΕ
ΛΥΕΡΑΣΤΥΣΕΕΙΝ
ΟΝΕΙΣΑΧΡΙΡΩΜΗΣ
Ι

2781.

· · · τὴ]ν μ[εγάλην · · ·

· · · ἀμώμητ[ον · · · ·
· · · ὀνόματι καὶ [πράγματι
· · · καὶ ἥμερον ἦθος · · ·
· · · ἔμμορον ἀνδρομέ[νεα
· · · ον ἀγαιφόβηα γυναῖκα [ἐμὴν
· · · · λυ ἐράστυσε εἶν[αι
· · · · νεις ἄχρι ῥώμης
· · · · · · · · · · ·

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν ἐντειχισμένην εἴς τινα οἰκίαν, παρακειμένην τῷ Μητρῴῳ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, καὶ τὸ πλάτος 10 0/0.

Μετὰ τὴν 1 γραμμὴν μένει μιᾶς γραμμῆς κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου, εἶτα ἄρχεται ἡ δευτέρα σειρά.

Μετὰ τὴν 5 γραμμὴν μέχρι τῆς 8 ὁ λίθος εἶναι γωνιαῖος (ἀριστερὰ τῷ θεωμένῳ), δὲν εἶναι ἑπομένως ἀκρωτηριασμένος κατὰ τοῦτο τὸ μέρος· ὅλα δὲ τὰ ἄλλα ἄκρα αὐτοῦ εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὰ γράμματα Θ, Μ, Η, Ο, Σ καὶ Υ εἰσὶν ἐπὶ τοῦ λίθου οὕτως ἐγχαραγμένα Θ, ΜΗ, Ο, Σ καὶ Υ. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, ἂν δὲν ἀποτελῇ μέρος τῆς ὑπ' ἀριθ. 2773, οὐ μακρὰν τῆς ὁποίας εὑρέθη, εἶναι κἂν τῆς αὐτῆς φύσεως μετ' ἐκείνης καὶ σύγχρονος αὐτῆς, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων. Δὲν δύναμαι νὰ θέσω αὐτὴν πλησίον τῆς ὑπ' ἀριθ. 2773, διότι αὕτη εἶναι ἐντειχισμένη εἴς τινα οἰκίαν καὶ ὁ κύριος αὐτῆς δὲν μοὶ συγχωρεῖ τὴν ἐκτείχισιν ταύτης.

Κ. Σ. Π.

2782.

ΛΕ ΛΑ
ΗΣΕΛΕΥΘ
ΤΑΣΤΟΑ
ΔΗΜΩΙΕ
ΕΙΔΗΜΟ
ΜΟΥΓΕ
ΥΓ

2782.

· · · · · · · · · ·
· · τῆ]ς ἐλευ[θερίας · · ·
· ·]τας το[ῦ] ἀ[ναλώματος
ἔδοξε τῷ] Δήμῳ ε[· · · ·
· · ἐπ]ειδὴ Μο[· · · ·
τοῦ Δή]μου γε[· · · ·
· · · ο]υ γ[· · · ·

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ παρὰ τὸ τέμενος Ἀρτέμιδος τῆς Βραυρωνίας. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 0/0 6, τὸ πλάτος 0/0 7, καὶ τὸ

πάχος 13 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2783.

I
Ξ ⊙ E
E P T
\ ⊙ M
Δ O
P I
Y Σ
I :

2783.

. . . . . ι . . . . .
. . . . θε . . . . .
. . . . ὑπ]ὲρ τ[ῆς . . .
. . . στα]θμ[ὸν τοῦτον .
. . . . . δο . . . .
. . . . . ρι . . . . .
. . . . ε]ὺς . . . . .
. . . . . ι: . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 9, τὸ πλάτος 0/0 4, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ᾽ ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Τὸ Ο καὶ Θ εἰσὶ μικρότερα τῶν λοιπῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν μετὰ τὸ I ὑπάρχουσι δύω στιγμαὶ εἰς τὸν λίθον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἀνάγεται καὶ αὐτὴ εἰς τὰς ἀναθηματικὰς ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Π.

2784.

ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ
ΜΟΝΟΜΦΑΛ
III
ΟΙ⁝ΜΟΝΟ
ΛΑ⁝ III

2784.

Ἀρτέμιδος
ἀκόλουθοι
μονόμφαλ(α
III
ἀκόλουθ)οι⁝ μονό-
μφαλα⁝ III

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη ἐντὸς φρέατος εἰς Πειραιᾶ ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου Συνταγματάρχου Κ. Κάμβελλ (Cambell) τὸ 1856 Μαΐου 12, ὅστις καλοκἀγάθως μοὶ ἔδοσε τὸν λίθον. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 14 0/0, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ κάτω μέρος αὐτῆς, καὶ μετὰ τὴν τρίτην γραμμὴν εἰς τὴν ἀριστερὰν (τῷ θεωμένῳ) πλευράν.

Μετὰ τὴν 3 γραμμὴν φαίνονται εἰς τὸν λίθον γραμμαὶ κάθεται τρεῖς, ὕψους ἑκάστη 0/0 2.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΟΙ⁝ φαίνονται εἰς τὸν λίθον τρεῖς στιγμαὶ καθέτως ἐγχαραγμέναι. Ὡσαύτως ἄλλαι τρεῖς στιγμαὶ εἰσὶν ἐγχαραγμέναι μετὰ τὰ γράμματα ΛΑ⁝ τῆς 6 γραμμῆς. Κεῖνται δὲ αὗται ὑπὸ τὰς τῆς 5 γραμμῆς. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 1 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.

Μετὰ τὰς τελευταίας ταύτας γραμμὰς ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον ἕτεραι τρεῖς γραμμαὶ καθέτως καὶ αὐταὶ ἐγχαραγμέναι ἰσομεγέθεις ταῖς ἀνωτέρω (τῆς 4 γραμμῆς).

Ἡ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερομένη λέξις ΜΟΝΟΜΦΑΛΑ σημαίνει, ὡς ἐγὼ εἰκάζω, ἀναθήματα, ἐφ᾽ ὧν τύπος ὀμφαλοῦ. Ἀνέθεσαν δὲ αὐτὰ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Εἰλειθυίᾳ, ἥτις ἐλατρεύετο ἐν Πειραιεῖ, καὶ εἰς ἣν ἀνέθετο ὁ εἰς τὴν ὑπ᾽ ἀριθ. 2592 μνημονευόμενος λύχνος. Ὁ λάκκος, εἰς ὃν εὑρέθη ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, κεῖται πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Βενδιδείου. Εἰς τὸν λάκκον αὐτὸν εὑρέθη καὶ κορμὸς ἀγαλματίου γυμνοῦ ἔρωτος, καὶ ἄλλα θραύσματα ἑτέρων ἀγαλματίων, ἅτινα πιθανῶς εἰσὶ λείψανα ἀναθημάτων τῶν ἐν τῷ ναῷ τούτῳ.

Ἡ εἰς τὴν 2 γραμμὴν λέξις ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ εἶναι νομίζω ἰσοδύναμος τοῦ ΘΙΑΣΩΤΑΙ.

Κ. Σ. Π.

2785.

/
Λ
Κ Η
Ι Χ
‾
Ι
Ο Ν Τ
Ρ Ι Σ
Υ Σ Ι
Ω Θ Ε
Κ · Ο Υ
Ο Υ Τ Ο
Ε Ρ Ι Ω Ν
· Α Ρ Ι Θ
Τ Α Ο Μ =
Ξ · Π Κ Α Σ
Ͱ Ι Ι Ι = Κ Λ
Α Χ Ρ Υ Σ
Ν · Α Χ Ρ
Ͻ Ρ Α · · Ω
Ρ Σ Π Υ Σ
Χ Α Ι · ·
Ν Ι = Η
Ι
Ο

Π Α Ρ Ε Δ
Β Ω Ν Π Α Ι
Ο Ν Τ Α Ε
Χ Ρ Υ Σ /
Κ = Ε Π Ε
Ο Υ Θ Ρ Α
Ι Σ Τ Ο Κ
Λ Η Σ Ο
Ι Σ Τ Ο
· Λ Ο Υ
Ι Α Σ Τ
‾ Σ Τ Α
Ο Τ = Α
< Ο Σ Τ
Κ Α Ν
Ο Υ Ο Υ
· Ν Ι Α
· Α Ι Ξ
Ο Υ Α Ρ
Μ Ε Ν Ο
Ο Ν Τ Ο Σ
Π Α Ρ Ε Δ
Ο Ι Σ Ε Γ
Σ Σ Υ Ν Τ
Λ · · Ν Π
Λ Η Ω · ·
Χ Ο Ν

2785.

. . . .
. . . . λ . . . .
. . . . κη . . . .
. . . . ιχ . . . .
. . . .
. . . . ι . . . .
σταθμὸν τοῦτ]ον τ . . .
. . . . ρις . . .
. . . . υσι . . .
. . . . ωθε . . .
. . . κ[ί]ου . . .
. . . τ]οῦτο . . .
. . . εριαν . . . .
. . . ἀριθ[μὸν . . .
. . . τὰ ὄμ = . .
. . Ξ . Π κασ . . .
. . ͰΙΙΙ = κλ . .
ποτήρι]α χρυσ[ᾶ . . .
. . . ν . ἄχρι . . .
. . . ορα . . ω . . .
. . . ρ σπυσ . . .
. . . χαι . . .
. . . . νι = Η
. . . . . . ι . .
. . . . . ο . .

[τά δε παρελάβομεν καὶ]
παρέδ[ομεν . . . . .
βων Παι[ανιεὺς . . .
ὄντα ἐ[ν τῷ ναῷ τῷ . . .
χρυσ[ᾶ σταθμὸν . . .
Κ= ἐπέ[τεια ἐγένοντο ἐπὶ τῆς τ-
οῦ Θρα[σύλλου Ἀρχῆς ε-
ἰς τὸ κ[οινὸν . . . . . . τῆς Βου-
λῆς ὁ[. . . . . . . ε-
ἰς τὸ [κοινὸν . . . πολ-
λοῦ . . . τῆς Πρυτανε-
ίας τ[ῆς ἐπὶ . . . Ἄρχοντος
. στα[θμὸν . . . . . τ-
ο[ῦ]το = ἀ[ργυρᾶ . . .
ο[υ] στ[αθμὸν τούτου ἀνέθ-
η]καν [. . . σταθμὸν τ-
ού[τ]ου . . . .
νία . . . .
κ]αὶ ξ . . . .
ου ἀρ . . . .
μενον [. . . . Ἄρχ-
οντος [παρελάβομεν καὶ
παρέδ[ομεν . . . . .
τ]οῖς ἐγ [τῷ ναῷ τῆς Ἀθηναία-
ς σὺν τ[οῖς λοιποῖς ἀναθήμασιν
λ . . ν π . . . . . .
ληω . . . .
. χον . . . . . .

2786.

ΝΥ
Ε·ΙΩΝ
ΙΠΑΛ·ΥΠΟ
ΔΟΝΠΑΡΑΚ
ΜΗΛΤΙΟ·Ε
ΕΡΜΗΚΑΤΑΣ
ΕΝΑΘΕΟΔΟΤ
ΥΒ =
ΙΑΣΤ··ΝΙ
ΟΥΜC···Ν
\Ι·····ΙΜ
Λ····ΜΠ
ΛΟ···ΜΠ
–=Ε··ΗΛΑΓ
ΛΗΜΘΗΙ
ΕΡΙΛ
ΟΛΙ

Η
Υ
ΦΑΙ
ΕΠΙΣΩ
ΑΡΙΩΣϚ
ΙΚΤΟ
ΙΦΗΚΑΙ
·ΙΤΩΛ
ΑΡΘΤ̄ΟΣ
ΣΟΙΤΙ
ΔΕ
ΤΗ
–Γ

Ο

2786.

. . . . . . νυ . . .
. . . . . [ε]ίων . . .
. . . . . . παλ . ὑπό-
ξυλον . . .]δον παρακ-
νημίδες . .] μηλτίο[υ] ἐ-
. . . .] Ἑρμῆ κατάσ-
τικτον . .] ἕνα Θεοδότ-
ου . . .] υϐ = . . .
. . . .]ίας τ . . νι-
. . . .]ου μ . . . ν
. . . .]ιμ . . . .
. . . .]λ . . [σύ]μπ[αν
. . . .]λο . . [σύ]μπ[αν
. . . .]ν . . ηλάγ . .
. . . .]λημθη . . .
. . . .] ἐριλ . . .
. . . .]ολι . . . .

. . . . . η . . . . .
. . . . . υ . . . . .
. . . . φαι . . . .
. . . . ἐπὶ σώ[ματι .
. . . . ἀριωσ . . .
. . . . ικτο[υ . . .
. . . . ιφη καὶ . . .
. . . . . ι τωλ . . .
. . . . αρθ . ος . . .
. . . . σοι τι . . .
. . . . . δὲ . . . .
. . . . . τῆ . . . .
. . . . . γ . . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . . ο . . . .

Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εἰσὶν ἐγχαραγμέναι ἡ μὲν (ὑπ' ἀριθ. 2785) ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς πλακός, ἡ δὲ (ὑπ' ἀριθ 2786) ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς αὐτῆς πλακός. Καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη εἰσὶν εἰς δύω στήλας, ἐξηλειμμέναι δὲ σχεδὸν διά τε τὸ πολυχρόνιον καὶ τὴν φύσιν τοῦ λίθου, ὅστις φαίνεται ὡς κεκαυμένος. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 29 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγέθους 0/0 3 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου καὶ ῥαϐδωτὰ ἐγχαραγμένα.

Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας. Νομίζω δέ, ὅτι αἱ παροῦσαι καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 113 καὶ 114 προεκδοθεῖσαι ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι εἰσὶ τῆς αὐτῆς πλακός.

Κ. Σ. Π.

2787.	2787.
ΤΑΝΘΗ	Ἀνθή.

Ἐπὶ ὑδρίας ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 50 0/0. Ὑπάρχει ἐπ' αὐτῆς τύπος, παριστάνων γυναῖκα ἱσταμένην, αὕτη δ' ἔστιν ἡ Ἀνθή, δίδουσα τὴν χεῖρα αὑτῆς ἀνδρὶ πρὸ αὐτῆς ἱσταμένῳ. Εὑρέθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Λημνίου, κειμένην κατὰ τὴν Διοχάρους ἀρχαίαν Πύλην τῶν Ἀθηνῶν. Μοὶ ἐδόθη ὑπὸ τῶν πλήρη εὐγενῶν αἰσθημάτων σπουδαστῶν τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς, περὶ ὧν θέλω ἀναφέρῃ ὀνομαστὶ ἑπομένως ἐν ἁρμοδίᾳ περιστάσει. Τὸ ὕψος τῶν παριστανομένων προσώπων εἶναι 20 0/0. Πρὸ τοῦ Α φαίνεται εἰς τὸν λίθον σημεῖόν τι, ὁμοιάζον τοῦ Π, ὅπερ νομίζω, ὅτι μετὰ ταῦτα ἐσημειώθη. Ἴσως τὸ ὄνομα εἶναι *Ἀνθή*, ὅπερ ἡ συνήθεια ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε καὶ οὐχὶ *Ἰάνθη*. Τῷ ὀνόματι τούτῳ, ΑΝΘΗ, πολλαὶ γυναῖκες, ἐν Ἀθήναις κυρίως, καὶ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας καὶ ἔτι καὶ νῦν καλοῦνται.

Κ. Σ. Π.

2788.	2788.
ΕΥΚΛΕΙΑ ΤΥ ΡΙΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ	Εὔκλεια Τυρίου θυγάτηρ.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1842 εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Τύριος* εἶναι ἐνταῦθα κύριον, καὶ οὐχὶ τοπικόν.

Κ. Σ. Π.

2789.	2789.
ΕΠΑΦΡΑΣ ΜΕΙΛΗΣΙΟΣ	Ἐπάφρας Μειλήσιος.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ τόξου τοῦ Ἀνδριανοῦ, εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 56 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0.

Εἰς μὲν τὴν 1 γραμμὴν τὸ Σ σημειοῦται οὕτω Ε, εἰς δὲ τὴν 2 οὕτω C δίς. Τὸ Μ εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν σημειοῦται οὕτω Μ.

Κ. Σ. Π.

2790.	2790.
Ι Α Ν	Ἀρτέμ]ι[δι Βραυρωνίᾳ ἀν[έθεσαν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὸ νοτιο-ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων, ἔνθα ὑπῆρχε τὸ τέμενος τῆς ἐν Ἀκροπόλει Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 26 0/0, καὶ τὸ πάχος 18 0/0. Τὸ δὲ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 3. Τὸ κάτω μέρος τοῦ Βάθρου ἦν κεκοσμημένον γείσσοις.

Κ. Σ. Π.

2791.

Σ Ο Ν
Κ Ρ Α Τ Ο Υ
Ι

2791.

. . . σον
Σω]κράτου (ἢ Ἰσοκράτου)
. . ι . .

Ἐπὶ τμήματος βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ πλησίον τῆς Προμάχου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0|0, καὶ τὸ μῆκος ὡσαύτως. Τὸ βάθρον τοῦτο εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν, καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ· τὸ ἄνω εἶναι ἀκέραιον.

Κ. Σ. Π.

2792.

ΟΠΕΡΙΘΟΙΔΗΣ ΧΟΡΗΓΩΝΕΝΙΚΑ
ΙΔΙΑΝΔΡΩΝΦΙΛΟΦΡΩΝΦΙΛΟΚΡΑΤΟΣ
ΝΙ ΑΔΗΣΠΡΟΝΟΜΟΗΥΛΕΔΙΕΤΡΕΦΗΣΗΡΧΕΝ

2792.

. . . . . . ο[υ] Περιθοίδης χορηγῶν ἐνίκα
. . . Οἰνι]ίδι ἀνδρῶν Φιλόφρων Φιλοκράτο[υ]ς
ἐδίδασκεν Οἰ]νιάδης Προνόμο[υ] ηὔλε[ι], Διετρεφὴς ἦρχεν

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εὑρὼν τὸ 1832 εντειχισμένην εἰς κλίβανον οἰκίας τινὸς, παρὰ τὸν Ἄρειον Πάγον, πρὸς τὸ ἀνατολικο-βόρειον αὐτοῦ, μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Βουλευτηρίου, ἐδημοσίευσα τὸ 1835 εἰς τὸ σύγγραμμα, ἐπιγραφόμενον *αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι*, ὑπὸ σελ. 44. Κατὰ δὲ τὸ 1853 ἐδημοσίευσα καὶ αὖθις *ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι* κατὰ τὸ πρῶτον ἀντίγραφον, μὴ γνωρίζων ποῦ εὑρίσκεται πλέον ὁ λίθος. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiq. Helléniq.* (ὑπ᾽ ἀριθ. 972) ἀπαραλλάκτως ὡς τὸ ἰδικόν μου ἀντίγραφον. Νῦν δὲ ἀνευρὼν τὸν λίθον εἴς τινα παρακειμένην οἰκίαν, καὶ συγκρίνας τὸ πρωτότυπον μετὰ τῶν ἐκδοθέντων χειρογράφων ηὗρον, ὅτι τὸ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα δὲν εἶναι ΔΙΟΤΡΟΦΗΣ ἢ ΔΙΟΤΡΕΦΗΣ, ἀλλὰ ΔΙΕΤΡΕΦΗΣ, παρατηρήσας τὴν διαφορὰν ταύτην τοῦ ὀνόματος ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσω αὐτὴν τοιαύτην, οἷα εἶναι εἰς τὸ πρωτότυπον. Τὸ ὄνομα ΔΙΕΤΡΕΦΗΣ εἶναι κατ᾽ ἔλλειψιν τοῦ Ι ἀντὶ ΔΙΕΙΤΡΕΦΗΣ, ὄνομα, ὅπερ ἀναφέρεται εἰς τὰς ὑπ᾽ ἀριθ. 151 καὶ 169 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ᾽ ἀριθ. 81 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Εὕρηται δὲ καὶ ΔΙΟΤΡΕΦΗΣ Ἄρχων ἐν ταῖς ὑπ᾽ ἀριθ. 215, 3822, 6[3] καὶ 3863 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἴσως τὸ ὄνομα ΔΙΕΙΤΡΕΦΗΣ διαφέρει τοῦ ΔΙΟΤΡΕΦΗΣ.

Κ. Σ. Π.

2793.

Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ C
Α Ν Δ Ρ Ε Υ Σ

2793.

Ν]ίκανδρ[ος
Ἀλεξ]ανδρεύς.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν πλησίον τοῦ Ἐρεχθείου ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) τῆς στήλης σώζεται, τὸ ἀριστερὸν ὅλως ἐλλείπει. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Μέρος τοῦ ἀετώματος σώζεται.

Κ. Σ. Π.

2794.

ΙΙΙΗ ϹΙΟΥ ΡΧΗΣ ΡΟϽ \\ \\/ Σ Ξ _Τ	ΠΥΛΩΡΟΙ ΓΕΝΝΗϹ ΠΛ ΛΑΙΟΣ ΝΥΣΟΣ	ΚΗΔ ΕΥΞΙ ΣΟΥΝΙ

2794.

. . ΙΙΙΗ . . . σίου . . . χῆς . . ρα . . . . ς	Πυλωροὶ Ἀθηνο]γέννης . . . λαιος Διό]νυσος	Κήδ[ων Εὐξι[θέου Σουνι]εύς.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Αἱ τέσσαρες γραμμαὶ αἱ ἐν τῷ μέσῳ εἰσὶν ἐγχαραγμέναι ἐντὸς τοῦ κοίλου τοῦ Βάθρου. Αἱ δὲ τρεῖς γραμμαί, αἱ πρὸς τὰ δεξιὰ (τῷ θεωμένῳ) τοῦ Βάθρου εἰσὶν ἐγχαραγμέναι εἰς τὸ πλευρὸν αὐτοῦ. Εἰς τὴν ἑτέραν ἀντίθετον πλευρὰν εἰσὶ καθέτως ἐγχαραγμένα γράμματα τινά, ἅτινα κατὰ μέγα μέρος εἰσὶν ἐξηλειμμένα. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ μῆκος 50 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ἀνάθημά τι, ὃ οἱ Πυλωροὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἀνέθεσαν, ἴσως Ἀπόλλωνι τῷ Προστατηρίῳ, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1827 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1840 εἰς τὴν Ἀκρόπολιν πλησίον τῶν Προπυλαίων.

Κ. Σ. Π.

2795.

ΦΑΙΔΩΝΙΔΗΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΥ ΑΙ ΚΥΛΗΘΕΝ Ο Ο ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ	Φαιδωνίδης Σπουδαίου Ἀγκυλῆθεν Ο Ο Λυσιστράτη

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εὑρεθεῖσαν εἰς τὸ Πολυάνδριον τοῦ Πειραιῶς ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Ἐπειδὴ δὲ ἡ στήλη, ὅτε εὑρέθη, ἦν κεκαλυμμένη σκληρᾷ γῇ, καὶ τὰ γράμματα ἐξηλειμμένα σχεδόν, καὶ κεκαλυμμένα ἀπὸ τὸν ἐπ' αὐτῶν πῶρον, δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀναγνώσω τὸ ὅλον τῆς ἐπιγραφῆς. Νῦν καθαρίσας αὐτὴν παρετήρησα, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης γραμμῆς πρὸ τοῦ Α φαίνεται εἰς τὸν λίθον Φ, εἶναι ἑπομένως ΦΑΙΔΩΝΙΔΗΣ καὶ οὐχὶ ΑΙΔΩΝΙΔΗΣ. Κάτωθεν δὲ τῶν δύω κρίνων φαίνονται εἰς τὸν λίθον ἀμυδρῶς πως τὰ γράμματα ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

Κ. Σ. Π.

2796.

ΑΛΚΙΔΑΜΟΣ	Ἀλκίδαμος.

Ἐπὶ Βάθρου τετραγώνου λίθου μέλανος. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὰς Θήβας.

Κ. Σ. Π.

2797.

ΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΓΕΙΤΩΝΟΣΠΕΜ
ΝΣΓΥΝΑΙΚΑΑΡΕΤ
ΣΥΝΗΣΕΝΕΚΕΝ

2797.

Ἡ Βου]λὴ καὶ ὁ Δῆμος . . . .
Ἀριστο]γείτωνος Πεμ . . . .
. . .]ας γυναῖκα ἀρετ[ῆς καὶ
δικαιο]σύνης ἕνεκεν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου λευκοῦ. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὰς Θήβας παρὰ τὴν πηγὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

2798.

ΟΝΚΑΙΣΑΡΑΜ
ΡΟΣ
ΟΥΧΟΙΝ
ΙΣΣΥΝΕ
6 ΑΡΚΩΚΛ

2798.

Μάρκον Αὐρήλι]ον Καίσαρα μ[έγιστον
Αὐτοκράτορος Καίσα]ρος [Δ. Σεπτιμίου
. . . . .]ου Χοιν[. . . .
. . . . . ἰ]ις συνε[. . . .
5 . . . . . Μ]άρκῳ Κλ[αυδίῳ

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου λευκοῦ. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὰς Θήβας εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

2799.

ΕΥΔΑΜΟΥ
ΗΡΩΟΣ

2799.

Εὐδάμου
Ἥρωος.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου φαιοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν Σπάρτην. Χρεωστῶ δὲ τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὴν καλοκἀγαθίαν τοῦ Καθηγητοῦ καὶ συμπολίτου μου Κ. Φιντικλῆ. Ὄνομα ΕΥΔΑΜΟΣ εὕρηται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Π.

2800. /

ΑΓΗΣΙΝΙΚΟΣ ΣΩΚΛΕΙΔΑ ΕΠΙ ΔΑ
ΜΑΡΟΣ ΣΥΝΑΡΧΟΙ ΠΟΛΥΚΛΗΣ ΓΟΡΓΙΠ
ΠΟΥ ΔΑΜΙΠΠΟΣ ΑΒΟΛΗΤΟΥ ΤΙΜΟ
ΚΡΙΤΟΣ ΞΕΝΩΝΟΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ΛΥΚΕΙ
5 ΝΟΥ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ ΙΕΡΑΧΟΥ

2800.

Ἀγησίνικος Σωκλείδα ἐπὶ Δά-
μαρος. Σύναρχοι Πολυκλῆς Γοργίπ-
που, Δάμιππος Ἀβολήτου, Τιμό-
κριτος Ξένωνος, Καλλικράτης Λυκεί-
5 νου, Φιλόμουσος Ἱεράχου.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοφαίου. Εὑρέθη εἰς τὴν Σπάρτην. Χρεωστῶ τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν Καθηγητὴν Κ. Φιντικλῆν. *Ἀγησίνικος Σωκλείδα*, ὡς εἷς τῶν γερόντων τῆς Σπάρτης, ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1362 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Εἶναι καὶ αὕτη, ὥσπερ καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βοικχίου, ἀναγραφή. Κύριον ὄνομα ΔΑΜΑΡ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Ὁ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερόμενος ΔΑΜΙΠΠΟΣ ΑΒΟΛΗΤΟΥ ἀναφέρεται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1861 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ὃς ἦν πατὴρ Τεισαμενοῦ, ὃν ἐγέννησεν ἐκ τῆς Ἀλκιβίης. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασιν.

Κ. Σ. Π.

2801.

‾ΡΟ
ΜΠΟ
ΞΙΟΞ
/ΑΧΗ
/ΔΙ
ΗΡ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1833 Αὐγούστου 4 εἰς τὸ νότιον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ἐνορίαν καλουμένην *Λίμναι*. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2802.

Τ
ΕΙΤ
ΤΑΟ
ΙΤΕ
ΚΛΗ
Ο

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 5 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

2803.

ΜΟΥΞΙΞ
ΕΥΝΟΥ

2803.

Μοῦσις
Εὔνου.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 7 εἰς τὸ πρὸ τῆς Ἀκροπόλεως Τουρκικὸν Πολυάνδριον. Κύριον ὄνομα γυναικὸς *Μοῦσις* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 726 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. *Μοῦσις Ἀρβαίου Μιλησία*, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 5 τῆς συλλογῆς τοῦ Καρλ. Κάϊλ. (Carl. Keil.). Ὡσαύτως τὸ ὄνομα *Εὔνους* εὕρηται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ 200 τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Ῥόσς, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1732 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. *Εὔνους* ἐκαλεῖτο καὶ ὁ δραπέτης ὁ ἄρξας τοῦ δουλικοῦ πολέμου τοῦ περὶ Σικελίαν. (Πλούταρ. 2, σελ. 36).

Κ. Σ. Π.

2804.

ΠΙΞΩΝ
ΚΡΙΤΙΟΥ

2804.

Πίσων
Κριτίου.

Ἐπὶ μικρᾶς στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω (εἰς τὸ Τουρκικὸν Πολυάνδριον. Ὄνομα *Πίσων* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3846 Ζ[21] τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. *Πίσων* ἐκαλεῖτο καὶ ὁ γαμβρὸς τοῦ Κικέρωνος. (Πλουτάρ. ἀποφθέγ.)

Κ. Σ. Π.

2805.

/ΙΟΞ
ΑΛΙΞΙΟΞ

2805.

. . . . . ιος
. . . αλίσιος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 18 εἴς τινα οἰκίαν πλησίον τῆς Στοᾶς τοῦ Ἀνδριανοῦ. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2806.

ΟΝΤΟΞ
ΝΟΚΛΗΞ

2806.

Ἐπὶ τοῦ δεῖνος Ἄρχ]οντος [ἐπὶ τῆς . . . .
Πρυτανείας ἧ Ξε]νοκλῆς [. . . ἐγραμμάτευε.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 1 εἴς τινα παρακειμένην τῇ Ἀκροπόλει οἰκίαν.

Κ. Σ. Π.

2807.	2807.
Α Ϛ Ι · Ε Ι Ϛ Ι Α	Β]ασι[λ]εῖς ἰα[. . . .
Ι Ϛ Ι Δ Ε Π Ε Ν Θ Ο Ϛ Ι	το]ῖς δὲ πενθο[ῦ]σι [. . .
Α Τ Η Ν Ε Μ Π Ο Μ	κατ]ὰ τὴν ἐμ. πομ[. . .

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1833 εἰς τὸ πρὸ τῆς Ἀκροπόλεως Πολυάδριον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἐπιτύμβιος.

Κ. Σ. Κ.

2808.	2808.
Ε Θ Ε	ἀν[έθε[το
Τ Ι Ο	ἐπὶ τῆς Ἀν]τιο[χίδος

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1833 Ἀπριλίου 10 εἰς τὸ νότιον μέρος τῶν Προπυλαίων, Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8.

Μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας γραμμῆς ὑπάρχει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0/0 5 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2809.	2809.
Α Ν Χ Ι	Ἄγχι(μος
Θ Ε Ϛ Ι Ϛ	Θέσις.

Ἐπὶ τετραγώνου Βάθρου λίθου Πνυκίτου. Εὑρίσκεται ἐντειχισμένη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «ὁ Ἅγιος Πολύκαρπος,» ἥτις κεῖται πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Ἀθηνῶν, οὐ μακρὰν τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγέθους 0/0 5 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 52 0/0, καὶ τὸ πλάτος 46 0/0. Ἴσως ὁ λίθος οὗτος ἦν ὥς ὅριον τάς θέσεως, παρακειμένης τῇ ἱερᾷ ὁδῷ, ἥτις διὰ τὸ πλησίον τῆς πόλεως εἶναι *Ἄγχιμος θέσις* ἐκαλεῖτο, ὡς ἐκλήθη καὶ τὸ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Ἀθηνῶν ἐπικείμενον ὄρος *Ἄγχεσμος* διὰ τὸ πρὸς τὴν πόλιν πλησιόχωρον αὐτοῦ, ἢ διότι ὑπὸ τοὺς νοτίους πρόποδας αὐτοῦ, παρὰ τὸ Κυνόσαργες, ὁ Ἥρως τῆς Σπάρτης Ἀγχιμόλιος ἐκεῖ ἐνταφιάσθη τελευτήσας, ὅτε ἦλθε κατὰ χρησμὸν τὰς Ἀθήνας ἐλευθερώσων ἀπὸ τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίαν. (Ὅρα Ἡρόδ. βιβλ. ἑ, κεφ. 63).

Κ. Σ. Π.

2810.		2810.
	. . . Ν Ο	. . . .] νο[υ . . . . .
	Λ	. . .]λ[. . . . . .
	Μ Ε Γ Α Λ	. . .] μεγάλ[α ἔργα . . .
	Λ Ε Ω Ϛ Θ	τῆς πόλ]εως Θ[. . . . .
5	Β Α Ϛ Ι Λ Ε Ω	5 . . τοῦ] Βασιλέω[ς . . . .
	Ω Ϛ Ε Κ	. . τῆς πόλε]ως ἑκ[άστης . .
	Ο Υ	. . . . τ]οῦ . . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1837 Ἰουνίου 20 εἰς τὴν συνοικίαν «τῆς Ἁγίας Ἀγαθοκλείας,» ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς χήρας Δημητρίου Βιλαέτου. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, καὶ τὸ πλάτος 0/0 9. Εἶναι ἀκρωτηριασμένος καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

2811.	2811.
Χ Α Ρ Α Ι Ρ Η̶Ν Α Ι Ο Υ Η̶Ρ Α Κ Λ Ε Δ Η̶ (C above)	Χαρὰ Ἰρηναίου Ἡρακλε[ί]δη[ς

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 35 0/0, τὸ

πλάτος 50 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Παρίσταται ἐπ' αὐτοῦ κεφαλὴ νεανίου, οὗ τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος μέχρι τῶν ὤμων σώζεται. Πλησίον δὲ τοῦ τύπου τούτου φαίνεται καὶ τὸ ἄνωθεν μέρος ἑτέρας κεφαλῆς γυναικός. Ἡ στήλη αὕτη σώζει τὸ ἀέτωμα αὐτῆς. Τὸ Α, Ε, Η, Ρ καὶ Υ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα εἰς τὸν λίθον Α, Є, ⊦⊦, Ρ καὶ Υ. Τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον τοῦ ὀνόματος *Ἰρήναιος* εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ Ι ἀντὶ τῆς ΕΙ, ὡς συνήθως εὕρηται εἰς πλείστας ἐπιγραφάς, οἷον τὰς ὑπ' ἀριθ. 189, 194, 264 274, 276 καὶ εἰς πλείστας ἄλλας τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Εὕρηται δὲ καὶ *Ἰρήνεος* γεγραμμένη ἡ ἄρχουσα αὐτοῦ διὰ τοῦ Ι, ἡ δὲ παραλήγουσα διὰ τοῦ Ε ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3812 τῆς μνησθείσης συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Τὸ ἐνταῦθα ἀναφερόμενον ὄνομα κύριον *Χαρὰ* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 4215 τῆς εἰρημένης συλλογῆς, Χαρὰ γυνὴ Ἐπαγάθου. Κ. Σ. Π.

2812.

ΥΚΡΑΤΗ
<ΛΕΟΥ
ΗΔΩ

2812.

Πολ]υκράτη
Εὐκ]λέου
ἐκ Κ]ηδῶ[ν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελικοῦ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 48 0/0, καὶ τὸ μῆκος 85 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα. Ἔχουσι δὲ μέγεθος 0/0 3. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ (τῷ θεωμένῳ) μέρους αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

2813.

ΙϽ ΣΑΚΑΜΑΝΤ
ΑΙΓΗΙΣ
ΕΝΙΚΑ

2813.

Ἀθήναι]ος Ἀκάμαντ[ος Εὐπυρίδης,
Αἰγηΐς
ἐνίκα

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1837 πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 11 0/0, καὶ τὸ μῆκος 38 0/0. Εἶναι δὲ ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσεν αὐτὸ εἰς τὴν συλλογὴν αὐτοῦ, ἐπιγραφομένην *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 977), δὲν λέγει δὲ ποῦ εὑρέθη. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα, ἔχουσι μέγεθος 0/0 2.

Κ. Σ. Π.

2814.

Μ
ΔΙΟΠΕΙΘΗΝΚΡΗΤ
ΑΡΕΤΗΣΕΝ
ΑΝΕ

2814.

Ὁ Δῆ]μ[ος
Διοπείθην Κρητ[αία
ἀρετῆς ἕνε[κα καὶ εὐνοίας
ἀνέ[θηκεν

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1837 Μαΐου 8 παρὰ τὴν ὁδὸν τῶν Τριπόδων, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀξιωματικοῦ Δημητριάδου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, καὶ τὸ μῆκος 28 0/0. Ἐκ τῆς ἐκφράσεως τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐξάγεται, ὅτι ὁ Διοπείθης οὗτος εὐποίησε τοὺς Ἀθηναίους, ἴσως κατὰ τοὺς τῶν Πτολεμαίων χρόνους, διὸ καὶ ἀνδριάντος ἔτυχεν.

Κ. Σ. Π.

2815.

ΔΩΡΟΘΕΟΥ

2815.

Δωροθέου.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1837 Μαΐου 20 πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτῆς. Μετὰ τὰ γεῖσσα πρὸς τὰ ἄνω φέρει ἀκρωτήρια. Κ. Σ. Π.

2816.	2816.
ΚΑΛΛ	Καλλ[ίας
ΘΕΟΝ	Θέον[ος
ΕΚΚΟ	ἐκ Κολ[ωνοῦ.

Ἐπὶ στήλης τετραγώνου λίθου Πεντελησίου. Ηὕρον αὐτὴν πρὸς τὸ δυτικο-βόρειον τοῦ Βάθρου Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου, ἐν Ἀκροπόλει. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς στήλης ἐφίσταται κόσμημα ἀκάνθου κομψῶς γεγλυμμένον. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται ἀκρωτηριασμένη καὶ ἄμορφος σχεδὸν κεφαλή, ἴσως ἡ τοῦ Καλλίου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης ταύτης (ὅσον σώζεται) εἶναι 50 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 15 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγκεχαραγμένα. Ἡ παραλήγουσα τοῦ *Θέωνος* τὸ Ω εἶναι ἐγκεχαραγμένον εἰς τὸν λίθον διὰ τοῦ Ο, ὡς εἰ ἔλαβε τροπὴν εἰς Ο τὸ Ω τῆς ὀνομαστικῆς εἰς τὴν γενικήν.

Κ. Σ. Π.

2817.	2817.
ΕΞ	Ἡ] ἐξ [Ἀρείου Πάγου Βουλὴ
ΟΥΛΗΤ	καὶ ἡ Β]ουλὴ τ[ῶν Φ καὶ ὁ Δῆμος τῶν
ΝΝΕΡΩ	Ἀθηναίω]ν Νέρω[να . . . .
ΕΥΕΡΓ	τὸν ἑαυτοῦ] εὐεργ[έτην . . . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὕρον αὐτὸ πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων, οὐ μακρὰν τοῦ μέρους ἔνθα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2816 ἐπιγραφήν. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτοῦ· περισσότερον δὲ πρὸς τὰ δεξιὰ (τῷ θεωμένῳ) καὶ ὀλιγώτερον πρὸς τὰ ἀριστερά, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν πρώτην γραμμήν, εἰς ἣν ἓν γράμμα μόνον ἐλλείπει, τὸ Η. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 25 0/0. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 3. Τὸ κάτω μέρος τοῦ Βάθρου κεκόσμηται βαθμίσιν, αἳ πρὸς τὰ ἄνω ἐκτείνονται. Εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα τὰ ἄκρα αὐτοῦ, ἤτοι τοῦ ἄνω δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ πλευροῦ. Τὰ γράμματα Η, Ρ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγκεχαραγμένα εἰς τὸν λίθον Η, Ρ καὶ Ω.

Κ. Σ. Π.

2818.

ΝΕΟ
ΑΛΚΟ
ΝΕΟ
ΟΝΟ
ΩΟΝΕΕΤ
ΣΕΒΑΣΤΑ
ΔΙΟΝΤΑΕΝΤΗ
ΔΑΠΑΙ : ΠΗΗΙΙΙ
ΔΔΠΑΣΠΙΔΙΑΜ
ΑΚΩ · ΕΝΤΗΙΧΑΛΚΗ
ΘΑΚΟΙΤΟΞΕΥΜΑΙΣ
. . . ΛΟΥ · ΙΙΚΟΝΤΑΙ
ΕΚΤΟΣΕΤΕΡΑΙ . . .
ΤΟΥΤΩΝΜΗΔΕΠΙΘΗΜΑΕ
ΛΩΝΖΕΥΣΗΠΑΝΤΩΝΑΠΑ
ΝΠΗΗΕΤΕΡΟΙΤΙΝΕΣΚΟΣ
ΚΟΙΠΟΔΑΣΕΧΟΝ . . .
ΔΕΟΜΕΝΟΙΚΑΙ . . . ΔΟ
ΝΑΞΧΑΛΚΟΣ
ΣΚΕΥΗΔΕΟΜ
ΘΑΙΧΑΛΚΑΙΕΟ
ΟΣΟΥΡΑΝΟΥΚ
ΘΩΝΧΑΛΚΙΝ

2818.

. . . . νέο[υ . . . .
. . . . χ]αλκο[ῦς εὐμεγέθης . . . .
. . . . νέο[υ . . . .
. . . . χαλκῆ] ο[ἰ]νο[χόη . . . . . .
. . . . ωνε ἕτ[εραι ἀσπίδες ἐπίσημα ἔχουσαι
. . . . σεϐαστὰ . . . .
. . . . κρανί]διον τὰ ἐν τῇ [Ἀκροπόλει . .
. . . ἀσπίδες παντο]δαπαί : ΠΗΗΙΙΙ . . . .
. . . . ΔΔΠ ἀσπίδια μ[ικρὰ . . . .
. . . ἐπίσημα δρ]άκω[ν] ἐν τῇ χαλκ[ῇ ἀσπίδι . .
. . . . . . θάκοι τόξευμα ἰσ[τοὶ . . . . . .
. . . . λου . ΙΙ κονταὶ . . . . . .
. . ῥυμὸς] ἔκτος ἕτεραι [ἀσπίδες . . . . .
. . . . . τούτων μηδ' ἐπίθημα [ἔχων . . . .
. . . . . . Ἀπόλ]λων Ζεὺς ἡ πάντων ἀπα . . .
. . . . . ν ΠΗΗ ἕτεροι τινὲς κόσ[μοι . . .
. . . . . θά]κοι πόδας ἔχον[τες ἀργυροῦς . .
θάκοι ἐπισκευῆς] δεόμενοι καὶ [ἕτεροι] δο . . . .
. . . . . . πί]ναξ χαλκὸς . . . .
. . . παντοδαπὰ] σκεύη δεόμ[ενα ἐπισκευῆς . . .
. . . . . . σ]θαι χαλκαῖ εο . . . .
. . . . . . ος οὐρανοῦ κ[ατάστικτος . . . . .
. . . . κώ]θων χάλκιν[ος . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ πλησίον τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, καὶ τὸ πλάτος 12 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαϐδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι καὶ αὐτὴ ἀναγραφὴ σκευῶν πολεμικῶν καὶ μή, ἅτινα διετηροῦντο εἰς τὴν ἐν Ἀκροπόλει ὁπλοθήκην.

Κ. Σ. Π.

2819.

ΗΟΡΟ
Ρ\ΣΜΕ
Τ·ΛΟΝ

2819.

Ὅρο[ς θύ-
ρ[α]ς Με[λι-
τ[ι]δῶν.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς τὰ θεμέλια τοῦ δυτικοῦ τοίχου τοῦ Τουρκικοῦ Πολυανδρίου, ἣν κατέταξα εἰς τὴν ἐν τῇ Πινακοθήκῃ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογήν. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ κάτω εἶναι ὅλως ἄξεστον, ὅπερ εἰσήρχετο εἰς τὴν βάσιν, εἰς ἣν ἵστατο· τὸ ἄνω κεκόσμηται γείσσῳ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται εἶναι 35 0/0, καὶ τὸ πλάτος 18 0/0.

Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσεν αὐτὴν (ὑπ' ἀριθ. 891) ἐσφαλμένως οὕτως

ΗΟΡΟ
Ρ\ΣΜΕΙ
Τ ΙΟΝ

Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἦν ὅριον τοῦ Δήμου Μελίτη, ἥτις κατεῖχε τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, ἀρχίζουσα ἀπὸ τὰ κάτωθεν τοῦ σπηλαίου τοῦ Πανὸς μέρη, καὶ διαβαίνουσα παρὰ τὸ Μητρῷον καὶ τὸ Βουλευτήριον ἐξηκολούθη τὴν ὁδόν, καλουμένην νῦν *Σολάκοι*, καὶ τὴν διασταυροῦσαν αὐτὴν ἑτέραν ὁδὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Σολάκοι, εἶτα ἐπρόβαινεν εὐθείᾳ γραμμῇ παράλληλος κάτωθεν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ ἐμπεριλαμβάνουσα τοὺς λόφους Κολωνόν, τὸν τοῦ Διός, καὶ τὸν τῶν Νυμφῶν, ἔνθα νῦν τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, καὶ τὴν Πνύκα κατήρχετο εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου τοῦ Μουσείου, καὶ ἐνταῦθα συνορεύετο μετὰ τοῦ Δήμου Κοίλη. Ὅριον οὖν εἶχεν αὕτη πρὸς βορρᾶν τὸν Δῆμον Κεραμεικός, πρὸς δὲ νότον τὸν Δῆμον Κοίλη. Τὸ δὲ ὅριον τοῦτο, ὅπερ δημοσιεύομεν ἐνταῦθα ἵστατο ἐπὶ τοῦ χώρου, ἔνθα ἡ περιφέρεια τοῦ Δήμου

Μελίτη διεχωρίζετο τοῦ Κεραμεικοῦ πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν, κατὰ τὸ βόρειον μέρος αὐτῆς. Τὸ Ρ εἰς τὴν πρώτην καὶ δευτέραν γραμμὴν εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένον Ρ, ἤτοι ἔχει βραχίαν τὴν κάθετον γραμμὴν αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

2820.	2820.
ΜΗΤΡΟΣ ΩΝΚΑΙΛΙ ΤΕΜΙΔΟΣ	[Ὅρος Τεμένους] Μητρὸς [θε- ῶν καὶ [Ἀρ- τέμιδος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1836 κάτωθεν τοῦ σπηλαίου τοῦ Πανὸς, ἐντὸς τῆς πόλεως, εἰς τὸ ἐρείπιον τοῦ Κ. Ἰωάννου Παπαῤῥηγοπούλου, κείμενον μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας «ἡ Ὑπαπαντή» (ἔνθα, κατ' ἐμὴν γνώμην, ἦν τὸ Μητρῷον) καὶ τῆς Ἐκκλησίας «ἡ Ἁγία Ἄννα,» ἥτις, νομίζω, ὅτι ὑπάρχει ἐπὶ τῆς θέσεως, ἔνθα ἦν ὁ ναὸς τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ὅπου τὸ 1831 ηὗρον τὴν ἐπὶ Βάθρου ἐπιγραφὴν

ΝΤΙΣΤΑΣΙΟΣ
ΑΜΙΟ

ἣν ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 1109). Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον νῦν σώζεται) εἶναι 15 0/0, καὶ τὸ πλάτος 18 0/0, τὸ κάτωθεν μέρος αὐτοῦ εἶναι ὅλως ἄξεστον, διότι τοῦτο εἰσήρχετο ἐντὸς τοῦ Βάθρου, ἐφ' οὗ ἵσταται τὸ ὅριον τοῦτο τοῦ Μητρῴου καὶ Πυθίου. Ἀνευρὼν αὐτὸ μετέφερον τότε εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ κατέταξα αὐτὸ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ τῇ ἐν τῇ Πινακοθήκῃ τῶν Προπυλαίων, ἔνθα ἔτι καὶ νῦν διατηρεῖται. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀμελῶς ἐγχαραγμένα, ὡς εἰσὶ συνήθως ὅλα τὰ εἰς ὅρια πλακῶν ἐγγεγραμμένα, ἔνθα καλλιτεχνία δὲν ἐζητεῖτο, πλὴν τοῦ περὶ Πνυκὸς ὁρίου, ὅπερ ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 1290), ἐφ' οὗ καὶ τὰ γράμματα εἰσὶ μεγάλα, ἤτοι 0/0 4 μεγέθους καὶ σχεδὸν ἐπιτηδείως ἐγγεγλυμμένα. Τοῦτο δὲ, διότι ἡ Πνὺξ συνεχῶς εἶχε τοὺς ἐκεῖ συνερχομένους, καὶ τὸ ὅριον τοῦτο ὑπὸ πολλῶν ἐθεᾶτο· τὰ δὲ ἕτερα ὑπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον μόνον ἐζητοῦντο καὶ ἐπεβλέποντο.

Κ. Σ. Π.

2821.	2821.
ΕΡΜΑΙΣ ΧΡΗΣΤΗ	Ἑρμαΐς χρηστή.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1840 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 15 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 17 0/0. Ὄνομα κύριον *Ἑρμαΐς* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2822.	2822.
ΠΙΣΙΟΝ ΚΡΙΤΟΥ	Πίσιον Κρίτου.

Ἐπὶ στήλης μικρᾶς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1838 Νοεμβρίου 4 πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 40 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκρωτηριασμένα ἐκ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου μέρους, Ἀμφότερα τὰ ὀνόματα *Πίσιον, Κρίτος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηνται. Εὑρὼν ταύτην, ἔνθα ἀνέφερον, κατέταξα εἰς τὴν ἐν τοῖς Προπυλαίοις Ἀρχαιολογικὴν Συλλογήν· ὅθεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀντέγραψε καὶ ἐδημοσίευσεν ὑπ' ἀριθ. 1763, σελ. 893.

Κ. Σ. Π.

2823.	2823.
ΩΠΑΤΡC ΩΠΑΤΡ ΙΤΙΟΧΓ	Σ]ώπατρ[ος Σ]ωπάτρ[ου Ἀν]τιοχ[εύς.

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ

εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δεξιὸν, καὶ ἀριστερόν. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασι· ἔχουσι δὲ μέγεθος 0|0 3. Ὄνομα *Σώπατρος Σωπάτρου Σφήττιος* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ᾽ ἀριθ. 1747 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

2824.

ΠΠΙΔΟΥ
ΜΟΥΣΙΟΣ
ΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΩΡΟΥ

2824.

. . . . .
Φιλι]ππίδου
Ἀλι]μούσιος,
Ἀσκ]ληπιάδης
Διοδ]ώρου
. . . . .

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμητοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 4 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, κάτω καὶ πλάγιον μέρος αὐτῆς. Τὰ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 22 0/0. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0|0 5.

Κ. Σ. Π.

2825.

ΗΜΗΤΙ
ΙΜΗ·Ρ
ΠΑΙΑ

2825.

Δ]ημήτ[ριος
Δη]μητρίου
Π]αια[νιεύς.

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 2 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 24 0|0. Εἶναι δὲ ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2826.

ΗΣ
ΛΕΙΔΟΥ
Σ·ΤΟΣ

2826.

. . . ης
Χολ]λείδου
. . σ[ι]τος
. . . .

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1838 Νοεμβρίου 4 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2827.

ΤΥΧΩΝ
ΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΡΑΚΟΣΙΟΣ

2827.

Εὐ]τύχων
Ἀσ]κληπιάδου
Συ]ρακο[ύ]σιος.

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 4 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 50 0/0. Ὄνομα *Εὐτύχων* εὕρηται ἐνταῦθα μόνον, καὶ ἐν τῇ ὑπ᾽ ἀριθ. 46 τῶν Δελφικῶν ἐπιγραφῶν τῆς συλλογῆς τοῦ Κουρτσίου (Curtius), ἐπιγραφομένης *Anecd Delph.* *Εὐτυχίων* δὲ ἐν ταῖς ὑπ᾽ ἀριθ. 1294, 1364 καὶ 4291 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ παρὰ τῷ Λὴκ ἐν τῇ ὑπ᾽ ἀριθ. 138 *(Traval in north. Grec, τόμ. 3).* Τὴν στήλην ταύτην

κατέταξα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ τῇ ἐν τοῖς Προπυλαίοις· ὅθεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀντέγραψεν οὕτως·

ΤΥΧΩΝ
ΗΠΙΑΔΟΥ
ΡΑΚΟΣΙΟΣ

μὴ σημειώσας τὰ γράμματα ΚΛ, ἅπερ φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

2828.

ΥΡΚ
ΟΥΔΗ
ƆΤΟΥΚ

ΦΙΛΕΟΥΦΥΛΑΣΙΟΥΘ

2828.

. . . . .]υ Ὑρκ[ανοῦ
ἐν τῷ τεμένει τ]οῦ Δή[μου τοῦ Ἀθηναίων
. . . . ἀπ]ὸ τοῦ κ[οινοῦ . . . .

. . . . Φιλέου Φυλασίου θ[υγάτηρ ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 29 0/0 καὶ τὸ πλάτος 20 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Αἱ πρῶται τρεῖς γραμμαὶ ἔχουσι μεγαλήτερα τὰ γράμματα, ἡ δὲ τελευταία, ἐν οἷς τὸ ὄνομα τοῦ ἀναθέτου, ἔχει μικρότερα.

Μεταξὺ τῆς 3 καὶ 4 γραμμῆς μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0/0 5. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων τῶν τριῶν ἀνωτέρω σειρῶν εἶναι 0/0 2, τὸ δὲ τῆς τελευταίας 0/0 1. Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 24[illegible]8 ἐπιγραφήν, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, εἴπομεν, ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας ἦν τέμενος τοῦ Δήμου, ἐν ᾧ καὶ χάλκινος ἀνδριὰς τοῦ Ὑρκανοῦ. (Ὅρα Ἰώσηπ. βιβλ. 4, κεφ. 14). Εἰς τὸ τέμενος τοῦτο ἵστατο καὶ τὸ ἀνάθημα τὸ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερόμενον, ὃ ἡ θυγάτηρ τοῦ Φιλέου ἀνέθεσε ταῖς Χάρισιν, εἰς ἃς τὸ τέμενος τοῦτο καθιέρωτο.

Κ. Σ. Π.

2829.

. . . Σ		. . . ς	
. . . ΕΧΟΣ		. . . ἔχος	
/		. . . .	
. . . ΗΣ		. . . ης	
. . . . ΟΣ	ΛΕΥ	. . . ος	Λεῦ . . . .
	ΛΙΜΝ		Λίμν[ιοι οἱ πρὸς τῷ
	ΛΥΚΙΩ		Λυκίῳ,
. . . . . Ο	Κ/ΕΑΓ	. . . ος	Κλεαγό[ρας,
	ΑΠΟΛΛΟΔ		Ἀπολλόδ[ωρος,
	ΠΑΝΤΑΚΛ		Πανταχλ[ῆς,
	ΟΡΕΣΤΗΣ		Ὀρέστης
	ΠΑΝΤΑΚΛΕΟΥΣ		Πανταχλέους,
	ΠΑΝΤΑΚΛΗΣ		Πανταχλῆς
	ΟΡΕΣΤΟΥ		Ὀρέστου,
	. . ΕΟΚΡΑΤΗΣ		Κλ]εοκράτης
	. . ΛΛΙΚΡΑΤΟΥ		Κα]λλικράτους,
	. . . ΛΕΙΔΗΣ		Εὐκ]λείδης,
	. . . ΟΛΑΟ		Νικ]όλαο[ς,
	. . ε . ΗΤΟΣ		Χρέμ]ητος,
	. . . . ΝΙΟΥ		Κλει]νίου.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη ἐσχάτως εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 26 0/0, τὸ πλάτος 21 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἀριστερὸν εἶναι γωνιῶδες, ἀλλὰ τὰ εἰς αὐτὸ τὸ μέρος γράμματα εἰσὶν ὅλως ἐξηλειμμένα, διότι ὁ λίθος εἶναι τετριμμένος

Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρὰ καὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Φαίνεται δὲ ἐκ τῶν εἰς αὐτὸ τὸ μέρος σωθέντων γραμμάτων, ὅτι ὑπῆρχον δύω στῆλαι, ἀναγραφὰς ἔχουσαι ὀνομάτων.

Εἰς τὰς γραμμὰς 5 καὶ 6 (τῆς δεξιᾶς στήλης) ἀναγινώσκονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα

ΛΙΜΝ
ΛΥΚΙΩ

ἅπερ ἀνεπλήρωσα εἰς Λίμνιοι οἱ πρὸς τῷ Λυκίῳ· ἀνεπλήρωσα οὕτως, διότι τὸ Λύκειον, (τοῦ ὁποίου ἡ παραλήγουσα διττῶς γράφεται διὰ τῆς ΕΙ, καὶ διὰ τοῦ Ι) οὐ μακρὰν κεῖται τοῦ χωρίου Λίμναι. Ἐκ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰκάζω, ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ μέρους τούτου οἱ πρὸς τῷ Λυκείῳ *Λίμνιοι* ἐκαλοῦντο. Ἦν δὲ ἴσως Δῆμος Λίμναι, οὗ τὸ τοπικὸν Λίμνιοι.

Ὁ εἰς τὴν 10 καὶ 13 γραμμὴν (τῆς αὐτῆς στήλης) ἀναφερόμενος *Παντακλῆς* εἶναι ἄρα τῆς γενεᾶς τῆς αὐτῆς Παντοκλεῖ τῷ Ταμίᾳ τῆς θεοῦ, ὃς ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 112 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος;

Ὁ εἰς τὴν 19 γραμμὴν (τῆς αὐτῆς στήλης) ἀναφερόμενος *Χρέμης* ἴσως εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ Ἄρχοντι Χρέμητι.

Κ. Σ. Π.

2830.

Ο Ξ
ΞΕΛΙΝΛΛ
ΚΙΟΝΔΕΟΙ
ΕΟΚΑΙΤΑΠΡΥ
ΑΝΤΑΞΕΝΞΤΕ
ΙΘΕΝΤΟΝΕΟΤΟΑΡΧ
ΤΟΝ ΤΟΔΕΑΡΛΥΡΙ
ΤΕΞΘΕΩΚΑΤΑΤΑΠΑΤ . Ι
ΙΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ:ΔΙΔΟΝΤΟΜ
ΔΕΗΟΑΠΟΛΛΩΝΕΧΡΕΞΕΝ
ΟΙΕΝΝΥΟΞΙΝΤΟΝΠΕΠΛΟΜ
ΤΑΙΞΔΙΙΜΟΙΡΑΛΕΤΕΙΛ

ΑΤΡΙΑΠΡΑΧΞ
ΑΙΤΩ

2830.

. . . . ο . . ς . . . .
. . . . . . ς ἔγιναν . . . .
. . . . . . κίων δὲ ὁ ἄ[λλος . . . . .
. . . . τῆς Θ[εο ῦ] καὶ τὰ Πρυ[τανεῖα . . .
. . . ἀναγράψ]αντας ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσαι
βόῤῥα]θεν το ῦ] νεο[ῦ] το[ῦ] ἀρχ[αίου ἐν ᾧ ἡ ἀναγραφὴ
τῶν ἀναθημά]των. Τὸ δὲ ἀργύρι[ον δοῦναι τὸν Ταμί[αν
. . . . τῆς Θεο[ῦ] κατὰ τὰ πάτ[ρ]ια . . . . .
τὰ θύματα ἅ . . .] Κωλακρέται : Διδόντων . . . .
. . . ὥσπερ] δὲ ὁ Ἀπόλλων ἔχρησεν . . . . . .
. . . ἀμ]φιεννύουσιν τὸν πέπλον . . . .
ἐν ταῖς ἑορ]ταῖς Διῒ Μοιραγέτει, Ἀ[πόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι

καὶ ὅσα κατὰ τὰ π]άτρια πραξ[ιεργίδες πράσσουσι
. . . . καὶ τῷ . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Τὸ Ν εἶναι οὕτως Ν ἐγχαραγμένον.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναγινώσκεται το[ῦ] νεὼ το[ῦ] ἀρχαίου, διὰ τῆς ἐκφράσεως ταύτης νομίζομεν, ὅτι ἐν-

νοεῖ τὸν κυρίως καλούμενον *ἀρχαῖον ναὸν* τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος, ἐν ᾧ ἦν ὁ ἄσβεστος λύχνος, ᾧ τιμαὶ ἴδιαι διὰ τὴν ἀρχαιότητα αὐτοῦ ἐδίδοντο. (Ὅρα ἐπιγρ. 1613 Ἀρχ. Ἐφημερ.). Αὐτὴν ταύτην τὴν ἔκφρασιν εὕρομεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1612 ἐπιγραφήν, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι « [ΕΝ ΤΩΙ Α]ΡΧΑΙΩΙ ΝΕΩΙ » οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εἰς Ἀγγλίαν μετακομισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Τζάνδλερ *(Chandler Traval)* ἐπιγραφήν, ἐκδοθεῖσαν δὲ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχίου (ὑπ' ἀριθ. 160) λέγουσαν « ἐν ᾧ τὸ ἀρχαῖον ἄγαλμα » ἡ ἀρχαιότης τοῦ ναοῦ ἐξηγεῖται· καὶ ὁ Ξενοφῶν (Ἑλλ. 1, 5, 6, 1) *παλαιὸν ναὸν* καλεῖ τοῦτον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐκφράσεων τοῦ Παυσανίου, περὶ Ἐρεχθείου, ἐξάγεται, ὅτι *ἀρχαῖος ναὸς* ἐκαλεῖτο κυρίως ὁ τῆς Πολιάδος· συμπεριληπτικῶς δὲ τὸ Ἐρέχθειον αὐτό. (Ὅρα ὅσα ἀνέφερον περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1612 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος). Ἡ ὀνομασία δὲ αὕτη ἔμεινεν καὶ κατὰ τοὺς τῶν Πτολεμαίων χρόνους, ὡς δηλοῦται τοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1613 ἐπιγραφήν, ἐκδοθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι « ὅπως ἡ εἰς τὸν να]ὸν τὸν ἀρχαῖον τῆς Ἀθηνᾶς τ[ῆς Πολιάδος ἀποδ]ιδομένη τιμή. »

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΤΟΝ μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον ἑνὸς γράμματος.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΤΕΣ γέγραπται εἰς τὸν λίθον ἡ γενικὴ ΘΕΩ ἀντὶ Θεοῦ.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ ὑπάρχουσι δύω στιγμαὶ εἰς τὸν λίθον. Περὶ τοῦ ἀξιώματος τῶν Κωλακρετῶν ὅρα τὰ ὑπὸ τῶν λεξικογράφων ἀναφερόμενα.

Τὸ εἰς τὰς γραμμὰς 9 καὶ 11 Μ εἶναι ἀντὶ τοῦ Ν.

Ἡ εἰς τὴν 12 γραμμὴν λήγουσα τῆς δοτικῆς *Μοιραγέτης* εἶναι ἐγγεγραμμένη ἐπὶ τοῦ λίθου διὰ τῆς ΕΙ ΜΟΙΡΑΓΕΤΕΙ. Τὸ εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀναφερόμενον ἐπίθετον Μοιραγέτης ἀποδίδεται τῷ Διὶ κυρίως, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἀλκίφρων ςίχ. Ἀπολλ. ά, 1127. Ὁ Παυσανίας μάλιςα λέγει, ὅτι ἦν Βωμὸς αὐτοῦ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἐπίγραμμα ἔχων *Μοιραγέτᾳ*. Ἐπεκλήθη δὲ οὕτως ὁ Ζεὺς ἐπεὶ τὰ ἀνθρώπων οἶδεν, ὅσα διδόασιν αἱ Μοῖραι, καὶ ὅσα μὴ πέπρωται σφίσι. (Παυσ. ἠλιακ. δεύτ. βιβλ. έ). Περὶ τοῦ ἐπωνύμου τούτου τοῦ Διός, ὅρα τὸν αὐτὸν Παυσ. βιβλ. ή, καὶ Φωκ. βιβλ. ί, κεφ. 24. Τὸ ἐπώνυμον τοῦτο ἔφερε καὶ ὁ Ἀπόλλων, ὡς μαρτυρεῖ αὐτὸς ὁ Παυσανίας αὐτόθι (Φωκ. βιβλ. ί, κεφ. 24). Καὶ τὸ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς φαινόμενον Α εἶναι, νομίζω, τὸ ἀρχικὸν γράμμα τῆς φράσεως Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι. Ἐκ τούτου εἰκάζομεν, ὅτι εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἦν ἄγαλμα καὶ Βωμὸς Διὸς Μοιραγέτου καὶ Ἀπόλλωνος, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Πλυντηρίων ἐκαθάριζον καὶ αὐτά, ὥσπερ καὶ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἔδος. Ἵσταντο δὲ ταῦτα, ὡς εἰκάζομεν ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς, βόῤῥαθεν τοῦ Ἐρεχθείου καὶ τοῦ Βωμοῦ Διὸς Ὑπάτου παρὰ τὸ ἄγαλμα ἴσως Ἀρτέμιδος τῆς Λευκοφρύνης (1).

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, καίτοι γεγραμμένην Ἀττικοῖς γράμμασιν εὑρίσκει τις τὸ Ω εἰς τὰς γραμμὰς 8, ΤΕΣ ΘΕΩ ἀντὶ τῆς Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν 10, ἔνθα ἡ λήγουσα ΑΠΟΛΛΩΝ διὰ τοῦ Ω γράφεται ἀντὶ τοῦ Ο Ἀττικῶς. Τοῦτο δὲ δεικνύει, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἐγράφη κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Εὐκλείδου, ὅτε τῶν Ἀττικῶν γραμμάτων ἤρχισαν τὴν ἀναπλήρωσιν διὰ τῶν Ἰωνικῶν.

Κ. Σ. Π.

Ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2695 (σελ. 1354) ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ἀναφέρων περὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀττάλου εἶπον, ὅτι τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ Βάθρου τούτου θέλομεν δημοσιεύση ἐπομένως, ἅμα λάβωμεν αὐτήν. Ἐπειδὴ δὲ ταύτην νῦν ἐλάβαμεν δημοσιεύομεν αὐτὴν ἀπαραλλάκτως ὡς ὑπάρχει νῦν εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Εἶναι δὲ ἡ ἐξῆς·

Ἐν Κύμῃ, σήμερον τὴν 22 Ἀπριλίου τοῦ 1856 ἔτους ἐν τῷ Δημοτικῷ καταστήματι, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Δημάρχου Κυμαίων Γεωργίου Παππᾶ Νικολάου, προσκληθεὶς ὁ Κωνσταντῖνος Σταμποτζῆς ἐξετάζεται ὡς ἀκολούθως.

Ἐρ. Τὸ ἄλλοτε ὑπάρχον ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, οἰκίᾳ σας Βαθρον λίθου λευκοῦ, ὕψους πε-

---

(1) Λυποῦμαι οὐχὶ μόνον διότι δὲν διετηρήθη πλήρης αὕτη ἡ ἐπιγραφή, ἥτις ἤθελεν ἐκχύση πολὺ φῶς εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ Ἐρεχθείου καὶ τῶν πέριξ αὐτῷ μνημείων τῆς Ἀρχαιότητος, ἀλλ' οὐδὲ ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ εὑρεθῶσι μεγάλα τεμάχια αὐτῆς, διότι ὁ λίθος φαίνεται τιτανωμένος καὶ ὡς ἐκ τοῦ πυρὸς σχεδὸν μελάντερος καὶ εὔθραστος, διὸ καὶ πολλὰς σχισμάδας καὶ χαράγματα ἔχει.

ρίπου ἑνὸς Γαλλικοῦ μέτρου, ἐφ' οὗ ἦν ἐπιγραφή, ἀναφέρουσα, ὅτι ἵστατο ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα τοῦ Βασιλέως Ἀττάλου, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι ἐποίησαν ἕνα τῶν Ἐπωνύμων αὐτῶν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Φυλὴν *Ἀτταλίδα* ἐκάλεσαν, εἰς ποίαν Ἐκκλησίαν τὸ καθιερώσατε;

Ἀπ. Τὸ Βάθρον τοῦ λίθου τούτου δὲν καθιέρωσα εἰς κἀμμίαν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τὸ ἔκτισα εἰς μίαν τῶν γωνιῶν τῆς οἰκίας μου ὡς εὑρίσκεται χωρὶς νὰ τὸ βλάψω διόλου. Καθιέρωσα ἓν ἕτερον μάρμαρον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «ἡ Ἁγία Τριάς,» ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶχεν οὐδεμίαν ἐπιγραφήν.

Τῷ ἀνεγνώσθη καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Γ. Παππᾶ Νικολάου.

Ὁ ἐξετασθεὶς
Κ. Σταμποτζῆς.

Τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐγγράφου τουτου εὑρίσκεται νῦν εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Κ. Σ. Π.

2831.

Τ Υ Χ Ͱ ·
ΩΝΙΕΡΕΥΣΕΙΡΗΝΑΙΟΣϽΜΑΡΑΘϽ
ΗΣΙΕΡΕΥΣ/ΡΧΙΤΕΙΜΟΣΔΙΟΝΥ
ϽΧΟΝ ΤΑΣΚΑΙΤΟΥ ΣΕΦΗΒΕΥΣΑΝ
ΜΕΤΑΓΑΙΟΝ ΚΥΙΝΤΟΝ ΙΜΕΡΤΟΝ
ΑΝΠΑΙΔΟ ΤΡΙΒΟΥ · · ΟΣ ΔΙΑΒΙΟΥ
ΕΚΡΑΤΟΥΣΦΙ/ ΑϹ · · ΡΑΜΜΑΤΕΥ
ΤΡΑΤΩΝΟΣ · · ΙΘΑΙΡΩΝΟΣΑΧΑΡΝΩΣ
\ΞΑΓΟΡΑΣΜΕ/ · · ΣΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣ
ΟΘΕΤΗΣ ΤΩΝΙΙLΓΑΛΩΝΣΕΒΗΡΕΙΩΝ
ΚΑΙΣΥΣΤΡΕ ΜΜΑΤΑΡΧΗΣϽ
ΕΡΤΩΝΜΕΓΙΣΤΩΝΚΑΙΘΕΙΟΤΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ
Ω ΚΑΙΣΥΣΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΗΣΑΝΤΑ

ΦΗΣΤΙΑΝΟΣΕΙΡΗΝΑΙΟΥΜΑΡΑΜΟΣ.ΕΙΩ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩΝ
ΤΩΝΟΣΓΑΡ
ΟΙΣΩ Φ ΡΟΝΙ

2831.

Ἀγαθῇ] τύχῃ
Θεῶν Σεβαστ]ῶν Ἱερεὺς Εἰρηναῖος Μαραθ[ώνιος
. . . . ης Ἱερεὺς [Ἀ]ρχίτειμος Διονυσίου
ἀνέγραψαν τοὺς Ἄρ[χοντας καὶ τοὺς ἐφηβεύσαν[τας
. . . . μετὰ Γάϊον Κυΐντον Ἱμερτὸν
. . . . αν παιδοτριβοῦ[ντ]ος διὰ βίου
. . . Ἐχ]εκράτους Φιλα [. . . γ]ραμματεύ[οντος
. . . Σ]τράτωνος [Κ]ιθαιρῶνος Ἀχαρνέως
. . . Ἀνα]ξαγόρας Με[λιτεὺ]ς καὶ γυμνασίαρχος
. . . ἀγων]οθέτης τῶν [μ]εγάλων Σεβηρείων
. . . . . καὶ συστρεμματάρχης)
. . . . . . ὑπ]ὲρ τῶν μεγίστων καὶ θειοτάτων Αὐτοκρατόρων
. . . . ω καὶ συστρεμματαρχήσαντα

Φηστιανὸς Εἰρηναίου Μαρα[θώ]; σ. ειω
Φιλαδελφείων
. . . . Στρά]τωνος Γαρ[γήττιος
Οἱ Σωφρονι[σταὶ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη ἐντὸς τοῦ ἀρχαίου Πρυτανείου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 34 0/0, τὸ μῆκος 40 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ

κατὰ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων τῶν ἀνωτέρω ἕνδεκα γραμμῶν εἶναι 0/0 2. Μετ' αὐτὰς ἕπονται ἄλλαι ἕξ, ὧν τὸ μέγεθος εἶναι 0/0 1 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα, πλὴν τῶν τριῶν πρώτων γραμμῶν. Πρὸς τὰ ἄνω φαίνεται, ὅτι ἐπὶ τῆς πλακὸς ἦν τύπος τις, ὅστις ἐξεκόπη, ἴσως ἀπὸ τοὺς ποιήσαντας ἄλλην χρῆσιν τῆς πλακὸς, διότι καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς εἶναι λελαξευμένη, ἵνα χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ὁποίαν ἐλάξευσαν αὐτὴν χρῆσιν. Ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ λίθου φαίνονται πρῶτον τὰ γράμματα ΤΥ, εἶτα ἓν σχῆμα ὡς Ω μεγάλον, καὶ μετ' αὐτὸ τὰ γράμματα ΧΗ. Ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους (τῷ θεωμένῳ) φαίνεται, ὅτι ἐλλείπει τὸ περισσότερον μέρος τῆς πλακός.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναγινώσκεται εἰς τὸν λίθον ὄνομα κύριον ΑΡΧΙΤΕΙΜΟΣ, καὶ οὐχὶ ὡς ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς ΑΡΧΕΤΙΜΟΣ. Ὄνομα κύριον ΑΡΧΙΤΕΙΜΟΣ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται· ἦν δὲ οὗτος Ἱερεὺς Διονύσου, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην.

Τὸ εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα ΙΜΕΡΤΟΣ ἔχει τὴν προπαραλήγουσαν αὐτοῦ γεγραμμένην διὰ τοῦ Ι, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2588 Πειραϊκὴν ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος· συνήθως δὲ διὰ τῆς ΕΙ εὕρηται, ὥσπερ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 341, 1834 καὶ 2569 τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος. Ὁ Ἵμερτος οὗτος ἴσως ἦν Μαραθώνιος τὸν Δῆμον, ὥσπερ καὶ οἱ ῥηθέντες Εἱμερτοί.

Τὸ εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα ἀνδρὸς ΚΙΘΑΙΡΩΝ εὕρηται μόνον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 277 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 35 τῆς συλλογῆς τοῦ Wilhem Vischer.

Εἰς τὰς γραμμὰς 11 καὶ 13 ἀναγινώσκεται *συστρεμματάρχης*, καὶ ἡ μετοχὴ *συστρεμματαρχήσαντα*. Συστρεμματάρχης ἐλέγετο ὁ ἀρχηγὸς 2,000 στρατιωτῶν. (Ἀῤῥιαν. τακτ.).

Τὸ εἰς τὴν 14 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα κύριον ΦΗΣΤΙΑΝΟΣ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ τῶν ἀγωνισαμένων καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν ἐπιστατούντων ἐν τοῖς ἀγῶσι τῶν μεγάλων Σεβηρείων, τελουμένων ἐν Ἀθήναις, τῶν μὲν μικρῶν ἐνιαυσίως, τῶν δὲ μεγάλων καὶ χρόνου διαλείποντος.

Καὶ αἱ μὲν πρῶται 11 γραμμαὶ, αἱ διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων σημειούμεναι, ἀναφέρουσι τὴν τῶν Ἀρχῶν ἀναγραφὴν, αἱ δὲ ἕτεραι ἀνέγραφον τὰ ὀνόματα τῶν νέων τῶν ἀγωνισαμένων ἐν τοῖς Φιλαδελφείοις. Ἡ ἀναγραφὴ δὲ, ἥτις δὲν ἐσώθη, ἤρχιζεν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν Σωφρονιστῶν.

Κ. Σ. Π.

2832.	2832.
ΟΝΥΙΞΙΟΥ	. . . Δι]ονυσίου
ΩΝΙΟΙΣ	ἐν τοῖς . . .] ωνίοις

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη εἰς τὰς κατὰ τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 29 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0/0. Τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ δὲν σώζεται· τὸ δὲ διατηρηθὲν μέρος φέρει ἀέτωμα.

Κ. Σ. Π.

	2833.		2833.
	ΗΒΟΥΛΗΕ		Ἡ] Βουλὴ [ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου
	ΠΟΡΚΙΑΝ		Π]ορκίαν . . . .
	ΟΡ ΚΙΟΥΚ		Π]ορκίου Κ[λαυδίου . . . . .
	ΥΓ ΑΤΕΡΑ		θ]υγατέρα . . . .
5	ΟΥΛΟΥΓ	5	Εὐ]βούλου γ[υναῖκα . . . . .
	ΦΡΟΣΥ		σω]φροσύ[νης ἕνεκα . . . . . .

Ἐπὶ τμήματος βάθρου λίθου Ἐλευσινίου ἢ μέλανος. Εὑρέθη τῇ 2 Μαΐου 1853 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, τὰς γενομένας εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τοῦ βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 32 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 25 0/0. Τὸ βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον ἀπὸ τὸ δεξιὸν, καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 2· δὲν εἶναι δὲ ἀκριβῶς ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα, κεκόσμηνται δὲ ποι-

κίλμασιν. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ὁ ἀνδριὰς τῆς Πορκίας οὐχὶ ἐκείνης, περὶ ἧς ποιεῖται μνείαν ὁ Πλούταρχος (Β. Βρούτου) λέγων, ὅτι αὕτη φιλόσοφος οὖσα, καὶ μεστὴ φρονήματος νοῦν ἔχοντος, ἐφόνευσεν ἑαυτήν, καὶ δῆλον γίνεται, ὅτι ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως (ἴσως πρὸς τὸ ἀνατολικο-νότιον αὐτῆς, ἔνθα ἦν ἐκ χαλκοῦ τὸ σύμπλεγμα, ὃ Ἄτταλος ὁ Βασιλεὺς ἀνέθεσεν) ἵστατο καὶ ὁ ἀνδριὰς τῆς Πορκίας θυγατρὸς Πορκίου Κλαυδίου, γυναικὸς δὲ Εὐβούλου.

Κ. Σ. Π.

2834.

ΟΔ
ΩΛΛΑ

2834.

Ὁ Δ(ῆμος
Π)ώλλα(ν . . . .
(ἀρετῆς, ἢ σωφροσύνης ἕνεκα.)

Ἐπὶ θραύσματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τῇ 8 Μαΐου 1856 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 11 0/0, τὸ μῆκος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 18 0/0· τὸ δὲ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 3 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ κάτω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

2835.

ΙΛΕ . /
ΛΙΙΤΕΥ

2835.

Φ)ιλέ(ταιρος
Με)λ(ι)τεύ(ς.

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ, ἐφ' ἧς μεγάλοις γράμμασι γέγραπται ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἀφ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2836.

ΑΙΛΙΑ

2836.

Αἰλια(νὸν Ἀνδριανόν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὕρον αὐτὸ εἰς τὴν καταδάφισιν τοῦ ἐν τῷ Παρθενῶνι Τζαμίου. Τὸ Βάθρον τοῦτο (ὅσον σώζεται) ἔχει ὕψος 30 0/0, μῆκος 37 0/0, καὶ πάχος 23 0/0· εἶναι δὲ ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος αὐτοῦ. Τὰ ἄνω μέρη εἰσὶ κεκοσμημένα γείσσοις. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 5. Ἦν δὲ ἐπ' αὐτοῦ πιθανῶς εἰκὼν τοῦ Φιλαθηναίου Αὐτοκράτορος Ἀνδριανοῦ, ἀφ' ὅσον δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ἀπὸ τὰ ὀλίγα ἐν αὐτῷ σωζόμενα γράμματα, ὡς ἀναφέρει ὁ Παυσανίας λέγων, ὅτι μόνην ταύτην τὴν εἰκόνα εἶδεν ἐν τῷ Παρθενῶνι· κατὰ δὲ τὴν εἴσοδον τοῦ Παρθενῶνος τὴν τοῦ Ἰφικράτους ἀποδειξαμένου πολλά τε καὶ θαυμαστὰ ἔργα.

Κ. Σ. Π.

2837.

ΩΙΛΟΣ
ΑΣΣ

2837.

Ζ]ωῖλος
Ἀσσ]ιανὸς (ἢ Ἀσσ[ύριος).

Ἐπὶ λευκοῦ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὕρον αὐτὸ τὸ 1835 εἰς τὰς ἐν Ἀκροπόλει ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2838.

Α Γ Α Θ Ο Κ Λ
Ε Ο Υ

2838.

Ἀγαθοκλ[ῆς
Ἀγαθοκλ]έου[ς.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τὸ **1835** Αὐγούστου **1.** Τὰ κάτω μέρη τῆς στήλης εἰσὶν ὅλα ἀκρωτηριασμένα, ὁμοίως τὸ ἀριστερὸν καὶ δεξιὸν ἄκρον αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2839.

Ν
ΟΝΕΣΑΝΔΡΟΣ

Α Ν Τ Ι Ο Χ Ι Δ Ο Σ
Α Ρ Μ Ο Δ Ι Ο Σ
Ρ

2839.

. . . ν . ̔ .
Ὀνήσανδρος

Ἀντιοχίδος
Ἁρμόδιος
. . , ρ . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τὸ **1830** Μαΐου **8.**

Τὰ γράμματα τῆς **1** καὶ **2** γραμμῆς εἰσὶ μικρόν τι μεγαλήτερα τῶν τριῶν ἑτέρων γραμμῶν τῶν εἰς τὸν λίθον. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ᾽ ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἦν ἀναγραφὴ ὀνομάτων ἀνδρῶν κατὰ φυλάς.

Κ. Σ. Π.

2840.

ΛΑΜΠΤ
ΙΑΡΞΕΟΞΗΚΟΤΙ
ΡΙΠΟΙΚΙΛΟΝΕΜΠ
ΧΙΤΩΝΑΜΟΡΞ ΕΜΠ
ΦΑΡΙΝΟΝΗΑΥ ΤΗΑΡΙΣ
ΑΡΙΣΤΗΔΗΜΟ ΣΤΡΑΤΟΥ

2840.

. . . . Λαμπτ[ρέως . . . . .
. . . π]αρξεοξηκότι . . . .
ἐπίβλημμα πε]ριποίκιλον ἐμ π[λαισίῳ
. . χιτὼν Ἀμόρ[γινον] ἐμ π[λαισίῳ
ἱστὸν] φάρινον ἡ αὐτὴ Ἀρισ[τίππη . .
. . Ἀρίστη Δημοστράτου [θυγάτηρ ἀνέθηκε.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸ κάτω μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον **0/0 5.** Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἀνάγεται καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιγραφὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀναγραφῶν τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας.

Κ. Σ. Π.

2841.

Η Ι Ο Ν Α Π Π Ι Ο Υ
Ε Κ Α Α Ν Ε

Υ Κ Ι Ο Σ Σ Ω Φ Η Ι Ο Σ Α Π
Ο Υ

2841.

. . . κιον Ἀππίου [ἀρετῆς
ἕν]εκα ἀνέ[θηκεν

Λε]ύκιος Σωφήϊος ἀπ . . .
. . . . . ου

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ ἐν Ἀκροπόλει τὸ **1835.** Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅπου σώζεται) εἶναι **19 0/0**, τὸ πλάτος **40 0/0**, καὶ τὸ πάχος **0/0 9.** Εἰς τὸ κάτω μέρος μένει **12 0/0** κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου. Τὸ βάθρον εἶναι τετμημένον εἰς δύο μέρη, ἅπερ δὲν ἐφαρμόζονται. Πρὸς διάκρισιν δὲ τούτου διῄρεσα τὴν ἐπιγραφὴν διὰ μιᾶς γραμμῆς.

Κ. Σ. Π.

2842.

ΟΝΤΟ
ΛΥΚΙΠΠΟ ΑΤΗΝΕΥΣ
ΥΕΝ

2842.

. . ον το . .
Γλα]υκίππο[υ] Ἀτηνεὺς
ἐγραμμάτε]υεν

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 Ὀκτωβρίου 18 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 29 0/0, καὶ τὸ πλάτος 17 0/0. Φέρει ἀέτωμα. Πρὸς τὸ κάτω μέρος αὐτῆς ἦν τύπος, ὃς δὲν σώζεται.

Κ. Σ. Κ.

2843.

ΙΟΝ
ΑΙΑΙ
ΘΥΓΑ
ΙΣΧ

2843.

. . . ιον
. . . αιαι
θ]υγα[τέρα
Α]ἰσχ[ύνου
[γυναῖκα.]

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τὸ 1839 Ὀκτωβρίου 31. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2844.

Λ Ι
ΡΝΕΙΔΕΜΟΚ
ΣΙΝΟΙΣΘΕ

2844.

[Τά δε παρέδοσαν αἱ τέτταρες ἀρχαὶ αἳ ἐδίδοσαν]
τὸν λόγον ἐκ Παναθην]α[ίων ἐς Παναθήναια τοῖς ταμίασιν
. . . . Ἀχα]ρνεῖ Δημοκ[. . . . Οἱ δὲ ταμίαι παρέδοσαν . .
. . . καὶ ξυνάρχου]σιν, οἷς Θέ[ολλος Χρωμάδου Φλυεὺς ἐγραμμάτευεν.

Ἐπὶ τμήματος μικροῦ πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ κάτωθεν τῆς Ἀκροπόλεως τὸ 1830. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι λείψανον τῶν ἀναγραφῶν τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας, καὶ ὅτι Θέολλος ὁ Χρωμάδου ἐγραμμάτευεν. Ὁ λίθος πιθανῶς κατέπεσεν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, ὥσπερ καὶ ἐκεῖνος, ἐφ' οὗ ἡ ὑπ' ἀριθ. 2237 ἐπιγραφὴ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

Κ. Σ. Π.

2845.

ΣΗΡΧΕ
ΦΩΝΤΟΣ
ΜΜΑΤΕΥ
ΙΔΗΜΩΙΠΑΝΔ
5 ΕΓΡΑΜΜΑΤ

2845.

. . . . . η]ς ἦρχε [. . . . . .
. . . Ξενο]φῶντος [. . . . . .
. . . ἐγρα]μμάτευ[ε . . . . .
ἔδοξε τῷ] Δήμῳ Πανδ[ιονὶς ἐπρυτάνευε
5 . . . . ἐγραμμάτ[ευε . . . εἶπε

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1835 Σεπεμβρίου 6 εἰς τὸ ἄνοιγμα τῶν θεμελίων τοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου, ἔνθα τὸ πάλαι ἦν τὸ Ὠδεῖον τοῦ Περικλέους. Εἰς τὰ θεμέλια τοῦ Νοσοκομείου τούτου ἀνεκαλύφθη ψηφιδωτὸν ἔδαφος, ἴσως τοῦ ἀρχαίου Ὠδείου.

Κ. Σ. Π.

2846.

ΑΞΙΛΛΑ⁝ΝΕΟΚΛΕΙΑ

2846.

Ἀξίλλα ⁝ Νεόκλεια.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τμήματος τύπου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τὸ 1835 Αὐγούστου 19. Τοῦ τύπου τούτου φαίνεται μόνον τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ, ἤτοι τὸ ἀέτωμα μετὰ τοῦ ἐπιστηλίου. Μετὰ τὸ ὄνομα *Ἀξίλλα* ὑπάρχουσι τρεῖς στιγμαὶ εἰς τὸν λίθον. Ὄνομα κύριον *Ἀξίλλα* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται, ὥσπερ καὶ τὸ ὄνομα *Νεόκλεια*.

Κ. Σ. Π.

2847.

ƧAΦEƧ
EANΘIƧ
ƧTPYMOƧ
KԻEON
ΞYMMAXOƧ
ΞANΘIAƧ
MNIXON
ABYΠOƧ
EKTEƧԻEOI
/ IOΠYPOƧ
/ ATTAƧ
ΘPAΛ

2847.

Σάφης,
Ἐανθὶς,
Στρύμος,
Κλέων,
Ξύμμαχος,
Ξανθίας,
Μνίχων,
Ἄβυπος.
Ἐκ τῆς Λεω[ντίδος.
. . . Ζώπυρος,
. . . Ἄττας,
. . . Θραγ[υλίων.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1835 Σεπτεμβρίου 26 εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ἔνθα ηὗρον καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 525 ἐπιγραφὴν, προεκδοθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδι. Οἱ χαρακτῆρες εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένοι, ὡς εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν ἐσημειώθησαν.

Τὸ εἰς τὰς γραμμὰς 5 καὶ 6 Ξ εἶναι ἐγχαραγμένον καὶ εἰς τὰς δύω γραμμὰς οὕτω Ξ, καὶ τὰ γράμματα B, Z, Λ, Σ καὶ Φ οὕτω B, I, Ի, Ƨ, Φ. Τὰ κύρια ὀνόματα *Σάφης*, *Ἐανθὶς*, *Στρύμος*, *Μνίχων* *Ἄβυπος* καὶ *Ἄττας* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκονται. Ἐκ τῶν ὀνομάτων τούτων εἰκάζω, ὅτι ἡ ἀναγραφὴ αὕτη ἀναφέρει ὀνόματα οὐχὶ Ἀθηναϊκά.

Ὁ εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναφερόμενος *Ξανθίας*, ἴσως εἶναι ὁ αὐτὸς, περὶ οὗ ὁ Πλάτων μνείαν ποιεῖται, ὡς διδασκάλου τῆς Παλαιστικῆς (Πλάτ. Μένων. σελ. 265), ὃς ἐδίδαξε τοὺς υἱοὺς τοῦ Θουκυδίδου Μελησίαν καὶ Στέφανον (Πλάτ. περὶ ἀρετῆς σελ. 216). Ὅθεν εἰκάζω, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἴσως εἶναι ἀναγραφὴ ὀνομάτων διδασκάλων τῆς Παλαιστικῆς, οἵτινες πιθανῶς οἱ πλεῖστοι δὲν ἦσαν Ἀθηναῖοι. Κ. Σ. Π.

2848.

BOYΛ
ΔHMΣ

2848.

Ἡ] Βουλ[ὴ ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου καὶ ἡ Βουλὴ
τῶν Φ. καὶ ὁ] Δῆμ[ος

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1830 Σεπτεμβρίου 30 εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ὕψος τοῦ σωζομένου Βάθρου εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἵστατο ἐπ' αὐτοῦ ἀνδριὰς τινὸς, οὗ τὸ ὄνομα δὲν διετηρήθη.

Κ. Σ. Π.

2849.

ANΔPO
MEΛE

2849.

Ἀνδρο πείθης
Μελε[άγρου.

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0. Τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τῆς στήλης εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Κ. Σ. Π.

2850.

EYƧ ΔEKATEN
N

2850.

. . . . εὺς Δεκάτην
Θεῷ ἀνέθηκε]ν

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1834 πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πάχος 35 0/0, καὶ τὸ πλάτος 55 0/0. Πρὸς τὰ ἄνω φαίνεται ἡ ὀπὴ, ἐν ᾗ ἵστατο τὸ ἀνάθημα ἐκ τῆς τῶν λαφύρων Δεκάτης. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 2. Τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος τοῦ Βάθρου εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Π.

2851.

ΙΘ·ΙΘΕ
ΝΤΟΝΧΩ Ρ
Ι ΣΗΣΤΟΥΤΩΝΙ \
ΡΑΛΜΑΤΩΝΕΙΚΟΝΑΣΚΑ Ι Ι
ΗΚΑΘΕΛΟΙΗW Ε ΤΑΚΕΙΝ Ο Ι Η
ΤΕΓΗΝΚΑΡΠΟΝ ΦΕΡΕΙΝ ΜΗΤΕ
ΠΛΩΤΗΝΕΙΝΑΙΚΑΚΩΣΤΕΑΠΟ
ΑΥΤΟΥΣΚΑΙΓΕΝΟΣ ΟΣΤΙΣΔΕ
ΡΑΝΦΥΛΑΤΤΟΙΚΑΙΤΙΜΩΝΤΑΕΙΩC
ΑΥΞΩΝΔΙΑΜΕΝΟΙΠΟΛΛΑΚΑΙΑΙ
ΝΑΙΤΟΥΤΩΚΑΙΑΥΤΩΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙ
ΛΥΜΗΝΑΣΘΑΙΔΕΜΗΔΕΛΩΒΗΣΑΣΘΑΙ
ΔΕΝΗΑΠΟΚΡΟΥΣΑΙΗΣΥΝΘΡΑΥΣΑΙΗΣ
ΑΙΤΗΣΜΟΡΦΗΣΚΑΙΤΟΥΣΧΗΜΑΤΟΣΕΙ
ΤΙΣΟΥΤΩΠΟΙΗΣΕΙΗΑΥΤΗΚΑΙΕΠΙΤΟΥΤΟΙ

ΑΡΑ

ΑΛΛΕΑΝΤΑΤΕΕΠΙΘΕΜΑΤΑΤΩΝΜΟΡΦΩΝΑΣΙ
ΝΗΚΑΙΑΚΕΡΑΙΑΚΑΙΤΑΥΠΟΣΤΗΜΑΤΑΤΑΣΒΑΣΕΙΣ
ΩΣΕΠΟΙΗΘΗΣΑΝΚΑΙ ΕΠΙΠΡΩΤΩΤΕΚΑΙΕΠΙΠΡΩ
ΤΟΙΣΟΣΤΙΣΗΠΡΟΣΤΑΞΕΙΕΝΕΤΕΡΩ ΝΓΝΩΜΗΣ
ΑΡΞΙΕΝΗΓΝΩΜΗΣΣΥΜΒΑΛΛΟΙΤΟΠΕΡΙΤΟΥ
ΤΩΝΤΙΗΚΕΙΝΗΘΗΝΑΙΗΣΥΝΧΥ ΘΗΝΑΙ

2851.

[Ἥρως Πολυδευκείων.]

[Ταῖς δὲ ποτ᾽ ἐν τριόδοις σὺν σοὶ ἐνεστρεφόμην.]
πρὸς] Θε[ῶν καὶ Ἡρώων, ὅστις εἶ ὁ ἔχων τοῦ-
το]ν τὸν χῶ[ρον μήποτε μετακι-
νή[σ]ῃς τούτων [τί καὶ τὰς τούτων τῶν
ἀγ]αλμάτων εἰκόνας καὶ [τειμάς. Ὅστις
ἢ] καθέλοι, ἢ μετακεινοίη [τούτῳ, μή-
τε γῆν καρπὸν φέρειν, μήτε [θάλασσαν
πλωτὴν εἶναι, κακῶς τε ἀπο[λέσθαι
αὐτοὺς καὶ γένος. Ὅστις δὲ [κατὰ χώ-
ραν φυλάττοι καὶ τιμῶν τὰ εἰω[θότα, καὶ
αὔξων διαμένοι· πολλὰ καὶ ἀ[γαθὰ εἶ-
ναι τούτῳ καὶ αὐτῷ καὶ ἐκγόνοι[ς
λυμήνασθαι δὲ μηδὲ λωβήσασθαι μη-
δὲν, ἢ ἀποκροῦσαι, ἢ συνθραῦσαι, ἢ συγχέ-
αι τῆς μορφῆς καὶ τοῦ σχήματος. Εἰ δέ
τις οὕτω ποιήσει ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τούτοι[ς.

Ἀρά.

Ἀλλ᾽ ἐὰν τά τε ἐπιθέματα τῶν μορφῶν ἀσι-
νῆ καὶ ἀκέραια, καὶ τὰ ὑποστήματα, τὰς βάσεις,
ὡς ἐποιήθησαν καὶ ἐπὶ πρώτῳ γε καὶ ἐπὶ πρώ-
τοις, ὅστις ἢ προστάξειεν ἑτέρῳ, ἢ γνώμης
ἄρξιεν, ἢ γνώμης συμβάλλοιτο περὶ τού-
των τι, ἢ κεινηθῆναι, ἢ συνχυθεῖναι.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος στήλης τετραγώνου λίθου Πεντελησίου. Εὗρον αὐτὴν τὸ 1852 Ὀκτωβρίου 21 εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ χωρίου Κηφισίᾳ, ἔνθα ὑπάρχουσι λείψανα ναοῦ Ἑρμοῦ· ἣν δὲ μετὰ ταῦτα ἐλαιοτρι-

δεῖον, ὡς λέγουσιν, ἔνθα καὶ Ἐκκλησία πρότερον ἦν. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 85 0/0, τὸ πλάτος 66 0/0, καὶ τὸ πάχος 94 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα· ἔχουσι δὲ μέγεθος 0/0 2· ἦσαν δὲ ταῦτα ἐρυθρὰ χρωματισμένα, καὶ φαίνονται ἴχνη τοῦ χρώματος, κυρίως εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτῆς. Ὁ Βοίκχιος ἐδημοσίευσεν ἐπιγραφὴν τῆς αὐτῆς φύσεως (ὑπ' ἀριθ. 989) γεγραμμένην ἐπὶ Ἑρμοῦ, ἣν ὁ μὲν Δώνκινς (Donkins) ἔλαβεν ἐκ Κηφισίας, ὁ δὲ Τζάνδλερ (Chandler) ἐδημοσίευσε (*Muss. Oxon. II*, 60). Εὑρέθη δὲ αὕτη ἐκτὸς τῆς Κηφισίας ἐν ἐρειπίοις Ἐκκλησίας τινός. Αὕτη δὲ εἶναι ἑτέρα τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς, διότι ἐκείνη ἦν ἐπὶ Ἑρμοῦ, καὶ ἔκτοτε μετεκομίσθη· ἡ δὲ ἡμετέρα γέγραπται ἐπὶ πλακός, ὡς ἀνέφερον, καὶ κεῖται εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν μέχρι τοῦδε. Ὁ Βοίκχιος, ἐκ τοῦ χειρογράφου τοῦ Τζάνδλερ, λέγει, ὅτι εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ Ἑρμοῦ ὑπάρχουσι 27 γραμμαί, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν 12 οὕτως ἐγχαραγμέναι· εἰς δὲ τὸν λίθον ἡμῶν ὑπάρχει ὅλη ἡ ἐπιγραφὴ μία καὶ εἰς τὴν αὐτὴν πλευρὰν σημειουμένη, ὡς δημοσιεύομεν αὐτὴν ἐνταῦθα, καὶ ἐκείνη σύγκειται, ὡς εἴπομεν, τὸ μὲν ἓν μέρος ἐξ 27 γραμμῶν, τὸ δὲ ἕτερον ἐκ 12· ἡ δὲ ἡμετέρα ἅπασα ἐξ 22 μόνον γραμμῶν. Ἡ ἡμετέρα εἶναι ἑπομένως ἄλλη μὲν ἐκείνης τῆς αὐτῆς δὲ φύσεως, ὥσπερ ἦσαν καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 990, 991 —995 δημοσιευθεῖσαι ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχίου, καὶ εὑρεθεῖσαι ἡ μὲν ὑπ' ἀριθ. 991 εἰς Μαραθῶνα, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 993 εἰς Κηφισίαν καὶ ἄλλαι ἀλλαχοῦ, ἃς Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς ἀνέστησεν ἐν μέσῳ τῶν δάσεων καὶ τερπνῶν χώρων μνημεῖα τῶν πεφιλημένων καὶ συνήθων αὐτῷ, μεθ' ὧν τὰ μέρη ταῦτα πολλάκις περιῆλθεν εὐφραινόμενος.

Εἰς τὰς γραμμὰς 5 καὶ 22 ἡ λέξις *μετακεινοίη*, *μετακεινηθῆναι* τῇ ΕΙ γράφεται, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῷ Ι.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΚΑΙ ΓΕΝΟΣ ὑπάρχει κενὸν εἰς τὸν λίθον ἑνὸς γράμματος.

Ὁμοίως μετὰ τὴν 15 γραμμὴν ὑπάρχει κενὸν εἰς τὸν λίθον. Γέγραπται ἐπὶ τοῦ κενοῦ τούτου ἡ λέξις *Ἀρά*.

Ἡ εἰς τὴν 17 γραμμὴν ἀναφερομένη λέξις *ὑπόστημα* σημαίνει τὸν ὑπὸ τοῦ Βάθρου ἢ τῆς Βάσεως θεμέλιον λίθον. Ἐκ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς τῆς στήλης, ἴσως εἶναι καὶ ἑτέρα ἐπιγραφή, ἀλλὰ δὲν δύναμαι κατὰ τὸ παρὸν νὰ ἀνιχνεύσω τοῦτο, διότι ἡ πλευρὰ αὕτη εἶναι ἐντειχισμένη. Ἐπὶ δὲ τῆς στήλης ἐφ' ἧς φαίνεται, ὅτι ἵστατο ἄγαλμα, ἴσως τοῦ φίλου τοῦ Ἡρώδου Πολυδευκίωνος, ἢ Ἑρμοῦ, ὑπάρχει νῦν μεγάλον ἐπιστήλιον. Ἡ θέσις αὕτη, ἔνθα ἡ ἐπιγραφὴ καὶ ἄλλα λείψανα τῆς Ἀρχαιότητος ὑπάρχουσιν, ὡς ἀνέφερον, εἶναι πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς εἰς τὴν Κώμην Κηφισίαν ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς τὸν Δῆμον τοῦτον φερούσης· δεικνύει δὲ τοῦτο, ὅτι ἡ νῦν ὁδὸς εἶναι ἡ αὐτὴ τῇ ἀρχαίᾳ, καὶ ὅτι ἄλλην διεύθυνσιν δὲν ἔλαβεν, ὥσπερ καὶ αἱ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ὁδοὶ τῶν Ἀθηνῶν, αἵτινες τὴν αὐτὴν τοῖς ἀρχαίοις ἐφύλαττον διεύθυνσιν. Μετηλλάχθησαν δὲ κατά τι νῦν ἐκ τοῦ νέου σχεδίου τῆς πόλεως. Περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης θέλομεν πραγματευθῆ πλατύτερον ἀλλαχοῦ.

Κ. Σ. Π.

2852.	2852.
\ Ι Ο Σ Σ	. . α]ιος Σ[ωστράτου
ΡΟΔΩ ΡΟΝ	Ἡ]ρόδωρον [ἀνέστησεν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἄνωθεν δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ, τὸ κάτωθεν δὲν εἶναι σῶον. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, τὸ δὲ μῆκος 17 0/0. Ἵστατο δὲ ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ὁ ἀνδριὰς ἴσως τοῦ Ἡροδώρου ἐκείνου, ὃς διατρίβων παρ' Ἀντιγόνῳ εὔνους ἦν τῷ Δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο τὸ Ψήφισμα, ὃ ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 41.

Κ. Σ. Π.

2853.

ΠΠΟΘΩΝΤΙ
ΣΗΜΙΗ
ΑΝ . . .
ΣΑΝ . . ΔΙΑΣΦΛ . . ΤΙΔ
ΝΑΗ . . . . ΗΣ
ΕΠ .
ΣΙΦ
ΝΕ .
ΣΑΝΤΙΦΑ
ΛΛΙΣΘΕΝΗΣΠΡΟΒ
ΔΩΝΜΕΙΔΙΟΥ
ΛΛΑΙΣΧΡΙΔΗΣ
ΟΥΣΟΙ
ΛΙΞΕΝΗΣΚΑΛΛ
ΕΝΤΕΙΕΙ
ΕΑΣΦΥΓ
ΣΙΟ

2853.

Ἱ)πποθωντί(δος.
Ζημιη . . . . .
Ἀν . . . . .
Σαν . . διας Φλ[υεὺς
Ναη . . . . ης
. . . . Ἐπ . . .
. . . . Σιφ . . .
. . . . Νε . . .
. . . .
. . . . ς Ἀντιφά[νης
Κα]λλισθένης Προ[. . .
Μεί]δων Μειδίου
. . . . Αἰσχρίδης
. . . . ου Σο[υνιεὺς
Καλ]λιξένης Καλλ[ιξένου
. . . . ἐν τεῖ εἰ[κοστεῖ
. . . . έας Φυτ[. . .
. . . . . σιο . . . .

2854.

(Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τοῦ Βάθρου.)

ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΕΙΣ
ΕΙΣΑΝΤΙΚΛΕΙ
. . ΔΩΡΟΣΔΙΟ
Α . ΔΡΟΣΟ . . ΟΠΙ . ΝΟΣΞΥ . . .
ΙΦΟΝΓ . . . . . . ΩΙΔΗΜΟΣΙΑ
ΠΟΙΛ
Ν
Α
Ο
Π
ΒΟ .
ΑΙΣΧΡ . Ι
ΘΟΥΙ
Ε . . .
Σ . . .

2854.

Κεκροπίδος.
. . . σι]ς
οἱ Πρυτάν]εις Ἀντικλεί[δης
. . . Διό]δωρος Διο[δώρου
Μέν]α[ν]δρος Ο[ἰν]οπ[ί]ωνος Ξυ[πετεὼν
Ἀντι]φῶν Γ . . . . φ δημοσίᾳ
Ποιλ[. . . . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . κατὰ Πρυτα]ν[είαν
τοῦ Δήμου τοῦ] Ἀ[θηναίων
. . . . . .] ὅ[πως
. . . . . .] π[ρότερον
. . . . .]βο[υ . . .
. . .] Αἰσχρ[α]ῖ[ος
. . .] Θόυ[. . .
. . .] Ἐ[. . . .
. . .] Σ[. . . .

Ἐπὶ τῶν δύω πλευρῶν Βάθρου λίθου Πεντελητίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 43 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 17 0/0. Εἶναι κεκοσμημένον πρὸς τὸ ἄνω γείσσοις.

Αἱ πρῶται δύω γραμμαὶ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν εἰσὶ μεγαλήτεραι τῶν λοιπῶν γραμμῶν, αἵτινες εἰσὶ μικρότεραι καὶ λίαν ἐξηφανισμέναι. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ὀνομάτων τῶν πρυτανευσάντων ἀνδρῶν τῶν δύω τούτων Φυλῶν τῆς Κεκροπίδος καὶ Ἱπποθωντίδος.

Κ. Σ. Π.

2855.

ΗΘ
\ΦΗΓΑ
ΕΙΔΗΣΤΕΙΘ
ΙΡΑΙ

. . . . Ὀ]ῆθ[εν,
. . . .] Φηγα[ιεὺς,
Ἀριστ]είδης Τειθ[ράσιος,
. . . . Πε]ιραι[εύς.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτοῦ. Τὸ ὕψος τοῦ τεμαχίου (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, καὶ τὸ πλάτος 23 0/0. Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα \ΦΗΓΑ μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 18 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ὀνομάτων μετὰ τοῦ δημοτικοῦ αὐτῶν. Ἡ ἄρχουσα τοῦ τοπικοῦ *Τειθράσιος* ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένη τῇ ΕΙ, ὡς καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 115 καὶ 775 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 892 καὶ 1044 τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος, καὶ ἀλλαχοῦ· ἐν ἄλλαις δὲ τῶν ἐπιγραφῶν (σπανιώτερον ὅμως) ὡς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 182 διὰ τοῦ Ι εὕρηται. Κ. Σ. Π.

2856.

ΜΗΔΕΣ
ΜΗΔΕΣ
ΡΕΙΝΚΑΤ
ΕΕΛΑΙΣ
ΙΕΡΟΝΗ
ΠΕΙΣΧΕ
ΜΗΔΕΣ
ΝΕΣΘ/
ΚΑΤΑΤ
·ΤΟΝΔΕ
ΚΑΙΜ
ΝΑΙΑ
ΦΙ/

. .] μηδὲ σ'ὲ ἐπείσχει . .
. .] μηδὲ σ[ὲ . . . . .
. . τυ]ρεῖν κατ[ὰ τὰ πάτρια
τό τ]ε ἔλαι[ον δοῦναι τὸ ἀναγκαῖον
εἰς τὸ] ἱερὸν ἢ [ναὸν . . .
μηδὲ σὲ ἐ]πείσχε(ι . . . .
. . .] μεδὲ σ[ὲ . . . .
. . . γ]ενέσθ[αι . . . .
. . .] κατὰ τ[ὰ πάτρια
καὶ] τόν δε [τὸν Νόμον . . .
. . .] καὶ μ[ηδὲ . . . .
. . . Παναθή]ναια [. . .
. . . . .] φι [. . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1838 Μαΐου 20 εἰς τὸν Σχοινοῦντα, λιμένα τῆς Κορινθίας (νῦν Καλαμάκι). Μετεκομίσθη δὲ ἐκεῖ ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ἰσθμῷ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατα στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι διάταξίς τις, κανονίζουσα τὰ νενομισμένα διὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ἢ καὶ τῶν ἄλλων ναῶν τῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ. Κ. Σ. Π.

2857.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΙΑΤΙΜΟΔΗΜΟΣ

Καλλιστρατία, Τιμόδημος.

Ἐφ' ὑδρίας λίθου Πεντελικοῦ, ἐφ' ἧς γυνὴ ἱσταμένη φέρουσα βρέφος, καὶ δίδουσα τοῦτο ἑτέρᾳ γυναικὶ ἱσταμένῃ ὡσαύτως, ἥτις ἐκτείνει τὴν χεῖρα αὐτῆς, ὅπως δεχθῇ τοῦτο. Ὄπισθεν δὲ αὐτῆς παρίσταται ἀνὴρ ἱστάμενος. Τὸ ὕψος τῆς ὑδρίας (ὅσον σώζεται) εἶναι 49 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 27 0/0. Ὁ τύπος εἶναι τετριμμένος ἐκ τῆς χρήσεως καὶ τοῦ χρόνου. Κ. Σ. Π.

2858.

ΝΟΣ
ΜΑΓΟΡΟΥ
ΙΟΣ

. . . νος
Ἑρ]μαγόρου
Ἑρμε]ιος

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1835 Αὐγούστου 16 εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Κ. Σ. Π.

2859.

ΧΟΝΤΟ　　　Ν Τ>Κ
Σ ΕΛΕΥ　　　Υ, Ī Β7
Α ΣΟΙΠΡ　　　ΕΙΣΤ
ΙΔΟΣΦ　　　ΤΙΜΙ
ΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΑΙΣΙΤ
Ν　ΕΡΩΝΥΜΟΣΦΛΖΣΩΣ
ΑΝΑΦ/
ΑΙΛΙΜΑΡΚΟΣ
ΣϽ　　　ΑΘΗΝΑΙΟΣϽ
ΗΠΙΑΔΟΥ　　ΛΕΩΝΙΔΗΣΑΘΗΝΑΙΟ
ΗΠΙΑΔΟΥ　　ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΙΩ
ΔΟΚΙΜΟΥ　　ΣΙΜΟΥ
ΛΕΩΝΙΔΗΣΦΛΩΡΟΥ
ΑΦΡΟΔΗΣΙΟΣ
ΑΒΡΩΝΑΙΛϽΔΙΩΝ
ΠΟΥ　　　ΕΡΥΑΔΑΙ
ΦΙΜΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΜΥΣΤΙΚΟΙϽ
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣΒΟϽ
ΙΞΣ

2859.

. . . .
οἱ Ἄρχ)οντ(ες τῆς Ἀ)ντιοχ(ίδος) Κ(λαύ-
διος) Σελεύ(κου) ĪΒ7
καθ') ἃς οἱ Πρ(έσβ)εις τ(ῆς
Ἀντιο)χίδος Φ(υλῆς) τιμ(ήσαν-
τες ἑαυτ)οὺς καὶ τοὺς ἀἰσίτ(ους
ἀνέγραψε)ν Ἐπώνυμος Φλ[αύδιος] Σώσ[τρατος
Ἀναφ[λύστιοι
Αἴλ[ιος] Μάρκος
. . . . . ς　　Ἀθηναῖος,
. . Ἀσκλ]ηπιάδου　Λεωνίδας Ἀθηναῖο[ς
. . Ἀσκλ]ηπιάδου　Διονυσόδωρος Ζω-
. . Δοκίμου　　σίμου
Λεωνίδης Φλώρου
Ἀφροδίσιος
Ἅβρων Αἴλ[ιος] Δίων
. . . που　　Ἐρυάδαι
Τρο]φίμου Ἀπολλώνιος Μάγνο[ς
Μυστικοί,
Ἐπαφρόδιτος Βοτ . . .
. . . ι.ς

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1856 Ἀπριλίου 18 εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐκκλησίαν τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ἥτις νομίζω, ὅτι κατέχει τὴν θέσιν τοῦ ναοῦ τῶν δώδεκα θεῶν, παρὰ τὴν Βασίλειον Στοὰν, εἰς τὴν ἐνορίαν, καλουμένην νῦν *Σολάκοι*. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, καὶ τὸ πλάτος 19 0/0.

Αἱ πρῶται ἓξ σειραὶ εἰσὶ μεγαλητέρων γραμμάτων τῶν λοιπῶν σειρῶν, ἤτοι τὰ γράμματα ταῦτα εἰσὶ μεγέθους 0/0 2· τὰ δὲ τῶν λοιπῶν σειρῶν εἰσὶ μεγέθους 0/0 1. Νομίζω, ὅτι ὁ λίθος, οὗ τὸ πάχος δὲν δύναμαι νὰ περιγράψω, διότι οὗτος νῦν χρησιμεύει εἰς τὸ λιθόστρωτον τῆς ῥηθείσης Ἐκκλησίας, ἣν σχήματος Ἑρμοῦ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι αὕτη ἀναγραφὴ ἐστὶν εἰς δύω στήλας κατὰ Δήμους τῶν Ἀρχῶν τῆς Ἀντιοχίδος Φυλῆς. Ἄρχεται δὲ ἡ ἀναγραφὴ αὕτη ἀπὸ τοὺς Ἀναφλυστίους.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν τὴν ἄρχουσαν τῆς λέξεως ΑΕΙΣΙΤΟΙ τὸ ΕΙ γράφει διὰ τοῦ Ι *Ἀΐσιτοι*, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῇ ΕΙ *Ἀείσιτοι*.

Ὁμοίως εἰς τὴν 15 γραμμὴν ἡ προπαραλήγουσα τοῦ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ εἶναι γεγραμμένη διὰ τῆς Η *Ἀφροδήσιος*, εν ἄλλαις δὲ τῶν ἐπιγραφῶν διὰ τῆς ΕΙ εὕρηται γεγραμμένον τὸ ὄνομα, καὶ ἐν ἄλλαις διὰ τοῦ Ι *Ἀφροδίσιος*.

Ὡσαύτως τὴν προπαραλήγουσαν τοῦ Δήμου ΕΡΥΑΔΑΙ ἀναφερομένην εἰς τὴν 17 γραμμὴν διὰ τοῦ Υ γράφει, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τοῦ ΟΙ *Ἐροιάδαι*.

Κ. Σ. Π.

2860.	2860.
Ϲ ΦΑΙΝΑΡΕΤΗϹↃ	. . . . . ς Φαιναρέτης.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ακρόπολιν. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 32 0/0, καὶ τὸ πλάτος 24 0/0. Τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ, τὸ ἀριστερὸν καὶ δεξιὸν εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ κάτω μόνον σώζεται· εἶναι δὲ κεκοσμημένον γείσσοις. Τὸ Σ εἶναι ἐγχαραγμένον οὕτω Ϲ. Ἴσως ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ὁ ἀνδριὰς τῆς Φλ. Φαιναρέτης, περὶ ἧς ἀναφέρει ἡ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ἐπιγραφὴ ὑπ' ἀριθ. 363. Κ. Σ. Π.

2861.	2861.
ΡΕ · ΑΝΗΣ	Χαι]ρε[φ]άνης
ΛΕΙΕΥΣ	Αἰγι]λειεύς.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 6, καὶ τὸ πλάτος 10 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς, πρὸς τὸ κάτω σώζονται γλυφαὶ τινὲς Ἰωνικοῦ κόσμου. Ἡ προπαραλήγουσα τοῦ τοπικοῦ ὀνόματος τοῦ Δήμου Αἰγιλία εἶναι γεγραμμένη διὰ τῆς ΕΙ [Αἰγι]λειεύς.

Κ. Σ. Π.

2862.	2862.
ΜΙ . . . Ε	. . . .
Π. . . . . Ↄ	. . . .
ΑΡΕΠΟΙΟΝΟΣ	Σ]αρεπίωνος
ΤΡΕΩΣ	Λαμπ]τρέως
5 ΝΗ	5 γυ]νή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς πόλεως. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 36 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 72 0/0.

Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα γραμμὴ εἰσὶ σχεδὸν ἐξηλειμμέναι. Κ. Σ. Π.

2863.

ΟΙΣ
ΣΥΝ
ΙΛΟΣ Α
ΛΑΙΕΥΣ
ΠΟΥΜΙ
ΙΤΟΣ
ΥΧΟ

2863.

. . . . τ]οῖς
. . . . συν
. . . ιλοσα
. . Ἁ]λαιεὺς
. . . Πουμι
. . . ιτος
. . δαδο]ύχο[υ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1834 εἰς τὰ ἐρείπια τὰ περὶ τὸν Πύργον τοῦ Κυῤῥήστου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτῆς, εἰς τὸ κάτω μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 3, τὸ δεξιὸν εἶναι ἀνέπαφον.

Κ. Σ. Π.

2864.

ΑΝΗΣ
ΝΟΥΣ
ΜΕΥΣ

2864.

Διοφά]νης
Διοφά]νους
Εὐωνυμ[ ]εύς.

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1836 εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀκρωτηριασμένον· κάτωθεν φαίνεται μέρος κρίνου ἀναγεγλυμμένου εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

2865.

Ι ΜΙΛΗΣΙΑ
ΥΣΤΙΟΥΚΛΥΜ
ΩΣΓΥΝΗ

2865.

. . . . . α] Μιλησία
. . . Ἀναφλ]υστίου, Κλυμέ-
νους . . . . ἔ]ως γυνή.

Ἐπὶ τμήματος τύπου λίθου Πεντελικοῦ. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐγχαραγμένα ἐπὶ τοῦ ἐπιστηλίου τοῦ τύπου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, καὶ τὸ πλάτος 33 0/0. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ τύπου, ὥσπερ καὶ τὸ κάτω ὅλως ἐλλείπουσιν.

Κ. Σ. Π.

2866.

ΧΕΡϹΙ ΟϹΤΕΑ ΤΑ ΜΑ ΤΑΡΑ
ΞΑϹΤΗΘΙ ΘΥΡΗϹ ΕΞω ΕΝΔ
ΟΝ ΠΟΔΑ ΜΗ ΠΟΤ' ΕΙϹΑΞ
ΗϹ ΟΥ ΓΑΡ ϹΟΙ ΘΕΜΙ ϹΕϹΤΙΝ
ΔΟΜωΝΜΕΜωΝ ΕΞΑΠΕΛΑ
ΥΝΕΙΝ

2866.

Χερσὶ ὀστέα τὰ μὰ ταρά-
ξας [σ]τῆθι θύρης ἔξω, ἔνδ-
ον πόδα μὴ ποτ' εἰσάξ-
ῃς, οὐ γὰρ σοὶ θέμις ἐστὶν
δόμων μ' ἐμῶν ἐξαπελα-
ύνειν.

Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιτυμβίου ταύτης καὶ ἐμμέτρου ἐπιγραφῆς χρεωστῶ εἰς τὸν Ἰατρὸν Κ. Γεώργιον Τζιγαρᾶν. Ἔδοσε δὲ αὐτῷ τὸ ἀντίγραφον τοῦτο ὁ φίλος τῶν Ἀρχαιοτήτων Κ. Κωνσταντῖνος Μάνθος, ὃς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ηὗρεν εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Καρθαίας· μετεκόμισε δὲ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ τὸ πρωτότυπον. Τὸ Μ, Ξ, Σ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Μ, Ξ, Ϲ, ω. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἀνοίγειν καὶ εἰσέρχεσθαι εἰς ξένους τάφους ὅρα τὴν ὑπ' ἀριθ. 231 ἐπιγραφήν, εὑρεθεῖσαν εἰς Αἴγιναν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Σκυθίνου, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 716 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ πλείστας ἄλλας τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφημερίδων πρὸς δρ. 3. | ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ. | Τιμὴ ἐτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

2867.

ΓΕΝ Τ
ΓΑΡΕ Σ
Ω ΣΕ
ΝΤΑ
ΥΤΑ
ΗΜΑΣ

2867.

πέντ[ε
γὰρ ἔσ-
ωσε-
ν τα-
ῦτα
ἡμᾶς.

Ἐπὶ φαρέτρας μολυβδίνης, εὑρεθείσης εἰς τὴν Λάμψακον, καὶ μετακομισθείσης εἰς Ἀθήνας, ἥτις καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος πρὸς τὸ ἄνω μέρος 0/0 8, πρὸς δὲ τὸ κάτω 0/0 5, τὸ δὲ πάχος πρὸς τὸ ἄνω μέρος 0/0 4, πρὸς δὲ τὸ κάτω 0/0 2. Ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς μόνον πρὸς τὸ ἄνω φέρει τύπον τόξου, ἐφ' οὗ βέλος πτερωτόν. Τὸ τόξον φαίνεται ὡς σειρόμενον, παριστάνεται δὲ ὡς ἐν ὥρᾳ βολῆς. Κάτωθεν τοῦ τύπου τούτου παρίσταται ἕτερος τύπος φαρέτρας, φερούσης τέσσαρα βέλη πτερωτά· κρέμανται δὲ ἐξ αὐτῆς δύω ταινίαι κατ' ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτῆς, δι' ὧν ἐκρέματο τῷ ὤμῳ. Μετὰ τὸν τύπον τοῦτον παρίσταται δελτίον, ἐφ' οὗ ἡ παροῦσα ἐπιγραφή. Κάτωθεν τοῦ δελτίου τούτου ὑπάρχει τύπος δόρατος καὶ πελέκεως, ταῦτα δὲ συςαυροῦνται ἐντὸς κύκλου. Ἀμφοτέρωθεν τῶν τύπων τούτων, καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς φαρέτρας, ὑπάρχει γραμμὴ ὀδοντωτὸς παρεμφερὴς τῶν κινήσεων τοῦ κεραυνοῦ.

Κ. Σ. Π.

2868.

ΕΒΕΙΩCΑ
ΕΤΩΝΚΘ

ΑΡΖΩΣΙΜΗΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΤΟΥΚΑΙ
ΘΡΙΑΣΙΟΥΓΥΝΗΘΥΓΑ
ΤΗΡΔΕΑΒΡΟΥΚΗΠΙΔΟΥ
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΜΕΤΟΝΘΕ
ΟΝΥΜΕΙΝΤΟΝΕΠΟΥΡΑ
ΝΙΟΝΚΟΜ . . . . . . ΑΘ
ΝΩΝΕΝΤΗΠΑΤΡΙΔΙ

2868.

Ἐβείωσα
ἐτῶν κθ'.

Ἀρ: Ζωσίμη Ἀθηναίου
Ἀφροδεισίου τοῦ καὶ
Θριασίου γυνὴ, θυγά-
τηρ δὲ Ἄβρου Κηπίδου
ἐνθάδε κεῖμ[αι]· τὸν Θε-
ὸν ὑμεῖν τὸν ἐπουρά-
νιον· κομ[ισθεῖσα ἐξ] Ἀθ[η-
νῶν ἐν τῇ πατρίδι

Ἐπὶ τύπου ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1855 εἰς τὴν Ἦλιδα, εἰς κώμην καλουμένην *Μπουχιώτη* τοῦ Δήμου Ἤλιδος. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι ἑνὸς μέτρου, τὸ πλάτος 70 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0. Ἐπὶ τοῦ γείσσου εἰσὶ γεγραμμένα τὰ γράμματα ταῦτα ΕΒΕΙΩCΑ ΕΤΩΝ ΚΘ. Ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ ὤμου τοῦ τύπου ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφὴ, ἀρχίζουσα οὕτως ΑΡΖΩΣΙΜΗ. Ὁ τύπος παριστάνει γυναῖκα ἱσταμένην καὶ ἐνδεδυμένην χιτῶνι ποδήρει, ὃν διὰ τῆς δεξιᾶς αὐτῆς χειρὸς βαστάζει παρὰ τῷ ἀριστερῷ μαστῷ αὐτῆς. Ὁ τύπος εὑρέθη μεταξὺ τῶν χωρίων Μπουχιώτη, Καλυβίων καὶ Παλαιοπόλεως. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο εὑρίσκουσιν οἱ κάτοικοι, ἀνασκάπτοντες, πλάκας λευκοτάτου λίθου, ὕψους ἑνὸς μέτρου, πλάτους 50 0/0, καὶ πάχους 0/0 1. Αἱ πλάκες αὗται πληθεῖσαι φαίνονται καθαρώταται, ὡς ἀλαβάστριναι. Ἐν τῷ Πολυανδρίῳ δὲ τούτῳ τῶν Ἠλείων ἀνευρίσκονται ἐνίοτε τετραγωνικοὶ λίθοι, ὕψους τεσσάρων περίπου μέτρων. Κεῖται δὲ τὸ Πολυάνδριον παρὰ τὸν παραῤῥέοντα Πηνειὸν ποταμόν. Καὶ ἐκ τῶν γραμμάτων καὶ ἐκ τῆς ἐννοίας τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι αὕτη ἐγράφη κατὰ τὸν πρῶτον αἰῶνα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Τὸ εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα ΑΒΡΟΣ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπίθετον ΚΗΠΙΔΗΣ, ΑΒΡΩΝ δὲ πολλάκις. Δὲν εἶδον τὸν λίθον διὰ νὰ ἀποφανθῶ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων. Ἐν τῷ ἀντιγράφῳ δὲ, ὅπερ μοὶ ἐδόθη, παρατηρῶ, ὅτι τὸ Δ, Ε, Θ καὶ Π εἰσὶν οὕτως σημειωμένα Δ, Є, θ, Π.

Κ. Σ. Π.

2869.

. . . . ΚЄ
ΙΙΛЄ
ΤΦΙΛΗΤЄ
Η ΚΥΠΑ
ЄΤΗ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου ὁμοίου τῷ Παρίῳ. Εὑρέθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2868). Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 70 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 2. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀμελῶς ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

2870.

ΝΟΥϹΙ ΜΟΝ
ΙΟΥϹ ΚΑΙΤΟΥϹΛΙϹΟΡΙΟΥϹ Λ
ΟΙ ΙΙЄΙΡ

ΑΚΡΑΤЄΙΔΗϹ Ͻ ΑΖΗΝ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ ΛΑΚΡΑΤЄΙΔΟΥ ΑΖΗΝ
ΟΡΟϹ ΑΖΗΝ
ΠЄΙΘΩΝ ΚΑΡΠΟΥ ΠЄΙΡ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗϹ ЄΛЄΥϹΙΝΙΟΥ ΠЄΙΡ
ЄΥΚΑΡΠΙΔΗϹ ЄΙϹΙΔΟΤΟΥ ЄΚΚΟΙ
ΙΟΥΝ ΠΙΝΔΑΡΟϹ ΑΖΗΝ
Є ΡΥΛΛΑΝΟϹ ΑΛЄΞΑΝΔΡΟϹ ΠЄΙΡ
ΜΠ ΤΡΥΦΩΝ ΠЄΙΡ
ΔΟΜΙΤΙΟϹ ΠΡΑΙΝЄϹΤЄΙΝΟϹ ΑΖΗΝΙ

ΔΟΜΙΤ . . ΤΡΟΦΙΜΟϹ ΑΖΗΝ
ЄΠΙΚΤΗΤΟϹ ЄΙϹΙΔΩΡΟΥ ΑΖΗ
ΜΙΛΩΝ ЄΙϹΙΔΩΡΟΥ ΠЄΙ
ΑΙΛΙΟϹ ЄΠΙΚΤΗΤΟΥ ΠЄΙ
ϹΠΟΝΔΩΝ ЄΡΜЄΙΟΥ ΑΖ
ЄΥΠΡΑΞΙΔΗϹ ΦΙΛЄΙΝΟΥ Є
ΧΡΥϹΙΠΠΟϹ ΑΝΘЄϹΦΟΥ
ЄΡΑΤΩΝ ЄΥΜЄΝΟΥϹ
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹ ΝΙϹΤΟΥ
ΑΦΡΟΔЄΙϹΙΟϹ ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ
ΖΩΠΥΡΟϹ ΗΡΑΚΛЄΩΝΟϹ
ΑΙΛΙΟϹ ΔΗΜΟϹΘЄΝΗϹ

2870.

Οἱ Πρυτάνεις . . . . Μυῤῥι)νούσιος . . . . μον . . . .
ἀνέγραψαν ἑαυτ)οὺς καὶ τοὺς Ἀϊσίτους . . . λ . . . .
. . . οι . . . . . Πειρ(αιεὺς

Λ]ακρατείδης) Ἀζην[ιεὺς],
Ἀσκληπιάδης Λακρατείδου Ἀζην[ιεὺς],
. . . . ορος Ἀζην[ιεὺς],
Πείθων Κάρπου Πειρ[αιεὺς],
Φιλοκράτης Ἐλευσινίου Πειρ[αιεὺς],
Εὐκαρπίδης Εἰσιδότου ἐκ Κοί[λης],
Ἰούν[ιος] Πίνδαρος Ἀζην[ιεὺς],
Γ]ερύλλανος Ἀλέξανδρος Πειρ[αιεὺς],
. . μπ . . Τρύφων Πειρ[αιεὺς],
Δομίτιος Πραινέστεινος Ἀζην[ιεὺς],

Δομίτ[ιος] Τρόφιμος Ἀζην[ιεὺς],
Ἐπίκτητος Εἰσιδώρου Ἀζη[νιεὺς],
Μίλων Εἰσιδώρου Πει[ραιεὺς],
Αἴλιος Ἐπικτήτου Πε[ιραιεὺς],
Σπόνδων Ἑρμείου Ἀζη[νιεὺς],
Εὐπραξίδης Φιλείνου ἐ[κ Κοίλης],
Χρύσιππος Ἀνθέσφου . . . .
Ἐράτων Εὐμένους . . . .
Διονύσιος Νίστου . . . .
Ἀφροδείσιος Ἡλιοδώρου . . .
Ζώπυρος Ἡρακλέωνος . . .
Αἴλιος Δημοσθένης [Σφενδαλεὺς],

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1831 Σεπτεμβρίου 12 πρὸς τὸ βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως, οὐ μακρὰν τοῦ Πρυτανείου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν μέρος αὐτῆς, τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω εἰσὶν ἀκέραια.

Αἱ πρῶται τρεῖς γραμμαὶ εἰσὶ μεγαλήτεραι τῶν ἑτέρων, αἵτινες παρίστανται ἐγχαραγμέναι ἐν δυσὶ στήλαις.

Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ὀνομάτων ἀνδρῶν πρυτανευσάντων τῶν Δήμων Πειραιῶς, Ἀζήνης, Κοίλης καὶ ἄλλων, (ὧν τὰ ὀνόματα δὲν διετηρήθησαν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν) τῆς Ἱπποθωντίδος Φυλῆς, ἐξαιρουμένων τῶν τριῶν εἰρημένων. Τὸ Ε, Ξ, Π, Σ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Є, Ξ, Π, C, Ѡ.

Ὁ εἰς τὴν 15 γραμμὴν τῆς δευτέρας στήλης ἀναφερόμενος Αἴλιος Δημοσθένης ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 192 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ὡς Πρύτανις. Ἴσως δὲ τὸ ἐκεῖ ἀναφερόμενον τοπικὸν Σφήττιος εἶναι λάθος ἀντὶ Σφενδαλεύς, Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη συνέχεται ἴσως μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ, 2599 προεκδοθείσης ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, διότι ἀμφοτέρας εἰς τὸ Πρυτανεῖον ηὗρον, καὶ ἀμφότεραι τοὺς αὐτοὺς Δήμους ἀλλεπαλλήλως ἀναφέρουσιν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὑπ' ἀριθ. 2599 εἶναι ἐντειχισμένη δὲν δύναμαι νὰ προσαρμόσω νῦν ἑκάτερα τὰ τμήματα.

Κ. Σ. Π.

2871.	2871.
ΤΑΠΑΡΑ	τὰ σκῦλα] τὰ παρὰ [τοῦ πολέμου
ΝΤΕΣΑΕΙ	ἀναθέσα]ντες ἀεὶ [. . . . .
ΤΟΝΔΕΘΕ	. . .] τὸν δὲ Θε[ὸν . . . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου μέλανος. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1838 Ἰουλίου 30 εἰς τὰ ἐρείπια μιᾶς τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν ἐν τῇ Πλαταίᾳ. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἄνω, καὶ δεξιὸν μέρος αὐτοῦ. Τὰ δὲ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

2872.	2872.
ΓΑΓЄΝΑΙѠΝ	. . . . ἔρ]γα γεν[ν]αίων [ἀνδρῶν
ΖΥΓΙΗΝ	. . . . συ]ζυγίην [. . . .
ΝΗΔΑΡΑΚΟCΜΟΥ	. . .]ν, ἡ δ' ἀρὰ κόσμου [. .
ΡΙΠΡЄΠЄѠΝ	. . . . πε]ριπρεπέων [ἀνθρώπων

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου μέλανος. Ηὗρον αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιόν, καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ. Τὰ γράμματα Α, Ε, Μ, Π, Σ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Α, Є, Μ, Π, C, Ѡ.

Κ. Σ. Π.

2873.	2873.
ΑΝΕ	. . . πρυτ]ανε[υούσης τῆς . . .
ΙΕΠΙ	Φυλῆς . . .]ι ἐπὶ [. . Ἄρχοντος
ΡΑΧΜΑΣ	. . . . . δ]ραχμὰς [. . . .
ΠΑΡΕΙΤΑ	. . . . . .] παρεῖτα[ι . . . .
ΙΑΘΕΝΑΙΑ	. . . . . τῆ] Ἀθηναίᾳ [. . . .
ΡΕΜΑΤΟΝ	ἐκ τῶν ἱερῶν χ]ρημάτω[ν . . . .
ΤΟΝΧΙΛΙ	. . . . .] τῶν χιλί[ων . . . .
ΕΜΑΤΑΕ	. . . . χρ]ήματα ἕ[καστα . .
ΝΑΟΣΑ	ὁ ἀρχαῖος] ναὸς Ἀ[θηνᾶς
ΣΠΟΛ	τῆ]ς Πο[λιάδος . . . .
ΙΛ	. . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Ἐρεχθείου ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ δεξιόν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Τὸ Ε, Λ, Ρ καὶ Σ εἰσὶν οὕτως Ε, Λ, Ρ, Σ,. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος περὶ τῶν ἱερῶν χρημάτων τῶν ἐν τῷ ἀρχαίῳ ναῷ τῆς Πολιάδος, ἐν ᾧ ὁ ἄσβεστος λύχνος. Περὶ τοῦ ναοῦ τούτου ἀναφέραμεν εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1612 καὶ 2830 ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

2874.

ΘΕΟΦΙΛΟΣΟ
ΔΗΜΑΡΧΗΣΑΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

2874.

Θεόφιλος Ὀ[ῆθεν
δημαρχήσας
ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1837** εἰς τὸν χῶρον τῆς νοτίου Ἀττικῆς παραλίας, ὅστις καλεῖται νῦν *Βάρη*, εἰς τὰ ἐρείπια τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας, ἥτις κατέχει νῦν τὴν θέσιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἥβης. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

2875.

ΝΑΡΧΟ
ΙΒΟΙΠΡΥΤΑΝ
ΤΕΣΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙ
ΕΠΩΝΥΜΟΣΣΤΡΑΤΙΟΣ

2875.

. . .]ον Ἄρχο[ντα καὶ . . . . . .
οἱ ἔφη]βοι πρυταν[ευούσης τῆς . . . Φυλῆς
ἀναγράψαν]τες ἑαυτοὺς καὶ [τοὺς κοσμητὰς
Ἐπώνυμος Στράτιος

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1830** εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Ἐρεχθείου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ἐφήβων· ἀνάγεται ἐπομένως εἰς τὴν τάξιν τῶν γυμναστικῶν ἐπιγραφῶν.

Ὁ εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ἀναφερόμενος Στράτιος ἴσως εἶναι ὁ αὐτὸς Στρατίῳ τῷ Σαραπίωνος Χολλείδῃ κοσμητῇ, ἀναφερομένῳ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **425** ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

2876.

ΕΚΡΟΠΙΔΟΣΟΙΣΤΡΑΤΕΥ
ΑΙΟΤΑΞΙΑΡΧΟΣΒΟΥΛΑΡ

2876.

Κ]εκροπίδος οἱ στρατε[υσάμενος
κ]αὶ ὁ Ταξίαρχος, Βουλαρ[χοῦντος . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ, τὸ ἄνω καὶ κάτω εἰσὶν ἀκέραια. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι **25 0/0**, καὶ τὸ πλάτος **29 0/0**. Τὰ γράμματα εἰσὶν Ἀττικὰ καὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἦν ἐπ' αὐτοῦ ἀνάθημά τι, ὅπερ οἱ τῆς Κεκροπίδος στρατευσάμενοι καὶ ὁ Ταξίαρχος ἀνέθεσαν τῇ Ἀθηναίᾳ δεκάτην νίκης τινός. Ὁ ἀναφερόμενος ἐνταῦθα Βούλαρχος εἶναι συνώνυμος τοῦ Ἀρχίβουλος, Πρόβουλος· ὅθεν Φύλαρχος καὶ Βούλαρχος (Ἀρ. Πολ. δ'). Καὶ πατὴρ καὶ Βούλαρχος (Αἰσχ. Ἱκέτ.).

Κ. Σ. Π.

2877.

Ι Ρ Ο Σ Ε Ι
Η Μ Ο Κ Ρ Α Τ
Κ Α Κ Α Ι Δ Ι Κ /
Ε Τ Α Σ Κ Α Ι

2877.

ἐν τῇ κλη]ρώσει [. . . .
. . . Δ]ημοκρατ[ίας . .
ἀρετῆς ἕνε]κα καὶ δικ[αιοσύνης
τοὺς Φυλ]έτας καὶ [τοὺς Δημότας

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτοῦ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι **0/0 8**, καὶ τὸ πλάτος **12 0/0**. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ καὶ οὐχὶ ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἵστατο ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἀνάθημά τι

Κ. Σ. Π.

2878.

ϘΙΟΓΟΙ

ΕΝΙΟΙΣ . . . . Ι ΕΘΕΚΕΝ
ΕΚΤΟΥΡ . . . /ΑΡΧΟΝ ΣΥΛΛΑΣ
ΙΣΥΓΝ . . . . ΗΜ . ΑΤΟ/ ΣΥΝΕΔΡΕΥΟΝΤΟΣ
ΑΝΕΓΟ . . . . Ι . . . . Ο . . ΟΣ
ΕΝ . ΓΥΣ . . . . ΤΟΥΣ
ΕΝ . ΟΙΣΜΕΝ . . . . ΟΝΙΛΙΕΚΤΕΣ
ΓΣΙΟΜΕΙΟΙΙ . . . . /ΥΑΙΑΝΤΕΣΗΙΕ
Α . . ΛΛΟΣΑΣ . . . . ΟΚΕΙΠΕΠΛΟ
ΦΙ . . ΔΟΝΑΣ . . . . ΤΕΤΟΥΤΟΙΣ
ΟΙΙ . . . . ΟΣ . ΤΟΤΕΣΑΘΕΝΑΣ
ΑΚ . . . . ΕΞΩΙΤΟΥΤΟΠΟΥ
ΕΟ . Κ . . . . ΝΩΙΤΕΝΑΛΟ
ΥΕΝΗΙΕΡΑΣ . . . . ΣΥΠΟΔΑΣ
ΕΠΙ . . . . Α ΛΛΕΝΠΕΡ
ΕΙΔ . . ΜΕΝΕΝΚ . \Ι . . . . ΥΤΟΥΣΗΕΚΑ
ΤΟΝΥ . ΔΑ . . . . ΞΕΝ . . . . . .
ΞΕΝΟΔΟΤΟΝ . . . . ΟΝΕΥ . ΥΔΟΡ
ΕΧ . ΧΒΕΚΤΟ . . . . ΧΡΟΙΣΓΥΑΙΣ
ΤΟ . ΛΛΑΣ . . . . ΥΓΚΟΣ
ΚΑΙ . . . . ΗΟΣΤΕ

2878.

Ἱερ]οποι[οὶ
ἐνίοις . . . . . (ἀνέ)θηκεν
ἐκ τοῦ ῥ . . . Ἄρχον(τος) Σύλλας
κα]ὶ συγν[. . . προγρά]μ[μ]ατο[ς] συνεδρεύοντος
ἀνέγο[μ . . . . ο[ὗτ]ος
Ἀζ]ην[ιε]ὺς [. . . . . αὐ]τοὺς
ἐν[ί]οις μὲν[. . . . .]όνιαι ἐκ τῆς
δεχ]σιο[ύ]με[ν]οι [ι . . . . . .]υαίαν τῆς ἱε[ρᾶς
ἀ[να]λώσας [. . . . . . . δο]κεῖ πέπλ[ον
Φι[λι]δώνας [. . . . . . .]τε τούτοις
οἱ [. . . . .]το τῆς Ἀθηνᾶς [ἕδος
ἐν] Ἀκ[ροπόλει . . . .] ἔξω τοῦ τόπου
. εο . κ[. . . . .]νῳ τὴν ἀγο[ρὰν
ἐγραμμάτε]υεν ἱερὰς [. . . . . . δα]σύποδας
ἐπὶ [τῆς . . . Ἀρχῆς . . . . . .]α ἄγε[ι]ν περ[ι-
ειδ[ῆ] μένε[ι]ν κ[α]ὶ [. . . . . . α]ὐτοὺς ἑκα[τέρους
το[ῦ] νῦ[ν] δα[πέδου . . . . ἔδο]ξεν [τῷ Δήμῳ
Ζηνόδοτον [. . . . . τοῦτ]ον Εὐ[ρ]υδώρ[ου
. . εχ . χβέκτο[υ . . . . χροις γύαις
. . το [ἄ]λλας [. . . . . θρ]υγκὸς
. . καὶ [. . . . . ὅς τε

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1838 εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 70 0/0, τὸ πλάτος 35 0/0, καὶ τὸ πάχος 17 0/0.

Αἱ δύω πρῶται γραμμαὶ, ἤτοι ἡ 2 καὶ 3, εἰσὶ μεγαλητέρων χαρακτήρων, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰσὶ μικροτέρων. Τὰ γράμματα εἰσὶν Ἀττικὰ, ὡς φαίνονται εἴς τινα μέρη. Τὸ ἐπάνω μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Ἅπασαι αἱ γραμμαὶ εἰσὶν ἐπίτηδες ἐξεσμέναι, πλὴν τῶν ἄκρων τῆς ἐπιγραφῆς εἰς ὅλας τὰς γραμμάς. Ἴσως δὲ τὸ κατόρθωμα αὐτὸ εἶναι τοῦ Φουρμόντη, διότι διὰ τῆς σμίλης τὰ γράμματα κατὰ τὰ μέσα τοῦ λίθου εἰσὶν ἐξηλειμμένα ἐπίτηδες, ὅπως μὴν ἀναγινώσκωνται. Τὴν πλάκα δὲ ταύτην εἰς κρήνην Τουρκικῆς οἰκίας ἔθεσαν, ὡς δεικνύεται τοῦτο ἀπὸ τὴν ὀπὴν, ἣν κάτωθεν τῆς πλακὸς ἐπίτηδες ἤνοιξαν, ἵνα θέσωσι τὸν σωλῆνα τῆς κρήνης.

Κ. Σ. Π.

2879.

Ο Ο
ΕΡΙ ΤΗΝΑΚΡΟΠΟΛΙ
ΠΙ Σ ΚΕΥΗΣΕΙ Σ Τ

2879.

. . . .
π]ερὶ τὴν Ἀκρόπολι[ν
ἐ]πισκευῆς εἰς τ[ὸν

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 θ/0, καὶ τὸ μῆκος 27 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι λείψανον Ψηφίσματος ὑπὲρ τῆς ἐπισκευῆς οἰκοδομήματος τινὸς περὶ τὴν Ἀκρόπολιν.

Κ. Σ. Π.

2880.

ΕΥ ΚΟ Σ
ΛΙΚΙΝΟ Σ
Ι Θ·Υ Σ Τ Ο Υ

2880.

Σέλε]υκος
Γ]λίκινος
. . . ιθύστου.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου μέλανος. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Παναγίας εἰς τὰς Θήβας. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

2881.

ΝΕΙΚΑΓΟΡΗ
ΔΙΑΚΟΝΙ C
C Α Ε Ν Θ Α Δ Ε
Κ Ε Ι Μ Α Ι

2881.

Νεικαγόρη
Διακάνισ-
σα ἐνθάδε
κεῖμαι

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1856 εἰς τὴν κατὰ τὰ μέσα τοῦ Ὑμηττοῦ κειμένην Μονὴν, καλουμένην *Καρέας*. Εἰς τὴν Μονὴν ταύτην ἦν τὸ πάλαι ναὸς Ἀπόλλωνος, ὡς εἰκάζομεν ἀπὸ τὰ εἰς τὴν θέσιν ταύτην σωζόμενα λείψανα τὰ πλεῖστα Ἰωνικοῦ κόσμου, εἰς ὃν διακονὶς ἦν ἡ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς Νεικαγόρη. Ὄνομα γυναικὸς ΝΕΙΚΑΓΟΡΗ διὰ τῆς ΕΙ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2882.

ΜΟ · Χ · · ΜΙΛΙΧ · · ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ

2882.

Μό[σ]χ[ος] Μιλίχ[ου] Γαργήττιος·

Ἐπὶ τοῦ ἀετώματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὰ πρῶτα γράμματα εἰσὶ κεκαλυμμένα ἐκ πώρου· διὸ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀναγνώσω ἀκριβῶς.

Κ. Σ. Π.

2883.

ΤΕΑ
ΤΟΥΓΥΝΗ
ΥΠΕΡΕΑΥΤΗΣΚΑΙ
ΤΩΝΤΕΚΝΩΝΚΑΙ
ΤΟΥΑΝΔΡΟΣΚΑΙ
ΤΩΝΘΡΕΜΜΑΤΩΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

2883.

. . . τέα
. . του γυνὴ
ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ
τῶν τέκνων καὶ
τοῦ ἀνδρὸς καὶ
τῶν θρεμμάτων
ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου μέλανος. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὰ Μέγαρα. Τὸ ἄνω μέρος τοῦ Βάθρου εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Π.

2884.

ΑΥ
ΘΕΝΩΝ
ΛΩΞΤΟΡΕ
ΛΥΦΩ
ϽΕΚ

2884.

αὐ[τὰ . . . . ἐν τῷ Παρ-
θενῶν[ι . . . . . . κα-
λῶς τορε[ύσας . . . . .
ἀναγ]λύφῳ . . . . . .
. .] ἐκ [τῶν . . . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς, πλὴν τοῦ μέρους τῆς ἀριστερᾶς (τῷ θεωμένῳ) πλευρᾶς τοῦ λίθου, ὅθεν ἄρχονται αἱ τρεῖς πρῶται γραμμαί. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 13 0/0, τὸ μῆκος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 15 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἀνεφέρετο εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην περὶ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀγάλματος (ἴσως τῆς Ἀθηνᾶς), ὅπερ καλῶς ἐτόρευσεν ὁ τεχνήτης, περὶ οὗ μνείαν ἐποιεῖτο εἰς τὸ Βάθρον τοῦτο.

Κ. Σ. Π.

2885.

ΑΝΤΙΝΑΗΑ
ΚΑΜΗΞΥΛ·
ΑΤΩΙΘΕΩΙΕ
ΙΕΙΜΕΝΞΥΛ
ΚΑΕΛΩΝΤΑ·
ΚΑΝΤΙΑΠΟΤ
· · · ΝΟΝΤΩ
· · ΑΦΟΞΑΝ
· · ΙΝΕΙΜΕ
· · ΔΕΤΙΞΚ
ΙΞΑΤΩΞΕ
\ΜΩΝΗΟ
ΠΑΘΟΝΤΙ
ΕΞΗΕΚΤ

2885.

. . . ἄν τινα ἢ ἄ[λλον . .
. . . ἕνε]κα μὴ συλ[λαμβάνῃ
. . . .]α τῷ Θεῷ ἑ[κάστῳ
. . . κα]ὶ εἰ μὲν συλ[λαμβάνει
. . . .]κα ἑλῶντα [. . .
. . . .] κἄν τι ἀποτ[ίσῃ . .
. . . . .]νόντω[ν . . . .
. . . . γρά]φο[υ]σαν [. . .
. . . . . ινει με[. . . .
. . . . εἰ] δέ τις κ[αὶ
ἑτέραν ἐκτ]ισάτω σε . . . . .
. . . ἡ]μῶν ὅ[τι . . . .
. . . τῷ] παθόντι [. . . .
. . . .]εση ἐκ τ[ῶν . . .

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1837 Ὀκτωβρίου 7 πλησίον τοῦ Διοσκουρείου, πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

2886.

ΑΤΗΞ
ΝΑΙΟΞ
ΝΙΕΥΞ
ΡΑΙΟΞ
ΗΝΙΟΞ
ΥΝΘΙΟΞ
ΕΦΑΝΩΙΜΕΝΩ
Ν· · ·ΔΙΑΥΛ

2886.

. . .]άτης,
. . .]ναῖος,
. . .]νιεύς,
Φε]ραῖος,
Μεσσ]ήνιος,
Ζακ]ύνθιος,
Σ]τεφάνῳ μενω . . .
ἄ]ν[δρας] δίαυλ[ον . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1838 Ἰανουαρίου 19 εἰς τὸ δυτικὸν μέρους τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, κάτω καὶ ἀριστερὸν μέρος, τὸ δὲ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) μένει ἀνέπαφον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἀνάγεται καὶ αὕτη εἰς τὴν τάξιν τῶν γυμναστικῶν ἐπιγραφῶν.

Κ. Σ. Π.

2887.

ΝΕΜΟΙ ΠΕΡΙΚΑΛΛΕΙΑ ΝΗΣΣΩΝ
ΩΝΗΜΕΤΕΡΟΙΟΚΛΑΔΟΥ
ΡΜΟΥΓΕΝΕΤΗΣΤΕΚΑΙΥΙΟ
ΜΗΙΕΛΕΥΘΕΡΕΩΣ
\ ΤΥΜΟΣΗΚΟ

2887.

. . τη]ν ἐμοὶ περικαλλέα νήσσων
. . .]ων ἡμετέροιο κλάδου
. . . Ἑ]ρμοῦ γενέτης τε καὶ υἱὸ[ς
. . .]μῇ ἐλευθερέως
. . . ἔ]τυμος ἥκω

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1849** Ἰουλίου **10** εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς, κυρίως δὲ μέγα μέρος ἐλλείπει ἐκ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασιν. Ἄνωθεν τῆς πρώτης γραμμῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον ἴχνη τινὰ στεφάνου. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι αὕτη εἶναι ἔμμετρος ἐπιτύμβιος.

Κ. Σ. Π.

2888.

ΛΑΦΙΟΝ
ΦΡΥΓΙΑ

2888.

Λάφιον,
Φρυγία.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ **1849** Μαΐου **14** πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν νῦν Ἀνακτόρων, εἰς τὸ ἄνοιγμα τῶν θεμελίων τῆς οἰκίας τοῦ Ἰατροῦ Πάλη. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἑνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς δακτύλων ἕξ. Ὄνομα κύριον γυναικὸς *Λάφιον* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2889.

ΑΔΙ ΣΤΟΣ
ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΗΣ

2889.

Ἄδιστος
Ἀμφιπολίτης.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν ἔν τινι οἰκίᾳ, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν Καπνικαρέαν ἐν Ἀθήναις. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἑνὸς καὶ ἡμίσεως Ἀγγλικοῦ ποδὸς, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς ὀκτὼ δακτύλων τοῦ αὐτοῦ ποδός. Ὄνομα κύριον ἀνδρὸς *Ἄδιστος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2890.

ΝΙΚΑΝΔΡΟ
ΑΝΔΡΕΥΣ

2890.

Νίκανδρο[ς
Ἀλεξ[ανδρεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὸ νότιον τοῦ Ἐρεχθείου.

Κ. Σ. Π.

2891.

ΔΙΟΔΟ
ΑΛΕ

2891.

Διόδο[τος
Ἀλε[ξανδρεύς.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2892.

ΩΡΑΖΩΣ
ΘΥ

2892.

Θεοδ]ώρα Ζωσ[ίμου
θυ[γάτηρ.

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελικοῦ. Ηὗρον αὐτὸ, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2890) καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Κ. Σ. Π.

2893.

ΜΕΝΕΣΘΟ

2893.

Μενέσθο(υ

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1837 παρὰ τὴν ὁδὸν τῶν Τριπόδων, πρὸς τὸ δυτικο-βόρειον τοῦ μνημείου τοῦ Λυσικράτους. Τὸ μῆκος τοῦ Βάθρου εἶναι 42 0/0, καὶ τὸ ὕψος 22 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα καὶ κατὰ τὸν παλαιογραφικὸν τρόπον, ἤτοι τὸ Ε, Μ καὶ Σ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Ε, Μ, Σ, ἔχουσι δὲ μέγεθος 0/0 4. Μενέσθης ἀναφέρεται ὁ μετὰ Θησέως εἰς Κρήτην πλεύσας, ὃς ἦν θυγατριδοῦς τοῦ Σκίρου (Πλουταρ. Β. Θησ.), οὗ ἀπόγονος ἴσως εἶναι ὁ εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν ἀναφερόμενος.

Κ. Σ. Π.

2894.

ΕΥΚΤΗΜΩΝΙΔΗΣ
ΤΕΛΕΣΑΝΔΡΟΥ
ΑΙΞΩΝΕΥΣ

2894.

Εὐκτημωνίδης
Τελεσάνδρου
Αἰξωνεύς.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2893). Τὸ ὕψος τῆς στήλης, (ἥτις κεκόσμηται ἀετώματι) εἶναι 50 0/0, τὸ δὲ πλάτος 40 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα.

Ἡ τελευταία γραμμὴ ἔχει ἀραιὰ τὰ γράμματα, ὅπως ταῦτα ἀναπληρώσωσιν ὅλον τὸν χῶρον κατὰ μῆκος, ὃν ἡ πρώτη καὶ δευτέρα γραμμὴ κατέχουσιν. Ὄνομα κύριον *Εὐκτημωνίδης* (οὗ πρωτότυπον τὸ *Εὐκτήμων*) πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. *Εὐκτήμων* συνεχῶς ἀπαντᾶται εἴς τε τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς. Ὡσαύτως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ *Τελέσανδρος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2895.

Α
ΔΙΟΚ
ΚΡΙΩΕΩΣ
ΓΥΝΗ

2895.

Α . . .
Διοκ[λέους
Κριωέως
γυνή.

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1837 Αὐγούστου 9 πλησίον τοῦ ναοῦ Ἀθηνᾶς τῆς Ἀρχηγέτιδος (κοινῶς καλουμένης *πύλη τῆς ἀγορᾶς*). Τὸ ἐπάνω μέρος τῆς στήλης εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Π.

2896.

ΕΛΑΦΕ
ΕΙΑΙ ΤΑΣ
ΑΙΔΑΣΚΑΦ
ΕΠΑΝΑΓΙΝΟ
ΑΙΤΟΥΔΗ
ΗΣ ΕΝΗΙ
ΣΥΝΕΔΡΟΝ
ΥΚΑΙΠΑΡΑ
ΛΚΟΥΣΑΝΔΙ
ΙΤΗΣΙΝΕΧΓΙ
ΡΙΘΜ

2896.

. . . . Ἐλαφ[ειβωλιῶνος . . . .
. . . . ειαι τὰς [. . . .
. . . . π]αίδας καφ[. . . .
. . . . ἐπαναγινώ[σκειν . . .
. . . . κ]αὶ τοῦ Δή[μου . . .
. . . . ης [ξ]ένη[. . . .
. . . . σύνεδρον [. . . .
. . . το]υ καὶ παρα[. . . .
. . . . ἔ]λκουσαν δ[ύο . . .
. . . τὴν σ]ίτησιν ἔχ[ει . . . .
. . . . ἀ]ριθμ[ὸν . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1838 Ὀκτωβρίου 22 πρὸς τὸ ἀνατολικο-βόρειον τῶν Προπυλαίων. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2897.

ΓΑΙΑΝΕωΝΜΑΚΑΡ·
ΔΙΗΙ ΔΕΧΝΥΜΕΝΟ
ΔΗΣΟΥΚΑΝΕΧΕΤΟΔ
ΤΟΥΤΙΣΑΜΕΝΟΙΟΠ
ΓΣΚΕΣΑΚΑΡΠΙΤΟ
ωΡΟΙΣΟΥΠΡΕ
ΑΘΕ

2897.

. . . γαίαν [ν]έων μακάρ[ων . .
. . . Διῆ Δεχνύμενο[ς . . . .
. . . . δησου κἂν ἐχέτω δ . .
. . . του τισάμενοι ὀπ[όταν . .
. . . ἔ]τεκες ἀκαρπίτο[υ . . .
. . . . . ὥροις οὐ πρε . . . .
. . . . . ἀγ]αθε[ῖ . . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1838 πρὸς τὸν Παρθενῶνα. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἄνω εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα Α, Γ, Σ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Α, Π, Ϲ, ω. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἔμμετρος ἐπιτύμβιος.

Κ. Σ. Π.

2898.

Ε Ω Ν
ΕΟΝΝΑΤΟΥ
ΩΠΕΚΗΘΕΝ

2898.

Κλ]έων
Λε]οννάτου
Ἀλ]ωπεκῆθεν.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1846 Ἰουλίου 4 παρὰ τὴν Ἀχαρνικὴν Πύλην. Κλέων Ἀλωπεκῆθεν ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1325 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, ἴσως ὁ Κλέων οὗτος εἶναι πρόγονος τοῦ εἰς ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ἀναφερομένου.

Κ. Σ. Π.

2899.

ΦΙΛΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΜΕΙΛ

2899.

Φιλου[μένη
Ἀθηναίου Μειλ[ησία.

Ἐπὶ τοῦ ἀετώματος στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1846 Σεπτεμβρίου 7 εἰς τὸ νότιον τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ κάτω τοῦ ἀετώματος μέρος δὲν σώζεται, ὥσπερ καὶ τὸ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) τῆς στήλης.

Κ. Σ. Π.

2900.

ΙΕΡΩΤΗΜΑ
ΛΕΙΝΑΝΑΝΤ
ΑΝΗΦΟΡΗΣ
ΑΓΑΘΟΠΟΔΟ

2900.

κατὰ τὸ ἐπ]ερώτημα [τῆς ἐξ Ἀρείου
Πάγου Βουλῆς . . . λ]είναν Ἀντ[ιπάτρου θυγατέρα κ]ανηφορήσασαν . . . . . .
Δαίμονι] Ἀγαθόποδι [ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ τμήματος βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1846 Σεπτεμβρίου 9 εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον ἐκ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ μέρους αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

2901.

ΠΟΠΛΙΟΣ
ƆΛΑΜΕΝΙΟΣ
ΒΑΚΧΙΟΣ

2901.

Πόπλιος
Φ]λαμένιος
Βάκχιος.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1856 ἔν τινι οἰκίᾳ, κειμένη παρὰ τὰ λείψανα τοῦ Γυμνασίου τοῦ Πτολεμαίου (1). Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0.

---

(1) Τῆς Κυρίας Π. Διανοσταφίδα, ἥτις εὐγενῶς καὶ προθύμως ἔδοσε τὴν στήλην ταύτην εἰς τὸ Μουσεῖον.

Ἡ δευτέρα γραμμὴ εἶναι ἐπὶ τοῦ λίθου *Φλαμένιοσ* καὶ οὐχὶ *Φλαμίνιος* ἢ *Φλαμίννιος*, ὡς συνήθως ἀπαντᾶται. Ὄνομα δὲ *Φλαμένιος* (διὰ τοῦ Ε) εὕρηται τὸ πρῶτον ἐνταῦθα.

Κ. Σ. Π.

2902.

\ΟΝ
ΔΟΝ
ΤΑΝΕΙΕΦ
CΣΟΣ
ΟΝΜΕΔ
ΡΑΤΕΛΟΙΟ.ΟΡΚ...
ΝΟΙΣΤΡΑΤΕΛΟΙΤΟ
ΕΤΟΕΜΠΟΛΕ/
ΝΑΙΔΕΚΑΙΤΟΙΣΝ
ΤΕΣΑΝΤΟΝΔΕ
ΤΡΟΣΙΚΑΙΑΝΟΣ
ΘΟΡΟΣΙΝ ΕΜΑ
ΕΝΑΣΤΕ

2902.

. . . . στρατηγ]ὸν [. . . . . .
. . . . δο[ῦ]ν[αι [. . . . . .
. . . .]τάνει ἐφ[. . . . . .
. . . .]σος [. . . . . . .
. . . .]ον μὲ δ[. . . . . . .
. . στ]ρατηγοὶ ο[ἱ] ὁρκ[ωθέντες . .
. . .]νοι στρατηγοὶ το[. . . .
. . . .]ητω ἐμ πολέ[μῳ . . .
. . . εἶ]ναι δὲ καὶ τοῖς ν[. . .
. . . ἔσ]τησαν, τὸν δὲ [. . . .
. . . .]τροσι καὶ ἀνοσ[ίως . . .
. . . . κα]θορο[ῦ]σιν ἐμ Ἀ[κροπόλει
. . . καὶ στ]ῆσαι ἐν ἄστε[ι . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὕρον αὐτὸ τὸ **1847 Μαρτίου 2** πλησίον τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι δακτύλων Ἀγγλικῶν δύο, καὶ τὸ πλάτος δακτύλων τριῶν. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

2903.

Ν
Σ
ΙΣΙ
ΠΑΣΙΗ
ΑΔΕΧΣΑΜ
ΣΤΕΦΑΝΟΝ
ΑΘΜΟΝ
ΤΑΘΜ

2903.

. . . . στέφα]ν[ος . . . . .
. . . .] στέφανο[ς . . . . .
. . . . .]ισι[. . . . . .
. . . .] πᾶσι [. . . . . .
παρ]αδεξάμ[ενοι παρὰ τῶν προτέρων
ταμιῶν . . .] στέφανον [. . .
. . . . . στ]αθμὸν [τοῦτον . .
. . . . . σ]ταθμ[ὸν τοῦτον . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὕρον αὐτὸ τὸ **1845 Ἰουλίου 13** εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2904.

ΙΑΣΙΛL
ΙΝΟΣΕΝΓΥ
\ΕΙΑΠΡΟΝΟΙ·
\\ϽΟΡΟΝΑΛΚΑΜΕΝ·
ΜΕΤΑΤΟΥΚΗΡΥΚΕΥΟΙ
ΣΙΔΕΠΟΤΙΠΡΟΣΑΛΛΗΛΟ·
Υ ΤΗΝΤΗΝΕΞΑΡΕΙΟΥΠ
ΑΓ

2904.

. . . . Β]ασιλ[έως . .
. . . .]ινος ἐν γυμνασίῳ . . . . . Βασιλ]εία πρόνοι[αν,
ἣν ἔχων διατελεῖ . . . ἔφ]ορον Ἀλκαμέν[ην
. . . .] μετὰ τοῦ κηρυκεύο[ντος
. . . ἀναφέρου]σι δὲ ποτὶ πρὸς ἀλλήλο[υς
ἐγκρίνουσαν καὶ α]ὐτὴν τὴν ἐξ Ἀρείου Π[άγου
Βουλὴν . . . . . .] ἀγ[ορανομήσαντα

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη ἐσχάτως εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον ἀπὸ τὸ ἄνω ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ, τὸ δεξιὸν εἶναι γωνιῶδες· τὰ δὲ πλησίον αὐτοῦ γράμματα εἰσὶν ἐξηφανισμένα ἀπὸ τὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι **13 0/0**, τὸ μῆκος **20 0/0**, καὶ τὸ πάχος **40 0/0**. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἵστατο

ἀνδριὰς τινὸς γυμνασιαρχήσαντος καὶ ἀγορανομήσαντος, ὃν ἀνέστησεν ὁ Δῆμος ἐγκρίσει καὶ αὐτῆς τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλῆς.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναφέρεται ὄνομα Ἀλκαμένης. Ὁ Ἀλκαμένης οὗτος εἶναι ὁ αὐτὸς ἴσως τῷ Ἀλκαμένῃ τῷ ἀναφερομένῳ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 284 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου ὡς κοσμητῇ, ἢ τῷ στρατηγῷ Ἀλκαμένῃ τῷ Λαμπτρεῖ, ὃς ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 353 ἐπιγραφῇ τῆς αὐτῆς συλλογῆς.

Κ. Σ. Π.

2905.

Ι Θ
/ Ο Σ Ε
Ι Α Ι Δ Ε
· Θ Α Τ L Λ
Α Ν Κ Α Θ Α
Ψ Α Ι Δ Ε ·
Α Ι Ε Σ Θ Ι

Ω Ν Η Γ Η Σ Ι Δ Ο Α
Ͻ · · Ν Τ · / · Μ Ο
Τ Ο Σ Π Υ Θ Ι Ω Ν
Η Ι Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ
Ι Λ Η Μ Ω Ν Ι Σ ·
Π Α Τ Α Ι Κ Ο Σ ·
Ε Φ Α Ν Ο Ν Ε Ι Τ Ο Ρ
Κ Α Τ Η Ν Ω Ρ Ο Σ Ι
Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Ε Ω
Ξ Ε Ν Ο Κ Ρ Α Τ Ο Σ
Η Σ Α Γ Λ Ω Φ Ω Ν Τ Ο Σ
\ Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ι
Τ Ρ Α Τ Ο Σ · · Α Τ · · ·
Ν Υ Μ Φ Ω Ν Ο · ·
Η Χ Γ Υ

2905.

. . . . Ὀῆ)θ(εν . . . .
. . . . .λος ἐ(γραμ-
μάτευε ἐξεῖν)αι δὲ (αὐτῷ ἐγγράψασθαι
Φυλῆς καὶ Δήμου ἀγα,θὰ τελ(εῖν . . .
. . . . . .)αν καθά(περ . . . . ἀναγρά-
ψαι δὲ (τὸ δὲ τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν
κατὰ Πρυτανείαν καὶ στῆ)σαι ἐς Θ(ησεῖον

. . . (τ]ων. Ἡγησίδο[υ] Ἀ[γγελῆθεν
. . . ος Ἀ]ντ[ιτί]μο[υ,
. . .]τος Πυθίων[ος,
. . . η[ς] Ἐπικράτ[ους,
Φ]ιλίμων Ἰσ[ιδώρου,
. . .] Πάταικος [. . . .
. . . στ]έφανον εἰ το[ὺς . .
. . . δε]κάτην ὥ[ρος . . .
. . . Ἡ]ρακλείδεω [. . . .
. . .] Ξενοκράτο[υ]ς,
. . / .]ης Ἀγλωφῶντος,
. . .]λος Ἀριστοκλεί[δου,
Πειθόσ]τρατος . . ατ[. . .
. . .]νυμφῶν Ὄ[. . .
. . .] ηχευ[. . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη ἐσχάτως εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς, περισσότερον δὲ κατὰ τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ), ὡς εἰκάζω ἀπὸ τὸ σωζόμενον πρὸς τὸ κάτω τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς γωνιῶδες μέρος τῆς πλακός. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Αἱ πρῶται ἑπτὰ γραμμαὶ εἰσὶ μεγαλητέρων χαρακτήρων, ἤτοι ἕκαστον γράμμα ἔχει μέγεθος ἑνὸς ἑκατοστοῦ τοῦ Γαλλ. μέτρου, τὸ δὲ μέγεθος τῶν λοιπῶν εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ τῶν ἑπτὰ πρώτων γραμμῶν. Μεταξὺ τῆς 7 καὶ 8 γραμμῆς μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0/0 3. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος Ψηφίσματος. Κ. Σ. Π.

2906.

Α Ρ Χ Ι Α Σ
Α Ρ Χ Ι Ο Υ
Ε Κ Κ Ε Ρ Α Μ Ε Ω Ν

2906.

Ἀρχίας
Ἀρχίου
ἐκ Κεραμέων.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν,

ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0.

Κ. Σ. Π.

2907.

ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ
ΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ
ΗΡΟΔΩΡΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ

2907.

Ἐπικράτης
Σωστράτου
Ἀλωπεκῆθεν.
Ἡρόδωρος ἐποίησεν.

2908.

ΗΜΩΝ ΣΩΚΥΔΟΥ ΦΙΛΑΙΔΙ
ΛΩΝ ΦΙΛΩΝΟΣ ΦΛΥΕΥ
ΟΝ ΕΑΥΤΟΥ ΓΟΝΩΙ ΑΔΕΛΦΟ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

2908.

Δ]ήμ[ω]ν[α] Σωκύδου Φιλαΐδ[ην
Φί]λων Φίλωνος Φλυεὺ[ς
τ]ὸν ἑαυτοῦ γόνῳ ἀδελφὸ[ν
ἀνέθηκεν.

Ἀμφότεραι αὗται αἱ ἐπιγραφαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι ἡ μὲν ὑπ' ἀριθ. 2907 ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ Βάθρου, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 2908 ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου· εἰσὶ δὲ ἀντεστραμμένως ἐγχαραγμέναι ἡ μία τῆς ἄλλης, διότι πρῶτον ἐγγράψαντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 2907, εἶτα μεταγενεστέρως ἀνατρέψαντες τὸ Βάθρον, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἀναστήσαντες ἕτερον ἀνδριάντα ἐπέγραψαν τὴν ἑτέραν ἐπιγραφήν, καὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη φαίνονται ἐπὶ τοῦ Βάθρου αἱ πατοῦσαι τῶν ποδῶν καὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ἀνδριάντος. Τὸ Βάθρον εἶναι λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ· ἔχει μῆκος 77 0/0, πλάτος 60 0/0, καὶ πάχος 20 0/0. Εὑρέθη ἐσχάτως εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὰ γράμματα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2907 εἰσὶν ἄνευ ποικιλμάτων· τὰ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2908 φέρουσι ποικίλματα..

Μετὰ τὴν 3 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2907 γέγραπται σμικροῖς γράμμασιν Ἰωνικοῖς τὸ ὄνομα τοῦ τεχνήτου Ἡροδώρου, ὃς οὐχ' εὕρηται εἰς τοὺς καταλόγους τοῦ Σίλιγκος (Sillig) καὶ τοῦ Κλαρὰκ (Clarac), οὐδὲ εὕρηται ὄνομα ΗΡΟΔΩΡΟΣ γλύπτου ἢ πλάστου εἰς οὐδὲν ἕτερον μέρος· ἦν δὲ ὁ Ἡρόδωρος οὗτος, νομίζω, συνδημότης τοῦ Ἐπικράτους, ἤτοι Ἀλωπεκῆθεν. Ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων εἰκάζομεν, ὅτι ὁ Ἡρόδωρος οὗτος ἔζη κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς Φιλιππικούς. Ὁ δὲ εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν ἀναφερόμενος Ἐπικράτης δὲν εἶναι ὁ δραματοποιὸς τῶν δραμάτων, ἐπιγραφομένων *Δύσπρατος*, *Ἀμαζόνες*, *Ἀντιλαΐς καὶ Ἔμπορος*, διότι οὗτος ἦν Ἀμβρακιώτης (Ἀθην. Β. 6, 10, 13 καὶ 14)· ἀλλ' ὁ Ἐπικράτης ἴσως ὁ κωμῳδοποιός, ὃς καὶ δημοτικὸς ἦν, οὗ ἐμνημόνευσε Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως, λέγων, ὅτι χαλκοῦν ἔστησαν αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὸν Νόμον τὸν περὶ τῶν Ἐφήβων, καὶ ὃς πρὸς τὸν Βασιλέα πρεσβεύσας πολλὰ δῶρα παρ' αὐτοῦ ἔλαβεν (Ἀθην. Β. 5)· φημίζεται δὲ ὡς ἔχων ἑξακοσίων ταλάντων περιουσίαν. (Ἁρπ. εἰς Ἐπικρ.), ἦν Αἰσχίνου κιδεστὴς (Σουΐδ. εἰς Ἐπικρ.). Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῶν παλαιῶν συγγραφέων. Ἐκ δὲ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς μανθάνομεν, ὅτι ὁ Ἐπικράτης οὗτος ἦν Σωστράτου υἱός, τὸν δὲ Δῆμον Ἀλωπεκῆθεν. Ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ἐπικράτους ἦν χάλκινος, εἶχε δὲ ὕψος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως περίπου τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, ὡς εἰκάζω ἀπὸ τὸ ἐπὶ τοῦ Βάθρου σωζόμενον κοῖλον, ἐν ᾧ ὁ ποῦς αὐτοῦ ἵστατο. Ὁ δὲ ἀνδριὰς τοῦ Δήμωνος, ὃν μετὰ ταῦτα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Βάθρου ἀνέστησαν, ἦν ὑψηλότερος, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ κοίλου (ἐν ᾧ ὁ ποῦς αὐτοῦ ἐστηρίζετο) τοῦ εἰς τὸ Βάθρον διατηρουμένου. Ἴσως τὸν χαλκὸν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἐπικράτους μετεχειρίσθησαν μετὰ ταῦτα εἰς ἄλλας ἀνάγκας. Ὁ δὲ Φίλων ἔλαβε τὸ Βάθρον καὶ ἀνατρέψας αὐτὸ ἀνέστησεν ἐπ' αὐτοῦ Δήμωνα τὸν Σωκύδου.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2908 ἐπιγραφὴν ἡ λήγουσα τοῦ ὀνόματος ΔΗΜΟΝ ἐγράφη ὑπὸ τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων διὰ τοῦ Ο, εἶτα οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν ἐγγραφῶν τῶν ἐπιγραφῶν παρατηρήσαντες τὸ ἀνορθόγραφον ἐπρόσθεσαν ὑπὸ τὸ Ο δύω μικρὰς γραμμὰς οὕτω Ω ἵνα σημάνωσιν, ὅτι τοῦτο Ω εἶναι. Ὄνομα κύριον ΣΩΚΥΔΗΣ (οὕτως εἶναι ἐγχαραγμένον καθαρῶς ἐπὶ τοῦ λίθου, καὶ οὐχὶ *Σωκλείδης*), πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται· τὸ δὲ Δημοτικὸν εἶναι Φιλαΐδης, κατὰ τὸν ἀρχαιότερον τρόπον, καὶ οὐχὶ Φιλάδης, ὡς μετὰ ταῦτα ἔγραφον. Ἡ φράσις *γόνῳ ἀδελφὸν* σημαίνει τὸν ἐκ μητρὸς ἀδελφόν, διότι ὁ μὲν Δήμων ἦν υἱὸς Σωκύδου Φιλαΐδης·

ὁ δὲ ἀναστήσας αὐτὸν εἶναι Φίλων Φίλωνος υἱός, Φλυεὺς τὸν Δῆμον. Τὸ κοῖλον μέρος, ἐφ' οὗ ὁ ποῦς τοῦ Ἐπικράτους φαίνεται στιλπνὸν ἀπὸ τὸν ἐν αὐτῷ ἱστάμενον πόδα τοῦ χαλκίνου ἀνδριάντος. Κ. Σ. Π.

2909.

ΦΙΛΩΝ
ΟΝΗΤΟΡΟΣ

2909.

Φίλων
Ὀνήτορος.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1856 ἐντὸς τοῦ Γυμνασίου τοῦ Πτολεμαίου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 41 0/0.

Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη ἀραιοῖς γράμμασι. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ. Κ. Σ. Π.

2910.

ΔΕΙΟΙ
ΟΕΦΣΕΦ
ΑΙΕΝΤΕΙΠΡΟΤ
ΟΙΚΑΙΚΟΛΑΖΕΝΤΟΜ
ΦΙΖΟΜΕΝΕΝΚΑΙΕΣΔΙΙ
ΝΚΑΘΟΤΙΑΝΔΟΚΕΙΑΥΤΟ
ΠΑΡΟΝΤΑΣΑΠΟΦΑΙΝΕΝΗΔ
ΤΙΣΤΙΑΛΛΟΕΙΔΕΠΕΡΙ
ΙΔΙΟΤΕΙΕΑΝΤΙΣΒΟΛΕΤ/

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 285) δὲν ἤθελον δημοσιεύση καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ ἐν τῷ λίθῳ δὲν παρετήρουν ἔλλειψιν τινῶν γραμμάτων, καὶ ἀταξίαν τῆς πρὸς ἄλληλα τάξεως αὐτῶν, κυρίως εἰς τὰς γραμμὰς 7 καὶ 8.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 3 γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἓν Τ, ὅπερ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 7 γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἓν Π, ὅπερ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, ὡς δὲν ἐσημείωσεν οὐδὲ τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς τελευταίας γραμμῆς φαινόμενον εἰς τὸν λίθον Ι.

Τὰς γραμμὰς 7 καὶ 8 ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω.

ΑΡΟΝΤΑΣΑΠΟΦΑΙΝΕΝΗΑ
ΤΠΙΣΤΙΑΛΛΟΕΙΔΕΙΠΕΡΙ

εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα, ὡς ἐσημείωσα ἐνταῦθα (εἰς τὴν ἐπιγραφὴν)

ΠΑΡΟΝΤΑΣΑΠΟΦΑΙΝΕΝΗΑ
ΤΙΣΤΙΑΛΛΟΕΙΔΕΠΕΡΙ

Ἡ ἐπιγραφὴ γέγραπται ἐπὶ τμήματος λίθου Πεντελησίου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς, κάτωθεν δὲ αὐτῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 7. Ἔχει ὕψος 2 0/0, καὶ πλάτος 36 0/0. Κ. Σ. Π.

2911.

ΔΙ
ΝΗΕΤ
ΔΙΟΝΥΣ
ΕΣΗΑΙΤ
ΕΣΜΕΑΠΟ
ΙΛΕΤΑΣΟΦ
ΣΠΡΑΧΣΟΝ
·ΜΙΕΝΟΤΑ
·ΛΑΣΤΟΦ·
ΛΙΤΙΘΕΝΑΙ
ΤΟΔΕΚΑΙΣΑ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 283, σελ. 36 , τόμ. 1) δὲν ἤθελον δημοσιεύση καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας αὐτὴν μετὰ τοῦ πρωτοτύπου δὲν παρετήρουν ἔλλειψιν τινῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 6 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΙΔΕΤΑΣ ΟΦ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΙΛΕΤΑΣ ΟΦ, ἤτοι τοὺς ὀφε]ιλέτας ὀφ[είλουσι.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ, Ῥαγκ. γράφει ΕΝΟΤΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΜΙΕΝΟΤΑ.

Τὴν 9 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΣΤΟΦ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΑΣΤΟΦ.

Τὴν 10 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΤΙΘΕΝΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΙΤΙΘΕΝΑΙ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 11 γραμμῆς ὑπάρχει ἓν Α, ὅπερ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς. Κ. Σ. Π.

2912.

ΤΛΡΑΜ
Ↄ\ΕΡΕΧΘΕΙΣL \Ⅼ
ΘΙΠΠΟΣΕΠΕΣΤΑΤΙ \Ι ΕΙ
\ΜΠΡΥΤΑΝΕΙΟΙΠΡΟΤΟΝ\ΕΝΤΟΙ
ΑΤΑΤΑΠ/ ·ΡΙΑΕΠΕΙΤΑΤΟΙΣ.ΛΡ/
ΤΟΝΟΣⱵΑⱵΑΝΕΙΕΛΛ. ·ΛΓ·ΔΕΜΟ<
<ΑΙΑΥΤΟΙΣΙΤΕΝΣΙ... ..=ΙΕ
ΤΝΠΑΡΑΑΘΕΝΑΙΟΝΚ·ΘΑΡ. ·ΑΛΟΜ
ΝΗΟΑΠΟⱵⱵΟΝΑΝΗΕⱵ. . . . ·ΛΕΛΟΛΕ
<ΣΙΤΕΣΙΝΚΑΙΤΟΙ. ·ΠΟΝΗC<Δ.
\ΥΤΟΙΣΙΚΑΤΑΤΑΥ.ΑΚΑ. . .
ΕΠΥΘΟΙΕΗΙΣΘΜΟΙΕ·ΕΜΕ. . .
ΙΣΙΤΕΝΣΙΤΕΣΙΝΕΝΠ·ΥΤΛΝΕ
ΟΣΤΕΙΣΙΤΕΣΕΙΚΑ·ΑΤΑ. . .C
ΟΥΠΡΥΤΑΝΕΙ·ΙΗC·ΟΣΟ·
ΞΙΕΣΤΙΝΕΝΙ·ΕΚΑΣΙ. ·ΥΜΙΡ
ΡΚΕΣΟΣΙ·ΟⱵΟΙΠΟ·ΕΝΑΙ
ΝΣΤΕⱵΕ.\ΕΛΡΑΜ·ΕΝΛ<
ΠΕΡΙΤΟ·ΤΟΝ
ΣΘΡL Ⱶ
·ΙΛ·

2912.

. . . . . ς ἐ]γραμ[μάτευε . . . .
. . . .]ο. Ἐρεχθεὶς [ἐπρυτάνευε . . . .
. . . Ξάν]θιππος ἐπεστάτε[ι . . . . .] εἶ[πεν εἶναι
τὴν σίτησιν τὴν ἐ]μ Πρυτανείῳ πρῶτον [μ]ὲν τοῖ[ς κατιοῦσιν
ἐκ τοῦ Κόδρου κ]ατὰ τὰ π[άτ]ρια, ἔπειτα τοῖσ[ι] γρ[αφομένοισι
ἀπ' Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογεί]τονος λα[γχ]άνει ἐγγ[ύτατα] δημο-
σίᾳ καὶ εἶν]αι αὐτοῖς τὴν σί[τησιν τὴν] ἐ[ν Πρυτανείῳ καὶ
τὴν σίτησι]ν παρὰ Ἀθηναίων κ[α]θαρ[ῶς] ἀγομ[ένων . . .
. . . .]ν ὁ Ἀπόλλων ἂν ἕ[λῃ] γεγο[ν]έ[ναι . . . . .
. . τὴν] σίτησιν καὶ τὸ[ν τό]πον ὅ[ς] δι[ωρισθῇ . . .
. . . . α]ὐτοῖσι κατὰ ταὐ[τὰ κα[θάπερ καὶ τ' ἄλλα ἐν
Ὀλυμπιᾶσιν] ἢ Πυθοῖ, ἢ Ἰσθμῷ, ἢ [Ν]εμέ[ᾳ ἢ . . . .
οὗτοι ποιήσω]σι τὴν σίτησιν ἐν Π[ρ]υ[τα]νε[ίῳ . . . .
. . ἕκαστ]ος τεῖ σιτήσει κα[τ]ὰ τὰ [νενομισμένα . .
. . . . τ]οῦ Πρυτανει. ι [ὁπ]όσοι [. . . . . . .
. . . .]ει ἐστὶν ἐνὶ ἑκάσ[τῳ] ὑμ[ῶν . . . . . .
. . . . ἀ]ρκέσωσι ὅλοι πο[ιε[ῖ]ν αἳ [εἰσὶν . . . .
. . εἰς τὴ]ν στήλη[ν γ]εγραμ[μ]ένα [. . . . . .
. . .] περὶ το[ύ]τω[ν γνώμην ξυμβάλλεσθαι τὴν Βουλὴν εἰς τὸν
Δῆμον ὅτι . . . .]ς θρ[ε . . . . λ . . . .
. . . .

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εὑρὼν τὸ **1833** πλησίον τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου ἐδημοσίευσα τὸ **1835** εἰς τὸ σύγγραμμα, ἐπιγραφόμενον *Anciénes Athènes*, ὑπὸ σελ. **499**. Ταύτην ἐτύπωσε καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ, ἐπιγραφόμενον *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. **294**)· δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὸ πρωτότυπον μετὰ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ δὲν εὕρισκον τὰς ἀκολούθους διαφοράς.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΑⱵ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΤΕΛΡΑΜ, ἤτοι εγραμμάτευε.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 2 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὰ λείψανα ταῦτα τῶν γραμμάτων Ↄ \, ἃ φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 3 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὰ γράμματα \ Ι ΕΙ, ἅπερ φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 4 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω ΜΠΡΥΤΑΝΕΙΟΙΠΡΟΤ Ε ΟΙ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα [Ε]ΜΠΡΥΤΑΝΕΙΟΙ ΠΡΟΤΟΝ [Μ]ΕΝ ΤΟΙ[Ϛ.

Τὴν 5 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΑΤΑΤΑ ΡΙΑΕΠΕΙΤΑΤΟΙϚ ΟΙ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγγεγραμμένα ΑΤΑ ΤΑ Π/ . ΡΙΑ ΕΠΕΙΤΑ ΤΟΙϚ · ΛΡ/, ἤτοι κ]ατὰ τὰ π[άτ[ρια, ἔπειτα τοῖσ[ι] γρ[αφομένοις.

Τὴν 6 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΤΟΝΟϚΙ ΑΝΕΙΕΛΡ ΑΤΑ Ο,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα ΤΟΝΟϚ ΚΑΚΑΝΕΙ ΕΛΛ. · ΛΓ · ΔΕΜΟϚ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 7 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ λείψανον τοῦ Ν, φαινόμενον εἰς τὸν λίθον, ὡς παρέλειψε καὶ εἰς τὸ τελος τῆς αὐτῆς γραμμῆς τὰ γράμματα ΞΙ, φαινόμενα πρὸ τοῦ Ε εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΝΠΑΡΑΘΕΝΑΙΟΝΚ ΤΑΤ ΛΟΜ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα ΤΝ ΠΑΡΑ ΑΘΕΝΑΙΟΝ Κ · ΘΑΡ · · ΑΛΟΜ.

Τὴν 9 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΗΟΤΠΟΚΙΟΝΑΝΗΕΚ Ε,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγγεγραμμένα Ν ΗΑΠΟΚΚΟΝ ΑΝ ΗΕΚ. · · ΛΕΛΟΛΕ.

Τὴν 10 καὶ 11 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ϚϚΙΤΕϚΙΝΚΑΙΤΟΙ · ΟΝΗΟ
ΥΤΟΙϚΚΑΤΑΤΑ ΚΑ

εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Ϛ ϚΙΤΕϚΙΝ ΚΑΙ ΤΟΙ · · ΠΟΝ ΗϹϚ Δ
\ΥΤΟΙϚΙ ΚΑΤΑ ΤΑΥ · ΑΚΑ · · ·

εἰς τὰς δύω ταύτας γραμμὰς ὁ Κ. Ῥαγκ. δὲν ἐφύλαξε τὴν πρὸς ἄλληλα ῥαβδωτὴν τάξιν τῶν γραμμάτων, ἣ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 14 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὰ γράμματα ΑϹ, ἃ φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 15 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὸ Ο, φαινόμενον εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 16 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΕΚΕΤΙΝΕΠΚΕΚΑϚΙϹΥ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα ΞΙ ΕϚΤΙΝ ΕΝΙ · ΕΚΑϚΙ . · ΥΜΙΝ.

Τὴν 17 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΙΚΕϚΟϚΚ ΚΟΙΠϹ Ϛ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγχαργμένα ΡΚΕϚΟϚΙ · ΟΚΟΙ ΠΟ · ΕΝ ΑΙ.

Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δεξιὸν εἶναι ἀκέραιον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 37 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσαν ἐκ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ οἱ ΚΚ. Βοίκχιος, Μέγερ καὶ ὁ ἡμέτερος φίλος Καΐλ, οἵτινες διὰ τὸ ἐσφαλμένον τοῦ κειμένου ἐξῆξαν διάφορα τοῦ πρωτοτύπου συμπεράσματα. Τοῦτο ἰδὼν ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσω αὐτὴν, κατὰ τὸ δυνατόν μοι, πλησιάζων εἰς τὸ πρωτότυπον, ὅπως οἱ σοφοὶ τῆς Εὐρώπης ἔχοντες καὶ τὸ ἐμὸν κείμενον ἐξάξωσι πλησιάζοντα πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐπιγραφῆς συμπεράσματα. Ἡ προθυμία μου εἶναι ἵνα βοηθῶ τὸ κατὰ δύναμιν τὴν ἐπιστήμην, διὰ νὰ πλησιάσωμεν οὕτω πρὸς τὸ τελειότερον. Κ. Σ. Π.

2913

ΝΑΙ
\ΤΩΝΕΟ
Ι/ · ΟϚΑΝΚΛ
ΔΕ · ΤΩΙΟΤΙ
ΤΔΗΜϽϚΙΕΥΕ
ΕΡΑΜΟΙΑΛΛΟ
ΙΕΙΝΑΙΔΕΑΥ
ΗΝΒΟΛΗΝΚ
ΕΘΙΕΡΔ
Ν Τ \ Ϛ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 460) εἰς τὸν δεύτερον τόμον τῆς συλλογῆς αὐτοῦ, ἐπιγραφομένης *Antiquités Helléniques*, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας αὐτὴν μετὰ τοῦ πρωτοτύπου δὲν παρετήρουν ἔλλειψιν γραμμάτων, καὶ ἀταξίαν εἰς τὴν πρὸς ἄλληλα τάξιν αὐτῶν· ὑπάρχει δὲ κυρίως ἡ ἀταξία εἰς τὴν 7 καὶ 8 (6 καὶ 7 Ῥαγκαβῆ).

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν, ἣν παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, εἰσὶ τὰ γράμματα ταῦτα ΝΑΙ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2 γραμμῆς (1 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Ο, φαινόμενον εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 3 γραμμῆς (2 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸν ἀριστερὸν βραχίονα τοῦ Δ, φαινό-

μενον εἰς τὸν λίθον. Ὁμοίως παρέλειψε τὸ Λ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον. Εἰς τὸ τέλος τῆς 5 γραμμῆς (4 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Ε.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν οὕτω

ΤΩΝΕ
ΟΞΑΝΚ
ΔΕ ΩΙΟΤ
ΔΗΝ ϽΞΙΕΥ
=ΡΑΝϽΙΑΛΛΟ
ΙΕΙΝΑΙΔΕΔ
ΗΝΒΟΛΗΝΚ
ΕΘΙΕΡΔ
ΝΤΟΞ

Εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ὡς ἐδημοσιεύσαμεν ἐνταῦθα.

Κ. Σ. Π.

Συνέχεια τῆς ὕλης, ἵνα χρυσιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ νῦν Ἕλληνες εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὅρα φυλλάδ. 30, σελ. 614, καὶ φυλλάδ. 34, σελ. 935, καὶ φυλλάδ. 38, σελ. 1214 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

2914.

Μνήσθητι, Κ[ύρι]ε τ(οῦ) σ(οῦ)
δούλ(ου) Γεωργί(ου) Πρε[σβυτέρ(ου)
καὶ Γραμματικ(οῦ).

Κ. Σ. Π.

2915.

Ἐτελειώθ[η] ἐν Κ[υρί]ῳ ὁ ἁγιώτ[ατος
ἡμῶν Μ[ητ]ροπο[λίτης] κ[αὶ] Σύγκ[ε-
λ]ος Κύ[ριος] Λέ[ων] ὁ Ῥέκτωρ μ[ηνὶ . . . . .
ἔτος ί, Ἰνδ[ικτιῶνος] Ζ', ἔτους 6577 [ἀπὸ κτί-
σεως Κόσμου, = μετὰ Χριστὸν 1069].

2916.

Ἐτελειώ[θη] Ἰω[άννης] Π[ρωτό]παπας, υἱ[ὸς
Ποθ[ητ]οῦ Οἰκονόμου
μ[ηνὶ Μαρτ]ίῳ κδ', ἡμέρᾳ γ', ὥρ[ᾳ] ά,
Ἰνδ[ικτιῶνος] Θ', ἔτους 6549, [=μετὰ Χριστὸν
1041].

2917.

† Ἐτελειώθ[η] Μι[χαὴλ] ὁ
ἁγιώτατος ἡ-
μῶν Μητ[ροπο]λίτης μ[η]ν[ὶ] Αὐγού-
στῳ ιγ', Ἰνδικτιῶνος ΙΓ', ἔτους
6538, [=μετὰ Χριστὸν 1030].

2918.

† Ἐτελειώθη ἐν Κ[υρί]ῳ ὁ
ἁγιώ[τατος ἡμῶν] Μ[ητ]ροπο[λίτης] Ἀθ[ηνῶν [ὁ] καὶ
Πρωτο]σύγκε[λος] Κύ[ριος] Ἰω[άννης ὁ
Βλαχερνίτ[ης
μ[η]ν[ὶ] Ν[οε]μ[β]ρίῳ, ἔτ[ος
δ'], Ἰνδι[κτιῶνος] Ι', ἔτ[ου]ς 6565 (1),
[=μετὰ Χριστὸν 1057.]

2919.

† Ἐτελειώθ[η] ἐν
Κ[υρί]ῳ ὁ ἁγιώτατος ἡμῶν Λέ[ων
Μ[ητ]ροπο[λίτης [ὁ καὶ Πρωτο]σ[ύ]γκε[λος] μ[ηνὶ
Ὀ]κτωβρίῳ, ἔτ[ος] δ', Ἰνδ[ικτιῶνος ΙΔ',
ἔτους 6569, [=μετὰ Χριστὸν 1061].

2920.

Ἐτελειώθ[η] ἐν Κ[υρί]ῳ ὁ δοῦ[λος
τοῦ Θεοῦ Δάδ[ας] Δωμέστικ[ος
μην[ὶ Σεπτεμβρ]ίῳ ἔτ[ος
ιβ', Ἰνδι[κτιῶνος Ι', ἔτους
6580, [=μετὰ Χριστὸν 1072].

2921.

† Ἐτελειώθ[η] Φίλιπ[πος ὁ ἁ-
γιώτατος Μητρο[πολίτης ἡ-
μῶν μη[νὶ] Φεβρο[υαρίῳ
ιή, Ἰνδ[ικτιῶνος Θ', ἔτους 6489, [=μετὰ Χρι-
στὸν 981].

2922.

Καὶ Θεοδήγιος Χα[ρ-

---

(1) Ὁ τρίτος ἀριθμὸς οὗτος δὲν διακρίνεται καθαρῶς εἰς τὸν λίθον. Δύναται νὰ ἦναι οὕτω ϚΦΕ, ἢ ϚΦΚ, ἢ ϚΦΛΕ, ἢ ϚΦΝ, ἢ ϚΦΞΕ, ἢ ϚΦΠ, ἢ ϚΦϘΕ, ὡς εἰκάζομεν ἀπὸ τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην μῆνα, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς Ἰνδικτιῶνος.

τοφύλαξ ὁ τούτου π[ατὴρ
μηνὶ Ἰουλίῳ κδ', ἰν[δικτιῶνος Β', ἔτους
6467, [=μετὰ Χριστὸν δὲ 959].

2923.

+ Ἐτελειώθη ἐν
Κ[υρί]ῳ ὁ ἁγιώ[τατος ἡμῶν
Μ[ητ]ροπο[λίτης] Κ[ύριος] Νική[τας
ἔ[τος] κθ',
μη[νὶ Ἀπριλ]ίῳ κή, ἡ[μέρᾳ] γ',
ἔτους 6611, Ἰνδικτιῶνος ΙΑ', [=μετὰ Χριστὸν 1103].

2924.

+ Ἐτελειώθη Νικήτας ὁ ἁγιώτατο[ς
ἡμῶν Ἀρχιεπίσκοπος μηνὶ Νοεμ-
βρίῳ [ἡ]μέ]ρᾳ ς', ἔτος] β', Ἰν[δικτιῶνος ΙΕ',
ἔτους 6435, = μετὰ Χριστὸν δὲ 927].

2925.

Μνήσ[θητι] Κ[ύριε] τοῦ σοῦ δούλου Ἰωάν[νου
Διακ[όνου πρωτο]ψάλτου καὶ [σ]κευοφύλα[κος
τῆς Ἐκ[κ]λησίας Ἀθηνῶν.

2926.

Ἐτε]λειώθ[η] Δημήτριος ὁ ἁ-
γι]ώτατο[ς] ἡμῶν Ἀρχιεπί-
σκοπος] Μ . . θύου Αὐ[γού]στου ιδ', Ἰν[δικτιῶνος
Β', ἔτους . . 17].

2927.

Μν[ή]σθητι Κ[ύρι]ε τῶν
σ]ῶν δούλων Θεοφυ-
λά]κτου κ[αὶ] Θεοδ[ώ]ρου ἔτους 6 . . .

2928.

Μη[νὶ] Ἰουλίῳ γ', ἡμέρᾳ δ', Ἰνδ[ικτιῶνος Γ'
ἐτελ[ε]ιώθη Ἀδαμάντιος
ὁ ἁγιώτ[ατος ἡμῶν] Ἐπίσκ[οπος, = μετὰ Χρ.
810, [ἢ 765, 720, 435, 390, 395] (1).

2929.

+ Μη[νὶ] Μαΐῳ κέ, ἡμ[έρᾳ] έ, Ἰνδι[κτιῶνος] ΙΕ',
ἐτελειώθη Θεοχάριστος
ὁ ἁγιώ[τατος ἡμ]ῶν Ἐπίσκοπος [ἔτους] 62 . . ,
[= μετὰ Χριστὸν 702].

2930.

Ἐτελ[ε]ι[ώθη] Μιχαὴλ Μαρδ . . . .
μη[νὶ] Ἰανουα[ρί]ῳ ις', [ὥρᾳ) ά, Ἰνδικτιῶνος ΙΑ,
ἔτους] 6479, [=μετὰ Χριστὸν 971].

2931.

[Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ]
. . . .
ὁ ἁγιώτατος] ἡμῶν
Ἀρχιεπίσκ[οπος] μ[ηνὶ] Μαΐῳ,
ἡμέρᾳ ἕ[κτῃ], ὥ[ρᾳ ἡ]μεριν[ῇ],
Ἰν]δικτιῶνος Β'. ἔτ[ους ἀπὸ κτίσεως
Κό]σμου 6387 [=μετὰ Χριστὸν δὲ 879].

2932.

Μη]νὶ Αὐγούστῳ θ', ὥρᾳ β', Ἰν[δικτιῶνος Ε',
ἔτους ... ἐτελειώθη ὁ ἐν] ἁγίοις Ὑπάτιος (ὁ) κ(αὶ)
ἀβ .... ιου Ἀρχ[ι]επίσκ[οπος] ἡμῶν
ἐγραμμ(άτευεν.

2933.

+ Ἐτελειώθη Κωνστά[ντιος
ὁ] ἁγιώτατος ἡμῶν Ἀρχι[επί-
σ]κ[ο]πο[ς] μη[νὶ] Ἰουνίῳ κθ', Ἰνδ[ικτιῶνος Γ',
ἔτους 6483, = μετὰ Χριστὸν 975].

2934.

. . . .] Θεοδήγιος
ὁ ἁγιώτατος ἡμ[ῶν Μη[τροπολίτης
μη]νὶ Σεπτεμβρίῳ ιζ', Ἰν[δικτιῶνος Ε',
ἔτους] 6515, [= μετὰ Χριστὸν 1007].

2935.

Μη]νὶ Ἀπριλίῳ ζ', ἡμέ[ρᾳ έ, Ἰν[δικτιῶνος ΙΓ'
ἐτελειώθη Ἰωάννης
ὁ ἁγιώτ[ατος ἡμῶν] Ἐπίσκ[οπος.

2936.

+ Ἐτελειώθ[η] Σάβ[β]ας ὁ
δοῦλος τοῦ Θ[εο]ῦ καὶ ἡ-
μῶν Ἀρχιεπίσκοπ[ος] μη[νὶ] Δε-
κεμβρίῳ γ', ἡμέρᾳ ς', ὥρᾳ γ', Ἰνδ[ικτιῶνος
Β', ἔτ[ου]ς 6422, [= μετὰ Χριστὸν 914].

2937.

+ Γε[ώργιος Μο]να]χὸς κ[αὶ Ἡγούμε[νος ἡμ[ῶν,
δοῦ[λος] Χ[ριστο]ῦ.

(1) Οἱ ἀριθμοὶ εἰς τὸν λίθον ἀμυδρῶς φαινόμενοι ἐμφαίνουσι τοὺς ἀριθμοὺς τούτους, ὁ πρῶτος 810 εἶναι ὁ πιθανώτερος.

2938.

\+ Ἐτελειώθη Γε[ώργιος] ὁ δοῦλ[ος τοῦ
Θ[εο]ῦ, καὶ ἡμῶν [Ἀρχιε]πίσκ[οπος,
μη[νὶ] Σεπτεμβρίῳ θ', ἡμέρᾳ ά, ὥρ[ᾳ] ά,
ἰνδι]κτιῶνος Ι', ἔτους **6430**, [=μετὰ Χριστὸν
922].

2939.

Νικ[ή]τας Χαρ[τουλάριος]
δοῦ[λος] Χ[ριστο]ῦ.

2940.

Μη[νὶ] Δ[εκεμβ]ρίῳ ά, ἰνδι[κτιῶνος Ε',
ὥρ[ᾳ] τῆ[ς] ἡμέρας ς', ἡμέρᾳ β'
ἀπεβίω[σε] Γερμα[νὸς
δ[οῦλ]ο[ς] Χ[ριστο]ῦ λάτ[ρης], κ[αὶ ἡμ]ῶν
Ἀρ[χι]επί[σ]κοπος
Ἀθηνῶν ἔτ[ους] **6350**, [= μετὰ Χριστὸν **842**].

2941.

Μηνὶ Ἀπρ]ιλίῳ δ', ἡμέρᾳ ς', ἰν[δικτιῶνος Β',
ἐτελειώ]θη Μαρῖνος ὁ ἁγιώτατος ἡμῶν
Μητρο]πολίτης ἔτους **6212**,
[=μετὰ Χριστὸν **704**].

2942.

\+ Ἐτελειώθη Νικήτας ὁ
δοῦλος τοῦ Θε[ο]ῦ καὶ ἡμῶ[ν
Ἀρχιεπίσκοπ[ος] μη[νὶ] Αὐγούστῳ
ιέ, ἡμέ[ρᾳ] γ', ὥρᾳ ἡμερινῇ ς',
ἰνδ]ικτιῶνος ΙΔ', ἔτους **6389**, [=μετὰ Χρι-
στὸν **881**].

2943.

\+ Μη[νὶ] Δεκεμβρίῳ κθ', ἡμέ(ρᾳ δ',
ἰνδ)ικτιῶνος Γ, ἐτελειώθη
Γρηγόριος ὁ ἁγιώ(τατος) ἡμῶν
Ἐπίσκ(οπος), ἔτους **6288**, (=μετὰ Χρ. **780**).

2944.

\+ Μη(νὶ) Νοεμβρίῳ κδ', ἡμέρᾳ ς',
ἰνδ)ικτιῶνος ΙΒ', ἐτελειώθη (ἐν Κυρίῳ
Ἰωάννης ὁ ἁγιώτατος ἡμ(ῶν
Ἐπίσκ)οπος, ἔτους **6222**, (=μετὰ Χρ. **714** (1).

2945.

Μνήσθητι Κ(ύριε) τ(οῦ) δούλο(υ) σου
Ἀνδρ(έα.

2946.

Μη(νὶ) Μαΐῳ ε', ἰνδικτιῶνος ΙΒ', ἐτελειώ-
θη Ἰωάννης ὁ ἁγιώτ(ατος) ἡμῶ(ν
Ἐπίσκοπ(ος) τ(απεινὸς λειτουργὸς) Χρ(ισ)τοῦ τοῦ
Θ(εο)ῦ, ἔτους **6327**, (=μετὰ Χριστὸν **819**).

2947.

\+ Ἐτελειώθη ἐν Κ(υρί)ῳ ὁ δοῦλ(ος) τοῦ Θ(εοῦ
Νικόλ(αος) ἱερεὺς καὶ δευτερεύων τῆς ἁγίας Ἐκ(κλη-
σίας) Ἀθηνῶν μηνὶ Ἰουλίῳ .. ἔτ. ά, καὶ Ἰ(νδ.) ..
ἡμέρᾳ γ', ἔτ(ους) **6822** (=μετὰ Χριστὸν **1314**).

2948.

\+ Ἐτελειώθ(η) ἐν Κ(υρί)ῳ ὁ δ(οῦλος
τοῦ Θ(εο)ῦ Ν(ι)κηφό(ρος ὁ ἁγιώτ(ατος) ἡμ(ῶν Μη-
τροπο)λίτης μη(νὶ) Φεβρουαρί)ῳ ιθ', ἡμέρᾳ ε',
ἔτους **6629**, (=μετὰ Χριστὸν δὲ **1121**).

2949.

\+ Ἐτελειώθη
ἐν Κυρίῳ ὁ (ἁ)γιώ(τατος) ἡμῶν
Μ(η)τροπολίτης Κύριος Γεώργ(ιος
ὁ Βούρζης μηνὶ Φεβρουαρίῳ ς',
ἡ)μέρα β', ὥρα ς' τ(ῆς ἡμέρας,
ἔ)τος **6698** (=μετὰ Χριστὸν δὲ **1190**).

2950.

\+ Ἐτελειώθ(η) ἐν Κ(υρί)ῳ
ὁ ἁγιώτατ(ος) ἡμῶν
Μητροπο(λίτης) Κ(ύριος) Γε(ώργιος
ὁ Ξηρὸς μη(νὶ Ἰανουα,ρίῳ •,
ἡ'μέρα κή, ὥρα δ',
ἡμε(ρινῇ), ἔτους ἀπὸ κτίσεως Κόσμου **6690**,
(=μετὰ Χριστὸν **1182**).

2951.

\+ Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ
ἁγιώτατος ἡμ[ῶν] Μητρο[πολίτης
Θεοφύλακτος • • • • • • •
καὶ • • • • • (τῆς) ἁγιωτάτης
Ἐκκλησίας Ἀθηνῶν • • • • •
• • • • • • • • • • • •

(1) Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι δὶς γεγραμμένη ἀπαραλλάκτως, φέρει τὴν αὐτὴν χρονολογίαν, κάτωθεν τῆς παρούσης εἰς τὴν αὐτὴν ῥάβδωσιν τοῦ ἰδίου κίονος, ἐφ' οὗ ἡ παροῦσα ἐπιγραφὴ ἐγγέγραπται.

ἔτους 6683, [=μετὰ Χριστὸν 1175].

2952.

Μ[ηνὶ] Ὀκτωβρίῳ ιέ, ἡμέρ[α] ά,
Ἰνδ]ικτιῶνος Ζ', ἐτελειώθη
Ἀνδρέας ὁ ἁγιώτ[ατος
ἡμῶν Ἐπίσκοπ[ος] ἔτους
6202 [= μετὰ Χριστὸν 694].

2953.

+ Ἐτελειώθη ἐν Κ[υρί]ῳ ὁ δοῦ-
λ[ος] τοῦ Θεοῦ Θεόδω[ρος]
καὶ σκευοφύλαξ μη[νὶ] Μαΐῳ
ά, ἐτῶν λά, ἔτους 6451, (=μετὰ Χριστὸν 943).

2954.

+ Ἐτελειώθη ἐν Κ(υρί)ῳ ὁ δοῦ(λος
τοῦ Θ(εο)ῦ Θεόδωρος Μο(να)χ(ὸς) κ(αὶ) σκευ-
οφύλαξ μη(νὶ) Ἰουλίῳ, ἔτος
κς', Ἰνδι(κτιῶνος) Ή, ἔτους 6563,
(= μετὰ Χριστὸν 1055).

2955.

+ Μνήσθ(ητι) Κ(ύρι)ε τ(οῦ) σ(οῦ)
δούλ(ου) Γρηγορί(ου)
Διακόν(ου) καὶ Οἰκ(ονόμου) τῆς
Ἐκκλησίας Ἀθηνῶν
Κ(ύρι)ε βοήθ(ει) τὸν δοῦλον σου
Κυριακὸν Διάκ(ον)ον
κβ'

2956.

+ Κ(ύρι)ε βοή(θει) τ(ὸν) σ(ὸν) δοῦλ ον)
Ἰωάννη(ν) Διάκ(ονον) καὶ σκευ-
οφύλακ(α) τῆς *Μεγά(λης*
'Εκκλησίας Ἀθηνῶ(ν
καὶ Οἰκονόμ(ον). + Ἐτε-
λειώ(θη δὲ ὁ αὐτὸς Ἰ)ωά(ννης) ὁ σκευοφύλαξ μη[νὶ]
Δεκεμβρίῳ ιδ', Ἰνδ(ικτιῶνος Ζ', ἔτους 6402,
(=μετὰ Χριστὸν 894.

2957.

+ Ἐτελειώθ(η) ἐν Κ(υρί)ῳ ὁ δοῦλος τοῦ Θε(οῦ
Πέτρος μη(νὶ) Ὀκτωβρίῳ ἔτος θ', ἔτους 6567,
(=μετὰ Χριστὸν 1059.

2958.

Ἀνέγνω ὧδε . . . . . .
ἔτους 5411,[=μετὰ Χριστὸν 903], Σ. Ἐλπίνετον
χαρτ(οφύλακα τοῦ Ναοῦ τῆς Πανα)χράντ(ου καὶ
('Αειπαρθένου Μαρίας).

2959.

Ἐτελειώθ(η) Θεοδήγιος
ὁ ἁγιώτα(τος) Μητροπ(ολίτης
μ(ηνὶ) Σεπτεμβρίῳ ζ', Ἰνδ(ικτιῶνος Ε',
ἔτους 6515, = μετὰ Χριστὸν 1007.

2960.

Θεοδὐχ(ε) Δέσπ(οι)να.

2961.

Θεοδόχε Δέσπ(οι)να τῶν
πι)στῶν τὸ κ(έ)ρας σ(ῶ)ζε φ(ύλαττε) τὸν
σὸν πιστὸν Τ . . . Εὐκτ . . .

2962.

Μνήσ(θητι) Κ(ύριε) τ(οῦ) σ(οῦ δού-
λ(ου) Ἰωανν(ι)κί(ου) Διακ(όνου)
καὶ σκευο)φύλακ(ος) τῆς *Μεγάλ(ης*
'Εκκλη)σίας Ἀθηνῶν. Ἀμήν.

2963.

Ἐτελει)ώθ(η) ἐν Κ(υρίῳ) ὁ δοῦ-
λος τοῦ Θε)ο(ῦ) Νικόλαος Δ(ιά)κον(ος
καὶ σκευοφύλαξ τῆς [Ἐκκλησίας Ἀθηνῶν] μηνὶ
Σεπτεμβρίῳ ἔτ[ο]ς κ', (ἔτους . . . .
(μετὰ Χριστὸν . . .).

2964.

Μνήσθ(ητι) Κ(ύρι)ε τ(οῦ) σ(οῦ) δούλ(ου)
Ἰωάνν(ου) Διακόν(ου) καὶ Δηπτάτο(ρος)
τῆς Μεγάλης 'Εκκλησίας
Ἀθηνῶν. Ἀμήν.
Ἰη(σοῦς) Χρι(στὸς)
Υἱ(ὸ)ς Θ(εο)ῦ
Νικᾷ.

2965.

+ Ἐτελειώθ(η) ἐν Κυ(ρί)ῳ ὁ ἁγιώτ(ατος
ἡμ(ῶν) Μ(ητ)ροπο(λίτης) Ἀθη(νῶ-
ν Κ(ύριος
Νικήτ(ας) Κούρδ(ης
μ(ηνὶ) Ἀπριλ(ίῳ), Ἰν(δικτιῶνος) ΙΑ', ἔτ(ους
6611, (=μετὰ Χριστὸν 1103.

2966.

\+ Ἐτε)λειώθη ἐν Κ(υρί)ῳ ὁ δοῦλ(ος
τοῦ) Θεοῦ Γερμανὸς Ἐπίσ-
κο)πος γεγονὼς Διαυλίας,
μηνὶ) Μαΐῳ ζ', Ἰνδ(ικτιῶνος) Ζ', ἔτους
6427 (=μετὰ Χριστὸν 919.

2967.

(Ἐτε)λειώθη ἐν Κ(υρί)ῳ ὁ δ(οῦλος τοῦ Θεοῦ
Γερμανὸς Ἐπίσκοπος
. . . ε μηνὶ Μα(ρτίῳ
. . . π 6422, (=μετὰ Χριστὸν 914.

2968.

Μνήσθητι Κύριε) Κωνσταντίνου Πρεσβυτ(έρου
ἁμαρτωλο(ῦ) τοῦ Δρόσου.

2969.

Ἐτελειώθ(η) ἐν Κ(υρί)ῳ ὁ δοῦ(λος
τοῦ Θ(εο)ῦ Πόθος Οἰκον(όμος
μ(ηνὶ) Ἰανουαρίῳ ϛ', ἔτους 6400,
(=μετὰ Χριστὸν 892.

2970.

\+ Ἐτελειώθη ἐν Κ(υρί)ῳ ἡ δούλ(η
τοῦ Θ(εο)ῦ Ἀναστασ(ία
μ(ηνὶ) Σεπτεμβρίῳ κή,
ἔτους 6458, (=μετὰ Χριστὸν 950.

2971.

Μνήσθ)ητι (Κύριε . . .
. . . βεία τ(. . . .
τῆς ἁγιω-
τάτης Ἐκ(κλησίας
Ἀθηνῶν Βασιλεί(ου
κ(αὶ) Δημητρί(ου)
λειτουργ(ῶν) αὐτῆς
ὀρφανοτρόφ(ων).

2972.

Ἐτελειώθ(η) ἐν Κ(υρί)ῳ ὁ δοῦλος (τοῦ Θεοῦ
Ποθητὸς Διάκονος καὶ Οἰκονό-
μος μη(νὶ) Νοεμβ(ρίῳ) κά, Ἰνδ(ικτιῶνος) Ζ',
ἔτους 6427, (=μετὰ Χριστὸν 919.

2973.

Ἐτελειώθη ἐν) Κ(υρί)ῳ ὁ δοῦ-
λος τοῦ Θεοῦ) Γερμανὸς
ὁ καὶ Χαρτου)λάρι(ος) μη(νὶ) Φεβρουαρίῳ
ή, Ἰνδ(ικτιῶνος) Β', ἔτους 6425,
(=μετὰ Χριστὸν 917.

2974.

\+ Μνήσθ[ητι] Κ[ύρι]ε τ[οῦ] σ[οῦ] δούλ[ου)
Τ[. . . τοῦ] καὶ Κουράτωρ[ος] κ[αὶ . . .
του . . . (εἰς) ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

2975.

Ἐκ(οι)μήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θ εο)ῦ
Μι(χαὴλ ὁ πρωτο)ψ(άλτης) καὶ σκευοφύλαξ
μη)νὶ Ἰουλίῳ κ', ἔτους 64 . . ,
(=μετὰ Χριστὸν 90 . .

2976.

Φ(εί)σε Κ(ύρι)ε, Κ(ύρι)ε τῆς ψυχῆς τοῦ τα-
π(ε)ινοῦ Ἰωάννου.

2977.

Ἐ)τελειώθ(η) ὁ δοῦλ(ος) τοῦ Θ(εο)ῦ
Φ)ίλιππος ὁ (πρωτο)ψάλτ(ης) μηνὶ
Ἰουνίῳ γ', Ἰνδικτιῶνος ΙΓ', ἔτους 6448,
(=μετὰ Χριστὸν 940.

2978.

Ἱκετεύω Σὲ τὴν μ(ό)νην Θ(εοτό)κον
ὡς εὐήκοος κλίνων πρό(ς) με τὸ οὖς σου
ἄκ(ου)σον καὶ πάρεχε τὴν σωτηρίαν,
νέμεις γὰρ ἑκάστοτε τοῖς Σὲ ποθ(οῦσιν
νομὴν θεαυγῆ κ(αὶ) φαεσφόρον σέλας,
ἣν μοὶ δώρισε σαῖς λιταῖς Παναγία
σώζουσα καὶ σκέπουσα τὸν σὸν (ἱκέτην.

2979.

Θεοδόχε Δέσπ(οι)να πιστῶν
τὸ κ(έ)ρ(α)ς σ(ῶ)ζε φύλαττ(ε Θ)εόδωρον Πρεσ-
βύτερ(ον) κ(αὶ) σκευοφύλακ(α
τῆς *Μεγάλης Ἐ(κ)κλ(η)σίας*
Ἀθην(ῶ)ν.

2980.

Θεοτόκ(ε) βοήθ(ει) τὸ(ν) σὸ(ν) δοῦ-
λο(ν) Θωμᾶν Ἀναγν(ώ)στην.
Ἀμήν.

2981.

\+ Θεοδόχε Δέσποινα
πιστῶν τὸ κέρας
σῶζε φύλαττε τ(ὸν)
σ(ὸν) πιστ(ὸν) (ἱ)κέτην
Ποθητ(ὸν) Διάκον(ον)
καὶ Χ)αρτουλάρι(ον)
τῆς **Μ**)*εγάλης* 'Εκ-
κλησίας) *Ἀθηνῶν*.

2982.

\+ Θεοδόχε Δέσποι(να
πιστῶν, τὸ (κέρας
σ)ῶζε φύλαττε (καὶ
τὸν σὸν) πιστ(ὸν) (ἱ)κέτ(ην
Ἰω)άννη(ν) Διάκ(ονον) καὶ
Οἰκο(νόμον) *τῆς Μεγάλης*
'Εκκλησίας Ἀθ(η)*νῶ*(*ν*.

2983.

Μνήσ]θ[η]τι Κ[ύρι]ε, κα[τὰ
τὸ πλ]ῆθος τῶν
οἰκτηρμῶν] σου τῇ π[ρ]εσ-
βείᾳ τῆ]ς τεκούσης Σε
Μητρό]ς Σου Θεοτόκου
καὶ π]άν[των] τῶν ἁγίων, τ(οῦ
σοῦ] δούλ(ου) Ἐπιφα-
νί(ου) Διακ[όνου] κ[αὶ] ψάλτ[ου] κ[αὶ
σκευοφύλακος [τῆ]ς Θ[εοτόκου
καὶ Θεοδώρ(ου)
τ]ούτου ἀνεψι(οῦ) Χρ[ι-
στὲ φ[εῖ]σε.

2984.

\+ Μνήσθ[ητι] Κ[ύρι]ε τ(οῦ) σ(οῦ) δούλ(ου)
Φλαβί(ου) Πρεσβυτ[έρου τῆς
Ἐκκλησίας Ἀθηνῶν·
Ἀμήν. Ἰ[η]σ[οῦς] Χ[ριστὸ]ς Νικᾷ.

2985.

Μνήσθ[ητι] Κ[ύρι]ε τοῦ δ[ού]λου σου καὶ
Πρεσβυτέρου Κυπρι[α]νοῦ, [ὃν]
φ[ύλαττε] Χ[ριστὲ]

2986.

Κ[ύρι]ε βοήθ[ει] τὸν δοῦλον σου Νίκονα Μονα-
χὸν κ[αὶ] τ[ὸ]ν ἀδελφ[ὸ]ν αὐτοῦ Ἰω(άν)νην Θωμᾶ
Δ[ιάκονον].

2987.

Τροπ(άρια) τ(ῆ)ς δευτέρας ἑβδομάδος ἡμερινά.

Τ(ροπάριον) Β' (Δευτέρας) ἦχ(ος) πλ(αγίου) δ'. Ἐκέκρα(ξά) Σοι Σ(ω)τὴρ τοῦ Κόσμ(ου.
Τ(ροπάριον) Γ' (Τρίτης) ἦ(χος) πλ(αγίου) β'. Τ(ὴ)ν ἔπαρσιν (τ)ῶν χειρ(ῶ)ν μ(ου εὐπρόσδεκτον ποίησον.
Τ(ροπάριον) Δ' (Τετάρτης) ἦ(χος) π(λαγίου) δ'. Κατευθυνθήτ(ω) ἡ προσευχ(ή) μου (ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.
Τ(ροπάριον) Ε' (Πέμπτης) ἦ(χος) πλ(αγίου) δ'. Ὅτι πρὸς Σὲ Κ(ύρι)ε οἱ ὀφθαλ(μοί μου ἐπὶ Σοὶ ἤλπισα.
Τ(ροπάριον) Ϛ' (Παρασκευῆς) ἦ(χος) πλ(αγίου) β'. Τῶν Ἀγγελικῶν λόγων ὑπεδ(έξω.
Τ(ροπάριον) Ζ' Σα(β)β(άτου) ἦ(χος) β'. Τὴν Σωτήριόν Σου (ἔγερσιν.
Τ(ροπάριον) Κυ(ριακῆς) ἦ)χος) β'. Ἔνδοξε 'Αειπάρ(θενε) Θεοτόκ(ε.
Τ(ροπάριον) Κυ(ριακῆς) ἦ(χος) γ'. Χαῖρε Παρ(θένε) Μή(τη)ρ τὸ κ(ει)μ(ή)λι(ον) τὸ λογικ(όν.

2988.

Β' (Δετέρα) π(λαγίου δ'.
Γ' (Τρίτη) π(λαγίου β'.
. . . . π(λαγίου ά.
Δ' (Ἡ)μέρ(α) ά, εὔχ(ου) ἀδελφ(έ), διὰ τ(ὸν) Κ(ύριον.
Ε' (Πέμπτη ἦ)χος δ'.
Ϛ' (Παρασκευὴ ἦ)χος γ'.
ΣΒ' (Σάβ)βατον πλαγίου β'.
Κ)υριακὴ (. . .) ἐτ(ελει)ώθη . . . . .

2989.

Κ(ύρι)ε βοήθει Λέοντα Πρεσ-
βύτερον.

2990.

Ἐτελειώθη ἐ)ν Κ(υρί)ῳ ὁ δοῦ(λος
τοῦ Χ(ριστο)ῦ . . . .
Ἰ)νδ(ικτιῶνος) Θ', ἔτους . . . .

2991.

Τὰ πρὸς τ(ὴν) Μάρθαν ῥήμα(τα) ἑρμην(είαν) ἔφη
τ(ὸν) Θ(εὸν ἀ)διαλείπτως πρεσβεύουσα
Χαῖρε

2992.

Τὰ πρ(ὸς) τ(ὴν) Μαρίαν ῥήματ(α) ἑρμηνευ[θέν]τα θα[λερὰ
Χαῖρε κεχαριτωμένη (Ν)αὲ Θ(οῦ) ἔμψ(υχε,
Χαῖρε κεχαριτωμένη [Δέσποι]να [οὐραν]οῦ κ(αὶ) γῆς,
Χαῖρε κεχαριτωμένη οὐ(ρα)νίου ςάχυος κ[αρπὲ ζωῆς,
Χαῖρε κεχαριτωμένη τοῦ ἀλ(η)θ(ι)νοῦ Θ(εο)ῦ (Μήτηρ.

2993.

M(ηνὶ . . . Μητροπολίτης
Ἀθη)ν(ῶ)ν (Κύριος . . . .
6,694, =(μετὰ Χριστὸν 1136). Κ. Σ. Π.

Αἱ 80 αὗται Ἐκκλησιαστικαὶ ἐπιγραφαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι ἐπὶ τῶν ῥαβδώσεων τῶν κιόνων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος (1), μεταξὺ αὐτῶν εἰσὶ καὶ τρεῖς Λατινιστὶ γεγραμμέναι, ἃς δημοσιεύω ἐνταῦθα διὰ τῆς λιθογραφίας, ἀπαραλλάκτως ὡς εἰσὶν ἐπὶ τῶν κιόνων, καὶ μίαν ἑτέραν Ἰταλιστὶ ἀναφέρουσαν περὶ τῆς διαβάσεως κομίτου τινὸς τρομεροῦ (terribile), ὡς ἐκφράζεται ἡ ἐπιγραφή· καὶ ἄλλην νεωτέραν Γαλλιςὶ γεγραμμένην, ἰδιόχειρον, ὡς λέγεται, τοῦ μακαρίτου Στρατηγοῦ Φαβιέρου, ἐν ᾗ ἐσημείωσε πότε οὗτος ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Ἀκροπόλεως μετὰ τῶν Φιλελλήνων εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν, καὶ πότε ἐξῆλθεν. Αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ ἐπιγραφαὶ εἰσὶν αἱ μὲν σημειωτικαὶ, ἐμφαίνουσαι τὴν ἐκ τοῦ Κόσμου τούτου εἰς τὸν ἄλλον μετάστασιν Ἐπισκόπων, Ἀρχιεπισκόπων, Μητροπολιτῶν καὶ ἄλλων ἀνδρῶν, ἐχόντων Ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα· αἱ δὲ ἱκετικαὶ ὅπως τὸ Θεῖον μνημονεύσῃ καὶ φεισθῇ τῆς ψυχῆς τοῦ τελευτήσαντος δεῖνος ἢ δεῖνος. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐσχηματισμένα διαφόρως κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐγράφησαν, καὶ τῶν μὲν ἀρχαιοτέρων τὰ γράμματα εἰσὶν ἁπλούστερα, τῶν δὲ νεωτέρων ποικίλμασιν καὶ ἑλίγμασιν κεκόσμηνται. Ὅλαι δὲ αἱ ἐπιγραφαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι κατ' ἐπιτομὴν, ἤτοι ἀντὶ νὰ γράψῃ *Κύριε* γράφει τὸ ἀρχικὸν καὶ τελικὸν μόνον γράμμα ΚΕ. Ἡ δὲ χρονολογία εἶναι πάντοτε ἀπὸ κτίσεως Κόσμου. Οἱ ἀριθμοὶ σημειοῦνται διὰ τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου.

Οἱ μνημονευόμενοι ἀρχηγοὶ τῆς Ἐκκλησίας διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις εἰς Ἐπισκόπους, οἵτινες εἰσὶν οἱ ἀρχαιότεροι· οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι.

1. Ἰωάννης, ὅστις ἐτελεύτησε 595 μετὰ Χριστὸν (ἢ 550, ἢ 505, ἢ 460), διότι δὲν διακρίνονται καθαρῶς οἱ τελευταῖοι ἀριθμοὶ, ἐξάγονται δὲ οἱ χρόνοι οὗτοι ἀπὸ τὸν εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιγραφὴν σημειούμενον μῆνα, Ἰνδικτιῶνα καὶ ἡμέραν, ὅρα ἐπιγρ. 2935. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ὅμως εἶναι ὁ πιθανώτερος.

2. Θεοχάριστος, ὅστις ἐτελεύτησε 702 μετὰ Χριστὸν (ἢ 744, ἢ 657, ἢ 612, ἢ 327), διότι δὲν διακρίνονται καλῶς οἱ τελευταῖοι ἀριθμοὶ, ὅρα ἐπιγραφὴν 2929.

3. Ἀδαμάντιος, ὃς ἐτελεύτησε 810 μετὰ Χρις. (ἢ 765, ἢ 720, ἢ 435, ἢ 390, ἢ 395), ὅρα ἐπιγρ. 2928.

4. Ἀνδρέας, ὃς ἐτελεύτησε 694 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2952.

5. Μαρῖνος, ὃς ἐτελεύτησε 704 μετὰ Χρις. (ὁ ἀριθμὸς διακρίνεται κάλλιστα), ὅρα ἐπιγρ. 2941.

6. Ἰωάννης (δεύτερος), ὃς ἐτελεύτησε 714 μετὰ Χρις. ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2944 ἐπιγραφήν.

7. Γρηγόριος, ὃς ετελεύτησε 780 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ, 2943.

8. Ἰωάννης (τρίτος), ὃς ἐτελεύτησε 819 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2946.

Μετὰ τοὺς Ἐπισκόπους τούτους ἕπονται χρονολογικῶς οἱ ἀκόλουθοι Ἀρχιεπίσκοποι.

1. Γερμανὸς, ὃς ἐτελεύτησε 842 μετὰ Χριστὸν, ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2940 ἐπιγραφήν.

2. Μετ' αὐτὸν ἕπεται χρονολογικῶς Ἀρχιεπίσκοπος, οὗ τὸ ὄνομα δὲν ἐσώθη εἰς τὴν στήλην, ἐτελεύτησε 879 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2931.

3. Νικήτας, ὃς ἐτελεύτησε 881 μετὰ Χριστὸν, ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2942 ἐπιγραφήν.

4. Δημήτριος, ὃς ἐτελεύτησε 839 μετὰ Χριστὸν, (ἢ 869, ἢ 899, ἢ 929, ἢ 959), διότι οἱ τελευταῖοι ἀριθμοὶ καθαρῶς δὲν διακρίνονται, ὅρα ἐπιγρ. 2926.

5. Ὑπάτιος, ὃς ἐτελεύτησε . . . . μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2932.

6. Σάββας, ὃς ἐτελεύτησε 914 μετὰ Χριστὸν, ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2936 ἐπιγραφήν.

(1) Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν τούτων χρεωστῶ μεγίστην εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν θεοσεβέστατον, φιλοπονώτατον, καὶ φιλόκαλον Ἀρχιμανδρίτην Κύριον Ἀντωνῖνον, ὃς ἐν τοῖς καύμασιν τοῦ Ἡλίου κατὰ μεσημβρίαν ἡμερῶν πολλῶν ἐπὶ κλίμακος ἐπικινδύνως ἱστάμενος ἀκουράστως συνέτεινεν εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τῶν δυσαναγνώστων τούτων ἐπιγραφῶν.

7. Γεώργιος, ὃς ἐτελεύτησε 922 μετὰ Χριστὸν, ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2938 ἐπιγραφήν.

8. Νικήτας, ὃς ἐτελεύτησε 927 μετὰ Χριστὸν, ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2924 ἐπιγραφήν.

9. Κωνστα[ντῖνος] (ἢ Κωνστάντιος), ὃς ἐτελεύτησε 975 (ἢ 945) μετὰ Χριστὸν, (διότι συγχέονται οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ ἐπὶ τῆς στήλης), ὅρα ἐπιγρ. 2933.

Τρίτοι δὲ εἰσὶν οἱ Μητροπλῖται ὡς ἀκολούθως.

1. Φίλιππος, ὃς ἐτελεύτησε 981 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2921.

2. Νικήτας ὁ Κούρδης, ὃς ἐτελεύτησε 1103 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2965.

3. Θεοδήγιος, ὃς ἐτελεύτησε 1007 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2934.

4. Ἰωάννης ὁ Βλαχερνίτης, ὃς ἐτελεύτησε 1057 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2918.

5. Μιχαὴλ, ὃς ἐτελεύτησε 1030 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2917.

6. Λέων, ὃς ἐτελεύτησε 1061 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2919.

7. Λέων ὁ Ῥέκτωρ, ὃς ἐτελεύτησε 1069 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2915.

8. Νικήτας, ὃς ἐτελεύτησε 1103 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2923.

9. Νικηφόρος, ὃς ἐτελεύτησε 1121 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2948.

10. Τοῦ μετ' αὐτὸν κατὰ χρονολογίαν Ἱεράρχου τοὔνομα δὲν σημειοῦται καθαρῶς εἰς τὸν λίθον, εἶναι νομίζω Θεοφύλακτος, ἐτελεύτησε δὲ οὗτος 1175 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2951.

11. Γεώργιος ὁ Ξηρὸς ἐπικαλούμενος, ὃς ἐτελεύτησε 1182 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2950.

12. Γεώργιος ὁ Βούρζης, ὃς ἐτελεύτησε 1190 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2949.

Ἐκ τῶν τριῶν τούτων καταλόγων ἐξάγεται, ὅτι οἱ μὲν ἀρχαιότεροι τῆς Ἐκκλησίας Ἱεράρχαι *Ἐπίσκοποι* ἐκαλοῦντο· ἤρχιζαν δὲ οὗτοι ἐκ τοῦ χρόνου τῶν Ἀποστόλων καταβαίνοντες μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ 8 αἰῶνος· οἱ δὲ κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον Ἱεράρχαι μέχρι τέλους σχεδὸν τοῦ 9 αἰῶνος *Ἀρχιεπίσκοποι* ἐκαλοῦντο. Ἀπὸ δὲ τὰ τέλη τοῦ 9 αἰῶνος, ὅτε ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἐσχημάτισε καὶ ἑτέρους Ἐκκλησιαστικοὺς κλάδους, τοὺς μὲν πρωτίσους *Μητροπολίτας* ἐκάλεσαν, τὰς δὲ ὑπὸ τὰς Μητροπόλεις ὑποτελοῦντας Ἱεραρχικὰς Ἐπισκοπὰς *Ἐπισκόπους* ἐκάλεσαν· καταχρηστικῶς λαβόντες τοῦτο τὸ ὄνομα, ὅπερ κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους ἦν ὁ πρώτιστος βαθμὸς τῆς Ἱεραρχείας.

Μετὰ τὰ ὀνόματα ταῦτα τῶν Ἐπισκόπων, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Μητροπολιτῶν εὑρίσκονται καί τινων ὑπηρετῶν καὶ κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ἑξῆς, ὡς τελειωθέντων, ὅθεν ἐπιγράφεται ἐ τ ε λ ε ι ώ θ η.

1. Μιχαὴλ Πρωτοψάλτης καὶ Σκευοφύλαξ, ὃς ἐτελεύτησε 90 · μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2975.

2. Γερμανὸς Χαρτουλάριος, ὃς ἐτελεύτησε 917 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2973.

3. Ποθητὸς Διάκονος καὶ Οἰκονόμος, ὃς ἐτελεύτησε 919 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2972.

4. Γερμανὸς Ἐπίσκοπος γεγονὼς Διαυλίας (1), ὃς ἐτελεύτησε 919 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2966.

5. Ἐλπίνετος Χαρτοφύλαξ, ὃς ἐτελεύτησε 903 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2958.

6. Φίλιππος Πρωτοψάλτης, ὃς ἐτελεύτησε 940 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2977.

7. Πόθος Οἰκονόμος, ὃς ἐτελεύτησε 892, ἢ 991 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2969.

8. Ἰωάννης Διάκονος καὶ Σκευοφύλαξ καὶ Οἰκονόμος, ὃς ἐτελεύτησε 894, ἢ 991 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2956.

9. Νικόλαος Διάκονος καὶ Σκευοφύλαξ, δὲν ἐσώθη πότε ἐτελεύτησεν, ὅρα ἐπιγρ. 2963.

---

(1) Διαυλίαν ἴσως ἐνοεῖ ἐνταῦθα τὴν πόλιν τῆς Φωκίδος, ἥτις ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ὄνομα Δ α ύ λ ι α καλουμένη παρὰ πάντων, ἧς οἱ κάτοικοι Δαυλιεῖς, οἵ ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ περὶ γῆς ὅρων ἐδικάσθησαν Ζωπύρῳ τῷ Ἀριστίωνος, καὶ Παρμενίωνι τῷ Ζωπύρου Χαιρωνεῦσιν (ὅρα Bockh. inscr. 1732), ἢ ἴσως εἶναι ἑτέρα τις Ἐπαρχία, ἥτις κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἐκαλεῖτο οὕτως, ἢ σήμερον ἑτέρῳ ὀνόματι κέκληται, ἴσως εἶναι ὁ νῦν Α ὐ λ ῶ ν α ς καλούμενος. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Γερμανὸς ἦν Ἀθηναῖος ἴσως, γηράσας δὲ ἦλθεν εἰς τὴν πάτριον γῆν, εἰς ἣν ἀπέδοσε τὰ λείψανα αὐτοῦ· τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ τῷ Παρθενῶνι, ὄντι τότε Μεγάλη Ἐκκλησία, ἐνεχαράχθη.

10. Θεόδωρος Μοναχὸς ὁ καὶ Σκευοφύλαξ, ὃς ἐτελεύτησε 1055 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2954.

11. Ἰωάννης ὁ Πρωτόπαππας, υἱὸς τοῦ Ποθητοῦ Οἰκονόμου, ἐτελεύτησε 1041 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2916.

12. Θεόδωρος . . . . . καὶ Σκευοφύλαξ, ὃς ἐτελεύτησε 943 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2953.

13. Θεοδήγιος Χαρτοφύλαξ, πατὴρ Φιλίππου τοῦ Μητροπολίτου, ἐτελεύτησε 959, ἤτοι 20 ἔτη πρὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐξάγεται δὲ, ὅτι ἦσαν Ἀθηναῖοι, ὅρα ἐπιγρ. 2922.

14. Πέτρος, οὗ τὸ ἐπάγγελμα δὲν ἀναφέρεται, ὃς ἐτελεύτησε 1059 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2957.

15. Μιχαὴλ Μαρδ . . . , καὶ τούτου τὸ ἐπάγγελμα δὲν ἀναγινώσκεται, ὃς ἐτελεύτησε 971 μετὰ Χριστ. ὅρα ἐπιγρ. 2930.

16. Δάδας Δωμέστικος, ὃς ἐτελεύτησε 1072 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2920.

17. Νικόλαος Ἱερεὺς δευτερεύων, ὃς ἐτελεύτησε 1314 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2947.

18. Νικόλαος Πρεσβύτερος καὶ Δεκάνωρ, ἢ Κανόνικος, Λατῖνος, ὃς ἐτελεύτησε 1413 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγρ. 2994.

19. Καὶ Φρ. Πέτρος Ἀββᾶς Λατῖνος, ὃς ἐτελεύτησε 1402 μετὰ Χριστὸν, ὅρα ἐπιγραφὴν 2995 (1).

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2914 ἐπιγραφὴ ἀναφέρει Γεώργιον τινὰ Πρεσβύτερον καὶ Γραμματικὸν (τῆς Ἐπισκοπῆς πιθανῶς) γέγραπται ἐν μιᾷ τῶν ῥαβδώσεων τοῦ γ' κίονος τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ περιστηλίου τοῦ Παρθενῶνος, εἰς ἓξ ῥαβδώσεις τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται καὶ αἱ ἑπόμεναι ἐπιγραφαί.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2915 ἐπιγραφὴ ἐγγέγραπται ἐν τῇ αὐτῇ ῥαβδώσει τῇ ἀνωτέρω, μνημονεύει Μητροπολίτην καὶ Σύγκελον ὀνόματι Λέοντα, εἰς ὃν δίδει τὸν τίτλον Ῥέκτωρ, καὶ ὃν ἀναφέρει ἐνταῦθα πρὸς διάκρισιν ἑτέρου Μητροπολίτου, ἀναφερομένου εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2951 ἐπιγραφήν. Τίτλος Ἐκκλησιαστικὸς Ῥέκτωρ οὐχ' ὑπάρχει νῦν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν.

Τὰ εἰς τὴν 4 γραμμὴν (τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς) γράμματα ЄΙC νομίζομεν, ὅτι σημαίνουσι τοὺς χρόνους τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ἀρχῆς, ἤτοι ὅτι ἔζησεν οὗτος ὡς Μητροπολίτης 10 ἔτη.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2916 καὶ αὐτὴ εὑρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν στήλην, ἀναφέρει δὲ Ἰωάννην Πρωτόπαππαν, υἱὸν Ποθητοῦ Οἰκονόμου, ὃς ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2969 ἐπιγραφήν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2917 εὑρίσκεται καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν στήλην δὶς γεγραμμένη· δὲν δημοσιεύω αὐτὴν διπλῶς, ὡς εἶναι εἰς τὸν λίθον, διότι ἐθεώρησα περιττὸν τοῦτο. Τὰ γράμματα ἀμφοτέρων καὶ ἡ χρονολογία εἶναι ἡ αὐτή.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2918 εὑρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν στήλην, καὶ εἰς αὐτὴν ἀναφέρεται, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν ἑπομένην τὴν ὑπ' ἀριθ. 2919 Μητροπολίτης καὶ Πρωτοσύγκελος, ἤτοι σημειοῦνται οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ βαθμοί, οὓς ἔλαβεν ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ.

2919. Εἰς αὐτὴν ἀναφέρεται Λέων Μητροπολίτης καὶ Πρωτοσύγκελος, ὁμώνυμος τοῦ Μητροπολίτου καὶ Πρωτοσυγκέλου Λέοντος, τοῦ φέροντος τὸν τίτλον Ῥέκτωρ. Ὁ Λέων τῆς ὑπ' ἀριθ. 2915 ἐπιγραφῆς εἶναι διάδοχος τοῦ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2919.

2920. Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΔΑΔ, ἴσως εἰσὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. *Δάδας* καὶ *Δάδης* ὄνομα εὑρίσκεται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ὀνομάτων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν καὶ παρὰ τοῖς ἐθνικοῖς, ὅρα Bockh. inscr. 3957.

Ἡ 2921 καὶ αὐτὴ ἐγγέγραπται εἰς τὸν αὐτὸν κίονα. Ὁ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενος Φίλιππος Μητροπολίτης ἦν υἱὸς Θεοδηγίου τοῦ Χαρτοφύλακος, ὃς ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2922 ἐπιγραφήν.

Ἡ 2922 καὶ αὐτὴ εἰς τὸν αὐτὸν κίονα, πατὴρ Φιλίππου τοῦ Μητροπολίτου. Ὄνομα Θεοδήγιος οὐ πρῶτον ἐνταῦθα ἀναφέρεται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2934, ὅστις εἶναι πιθανῶς ἔκγονος Θεοδηγίου τοῦ Χαρτοφύλακος.

2923. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, εὕρηται εἰς τὴν δ' ῥάβδωσιν.

---

(1) Τὰς τρεῖς ταύτας Λατινικὰς ἐπιγραφὰς δημοσιεύω ἀπαραλλάκτως ὡς τὰς ηὗρον, διότι διαφορεῖται ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν, ἃς ἐνοήσῃ ταύτας ἕκαστος, ὡς γνωρίζει.

2924. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος (ῥάβδωσις γ΄), ἀναφέρει Ἀρχιεπίσκοπον Νικήταν. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐνεγράφη δὶς ἐπὶ τοῦ κίονος· σημειοῦται δὲ καὶ ἕτερος Νικήτας ἄλλος τοῦ παρόντος, ὁ μὲν γὰρ τῆς παρούσης Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ δὲ τῆς ὑπ᾽ ἀριθ. 2965 Μητροπολίτης ἀναφέρεται.

2925. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος (γ΄) μετὰ τῆς ἀνωτέρω, εἰς τὴν αὐτὴν ῥάβδωσιν· ἔσχε δ᾽ οὗτος τρία ἀξιώματα τὸ τοῦ Διακόνου, τὸ τοῦ Πρωτοψάλτου καὶ τὸ τοῦ Σκευοφύλακος.

2926. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος (ῥάβδωσις γ΄) μετὰ τῆς ἀνωτέρω εἰς τὴν αὐτὴν ῥάβδωσιν.

2927. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος καὶ ῥαβδώσεως.

2928. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὡσαύτως κίονος, ὡς ἀνωτέρω. Οὐδεὶς τῶν νῦν Ἱεραρχῶν τῷ ὀνόματι τούτῳ *(Ἀδαμάντιος)* καλεῖται.

2929. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος, ὡς ἀνωτέρω. Ὄνομα Κύριον Ἱεράρχης Θεοχάριστος πρῶτον ενταῦθα εὕρηται. Οὐδεὶς νῦν καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

2930. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος.

2931. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος, ἐν τῇ τετάρτῃ ῥαβδώσει.

2932, Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνταῦθα γράφεται ὁ ἐν ἁγίοις Ὑπάτιος. Ἡ φράσις αὕτη οὐχ᾽ εὕρηται ἀλλαχοῦ τῶν ἐπιγραφῶν· σημαίνει δή, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος οὗτος ἡγίασεν· ἀναφέρονται δὲ 7 ἅγιοι Ὑπάτιοι ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ὀνομάτων τῶν ἁγίων.

2933. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος εἰς τὴν τετάρτην ῥάβδωσιν.

2934. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος, καὶ τῆς ῥαβδώσεως. Θεοδήγιος ὄνομα εἴπομεν, ὅτι ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ᾽ ἀριθ. 2922 ἐπιγραφήν.

2935. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος καὶ τῆς ῥαβδώσεως.

2936. Ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος, εἰς τὴν πέμπτην δὲ ῥάβδωσιν αὐτοῦ.

2937. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος (γ΄) καὶ τῆς αὐτῆς ῥαβδώσεως.

2938. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος καὶ τῆς αὐτῆς ῥαβδώσεως.

2939. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος ὡσαύτως.

2940. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος,

2941. Εἶναι ἐγχαραγμένη εἰς τὸν τρίτον κίονα τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ περιστηλίου τοῦ Παρθενῶνος, μετρούμενον ἀπὸ τὸν πρῶτον κίονα τῆς βορειο-δυτικῆς γωνίας.

2942. Ὁμοίως καὶ αὐτὴ ἐγγέγραπται εἰς τὸν αὐτὸν κίονα, ὥσπερ καὶ ἡ ἀνωτέρω. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι Σταυρός. Ὅρα τὸ ὑπ᾽ ἀριθ, 2942 λιθογράφημα.

2943. Ὁμοίως εἰς τὴν αὐτὴν στήλην, ὥσπερ καὶ ἡ ἀνωτέρω. Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν μετὰ τὸ ἐτελειώθη ὑπάρχει μισοστιγμὴ εἰς τὸν λίθον οὕτως ἐγχαραγμένη 7.

2944. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι δὶς γεγραμμένη ἐπὶ τοῦ γ΄ κίονος ὁμοιοτρόπως, φέρουσα τὴν αὐτὴν χρονολογίαν.

2945. Εἰς τὸν αὐτὸν κίονα, ὥσπερ καὶ ἡ ἀνωτέρω, εἰς τὴν δευτέραν ῥάβδωσιν αὐτοῦ.

2946. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος εἰς τὴν ἑβδόμην ῥάβδωσιν.

2947. Γέγραπται εἰς τὸν τέταρτον κίονα τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ περιστηλίου τοῦ Παρθενῶνος, μετρούμενον ἀπὸ τὴν βορειο-δυτικὴν ἄκραν αὐτοῦ.

2948. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος, ὥσπερ καὶ ἡ ἀνωτέρω.

2949. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος, ὡς ἡ ἀνωτέρω.

2950. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος, ὡς ἡ ἀνωτέρω.

2951. Ὁμοίως. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην οὖσαν γεγραμμένην πολυπλόκως, ὡς παρατηρεῖται εἰς τὸ λιθογράφημα, δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀναγνώσω ὅλην.

2952. Γέγραπται ἐπὶ τοῦ πέμπτου κίονος, μετρουμένου ἀπὸ τὴν βορειο-δυτικὴν γωνίαν τοῦ Παρθενῶνος· εἶναι δὲ μία τῶν ἀρχαιοτέρων, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων, καὶ τὴν σημειουμένην χρονολογίαν, ἥτις φαίνεται καθαρῶς εἰς τὸν λίθον.

2953. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς πρὸ τοῦ Ὀπισθοδόμου τοῦ Παρθενῶνος. Ὑπὸ τὴν

χρονολογίαν ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἐγχαραγμένος ὁ χρόνος τῆς ζωῆς τοῦ Θεοδώρου· ἐγένετο δὲ τοῦτο, διότι ἡ γωνία τῆς ῥαβδώσεως τοῦ κίονος ἐμπόδιζε τὴν περαιτέρω γραφὴν μετὰ τὴν τρίτην γραμμήν.

2954. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος τῇ ἀνωτέρω. Τὸ εἰς τὴν 4 γραμμὴν χρονογραφικὸν σημεῖον ϛ σημαίνει ἐνταῦθα τὸν Ἀραβικὸν ἀριθμὸν 6, ὡς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2987 ἐπιγραφήν, ὅρα λιθογράφημα 2987. Τὸ αὐτὸ σημεῖον ϛ σημαίνει τὴν ἕκτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, (ἤτοι τὴν παρασκευήν), ὅρα τὸ αὐτὸ ὑπ' ἀριθ. 2987 λιθογράφημα.

2955. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος τῇ ἀνωτέρω.

2956. Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν *Μεγάλη Ἐκκλησία* καλεῖται, ὥσπερ καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 2962, 2964, 2979, 2981 καὶ 2982 ἐπιγραφάς. Τὸ ἐπώνυμον τοῦτο ἐδίδετο αὐτῇ, ἢ διότι εἶναι μία τῶν ἀρχαιοτέρων Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, παραδεχθεῖσα τὸ δόγμα τῆς πίστεως ἀπ' αὐτὸν τὸν Θεῖον Παῦλον, καὶ ἔχουσα μέλος αὐτῆς τὸν Σοφὸν καὶ Θεῖον Διονύσιον τὸν Ἀρειοπαγίτην, καὶ Ἱερόθεον τὸν Ἀθηναῖον Ἐπίσκοπον, ἢ διὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Παρθενῶνος, ὃς ἐθεωρεῖτο ὡς πρωτίστη Ἐπισκοπικὴ Ἐκκλησία. διὸ ἐπεγράφοντο ἐπ' αὐτῆς ἅπαντα τὰ ὀνόματα τῶν Ἱεραρχῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρετῶν αὐτῆς. Ὑπάρχει δὲ ἐπὶ τῶν κιόνων αὐτῶν ἐγχαραγμένη πληθὺς ὀνομάτων τὰ πλεῖστα σμικροτάτοις καὶ δυσαναγνώστοις γράμμασιν, ἀλλ' ἅπαντα ἄνευ χρονολογίας, πολλὰ τούτων ἔχουσι πρὸ αὐτῶν τὸ *μνήσθητι Κύριε* κυρίως δὲ εἰσὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἡμισωζομένων κιόνων τῆς δευτέρας σειρᾶς τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ Παρθενῶνος, ἔνθα πλεῖστα σημειοῦνται, ἄνευ δὲ χρόνου.

2957. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος, ὥσπερ καὶ ἡ ἀνωτέρω.

2958. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος. Ἡ δεκὰς καὶ ἡ μονὰς τῆς χρονολογίας ἐνταῦθα εἶναι ἀντιστρόφως ἐγχαραγμένη οὕτω ϛΥΑΙ, ἀντὶ οὕτω ϛΥΙΑ. Τὴν ἀντίστροφον ταύτην γραφὴν εὑρίσκομεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2958 ἐπιγραφὴν καὶ ἀλλαχοῦ· ὡς καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 4510 οὕτως ΑΜΦ γράφεται, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4515 οὕτως ΙΦ, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4516 οὕτως εἶναι ΖΝΦ γεγραμμένος, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4518 οὕτω ΘΜΥ, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4629 οὕτω ΘΞ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου καὶ ἀλλαχοῦ, ἅπερ δὲν ἀναφέρομεν συντομίας χάριν.

2959. Τὸ ἐνταῦθα ἀναφερόμενον Κύριον ὄνομα Θεοδήγιος εὑρίσκομεν καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 2922 καὶ 2934 ἐπιγραφάς, καὶ εἰς τὸ σύγγραμμα, ἐπιγραφόμενον *Essai de chronographie Byzantine par Edouarde de Muralt. Saint Petrobourg* 1855 *p.* 730, ἔνθα ἀναφέρεται, ὅτι ὁ Θεοδήγιος οὗτος ἦν Ἐπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ὅτι ἐτελεύτησε 997 μετὰ Χριστόν· εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2934 ἐπιγραφὴν ἀναφέρεται, ὅτι ἦν Μητροπολίτης, καὶ ὅτι ἐτελεύτησε 1007 μετὰ Χριστόν (1).

2960. Ἐπιγέγραπται ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τοῦ δυτικοῦ μέρους τοῦ Παρθενῶνος, μετρουμένου ἀπὸ τὴν βορειο-δυτικὴν γωνίαν τὴν πρὸ τῆς παραστάδος τοῦ τοίχου τοῦ Ὀπισθοδόμου. Ἡ Μήτηρ τοῦ Σωτῆρος ἐνταῦθα γράφεται *Θεοδόχος*, ὡς δεχθεῖσα ἐν γαστρὶ τὸν Θεῖον Λόγον· ἐγένετο δὲ καὶ ζήτημα Θεολογικὸν τότε εἰ *Θεοδόχον* ἢ *Θεοτόκον* χρεὶ καλεῖν τὴν Παρθένον, ὑπερενίκησε δὲ τὸ δεύτερον.

2961. Ἡ αὐτὴ ἔκφρασις *Θεοδόχος* ἀναγινώσκεται καὶ ἐνταῦθα. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος κάτωθεν τῆς ἀνωτέρω.

2962. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος εἰς τὴν αὐτὴν ῥάβδωσιν. Καὶ εἰς αὐτὴν ὥσπερ καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 2956, 2964, 2979, 2981 καὶ 2982 ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν καλεῖται *Μεγάλη Ἐκκλησία.*

2963. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος.

2964. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος. Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν γράφεται ΔΗΠΤΑΤΩΡ, ὁ Ἐκκλησιαστικὸς οὗτος βαθμός, ὅστις ἀγνοῶ ἂν διατηρῆται εἰς τὴν σημερινὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας, σημαίνει νομίζω τὸν φυλάττοντα τὰ δίπτυχα καὶ βίβλους τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ λέξις *Δηπτάτωρ* ἀναγινώσκεται κάλλιστα. Τὸ ΔΙ ἀφησα ὡς εἶναι γεγραμμένον τῇ Η.

---

(1) Εἰς τὸ μνησθὲν σύγγραμμα ἀναφέρονται καὶ δύω ἕτεροι Μητροπολῖται ὁ Μιχαὴλ σημειούμενος, ὅτι ἀπέθανε 1025 μετὰ Χριστόν, (κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν δὲ 2917), ἀπέθανε 1030, καὶ ὁ Λέων ὅτι ἀπέθανε 1054, (κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν δὲ 2915), ἀπέθανε 1069· ἴσως εἰσὶν οὗτοι ἄλλοι.

2965. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος. Τὸ ἐπίθετον τοῦ Μητροπολίτου Νικήτα γράφεται ἐνταῦθα Κούρδης. Τὸ ἐπίθετον τοῦτο ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε ἡ συνήθεια. Ὑπάρχει οἰκογένεια ἔτι καὶ νῦν, ἥτις τοῦ Κούρδη καλεῖται. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐκλείψε τὸ ὄνομα, διότι τέκνον ἄῤῥεν δὲν ἔχει.

2966. Ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος. Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναγινώσκεται καθαρὰ ἡ λέξις *Διαυλία* «Ἐπίσκοπος Διαυλίας,» περὶ ἧς ἀναφέραμεν.

2967. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος τῇ ἀνωτέρω. Τὸ εἰς τὸ τέλος τῆς 1 γραμμῆς φαινόμενον Δ ἴσως εἶναι Δ[ιδάσκαλος]. Τὸ ὄνομα τοῦ Διδασκάλου καὶ Ἐπισκόπου τούτου δὲν ἀναγινώσκεται, ὡς ἐξηλειμμένον ἀπὸ τὸν χρόνον.

2968. Εἰς τὸν αὐτὸν κίονα. Τὸ ἐπίθετον Δρόσος σώζεται μέχρι τοῦδε.

2969. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος. Ὄνομα Κύριον Πόθος δὲν ὑπάρχει νῦν.

2970. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος.

2971. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς, μετρουμένου ἀπὸ τὸν νοτιώτερον τοῦ Παρθενῶνος.

2972. Ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς.

2973. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος.

2974. Ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος.

2975. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος.

2976. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς.

2977. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος.

2978. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς πρώτης σειρᾶς τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ τοῦ Παρθενῶνος.

2979. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος.

2980. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος.

2981. Ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος, Καὶ ἐνταῦθα ὥσπερ καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 2960 καὶ 2961 ἐπιγραφὰς ἡ Μήτηρ τοῦ Θείου Λόγου γράφεται *Θεοδόχος*.

2982. Ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς. Καὶ ἐνταῦθα ὥσπερ καὶ ἀνωτέρω (εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 2960, 2961, 2979 καὶ 2981 ἐπιγραφὰς) *Θεοδόχος* γράφεται ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ.

2983. Ἐπὶ τοῦ τετάρτου κίονος τῆς πρώτης σειρᾶς τοῦ Παρθενῶνος.

2984. Ἐπὶ τοῦ πρώτου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος. Καὶ εἰς αὐτὴν ὥσπερ καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 2956, 2962, 2964, 2979 καὶ 2982 ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν *Μεγάλη Ἐκκλησία* ἀναφέρεται.

2985. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος, ὡς ἡ ἀνωτέρω. Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα γράφεται ἐπὶ τοῦ λίθου ΚΥΠΡΙΝΟϹ, ὅπερ εἶναι τῷ αὐτῷ τοῦ Κυπριανός.

2986. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ τοῦ Παρθενῶνος.

2987. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος, ὥσπερ καὶ ἡ ἀνωτέρω, Τὰ τροπάρια, ὧν ἡ ἀρχὴ ἐνταῦθα ἀναγράφεται, ἐψάλλοντο ἴσως τὴν δευτέραν ἑβδομάδα τῆς τεσσαρακονθημέρου. Ἐπὶ τοῦ λίθου ἡ κλίμαξ τῶν ἤχων εἶναι ἐγχαραγμένη οὕτως, ὡς φαίνεται εἰς τὸ λιθογράφημα. Τὰ γράμματα τῆς 1 στήλης εἰσὶ μεγαλήτερα· εἶτα μεταξὺ δύω καθέτων γραμμῶν εἰσὶν ἐγχαραγμένοι οἱ ἦχοι. Μεταξὺ δὲ τῶν ὁριζοντίων γραμμῶν, τῶν ἐπὶ τῆς ἄλλης ἐπιγραφῆς σημειοῦται ὡς κεφαλὶς ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΗϹ Β. ΕΒΔΟΜΑΔΟϹ ΗΜΕΡΙΝΑ. Κάτωθεν μία γραμμὴ ὁριζόντιος διήρει τὰ τῆς τρίτης ἑβδομάδος, ὧν εἰς τὴν ἀρχὴν οἱ ἦχοι μόνον ἐνεγράφησαν, ὅρα λιθογράφημα 2987.

2988. Ἐνταῦθα αἱ ἡμέραι καὶ οἱ ἦχοι εἰσὶ μόνον ἐγχαραγμένοι.

2989. Ἐπὶ τοῦ τετάρτου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος.

2990. Ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τοῦ Παρθενῶνος.

2991. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος.

2992. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος εἰσὶ τέσσαρες στίχοι χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Μητέρα τοῦ Θείου Λόγου.

2993. Ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος τῆς πρώτης σειρᾶς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος.

2994. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τοῦ Παρθενῶνος. Τὰ πρῶτα σημεῖα εἰσὶν ἀριθμοί, σημαίνουσι δὲ 1400. Τὸ μετὰ ταῦτα φαινόμενον X ἴσως εἶναι δεκάς. Ἐνόμισα κρεῖττον νὰ τυπώσω διὰ τῆς λιθογραφίας ταύτην καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 2995 καὶ 2996 ἀπαραλλάκτως ὡς φαίνονται εἰς τὸν λίθον· δὲν δημοσιεύω αὐτὰς διὰ τῶν συνήθων χαρακτήρων, διότι ὑπάρχουσιν ἐν αὐταῖς τινὰ ἀμφίβολα. Σημειῶ δὲ, ὅτι ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ τοίχου τοῦ Ὀπισθοδώμου ὑπάρχουσι καὶ ἕτεραι δύω Λατινικαὶ ἐπιγραφαὶ, ἐπιγεγραμμέναι βαφῇ, Γοτθικοῖς μεγάλοις γράμμασι, εἰσὶ δὲ ὅλως δυσανάγνωσται, οὖσαι πῆ μὲν ἐξηλειμμέναι ἀπὸ τὸν χρόνον, πῆ δὲ ἀπὸ τοὺς τύπους σφαιρῶν πυροβόλων Τουρκικῶν, ἃς οἱ Βάρβαροι οὗτοι ἐκ τῆς Πνυκὸς καὶ τοῦ λόφου τοῦ Μουσείου κατὰ τοῦ Παρθενῶνος ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῶν 1825 ἐπέῤῥιψαν. Ἀνέγνωσα εἰς ἀμφοτέρας μόνον τὸ ὄνομα *Κανόνικος* καὶ *Ἄββάτε*.

Μετὰ τοὺς τρεῖς βαθμοὺς τῆς ἀνωτέρας Ἱεραρχίας τῶν Ἐπισκόπων, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Μητροπολιτῶν, καὶ τὴν ἀναγραφὴν τῶν ὀνομάτων, ἐφ' ὧν ἡ κεφαλὶς ἐτελειώθη ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα. Ἀναφέρομεν ἔτι καὶ πέμπτην τάξιν ἀναγραφῶν ὀνομάτων, ἃ μνημονεύονται ἐν ταῖς Ἐκκλησιαστικαῖς ταύταις ἀναγραφαῖς, ὧν ἡ κεφαλὶς ἄρχεται οὕτω Μνήσθητι Κύριε τοῦ δεῖνος ἢ δεῖνος. Σημειοῦνται δὲ ἐν αὐταῖς οὗτοι.

1. Κωνσταντῖνος Πρεσβύτερος ὁ Δρόσος, ἐγγέγραπται ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς πρὸ τοῦ Ὀπισθοδώμου, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2968.

2. Δημήτριος Λειτουργὸς καὶ Ὀρφανοτρόφος, ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς πρὸ τοῦ Ὀπισθοδώμου, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2971.

3. Ἰωάννης Διάκονος καὶ Οἰκονόμος, γέγραπται ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς πρὸ τοῦ Ὀπισθοδώμου, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2982.

4. Ποθητὸς Διάκονος καὶ Χαρτουλάριος, γέγραπται ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς πρὸ τοῦ Ὀπισθοδώμου, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2981.

5. Τ . . . . . καὶ Κουράτωρ, ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς πρὸ τοῦ Ὀπισθοδώμου, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2974.

6. Ἰωάννης Διάκονος καὶ Δηπτάτωρ (Διπτάτωρ), ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς πρὸ τοῦ Ὀπισθοδώμου, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2964.

7. Ἰωαννίκιος Διάκονος καὶ Σκευοφύλαξ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος, ὥσπερ καὶ ἡ ἀνωτέρω, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2962.

8. Γρηγόριος Διάκονος καὶ Οἰκονόμος, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος, ὡς ἡ ἀνωτέρω, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2955.

9. Κυριακὸς Διάκονος, ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς πρὸ τοῦ Ὀπισθοδώμου, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2955.

10. Ἰωάννης Διάκονος καὶ Σκευοφύλαξ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος τῇ ἀνωτέρω, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2956.

11. Γεώργιος Πρεσβύτερος καὶ Γραμματικὸς, ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος τῆς πρώτης σειρᾶς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2914.

12. Ἰωάννης διάκονος Πρωτοψάλτης καὶ Σκευοφύλαξ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος ἐν τῇ τρίτῃ ῥαβδώσει αὐτοῦ, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2925.

13. Θεοφύλακτος, ἐπὶ τοῦ ἕκτου κίονος, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2927.

14. Γεώργιος Μοναχὸς καὶ Ἡγούμενος, ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος τῆς πρώτης σειρᾶς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2937.

15. Θεόδωρος, ἐπὶ τοῦ τρίτου κίονος τῆς πρώτης σειρᾶς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2927.

16. Νικήτας Χαρτουλάριος, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κίονος, ὡς ἡ ἀνωτέρω, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2939.

17. Λέων Πρεσβύτερος, ἐπὶ τοῦ τετάρτου κίονος τῆς πρώτης σειρᾶς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ παρθενῶνος, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2989.

18. Νίκων Μοναχὸς, ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς πρὸ τοῦ Ὀπισθοδόμου τοῦ Παρθενῶνος, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2986.

19. Κύπρινος (ἢ Κυπριανὸς) Πρεσβύτερος, ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς πρώτης σειρᾶς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2985.

20. Φλάβιος Πρεσβύτερος, εἰς τὸν γωνιαῖον κίονα τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς πρὸ τοῦ Ὀπισθοδόμου τοῦ Παρθενῶνος, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2984.

21. Θωμᾶς Ἀναγνώστης, ἐπὶ τοῦ δευτέρου κίονος τῆς πρώτης σειρᾶς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος, ἐσημειώθη ὑπ' ἀριθ. 2980.

Ἐκ τῶν δημοσιευθέντων ἐπιγραφῶν ὑπ' ἀριθ. 2914—2993 ἐξάγεται, ὅτι αἱ Ἀθῆναι ἀπὸ τὸν ἕκτον αἰῶνα μέχρι τοῦ δεκάτου τετάρτου οὐδεμίαν μεταβολὴν ἔλαβον τῶν κατοίκων αὐτῶν, διότι εἰ τοιοῦτον τι συνέβαινε, κατὰ τοὺς αἰῶνας τούτους, αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται Ἑλληνιστὶ δὲν ἤθελον ἐγχαραχθῆ εἰς τὰς στήλας τοῦ Παρθενῶνος, οὐδὲ ἠδύναντο ἀλλόγλωσσοι καὶ Βάρβαροι Ἑλληνιστὶ νὰ συγγράφωσι, καὶ Ἑλληνικὰ ὀνόματα νὰ ἔχωσιν, οὐδὲ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βαθμῶν τὰ ὀνόματα καθαρῶς Ἑλληνικὰ (ὡς εἰσὶ καὶ νῦν) νὰ διατηρῶνται, οὐδὲ ἡ Μουσικὴ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καί τοι δυσκολωτάτη τὸ πρότερον οὖσα, νὰ ὑπάρχῃ μέχρι τοῦδε φυλάτσουσα ὅλους τοὺς ῥυθμοὺς καὶ τάξεις αὐτῆς. Δὲν δύναται νὰ εὕρῃ τις λάθος εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας, εἰμὴ μόνον εἰς τὸ ὀρθογραφικὸν μέρος· ἀλλὰ τὰ λάθη ταῦτα εὑρίσκομεν καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ἀρχαιοτέρων αἰώνων, τῶν πλησιαζόντων μᾶλλον εἰς τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ πρὸ αὐτοῦ, (ὅρα περὶ τοῦ ἀνορθογραφικοῦ τούτου μέρους τὰς ὑπ' ἀριθ. 1326, 1348, 1349, 1393 κ.λ.π. τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 3827. 3842 c, 2846 z'', 3989 b, 3989 g καὶ λοιπὰς ἐπιγραφὰς τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου). Ἐν ἑτέρῳ δὲ φυλλαδίῳ θέλομεν δημοσιεύσει ἔτι τρανώτερα δείγματα τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2970 ἐπιγραφὴν ἀναφέρεται ὄνομα γυναικὸς *Ἀναστασίας*, ἴσως αὕτη εἶναι γυνὴ τοῦ τότε Ἄρχοντος τῶν Ἀθηνῶν ἢ ἄλλη τις ἐπίσημος, ἄλλως δὲν ἤθελε σημειωθῆ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐπὶ τῶν κιόνων τοῦ Παρθενῶνος.

Ἐκ τῆς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2971 ἀναφερομένης λέξεως *ὀρφανοτρόφων* εἰκάζομεν, ὅτι οἱ λειτουργοὶ οὗτοι τοῦ Θεοῦ Βασίλειος καὶ Δημήτριος ἦσαν ἐπιστάται καὶ ὀρφανοτροφείου τινὸς, ὅπερ πιθανῶς ἐν Ἀκροπόλει ἦν, ὡς εἰς ἀσφαλέστερον μέρος· διὸ καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο *ὀρφανοτρόφοι* ἔφερον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2952 ἐπιγραφὴ εἶναι ἡ ἀρχαιοτέρα τοῦ ζ' αἰῶνος, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 2947 ἡ νεωτέρα, ἤτοι τῆς ἀρχῆς τοῦ ιδ' αἰῶνος· μετ' αὐτὴν νεώτεραι ἕπονται αἱ Λατινικαὶ ἐπιγραφαὶ τοῦ ιέ αἰῶνος τῆς ἐποχῆς τῶν Δουκῶν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐν ἑτέροις φυλλαδίοις θέλομεν δημοσιεύσει καὶ ἄλλας ἐπιγραφὰς τοῦ μεσαιῶνος, ἃς ηὕρομεν εἰς ἄλλα οἰκοδομήματα. **Κ. Σ. Π.**

1736 Ἀπριλίου 29. Ἐνθύμησις ὑποῦ ἔπεσε χιόνι εἰς τὰς 29 Ἀπριλίου (11 Μαΐου) καὶ ἦλθεν ἕως εἰς τὸν ἅγον Βλάσιον (τὴν ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίαν ἐνοεῖ) (1), καὶ ἐγὼ ἦλθον τὴν μεγάλην παρασκευὴν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, καὶ ἦτον ἡμέρα παρασκευὴ ὁποῦ ἔπεσε, τὴν ἑβδομάδα τῆς Λαμπρᾶς.

Σπυρίδων Νοταρᾶς (2).

---

(1) Ἡ Ἐκκλησία αὕτη κεῖται πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Κορίνθου κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Τρίκκαλα. Τὸ φθάσιμον τῆς χιόνος ἕως εἰς αὐτὸ τὸ μέρος, ὅπερ οὐχ' ὑπάρχει πολὺ μακρὰν τῆς θαλλάσσης, δεικνύει τὸ ἀσύνηθες τοῦ χειμῶνος.

(2) Καί τοι μὴν ἔχουσα κοινόν τι μετὰ τοῦ χρονικοῦ τῆς ἱστορίας τὸ παρὸν ἔγγραφον ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσω αὐτὸ, ἵνα χρησιμύσῃ εἰς τῶν φυσικῶν φαινομένων τὴν ἱστορίαν, διηγοῦνται δὲ περὶ τούτου τοῦ χρόνου, ὅτι αἱ θυμωνίαι τῶν καρπῶν εὑρισκόμεναι εἰς τὰ ἁλώνια ἐν Ἀθήναις, λύκος ἥρπασεν ἕνα τῶν δεματίων τούτων, ὑπολαβὼν αὐτὸ ὡς πρόβατον· διότι ἦν λευκὸν ὡς τὸ πρόβατον.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ, περὶ ἀνασκαφῶν, γενομένων ἐν διαστήματι ἐτῶν 1852—56 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Νικόδημος εἰς Ἀθήνας.

Ἀρξάμενος κατὰ τὸ 1852 ἔτος τῆς ἐπισκευῆς τοῦ ἀρχαίου Ναοῦ, γνωστοῦ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸ ὄνομα *Νικοδήμου* ἢ *Λυκοδήμου* (*), παρετήρησα ἐν αὐτῷ ὑγρασίαν τινά, πάντη ἀσυμβίβαστον μετὰ τῆς ὑψηλῆς καὶ πετρώδους θέσεως αὐτοῦ. Κινούμενος ὑπὸ περιεργείας παρήγγειλα, ἵνα γίνωσιν ἀνασκαφαί τινες καὶ μάλιστα εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἡ ὑγρασία ἐφαίνετο πλειοτέρα, καὶ πρῶτον ἐν τῷ νῦν ἱερῷ τοῦ παρεκκλησίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου **Α**. Ἀνορύξαντες δύο περίπου μέτρα Γαλλικὰ τὴν γῆν, ἀπηντήσαμεν ἀρχαῖον ψηφοθέτημα (Μωσαϊκὸν), ἐν μέρει μὲν φθαρὲν, γενικῶς ὅμως διατηρούμενον ἄριστα, οὗ τινος τὰ μὲν τρία μέρη περικυκλοῦνται ὑπὸ τῶν θεμελίων τοῦ Ναοῦ, ῥιφθέντων, ὡς εἰκάζεται, ἐπ' αὐτοῦ, τὸ δὲ πρὸς δυσμὰς μέρος διακόπτεται ὑπὸ ὑψηλοῦ τινος τοίχου (1), ἀπαρτίζοντος μέρος ἀρχαίας τινὸς οἰκοδομῆς. Αἱ γεωμετρικαὶ γραμμαὶ τοῦ τοίχου τούτου καὶ τῶν κοσμημάτων τοῦ ψηφοθετήματος ἔκλινον πρὸς τὰς τοῦ Ναοῦ ὑπὸ 15°. Βουλόμενος, ἵνα διατηρήσω πασιφανὲς καὶ πανευπρόσιτον τὴν περίεργον ταύτην ἀνακάλυψιν, ἐπεθόλωσα τὸ σχηματισθὲν δι' ἀνασκαφῆς κενὸν, ἀφήσας ὀπάς τινας ἐν τῷ θόλῳ δι' εἴσδυσιν φωτὸς καὶ ἀέρος, καὶ ἀνοίξας μίαν ἰδιαιτέραν εἴσοδον εἰς αὐτὸ ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκκαθαριζομένου μετ' ὀλίγον τοῦ ἐδάφους τῆς Ἐκκλησίας, τυχαίως ἀνεκαλύφθη μεταξὺ τοῦ νοτίου τετραστήλου αὐτῆς, ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἀρχαίαν στρῶσιν αὐτῆς, ἓν μικρὸν ὑπόγειον **Β** θολωτὸν, χρησιμεῦσαν ἄλλοτε ὡς κοιμητήριον, σύγχρονον ἀναμφιβόλως τῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἔχον 2,41 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου τὸ μῆκος, 1,40 τὸ πλάτος, καὶ 2,02 τὸ ὕψος, γέμον χώματος καὶ ἐν μέρει ὀστῶν ἀνθρωπίνων (**). Παρατηρήσας, ὅτι ὁ πρὸς νότον τοιχίσκος αὐτοῦ εὑρίσκετο εἰς ἀθλίαν κατάστασιν, καὶ ἐπιχειρίσας τὴν ἐπιδιόρθωσιν αὐτοῦ, ἀνεκάλυψα ὄπισθεν αὐτοῦ ἓν ἕτερον ὑπόγειον **Γ**, ὅμοιον αὐτῷ κατὰ τὸ μῆκος, πλάτος καὶ ὕψος, ὅπερ συνεκοινώνει κατὰ τὸν ἄξονα τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τρίτου παρομοίου ὑπογείου **Δ**. Ἀμφότερα ταῦτα τὰ ὑπόγεια ἔγεμον ὡσαύτως χώματος καὶ ὀστῶν ἀνθρωπίνων. Ἐπιδιώκων τὴν τόσον ποθητὴν ἀποξήρανσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐκαθάρισα καὶ τὰ τρία ὑπόγεια, μετακομίσας εὐλαβῶς τὰ ἐκεῖ εὑρεθέντα ὀστᾶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἐκκλησίας πλησίον τοῦ ἁγίου Βήματος. Ἥνωσα δὲ τὰ ὑπόγεια διὰ μιᾶς θυρίδος (2) ἐν τῷ ἐπιδιορθωθέντι τοίχῳ καὶ κατεσκεύασα φωταγωγὸν δι' αὐτὰ, καθὼς καὶ μίαν κοινὴν εἴσοδον.

Ὑποπτεύων δὲ ὕπαρξιν παρομοίων ὑπογείων εἰς τὸ ἀπαντικρὺ μέρος τῆς Ἐκκλησίας ἐν μέσῳ τοῦ βορείου τετραστήλου, διέταξα ἵνα γίνῃ ἔρευνα καὶ ἐκεῖ. Ταύτης δὲ γενομένης, εὑρέθησαν δύο νέα ὑπόγεια **Ε** καὶ **Ϛ** καθ' ὅλα ὅμοια τοῖς πρώην ἀνακαλυφθεῖσιν, ἔχοντα καὶ αὐτὰ ὀλίγα τινὰ ὀστᾶ καὶ ὀλίγον χῶμα. Ἀφ' οὗ ἐκαθαρίσθησαν καὶ τὰ δύο, παρετήρησα, ὅτι τὸ ἔδαφος αὐτῶν ἔχει πλειοτέραν ὑγρασίαν, ἢ τὸ τῶν πρώτων τριῶν. Σκάψας δὲ αὐτὸ ὡς μίαν σπιθαμὴν κατὰ τὸ βάθος ἐν τῷ ὑπογείῳ **Ε**, εὗρον κάτωθεν αὐτοῦ μεγάλους πωρίνους λίθους, οὓς ὑπολαβὼν ὡς ἀπαρτίζοντας ἀρχαίαν τινὰ στρῶσιν, ἐφ' ἧς ἐθεμελιώθη ἡ Ἐκκλησία, ἔκρινα περιττὴν τὴν περαιτέρω ἔρευναν.

(*) Ἡ θέσις ἐκ μὲν τοῦ λαοῦ ὀνομάζεται Λυκόδημος, καθέται εἰς τὸν Λυκόδημον λέγομεν· ἐκ δὲ τῶν νομιζόντων κάλλιον τοῦ λαοῦ λέγειν Νικόδημος καλεῖται.

(**) Τὸ ὑπόγειον τοῦτο οἰκοδόμημα ἦν γνωστὸν πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας, περὶ οὗ καὶ διηγοῦνται ἀνέκδοτόν τι περίεργον. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 17 αἰῶνος ἡ Ἐκκλησία τοῦ Νικοδήμου ἔμεινεν εἰς τὴν ἄκραν τῆς πόλεως ἄνευ γειτονίας οἰκιῶν, ἐθεωρεῖτο δὲ τὸ μέρος ὡς φοβερὸν τὴν νύκτα. Ἔν τινι φιλικῇ συναναστροφῇ μεγαλαυχοῦντός τινος, ὅτι δὲν φοβεῖται τὴν νύκτα, ἐπροτάνθη ἂν δύναται, κατὰ τὸ μεσονύκτιον, ἀπελθὼν μόνος ἐπὶ τῆς ὀπῆς τοῦ ὑπογείου, τοῦ ἐν τῷ Λυκοδήμῳ, νὰ τηγανήσῃ παρὰ τὸ στόμιον αὐτοῦ πλακούντια, ὁ μεγαλαυχῶν ὑπεσχέθη. Πρὶν δὲ ἀπέλθῃ ἐκεῖ, ἕτερός τις τῆς συναναστροφῆς ταύτης, προλαβὼν ἐκρύβη ἐν τῷ ὑπογείῳ, ὁ μεγαλαυχῶν ἔφθασε μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς ὀπῆς, φέρων πῦρ καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ πλακούντια, μόλις ἤρχισε τὸ τηγάνισμα καὶ ἤκουσε φωνὴν ἐκ τοῦ ὑπογείου καὶ δι' ἐμὲ πλακούντια, ὁ τηγανίζων ἀπήντησεν τώρα, ἅμα γένωσιν, ὅτε δὲ ταῦτα ἐτηγανίσθησαν ὁ ἐν τῷ ὑπογείῳ ἀνύψωσε τὴν χεῖρα ὡς εἰ ἤθελε τὸν τηγανίζοντα σὺν αὐτοῖς νὰ ἁρπάσῃ. Ὁ τηγανίζων προφθάσας ἔρριψε τὸ ἐν τῷ τηγανίῳ ζέον ἔλαιον κατὰ τῆς ὀπῆς, δι' οὗ κατεκαύθη ὁ κρυπτόμενος καὶ ἐτελεύτησεν. Ἡ πρᾶξις διετηρήθη κεκρυμμένη, διότι ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία ἤθελεν ἐξοντώσῃ τὸν ἐπιχύσαντα τὸ ἔλαιον, ἂν ἐμάνθανε τοῦτο. Κ. Σ. Π.

Ἀποτυχὼν μέχρι τοῦδε εἰς ἀνεύρεσιν τῆς πηγῆς τῆς ὑγρασίας, ἐπέστρεψα πρὸς τὴν πρώτην μου ἀνακάλυψιν. Παρατηρήσας δὲ μετ' ἀκριβείας τὸν σχηματισμὸν τῶν κοσμημάτων τοῦ ἀρχαίου ψηφοθετήματος τοῦ ὑπογείου **Α**, καθὼς καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ κειμένου τοίχου ἐπείσθην, ὅτι, μεγάλης οὔσης τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ, μέρος τι αὐτοῦ κεῖται ὑπὸ τὸ κεντρικὸν Ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκτὸς τῆς περιεργείας, καὶ ὑπὸ ἀνάγκης τινὸς ἰδιαιτέρας παρακινούμενος, διέταξα τὴν ἀνάσκαψιν τοῦ ἐδάφους τοῦ Ἱεροῦ τούτου. Γενομένης δὲ ταύτης, εὑρέθη τῷ ὄντι εἰς δύο μέτρων βάθος ἡ συνέχεια τοῦ αὐτοῦ ἀρχαίου ψηφωτοῦ δαπέδου, ἔχοντος τὰ αὐτὰ κοσμήματα. Μὴ δυνάμενος δὲ ἵνα διατηρήσω αὐτὸ, ὅπως διετήρησα τὸ προανακαλυφθὲν αὐτοῦ μέρος, οὔτ' ἀνεχόμενος, ἵν' ἀφήσω αὐτὸ ἀνωφελῶς καλυπτόμενον ὑπὸ τὴν γῆν, ἀπεφάσισα ἵνα μεταθέσω αὐτὸ ὁλόκληρον εἰς ἄλλο τι πασιφανὲς μέρος τῆς Ἐκκλησίας. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαίων διὰ τοῦτο ἐργασιῶν, ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τὸ ψηφοθέτημα ἐν ἀποστάσει 0,40 τοῦ Γαλλ. μέτρου ἀρχαῖον ὑδραγωγεῖον **Ζ**, ἔχον 0,90 τὸ ὕψος καὶ 0,45 τὸ πλάτος, κτισθὲν δὲ ἐκ πετρῶν καὶ πλίνθων, καὶ στεγασθὲν διὰ μεγάλων τετραγώνων πλίνθων. Τὸ μάκρος τοῦ ὑδραγωγείου κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν πρὸς βορρᾶν εὑρέθη 16,18 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ἀμφοτέρωθεν παρετηρήθησαν διακλαδώσεις τινὲς στενώτεραι καὶ μικρότεραι κατὰ τὸ ὕψος, πᾶσαι δὲ πεφραγμέναι ἦσαν ἔν τινι ἀποστάσει ὑπὸ τοῦ ἐντὸς αὐτῶν συσσωρευθέντος χώματος. Ἐν γένει ἡ κοιτὶς αὐτῶν ὑπάρχει ὑψηλοτέρα τῆς κοιτίδος τοῦ κεντρικοῦ ὑδραγωγείου κατὰ 0,30 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, ἐκτὸς τοῦ κλάδου, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἰδιαιτέρου ὑδραγωγείου **Η**, εὑρισκομένου εἰς τὴν αὐτὴν μετ' αὐτοῦ ἐπιφάνειαν, καὶ σχηματιζομένου ἐκ μεγάλων ἡμικυλινδροειδῶν πλίνθων, θεμένων ἐπ' ἄλλων ὡσαύτως μεγάλων πλακωτῶν, ἐν ᾧ καὶ μόνῳ παρετηρήθη ὑγρασία καὶ βορβορώδης ὕλη. Ποίαν δὲ ἔκτασιν ἔχει τὸ κεντρικὸν ὑδραγωγεῖον πρὸς τὰς δυσμὰς, ἠγνοεῖτο τότε. Ὁ ἄξων αὐτοῦ, μὴ συμπίπτων μετὰ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας, παρέκλινε καὶ τοῦ τῶν γραμμῶν τοῦ ψηφοθετήματος, καὶ εἶχεν ἰδιαιτέραν τινὰ διεύθυνσιν. Εἰ καὶ ἄνυδρον εὑρέθη τὸ ὑδραγωγεῖον καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρὸ πολλοῦ ἤδη ἄχρηστον, καὶ μὴ ἐπιφέρων κίνδυνόν τινα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ γειτνίασις ὅμως αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, ἀρξαμένη ἤδη ἵνα σαφηνίζῃ τὴν ἄλλως μὲν ἀκατάληπτον, πασιφανῆ δὲ ὑγρασίαν ἐν αὐτῇ, ὑπῆρξεν ἐνταυτῷ αἰτία ὑπονοίας, μήπως ὑπάρχῃ πλησίον τῆς Ἐκκλησίας πηγή τις, ποτίζουσα ἄγνωστά τινὰ δοχεῖα ὕδατος, καὶ διαδίδουσα τοιουτοτρόπως τὴν γενικὴν ἰκμάδα ἐν αὐτῇ.

Ἔξωθεν τοῦ Ναοῦ πρὸς τὴν δυτικο-ἀνατολικὴν γωνίαν αὐτοῦ ἐν ἀποστάσει μιᾶς σπιθαμῆς ἀπὸ τοῦ τοίχου πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐγνώσθη τετράγωνος τις ὀπὴ (3) 0,50 τοῦ Γαλλ. μέτρου διάμετρον ἔχουσα, προβαίνουσα καταχορύφως ὑπὸ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς ἕως δύο μέτρα, καὶ ἄγουσα διὰ λιθοκτίστου ἀναβάθρας εἴς τι μικρὸν δωμάτιον θολωτὸν **Θ**, κτισθὲν ἐκ μεγάλων πωρίνων λίθων ἄνευ τιτάνου ἢ ἄλλου τινὸς μίγματος, καὶ πλῆρες χώματος. Ἐνασχολούμενος τότε εἰς ἄλλας ἀναγκαιοτέρας ἐργασίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, παρημέλησα κατ' ἀρχὰς τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην. Μόλις δὲ κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ παρελθόντος ἔτους ηὐκαίρησα ἵνα λάβω αὐτὴν καὶ πάλιν ὑπ' ὄψιν. Τότε καθαρισθέντος τοῦ ὑπογείου δωματίου, εὑρέθη, ὅτι τὸ ἔδαφος αὐτοῦ ἦν ἐστρωμμένον διὰ κεραμοκονιάματος (κορασανίου), ὡς ἂν ἐχρησίμευσέ ποτε τὸ δωμάτιον εἰς δοχεῖον ὕδατος. Παρετήρησα προσέτι, ὅτι δύω τοῖχοι αὐτοῦ ὁ ἀνατολικὸς καὶ ὁ δυτικὸς εἰσὶ κανονικῶς κτισμένοι ἐκ μεγάλων λίθων, ὁ δὲ νότιος ἐφάνη ὡς δύσμορφον γέμισμα διαφόρων κτιστικῶν ὑλῶν κακῆς κατασκευῆς, καὶ ὁ βόρειος (πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν) ὅλος πλινθόκτιστος, ἔχων ἐν μέσῳ αὐτοῦ πασάδα (4) (niche) 0,90 τοῦ Γαλλ. μέτρου τὸ πλάτος, 2,00 τὸ ὕψος καὶ 0,50 τὸ βάθος. Ἐν καὶ μόνον ἴχνος τῆς πάλαι χρήσεως τοῦ δωματίου ηὕρομεν τὸν ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ τοίχου δι' ἀμελοῦς χειρὸς κεχαραγμένον τίμιον Σταυρὸν μετὰ τοῦ συνήθους μονογράμματος (IC. XC.) (NI. KA). Ἀναντιρρήτως οἱ τοῖχοι τοῦ δωματίου καθὼς καὶ ὁ θόλος εἰσὶ προγενέστεροι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐκτίσθη ἡ Ἐκκλησία, ἡ δὲ ὀπὴ καὶ ἡ ἀναβάθρα πιθανῶς εἰσὶ σύγχρονοι αὐτῆς. Ἴσως τὸ δωμάτιον τοῦτο ἐχρησίμευεν ἄλλοτε ὡς εὐχητήριον τοῦ εὐσεβοῦς κτήτορος τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὡς δοχεῖον ἁγιάσματος, καὶ τοῦτο ἐστὶ πιθανώτατον, ἢ τέλος ὡς φυλακεῖον τῆς Ἐκκλησίας. Παρατηρήσας δὲ τὸν ἄξονα αὐτοῦ, εὗρον αὐτὸν ἀκολουθοῦντα τὰς γραμμὰς τοῦ προανακαλυφθέντος ἀρχαίου ψηφοθετήματος, καὶ τοῦ παρ αὐτῷ κειμένου τοίχου. Ἔκτοτε συνέλαβον τὴν ἰδέαν, ὅτι ὑπὸ τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας κεῖνται καλυπτόμενα λείψανα ἐκτεταμένου τινὸς ἀρχαίου οἰκοδομήματος, περιέχοντος ἴσως ἅπασαν αὐτῆς τὴν περιφέρειαν.

Ἡ ἀκριβῶς γενομένη καταμέτρησις τῆς θέσεως καὶ τῶν διαστάσεων τοῦ ὑπὸ τὴν γῆν δωματίου **Θ** μὲ

ἔπεισεν, ὅτι ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὑπογείου **Γ** ἀπόστασις ὑπάρχει σμικροτάτη, καὶ ὅτι διά τινος πρὸς τὰ ἄνω ὀπῆς ὄπισθεν τοῦ ἀνοίγματος τοῦ τρυπηθησομένου πλινθίνου τοίχου ἠδύναντο ἵν' ἑνωθῶσι μετ' ἀλλήλων οὐ μόνον τὰ δύο ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἕτερα τῆς Ἐκκλησίας ὑπόγεια, καὶ ἵν' ἔχωσι κοινὴν τὴν εἴσοδον (5) ἔσωθεν τοῦ Ναοῦ (τῆς ἔξωθεν ὀπῆς καὶ καταβάθρας λογιζομένων ἤδη περιττῶν). Ὁ λογισμὸς οὗτος ἐπαλήθευσεν ἐντελέστατα. Ἀρξαμένης οὖν τῆς προσηκούσης ἐργασίας πάραυτα ἐφάνη, ὅτι ἡ παστὰς (4) ἀπετέλει θύραν τοῦ τοίχου, ἔχοντος τὸ πάχος 1,50 περίπου τοῦ Γαλλ. μέτρου. Ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ ἐν μέσῳ χώματος παρετηρήθη στρῶσίς τις παχεῖα καὶ λίαν στερεά, ὑψουμένη ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ δωματίου εἰς 1,30 τοῦ Γαλλ. μέτρου, εἰς τρόπον ὥστε διῄρει τὴν θύραν εἰς δύο σχεδὸν ἴσα μέρη κατὰ τὸ ὕψος αὐτῆς. Βουλόμενος ἵνα βεβαιωθῶ, ἐὰν ἡ στρῶσις ἐκτείνετο εἰς τὰ πρόσω, ἔσκαψα ὀλίγον τι κατὰ τὴν εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπὸ τῆς θύρας τὸ χῶμα, καὶ ἀπήντησα δύω μικρὰς ἡμικαταδαφισμένας στήλας ἐκ στρογγύλων ἐρυθροῦ χρώματος πλίνθων, ἀπεχούσας ἀλλήλων 0,48 τοῦ Γαλλ. μέτρου, καὶ στηριζομένας ἐπὶ τῆς στρώσεως. Ἐξακολουθῶν δὲ τὴν ἀνασκαφὴν κατὰ τὴν αὐτὴν γραμμὴν, εὗρον ἑτέρας στήλας ὁμοίας ταῖς πρώταις κατά τε τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν ἀλλήλων ἀπόστασιν, ὥστε ἐπειθανολογεῖτο ὕπαρξις πολλῶν παρομοίων στηλῶν, σχηματιζουσῶν ὁλοκλήρους διασταυρουμένας σειρὰς αὐτῶν. Ἀφήσας ὅμως τὴν περαιτέρω ἔρευναν περὶ αὐτὰς, ἔσπευσα ἵν' ἀνοίξω τὴν μεταξὺ τῶν ὑπογείων συγκοινωνίαν, ὅθεν σκάψας τὰ παρὰ τῷ τοίχῳ χώματα πρὸς τὰ ἄνω μετ' οὐ πολὺ ἀπήντησα τῷ ὄντι λεπτόκτιστόν τινα πάτον, ὃν περ τρυπήσας ἀνέβην εἰς τὸ ὑπόγειον **Γ**. Περαιώσας δὲ τὴν σπουδαίαν ταύτην ἐργασίαν, διέταξα ἀμέσως ἵνα βαθυνθῶσι τὰ ὑπόγεια **Γ** καὶ **Δ** μέχρι τῆς ἀρχαίας ἐκείνης στρώσεως, ἣν καὶ εὕρομεν ἐκτεινομένην πέραν τῶν ὑπογείων. Καὶ ἐν ᾧ ἐργαζόμεθα εἰς τοῦτο, εὑρέθησαν ἐκ τῶν προανακαλυφθεισῶν σειρῶν καὶ ἄλλαι στῆλαι, εἰσδύουσαι ἐν μέρει εἰς τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας, ἅτινα κατὰ τὸ φαινόμενον ἐτέθησαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς στρώσεως ταύτης. Μετὰ τὴν ἐντελῆ κάθαρσιν καὶ τὴν κατὰ δύναμιν κόσμησιν τῶν τεσσάρων ἐκείνων ὑπογείων μετέβαλον τὴν ἔξωθεν ὀπὴν (3) τοῦ ὑπογείου **Θ** εἰς φεγγίτην, ἐπιθέσας ἐπ' αὐτὸν παχὺν ὕελον, καὶ τὰς ὥρας τῆς σχολάσεώς μου καθιέρωσα εἰς τὴν μετακόμισιν καὶ τὴν ἐκ νέου κατάθεσιν ἐν τῷ δωματίῳ **Θ** τοῦ ἀρθέντος ἐκ βάθους τοῦ ἱεροῦ ἀρχαίου ψηφοθετήματος, εὐλαβῶς φερόμενος πρὸς τὸ αἴσθημα τοῦ κτίτορος ἢ ἄλλου τινὸς εὐσεβοῦς, κατασκευάσαντος τὸ δωμάτιον τοῦτο, καὶ χαράξαντος ἐντὸς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ τοίχου τὸν τίμιον Σταυρὸν, πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων τῆς μακαρίας ψυχῆς αὐτοῦ. Συγχρόνως δὲ μετὰ λύπης ἶδον ἐμαυτὸν ἠναγκασμένον ἵνα παύσω τῆς ἀνασκαφῆς, μὴ λύσας τὸ ζήτημα περὶ τῆς πηγῆς τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑγρασίας, ἣ τὸ πᾶν ἠφάνιζεν ἐν αὐτῇ.

Ἔκτοτε παρῆλθον τέσσαρες μῆνες. Ἐπλησίαζεν ἡ ποθεινὴ ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τῆς Ἐκκλησίας, ὑποσχομένη κατόπιν καὶ τὴν ποθεινοτάτην ἀνάπαυσιν τοῖς ἐργαζομένοις ἐπὶ τέσσαρα ἤδη ἔτη ἀδιαλείπτως καὶ ἀκαταπαύστως ἐπὶ τῇ ἀνοικοδομήσει τοῦ περιφανοῦς Ναοῦ. Ἀλλ' ἦν βουλὴ ἀνωτέρα ὅπως ἔτι ἐπ' ὀλίγον παραταθῶσιν οἱ κόποι, οἳ καὶ ἐστέφθησαν τέλος διὰ πληρεστάτης ἐπιτυχίας εἰς τὸ μετὰ τοσαύτης σπουδῆς ἐπιδιωκόμενον ζήτημα τῆς ὑγρασίας. Περὶ τὸ τέλος τοῦ Νοεμβρίου 1855 μετὰ τὰς συνεχεῖς καὶ ῥαγδαίας βροχὰς ἐφάνη ἐν τῷ δωματίῳ **Θ** ἐπὶ τοῦ ψηφοθετήματος ὕδωρ. Ὑποθέσας αὐτὸ κατ' ἀρχὰς, ὡς πεσὸν ἐκ τοῦ φεγγίτου, μὴ φραγμένου ἴσως ἀκριβῶς, παρημέλησα τὸ περιστατικὸν τοῦτο, ὡς μικροῦ λόγου ἄξιον, ἐκκενώσας μόνον τὸ ὕδωρ καὶ φράξας, ὅσον ἠδυνάμην, τὰ ὑποτιθέμενα ἀνοίγματα τοῦ φεγγίτου. Μεθ' ἡμέρας δέ τινας, οὐδόλως βροχεράς, μάλιστα δὲ πολὺ ψυχράς, ὡς τὰς 4 καὶ 5 Δεκεμβρίου, ἀνεφάνη καὶ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὕδωρ γλυκὺ καὶ πόσιμον, ὅπερ ἀναβὰν ἐν διαστήματι ὀλίγων ὡρῶν μέχρι 0,25 τοῦ Γαλλ. μέτρου, ἔμενεν εἰς τὸ ὕψος τοῦτο πολὺν καιρὸν μηδὲν αὐξάνον οὐδ' ἐλαττούμενον. Ἐκκενώσαντες πάλιν αὐτὸ παρετηρήσαμεν, ὅτι καὶ πάλιν ἀναγγέει κάτωθεν τοῦ ἀνατολικοῦ, πλειότερον δὲ τοῦ βορρείου πλινθίνου τοίχου τοῦ δωματίου. Ἴδομεν λοιπὸν σαφέστατα, ὅτι ἡ πηγὴ τοῦ ὕδατος ζητητέα κατὰ τὰ μέρη τῆς Ἐκκλησίας, ὅθεν κρούσαντες τὴν παρακειμένην τῷ τοίχῳ ἀρχαίαν στρῶσιν, ἠκούαμεν βόμβον μεγάλον πέριξ ἡμῶν. Ὕποπτος ἐφάνη, ἅμα ἀνεκαλύφθη, ἡ στρῶσις αὕτη, ἥτις ἤρξατο ἤδη ἵνα φανερώνῃ πασιδήλως τὸ καλυπτόμενον ὑπ' αὐτῆς μυστήριον. Διαταχθείσης δὲ κατὰ συνέπειαν ἀποπείρας τῆς τρυπήσεως αὐτῆς, μετ' ἐπίπονον ἐργασίαν ἐπετύχαμεν τέλος τοῦ προκειμένου σκοποῦ. Τὸ σκληρὸν μίγμα τῆς στρώσεως εἶχε πάχος 0,38 τοῦ Γαλλ. μέτρου. Κάτωθεν δὲ αὐτοῦ εὑρέθη ἄλλη τις στρῶσις πλινθίνη. Τρυποθείσης δὲ καὶ ταύτης ἀνεκαλύφθη μέγα κενὸν, περιέχον ὕδωρ.

Πάραυτα ἐλήφθησαν τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα διὰ τὴν, ὅσον τὸ δυνατὸν, ἀκριβῆ καταμέτρησιν καὶ σχεδίασιν τοῦ νεοανακαλυφθέντος ὑπογείου κτιρίου, ὅπερ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐχρησίμευε πάλαί ποτε ὡς δεξαμενὴ ὕδατος. Εὑρέθη δὲ αὐτὸ πλινθόκτιστον καθ' ὅλα τὰ μέρη καὶ διαιρούμενον εἰς δύο τμήματα, ὧν τὸ μὲν ἀνατολικὸν **I**, ἔχον σχῆμα παραλληλογράμμου, περιέχει 12×9 τετραγώνους στήλας, συμμέτρως κατὰ σειρὰς ισταμένας, τὸ δὲ δυτικὸν **K**, ἔχον καὶ αὐτὸ ὅμοιον σχῆμα καὶ ἰσαρίθμους στήλας· ἐκτὸς τούτου εἰς τὸ πρὸς δυσμὰς ἄκρον αὐτοῦ ἔχει εὐρύχωρόν τι καμπύλωμα **I**, ὅπερ ὡσαύτως περιέχει σειρὰς στηλῶν, ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν, ἀκολουθούσας τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, διαφερούσας δὲ τῶν ἄλλων κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν στηλῶν. Ὅλος δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ δεξαμενῇ στηλῶν συμποσοῦται εἰς 258, μὴ συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐταῖς ἑτέρων δύω (6 καὶ 7) στρογγύλων, θεμένων ἐν τῷ μεταξὺ τῶν τετραγώνων, πρὸς ὑποστήριξιν ὡς φαίνεται αὐτῶν, ὁπότε ἴσως παρετηρήθη ἐν αὐταῖς φθορά τις. Ἑκάστη τῶν στηλῶν σύγκειται ἐξ 11 τετραγωνικῶν πλίνθων 0,21 τοῦ Γαλλ. μέτρου (τὴν διάμετρον ἔχουσα, καὶ 0.05 τὸ πάχος), καὶ μιᾶς δωδεκάτης, ἀποτελούσης τὸ ἐπιστήλιον, ἐχούσης δὲ καὶ ταύτης 0,30 μὲν τὴν διάμετρον, 0,05 δὲ τὸ πάχος. Τὸ ὕψος τῶν στηλῶν (ἑπομένως καὶ πάσης τῆς δεξαμενῆς) ἀναβαίνει εἰς 0,78-0,80 τοῦ Γαλλ. μέτρου. Ἡ μεταξὺ τῶν στηλῶν διάστασις ἐν γένει ἐστὶ 46—50 τοῦ Γαλλ. μέτρου· ἡ δὲ ἀπόστασις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ τοίχου διαφέρει κατὰ διαφόρους θέσεις. Ἕκαστον δὲ τετράστηλον ὑποστηρίζει μίαν μεγάλην τετράγωνον 0,72 ἐν διαμέτρῳ πλίνθον. Καὶ τὸ σύνολον τοιούτων πλίνθων ἀποτελεῖ τὸν ὄροφον τῆς δεξαμενῆς· μικροτέρου δὲ μεγέθους πλίνθοι, ἔχουσαι 0,55 τὸ μῆκος, 0,35 τὸ πλάτος καὶ 0,06 τὸ πάχος, σχηματίζουσι τὸ δάπεδον αὐτῆς. Ὁ τὰ δύο τμήματα τῆς δεξαμενῆς χωρίζων, (καὶ ἔχων 0,95 τοῦ Γαλλ. μέτρου πάχος), τοῖχος (8) συγκοινωνεῖ αὐτὰ διὰ δύω θυρίδων (9 καὶ 10), ἐχουσῶν ὁριζοντείους θόλους, τὸ αὐτὸ μετὰ τῆς δεξαμενῆς ὕψος, καὶ 0,65 τὸ πλάτος. Ἐν τῷ βορείῳ τοίχῳ τῆς δεξαμενῆς παρετηρήθησαν δίοδοί τινες θολωταὶ, στεναὶ καὶ χαμηλαὶ, προβαίνουσαι ὅλον τὸ πάχος αὐτοῦ, ἡ μὲν (11) ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἡ δὲ (12) ἐν τῷ δυτικῷ τμήματι. Ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ ἀποτελοῦντι μέρος τοῦ δυτικοῦ τμήματος καμπυλώματι δύω ἕτεραι εὑρέθησαν παρόμοιοι δίοδοι (13 καὶ 14) ἀντιθέτως πρὸς ἀλλήλας κείμεναι. Ἐν δὲ τῷ νοτίῳ τοίχῳ μία μόνον παρετηρήθη (15) κατὰ τὴν νοτιο-ανατολικὴν γωνίαν τοῦ δυτικοῦ τμήματος δίοδος, καὶ αὐτὴ κλειστὴ διὰ πλινθίνης τινὸς προσθήκης μεταγενεστέρας, βεβαίως, ἐποχῆς. Ἐκτὸς τούτου παρὰ τῷ αὐτῷ τοίχῳ παρετηρήσαμεν ἐν ἑκατέρῳ τῶν τμημάτων ἀντικρὺ τῶν διόδων τοῦ βορείου τοίχου ὡσαύτως προσθήκας πλινθοκτίστους (16 καὶ 17), ὧν τὸ μὲν πλάτος ἐστὶ 0,90, τὸ δὲ πάχος τοῦτ' ἔστιν ἡ ἀπὸ τοῦ τοίχου ἀπόστασις 0,50 τοῦ Γαλλ. μέτρου, πιθανῶς κρυπτούσας ὄπισθεν αὐτῶν ἐπίσης διόδους τινὰς, εὐρυτέρας ὅμως τῶν τοῦ βορείου τοίχου, Ἅπαν τὸ οἰκοδόμημα διατηρεῖται κάλλιστα, ἐκτὸς στηλῶν τινων, ἢ μηδόλως ὑπαρχουσῶν (δύω τὸν ἀριθμὸν), ἢ ἐχουσῶν ἴχνη τινὰ φθορᾶς (10—15 τὸν ἀριθμόν). Ἡ εἰς διάφορα μέρη τῆς δεξαμενῆς γενομένη καταμέτρησις τοῦ ὕδατος ἐπληροφόρησεν ἡμᾶς περὶ τοῦ ὕψους αὐτοῦ, γενικῶς ἔχοντος 22—26 τοῦ Γαλλ. μέτρου. Τὸ $\frac{1}{3}$ ποσοῦ τούτου κατείχετο ὅμως ὑπὸ εἴδους τινὸς ὕλης ἀπολιθωμένης κιτρινο-λευκοῦ χρώματος. Τῆς αὐτῆς οὐσίας σταλακτίδες ἐφαίνοντο εἰς πολλὰ μέρη τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος κρεμάμεναι ἐκ τοῦ ὀρόφου περὶ τὰς ἑνώσεις τῶν πλίνθων, ἀναμφιβόλως ἀποτέλεσμα οὖσαι στραγγεύσεως τῶν ὑδάτων τῆς βροχῆς.

Εἰς ταῦτα περιωρίσθη ἡ πρώτη ἔρευνα. Ἡ ἐπὶ χάρτου ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον σχεδίασις τῶν ἐπιθεωρηθέντων μερῶν τοῦ ὑπογείου κτιρίου διεπλάτυνε πολὺ τὸν κύκλον τῶν ἰδεῶν μου περὶ τοῦ συνόλου τῶν κατὰ καιροὺς γενομένων ἀνακαλύψεων ἐντὸς καὶ πέριξ τοῦ Ναοῦ. Πασίδηλον ἦτον, ὅτι ὅλα τὰ προανακαλυφθέντα λείψανα ἀρχαίων οἰκοδομῶν ἀπαρτίζουσι διάφορα μέρη ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κτιρίου, οὗ τινος τὸ ἀνώγεον, τί ἦτο τὸ πάλαι; μένει ἄγνωστον· τὸ δὲ ὑπόγειον ἀναμφιβόλως ἢ τοὐλάχιστον λίαν πιθανῶς ἦτο *δεξαμενὴ* ὕδατος, καὶ αὕτη δίπατος. Τὸ ἄνωθεν μέρος αὐτῆς μόλις ἐσώθη ἐκ τῆς τελείας καταστροφῆς, τῇ δὲ κἀκεῖσε δεικνύον τὰ κατακερματισμένα μέλη αὐτοῦ, Τὸ σχῆμα αὐτοῦ ἦτο τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ κάτω μέρους τῆς δεξαμενῆς, ἡ μόνη ἴσως διαφορὰ ὑπῆρχεν ἐν τῷ σχήματι τῶν στηλῶν, τετραγώνων μὲν κάτω, στρογγύλων δὲ ἄνω. Οὔτε ἴχνος τοῦ ὀρόφου τοῦ ἄνω μέρους σώζεται πλέον. Οἱ κτίτορες τῆς Ἐκκλησίας, ἀνορύττοντες τὸ ἔδαφος διὰ τὴν θεμελίωσιν αὐτῆς, ἀναμφιβόλως ἀπήντησαν τὸν ὄροφον τοῦτον, καὶ ἐπῆραν τὰς ἀποτελούσας αὐτὸν πλίνθους, ὡς χρησίμους διὰ τὴν προκειμένην ἐργασίαν, ἀφήσαντες ἀφθίτους τὰς στήλας, ὡς ὕλην ἄχρηστον. Ὅθεν αἱ καλυφθεῖσαι ἔκτοτε ὑπὸ χωμάτων στῆλαι αὗται ἄφαντοι εἰσίν, ὀλίγαι μόνον ἐξ αὐτῶν κατὰ τὸ παρὸν φαίνονται

ἐν τοῖς ὑπογείοις **Γ** καὶ **Δ**. Διεσαφίσθη ἐπίσης καὶ ἡ σημασία τοῦ δωματίου **Θ**. Ὁ πλίνθινος αὐτοῦ τοῖχος ἐφάνη ἀποτελῶν μέρος τοῦ τοίχου τῆς δεξαμενῆς ὑψηλοῦ τόσον, ὥστε περιελάμβανε καὶ τὰ δύο πατώματα αὐτῆς. Ἡ δὲ παστὰς (4), μετασχηματισθεῖσα ἔπειτα εἰς θυραν, ἐγνώσθη ὡς πύλη τοῦ δυτικοῦ τμήματος τῆς δεξαμενῆς, καλυπτομένη ἔσωθευ αὐτῆς διὰ προσθήκης (17). Ἄλλη παρομοία προσθήκη ἐν τῷ ἀνατολικῷ τμήματι ὑπαινίττετο ὕπαρξιν καὶ ἄλλης πύλης τῆς δεξαμενῆς, ἀγούσης πιθανῶς εἰς ἄλλο τι ὅμοιον τοῦ **Θ** δωματίου. Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ δωματίου τούτου, ὡς καὶ τοῦ ὑποτιθεμένου, οὐδεμία εἰσέτι ἠδύνατο ἵν' ἐκφρασθῇ καταφατικὴ γνώμη. Ὡς ἀξιοπαράδεκτον ἐφαίνετο τότε, ὅτι τὰ δωμάτια ταῦτα εἰσὶν ἀρχαὶ μεγάλων τινῶν ὑδραγωγείων φραχθέντων εἰς ἄγνωστόν τινα ἐποχὴν, καὶ δι' ἄγνωστον σκοπόν. Αἱ πέντε μικραὶ θολωταὶ δίοδοι τῶν τοίχων τῆς κάτω δεξαμενῆς φανερῶς εἰσὶ στόμια ἄλλων ὑδραγωγείων. Τὸ δὲ προανακαλυφθὲν σύστημα ὑδραγωγείων **Ζ** κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶχε πάλαι σχέσιν μετὰ τοῦ ἄνω πατώματος τῆς δεξαμενῆς. Τέλος ὁ παρακείμενος τῇ ἀρχαίᾳ ψηφωτῇ στρώσει τοῖχος συνδέεται ἄριστα μετὰ τοῦ βορείου τοίχου τῆς δεξαμενῆς, ἡ δὲ στρῶσις αὕτη πιθανῶς ἐχρησίμευσέ ποτε ὡς ἐπίπεδον τῆς παρακειμένης τῇ δεξαμενῇ, (ἢ τῷ ὑπάρξαντί ποτε ἐπ' αὐτῆς Ναῷ) αὐλῆς ἢ στοᾶς· κ. τ. λ.

Ἀνάγκη πᾶσα ἦτον ἵν' ἐκκενωθῇ ταχέως ἡ δεξαμενή. Ἡ πρώτη ἔρευνα ἀπέδειξεν ἡμῖν, ὅτι τὸ ὕδωρ παρὰ τῷ βορείῳ τοίχῳ τῆς δεξαμενῆς ὑψοῦτο εἰς 20 0/0—22 0/0, παρὰ δὲ τῷ νοτίῳ εἰς 24 0/0—26 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς, (ὅπερ κατὰ τὸ φυσικὸν συμπέρασμα εἶχε κλίσιν τινὰ πρὸς νότον· τοῦτο δὲ ἄνευ προηγουμένου σκοποῦ τινος ἀρχιτεκτονικοῦ ἀδύνατον, ἵν' ὑπάρχῃ). Παρετηρήσαμεν προσέτι, ὅτι μικρά τινα σανίδια, κολυμβῶντα μετ' ἀναμμένων κηρίων ἐπάνω τοῦ ὕδατος, καὶ ἐπίτηδες ἀποκρουσθέντα πρὸς τὰ βόρεια μέρη τῆς δεξαμενῆς, βραδέως μὲν ἀλλὰ τακτικῶς ἐπεστρέφοντο πάντα πρὸς τὸν νότιον τοῖχον, ἐκτὸς δὲ τούτου, ὄντων ἀνοικτῶν πάντων τῶν ὑδραγωγείων τοῦ βορείου τοίχου, ἐπειδὴ μόνον τὸ τοῦ νοτίου τοίχου εὑρέθη κλεισὸν, καθὼς καὶ τὰ δύο μεγάλα ἀνοίγματα τοῦ αὐτοῦ τοίχου ὡσαύτως εὑρέθησαν πεφραγμένα· (τοῦτο δὲ βεβαίως εἶχε λόγον, δι' ὃν ἔγινεν). Ἔπειθεν ἡμᾶς νὰ κρίνωμεν, ὅτι διὰ τοῦ βορείου μέρους τῆς δεξαμενῆς εἰσήρχετο, διὰ δὲ τοῦ νοτίου ἐξήρχετο πάλαι τὸ ὕδωρ. Ὑπεστήριζε δ' οὐκ ὀλίγον τὸ συμπέρασμα τοῦτο καὶ ἡ ἔποψις τῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ ἡ τῆς πόλεως ἀπάσης· Ὅθεν ὑπεθέσαμεν ὡς λίαν πιθανὴν ὕπαρξιν, ἔξωθεν τοῦ νοτίου τοίχου τῆς δεξαμενῆς, προσθέτων τινῶν οἰκοδομῶν, ἴσως μὴ σωζομένων πλέον, δι' ὧν ἐξήγετο τὸ περισσεῦον ἐν αὐτῇ ὕδωρ, Ἐλπίζοντες δὲ τὴν ἀνεύρεσιν αὐτῶν, ἀπεφασίσαμεν ἵνα σκάψωμεν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Ἐκκλησίας ἐπάνω τοῦ ὑδραγωγείου (15) λάκκον, δι' οὗ, ἀνοιχθησομένου τοῦ ὑδραγωγείου, εὔκολος ἐλογίζετο ἡ προκειμένη ἐκκένωσις. Ὁ ὑπολογισμὸς οὐδόλως ἠπατήθη, ἀλλ' αἴτιος ἐγένετο ὁλοκλήρου σειρᾶς ἀνακαλύψεων. Ἡ ἀνασκαφὴ μετ' ὀλίγας ὥρας ἐδήλωσεν ἡμῖν τὸν νότιον τοῖχον τῆς δεξαμενῆς, ὃν ἀκολουθοῦσα, μετ' ὀλίγον ἐμποδίσθη ὑφ' ἑνὸς λιθοστρώτου δαπέδου, παρὰ τῷ τοίχῳ κειμένου, καὶ ἀπέχοντος τοῦ ἐδάφους τῆς αὐλῆς 2,50 περίπου τοῦ Γαλλ. μέτρου, τοῦ δὲ τῆς δεξαμενῆς 2,00 κατὰ τὸν ὑπολογισμόν. Συνίστατο δὲ ἐκ μεγάλων τετραγώνων ἐπιμήκων πωρίνων λίθων. Ἄνοιγμά τι μεταξὺ τούτων ἀπέδειξεν ἡμῖν, ὅτι τὸ πάχος τοῦ δαπέδου ἀναβαίνει εἰς 70 0/0 τοῦ Γαλλ. μέτρου· κάτωθεν δὲ αὐτοῦ ὑπάρχει κενόν τι, ἔχον ὀλίγον ὕδωρ. Τὸ κενὸν τοῦτο ὑπελάβομεν ἡμεῖς ὡς συνέχειαν τοῦ ὑδραγωγείου (15). Ἀποφεύγοντες τὴν θραῦσιν τοῦ δαπέδου, ἐσκάψαμεν ὀλίγον τι ὁριζοντείως ἐπ' αὐτοῦ πρὸς νότον, καὶ εὐθὺς ἀπηντήσαμεν νέον τινὰ τοῖχον ἁπλῆς κατασκευῆς ἐπὶ τοῦ δαπέδου κτισθέντα. Μὴ ἀποθαῤῥυνθέντες ἐκ τοῦ νέου ἐμποδίου τούτου, ἐτρυπήσαμεν τὸν ἐμποδίζοντα τοῖχον, καὶ εὕρομεν ὄπισθεν αὐτοῦ, συμφώνως μετὰ τῶν προσδοκιῶν ἡμῶν, εὐρὺ ὑπόγειο **Μ**, ἔχον 6,00 Γαλλ. μέτρα τὸ μάκρος, 1,20 τὸ πλάτος καὶ 3,00 περίπου τὸ ὕψος, καὶ γέμον χώματος, ὀστῶν ἀνθρωπίνων καὶ ὕδατος. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ ὑπογείου ἐγνώσθη, ὅτι τὸ τελευταίως ἀνακαλυφθὲν λιθόκτιστον δάπεδον ἀποτελεῖ μέρος μεγάλου πωρίνου τοίχου, ὃν δυνάμεθα ἵν' ὀνομάσωμεν ἐξωτερικὸν τοῖχον τῆς δεξαμενῆς. Ἐγνώσθη ὡσαύτως, ὅτι καὶ οἱ δύω ἐκ πωρίνου λίθου τοῖχοι τοῦ δωματίου **Θ** εἰσὶν ὁ αὐτὸς ἐξωτερικὸς τοῖχος, ὅστις περικυκλώνει πιθανῶς πανταχόθεν τὴν δεξαμενὴν, παρακολουθῶν τὸν ἐσωτερικὸν τοῖχον, μεθ' οὗ ἁπανταχοῦ εὑρίσκεται εἰς ἄμεσον συνάφειαν. Οἱ τοῖχοι τοῦ ὑπογείου κατὰ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς ὁμοιάζουσι τῷ ἐσωτερικῷ τοίχῳ τῆς δεξαμενῆς, μάλιστα δὲ ὁ δυτικὸς τοῖχος. Ἐν γένει ὅμως ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἀπέχει πολὺ τῆς ἀπαιτουμένης ἐντελείας. Τὸ δάπεδον, ὡς φαίνεται, πάλαι

ποτε ἦτον ἐστρωμμένον διὰ τοῦ κεραμοκονιάματος. Ὁ θόλος, ἂν καὶ θεμένος ἐπὶ τοίχων ἀρχαίων, ὧν εὐτελεστάτης κατασκευῆς, δηλοῖ ἐποχὴν ἐντελοῦς πτώσεως τῆς Βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς, δηλαδὴ τοῦ 16 καὶ 17 αἰῶνος. Ἔχει δὲ ὀπήν τινα τετράγωνον (18), ἄγουσαν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἣν εὕρομεν πεφραγμένην καὶ κεκαλυμμένην διὰ χώματος (*). Ἀνοίξαντες δὲ ταύτην, δι' αὐτῆς ἐκαθαρίσαμεν τὸ ὑπόγειον. Μετὰ ταῦτα ἠρξάμεθα τῆς κυρίως προτεθείσης ἐργασίας, τῆς ἐκκενώσεως καὶ ἀποξηράνσεως τῆς δεξαμενῆς. Τὸ πρὸ ὀλίγου κάτωθεν τῶν πορίων λίθων παρατηρηθὲν κενὸν εὕρομεν πεφραγμένον ἀπὸ μέρους τοῦ ὑπογείου. Διαλύσαντες δὲ τὸ περίφραγμα, παρετηρήσαμεν, ὅτι δι' αὐτοῦ ἐσχηματίζετο δίοδός τις **N** ἐν μέρει ἔντεχνος, διασχίζουσα τὸν τοῖχον, καὶ ἔχουσα ἐν περίπου Γαλλικὸν μέτρον τὸ ὕψος καὶ τὸ πλάτος, ὄπισθεν δὲ αὐτῆς ἐφαίνετο ὁ ἐσωτερικὸς τῆς δεξαμενῆς τοῖχος μετὰ τοῦ ὑδραγωγείου (15), πεφραγμένου ὄντος καὶ τούτου, ὡς προείπαμεν. Μετ' ἐπίπονον ἐργασίαν ἐξεβάλομεν τοῦ ὑδραγωγείου τὴν φράττουσαν προσθήκην, εὐθὺς δὲ ὁρμηθὲν τὸ ὕδωρ ἐπλημμύρισε τὸ ὑπόγειον. Τοῦτο δὲ ἐξαντλήσαντες διὰ τῆς μνημονευθείσης ὀπῆς, ἠρξάμεθα τῆς δυσχερεστάτης ἐργασίας τῆς ἐκκαθάρσεως τῆς δεξαμενῆς ἀπὸ τῶν ὑλῶν.

Ἐκτελουμένης δὲ τῆς ἐκκαθάρσεως χάριν περιεργείας ἐπεχειρίσθημεν ἀνασκαφάς τινας ὄπισθεν τῆς θύρας (13) τοῦ ὑπογείου **M**, καὶ προχωροῦντες παρὰ τῷ τοίχῳ ἐξιχνιάσαμεν ὅλον σχεδὸν τὸ τετράγωνον τοῦ ὑπογείου **Ξ** ἀνακαλύψαντες καὶ τὸ φρέαρ (20) καὶ τὴν θύραν (21). Συγχρόνως δὲ βλέποντες, ὅτι ἡ ἐκκάθαρσις τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τῆς δεξαμενῆς διὰ τῶν δύω θυρίδων τοῦ μεσοτοίχου (8) συνεδέετο μετὰ μεγίστης δυσκολίας, ἐθραύσαμεν τὴν πλινθόκτιστον προσθήκην (10), ἐλπίζοντες νὰ εὕρωμεν ὄπισθεν αὐτῆς ἄλλην πύλην τῆς δεξαμενῆς καὶ ἄλλο θολωτὸν δωμάτιον, ὅμοιον τῷ ὑπογείῳ **Θ**, δι' οὗ εὐκολώτερον ἠδύνατο ἵν' ἐκκαθαρισθῇ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς δεξαμενῆς. Παρ' ἐλπίδα ὅμως, ἂν καὶ ὑπῆρχον καὶ ἡ πύλη καὶ τὸ δωμάτιον **Ο**, **Ι**, τὸ τελευταῖον τοῦτο εὑρέθη πλῆρες χώματος, τοῦ θόλου ἢ μηδόλως ὑπάρξαντος, ἢ πρὸ πολλοῦ ἤδη κρημνισθέντος. Τότε ἀπεφασίσαμεν τὴν ἀνόρυξιν ὅλου τοῦ καλυπτομένου ὑπογείου **Ξ**. Γενομένου δὲ τούτου, ἐκτίσαμεν νέον θόλον ἐπὶ τῶν τοίχων αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ δωματίου **Ο**, φωτίσαντες τὸ πρῶτον διὰ δύω τετραγώνων ὀπῶν τοῦ θόλου, ἀγουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν Ἐκκλησίας. Ἀκολούθως δὲ εὐκόλως ἐκαθαρίσαμεν ἅπαντα τὰ μέρη τῆς δεξαμενῆς.

Ἐπιτυχόντες εἰς ταῦτα, ἠθελήσαμεν ἵνα μάθωμεν, ἂν ὑπάρχῃ παρόμοιόν τι ὑπόγειον καὶ ὄπισθεν τῆς ἄλλης (22) θύρας τοῦ ὑπογείου **M**, καὶ βεβαιωθέντες περὶ τούτου συνελάβομεν τὴν ἰδέαν, ἵν' ἑνόσωμεν ὅλον τὸ σύστημα τῶν ἀνακαλυφθέντων ὑπογείων μετὰ τοῦ δωματίου **Θ**, καὶ δι' αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, μίαν καὶ μόνην ἀφίνοντες εἰς αὐτὰ εἴσοδον (5) τὴν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς ὅλα ταῦτα ἐπετύχαμεν πληρέστατα, ἀνορύξαντες καὶ ἐπιθολώσαντες τὸ ὑπόγειον **Π**, καὶ ἀνοίξαντες τὴν δίοδον **Ρ**.

Κινούμενοι ὑπὸ τῆς περιεργείας ἐκαθαρίσαμεν τέλος καὶ τὴν (21) θύραν τοῦ ὑπογείου **Σ**. Ὄπισθεν δὲ αὐτῆς εἰς ὕψος 1,70 τοῦ Γαλλ. μέτρου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὑπογείου, εὕρομεν στρῶσιν τινὰ ὁμοίαν τῇ στρώσει τῶν ὑπογείων **Γ** καὶ **Δ** μετὰ σειρῶν πλινθίνων στρογγύλων στηλῶν, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡμιτεθλασμένος ὄροφος ἐκ μεγάλων καὶ παχέων πλίνθων. Κάτωθεν δὲ τῆς στρώσεως ταύτης οὐδὲν ἄλλο παρετηρήσαμεν εἰμὴ χῶμα καὶ συντρίμματα ἀγγείων.

Εἰς ταῦτα περιωρίσθησαν αἱ ἔρευναι ἡμῶν κατὰ τὸ νότιον μέρος τοῦ ἀρχαίου οἰκοδομήματος. Πιθανῶς δὲ ὅτι ὀλίγα ὑπάρχουσιν, ὅσα ἔμειναν ἀνεξιχνίαστα κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὸ μέρος τοῦτο. Νῦν δὲ ἐπανερχόμεθα εἰς τὰ ἐντὸς τῆς δεξαμενῆς. Γενομένης τῆς γενικῆς ἐκκενώσεως τῶν ὑδάτων καὶ τῶν ὑλῶν αὐτῆς παρετηρήθη, ὅτι τὰ ὑδραγωγεῖα (11 καὶ 12) ἐξέχεον καθ' ἑκάστην εἰς τὴν δεξαμενὴν ποσόν τι ὕδατος. Διὰ τὴν ἐξιχνίασιν τῆς πηγῆς αὐτοῦ ἀνωρύξαμεν ἰσοβαθῆ μετὰ τοῦ ἐδάφους τῆς δεξαμενῆς λάκκον ἀντικρὺ τοῦ ὑδραγωγείου (11), ἐλπίζοντες, ὅτι ἀνακαλυφθείσης τῆς συνεχείας αὐτοῦ θέλομεν δυνηθῆ, ἵνα διακόψωμεν τὸ ὕδωρ. Ἐκ τῆς ἐπὶ τούτῳ γενομένης ἀνασκαφῆς ἐπείσθημεν ὅμως περὶ τῆς μὴ ὑπάρξεως τῆς συνεχείας τοῦ ὑδραγωγείου ἔξωθεν τοῦ τοίχου τῆς δεξαμενῆς, (διότι ὁ ἐξωτερικὸς, ὁ ἐκ πωρίνου λίθου, τοῖχος αὐτῆς ἔφραττε τὸ στόμιον τοῦ ὑδραγωγείου)· τὸ δὲ ὕδωρ ἐξήρχετο κάτωθεν τοῦ τοίχου τούτου ἐξ ἀφανοῦς τινος πηγῆς. Κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην ἀνεκαλύφθη γωνία

(*) Ἡ ὀπὴ εἶναι αὕτη καὶ τὸ ὑπόγειον τοῦτο κ.τ.λ. (βλέπε σελ. 1449).

ἄλλου τινὸς τοίχου ἐπίσης ἐκ μεγάλων πωρίνων λίθων **Τ** ἔξωθεν τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου κειμένου, συναντουμένη δὲ μετὰ τῆς γωνίας ἑνὸς τρίτου κτιρίου **Υ**, οὗ τὸ βάθος εὕρομεν **0,80** τοῦ Γαλλ. μέτρου. Ἐπὶ τῶν δύω τούτων κτιρίων **1,60** τοῦ Γαλλ. μέτρου, κάτωθεν τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς, ἐξετείνετο ἀρχαία ψηφωτὴ στρῶσις ἡ ἰδία ἀναμφιβόλως, ἥτις πρὸ δύο ἐτῶν ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ ὑπογείῳ **Α**.

Ἡ κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους συστηθεῖσα παρὰ τῇ Ῥωσσικῇ ἐν Ἀθήναις Πρεσβείᾳ ἐπιτροπὴ ὁμοῦ μετὰ δύω εἰδημόνων ἀρχιτεκτόνων τῆς πόλεως, παραλαβοῦσα τὰς ἐργασίας μου ἐπέτυχε πληρέστατα εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς πηγῆς τοῦ συῤῥέοντος πρὸς τὴν δεξαμενὴν ὕδατος, καὶ ἔλαβεν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα διὰ τὴν μὴ ἐπάνοδον πρὸς τὰ κάτω μέρη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ οὐχὶ ἀνεπικινδύνου τούτου γείτονος. Ἀνεκαλύφθησαν δὲ συγχρόνως διάφοροι κλάδοι ἐκτεταμένου τινὸς συστήματος βαθέων ἐν πέτρᾳ ἐσκαμμένων ὑδραγωγείων **Φ**, συνερχομένων εἰς ἓν ὡσαύτως ἐν τῇ πέτρᾳ ἐσκαμμένον δοχεῖον **Χ**, ἐμπεριέχον γλυκύ, καθαρὸν καὶ ψυχρὸν πότιμον ὕδωρ.

Τελειόνων τὴν ἔκθεσίν μου ἐπισυνάπτω παρατηρήσεις τινὰς (δυστυχῶς ὅλας ἀρνητικάς), δυναμένας ἵνα χρησιμεύσωσι διὰ τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας. Ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς τῆς ὑπογείου οἰκοδομῆς, ἡ γειτνίασις μετ' αὐτῆς τοσούτων ὑδραγωγείων, ἡ πολυχρόνιος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, πολυαιώνιος διαμονὴ ἐν αὐτῇ ὑδάτων, μαρτυρουμένη διὰ τοσούτων ἀπολιθωμένων ὑλῶν, ἑνὶ λόγῳ τὸ πᾶν πείθει ἡμᾶς, ὅτι τὸ ἀρχαῖον τοῦτο κτίριον ἦτο Δ ε ξ α μ ε ν ὴ (δεξαμενὴ ὕδατος), διὰ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους αὐτῆς εἰσάγουσα, διὰ δὲ τοῦ ἑτέρου ἐξάγουσα τὸ ὕδωρ. Δοθέντων δὲ τούτων παρατηροῦμεν, ὅτι

ά) Τὸ σύστημα τῶν κάτω ὑδραγωγείων **Φ** κατὰ **40—50 0/0** τοῦ Γαλλ. μέτρου ἐστὶ χαμηλότερον τοῦ ἐδάφους τῆς δεξαμενῆς, αἱ δὲ διακλαδώσεις αὐτοῦ οὐδόλως ἀνταποκρίνονται ταῖς διόδοις τοῦ βορείου τοίχου αὐτῆς κλεισταῖς οὔσαις, ὡς προείπαμεν, διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου. Ἆρα ἦτο πάλαι προορισμένον, ἵνα εἰσέρχηται εἰς τὴν δεξαμενὴν τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν κάτω ὑδραγωγείων;

β́) Αἱ δύω δίοδοι (**11** καὶ **12**), καί τοι πεφραγμέναι διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου, ἔχουσιν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος αὐτῶν, δηλαδὴ μεταξὺ τῶν δύω το΄χων, ὀπὰς (**23** καὶ **24**), ἀγούσας πρὸς τὰ ἄνω. Ὁμοία ὀπὴ (**25**) ὑπάρχει καὶ εἰς μέρος τι τοῦ ἐσωτερικοῦ τοίχου, ἄγουσα λοξῶς ἐπίσης πρὸς τὰ ἄνω. Φαίνεται λοιπὸν ἀναμφιβόλως, ὅτι ἡ κάτω δεξαμενὴ ἐλάμβανε τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς ἄνω· Ἀλλ' ὑποτιθεμένου τούτου, πῶς συμβιβάζεται τὸ τελευταίως εὑρεθὲν ἐν τῇ κάτω δεξαμενῇ τοσοῦτον ὕδωρ μετὰ τῆς μὴ ὑπάρξεως πλέον τῆς ἄνω, καὶ μάλιστα τῶν τριῶν ὀπῶν ἐκείνων οὐσῶν πρὸ πολλοῦ ἀχρήστων ἕνεκα τοῦ συσσωρευθέντος ἐντὸς αὐτῶν χώματος (*);

γ́) Τὸ **Ζ** σύστημα τῶν ὑδραγωγείων, ἔχον κυρίως σχέσιν μετὰ τῆς ἄνω δεξαμενῆς, εἰς τὰ μέρη, ἔνθα εἰσέρχεται εἰς ἄμεσον μετ' αὐτῆς συγκοινωνίαν, ὑψοῦται ὑπὲρ τὴν κοιτίδα αὐτῆς κατὰ **30 0/0** τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ἆρα ἦτο ποτὲ προορισμένον, ἵνα φέρῃ τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν ἄνω δεξαμενήν (**);

δ́) Ἡ δεξαμενὴ ἔχει δύω μεγάλας *ἀνοικτὰς* θύρας καὶ πέντε μικρότερα ἀνοίγματα. Ἆρα γε δύναται ἵνα ὑπάρχῃ ποτὲ ἡ δεξαμενὴ ἀνοικτή;

έ) Τὰ τρία ἀνταποκρίνοντα ταῖς θύραις τῆς δεξαμενῆς ὑπόγεια, ὄντα κατασκευῆς πολὺ κατωτέρας τῆς δεξαμενῆς αὐτῆς, καὶ ὅλως ἀνάρμοστα πρὸς διατήρησιν τοῦ ὕδατος, ἠδύναντο ἆρα ἵν' ἀπαρτίζωσι συντελὲς μέρος αὐτῆς, *ἀνοικτῶν* οὐσῶν τῶν θυρῶν αὐτῆς, ὅπως ἀναμφιβόλως ὑπῆρχον πάλαι ποτέ, ἢ ἠδύναντο ἵνα χρησιμεύσωσιν εἴς τι, οὐσῶν τούτων *κλειστῶν*, ὅπως εὕρομεν αὐτὰς ἡμεῖς, ἑπομένως καὶ τὰ ὑπόγεια αὐτὰ ἄχρηστα, καὶ κατὰ τὸ μέγα μέρος ἐγκαταχωμένα;

(*) Ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ὡς ἐκ τούτου, ὅτι ἐπληροῦτο πρότερον ἡ κάτω δεξαμενή. Ταύτης δὲ πληρωθείσης καὶ τοῦ ὕδατος κατασταλάζοντος ἐν αὐτῇ, τὰ ἄνω μέρη αὐτοῦ ὅλως καθαρὰ καὶ κατασταλαγμένα μετέβαινον βαθμηδὸν καὶ ἡσύχως εἰς τὴν ἀνωτέραν δεξαμενήν, ἐξ ἧς διοχετεύετο ὅλως καθαρὸν καὶ διαυγὲς διὰ τῶν ἄνω ὑδραγωγείων εἰς τὰς κρήνας τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο δεικνύει πόσον οἱ ἀρχαῖοι ἐποιοῦντο περὶ πολλοῦ τὸ καθάρισμα καὶ κατастάλαγμα τῶν ὑδάτων, τὰ ὁποῖα ἄλλως κατασταίνονται ὀλέθρια τῷ πίνοντι, προξενοῦντα δυσουρίαν καὶ ἄλλα πάθη.

(**) Καὶ τοῦτο μάλιστα βεβαιώνει τὸν λόγον ἡμῶν, ὃν ἀναφέραμεν ἐν τῇ ἀνωτέρω σημειώσει, ὅτι τοῦ ὕδατος τὴν κατάσταλαξιν ἐνήργουν οἱ ἀρχαῖοι παντὶ σθένει καὶ παντοτρόπως.

Κ. Σ. Π.

Σκότος τι ἀρχιτεκτονικὸν ἅμα τε καὶ ἱστορικὸν καλύπτει τὸ πολλοῦ λόγου ἄξιον κτίριον, ἀναφανὲν ἀπροσδοκήτως ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς ἔτι περιεργοτάτων ἀνακαλύψεων γονίμου γῆς τῶν Ἀθηνῶν. Εὐτυχῆ μὲν νομίζων ἐμαυτὸν, ὡς συνεργήσαντα κατά τι εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ πέπλου τῆς λίθης ἐξαγωγὴν τοῦ ἀρχαίου τούτου λειψάνου, τῷ εὐτυχεστέρῳ παραδίδω αὐτὸ διὰ τὴν ἐξιστόρησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Ἰουλίου 1856

Ἀρχιμανδρίτης Ἀντωνῖνος.

Περὶ τῆς μελάνης τῶν ἀρχαίων.

Οἱ ἀρχαῖοι συνήθως ἔγραφον ἐπὶ ξύλου, ἐπὶ Περγαμήνου καὶ ἐπὶ ξύλου κηρωτοῦ· μετεχειρίζοντο δὲ πρὸς γραφὴν στερεὰ σώματα, λ. χ. τὴν μολυβδογραφίδα, ἥτις κατεσκευάζετο ἐκ μολύβδου, καὶ ἀναμφιβόλως ἐκ τοῦ ἐν Λαυρίῳ ἀνορυχθέντος ἀργυροφόρου μολύβδου, καθότι τοιαύτη μολυβδογραφὶς, εὑρεθεῖσα ἐντὸς τῶν μεταλλείων τοῦ Λαυρίου ἔδειξε τὴν ὕπαρξιν μικροῦ ποσοῦ ἀργύρου. Πρὸς τούτοις ἐν χρήσει ἦσαν αἱ γραφίδες ἐξ ἄνθρακος, ἐκ λευκῆς καὶ ἐρυθρᾶς κρητίδος, ἡ τελευταία αὕτη ἐκλήθη ὑπὸ τῶν ἀρχαίων *Rubrica*, συνιστατο δὲ ἐξ ἀργίλλου σιδηρρύχου. Τὸ πρὸς γραφὴν κυριώτερον μέσον ἦτο τὸ *μέλαν* τῶν Ἑλλήνων τὸ *Atramentum* τῶν Ῥωμαίων· ἡ ὀνομασία αὕτη ἐδόθη εἰς ἕκαστον μέλαν χρῶμα χρήσιμον πρὸς τὰς πλέον ποικίλας ἀνάγκας. Διὰ νὰ ἐκφρασθῇ δὲ, ὅτι τὸ μέλαν τοῦτο χρῶμα ἐχρησίμευε πρὸς γραφὴν, ἐπωνομάσθη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις *Atramentum librarium seu scriptorium*, παρὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων *μέλαν γραφικόν*.

Περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ παρὰ τῶν Ἑλλήνων μέλανος τούτου χρώματος δεν δυνάμεθα νὰ ἐξακριβώσωμεν τί ὁριστικὸν ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, τοῦτο μόνον γνωρίζομεν, ὅτι διέκριναν μεταξὺ τῶν μελανῶν χρωμάτων τὸ μέλαν τρύγινον καὶ τὸ ἐλεφάντινον. Τὸ πρῶτον κατεσκευάζετο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ὀνομασίας, ἐκ τῆς Τρυγίας, ἢ πιθανώτερον ἐκ τῶν κλημάτων διὰ τῆς κατακαύσεως τῶν κλώνων αὐτῶν, ὥστε τὸ τρύγινον μέλαν ἦτον ἄνθραξ φυτικός, τὸ δ᾽ ἕτερον κατεσκευάζετο ἐκ τῶν ὀστέων τοῦ Ἐλέφαντος ἢ ἄλλων ζώων, ἐξ οὗ καὶ ὀνομάσθη *Ἐλεφάντινον*· τοιοῦτον μέλαν χρῶμα μετεχειρίζετο ὁ Ἀπελλῆς, ὁ Πολύγνωτος καὶ ὁ Μύκων. Αἱ περὶ τούτου τοῦ μέλανος χρώματος σημειώσεις τοῦ Πλινίου συμφωνοῦσιν ἐπίσης μετὰ τῶν τοῦ Βιτρουβίου, λέγοντος ὅτι τὸ ἐλεφάντινον μέλαν μετεχειρίσθη κυρίως ὁ Ἀπελλῆς, ἵνα δώσῃ ταῖς εἰκόσιν αὐτοῦ σκιὰς, ἃς ἐκάλεσεν *Atramentum tenue*. Ἐπίσης ὁ Ἰσίδωρος τῆς κατασκευῆς τῆς μελάνης μνείαν ποιούμενος λέγει, ὅτι προσέθηκαν τῇ μελάνῃ ἀψινθίας ἀπόβρασμα, ἵνα προφυλαχθῇ ἀπὸ τοὺς μῦς, πιθανὸν δὲ ἀποκαθίσταται οὕτως, ὅτι τὸ μέλαν τῶν Ἑλλήνων ἦτο μέλαν ἄνθρακος, ὅπερ συμμιχθὲν μετά τινος οὐσίας ἐκώλυε τὴν καταβύθισιν τοῦ ἄνθρακος, δηλ. κολλητικόν τι μέσον, μετεώρως τὰ μόρια τοῦ ἄνθρακος κρατοῦν, ὡς γίνεται σήμερον διὰ τοῦ ἀραβικοῦ κόμμεως ἢ διὰ τῆς σαρκοκόλλας, ἅπερ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἦσαν γνωστά. Ὅτι δὲ ἡ μελάνη προήγετο διὰ συντριβῆς, ἐξάγεται καὶ ἐκ τῶν λόγων τοῦ Δημοσθένους ὑβρίζοντος τὸν Αἰσχύνην, ὅτι ἐν τῇ νεότητί του ἐκαθάριζε τὴν σχολὴν, ὅτι ἔπλυνε τοὺς τοῦ σχολίου σκάμνους διὰ σπόγγων, καὶ ὅτι ἔτριβε μελάνην (ὁ τὸ μέλαν τρίβων) ἠδύνατό τις νὰ συμπεράνῃ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι μετεχειρίζοντο ἴσως καὶ τὴν τῆς Σηπίας μελάνην πρὸς μέλαν χρῶμα, μολοντοῦτο ἂν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης τοῦ ζώου τούτου μνείαν ποιεῖται, ὀνομάζων αὐτὸ τὸ πονηρότατον τῶν μαλακῶν ζώων, μηδὲν ὅμως ἀναφέρεται περὶ τῆς χρήσεως τῆς μελάνης αὐτῆς πρὸς προαγωγὴν μέλανός τινος χρώματος. Ὁμοίας φύσεως φαίνεται, ὅτι ἦτο καὶ ἡ μελάνη τῶν Αἰγυπτίων, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι τὸ ἐμπεριεχόμενον μέλαν χρῶμα ἦτο συμμεμιγμένον μετά τινος λιπώδους οὐσίας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπὶ τῶν παπύρων εὑρισκομένη γραφὴ, (καὶ τοιοῦτοι πάπυρες εὑρίσκονται ἐντὸς λαρνάκων εἰς Μέμφιδα) δεικνύει στιλπνότητά τινα προερχομένην ἔκ τινος ῥητινώδους ἢ ἐλαιώδους οὐσίας, μεθ᾽ ἧς τὸ μέλαν χρῶμα συνεμιγνύετο.

Ξ. Λανδερέρ.

1457
Περὶ ὁπλικῆς τῶν ἀρχαίων.

Ἡ ἀνάλυσις τινῶν ἀντικειμένων, ἀνηκόντων εἰς τὴν τῶν ἀρχαίων ὁπλικὴν μὲ δίδει ἀφορμὴν νὰ προσθέσω τῇ ἀναλύσει ὀλίγας λέξεις περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐν χρήσει ὅπλων.

Ἡ τῶν στρατιωτῶν κεφαλὴ περιεκαλύπτετο διὰ τῆς *Κυνέης, καταίτυγος Galea*, ἥτις ἦτο περίβλημμα, κατεσκευασμένον ἐξ ἐλάσματος μεταλλίνου, τοῦτο ἦτο τὸ τῶν ἱπποτῶν Κόρυς ἢ Κράνος (Cassis).

ά) Διέκρινον δὲ τὸ *Κράνος Κορινθιουργὲς*, ὅπερ συνίστατο ἐκ τοῦ κυρίως Κράνου, ἡνωμένου μετά τινος προσωπίδος ἐχούσης ὀπὰς, δι' ὧν ὁ στρατιώτης διώρα, καὶ ἡ ὁποία κατ' ἀρέσκειαν ἠδύνατο ν' ἀναβιβασθῇ ἢ καταβιβασθῇ.

β') Διέκρινον τὸ εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἀλλαχοῦ χρήσιμον Κράνος μετὰ μικρᾶς τινος στεφάνης καί τινων ἀκινήτων ἐλασμάτων πρὸς προφύλαξιν τῶν παρειῶν. Τὸ στῆθος ἐκαλύπτετο ὑπό τινος θώρακος, λεγομένου *στρεπτὸς*, οὗτος συνέκειτο ἐκ δύο μεταλλίνων πλατυσμάτων, ὀνομαζομένων *γύαλα*, ἐξ ὧν τὸ ἔμπροσθεν πλάτυσμα ἦτο πολλάκις κομψῶς κατειργασμένον ὑπὸ τῶν τορευτῶν καὶ ἐμπαιστῶν.

Ὁ Ἑλληνικὸς θώραξ ἦτο πρὸς τὴν κάτω κοιλίαν ὀρθογωνίως τετμημένος, ὁ δὲ Ῥωμαϊκὸς εἶχε τὸ σχῆμα τοῦ σώματος· οὗτος ἐκρατεῖτο ἄνωθεν διὰ ταινιῶν ἐκ τῶν ὤμων, κάτωθεν διὰ ταινιῶν ἐκ σκύτους κεκαλυμμένων ὑπὸ μεταλλίνων ἐλασμάτων, ὀνομαζομένων *πτερύγεων*, χρησίμων πρὸς προφύλαξιν τῶν κνημῶν.

Οἱ πόδες ἐπροφυλάττοντο ὑπὸ τῶν κνημίδων αἵτινες διά τινος ἐλατηρίου, *ἐπισφυρίου* καλουμένου ἐκρατοῦντο. Αὗται ὡς καὶ ὁ θώραξ κατεσκευάζοντο συνήθως ἐκ κασσιτέρου, καὶ ἦσαν ἐπίσης κομψῶς ἠλασμένα ἔργα τῶν τορευτῶν καὶ ἐμπαιστῶν.

Τὸ δὲ κυριώτερον τῆς ὁπλικῆς τῶν Ἑλλήνων ἦτον ἡ ἀσπὶς (Clypeus), καὶ διεκρίνοντο κυρίως ἀπὸ τὴν τῶν Ῥωμαίων (Scutum, θυρεὸς), καθότι ἡ Ἑλληνικὴ ἦτο στρογγύλη, καθὼς ἡ Ἀργολικὴ, ἡ μετὰ ἐγκοπῶν πρὸς διαπέρασιν τῆς λόγχης, ὡς λ. χ. ἡ Βοιωτική. Ἡ ἀσπὶς τῶν Ῥωμαίων ἦν τετράγωνος καὶ διὰ τοῦ σχήματος τούτου διεκρίνετο τῆς Ἑλληνικῆς.

Τὰ πρὸς ὑπεράσπισιν ὅπλα ἦσαν τὸ ξίφος καὶ ἡ ἀξίνη.

Ὡς πρὸς τὰ μέταλλα, ἐξ ὧν τὰ ὅπλα τῶν ἀρχαίων συνίσταντο ηὗρον διὰ τῆς ἀναλύσεως τμήματος ἀξίνης, ὅτι τὸ κύριον μέταλλον ἦτο χαλκὸς, ὅστις συνετήκετο μετὰ τοῦ ψευδαργύρου, τοῦ *καδμείου* ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λεγομένου, καὶ δι' ἀκριβοῦς ἀναλύσεως ἐξήχθη, ὅτι ἐντὸς 100 μερῶν τοιούτου μετάλλου ἐμπεριείχοντο χαλκοῦ 78, καὶ ψευδαργύρου 22.

Ἐκ καθαροῦ ὅμως χαλκοῦ κατεσκευάζετο ἡ ἀσπὶς, καθότι τὸ ἐκ χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου κρᾶμα δὲν ἠδύνατο νὰ σφυρηλατηθῇ.

Ξ. Λανδερέρ.

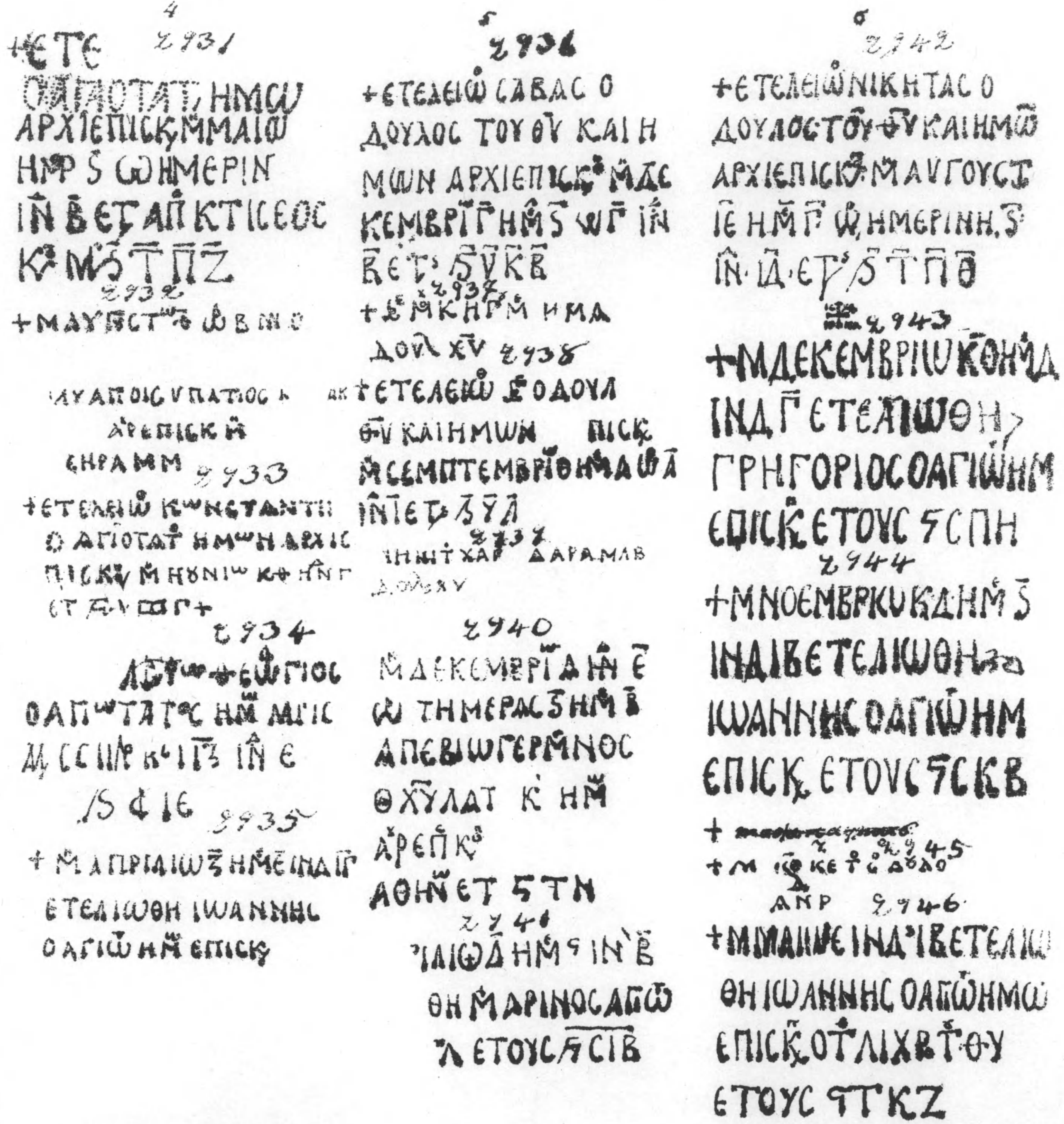

4
2931
+ΕΤΕ
ΑΡΧΙΕΠΙCΚ
2932
2933
+ΕΤΕΛΕΙΩ ΚΩΝCΤΑΝΤΙ
2934
2935
ΕΤΕΛΙΩΘΗ ΙΩΑΝΝΗC
5
2936
+ΕΤΕΛΕΙΩ CΑΒΑC Ο
ΔΟΥΛΟC ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΙ Η
ΜΩΝ ΑΡΧΙΕΠΙCΚ
2937
2938
+ΕΤΕΛΕΙΩ
2939
2940
ΑΠΕΒΙΩ ΓΕΡΜΑΝΟC
2941
ΘΗ ΜΑΡΙΝΟC
6
2942
+ΕΤΕΛΕΙΩ ΝΙΚΗΤΑC Ο
ΔΟΥΛΟC ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ΗΜΩ
ΑΡΧΙΕΠΙCΚ
2943
+Μ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ
ΙΝΔ Γ ΕΤΕΛΙΩΘΗ
ΓΡΗΓΟΡΙΟC Ο ΑΓΙΩ ΗΜ
ΕΠΙCΚ ΕΤΟΥC
2944
+Μ ΝΟΕΜΒΡ
ΙΝΔ ΙΒ ΕΤΕΛΙΩΘΗ
ΙΩΑΝΝΗC Ο ΑΓΙΩ ΗΜ
ΕΠΙCΚ ΕΤΟΥC
2945
2946
ΘΗ ΙΩΑΝΝΗC Ο ΑΓΙΩ ΗΜΩ
ΕΤΟΥC

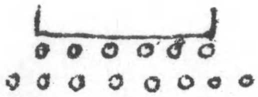

1 2914

ΜΝΗϹΘΗΤΙ ΚΕ ΤΩ ϹΩ
ΔΟΥΛΩ ΓΕΩΡΓΙΩ ΠΡΒ
ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩ

2915

ΕΤΕΛΕΙΩΘΕΝ ΚΩ Ο ΑΓΙΟ
ΗΜΩΝ ΜΡΟΠ ΚΣ ϹΥΓΚ
Κ Ν Ο ΡΕΚΤΩΡ Μ.
ΕΙϹ Τ ΙΝ Ζ ... ϚΦΟΖ

2916

ΕΤΕΛΕΙΩ ΙΩ Α ΠΑ ΟΛ
ΠΟ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Μ ΜΑΡ ΚΔ ΗΜ Γ ΒΑ
ΙΝ Δ ΕΤΟΥϹ ϚΦΜΘ

2917

ΕΤΕΛΕΙΩ ΜΗ
ΑΓΙΩΤΑΤΟϹ Η
ΜΩΝ ΜΗΠ ΜΑΥ
ΕΓΩ Κ ΙΝ Γ ΕΤΟϹ
ϚΦΛΗ +

2918

+ΕΤΕΛΕΙΩ ΕΝ ΚΩ Ο
ΑΓΙΩ ΜΡΟΠ Α ΚΑΙ
ΑϹΥΓΚΕ ΚΝ ΙΩ Ο
ΒΛΑΧΕΡΝΙΤ
ΝΟΕΜΒΡΙ ΕΙϹ
ΙΝ ΙΕ ϚΦϹΕ +

2 2919

+ ΕΤΕΛΕΙΩ ΕΝ
ΚΩ Ο ΑΓΙΩΤΑΤΟϹ ΗΜ Δ
ΜΡΟΠΟΛΑϹ ΝΚΕ Μ Ο
ΚΤΩΒΡΙΩ ΕΙϹ ΤΔ ΙΝ ΙΔ
ΕΤΟΥϹ ϚΦΞΘ

2920

ΕΤΕΛΕΙΩ ΕΝ ΚΩ Ο ΔΟΥΛΟϹ
ΤΟΥ ΘΥ ΔΑΔ ΔΩΜΕϹΤΙΚΟ
ΜΗϹ ϹΕΜΒΙΩ ΕΙ ΕΤϹ
ΙΒ ΙΝ Ι ΕΤΟΥϹ
ϚΦΠ

2921

+ ΕΤΕΛΕΙΩ ΦΙΛΙΠΠΟϹ Ο Α
ΓΙΩΤΑΤ ΜΗΤΡΟ
ΦΩ Μ ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΩ
ΙΗ ΙΝ Θ ΕΤ ϚΥΠΘ
ΚΑΙ ΘΕΩΔΗΓΙΟϹ ΧΑΡ

2922

ΤΟΦΥΛΑΞ ΟΤΕΤ Π
Μ ΗΧΑΝΩ ΚΑ ΙΝ Κ Ε
ϚΥΞΖ

2923

+ΕΤΕΛΗΩ ΕΝ
ΚΩ Ο Α ΠΩ Η
Μ Ρ Π ΚΝ ΝΙΚΗ
Ε Γ ΚΟ
ΜΑΠΡΙ ΚΗ Η Γ
Ϛ Π Χ ΑΙ ΙΝ ΙΑ

3 2924

+ΕΤΕΛΕΙΩ ΝΙΚΗΤΑϹ Ο ΑΓΙΩΤΑΤΟ
ΗΜΩΝ ΑΡΧΙΕΠΙϹΚ Μ ΝΟΕΜ
ΒΡΙ ΙΜ ϚΕΤϹ Β ΙΝ ΙΕ ΕΤ ϚΥ
ΛΕ

2925

+ ΜΝΙϹ ΚΕ ΙΩ ϹΟΥ ΔΟΥ ΟϹΝΑ
ΔΙΑΚ Α ΦΥΛ ΚΑΙ ϹΚΕΥΟΦΥΛΑ
ΤΗΙ ΕΚΛΗϹΙΑϹ ΑΘΗΝΩΝ

2926

ΛΕΙΩ ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ Ο
ΤΑΤ ΗΜΩΝ ΑΡΧΙΕΠΙ
ΥΟΥΑΒΑΔΗΝ Β ΕΤ
ΓΞ

2927

+ΜΝΙϹΘΗΤΙ ΚΕ ΤΩΝ
ϹΩΝ ΔΟΥΛΩΝ ΘΕΟΦΥ
ΚΤΟ Κ ΘΕΟΔΟΡΟΥ Ϲ

2928

+ Μ ΙΟΥΛΙΩ ΤΗ Μ Δ ΙΝΔ Γ
ΕΤΕΛΙΩΘΗ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟϹ
Ο ΑΓΙΩ ΗΜ ΕΠΙϹΚ

2929

+ Μ ΜΑΙΩ ΚΕ ΗΜΕ ΙΝΔ ΙϚ
ΕΤΕΛΙΩΘΗ ΘΕΟΧΑΡΙϹΤΟϹ
Ο ΑΓΙΩ ΗΜ ΕΠΙϹΚ ΑΙ

2930

ΕΤΕΛΙΩ ΜΙΧΑΗ ΜΑΡΑ Η
Μ ΙΑΝΝ ΔΑΩΘΙϹ ΜΑ ΤΟ

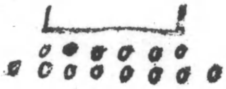

2966

+ ΕΤΕΛΗΟΘΗ ΕΝ ΚΩ Ο ΔΟΥΛ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟC ΕΠΙC
ΚΟΠΟC ΓΕΓΟΝΟC ΔΙΑ ΥΛΑΙΑC
Μ ΜΑΗΟ Ζ ΙΝ Ζ ΕΤΟΥC
ΞΥΚΖ +

2967

+ ΕΤΕΛΗΟΘΗ ΕΝ ΚΩ Ο Δ
ΓΕΡΜΑΝΟC ΕΠΗCΙCΟΠΟC
Ε ΜΗΗΜΑ
Π 5Υ ΚΒ Ζ

2968

+ ΚΩΝCΤΑΝ ΠΡΕCΒΥ
ΑΜΑΡΤΟΛΟΥ ΔΡΟCΟΥ

2976

+ ΚΕ ΚΕ ΤΗC ΨΥΧΗC ΤΟΥ
ΤΑΠΙΝΟΥ ΚΩΑΝΝΟΥ

2996

m ccccc
xii ps
bit o
coli p
cad
epan
pie c
us in e
m rest
ii die ma
rcii cui
aia requ
iescat ut

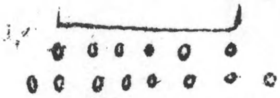

2971

+ ΜΝΗCΘΗ
Γ ΒΕΙΑΤ
ΕΠΙ ΗCΤ
ΤΑ ΤCΚ
Η ΝΩΝ ΒΑCΙΛΕΙ
Κ ΔΗΜΗΤΡΙΩ
ΛΗ ΤΟΥΡΓΩ ΑΥΤΗC
ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΩ

2982

+ ΘΕΝΔΟΧΕ ΔΕCΠΟΙ
ΠΙCΤΩΝ ΤΟΙC Ε
CΩΖΕ ΦΥΛΑΤΤΕ
ΤΩ ΠΙCΤΩ ΟΙΚΕΤΗ
ΙΩΑΝΗ ΩΔΙΑ ΚΟ ΚΑΙ
ΟΙ ΚΟ ΤΗC ΜΕΓΑΛΗC
ΕΚΚΛΗCΙΑC ΑΘΗΝΩ

2977

+ ΕΤΕΛΕΙΩ Ο ΔΟΥ ΤΟΥ ΘΥ
ΦΙΛΙΠΠΟC ΑΨΑΛΤΜ
ΙΟΥΝΙ Ω Γ ΙΝ ΤΔ ΕΤ ΞΥ
ΜΗ

2995

* m cccc duo xo
fr petrus (bezch
albas dalphinus
die clausu extre
mu xxi anig in
au aia requiescat
i pace amen

2994

m cccc xl iii mense nicolau
de can athenaru die octaiut
extremu secunda die mantu
cui aia requiescant i pace
ame

Ey. 2986

ΤΚΕ ΒΟΗΘΗ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ CΟΥ ΗΙΚΟΝΟC ΜΟΝΑ
ΧΟΥ ΚΕ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΑΥΤΟΥ ΨΑΝΝΟΟΜ 44

2948

4. + ΕΤΕ[illegible] ΚΩ[illegible]
[illegible] ΘΥ ΝΗΦΟ[illegible] Ω ΗΜ[illegible]
ΤΩ[illegible] Η Φ ΙΘ Μ [illegible] ΕΤΟΥΣ [illegible]ΚΘ +

2950

3. + ΕΤΕΛΕΙΩ ΕΝΚΩ
[illegible] ΗΜ[illegible]
[illegible] Κ[illegible]Ε
[illegible]ΘΟΣ [illegible]
[illegible] Κ[illegible]
[illegible] Ε [illegible]

2949

2. + ΕΤ[illegible]Ω ΕΗ
ΚΩ [illegible] ΑΜ[illegible]
[illegible] Κ[illegible]
[illegible] ΗΣ [illegible]
[illegible] Β [illegible]
Ε [illegible]

2951

1. + ΕΤΕΛ[illegible] ΚΩ
[illegible]
[illegible]
ΚΑ[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

2983

3. ΜΝΗΣΘΕΙΤΙ ΚΕ ΚΑ
ΙΘΟΣΤΩΝ
ΥΘΟΥ ΤΑ ΠΙΕΣ
ΤΕΚΟΥΣΗΣΣΕ
ΙΣ ΤΙΣ ΘΕΩΤΟΚΥ
ΑΝ[illegible]Η ΤΑΠΙ ΩΙΟΥ
ΣΩΔΟΥΛΩ ΕΠΙΦΑ
ΝΙΩ ΔΙΑΚ ΨΑΛΤ Κ
ΣΚΕΥΩΦΥΛΑΚΙΣ
ΚΑΙ ΘΕΟ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ
ΟΥΤΟΥ ΑΝΕΨΙΩ ΕΝ ΚΡΗ
ΦΗΣΕ

2952

+ Μ ΟΚΤΩΒΡΙ[illegible] ΙΕ ΗΜΑ
ΙΝΔ Ζ ΕΤΕΛΙΩΘΗ
ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΑΓΙΟ
ΗΜ ΕΠΙΣΚ ΕΤΟΥΣ
ΑΣΒ

2987

+ ΚΕ ΒΟΗΘΗ ΛΕΟΝ[illegible]Σ ΠΡΕΣ
ΒΥΤΕΡΟΥ

2991

[illegible]

2981

† Θ ΕΝΔΟΧΕ ΔΕϹΠΟΙΝΑ
ΠΙϹΤΩΝ ΤΟ ΚΕΡΑϹ
ϹΩΖΕ ΦΙΛΑΤΤΕ ΤΩ
ϹΩ ΠΙϹΤΩ ΟΙΚΕΤΗ
ΠΟΘΗΤΩ ΔΙΑΚ(ΟΝΩ) Κ
ΑΙ ΧΑΡΤΟΥΛΑΡΙΩ
ΤΗϹ ΜΕΓΑΛΗϹ ΕΚΚ
ΛΗϹΙΑϹ ΑΘΗΝ(ΩΝ)

2992

[illegible]
ΧΑΙΡΕ ΚΕΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ [illegible]
ΧΑΙΡΕ ΚΕΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ [illegible]
ΧΑΙΡΕ ΚΕΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ [illegible]
ΧΑΙΡΕ ΚΕΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ [illegible]

2983

ΕΤΕΛΕΙΩΘΗ ΕΝ ΚΩ Ο ΔΟΥ
ΛΟϹ ΤΟΥ ΘΥ ΓΕΡΜΑΝΟϹ
[illegible] ΙΛΛΑΡ · ΜΦΕΥΡ ΑΡ
Η ΙΝ Β · ΕΤ ϚΥΚΕ

2974

† ΜΝΗ(ϹΘΗΤΙ) ΚΕ Τ Ϲ Δ
[illegible] ΚΑΙ ΚΟΥΡΑ [illegible] Κ
[illegible] ΑΦΕϹΙΝ ΑΜΑΡΤ

2972

† ΕΤΕΛΕΙΩΘΗ ΕΝ ΚΩ Ο ΔΟΥΛΟϹ ΤΟΥ
ΠΟΘΗΤ[illegible] ΔΙΑΚ ΚΑΙ ΟΙΚΩΝ
ΜΗΝΙ ΝΟΕΜΒΡ ΚΑ ΙΝ Ζ
ΕΤ ϚΥΚΖ

2970

ΕΝ ΚΩ ΟΔΟΥ
[illegible]
[illegible] ΕΤ

2978

† ΙΚΕΤΕΥΩ ϹΕ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ΦΕϹ [illegible] ϹΕΛΑϹ
[illegible] ΤΑΙϹ ΠΑΝΑΓΙΑ
ϹΩΖΟϹ ΑΚΑΙ ϹΚΕΠΟΙϹ [illegible]

2975

† ΕΚΥΜΗΘ(Η) Ο ΔΟΥΛΟϹ ΤΟΥ Θ(ΕΟ)Υ
ΜΗΝ [illegible] ΚΑΙ ϹΚΕΥΟΦΥΛ
[illegible] ΙΟΥΛ [illegible] ΕΤ [illegible]

2979

† Θ [illegible] ΔΕϹΠΟΙΝΑ [illegible]
[illegible] ΦΥΛΑ [illegible] ΠΡΕϹ
ΒΥΤΕΡ [illegible] ϹΚΕΥΟΦΥΛΑΚ
ΤΗϹ ΜΕΓΑΛΗϹ ΕΚΚΛΗϹΙΑϹ
ΑΘΗΝ

2980

† [illegible]
[illegible] ΑΝΑ [illegible] ΤΟΥ
ΑΜΗΝ

2984

† ΜΝΗϹ ΚΕ ΤΩ ϹΩ ΔΟΥΛΩ
ΦΛΑΒΙΩ ΠΡΕϹΒ(ΥΤΕΡΩ) ΤΗϹ
ΕΚΚΛΗϹΙΑϹ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΜΗΝ [illegible]

2985

ΜΝΗΘΗ ΚΕ ΤΟΥ [illegible] ΚΑΙ
ΠΡΕϹΒΥΤΕΡΟΥ ΚΗΤΡΗΝΟΥ

2986

† ΕΤΕΛΕΙΩΘΗ ΕΝ ΚΩ Ο ΔΟΥΛΟϹ ΤΟΥ Θ(ΕΟ)Υ
ΝΙΚΩΝ [illegible] ΠΡΕϹΒΥΤΕΡΟϹ [illegible] ΕΚ
[illegible]
[illegible]

2964 1.
2987 2.
4. 2955
2960
2961
2962
2963
2988
2953
2956
2954
2958
2957
2969 3.
2959
2970
2971
5.
2965

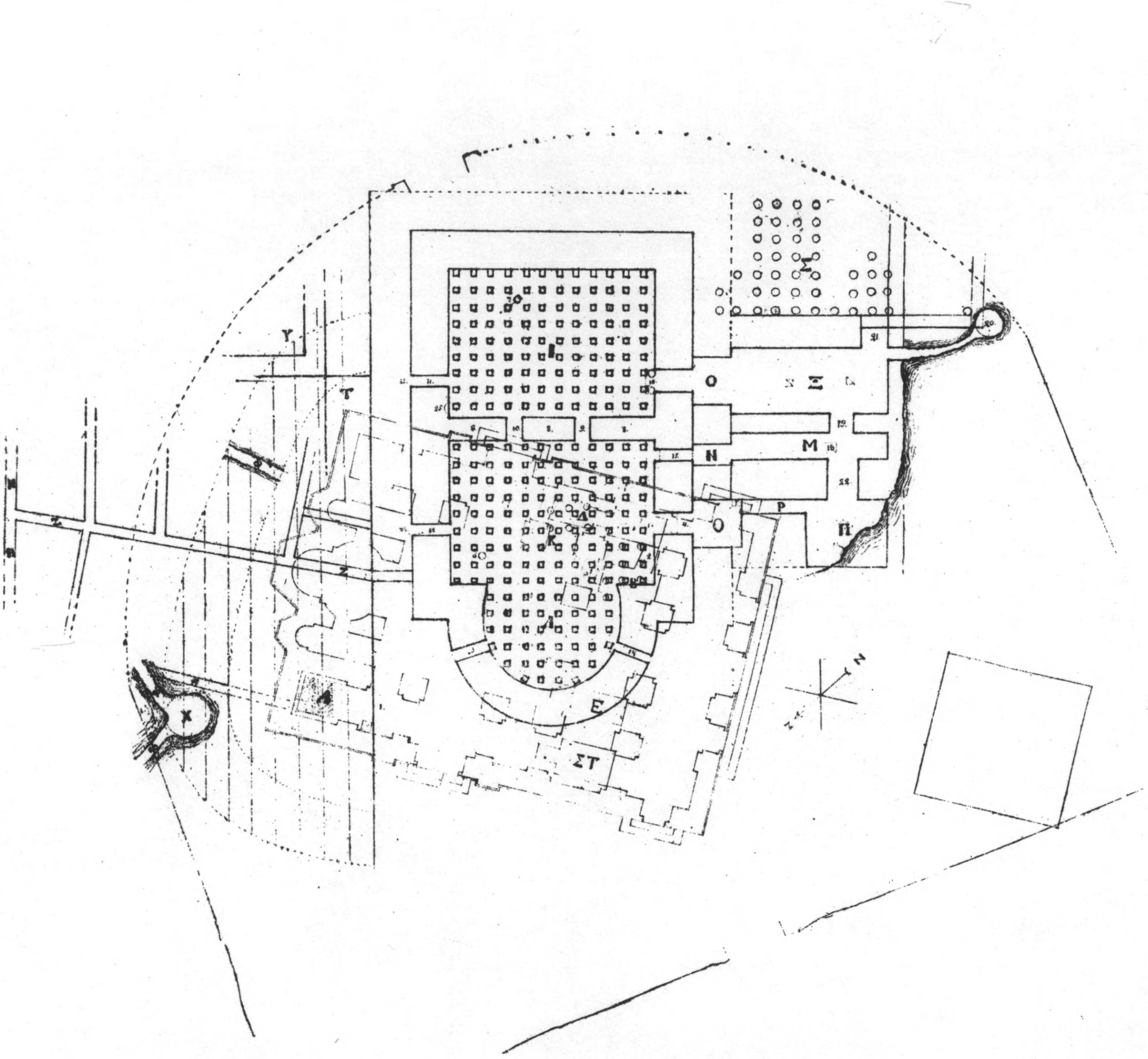

Υ
Τ
Σ
Ο
Ξ
Ν
Μ
Ρ
Π
Ε
ΣΤ
Χ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφημερίδων πρὸς δρ. 3. | ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ. | Τιμὴ ἐτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς ἐντός, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

2994.

Ο ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΙΟΥΛΙΗΤΩΝ
ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

2994.

Ὁ Δῆμος τῶν Ἰουλιητῶν
τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων
[στεφανοῖ.]

Ἐπὶ στήλης λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς Κέαν ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Παρασκευῆς (1). Περὶ τῆς φιλίας καὶ συμμαχίας τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων μετὰ τοῦ Δήμου τῶν Ἰουλιητῶν ὅρα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2733, σελ. 1367 ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, καὶ ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *Anciénnes Athènes, p.* 325, καὶ τὸ Ψήφισμα τὸ ἐπὶ Ναυσινίκου Ἄρχοντος, ὃ ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ πρώτῳ φυλλαδίῳ τῶν ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ ἀνευρεθέντων ἐπιγραφῶν, δημοσιευθέντων δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. **Κ. Σ. Π.**

2995.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΛΕΙΒΙ ΑΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΚΑΙ ΣΑΡΟΣ ΓΥΝΑΙ ΚΑ

2995.

Ὁ Δῆμος
Λείβιαν Αὐτοκράτορος
Καίσαρος γυναῖκα.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη ἐντὸς τῶν ἐρειπίων τῆς Ἰουλίδος πόλεως τῆς Κέω, πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος αὐτῆς, ἐν τῇ ἐκεῖ Ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Τὸ Βάθρον εἶναι ἐντειχισμένον ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Κ. Σ. Π.

2996.

ΛΑΚΙΟΣ ΤΟΝ ΒΩΜΟΝ ΕΙΣΑΤΟ
ΧΑΡΙΛΑΣ ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣ ΤΕΛΕΣΙΑΙΟ.Μ.Λ.Σ
ΤΟΝ ΒΩΜΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙ

2996.

Λάκιος τὸν Βωμὸν εἵσατο
Χαρίλας, Μενέστρατος, Τελε[σ]ία[ς] ἀγο[ρανομ]ήσας
τὸν Βωμὸν Ἀπόλλωνι.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν Ἰουλίδα πόλιν τῆς Κέας, ἐντὸς τοῦ ἐκεῖ ἐρειπομένου Ἐκκλησιδίου τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς τὴν ἀγοράν. Ἡ ἀνάθεσις ἐνταῦθα εἶναι διπλῆ. **Κ. Σ. Π.**

2997.

ΛΕΩΓΟΡΑΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

2997.

Λεωγόρας
ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ στήλης λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἐν Κέῳ οἰκίας τοῦ Κ. Γεωργίου Ῥεβελάκη. Ὄνομα κύ-

---

(1) Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ὥσπερ καὶ τῶν ἑπομένων ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν 2994 μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 3034 ἔλαβον ἀπὸ τὸν φίλον τῶν ἀρχαιοτήτων Κ. Κωνσταντῖνον Μάνθον. Δημοσιεύω αὐτάς, κατὰ τὸ ὁποῖον μοὶ ἐδόθη ἀντίγραφον· δὲν λαμβάνω δὲ τὴν εὐθύνην περὶ τῆς ἀντιγραφῆς τῶν ἐπιγραφῶν τούτων, διότι δὲν ἴδον αὐτάς.

ρίων *Λεωγόρας* εὔρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 45 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. *Λεαγόρας* δὲ διὰ τοῦ Α εὔρηται συνεχέστερον.

Κ. Σ. Π.

2998.

ΔΗΜΟΣ ΕΙΣ

2998.

Δῆμος εἵσ[ατο.

Ἐπὶ στήλης λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη ἔξωθεν τοῦ ἐρειπομένου Ναοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Ἰουλίδος.

Κ. Σ. Π.

2999.

ΚΥΑΝΗ ΔΕΞΙΟΥ ΓΥΝΗ
ΔΕΞΙΚΛΕΙΑ ΔΕΞΙΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ
ΔΗΜΗΤΡΙ ΚΑΙ ΚΟΡΗΙ
ΑΝΕΘΕΣΑΝ

2999.

Κυανὴ Δεξίου γυνή,
Δεξίκλεια Δεξίου θυγάτηρ
Δήμητρι καὶ κόρῃ
ἀνέθεσαν.

Ἐπὶ βάθρου. Εὑρέθη εἰς τὴν θέσιν καλουμένην *Χαβουνᾶ* τῆς Κέω, ἐντειχισμένη ἄνωθεν τῆς θύρας τοῦ ἐκεῖ Ἐκκλησιδίου τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἐντὸς τοῦ κτήματος τοῦ Κ. Βρεττοῦ.

Κ. Σ. Π.

3000.

Ε Ο Ι
ΦΙΛΕΤΩ ΔΕΞΙΚΛΕΟΣ ΘΥΓΑΤΗΡ ΙΕΡΕΙΑ
ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙ ΑΝΕΘΗΚΕΝ

3000.

Θ] ε ο ὶ
Φιλετὼ Δεξικλέο[υ]ς θυγάτηρ ἱέρεια
γενομένη Δήμητρι ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν θέσιν τῆς Κέω, καλουμένην *Φούσκαν*, εἶναι εἰς τὸν ἔξωθεν τοῖχον ἐντειχισμένη τοῦ ἐκεῖ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Τὸ κύριον ὄνομα *Φιλετώ*, ἴσως εἶναι λάθος τῆς ἀντιγραφῆς, ἀντὶ *Φιλητώ*, ἢ ἴσως ἡ γραφὴ εἶναι κατὰ τὸν ἀρχαιότερον τρόπον Ε ἀντὶ Η. Εὔρηται δὲ καὶ κύριον ὄνομα *Φιλίτη* ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3891 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

3001.

ΕΔΟΞΕΝ ΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ Ε
ΠΕΙΔΗ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝ ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΙ
ΔΩΝΙΟΣ ΑΝΗΡ ΑΓΑΘΟΣ ΕΣΤΙΝ ΠΕΡ
Ι ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΙΟΥΛΙΗΤΩΝ Κ
ΑΙ ΠΟΙΕΙ ΑΓΑΘΟΝ ΟΤΙ ΔΥΝΑΤΑΙ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΕΙ ΚΑΙ . . . .
. . . . . . ΝΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΝ

3001.

Ἔδοξεν τεῖ Βουλεῖ καὶ τῷ Δήμῳ. Ἐ-
πειδὴ Ἡφαιστίων Εὐκλείδου Σι-
δώνιος ἀνὴρ ἀγαθός ἐστιν περ-
ὶ τὸν Δῆμον τῶν Ἰουλιητῶν κ-
αὶ ποιεῖ ἀγαθὸν ὅ,τι δύναται
καὶ κοινεῖ καὶ [ἰδίᾳ ἑκάστῳ τῶν
πολιτῶν πρὸς ἅπα]ντας, εἶναι αὐτὸν
[πολίτην καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτοῦ.]

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελικοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν πόλιν τῆς Κέω Ἰουλίδα· εἶναι δὲ ἐντειχισμένον ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Ἰωάννου Παγκάλου, παρὰ τὴν ὁδὸν *Δύο* Μάρμαρα. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 750, σελ. 344) ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τοῦ συγγράμματος, ἐπιγραφομένου *Antiquités Helléniques*, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν χειρόγραφον τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ μετὰ τοῦ χειρογράφου, ὅπερ ἔχω, δὲν εὕρισκον διαφοράν τινα καὶ ἔλλειψιν.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΗΦΑΙΣΤΙΩΝ ΣΙΔΩΝΙΟΣ, παραλείψας οὕτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρός, εἰς δὲ τὸ ἐμὸν χειρόγραφον εἶναι ΗΦΑΙΣΤΙΩΝ ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΣ. Εἰς τὸ χειρόγραφον τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ φαίνονται 6 γραμμαί, εἰς δὲ τὸ ἡμέτερον 7, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τάξιν τῶν γραμμάτων διαφέρει ἡ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, καὶ τὴν θέσιν αὐτῶν.

Κ. Σ. Π.

3002.

ΕΙΜΕ·ϽΕΛΙΙΑΝ· · · ·ΝL· · ·
ΧΕΡϹΙΟϹΤΕΑΤΑΜΑΤΑΡΑ
ΞΑ⁝ϹΤΗΘΙΘΥΡΗϹΕΞ
ωΕΝΔοΝΠ.οΔΑΜΗΠ
ΟΤΕΙϹΑΞΗϹΟΥΓΑΡϹ
ΟΙΘΕΜΙϹΕϹΤΙΝΔοΜ
ωΝΜΕΜωΝΕΞΑΠΕΛΑΥ
ΝΕ. .

3002.

[Παροδίδα ἢ Ὁδοιπόρε]
εἰ μὲ θέλ[εις] ἀν[οίγει]ν
χερσὶ ὀστέα τὰ μὰ ταρά-
ξα[ι] στῆθι θύρης ἔξ-
ω, ἔνδον πόδα μὴ π-
οτ' εἰσάξῃς· οὐ γὰρ σ-
οὶ θέμις ἐστὶν δόμ-
ων μ' ἐμῶν ἐξαπελαύ-
νε[ιν.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 2866 κατὰ τὸ ἀντίγραφον, τὸ ὁποῖον ὁ Κ. Τζιγαρᾶς μοὶ ἔδοσε. Λαβὼν δὲ νῦν ἕτερον παρὰ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μάνθου, καὶ παρατηρήσας, ὅτι εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν δὲν ὑπῆρχεν ἡ πρώτη γραμμή, ἥτις εἶναι εἰς τὸ παρὸν ἀντίγραφον, οὐδ' ἡ αὐτὴ τάξις τῶν γραμμάτων ὑπάρχει, ὡς εἰς τὴν παροῦσαν, ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ ἀναδημοσιεύσω αὐτήν, ὅπως ὑπάρχει τελειότερον ὅσον ἔνεστιν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Σημειῶ δὲ μόνον, ὅτι τὸ Βάθρον αὐτὸ εὑρίσκεται νῦν ἐντειχισμένον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Στεφάνου Γρ. Στεφάνου ἐν τῇ Ἰουλίδᾳ τῆς Κέω.

Κ. Σ. Π.

3003.

ΕΔΟΞΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑΡΑΠΙΑΣΤΑΙΣ ΕΠΕΙ
ΔΗ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝ ΣΩΜΕΝΟΣ ΑΝΗΡ
ΚΑΛΟΣ ΚΑΓΑΘΟΣ ΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΘΙΑΣΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟΣ
ΧΡΕΙΑΣ ΤΕ ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ ΑΡΓΥΡΙ
ΟΝ ΕΙΣ ΞΥΛΩΝΙΑΝ ΤΩι ΘΥΑΣΩι ΠΡ
ΟΣΗΝΕΓΚΕΝ ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΑΤΟΚΟΝ Ο
ΠΩΣ ΟΥΝ ΕΧΟΜΕΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΦΙ
ΛΟΤΙΜΟΙΣ ΑΝΔΡΑΣΙ ΧΡΑΣΘΑΙ ΔΕΔΟΧΘ
ΑΙ ΤΟΙΣ ΣΑΡΑΠΙΑΣΤΑΙΣ ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ ΕΠΑ
ΜΕΙΝΩΝΑ ΣΩΜΕΝΟΥ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ
ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ ΗΝ ΕΧΩΝ ΔΙΕΤΕΛΕΙ ΠΕΡ
Ι ΤΟΝ ΘΙΑΣΟΝ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΑΥ
ΤΟΝ ΘΑΛΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩι ΚΑΙ ΔΙ
ΑΚΗΡΥΞΑΙ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ
ΤΟΙΣ ΙΣΙΔΙΟΙΣ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 2629, σελ. 1314 κατὰ τὸ ἀντίγραφον, ὅπερ τότε μοὶ ἐδόθη. Νῦν δὲ λαβὼν καὶ ἕτερον τούτου καὶ πληροφορηθεὶς, ὅτι αἱ γραμμαὶ τῆς ἐπιγραφῆς εἰσὶ γεγραμμέναι ἐπὶ τοῦ λίθου οὐχὶ ὡς εἰς τὴν πρωτέραν ἔκδοσιν, ἀλλ' ὡς εἰσὶν εἰς τὴν παροῦσαν, ἐνόμισα ἀναγκαῖον (χάριν τῆς ἐπιστήμης) νὰ δημοσιεύσω αὐτὸ καὶ αὖθις κατὰ τὸ νέον ἀντίγραφον. Τὸν λίθον δὲν ἠδυνήθην νὰ ἴδω οὐδὲ πρότερον οὐδὲ νῦν· ὅθεν δὲν λαμβάνω ὑπ' εὐθύνην μου περὶ τοῦ ὀρθοῦ ἢ μὴ τῆς ἀντιγραφῆς. Εἰς τὸ παρὸν ἀντίγραφον εἶναι ΔΙΑΚΗΡΥΞΑΙ οὐχὶ ΑΝΑΚΗΡΥΞΑΙ, ὡς εἰς τὸ πρῶτον ἀντίγραφον.

Κ. Σ. Π.

3004.

ΕΔΟΞΕΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ
ΕΠΕΙΔΗ ΑΡΙΣΤΟΚΥΔΗΣ · · · · · ·
· · · · ΤΕ · ΩΙ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΧΡΟΝΩΙ
· · · · ΩΝ ΔΙΕΤΕΛΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ
· · · · ΔΗΜΩΙ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ · · · ·
· · · · Ν . . ΦΟΡΟΝ ΑΡΧΗΝ ΤΑ ΤΕ · ·
· · · · ΟΙΣ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑ ΕΧΩΝ Ε · · ·
· · · · ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙ ΠΟΛΛ · ·
· · · · · ΔΑΠΑΝ · · Ν ΚΑΙ ΤΑ · · ·
· · · · · Ν ΑΡΧΗ · · ΑΛΩΣ · · · ·
· · · · · ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ Τ · · · · ·
· · · · · ΑΝΩ ΙΑ · · · ΧΡΥΣΩ
· · · · · ΚΑΤΟΝ Δ · · · · Χ Μ · · ·
· · · · Ν ΣΤΕΦΑΝΩΙ · · · · · · ·
· · · · Ν Ι ΤΩΝ ΤΑ · · · · · · · ·

3004.

Ἔδοξεν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ.
Ἐπειδὴ Ἀριστοκ[λεί]δης [τὰ ἄριστα
ἔν] τε [τ]ῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ
λέγ]ων διετέλει εἰς τὸν Δῆμον [τῶν Ἰου-
λιητῶν ἔδοξε τῷ] Δήμῳ γενόμενος . . . .
καὶ τὴν τῶν συ]ν[εισ]φορ[ῶ]ν ἀρχὴν τά τε
. . . οις φιλοτιμία[ν] ἔχων ἐ . .
. . . αὐ]τῶν ἐπιμελεῖται πολλ[άκις
. . . δαπαν[ῶσι]ν καὶ τ' ἄ[λλα . .
ἅπασα]ν ἀ[ρ]χὴ[ν κ]αλῶς [καὶ δικαίως
ἔδοξε τῷ Δήμῳ] ἐπαινέσαι τ[. . .
καὶ στεφ]ανῶ[σα]ι α[ὐτὸν] χρυσῷ [στεφάνῳ,
τὸ δὲ δέ]κατον δο[ῦναι τὸν] Χ . μ .
. . .]ν στεφάνῳ . . . . . .
. . . ἐ]νὶ τῶν ταμιῶν . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελικοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν Ἰουλίδα τῆς Κέω· ἐντείχισται δὲ νῦν ἐν τῇ Μονῇ

τῆς ἁγίας Ἄννης. Τὰ γράμματα φαίνονται ἐξηφανισμένα κατ' ἀμφότερα τὰ ἄκρα τῆς πλακός. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ ἄνω μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ Ἀριστοκύδου (ἴσως Ἀριστοκλείδου) τινός. Ὄνομα *Ἀριστοκύδης* (εἰ ὀρθῶς εἶναι γεγραμμένον) πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Τὸ πρωτότυπον δὲν ἠδυνήθην νὰ ἴδω, ἔλαβον δὲ τὸ ἀντίγραφόν αὐτῆς παρὰ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μάνθου.

Κ. Σ. Π.

3005.

ΕΔΟΞΕΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ
ΕΠΕΙ ΔΗ ΝΗΔΕΙΟΣ . . . .
. . . ΤΕΛΕΣΑΝ ΕΥΕΙ Γ . . . . . .
. . . Ε/ Σ ΙΟΥΛΙΗΤΑΣ ΕΝ ΠΟΛΛ . .
. . . ΑΙΡΟΙΣ . ΙΑΙ Μ . ΓΑΛΟΙΣ . . .
. . . ΟΥ . . ΣΑ . . . . . ΙΓΟΠ . . .
. . . ΙΕ . . . ΚΑΙ . . . . ΛΑΙ . . .
. . . ΑΣ . . . Λ . . . . ΤΩΝ ΙΑΙ ΤΗΣ . ΟΛ
Σ Ι ΕΛΕΥ . . . . ΠΟΒΟΥΛ . . . .
. . ΓΑΣ . Υ . . . . . . ΝΗΔΕΙΟΣ . . . .

3005.

Ἔδοξεν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ.
Ἐπειδὴ [Μ]ήδειος [καὶ . . . . ἄνδρες
ἀγαθοὶ διε]τέλεσαν εὐε[ρ]γετοῦντες . .
τοὺ]ς Ἰουλιήτας ἐν πολλ[αῖς περιστάσεσι
καὶ κ]αιροῖς [κ]αὶ μεγάλοις [κινδύνοις
. . ου . . σα . . . ιγοσ . . .
. . ἐπο]ίε[ι . . καὶ . . . λαι . .
. . . ας . . . λ . . . τῶν τῆς [π]όλ[εως
. . . σι ἐλευ[θερίαν . . . . πο βουλ . . .
. . . γας . υ . . [Μ]ήδειος [καὶ . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν πόλιν τῆς Κέω Ἰουλίδα, παρὰ τὴν ἀγοράν, εἰς τὰ ἐρείπια τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐντειχισμένον εἰς τὸν ἑτοιμόρροπον τοῖχον τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ἀντίγραφον ἔλαβον ἀπὸ τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Μάνθον· μὴν ἰδὼν τὸν λίθον δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον εἶναι ὀρθῶς ἀντιγεγραμμένη ἡ ἐπιγραφή.

Κ. Σ. Π.

3006.

ΓΙΕΤΙΟΣ ΕΙΠΕΝ ΕΔΟΞΕΝ ΤΗΙ ΒΟΥ
ΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ . . Λ . . ΑΠΗΣ ΚΙΚΙΝΗΣ ΤΗ
. . . . ΕΤΟΣ . . . ΟΚΡ . ΤΗΣ . ΗΜ
ΕΙ . . ΑΝ . . ΗΤ . . . ΝΤΑΙ . . ΤΕΙ ΑΝ . . Σ Ι Ν Ξ Ι
ΥΔΗΣ . . . ΕΙΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΤΗΣ ΔΗ
ΜΗΤΡΟΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΙΗ . . . . ΝΙΣ ΚΥΡΙΟΣ
ΕΣΤΙ . . . . Μ . . ΙΑ . . ΙΝ . ΕΚΑ ΔΡΑΧΜ
ΩΝ ΤΟΥΣ ΠΟΝ . . ΟΥ ΠΛΗΓΑΙΣ ΚΟΛ
ΑΙΕ ΤΗ ΚΙΗΝΑΙ . . . ΟΠΟΥ ΑΝ ΔΟΚΕΙ Τ
ΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ Τ Ω Ι ΔΗΜΩΙ . . . . . .
. . Α . . ΦΥ . . ΑΚΤΟΣ ΤΑΜΙΑΝ . . . .

3006.

Ἡ]γιέτιος εἶπεν· ἔδοξεν τῇ Βου-
λῇ καὶ τῷ Δήμῳ [. . τρ]άπης Κικίνης τῇ
. . . . κατ'] ἔτος [Ἰσ]οκρ[ά[της [Δ]ημ[ητρίου . . .
ει . . . αν . . ητ . . . νται . . . τειαν . . σιν ξι . .
υδης . . . . . εἶναι εἰς τὸ Ἱερὸν τῆς Δή-
μητρος ἐν ταῖς Κιή[ναις Κιή]νις Κύριος
ἐστὶ . . . . μ . . ια [ποιν]ὴν [δ]έκα δραχμ-
ῶν τοὺς [δὲ] πόν[ους] οὐ πληγαῖς κολ-
άζε[ιν] τῇ Κιήνᾳ [ἢ] ὅπου ἂν δοκεῖ τ-
ῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ . . . . .
. . . . α . . φυ . [εὔτ]ακτος ταμίαν . . .

Ἐπὶ λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν Κέω, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην *Φούσκαν*, ἐντειχισμένον ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Τὸν λίθον δὲν ἴδον, τὸ ἀντίγραφον ἔχω ἀπὸ τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Μάνθου. Φαίνεται δέ, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἔχει πολλὰ γράμματα ἐξηφανισμένα (1). Κ. Σ. Π.

---

(1) Ἴσως ἤθελε μὲ μεμφθῇ τις διατί ἐδημοσίευσα ἐπιγραφάς, ἃς αὐτὸς δὲν ἴδον. Ἔπραξα τοῦτο, διότι οὕτως εὐκολύνω τὴν ἀντιγραφὴν ἄλλου τινὸς καὶ τὴν εὕρεσιν αὐτῶν, ὅταν εἰς τὴν νῆσον ἔλθῃ, καὶ διότι, παρελθόντος τοῦ χρόνου, ἴσως αὗται ἀπολεσθῶσιν ἢ χειροτερεύσει ἡ κατάστασις αὐτῶν.

3007.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΙΜΩΝΟΣ ΕΙΠΕ ΕΔΟΞΕΝ
ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΕΠΕΙΔΗ ΑΙΤΩΛ
ΟΙ ΤΑΝ ΦΙΛΙΑΝ . . . .
ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΝ ΞΕΝΟΙΣ ΠΟΙΟΥΣΙ ΜΗ ΕΙΣ
ΑΓΑΘΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΑΙΣ ΚΕΙΩΝ ΠΟΛΕΣΙ
ΚΑΤΑΡΑΝ ΘΕΟΙΣ ΔΟΥΝΑΙ ΚΑΙ ΜΗ ΕΙ
ΝΑΙ . . . . . ΚΑΤΑ ΓΑΝ ΚΑΙ ΘΑΛΑΤ
ΤΑΝ ΜΗΤΕ ΠΟΤ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΚΟΝ
ΜΗΤΕ ΠΟΤ ΑΛΛΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΗΘΕΝ
ΟΣ . . . ΑΙΤΩΛΩΝ ΟΝΤΩΝ ΤΩΝ Κ
ΕΙΩΝ ΦΙΛΩΝΟΣ ΞΕΝΟΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ
ΕΙΝΑΙ ΔΕ . . ΑΣ . . . ΓΟ . . . .
ΑΣ . . . . . ΘΑ . . . ΤΟΣ . . . .
. . . . . ΟΥΔΕ . . . ΓΟΣ . . . .
. . . . . ΩΡΑΝ ΠΟΛΕΜΟΥ . . . .
. . . . . ΘΟΥΣΙ . . ΤΟΣΥΝΕΔ .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν θέσιν καλουμένην *Φρέαρ*, ἔνθα ἐρείπια κώμης τινὸς φαίνονται, πρὸς τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ὑπ' ἀριθ. 750 c, σελ. 344 εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ, ἐπιγραφόμενον *Antiquités Helléniques* δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ μετὰ τοῦ ἀντιγράφου, ὃ ἔλαβον παρὰ τοῦ Κ. Κωνϛαντίνου Μάνθου, δὲν εὕρισκον διαφορὰν εἴς τε τὰς λέξεις καὶ τὴν τάξιν τῶν γραμμάτων.

Τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἶναι τὸ ἑπόμενον ὑπ' ἀριθ. 3007 b. Δὲν ἐμβαίνω δὲ εἰς ἐξέτασιν, διότι τὸ πρωτότυπον δὲν εἶδον. Δημοσιεύω μόνον ἀμφότερα τὰ ἀντίγραφα, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ὀρθοτέραν ἔκδοσιν. Καὶ τὸ μὲν τοῦ Κ. Μάνθου ἀντίγραφον σύγκειται ἐκ 16 γραμμῶν, τὸ δὲ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἔχει 14.

3007 b.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΙΜΩΝΟΥ ΕΙΠ Ν ΕΔΟΞ
ΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΕΓ Η ΑΙΤΩ
ΛΟΙ ΤΗΝ ΦΙΛΙΑΝ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΝ ΞΕΝΟΙΣ
ΠΟ ΣΙΝ ΜΗ ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΙΣ ΚΕΙΩ
Ν ΠΟΛΕΣΙΝ ΚΑΤΑΡΑΝ ΘΕΙΟΙΣ ΔΟΥΝΑΙ ΚΑΙ ΜΗ
ΚΑΤΑ ΓΑΝ ΚΑΙ ΘΑΛΑΤΤΑΝ ΜΗΤΕ ΠΟΤ ΑΜ
ΦΙΚΤΙΟΝΙΚΟΝ ΜΗΤΕ ΠΟΤ ΑΛΛΟ ΕΓΚΛΗ
ΜΑ ΜΗΘΕΝΟΣ ΑΙΤΩΛΩΝ ΟΝΤΩΝ Τ
ΩΝ ΚΕΙΩΜ ΦΙΛΩΝΩΣ ΞΕΝΟΣ ΑΓΑΘΟ
ΥΣ ΕΙΝΑΙ ΛΕ ΓΟ ΑΣ ΘΛ Ο Σ
ΠΡΕ Σ Ι

ΟΥΔΕ ΦΙΛΙΑΝ Α
ΩΡΑΝ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΘΟΥΣ Ι ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡ . . .

Κ. Σ. Π.

3008.

Γ . ΥΚΙΠ . ΙΣ ΚΑΓΟ

3008.

Γ[λ]υκίπ[πη]ς κἀγώ

Ἐπὶ τύπου. Εὑρέθη εἰς τὴν νῆσον Κέω. Χρεωστῶ τὸ ἀντίγραφον εἰς τὸν Κ. Κωνϛαντῖνον Μάνθον. Τὸ πρωτότυπον δὲν ἴδον.

Κ. Σ. Π.

3009.

ΑΛΕΙΝΗ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
. Κ ΚΟΛΦΙΝΕΩΝ

3009.

Γ]αλεινὴ Διονυσίου
ἐ]κ Κολοφωνίων;

Ἐπὶ τύπου λίθου λευκοῦ, ἐφ' οὗ τύπος παριστάνων τρεῖς ἄνδρας ἱσταμένους. Εὑρέθη εἰς τὴν Κέω, καὶ εἶναι ἐντειχισμένος νῦν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Ἀντωνίου Δεάγγελη. Τὸ πρωτότυπον δὲν ἴδον. Χρεωστῶ δὲ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Μάνθον.

Κ. Σ. Π.

3010.

ΕΠΙ ΔΙΟΚΥΔΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΟΥΣ Λ . . . . . ΛΟΥ
ΤΑΣ ΔΙΚΑΣ Υ . . ΟΝ . . . ΤΡΗΣΙΑ ΗΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
. ΤΕΙΣΑΝΤΑΣ ΤΗΝ . . ΛΗΟΥ Δ \ . . ΛΥ . . . ΟΝΗ . ΦΑΞΑΙ
ΑΝΕΓΡΑΨΕΝ ΤΟ ΗΜ . . . . . . ΤΑΣ . . . .
ΓΛΥ . . ΙΡΑ . ΔΙ . . Φ . . . . Ο . . . . ΙΙ
Κ . ΘΟΚΗΙ ΛΑΔ . . . ΑΚΕΙΤΟΝ . . . .
ΑΨΟΙ ΤΗΝ . ΗΝ . . . ΝΥΜΟΝ . . . .
. ΘΥΜΑΧΟΝ . . . . . . ΣΙΟΝ . . ΙΗΙ . . . . . .
. . Η . . ΟΧΙ . . . . ΘΕΩΡΟΝ . ΑΠ . . . .
. . . . ΚΡΑΤΗΔΗΝ . . . .
. . . . ΡΙ . . ΛΗΙ . . . .
ΜΕΙΝ . . . . ΟΝ . . . . ΝΗΝ . . . .
ΙΕΤΛΗ . . . .
ΦΙΛΟΚΛΗΝΠ . . ΑΙ . . . . . ΤΟΝ . . ΕΙΟ
ΛΥΣΙΦΩΝΤΑ . ΠΙ . . . . . ΑΡΙΣΥ . . . . Λ
ΝΙΚΙΑΝ . . . .
ΝΗ . . . ΝΟΗ . . . .
ΘΙ . . Ο . . Η . . . ΝΗ . . Λ . . ΝΟΧΟΥ . . . .
ΝΙΚΙΑΝΑΠΟ . . . . Ν . . . . . .
ΔΕΥΣΙΚΛΗΝΑΔΑΠ . . . . ΑΠ . . .
ΦΙΛΟΥ . . . . . . ΙΛΗΝ . . . Π . . . . . .
Γ . . . ΧΡΙΣ . . . . Α . . . .
ΦΑΝΑΙ . ΙΑΝ . ΠΝ . . . . Η . . ΘΕΟΚΛΕΑ . .
Ι : Α . . ΠΡΑΥΟΝ . . ΔΙΟ . . . . . ΧΑΡΙΔΗΜ . .
ΦΑΝΟΝΣΙΜΟΝ . ΗΔ . . . . . . ΦΙΛΟΣ . . . . ΑΝ
ΙΠ . . ΓΙΝΗ . . . . Ξ . . . .
ΜΕΙΔ . . ΝΑΚΛΗΝ . . . .
ΤΗΝ ΛΗΣ . ΩΚ . . . .
ΕΤΑΧΟΝ . ΠΡ . . . .
ΟΙΝΟΝΙΚΟΝ . . . .

3010.

Ἐπὶ Διοκύδους Ἄρχοντος τοὺς λ[αχόντας [πρὸ πολ]λοῦ
τὰς δίκας ὑ[πὸ τ]ῶν . . . τρήσια ἥλου καὶ τοὺς . .
κ]τείσαντας τὴν . . . ληου Δ . . λυ . . . ἀναγράψαι . .
ἀνέγραψεν τὸ ἡμ[έτερον . . . . .] τὰς . . . . .
γλυ . . . . ρα . . Δι[t Φυταλμί]ῳ . . . .
εἰ δοκῇ Δαδ . . . . . . ακει τὸν [. . . . . ἀναγρ-
άψοι τὴν . ην [ἐπώ]νυμον [Ἀρχὴν . . . .
Εὐ]θύμαχον [τὸν Γυμνασίαρχον] . . ιηι . . . . . .
. . . η . . . οχι [Ἀρχι]θέωρον . απ . . . . . .
. . . . Ἰσο]κράτη[ν] Δη[μητρίου . . . .
. . . Ἐκκλησίαν κυ]ρί[αν ἐς] ἀεὶ . . . .
. . μείν[ειν . . . . τ]εν . . . νην . . .
δ]ιετ[έ]λει . . . . ,
Φιλοκλῆν Π . . . . [κ]αὶ . . . τὸν . . ειο . .
Κτη]σιφῶντα . . . .
Νικίαν . . . .
. . . .
. . . . νόχου . . . . .
Νικίαν Ἀπο . . . .
Δευσικλῆν Ἀδαπ . . . .
. . . φίλου . . . . . ιλην . . . . . π . . . .
. . . γ . . . χρισ . . . . α . . .
. . . φαναι . ιαν . πν . . . . . η . . . Θεοκλέα .
. . . ι . α . . πρανον . . διο . . . . . Χαρίδημ[ον

. . Στέ]φανον Σιμον[ίδην] . . . . . φιλοσ . . αν
. . . ιπ . . . γινη . . . . ξ . . .
. . . μειδ [Φα]ν[ο]κλῆν . . . .
. την λησ . ωκ .

Εὑρέθη καὶ αὐτή, ὥσπερ καὶ αἱ ἀνωτέρω, εἰς τὴν νῆσον Κέω· κεῖται δὲ νῦν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μάνθου. Τὸν λίθον δὲν ἴδον διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ ἀποφανθῶ περὶ αὐτοῦ Τὸ ἀντίγραφον, τὸ ὁποῖον ἔλαβον ἀπὸ τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Μάνθον εἶναι λίαν ἐλλειπὲς καὶ ἀκρωτηριασμένον· ὅθεν δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τί περὶ αὐτοῦ.

Ὁ εἰς τὴν 10 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ἀναφερόμενος Ἰσοκράτης Δημητρίου εἶναι νομίζω ὁ αὐτὸς τῷ ἀναφερομένῳ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3006 ἐπιγραφὴν τῆς αὐτῆς νήσου; Κ. Σ. Π.

3011.

ΠΟΙΗΕΣΣΙΟΙΣ . . . . ΝΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
. . . Σ . . ΙΝΑ . . . ΕΤΟΥ . Ο . ΙΧ . Ε Ι
. . ΤΗΛΗΝ ΔΙΟΙ . . ΛΙΧΤΗ . . ΟΝΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΘΕ . . ΤΟ ΔΕ ΛΑΩ . . ΟΥ ΙΑΙΤ
ΟΝ ΤΑΜΙΑΝ
ΕΔΟΞΕΝ ΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙ ΕΠΕΙΔΗ Μ . . . . ΚΙΕ
ΙΝΤΟΣ ΑΧΑΙΗΤΗΣ ΑΝΗΡ ΑΓΑΘΟΣ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ Δ . . . ΩΚΝΟΥ . . . ΛΕΝΟ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ
ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΝ ΠΟΙΗΕΣΣΙΟΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ
ΚΑΙ ΕΓΓΟΝΟΙ ΑΥΤΟΥ
ΕΔΟΞΕΝ ΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΕΠ
ΕΙΔΗ ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΜΑΚΕΔΩ
Ν ΑΝΗΡ ΑΓΑΘΟΣ ΩΝ ΔΙΕΤΕΛΕΙ ΠΕΡΙ ΤΗ
Ν ΠΟΛΙΝ ΤΩΝ ΠΟΙΗΕΣΣΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΥ
ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΗΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΟΝ ΠΟΙΗΕ
ΣΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΓΓΟΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΩΙ ΑΓΑΘΟΝ ΕΥΡΕΣΘΑΙ
ΠΑΡΑ . . . ΟΔΕΙ . . Σ . ΤΟΙΣ ΟΤΙ ΑΝ
ΡΟΥ . . ΤΑΙ . . . ΑΓ . . . . Ι ΔΕ Ε
ΙΣ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

3011.

Ποιησσ[ίοις [Προξέν]ο[υ] τοῦ Δήμου
Ποιησσ]σ[ίων, ε]ἶναι δὲ . . ετου . ο . εχ . εἰ[ς
τὴν σ]τήλην διοι[κ . . . αιχτη [να]ὸν τοῦ
Ἀπόλλωνος θε[οῦ], τὸ δὲ λαῷ . . ου [κ]αὶ τ-
ὸν ταμίαν.
Ἔδοξεν τεῖ Βουλεῖ, ἐπειδὴ Μ . . . κιε
ίντος Ἀχαιήτης ἀνὴρ ἀγαθὸς περὶ .
τοῦ Δ . . . ώκνου . . . . λένο[υ] ἐστὶν καὶ
εἶναι αὐτὸν Ποιηέσσιον καὶ αὐτὸν
καὶ [τοὺς] ἐγγόνο[υς] αὐτοῦ.
Ἔδοξεν τεῖ Βουλεῖ καὶ τῷ Δήμῳ, ἐπ-
ειδὴ Παυσανίας Ἀνδρονίκου Μακεδώ-
ν ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διετέλει περὶ τή-
ν πόλιν τῶν Ποιησσίων εἶναι αὐ-
τὸν πολίτην καὶ Πρόξενον Ποιησ-
σίων καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐγγόνους
καὶ εἶναι αὐτῷ ἀγαθὸν εὑρέσθαι
παρὰ . . . οδει . . . ὅ,τι ἂν
β]ού[λη]ται· [ἀν]αγ[ράψα]ι δὲ ε-
ἰς τὸ Ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ἐπὶ Βάθρου τετραγώνου λίθου λευκοφαίου. Εὑρέθη εἰς τὴν Κέω, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην *Κώμην*, εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἐκεῖ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Εἰς τὰς δύο δὲ ἑτέρας πλευρὰς αὐτοῦ ἔχει τὰς εἰς τὸ 29 φυλλάδιον προεκδοθείσας ταύτας ἐπιγραφάς.

3012.

Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΚΑΡΘΑΙΕΩΝ
ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ
ΓΑΙΟΝ ΙΟΥΛΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΓΑΙΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΥΙΟΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ

3012.

Ὁ Δῆμος ὁ Καρθαιέων
τὸν Θεὸν καὶ Αὐτοκράτορα
καὶ Σωτῆρα τῆς Οἰκουμένης
Γάϊον Ἰούλιον Καίσαρα Γαΐου
Καίσαρος υἱὸν ἀνέθηκεν.

3013.

Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΚΑΡΘΑΙΕΩΝ ΓΑΙΟΝ ΙΟΥΛΙΟΝ
ΓΑΙΟΥ ΥΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ . . . ΘΗ . . .
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΗΣ ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΩΣ

3013.

Ὁ Δῆμος ὁ Καρθαιέων Γάϊον Ἰούλιον
Γαΐου υἱὸν Καίσαρα τὸν Ἀρχιερέα
καὶ Αὐτοκράτορα γεγονότα [ἀνέ]θ[ηκεν
εὐεργέτην τῆς ἡμετέρας πόλεως.

Κ. Σ. Π.

3014.

ΟΜΕΝΙ ΦΙΛΙ . . . . ΜΑΚΑ . . .
ΟϹ ΕΦΘΑϹΑ ΛΟΧΟΥ Ι Φ Ι . . . .
ΤΟϹ
. Ϲ ΜΑΚΑΡω Ν Χω ΡΟΝ
ΕΛΘΕΙΝ ΜΟΙΡΑΝ ΑΝΑΠΛ . . .
ϹΑ
ΟΥΤω ΓΑΡ ϹΕΦΙΛΗϹΕ
ΠΑΤΗΡ ΘΕΑΙ ΘΕΡΙΝΑΙω
ωϹ ΜΗ ΠΕΝΘΟ[Υ]ϹΑ ΤΛΗΤ
. . . ΤΕΑϹ ΦΡΟΝΑϹ ΕϹ
ΑΥ
ΑΛΟΧΟΙ ΟΦΙΛ . . . .
ΗϹ
ΟΡϹΟΙΜΟΝ Η . . . . .
ΔΕΝΥϹ . Η ΠΑΡΑΚΟΙΤ . .
. . ΑΙΕΙ ΜΕΜΝΗΜΕΝ . Ϲ ΕΙ
ΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΝΥΚΤΑϹ
ΟΥ ΠΑΥΕΤΕ ΔΑΚΡΥ Χ
. . ΚΟΜΕΝΗ . ΧΡΟΑ
ΑΥ

3014.

ἀφικ]ομένη φί[λτατοι] Μακάρων
. . . ος ἔφθασα λόχου Ἰφ . . .
τος
ἐ]ς Μακάρων χῶρον
ἐλθεῖν Μοίραν ἀναπλ[άσα-
σα[ν,
οὕτω γὰρ σ' ἐφίλησε
πατὴρ Θεᾷ θερίναιω
ὡς μὴ πενθο[ῦ]σα Τλητ[ὸν
. . . τέας φρονᾶς ἔσ[τω
αὐ[τῷ
ἄλοχοι ὀφειλ[ό . . . . αὐτ-
ῆς
μ]όρσοιμον ἦ[μαρ
δένυσ . ἡ παράκοιτ[ις
. . ἀεὶ μεμνημέν[η]ς εἰ
ἤματα καὶ νύκτας
οὐ παύετε δάκρυ χ[έοντες
ἀφι]κομένη[ν] χρόαν . . . . .
. . . . . αυ . . . . . .

Εὑρέθη εἰς τὴν νῆσον Κέω. Ἐπὶ τύπου, ἐφ' οὗ παρίσταται ἀνὴρ ἱστάμενος καὶ παιδίον· φέρει δὲ κάτωθεν τὴν ἐπιτύμβιον καὶ μετρικὴν ταύτην ἐπιγραφήν. Ὁ τύπος οὗτος εἶναι εντειχισμένος εἰς τὸ κτῆμα τοῦ Κ. Δημητρίου Πολίτου. Τὸν λίθον δὲν ἴδον, ἔλαβον δὲ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης παρὰ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μάνθου.

Κ. Σ. Π.

3015.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΔΙΧΙΔΗΣ

3015.

Διονύσιος Διονυσίου
Διχίδης.

Ἐπὶ τύπου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν νῆσον Κέω. Τὸ ἀντίγραφον ἔχω ἐκ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μάνθου.

Κ. Σ. Π.

3016.

. . Η . . ΣΦ . . . . Λ . . . . . .
ΟΣ . Λ . . . . ΛΟ . . . . .
. . . . . Η . . . . . ΣΙ . . ΠΕ . .
ΙΛΗΣ . . . . ΔΗΣ . .
. . . . Θ . . . .
ΚΡΑΤΗΣ ΟΝ . . . . . . ΓΗΣ . . .
ΤΩΝ . . . . ΜΗ . . ΛΙΩΝ . .
ΤΙΟΣ . . . . . ΕΥΚΟΙ ΞΣ . . .
. . ΣΧΥΟΥΣ ΑΡΙΜΝ . . . . . .
. . . ΘΕΓΛΗΣ ΔΙΕΙΤΡΟΦ . . .
. . . ΞΕΝΟΦΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ . . .
ΦΑΙΝ . ΠΟΣ ΧΟΡΥΣΟ . . . .
ΚΙΗΣ . . ΑΗΠΕΑΣ . . . . .
ΟΣΜΕΣ . . . . . ΡΙΤΟΣ . . . .
. . . . ΙΣΤΟΣ . . . .

3016.

Ὀν]ή[σαν . . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Κράτης Ὀν[ησάνδρου . . . .
τῶν . . . .
τιος . . . . [λ]ευκοὶ ἐσ . .
. . Αἰ]σχύλου Ἀρίμν[ηστος . .
. . Θε[οκ]λῆς Διειτρ[ε]φ[οῦς . .
. . Ξενοφῶν Αἰσχύλου . . . .
Φαίν[ιπ]πος Χορυσο . . . .
κίης . . . αλπέας . . . .
ος Μεσ . . . . . ριτος
. . . . ιστός . . . . .

Ἐπὶ βάθρου. Εὑρέθη εἰς Κέω. Τὸ πρωτότυπον δὲν ἴδον, τὸ δὲ ἀντίγραφον αὐτῆς χρεωστῶ εἰς τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Μάνθον.

Κ. Σ. Π.

3017.	3017.
Κ • • • \ • ΟΥ ΘΕ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟϹ	Κ[λαυδί]ου θε[οῦ] Ἡράκλειτος [ἀνέθεσεν.]

Ἐπὶ τμήματος τύπου μετὰ ἀετώματος. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν νῆσον Κέω, εἰς τὴν ἐκεῖ Μονὴν τῆς ἁγίας Ἄννης, εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Ἱεροῦ Βήματος. Κ. Σ. Π.

3018.	3018.
. ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟϹ ΑΡΧΙΕΡΕΑ . . ΟϹ . . . ΗΝ . . Ϗ . . ΑΤΡΕΜ . . . ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ	Ἡ] Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος • • • Ἀρχιερέα • • • οσ • • • ην • • κ • • • ατρεμ • • • τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέτην.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν νῆσον Κέω, εἰς τὸν λιμένα αὐτῆς, καλούμενον νῦν *Λειβάδι*, εἰς τὴν ἐκεῖ ἀποθήκην τοῦ Τηλεμάχου Ἀγγελίδου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς θύρας.

Κ. Σ. Π.

3019.	3019.
ΑΝΕΜ	Ἀνεμ(οίτας.

Ἐπὶ Βάθρου. Εὑρέθη εἰς τὴν Κέω. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς χρεωστῶ εἰς τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Μάνθον.

Κ. Σ. Π.

3020.	3020.
ΤΕΛΩΝΙΟΝ	Τελώνιον.

Ἐπὶ Βάθρου. Εὑρέθη εἰς τὴν Κέω, ἐντὸς τοῦ ἐκεῖ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Τὸν λίθον δὲν ἴδον· τὸ δὲ ἀντίγραφον ἔλαβον παρὰ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μάνθου. Κ. Σ. Π.

3021.	3021.
ΑΡΙϹΤ • • •	Ἀριστ . • .

Ἐπὶ τῆς χειρὸς πηλίνου ἀγγείου. Εὑρέθη καὶ αὐτὸ εἰς τὴν νῆσον Κέω.

Κ. Σ. Π.

3022.	3022.
ΘΕΟΚΛΥΔΕϹ ΑΡΙϹΤΑΙΧΜΟΥ Α ΦΡΟΔΙΤΗΙ ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΑΡΞΑϹ	Θεοκλύδης Ἀρισταίχμου Ἀ- φροδίτῃ ἀνέθηκεν ἄρξας.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν Κέω, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Συμεῶνος, εἰς τὸν νότιον τοῖχον τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ πρωτότυπον δὲν ἴδον, τὸ ἀντίγραφον χρεωστῶ εἰς τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Μάνθον.

Κ. Σ. Π.

3023.	3023.
Ο ΔΗΜΟϹ Ο ΚΑΡΘΑΙΕΩΝ ΝΑΩΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗΙ	Ὁ Δῆμος ὁ Καρθαιέων ἐν τῷ] ναῷ Ἀφροδίτη[ν ἀνέστησεν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν Κέαν, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἁγίου Συμεῶνος.

Κ. Σ. Π.

3024.	3024.
ΠΟΥ· · ΕΚΤΡΙΚΟΡΥ ΗΠΙΑΔΟΥ	· · · που · · · ἐκ Τρικορυ[σίου Ἀσκλ]ηπιάδου

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν νῆσον Κέω, εἰς τὴν θέσιν *Πόλαις* νῦν καλουμένην, ἔνθα ἦν τὸ πάλαι ἡ Καρθαία, ἔνθα εἰσὶν ἐρείπια ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Η ὀνομασία αὕτη *Πόλαις*, ἢ *Πόλις* ἐδόθη μεταγενεστέρως αὐτῇ, ὡς ἐκ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἀρχαίων λειψάνων τῆς πόλεως.

Κ. Σ. Π.

3025.	3025.
ΛΛΙΑΔΗΣ ΠΑΙΔΕΣ	Κα]λλιάδη[ν] παῖδες [ἀνέθηκαν.

Ἐπὶ Βάθρου. Εὑρέθη εἰς Κέω εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Χρεωστῶ τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Μάνθον.

Κ. Σ. Π.

3026.	3026.
ΟΥ · Ϲ · ΤΕΚ · · · ΧΑΡΙΝΟΥ Τ · · · ωϹΕΠΙϹω · · · ΠΝΙ · · · ΤΕΗ ΦΙΝΙΠΔ · · · · ΚΟΠΙϹ ϹΗΝΚΕΦΑΛΗΝΘΕΟΥϹ	· · · ου . σ . τέκ[νον] Χαρίνου Τ · · · · · · ως ἐπὶ Σω · · · · · · · · · · · Φ[α]ινίπ[πη · ·]κοπὶς · · · · · · · σὴν κεφαλὴν θεοὺς · · · · · ·

Ἡ ἔμμετρος αὕτη ἐπιγραφὴ γέγραπται ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν νῆσον Κέαν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Συμεῶνος. Χρεωστῶ τὸ ἀντιγραφον εἰς τὸν Κ. Κωνς. Μάνθον.

Κ. Σ. Π.

3027.	3027.
ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ · · · · ΟΝΗΣ ΑΕΙ ΦΟΡΟΥ Ε ΑΤΗΣ	Μνήμη Της · · · · ονης ἀεὶ φόρου δ]ε[κ]άτης

Εὑρέθη εἰς τὴν Κέω. Χρεωστῶ τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Μάνθον.

Κ. Σ. Π.

3028.	3028.
ΚΤΗΣΙΑΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΑΝΕΘΗΚΕΝΔΕΚΑΤΗΝ	Κτησίας Ἀπόλλωνι ἀνέθηκεν δεκάτην

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν νῆσον Κέω, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην *Πόλαις*, ἔνθα τὸ πάλαι ἦν ἡ Καρθαία κάτωθεν τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

3029.

ΜΚΟΝΙΟΝ · · · Μ · · · · ΘΗΣΑΝ

Ἐπὶ λευκοῦ ἐπιστηλίου. Εὑρέθη εἰς τὴν Κέω· εἶναι δὲ ἐντειχισμένον νῦν ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων πλησίον τῆς ἀγορᾶς. Τὸ ἀντίγραφον ἔχω ἐκ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μάνθου.

Κ. Σ. Π.

3030.	3030.
· · · ΤΩΝ ΘΕΟΤΕΛΗΧϽΤΟΥ ΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡ · · · ΗΜΟΥ	· · · των Θεοτελης . του Φιλοκαίσαρ[α καὶ Σωτῆρα τοῦ Δή]μου

Ἐπὶ ἐπιστηλίου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Καρθαίας ἐν Κέῳ, πλησίον τοῦ ἐκεῖ ῥεύματος.

Κ. Σ. Π.

3031.

ΣΑ◊SΡΟΥΣ ΑΒΛΙΘ◊OS ΟCΡΟΜ
ΗΝSΙΟ.... ΙΟS ΑΨΙΔΑS
ΤΗΨ ΙΡΟΝ

Ἐπὶ τμήματος ἐπιστηλίου. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν Κέω. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔλαβον παρὰ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μάνθου· ἀγνοῶ τὸ πρωτότυπον.

Κ. Σ. Π.

3032.

ΚΗΝΟϹ . . . ΙΝΚΕΥΘΕΙ ΤΗΔΕ ΔΙΟΤΙΕΦΕ
. . . ωϹΙΝ Ε . ΡΥΨΕ ΓΥΝΙ ΕΤΟΝ . . .
. . ΕϹΑΜΗΤΡΙ . . . ΓΑΙΗϹΕΝΟΚΟ . .
ΑΠΟΙϹ . . Κ . . ϹΤωΝ ΑΠΑΝΤωΝ . . . .
ΦωΝΑ . ΗΝ ΠΟΛΙΝ ΕΙϹ ΤΑΥΤΑ . . .
ΤΟΙ ΨΥΧΗ . . . ΕϹ ΟΥΡΑΝΟΝ ΕΧΟΥϹ
ΑΝ . . . .
. . . ΧΑΡΟΥϹ . . . . ΗΓΝΟΤΑ . . .

3032.

Σ]κῆνος [αὐτ]ὴν κεύθει τῇδε Διοτ[ρ]εφέ[ους
. . καθορ]ῶσιν ἔ[κ]ρυψε γυν[ὴ] ἐτ[ῶ]ν
.. εσα μητρὶ [ἐς κόλπον] γαίης ἐνοκο[δόμησε
ἄποισ . . . . . [ἐ]τῶν ἀπάντων [σύμ-
φωνα . . . τ]ὴν πόλιν εἰς ταῦτα . .
τοι ψυχὴ [δὲ] ἐς οὐρανὸν ἔχουσ-
αν . . . .
Διο]χάρους . . . . ηγνοτα . .

Ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν Κέω εἰς τὸ κτῆμα τοῦ Ἀντωνίου Μάνθου. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἔμμετρος ἐπιτύμβιος. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔλαβον ὑπὸ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μάνθου.

Κ. Σ. Π.

3033.

ΒΟΗΘΟΣ
ΚΑΛΟΣ
Λ . ΜΗΝ

3033.

Βοηθὸς
καλὸς
λ[ι]μήν.

Ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ παρὰ τὸν ὅρμον τῆς ἐν Κέῳ Καρθαίας. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀρκετὰ μεγάλα. Τὸ ἀντίγραφον ἔχω ἐκ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μάνθου.

Κ. Σ. Π.

3034.

ΑΣΙΣΑΡΧΟΙ ΞΟΙΟΥ ΥΙΩΝ ΑΜ

3034.

Μν)ασισάρχο(υ ἐ)ξ Οἴου υἱὸν Ἀμ(άσιχον.

Ἐπὶ ἐπιστηλίου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν Κέω, ἐν τῇ θέσει τῇ καλουμένῃ νῦν *Κώμη*. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγάλα. Τὸ ἀντίγραφον ἔχω ἐκ τοῦ Κ. Κωνς. Μάνθου.

Κ. Σ. Π.

3035.

ΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΙΙ Η ΒΟΥΛΗ
ΙΙ Ο ΔΗΜΟΣ
Ν ΑΕΦΗΒΟΝ
ΠΟΥΥΙ ΟΝ

3035.

Ἡ ἐξ Ἀρεί]ου Πάγο[υ
Βουλὴ κα]ὶ ἡ Βουλὴ
τῶν Ἑξακοσίων κα]ὶ ὁ Δῆμος
. . . .]να ἔφηβον
Φιλίπ]που υἱὸν
[ἀρετῆς ἕνεκα καὶ
εὐνοίας]

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἦν ἐντειχισμένον τοῦτο πλαγίως εἰς τὸν ἐντὸς τοῦ Γυμνασίου τοῦ Πτολεμαίου παχύτατον τοῖχον, κτισθέντα κατὰ τὸν μεσαιῶνα, καὶ χρησιμεύσαντα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τότε Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐπειδὴ δὲ νῦν τὸ ἄνω μέρος τοῦ τοίχου τούτου ἐκρήμνισαν, εὑρὼν τὸ τεμάχιον τοῦ Βάθρου

τούτου ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ τυπώσω τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 92 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 62 0/0. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 3 τοῦ Γαλλ. μέτρου. Τὸ γεῖσσον φαίνεται ὡς εἰ ἦν ἐρυθρῶς χρωματισμένον. Τὸ κάτωθεν τῆς 5 γραμμῆς μέρος τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἐξηφανισμένον ἀπὸ τὸν χρόνον.

Κ. Σ. Π.

3036.	3036.
ΧΑΡΙΤΙΟΝ	Χαρίτιον.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ ἐντὸς τοῦ Γυμνασίου τοῦ Πτολεμαίου, Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0. Ὄνομα ἀρσενικὸν *Χαρίτιος* ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4094 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Τὸ κάτωθεν μέρος τῆς στήλης δὲν σώζεται.

Κ. Σ. Π.

3037.	3037.
\ Δ Ι Φ Ι Λ	ποιητὴ]ς Δίφιλ[ος . . . . .
Ι Ο Χ Ι Σ .	. . Ἀντ]ιοχὶς [παίδων ἐνίκα.

Ἐπὶ τεμαχίου ἐπιστηλίου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ ἐν τῇ ὁδῷ τῶν Τριπόδων, οὐ μακρὰν τοῦ ἐκεῖ μνημείου τοῦ Λυσικράτους. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ, τὸ κάτω εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ μῆκος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Ἀνάγεται καὶ αὐτὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν χορηγικῶν ἐπιγραφῶν.

Τὸ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν σημειούμενον κύριον ὄνομα εἶναι ἄρα τὸ τοῦ ποιητοῦ Διφίλου, ὃς ἀναφέρεται παρὰ τοῦ Πλουτάρχου (Β. Λυκούργου τοῦ ῥήτορος τόμ. 5, § 1, σελ. 155), ἢ τὸ τοῦ Διφιλίδου, ὃς ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 863 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος; Ἀνήκει δὲ ἡ ἀναγραφὴ αὕτη εἴς τινα τῶν Δήμων τῆς Ἀντιοχίδος Φυλῆς.

Κ. Σ. Π.

3038.	3038.
ΙΙ ΛΥΣΙΑΣΔΗΜ	. . . . Λυσίας Δημ[ητρίου
ΙΙ ΦΑΛΗ	. . . . Φαλη[ρεύς.

Ἐπὶ τεμαχίου χαλκίνου ταινίας. Εὑρέθη ἐντὸς τάφου εἰς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς τὸ 1856 Μαΐου 10, εἰς τὰς ἀνασκαφάς, ἃς ἔπραξεν ἐκεῖ ὁ Ἄγγλος Συνταγματάρχης Κ. Κάμπελλ. Τὸ ὕψος τῆς ταινίας εἶναι 0/0 2 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου· εἶναι δὲ αὕτη ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

3039.	3039.
ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ	Πολύστρατος
Ι ΑΛΑΙΕΥΣ	Ζ Ἁλαιεύς.

Ἐπὶ τμήματος χαλκίνου ταινίας. Εὑρέθη ἐντὸς τάφου εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Πειραιῶς, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ αὐτοῦ Συνταγματάρχου Κάμπελλ. Ἡ χάλκινος αὕτη ταινία εἶναι τετμημένη ἐκ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ μέρους αὐτῆς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 2 γραμμῆς ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ ἓν Ι, κείμενον ἀνωτέρω τῆς γραμμῆς ταύτης.

Κ. Σ. Π.

3040.	3040.
ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΡΟΔΙΟΣ	Σώστρατος Ῥόδιος.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1856 εἰς τὰς ἐν Πειραιεῖ ἀνασκαφὰς τοῦ Ἄγγλου Συνταγματάρχου Κάμπελλ.

Κ. Σ. Π.

3041.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ

3041.

Καλλίστρατος.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου, ἐφ' οὗ παρίσταται γέρων καθήμενος καὶ ἕτερος πρὸ αὐτοῦ ἱστάμενος. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι 32 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Εὑρέθη εἰς Πειραιᾶ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ Ἄγγλου Συνταγματάρχου Κ. Κάμπελλ. Κ. Σ. Π.

3042.

. . . . Υ . . . . . . ΜΕΝΕ
ΚΙΝΕΑΜ . . . . Μ . . . ΘΟΥ ΛΑΜΠ
ΕΗ ΕΙΣΗΣΠΟΛΥΑΙΝΙΔΟΣΚΑΤΑ
ΠΑ ΡΑΣΙ ΑϽΚΤΗΜ ΕΝΟ ΚΗΦΙ

3042.

. . . . ο]υ . . . Μενε[κράτης
Κινέα Μ[ητραγά]θου Λαμπ[τρέως
Επείσης Πολυαινίδος κατὰ [Ψηφίσματα
Παρασία[ς] Κτημένο[υ] Κηφι[σιέως.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1856 Αὐγούστου 20 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέσος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ἄνω μέρος τοῦ Βάθρου καὶ τὸ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ ἀριστερον καὶ κάτω εἰσὶν ἀκέραια. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ μῆκος 19 0/0.

Τὰ εἰς τὴν 3 καὶ 4 γραμμὴν ἀναφερόμενα κύρια ὀνόματα *Πολυαινὶς* καὶ *Κτημένης* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκονται. Κ. Σ. Π.

3043.

ΟΡΟΣΟΙΚΙ
ΓΑΣΤΗΡΙ
ΤΙΜΗΜΕΝ
ΜΕΛΙΤΤ
5 ΛΟΥΕΡ

3043.

Ὅρος οἰκί[ας καὶ ἐρ-
γαστηρί[ου τε
τιμημέν[ων δραχμῶν . . . ἐν
Μελίττ[ῃ Δημοφί-
5 λου Ἐρ[ιώτου.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1856 πλησίον τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, ἐντὸς αὐτῆς τῆς Μελίττης. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 13 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5.

Ἡ τρίτη γραμμὴ ἐξηλείφθη ἐπίτηδες καὶ ἐνεγράφησαν τὰ παρόντα γράμματα ΤΙΜΗΜΕΝ. Ἡ οἰκία αὕτη καὶ τὸ ἐργαστήριον ἦν ἐν τῇ Μελίττῃ αὐτῇ. Ὁ δὲ Δῆμος οὗτος ἐμπεριελάμβανε καὶ τὴν Διακοίλην ὁδὸν, ἥτις διήρχετο μεταξὺ Πνυκὸς, Ἀρείου Πάγου, Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ λόφου τοῦ Μουσείου, ἄγουσα πρὸς τὴν ἐνορίαν Λίμναι, τὸ Ὀλύμπειον καὶ τὰ ἐκεῖθεν μέρη. Δημόφιλος Ἐριώτου Μελιττεὺς ἀναφέρεται καὶ ἐν μιᾷ τῶν τοῦ Βουλευτηρίου ἐπιγραφῶν (1). Κ. Σ. Π.

3044.

ΣΚΟΣ
ΚΟΥΡΙΔΟΥ
ΔΙΟΣ

3044.

Γναφί]σκος
Διοσ]κουρίδου
Μἤ]διος.

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1856 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 26 0/0. Τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος τῆς στήλης εἶναι τετριμμένον, καὶ τὰ γράμματα ἐξηλειμμένα.

Κ. Σ. Π.

---

(1) Ὅρα ἐπιγρ. ἀνέκδ. Βουλευτηρ. Φυλλ. 2, σελ. 13, ἔτ. 1852.

3045.

ΑΝΔΡΩΝ
ΠΥΡΡΙΦΟΥ
ΦΑΛΗΡΕΥΣ

3045.

Ἄνδρων
Πυρρίφου
Φαληρεύς.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1856 Αὐγούστου 29 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Ἀθηνῶν, ἔξωθεν τῆς Πειραϊκῆς Πύλης. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 90 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 33 0/0.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα *Πύῤῥιφος* μόνον ἐνταῦθα εὕρηται. *Πύῤῥιχος* καὶ *Πύῤῥος*, δι᾽ἑνὸς Ρ, καὶ *Πύριππος* ἢ *Πύριπος*, δι᾽ἑνὸς Π, εὕρηται εἰς διαφόρους ἐπιγραφὰς (Πύῤῥιχος Boch. inscr. 1748, Πύριπος C. Keil. 57, Πύῤῥιπος Ἀρχ. Ἐφημ. 2407).

Κ. Σ. Π.

3046.

Α Σ Ε Λ
ΠΑΙΔΑΣΣΤΑΔΙΟΝΠΑΙΔΑΣ
ΧΑΡΙ
ΤΗΣΙΑ
ΕΝΟΡ   Τι
5 ΕΝΩ   \

3046.

Παῖδ]ας Ἐλ[ευσίνια,
Παῖδας στάδιον, παῖδας [πάλην
Χαρι-
τήσια
τὰ] ἐν Ὀρ-   Τ[ροφώνια τὰ ἐν
5 χομ]ενῷ.   [Ὠρωπῷ].

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ πλησίον τῆς Ποικίλης ἐν Ἀθήναις τὸ 1846 Ἰουνίου 2. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ᾽ ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Φαίνονται δὲ ἐπ᾽ αὐτῆς μέρη τριῶν στεφάνων. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασιν. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἦσαν ἐπὶ τῆς πλακὸς στέφανοι τῶν λαβόντων νίκας ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἑορτῶν τινῶν. Εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν ἀναφέρονται μόνον οἱ ἐν Ἐλευσῖνι καὶ ἐν Ὀρχομενῷ ἀγῶνες. Οἱ ἐνταῦθα μνημονευόμενοι ἀγῶνες *Χαριτήσια* εἰσὶν οἱ ἐν Ὀρχομενῷ τελούμενοι ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Χαρίτων, ἢ ἐν τῇ ἑορτῇ (πανηγυριζομένῃ ὡσαύτως ἐν Ὀρχομενῷ) Ἀπόλλωνι τῷ Χαριτεισίῳ. Ὅρα περὶ τούτων τὰ Σχόλ. εἰς Πινδ. Ὀλυμπ. 15. Θεόκρ. 15, 104. Παυσαν. 44, 9, 34. Ἡ ἑορτὴ αὕτη ἀναφέρεται ὡς τελουμένη καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Χαριτεισίου Ἀπόλλωνος κατὰ τὴν ὑπ᾽ ἀριθ. 1583 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἡ προπαραλήγουσα *Χαριτείσια* τῷ ΕΙ γράφεται, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τῷ Η. Ταῦτα δὲ καὶ *Χαρίσια* ἐγράφοντο. Ἡ πλὰξ σώζει ἴχνη χρωματισμοῦ ἐριθροῦ.

Κ. Σ. Π.

3047.

ΚΑΛΙΠΠΕ
ΧΑΙΡΕ
ΘΕΟΔΟΤΕ
ΧΑΙΡΕ

3047.

Κάλιππε
χαῖρε!
Θεόδοτε
χαῖρε!

Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἔλαβον ἀπὸ τὸν Καθηγητὴν Κ. Ἀθανάσιον Ῥουσόπουλον. Ταύτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἰς τὸ σύγγραμμα, ἐπιγραφόμενον *Antiquités Helléniques*, τόμ. 2, ὑπ᾽ ἀριθ. 2031, σελ. 921, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρατήρουν εἰς τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ διαφοράν τινα συγκρίνας αὐτὸ μετὰ τοῦ Κ. Ῥουσοπούλου.

Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει τὸ κύριον ὄνομα Κάλιππος διὰ δύο Λ οὕτω

ΑΛΛΙΠΠΕ
ΧΑΙΡΕ
ΘΕΟΔΟΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Ὁ δὲ Κ. Ῥουσόπουλος γράφει ὁλόκληρον τὸ ὄνομα ΚΑΛΙΠΠΕ δι᾽ ἑνὸς Λ, καὶ τὸ τελευταῖον Π ἀνοικτὸν

οὕτω Γ, καὶ οὐχὶ κεκλεισμένον ὡς τετράγωνον οὕτω □, ὡς τὸ ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς (1). Κάλλιππος ὄνομα εὕρηται εἰς τοὺς παλαιοὺς συγγραφεῖς καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 115, 169, 172, 289, 664, 1207, 1184, 1673 ἐπιγραφὰς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου διὰ δύο Λ Λ καὶ δύο Γ Γ. Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν συλλαγὴν τοῦ Λῆκ καὶ Κεῖλ καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, μόνον δ' ἐνταῦθα δι' ἑνὸς Λ γράφεται.

Τὸ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν Α ὁ Κ. Ῥουσόπουλος γράφει ἁπλῶς οὕτως Α, εἰς δὲ τὴν δευτέραν καὶ τετάρτην γράφει γωνιῶδες οὕτως Α. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει εἰς ὅλας τὰς γραμμὰς ἁπλῶς οὕτως Α. Πρὶν ἴδωμεν τὸν λίθον δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν. Κ. Σ. Π.

3048. ΔΩΡΟΣ | 3048. Διό]δωρος.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη ἐν Θίσβῃ. Μοὶ ἔδωσε τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ὁ Καθηγητὴς Κ. Ῥουσόπουλος. Κ. Σ. Π.

3049. ΞΕΝΟΠΙΘΕΙΣ | 3049. Ξενοπ[ε]ίθ[η]ς.

Ὁμοίως τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς χρεωστῶ εἰς τὸν αὐτὸν Κ. Ῥουσόπουλον. Ὄνομα κύριον Ξενοπείθης εὕρηται εἰς πολλὰς ἐπιγραφὰς οὕτω γεγραμμένον *Ξενοπείθης*. Ὅρα τὴν ὑπ' ἀριθ. 213 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 400 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 261 τῆς Συλλογῆς τοῦ Carl. Keil., ἀλλ' εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ῥουσοπούλου γράφεται ἡ μὲν λήγουσα τῇ ΕΙ, ἡ δὲ παραλήγουσα τῇ Ι (ΞΕΝΟΠΙΘΕΙΣ). Ἡ ὀρθογραφία τῆς ληγούσης τῇ ΕΙ εἶναι Βοιωτική, ὡς αἱ ὑπ' ἀριθ. 2336, 2377 ἐπιγραφαὶ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Κ. Σ. Π.

3050. ΤΡΟΤΙΑ | 3050. Τροτία.

Τὸ ἀντίγραφον τοῦ ὀνόματος τούτου χρεωστῶ εἰς τὸν ῥηθέντα Κ. Ῥουσόπουλον. Ηὗρεν αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Κύριον ὄνομα *Τροτία* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Κ. Σ. Π.

3051.

ΑΓΑΘΑΡΧΙΣ
ΔΕΞΙΘΕΑ | 3051. Ἀγαθαρχὶς
Δεξιθέα.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου λευκοῦ. Καὶ αὐτῆς τὸ ἀντίγραφον μοὶ ἔδοσεν ὁ Καθηγητὴς Κ. Ῥουσόπουλος. Ηὗρεν αὐτὴν εἰς Δομβρέναν. Ὄνομα κύριον *Ἀγαθαρχὶς* πρῶτον εἰς ταύτην μόνην τὴν ἐπιγραφὴν εὕρηται καὶ παρὰ τῷ Ἠρίννᾳ (Ἀνθ. ἐπιγρ. Β. VI 352, VII 310 12), καὶ Σουΐδᾳ. *Ἀγάθαρχος* δὲ ἀρσενικὸν ὄνομα συνεχῶς ἀπαντᾶται, τὸ δὲ θηλυκὸν *Δεξιθέα* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Παρὰ δὲ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀναφέρεται ἡ νύμφη Δεξιθέα παρὰ τῷ Ἀπολλοδώρῳ βιβλ. 3, καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ Β. Ῥωμ. 2. *Δεξίθεος* δὲ εὕρηται ἔν τισι τῶν ἐπιγραφῶν. Κ. Σ. Π.

3052.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ
ΚΡΑΤΩΝΟΣ
ΚΑΙΚΡΑΤΩΝΙΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΗΡΩΣΙ | 3052. Δημοσθένει
Κράτωνος
καὶ Κράτωνι Δημοσθένους
Ἥρωσι.

Καὶ ταύτης τὸ ἀντίγραφον χρεωστῶ εἰς τὸν Κ. Ῥουσόπουλον, ὅστις ηὗρεν αὐτὴν εἰς Θίσβην.

---

(1) Ἠρώτησα ἐπίτηδες τὸν Κ. Ῥουσόπουλον ἂν τὸ ὄνομα Κ ά λ λ ι π π ο ς ἦναι γεγραμμένον δι' ἑνὸς Λ, ὡς εἰς τὸ ἀντίγραφόν του, ὅστις μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἀκριβῶς εἶναι δι' ἑνὸς Λ, ὡς εἰς τὸ ἀντίγραφόν του ὁμοίως καὶ τὸ Π εἶναι οὕτω Γ.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην τυπωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ὑπ' ἀριθ. 2131 δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ῥουσοπούλου μετα τοῦ ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ δὲν εὕρισκον διαφορὰν εἰς τὴν τάξιν τῆς γραφῆς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Τὸ δημοσιευθὲν ἀντίγραφον ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἶναι οὕτω ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ ΚΡΑΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΩΝΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΗΡΩΣΙ

Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς σημειοῖ ἐνταῦθα ὅλην τὴν ἐπιγραφὴν διὰ τριῶν γραμμῶν, εἰς δὲ τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ῥουσοπούλου εἶναι τέσσαρες γραμμαί.

Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν τὸ τελικὸν Σ εἰς μὲν τὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένον Σ, εἰς δὲ τὸ τοῦ Κ. Ῥουσοπούλου ἀντίγραφον οὕτω Ϲ (1). Κ. Σ. Π.

3053.	3053.
ΔΑΜΟΚΡΙΤΑ	Δαμοκρίτα.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου. Εὑρέθη εἰς τὴν Θίσβην ἐν τῇ ἐκεῖ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ. Τὸ Δωρικὸν τοῦτο ὄνομα *Δαμοκρίτα* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ὑπ' ἀριθ. 1414 οὕτω ΔΑΜΟΚΡΗΤΑ, τῇ Η γράψας τὴν παραλήγουσαν, ἀλλ εἰς τὸν λίθον κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Κ. Ῥουσοπούλου φαίνεται κάλλιστα τὸ Ι (ΔΑΜΟΚΡΙΤΑ). Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγάλα.

Κ. Σ. Π.

3054.	3054.
ΧΕΣΤΡΑΤΑ ΧΑΙΡΕ	Ἀρ]χεστράτα χαῖρε!

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου. Εὑρέθη εἰς τὴν Θίσβην. Ὄνομα γυναικὸς *Ἀρχεστράτη* εὕρηται συνεχῶς ἔν τε τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς. Κ. Σ. Π.

3055.	3055.
ΑΜΦΙΚΑ	Ἀμφικα[ία ;

Ἐπὶ στήλης. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν Θίσβην. *Ἄμφικα* κύριον ὄνομα οὐχ' εὕρηται ἐν οὐδενὶ τῶν σωζομένων συγγραφέων ἢ ἐπιγραφῶν· ἴσως εἶναι *Ἀμφικαία* ὄνομα πόλεως, ἀναφερόμενον παρά τε τῷ Βοικχίῳ ἐν ὑπ' ἀριθ. 1738 ἐπιγραφῇ καὶ παρὰ τῷ Λῆκ (travals in north. Greec, τόμ. 2), μεθ' οὗ καὶ γυνή τις ἐκαλεῖτο. Κ. Σ. Π.

3056.	3056.
ΣΥΡΟΣ ΧΡΕΙΣΤΟΣ	Σύρος χρειστός.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου. Εὑρέθη εἰς τὸ χωρίον, καλούμενον νῦν *Παλαιοπαναγιά*. Ὄνομα κύριον *Σύρος* εὕρηται συνεχῶς εἴς τε τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ τὰς ἐπιγραφάς· οὕτως ὀνομάζεται ὁ υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος (Πλούτ. Β. Νικολ.), καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγήνορος (ἱςορ. Φ. Μαλαλᾶ), καὶ ὁ τοῦ Ἀμύντου (Ἀρχ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 276) καὶ ἄλλοι, οὓς παραλείπω συντομίας χάριν.

Κ. Σ. Π.

---

(1) Ἠρώτησα ῥητῶς τὸν Κ. Ῥουσόπουλον ἂν τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐπιγραφῶν τούτων εἰσὶν ἀκριβῆ, ὅστις μὲ ἀπήντησεν, ὅτι ἀντέγραψεν αὐτὰ ἀκριβέστατα, καὶ ὅτι οὗτος λαμβάνει τὴν εὐθύνην τῆς ἀντιγραφῆς τούτων.

3057.

ΧΑΙΡΕΚΑΛ
ΛΙΠΠΕΕΤΩΝ
ΙF

3057.

Χαῖρε Κάλ-
λιππε ἐτῶν
ιέ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου. Εὑρέθη εἰς τὴν Δομβρέναν. Τὸ *Κάλλιππος* ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένον διὰ δύο ΛΛ.

Κ. Σ. Π.

3058.

ΡΟΥΦΩΗΡ· ·

3058.

Ῥούφῳ ἥρ[ωϊ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου. Εὑρέθη, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

3059.

ΝΕΙΙΚ
ΕΛΙΚΩΝΙΑ
ΧΑΙΡΕ

3059.

Νειϊκ[η
Ἑλικωνία
χαῖρε!

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου. Εὑρέθη εἰς τὴν Δομβρέναν. Τὸ τοπικὸν *Ἑλικωνία* ἐνταῦθα εἶναι ἐκ τῆς Ἑλίκης πόλεως Ἀχαϊκῆς. Παράβαλ. Στέφ. Βυζάντ. καὶ Εὐστάθ. Ἰλ. Γ, ὃς λέγει, ὅτι Αἰολικὸς σχηματισμὸς εἶναι οὗτος. καὶ ὁ ἐν Ἑλίκῃ τιμώμενος *Ποσειδῶν Ἑλικώνιος* ἐπεκαλεῖτο. Δύναται δὲ τὸ τοπικὸν τῆς *Νείκης* ἐνταῦθα καὶ ἐκ τοῦ ὄρους ἔχειν τὴν ὀνομασίαν.

Κ. Σ. Π.

3060.

ΟΝΑΣΙΜΟΣ

3060.

Ὀνάσιμος.

Εὑρέθη εἰς τὴν Δομβρέναν. Τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα *Ὀνήσιμος* εὕρηται ἐν τῇ Ἀνθολ. τῶν σκοπτ. ἐπιγραμμάτων, καὶ παρὰ τῷ Φωτ. βιβλ. § ΝΘ', καὶ παρὰ Σουΐδ. εἰς Ὀνάσιμος καὶ Ὀνήσιμος, καὶ Γαλην. Ἀριστ. σελ. 41, καὶ παρὰ Λιβαν. ἐν ἐπισ. 309, Σύρος πονηρὸς ἔμπορος ἀναφέρεται.

Κ. Σ. Π.

3061.

Μ̄ · ΟΥΛΠΙΟϹ
ΒΟΥΛΟΜΕΝΟϹ ΘΙϹΒΑΙΩΝ ΧΩΡΙΟΝ
· · · ΕΠ ΕΜΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥΜΕΝΩΝ
· ΒΙΒΛΙ · ΝΠΑ · · ЄΙΙ · ΟΠΟΙΙΓΕΟΝΙ · C
ΑΙ · ΟΝ ΥΠΕ · ЄΚΑ · ΤΟΥ ΠΛΕΘ · ΟΥ
ΛΗϹΗ · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
ΝΚ · · Ι ΜΕΝΤΙϹ
ΗΕΚΚ

3061.

Μ(άρκος) Οὔλπιος
βουλόμενος Θισβαίων χωρίον
καὶ ἀγρῶν] ἐπ' ἐμοῦ γεωργουμένων
Θισ]βαί[α]ν πα[τρίδα τρ]όποι γεῶν [ὡ]ς[περ
δίκ]αιον ὑπὲ[ρ] ἑκά[σ]του πλέθ[ρ]ου [τῇ πω-
λήσ[ει] . . . .
. . . . νκ . [ε]ὶ μέν τις
. . . . ἐν τ]ῇ Ἐκκ[λησίᾳ.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὸ χωρίον Θίσβη.

Ἡ πρώτη γραμμὴ σημειοῦται διὰ μεγαλητέρων χαρακτήρων. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἀποβλέπει ἀγορὰν ἀγρῶν, οὓς ἐγεώργει πρότερον ὁ ἀγοράσας. Τὸ ὄνομα *Οὔλπιος* σπανίως εὕρηται μόνον, συνεχῶς δὲ μετ' ἄλλου, οὕτω Τραϊανὸς Οὔλπιος, (Δίων Κάσσιος). Μάρκος Οὔλπιος, Ἰουλιανὸς Οὔλπιος, Θέων Οὔλπιος (Bœck inscr. 4348). Οὔλπιος δὲ μόνον παρὰ Λιβανίῳ ἅπαξ (ἐπισ. 1561).

Κ. Σ. Π.

3062.

Π . . . . ΑΓΑΘΟΚ·ΕΟΥΣ
Γ . . . ΣΙΑΡΧΗΣΑΣ ΕΚ ΤΩΝ
ΙΔΙΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΤΗΝ ΣΤΟ
ΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΚΑΙ ΤΑΣ
ΘΥΡΑΣ ΕΡΜΗΙ ΗΡΑΚΛΕΙ
ΚΑΙ ΤΗ ΠΟΛΕΙ

3062.

Π[όπλιος] Ἀγαθοκ[λ]έους
γ[υμνα]σιαρχήσας ἐκ τῶν
ἰδίων ἀνέθηκεν τὴν στο-
ὰν καὶ τὴν εἴσοδον καὶ τὰς
θύρας Ἑρμῇ, Ἡρακλεῖ
καὶ τῇ πόλει.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὸ χωρίον *Κακόσι* (Θίσβη). Τὰ ἀντίγραφα τῶν ἀνωτέρω μοὶ ἔδωσεν ὁ Καθηγητὴς Κ. Ῥουσόπουλος.

Ὁ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀναφερόμενος Ἄρχων Ἀγαθοκλῆς δὲν εἶναι νομίζω ὁ αὐτὸς τῷ ἐπωνύμῳ Ἄρχοντι Ἀγαθοκλεῖ, ὃς ἀναφέρεται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **407** καὶ **1637** ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Κάτωθεν τῆς στήλης ἀναγέγλυπται τῷ Βάθρῳ τύπος οἰνοχόης καὶ κλάδος ἐλαίας. Ἡ ἀνάθεσις στοᾶς πλησίον γυμνασίου καὶ τῶν θυρῶν αὐτῆς ἐγένετο κατὰ φυσικὸν λόγον τοῖς Ἐφόροις τῶν γυμνασίων Ἑρμεῖ καὶ Ἡρακλεῖ.

Κ. Σ. Π.

3063.

ΟΣΣΙΔΙΠΠ-
ΧΑΙΡΕ

3063.

[Π]οσσίδιππ[ε] ἢ [Σ]οσσίδιππ[ε]
χαῖρε!

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου. Ἂν τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐλλεῖπον γράμμα ἦναι Π, ὁ διπλασιασμὸς τοῦ Σ Σ εἶναι ἰδιωτισμὸς Αἰολικο–Δωρικός· ἂν δὲ ἦναι Σ, τὰ δύο Σ Σ Σοσσίδιππος εἶναι ὡς τὸ ὄνομα Τόσσιος. Ἀμφότερα ταῦτα τὰ ὀνόματα *Ποσσίδιππος* καὶ *Σοσσίδιππος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηνται.

Κ. Σ. Π.

3064.

ΓΕΝΕΙ ΓΕΡΑΣ Τ·Ν
ΚΑΙ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΤΟ
ΑΡΤΕ· ·ΜΓΙΙΙΤΕΙΑ
ΣΚ·ΑΛΞΣ· ·ΛΑΚΟΣ
ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ

3064.

τῷ] γένει, γέρας τ[υχὼν,
καὶ τῇ πόλει τὸ[ν ναὸν
Ἀρτέ[μιδι Εἰλιθ]είᾳ
σκ. λλισ.. λάκος
ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκε.

Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους εξάγεται, ὅτι ἀναφέρεται αὕτη εἰς τὴν κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν ναοῦ τῆς Εἰλειθυίας, ὃν ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκέ τις αὐτῇ.

Κ. Σ. Π.

3065.

ΑΦΡΟΔΕΙΣΙ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

3065.

Ἀφροδείσι[ε]
χρηστὲ
χαῖρε!

Ἡ προπαραλήγουσα τοῦ ὀνόματος *Ἀφροδείσιε* εὕρηται ἐνταῦθα γεγραμμένη τῇ ΕΙ, ὥσπερ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **281**, **1350** καὶ ἀλλαχοῦ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. *Ἀφροδίσιος* δὲ διὰ τοῦ Ι εὕρηται εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἐπιγραφῶν, ὧν τὴν ἀπαρίθμησιν ὡς λίαν ἐκτεταμένην παραλείπω.

Κ. Σ. Π.

3066.

ΘΕΟΜΕΙΔΕΙΣ

3066.

Θεομείδεις.

Ὄνομα κύριον *Θεομείδεις* οὕτω γεγραμμένον, ἀντὶ *Θεομήδης* ἢ *Θεομίδης* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. *Θεομίδης* (διὰ τοῦ Ι ἐν τῇ παραληγούσῃ) εὕρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **1896** ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου Θεομίδης Ἀριστολαΐδα. Ἡ λήγουσα καὶ ἐνταῦθα γέγραπται κατὰ τὸν Βοιωτικὸν τρόπον τῇ ΕΙ, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. **3049** ἐπιγραφήν.

Κ. Σ. Π.

3067.

M̅ ΟΛΠΙΟΣ ΒΡΑΧΑΣ
Μ ΟΥΛΠΙΟΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ
ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑ
ΤΡΙΔΑ ΕΥΝΟΙΑΣ
Ψ: Β: ΚΑΙ ΔΗΜΟΥ

3067.

Μ[άρκος] Ὄλπιος Βραχᾶς
Μ[άρκον] Οὔλπιον Δημοσθένη[ν
τὸν υἱὸν, ἀρετῆς ἕνε[κα
καὶ τῆς εἰς τὴν πα-
τρίδα εὐνοίας
Ψ[ηφίσματι] Β[ουλῆς] καὶ Δήμου.

Ὁ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀναφερόμενος *Μ. Ὄλπιος Βραχᾶς* εἶναι, κατ' ἐμὴν γνώμην, υἱὸς τοῦ Ὀλπίου Βραχᾶ Ἐπιφανιανοῦ, ὃς ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **1613** ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Ὁμοίως εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀναγινώσκεται Ὄλπιος Βραχᾶς καὶ οὐχὶ Οὔλπιος, ὡς μ' ἐβεβαίωσεν ὁ δότας μοι τὸ ἀντίγραφον τοῦτο φίλος Κ. Ἀθανάσιος Ρουσόπουλος. **Κ. Σ. Π.**

3068.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΗΡΩΙ

3068.

Ἀλεξάνδρῳ ἥρωϊ.

Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς μοὶ ἐδόθη παρὰ τοῦ Κ. Ρουσοπούλου. ἣν ηὗρεν ἐν τοῖς ἐρειπίοις Ἐκκλησίας τινὸς παρὰ τὰς Θεσπιάς. **Κ. Σ. Π.**

3069.

ΣΙΜΥΛΟΣ

3069.

Σιμύλος.

Ὄνομα κύριον *Σιμύλος* εὕρηται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **5** ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ **Κ. Ρόσς**, πατὴρ τοῦ Δημοχάρους Ποτάμιος, ταμίας τῆς θεοῦ. Τὸν Σιμύλον τοῦτον ἐσφαλμένως ὁ Κ. Ραγκαβῆς Σίπυλον ἔγραψεν, (ὅρα *Antiquités Helléniques* σελ. **228**, ἀριθ. ἐπιγρ. **123**, τόμ. **1**). *Σιμύλος* κύριον ὄνομα ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **707** (σελ. **394**, τόμ. **2**) ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Ρόσς, καὶ παρὰ Συγγ. καὶ Εὐσεβ. Χρ. σελ. **299**, ὃν λέγουσιν, ὅτι ἐνίκησε στάδιον τῇ **133** Ὀλυμπιάδι, καὶ *Σιμύλιος* ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **1690** ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. *Σίπυλος* δὲ (ἐκτὸς τῆς πόλεως Σιπύλου) ὄνομα κύριον οὐχ' εὕρηται. **Κ. Σ. Π.**

3070.

ΚΑΛΟΚΛΕΑ
ΣΩΤΗΡΟ

3070.

Καλοκλέα
Σωτήρ[ω.

Ὄνομα θηλυκὸν *Καλοκλέα* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται· ἀρσενικῶς δὲ *Καλοκλῆς* εὕρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **1392** ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἐκ δὲ τοῦ Καλοκλῆς ἐγένετο τὸ πατρωνυμικὸν τύπον ἔχον Βοιωτικὸν ὄνομα Καλλοκλείδης Φιλομάλου, ὃς ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **819** ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Τὸ δὲ θηλυκὸν Βοιωτικὸν ὄνομα *Σωτήρω* ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε ἡ συνήθεια. Πολλαὶ γυναῖκες, ἐν τῇ Βοιωτίᾳ κυρίως, καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ (1). **Κ. Σ. Π.**

3071.

ΓΑΛΜΑΤΑ
ΤΡΙΑ

3071.

ἀ]γάλματα
τρία.

---

(1) Σημειοῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἡ συνήθεια εἴς τινας πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἐφύλαξε καὶ φυλάττει ἔτι καὶ νῦν καὶ τὰ λεπτότερα τῶν ἀρχαίων ἐθίμων, ὡς ἐν παραδείγματι ἀναφέρομεν τὰ ἑξῆς. Γνωρίζομεν ἐκ τῶν παλαιῶν συγγραφέων, ὅτι ἐν Αἰγίνῃ ἐτιμᾶτο ἡ Ἄρτεμις, (ὅρα Παυσ. Κορίνθ. παράδ. καὶ Μύλλερ Αἰγίν.). Ἡ συνήθεια ἐφύλαξεν, ὥστε καὶ σήμερον, αἱ περισσότεραι τῶν γυναικῶν τῆς νήσου ταύτης νὰ καλῶνται Ἄρτεμις ἢ Ἄρτεμη, ὥσπερ εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως πολλαὶ γυναῖκες ἐκαλοῦντο Ἀθηῆ, ὄνομα τὸ ὁποῖον νῦν [illegible] σπανιώτερον· παρέλαβον δὲ ἀντ' αὐτοῦ νῦν τὸ ὄνομα Ἀθηνᾶ.

Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔχω ἐκ τοῦ Κ. Ῥουσοπούλου. Γέγραπται ἐπὶ τεμαχίου λίθου, ἐντειχισμένου εἰς τὸν ἐν Θήβαις Πύργον (1).

Κ. Σ. Π.

3072.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑ

3072.

Αὐτοκράτεια.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου. Ὄνομα γυναικὸς *Αὐτοκράτεια* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

3073.

ΜΙΚ· · ·ΗΣΗΡΩΣ

3073.

Μικ[υλί]ης ἥρως.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου. Εὑρέθη εἰς τὰς Θεσπιάς. Ὄνομα κύριον *Μικυλίης* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1970 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ὁ Μικυλίης τῆς ῥηθείσης ἐπιγραφῆς ἀναφέρεται Κόπριος τὸν Δῆμον, ὁ δὲ τῆς παρούσης ἥρω; γράφεται. Ἡ λέξις *ἥρως* καὶ εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 3058 καὶ 3068, ὥσπερ καὶ εἰς τὰς τῆς Ἀνάφης σημαίνει τὸ *μακάριος*. Εὕρηται δὲ ὄνομα *Μίκυλλος* καὶ *Μίκυλος* (δι' ἑνὸς Λ) παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν, (ὅρα Λουκ. Γαλ. καὶ εἰς κατάπλους, καὶ Ἐπίγραμ. Ὀρφέως πρὸς αὐτὸν ὑπ' ἀριθ. 2, Σουΐδ. εἰς Μίκυλλον. Πλούταρ. περὶ τοῦ μὴ δανείζειν, καὶ Ἀνθολ. ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. βιβλ. 9, § 460).

Κ. Σ. Π.

3074.

Ι Λ
ΛΟΔΟΝ · ΙΣΑΡΑ
ΝΕΙΝΟΥΑΙΤΟΚΡΑ
ΗΠΟΛΙ

3074.

Κόμ]μοδον [Κα]ίσαρα
Ἀντω]νεῖνον Α[ὐ]τοκρά[τορα
ἡ πόλι[ς

Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς μοὶ ἔδοσεν ὁ Κ. Ῥουσόπουλος.

Κ. Σ. Π.

3075.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΝΕΡΟΥΑΝ ΤΡΑΙΑΝΟΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΥΠΑΤΟΝ
ΤΟΒ:
ΒΡΟΧΑΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡ ΚΑΙ ΥΙΟΣ
ΑΥΤΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
ΚΑΙ ΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ ∽
ΔΑΜΟΚΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΠΟΡΙΑ
ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ

3075.

Αὐτοκράτορα
Νερούαν Τραϊανὸν
Γερμανικὸν ὕπατον
τὸ Β:
Βροχᾶς Δημοσθένους
Φισοκαίσαρ καὶ [ὁ] υἱὸς
αὐτοῦ Δημοσθένης
καὶ αἱ θυγατέρες ∽
Δαμόκλεια καὶ Εὐπορία
ἐκ τῶν ἰδίων.

Ἐπὶ Βάθρου. Εὑρέθη εἰς Θεσπιάς. Ὄνομα *Βροχᾶς* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. *Βραχᾶς* δὲ ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1613 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 35 τῆς συλλογῆς τοῦ Κάρλ. Κεΐλ, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3067 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ὄνομα θηλυκὸν *Δαμόκλεια* εὕρηται κατὰ τρεῖς τρόπους γραφόμενον *Δαμόκλεια*, (ἔχον τὴν παραλήγουσαν τῇ ΕΙ γεγραμμένην, ὡς ἐνταῦθα, καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1559 καὶ 1560 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου). *Δαμοκλία* δὲ τῷ Ι παραλῆγον (ὄνομα γυναικὸς) εὕρη-

---

(1) Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὸ ὄνομα ἄγαλμα διὰ τοῦ ὁποίου ἐννοεῖται πρῶτον πᾶν ἔργον τῆς γλυπτικῆς. Χρᾶται δὲ ἐπὶ καλοῦ τῇ λέξει, λέγων «εἶναι ὡραῖος σὰν ἄγαλμα», ὥσπερ τοὐναντίον χρᾶται ἐπὶ κακοῦ τὴν λέξιν ξόανον, δι' οὗ ἐννοεῖ πᾶν ἀνθρωπόμορφον σχῆμα κακόμορφον, ὅθεν καταφρονῶν τις τινὰ λέγει «ἄφησέ το τὸ ξόανον».

ται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **812** τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ *Δαμόκλεα* τῷ Ε μόνον παρελῆγον εὕρηται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **1207** καὶ **1211** τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, Δαμοκλέα Ζωπυρίνας μήτηρ, Ἑρμιονίς.

Κ. Σ. Π.

3076.

ΙΗΡΩΙΣΣΗΠ· ·⊢· · ·
ΚΩΝΟΣ ΓΥΝΑΙΚΙ
ΝΟΣΤΟΥ Ι'ΑΡΜ

3076.

Ἡρωΐσση Π[. . . . . . Λεύ-
κωνος γυναικ', [θυγατρὶ δὲ Ζήνω-
νος τοῦ [Π]αρμ[ενίωνος.

Επὶ τύπου. Εὑρέθη εἰς τὸ χωρίον, καλούμενον νῦν *Παλαιοπαναγιά*. Τὸ ὄνομα *Λεύκων* ἦν κοινότερον τοῖς κατοικοῦσι παρὰ τὸν Κιθαιρῶνα, διδόμενον πολλάκις αὐτοῖς δια τον πρὸς τὸν Λεύκωνα σεβασμὸν, ὃν οἱ Πλαταιεῖς ὡς ἥρωα ἐτίμουν· (ὅρα Πλούταρ. Β. Λυσάνδρου).

Κ. Σ. Π.

3077.

ΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΙΗΤΗΡΑ ΕΙΙC
ΝΗΣ⁻ΟΝ ΑΓ ΕΥ ΜΑΚΑΡΩΝ
ΝΗΔ ΗΡΩΩΝ ΓΕΝΟΣ ΑΛΛΩΝ
ΙΗ . . ΕΙΣΟΝ ΕΧΟΝΤΑ ΓΕΡΑΣ

3077.

Ἄρχ]οντα καὶ Εἰητῆρα Ἐ[πώνυμον
Πολύμ]νησ[τ]ον ἀγ' εὖ Μακάρων
θεῶ]ν ἠ δ' Ἡρώων γένος ἄλλων
. . ιη . . . εἶσον ἔχοντα γέρας.

Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς μοὶ ἔδοσεν ὁ Κ. Ῥουσόπουλος. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι καὶ αὐτὴ ἔμμετρος.

Κ. Σ. Π.

3078.

ΡΑΤΙΣΤΑΤΛΛC
ΟΝΤΑ ΑΣΙΑΣ Ι Ι
ΝΟΝ ΠΡΑΙΤΟΡΑ
ΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑ Κ
ΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤ
Ν ΤΑΛΥΚΙΑΣ Π
ΣΗ ΠΑΤΡΙΣ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. **2438**, σελ. **1213**· δημοσιεύω αυτην και αυθις, κατὰ προτροπὴν τοῦ φίλου μου Κ. Ῥουσοπούλου, ὅςις μοὶ εἶπεν, ὅτι ηὗρεν αὐτὴν εντειχισμένην ἐν τῇ προσκομιδῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους. Μετὰ τὴν ἀντιγραφὴν αὐτῆς, ἣν ἔκαμον τὸ **1845** ἔγραψα ἐπισήμως, ὅπως τὴν πλάκα (ἐφ' ἧς ἡ παροῦσα ἐπιγραφὴ) ἐξάξωσιν ἐκ τοῦ λιθοστρώτου τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας, καὶ διατηρήσωσιν αὐτὴν ἐντὸς αὐτῆς μετὰ τῶν ἄλλων ἐκεῖ συναθροισθέντων λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος, (διότι ἡ Ἐκκλησία αὐτη χρησιμεύει ὡς Μουσεῖον τῶν εν Θεσπιαῖς εὐμετακομίστων ἀρχαιοτήτων). Ἡ Δημαρχικὴ Ἀρχὴ τῶν Θεσπιῶν λαβοῦσα τὴν πλάκα, ὅπως διατηρήσῃ αὐτὴν ἀσφαλέστερον, ἐνετείχισεν εἰς τὴν προσκομιδὴν τῆς Ἐκκλησίας, ὅθεν δυσκόλως δύναταί τις νὰ τὴν ἐξάξῃ. Φαίνεται δὲ, ὅτι εἰς τὴν εντείχισιν αὐτῆς ἠκρωτηρίασαν τὸν λίθον, ἢ ἐντειχίζοντες αὐτὴν ἐκάλυψαν τὰ ἄκρα αὐτῆς δι' ἀσβέστης, ὥστε δὲν ἠδυνήθη ὁ Κύριος Ῥουσόπουλος ν' ἀναγνώσῃ αὐτὴν ὁλοκλήρως.

Κ. Σ. Π.

3079.

ΦΑΙΔΡΟ≶ ΛΥ˂ . ΑΔΟ˙. ΒΕ . ΕΝΙΚΙΔΗ≶
ΑΣΑΝΔΡΟΝ ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΝ

3079.

Φαῖδρο[ς] Λυ[σι]άδο[υ] Βε[ρ]ενικίδης
Ἄσανδρον Εἰρηναίου Γαργήττιον.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσα τὸ **1835** ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *Anciennes Athènes* ὑπὸ σελ. **512**, ταύτην ἐδημοσίευσε καὶ αὖθις ὁ Κ. Ῥὸς τὸ **1838** ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *Arch. Intelligibl.*, ὁ αὐτὸς ἐδημοσίευσε καὶ ἐκ δευτέρου ἐν τῷ *die Demen. von Attica* ὑπ' ἀριθ. **61**, σελ. **64**, καὶ τελευταῖον ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ὑπ' ἀριθ. **1419**, σελ. **849**, τόμ. **2**. *Ἄσανδρος* ἀρσενικὸν ὄνομα εὕρηται εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Θηρσίου *Phil. Cl. d. K. B. Acad. vol. III*, καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Κ. Ῥὸς ὑπ' ἀριθ. **61**, καὶ ἐν τῇ τοῦ Κάρλ. Κέϊλ ὑπ' ἀριθ. **2**, καὶ ἐν τῇ τοῦ Λεβᾶς ὑπ' ἀριθ. **208**. *Ἄσανδρον* δὲ θηλυκὸν ὄνομα ἐν οὐδενὶ εὕρηται. Ἐσφαλμένως δὲ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς λαβὼν νύξιν παρὰ τοῦ Κ. Ῥὸς *(in die Demen. ἀριθ.* **61***)* νομίζει θηλυκὸν τὸ ὄνομα *Ἄσανδρον*.

Κ. Σ. Π.

Μόλις εἶχον ἐξέλθη τῶν πιεστηρίων αἱ ἐπιγραφαὶ, ὧν τὰ ἀντίγραφα μοὶ ἔδοσεν ὁ Κ. Ῥουσόπουλος, ὅτε ἔλαβον τὴν ἑπομένην ἐπιστολὴν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἀσμένως δημοσιεύω μετὰ μικρῶν σημειώσεων πρὸς διασάφησιν χωρίων τινῶν. Εἶναι δὲ αὕτη, ἡ ἀκόλουθος.

Πρὸς τὸν Κύριον Κ. Σ. Πιττάκην Γενικὸν Ἔφορον τῶν ἀρχαιοτήτων.

Κύριε!

Τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐπιγραφῶν, τὰ ὁποῖα ἐκ τῆς ἐξ Ἑλικῶνος περιηγήσεώς μου κομίσας ἐνεχείρισα ὑμῖν, εὑρίσκονται εἰς τὰς ἐφεξῆς ὁριζομένας θέσεις.

Ἡ μὲν πρώτη, δευτέρα καὶ τρίτη (1, 2, 3) ἐν Δομβρένᾳ ἐντὸς Ἐκκλησίας πλησίον τῆς ἀγορᾶς, κειμένης πρὸς ἀριστερὰν τῷ πορευομένῳ διὰ τῆς πόλεως ταύτης εἰς Θίσβην· εἰσὶ δὲ ἐπιτύμβιοι πᾶσαι, καὶ ἡ μὲν

(1) πρώτη φέρει δύο ὀνόματα ταῦτα:

Κάλιππε
χαῖρε,
Θεόδοτε
χαῖρε.

Ἐν τῷ πρώτῳ δὲ τούτων ἀξιοσημείωτός ἐστιν ἡ δι᾽ ἑνὸς Λ γραφὴ τοῦ *Κάλιππε*. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς (2) δευτέρας δύω ὀνόματα κεῖνται γεγραμμένα, ἤτοι:

Ἀγαθαρχὶς
Δεξιθέα.

(3) Ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης ἓν καὶ τούτου λείπει ἡ ἀρχή. Ἀλλ᾽ ὡς ἐκ τοῦ λείποντος τμήματος τοῦ λίθου ἔστιν εἰκάσαι, ἓν γράμμα λείπει· ἴσως Α, ἤτοι:

[Ἄ]δωρος.

Τῶν λοιπῶν δὲ αἱ μέχρι καὶ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας εὑρέθησαν ἐν Θίσβῃ καὶ τὸ παρ᾽ αὐτὴν κειμένῳ χωρίῳ, *Κακόσι* καλουμένῳ. Καὶ δὴ ἡ μὲν

(4) Τετάρτη πρὸς ἀριστερὰν τοῦ εἰσερχομένου εἰς Κακόσι ἐν τοῖς ἐρειπίοις αὐτῆς τῆς Θίσβης. Ἔστι δὲ καὶ αὕτη νεκρικὴ ἐπιγραφὴ. ἀντὶ τοῦ Η ἐν τῇ καταλήξει ΕΙ διαλεκτικῶς, ὡς γνωστὸν ὑμῖν, ἔχουσα:

Ξενοπίθεις [= Ξενοπίθης].

(5) Ἡ πέμπτη κεῖται πρὸ τῆς θύρας οἴκου ἀνδρὸς χωρικοῦ, ὃς διεβεβαίωσεν ἡμᾶς, ὅτι ἄλλα γράμματα ἡ ἐπιγραφὴ ὑπὸ τὴν γῆν δὲν ἔχει· ἴσως τ᾽ ἀληθῆ εἰπών. ἴσως ὅμως καὶ ψευδῆ, ὅπως μὴ πράγματα αὐτῷ παράσχωμεν ἀναγκάσαντες ἵνα ἀνασκάψῃ τὸν λίθον. Ἀναγινώσκεται λοιπὸν κατὰ τὰ φαινόμενα γράμματα:

Τροτία

καὶ ἔστι καὶ αὕτη νεκρικὴ ἐπιγραφή.

(6) Ἡ δ᾽ ἕκτη εὕρηται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ ἀναγινώσκεται εὐκρινῶς οὕτω:

Δημοσθένει Κράτωνος
καὶ Κράτωνι Δημοσθένους
ἥρωσι (1),

ἐν οἷς οὐδὲν ἔχω νὰ σημειώσω ἕτερον, πλὴν ὅτι τὰ ὀνόματα ταῦτα ἦσαν ἄγνωστα μέχρι τοῦδε ἐμοὶ καὶ ἄλλοις, ἴσως δὲ καὶ καὶ ἄλλῳ τινί. Τὸ δὲ *ἥρωσι* καὶ ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἐν ἄλλαις πολλαῖς ἐπιγραφαῖς ταὐτὸν δύναται τῷ ἡμετέρῳ *μακαρίταις*, ἀπ᾽ Αἰσχύλου καὶ Θεοκρίτου ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μάλιστα συγγραφέων εἰς ἡμᾶς καταντήσαντι·

---

(1) Ὄνομα κύριον Κ ρ ά τ ω ν συνήθες τοῖς Βοιωτοῖς ἀπαντᾶται εἰς τὰς ὑπ᾽ ἀριθ. 1608, 1609, 1682 ἐπιγραφὰς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ παρὰ τῷ Λὴκ travals in northen Greec, τόμ. 2 καὶ ἀλλαχοῦ, ἃ παραλείπω συντομίας χάριν.

Κ. Σ. Π.

(7) Ἐπὶ τῆς ἑβδόμης ὑπάρχουσιν αἱ λέξεις:

Χαῖρε Κάλ-
λιππε ἐτῶν
ΙF

ὅπου ὁ ἀριθμὸς ΙF ἢ 15 σημαίνει, ἐὰν τὸ δεύτερον γράμμα ἐκληφθῇ ὡς Ε, ἢ 16, ἐὰν ὡς δίγαμμα ἢ στίγμα. Ὑπὸ τὰ γράμματα δὲ ὑπάρχει ἀνάγλυφον ἐφίππου νεανίσκου πρὸς ἀριστερὰν τοῦ βλέποντος αὐτὸν φερομένου.

(8) Τῆς ὀγδόης ἡ δευτέρα, ἢ καὶ τελευταία, λέξις κεκολόβωται, εἰς δὲ τὴν λήγουσαν τῆς πρώτης λείπει τὸ ὑπογεγραμμένον Ι. Τὸ δ' ὅλον ὀρθῶς γραφόμενον καὶ πλῆρες ἔχει:

Ῥούφῳ ἥρωϊ.

Ἔστι δὲ καὶ αὕτη, ὡς καὶ αἱ ἡγούμεναι, νεκρικὴ ἐπιγραφή.

(9) Ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ ἐννάτη ἐπιγραφὴ νεκρική ἐστι, δυσκολίαν παρέχουσα οὐ μικρὰν ἐν τῇ ἀναγνώσει καὶ συμπληρώσει τῆς πρώτης τῶν τριῶν αὐτῆς σειρῶν· καὶ ἐν μὲν τῷ τέλει τῆς λήξεως πιθανῶς ἐξέλιπεν Η, ἀλλὰ τὸ πρὸ τοῦ Κ εὑρισκόμενον Ι μὴ δυνάμενος ἄλλως ἑρμηνεῦσαι, ἐθεώρησα πλεονασμόν τοῦ χαράξαντος τὰ γράμματα. Τούτου δὲ οὕτως ὑποτιθεμένου, ἀναγινώσκεται ἡ ἐπιγραφὴ οὕτω:

Νείκ[η]
Ἑλικωνία
χαῖρε.

Τὸ ΕΙ ἐν τῷ *Νίκη* ἀντὶ τοῦ Ι εὕρηται συχνάκις ἐν ἐπιγραφαῖς, εὑρίσομεν δὲ καὶ ἡμεῖς αὐτὸ ἐν τοῖς ἑξῆς. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν δὲ ταύτην εὕρηται ἀνάγλυφον γυναικός.

(10) Ἡ δεκάτη ἐστὶν ἁπλουστάτη ἐπιτύμβιος ἐπιγραφή, λέγουσα ὅτι:

Ὀνάσιμος

ὑπὸ τὴν πέτραν ποτὲ ἔκειτο. Εὕρηται δὲ καὶ ἀλλαχοῦ τὸ ὄνομα τοῦτο· οἷον ἐν Ἐφημερ. Ἀρχαιολ. Φυλλ. 38, ἔτος 1854, ἀριθ. 2389.

(11) Σπουδαιοτέρα δ' ἐστὶν ἡ ἑνδεκάτη ἐπιγραφή, ἔχουσα ὡς ἑφεξῆς:

Μ[άρκος] Οὔλπιος
βουλόμενος Θισ' αίων χωρίον
. . . ἐπ' ἐμοῦ γεωργουμένων
βιβλί[ο]ν πα . . . οπιιγεονι . ς
αι . . ον ὑπὲ[π] ἑκάστορ πλέθ[ρ]ου
λησῃ . . . .
. . . . . ν κ[αὶ ε]ἰ μέν τις
. . . . τῇ ἐκκ

ἣν εὔχομαι ἵνα ἀναγνώσωσι καὶ συμπληρώσωσιν ἄλλοι καλλίτερον· εὑρίσκεται δὲ αὕτη, ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω (10), ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Τριάδος.

(12) Αὐτοῦ δὲ εὑρίσκεται καὶ ἡ δωδεκάτη, λίαν δυσανάγνωστος οὖσα, ὅμως κατωρθώσαμεν νὰ τὴν ἀναγνώσωμεν ὅλην οὕτως ἔχουσαν:

Π[όπλιος] Ἀγαθοκ[λ]έους
γ[υμνα]σιαρχήσας ἐκ τῶν
ἰδίων ἀνέθηκε τὴν στο-
ὰν καὶ τὴν εἴσοδον καὶ
τὰς θύρας Ἑρμῇ, Ἡρακλεῖ
καὶ τῇ πόλει.

Ὥστε τῆς πρώτης λέξεως ἐξαιρουμένης, τῆς ὁποίας τὸ σωζόμενον ἀρκτικὸν γράμμα Π ἐγὼ μὲν ἐξέλαβον ὡς ἀρχὴν τοῦ *Πόπλιος*, ἄλλος δ' ἴσως ἄλλως εἰκάσει, τὰ λοιπὰ τῆς ἐπιγραφῆς πάντα εἰσὶ βέβαια καὶ ὅλα. Ὑπὸ δὲ τὸν τελευταῖον στίχον ὑπάρχουσι κοσμήματα δύο ἔνθεν καὶ ἔνθεν· πρὸς ἀριστερὰν μὲν πρόχους, πρὸς δεξιὰν δὲ *κλάδος δάφνης*.

(13) Ἡ δεκάτη τρίτη εὕρηται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ σαφῶς ἀναγινωσκομένη:

Δαμοκρίτα,

ὅπερ ἐστὶν ὄνομα γυναικός, ὡς ἐγὼ νομίζω.

(14) Ἡ δεκάτη τετάρτη δὲ πάλιν εὕρηται εἰς τὸν μεσημβρινὸν ἐξωτερικὸν τοῖχον τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Τριάδος οὕτω λέγουσα ἡρωελεγείῳ μέτρῳ:

. . . . . *οὔτε καὶ οἰκτῆρα ειιο*
. . . . . *νῆσον ἄγεν μακάρων*
. . . . . *νη δ' ἡρώων γένος ἄλλων*
. . . . . *ιη εἶσον ἔχοντα γέρας.*

Ὀφείλω δὲ εἰπεῖν, ὅτι τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν δὲν ἀντέγραψα ἐκ τοῦ λίθου, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀντιγραφῆς τοῦ συμπεριηγητοῦ μου Κυρίου Φέλσεν, ὃς εἴπερ τις καὶ ἄλλος δεινὸς ὢν περὶ τὴν ἐπιγραφικήν, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν παρέχει μοι περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῆς.

(15) Τὴν δεκάτην πέμπτην εὕρομεν ἐντὸς οἰκίας ἰδιώτου ἐν Κακοσίῳ· λείπει δὲ τῆς πρώτης σειρᾶς τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον γράμμα, Π καὶ Ε πιθανῶς, ἵν' ᾖ:

[Π]οσσίδιππ[ε]
χαῖρε.

(16) Ἡ δεκάτη ἕκτη εὕρηται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας Κυριακῆς οὕτως ἔχουσα:

Γένει-γεραστ[ὸ]ν
καὶ τῇ πόλει τὸ .
Ἄρτε . . μγ . ιι τεια
σκ . αλσ . . λακος
ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν.

(17) Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ Ἐκκλησίᾳ ὑπάρχει καὶ ἡ δεκάτη ἑβδόμη, ἀποτελοῦσα τὴν δεξιὰν πλευρὰν τῆς θυρίδος, εἴτε φωσφόρου ὀπῆς, τοῦ ἁγίου βήματος· ἔχει δὲ οὕτω:

Ἀφροδείσι[ε]
χρηστὲ
χαῖρε.

Ὁ χρηστὸς οὗτος Ἀφροδίσιος ἦν δοῦλος, ὡς ἔοικε, τιμηθεὶς ἐπιγραφῇ ὑπὸ τοῦ χρηστοῦ κυρίου.

(18) Αὐτόθι δὲ εὕρηται καὶ ἡ δεκάτη ὀγδόη:

Θεομείδεις

ἀντὶ Θεομήδης.

(19) Πρὸ τῆς οἰκίας δὲ τοῦ Γιάννη Γεωργομαντσοῦ κεῖται ἡ δεκάτη ἐννάτη, εὐανάγνωστος οὖσα:

Μ[άρκος] Οὔλπιος Βραχᾶς
Μ[άρκον] Οὔλπιον Δημοσθένη
τὸν υἱὸν ἀρετῆς ἕνε-
κα καὶ τῆς εἰς τὴν πα-
τρίδα εὐνοίας
Ψ. Β. καὶ δήμου.

Ἐνταῦθα τὸ μὲν Ψ. Β. Ψήφισμα Βουλῆς σημαίνει, ὡς συνήθως ἀπαντᾶται ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ἡ βραχυγραφία αὕτη· τὸ δὲ οἰκογενειακὸν ὄνομα Βραχᾶς εὕρηται κατωτέρω ἐν τῇ 22 ἐπιγραφῇ καὶ Βροχᾶς. Ἴσως δὲ οὕτω πρέπει νὰ συμπληρωθῇ καὶ τὸ ἐν φυλλαδίῳ 38 ἔτος **1854**, σελ. **1189**, ἀριθ. **2307** τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος, *Βραχ*, ὅπερ ἐκεῖ εὕρηται Βραχ[ιανοῦ].

(20) Ἡ εἰκοστὴ εὑρέθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, οὕτως ἔχουσα:

Χεστράτη
χαῖρε,

καὶ δὲν λείπει τι ἐν ἀρχῇ, ὡς γίνεται πιθανὸν, ἐκ τῆς θέσεως τῆς δευτέρας σειρᾶς, κειμένης οὕτως, ὥστε ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἴσον κενὸν τόπον ἀφίνει ὑπὸ τὸ κακέμφατον ὄνομα. Ἔστι δὲ νεκρικὴ ἐπιγραφὴ καὶ αὕτη καὶ ἡ ἀκόλουθος· ἤτοι ἡ

(21) Εἰκοστὴ πρώτη, γυναικὸς ὄνομα μνημονεύουσα:

Ἄμφικα

ἢ Ἀμφίκα ἀκουσάσης.

(22) Αὐτόθι δ' εὕρηται καὶ ἡ εἰκοστὴ δευτέρα, μαρτυροῦσα, ὅτι ἔστησαν:

Αὐτοκράτορα
Νερούαν Τραϊανὸ[ν]
Γερμανικὸν, Ὕπατον
τὸ Β' [δεύτερον]
Βροχᾶς Δημοσθένους
φιλοκαῖσαρ καὶ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ Δημοσθένης
καὶ αἱ θυγατέρες
Δαμόκλεια καὶ Εὐπορία
ἐκ τῶν ἰδίων.

(23) Ἡ εἰκοστὴ τρίτη περιέχει ἓν μόνον ὄνομα ἐξ ἐπιγραφῆς πολὺ μεγάλης, γεγραμμένης ἐπὶ κίονος, ἐντὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου, κειμένης εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἑλικῶνος πλησίον τῆς Ἄσκρας καὶ τῆς Παλαιοπαναγιᾶς. Ἐπειδὴ ὁ καιρὸς δέν μοι συνεχώρει νὰ ἀντιγράψω αὐτὴν ὅλην, ἐσημείωσα μόνον τὸ ὄνομα:

Σεπτήμιος Νεμησιανὸς

πρὸς ἐνθύμησιν, ὅπως ἄλλοτέ ποτε, ἤτοι ἐγὼ, ἢ σὺ, ἢ ἄλλος Ἑλλήνων, ἐκεῖθεν διαβὰς, προσέξῃ καὶ ἀντιγράψῃ αὐτήν (1).

(24) Ἐν τῷ χωρίῳ δὲ καλουμένῳ *Παλαιοπαναγιᾷ* εὕρηται ἡ εἰκοστὴ τετάρτη, ἧς ἀνεγνώσαμεν τὰ ἑξῆς:

ι ἡρωῒς Σεπ . . . .
κωνος γυναικὶ
Νόστου Παρμ . . .

ὑπ' αὐτὴν δ' ἐστὶν ἀνάγλυφον· κεῖται δὲ ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐντοίχιος κατὰ τὴν μεσημβρινὴν γωνίαν.

(25) Εἰς τὴν αὐτὴν δὲ Ἐκκλησίαν ὑπάρχει καὶ ἡ εἰκοστὴ πέμπτη , οὕτως ἔχουσα:

Αὐτοκράτορι O
Καίσαρι Τραϊανῷ Ἀδριανῷ
Σεβαστῷ
Σωτῆρι καὶ κτίστῃ
τῆς οἰκουμένης.

Ἐνταῦθα μετὰ τὴν λέξιν *Αὐτοκράτορι* φαίνεταί τι ὡς O, ὅπερ ἴσως ταὐτὸν ἐστὶ τῷ μετὰ τὴν λέξιν *Σεβαστῷ* κοσμήματι, ὁμοίῳ κισσοῦ φύλλῳ· ἄλλοι δὲ ὡς καρδίαν αὐτὸ ἐκλαμβάνουσιν. Αὐτοῦ δὲ ὑπάρχει

(26) Καὶ ἡ εἰκοστὴ ἕκτη τάδε λέγουσα:

[Κόμ]μοδον Καίσαρα
[Ἀντω]νείνου Α[ὐ]τοκρά[τορα]
ἡ πόλι[ς].

(27) Τὴν δὲ εἰκοστὴν ἑβδόμην συνέβη νὰ εὕρωμεν οὕτω. *Μιχάλης ὁ Κολοκυθᾶς ἢ Τσιμπάνης* ἐπικαλούμενος, πρωτόγερος ὢν τοῦ χωρίου τούτου, τῆς Παλαιοπαναγιᾶς, μοὶ εἶπεν ὅτι πρό τινος καιροῦ ἀνέσκα-

---

(1) Αὕτη εἶναι ἡ δημοσιευθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 1586, σελ. 768 ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχίου ἐξ ἐσφαλμένων ἀντιγράφων τοῦ Κλάρκ καὶ Κοχλεριάνου. Κ. Σ. Π.

ψεν ἐν τῷ ἀγρῷ του μάρμαρον μέγα μὲ γράμματα, καὶ πάλιν τὸ ἔχωσεν. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπείσθη νὰ μᾶς τὸ δείξῃ ἐπορεύθημεν ἐκεῖσε, αὐτοῦ μετὰ ἀξιναρίου ἡγουμένου, καὶ ἀνασκάψαντες ἀνέγνωμεν ὅτι:

Σύρος χρειστὸς

ἐτάφη ποτὲ ἐκεῖ, ἤτοι δοῦλος χρηστὸς *Σύρος* ὀνομαζόμενος, ὡς συνήθως ἤκουον οἱ δοῦλοι, *Τύροι καὶ Δᾶκοι καὶ Γέται* καλούμενοι, ὡς γνωστόν· τὸ δὲ ΕΙ ἀντὶ τοῦ Η καὶ ἐνταῦθα.

(28) Τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην εὕρομεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, κειμένῳ πλησίον τοῦ *Ἐρημοκάστρου* καλουμένου· ἦν δὲ οὕτω τιτανωμένη, ὥστε μετὰ δυσκολίας ἀνεγνώσαμεν τὰ ἑξῆς:

ράτισιον τε . . . .
οντα Ἀσί . . . . .
. . νον πραίτωρα
πρεσβεύσαντα Κ . .
. . ου ἀνθύπατ . .
. ντα Λυκίας Π . .
. . ς ἡ πατρίς. .

Εὐτυχῶς ὅμως ἀντέγραψαν αὐτὴν ἄλλοι πρὸ ἡμῶν καὶ ἐξέδωκαν πλήρη, ὧν καὶ σύ, ἀγαστὲ ἄνερ, ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι Φυλλαδίῳ 38 τοῦ 1854 ἔτους, σελ. 1213, ἀριθ. 2438· πλὴν ὅτι σὺ μέν, ὡς ἐκεῖ λέγεις *ηὗρες αὐτὴν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἐκκλησίας*, ἐγὼ δὲ ἐν τῇ προσκομιδῇ τοῦ ἁγίου βήματος εὗρον αὐτὴν ἐστρωμένην.

Ἐν δὲ ταῖς Θεσπιαῖς εὕρομεν τὰς ἑξῆς τρεῖς ἐπιγραφάς.

(29) Τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην ἐν ἐρειπίοις παλαιᾶς Ἐκκλησίας πρὸς ἀριστερὰν τῆς μεγάλης πηγῆς τῷ ἐρχομένῳ ἀπὸ Ἐρημοκάστρου· γράφει δὲ τὰ ἑξῆς:

Ἀλεξάνδρῳ ἥρωϊ.

τὸ ΔΡΩ ἄνευ ὑπογεγραμμένου Ι ἔχουσα. Ὑπὸ τὰ γράμματα δὲ ὑπάρχει ἀνάγλυφον ἐφίππου ἀνδρὸς πρὸς ἀριστερὰν ἐστραμμένου μετὰ τοῦ ἵππου, ὃς τῷ ἑτέρῳ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἐπὶ βωμοῦ βαίνει, ὡς συνήθως ἐν ταῖς τοιαύταις παραστάσεσι.

(31) Αὐτόθι κεῖται καὶ ἡ τριακοστὴ πρώτη ἐπὶ κωνοειδοῦς λίθου μικροῦ οὕτως ἔχουσα:

Καλοκλέα
Σωτήρο[υ],

ἀπὸ τῆς εὐθείας Σώτηρος, ὡς νομίζω.

(30) Ἡ δὲ τριακοστὴ εὕρηται ἐν τῷ πρὸ τῆς πηγῆς περιβολίῳ τοῦ Κωνσταντίνου Ἀϊβαλιώτου, προσφάτως ἐκ μνημείου ἀνορυχθεῖσα. Ἔστι δὲ γεγραμμένη ἐπὶ στήλης στρογγύλης μικρᾶς, ὡς ἡμιμέτρου Γαλλικοῦ ὕψος ἐχούσης, ἄνω δὲ μικρὰν κοιλότητα, καὶ κάτω βάσιν δυσανάλογον, πλατεῖαν τυμπανοειδῆ· ὁ δὲ δηλούμενος ἦν:

Σιμύλος,

ὄνομα συχνάκις ἀπαντώμενον.

(32) Ἡ τριακοστὴ δευτέρα εὕρηται ἐν Θήβαις ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ Πύργου ἔξωθεν ἐντειχισμένη:

Ἀ]γάλματα
. . , . . τρία

(33) Αὐτοῦ δὲ πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ Γεροδήμου εὗρον ὡς βαθμίδα λευκὸν λίθον, ἔχοντα τὴν τριακοστὴν τρίτην ἐπιγραφήν, καλῶς διατηρημένην:

Αὐτοκράτεια,

τὸ ΤΕΙ διὰ τοῦ ΕΙ.

(34) Ἡ δὲ τριακοστὴ τετάρτη ἔχουσα τὰ γράμματα:

Μιχ . . . ης ἥρως.

Καὶ ὑπ' αὐτὰ νεανίσκον ἔφιππον, ὡς ἐν ἀριθ. 7 καὶ 29 εἴπομεν, εὕρηται εὐθὺς πρὸ τῆς πόλεως πρὸς δεξιὰν τοῦ δι' Ἀθήνας ἐξερχομένου ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ ἀψιδωτοῦ ὑδραγωγείου ἐντοίχιος.

(35) Τὴν δὲ τριακοστὴν πέμπτην ἐπιγραφὴν, λέγουσαν:

Φαῖδρος Λυσ[ι]άδου Βε[ρ]ενεικίδης
Ἄσανδρος Εἰρηναίου Γαργήττιος.

Εὗρον ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Ὀριγόνου εἰς τὴν προπαρατελευταίαν βαθμίδα τῆς σκάλας πρὸς τὰ ἄνω. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Κυρία τῆς οἰκίας θαυμάζουσα διὰ τὸ εὕρημά μου, ἐρωτηθεῖσα μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι οὐδεὶς τὴν ἀντέγραψέ ποτε, καὶ αὐτὴ δὲν ἔτυχε νὰ τὴν παρατηρήσῃ, ἔκρινα εὔλογον νὰ σοὶ πέμψω καὶ ταύτην, ὅπως, ἂν τυχὸν δὲν ἦναι ἐκδεδομένη, τὴν δημοσιεύσῃς. Ὁ λίθος ἐστὶ μάρμαρον Ὑμήττειον μελανόλευκον. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἰκασάτω τις ἐκ τῶνδε, ὅτι τὸ ἀρκτικὸν Φ ὕψος μὲν ἔχει 0,05 τοῦ Γαλλ. μέτρου, πλάτος 0,03· τὸ δὲ ἐκ τῆς σειρᾶς Ν, ὕψος μὲν 0,03, πλάτος δὲ 9,92.

Αὗται, Κύριε Ἔφορε, εἰσὶν αἱ θέσεις τῶν ἐπιγραφῶν, τὰς ὁποίας ἔπεμψά σοι αἰτήσαντι εἰς ἔκδοσιν. Εὗρον δὲ καὶ ἄλλας οὐκ ὀλίγας οὐδ' ἀσημάντους ἐπιγραφὰς κατὰ τὴν εἰς Ἑλικῶνα περιήγησίν μου, ἀλλὰ τὰς μὲν αὐτῶν δὲν ἀντέγραψα χρόνου στερούμενος, τὰς δὲ καὶ ἀντιγράψας δὲν ἔπεμψά σοι, διότι ἐνόμισα αὐτὰς ἐκδεδομένας, ὡς εἰς εὐόπτους τόπους εὑρεθείσας. Τοιαύτην παραδείγματος χάριν ἐθεώρησα τὴν ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Λουκᾶ εὑρεθεῖσαν ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῶν Θηβαίων. Κατάταξον αὐτὴν, ἐὰν θέλῃς.

(36) Τριακοστὴν ἕκτην ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ Ζήνωνι Ἡ[ρ]-
ακλίδου χρησ-
τῷ.

Τὸ ΤΩ ἄνευ ὑπογεγραμμένου Ι, καὶ τὸ ΚΑΙ διὰ τοῦ ἰῶτα· γέγραπται δὲ περιττότερον γράμμασιν ἀγκυλωτοῖς. Ἀγκυλωτὰ δὲ λέγω τὸν ἀγκυλωειδῆ ἢ ἀγκιστρώδη τέρματα ἔχοντα, οἷον τὸ ΧΩ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ.

Μὴ θαυμάσῃς δὲ ὅτι δὲν γνωρίζω πόσαι τῶν ἀνωτέρω ἐπιγραφῶν εἰσὶν ἐκδεδομέναι, καὶ ποῦ καὶ πῶς καὶ πότε, ἐνθυμηθεὶς, ὅτι ἐν ταῖς ἡμετέραις βιβλιοθήκαις, ἔν τε τῇ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῇ Δημοσίᾳ, οὐ μόνον τὰ ἀλλαχοῦ ἐκδοθέντα ἐπιγραφικὰ βιβλία δὲν ὑπάρχουσι πάντα καὶ πλήρη, ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις τυπωθέντα. Οὕτω παραδείγματος χάριν εἰς μάτην ἐζήτησα πλῆρες σῶμα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, εἰς μάτην δὲ καὶ τὸν δεύτερον τόμον τῶν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐκδοθεισῶν ἐπιγραφῶν. Δὲν ὤκνησα δὲ νὰ παραπονεθῶ πρὸς ἑκάτερον ὑμῶν περὶ τῆς ἐλλείψεως ταύτης, καὶ ἐχάρην ἀκούσας, ὅτι συντελέσατε ἤδη πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ πράγματος πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν.

Ταῦτα ἔκρινα ἀναγκαῖα πρὸς γνῶσιν ὑμῶν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν Ἑλικωνίων μου ἐπιγραφῶν, ἀντιγραφεισῶν ὅσον ἐνδέχεται ἀκριβῶς. Καιρὸν δ' ὑποκλέψας πέμψω Σοὶ καὶ ἄλλας ἐκ τῆς εἰς τὴν Πελοπόννησον περιηγήσεώς μου λίαν περιέργους καὶ διδακτικὰς καὶ βεβαίως ἀνεκδότους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1856.

Ὁ φίλος σας

Ἀθαν. Σ. Ῥουσόπουλος.

3080. | 3080.

ΕΥΚΛΕΟΥΣΠΑΛΛΗΝΟΥΣ | Εὐκλέους Παλλην[ε]ύς.

Ἐπὶ Βάθρου. Εὑρέθη καὶ αὐτὸ εἰς τὴν νῆσον Κέω, εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐφ' ἧς ὁ ἀνδριὰς ὁ ἀποσταλεὶς τὸ 1828 εἰς τὴν ἐν Αἰγίνῃ ἀρχαιολογικὴν συλλογήν.

Κ. Σ. Π.

3081.

ΕΠΙ ΔΙοΚΥΔοΥΣ ΑΡΧοΝΤοΣ ΤοΥΣ ΔΕ — — ΛοΥ — — — —
ΤΑΣ ΔΙΚΑΣ ΥΙοΝ — — — ΤΡΗΣΙΛΗΧοΥ ΚΑΙ ΤοΥΣ
· · ΓΕΙΣΑΝΤΑΣ ΗΝ — ΛΗοΥ Δ \ — ΛΥ — — οΝ Η — ΦΑΞΑΙ
ΑΝΕΓΡΑΨΕΝ ΤοΗΜ — — — — — — — ΤΑΣ — — — — — — — —
ΓΛΥΚ — — ΝΑ · ΔΙ — — — Φ — — — — — ο — — — — — — Ι Ι · — — —
ΑΘοΚΛΗΙ ΛΑΔ — — — ΕΑΚΕΙ ΤοΝ — — — — — — — — — — — —
ΑΙΨΟΙ ΤΗΝ . ΗΝ — — — — — ΝΥΜοΝ · — — — — — — — —
— — ΘΥΜΑΧοΝ — — — — — — — — ΣΙοΝ — — ΙΗΙ — — — —
— · — Η — — οΧΙ — — — — — ΘΕΩΡοΝ · ΑΠ — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — ΚΡΑΤΗΔΗΝ · — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — ΡΙΚΛΗ — — — — — — — — — —
ΜΕΙΝ — — — — — — — οΝ — — — — ΝΗΝ — — — — — —
— ΕΨΕΚΛΗ — — — — — ΑΙ — — — — ΤοΝ — — — — ΕΙο
ΦΙΛοΚΛΗ · ΝΙ — — — — — — ΑΡΗΣΥ — — — — — — — — Δ
— ΛΥΣΙΦοΝΤΑ · ΠΙ — — — — — — — — — — — — — —
ΝΙΚΙΑΝ — — — — — — — — — — — — — — — — —
ΝΗ — — ΑΝΘΗ — — — — — — — — — — — — — — —
ΘΕΟ — — ΕΝΗ — ΛΙ — — — — — ΝΟΧΟΥ — — — — —
ΝΙΚΙΑΝΑΠ — — — — — — — — Ν — — — — — — —
ΔΕΥΣΙΚΛΗ · ΝΑΔΑΠ — — — — — — — — — — — ΑΠ — — — — —
ΦΙΛοΥ ΛοΙΔΗΝ — — — — — — Π — — — — — — — — — —
ΕΥΧΡΙ — οΝ — — — — — — — — — — Α — — — — — — — —
ΦΑΝΑΓοΡΑΝ · Μ — — — — — ΘΕοΚΛΕΑΕΛ — — — — —
ΦΙΛ — ΡΑΤοΝ . ΔΙο — — — — — ΑΡΙΔΗΛ — — — — — —
ΦΑΝοΝΥΜοΝ · ΗΔ — — — — — ΦΙΛοΣ — — — — — — — — ΑΝ
ΙΚ — — ΓΕΝΗ — — — — — — — — — — — — — — — — — —
ΜΕΙΔοΝΑΚΛΗ — — — — — — — — — — — — — — — —
ΤΗΝ ΑΗ · ΚΑΙ — — — — — — — — — — — — — — — —
ΕΤΑΧοΝ · ΠΡΗ — — — — — — — — — — — — — — — —
οΙΝοΝΙΚοΝ . — — — — — — — — — — — — — — — —

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην πρὶν ἔτι δημοσιεύσω ὑπ' ἀριθ. 3010 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, εὑρίσκων ἐλλείψεις τινὰς εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Μάνθου ἔγραψα αὐτῷ καὶ παρεκάλεσα τοῦτον, ὅπως μοὶ πέμψῃ ἕτερον ἀντίγραφον μᾶλλον πλήρη· ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀντίγραφον τοῦτο βραδῦνον δὲν μοὶ ἐπέφθη ἐγκαίρως, ὁ δὲ τύπος ἀπῄτει τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Κέω, ἐδημοσίευσα αὐτήν, ὡς ἦν τὸ ἀντίγραφον ἐκεῖνο· νῦν δὲ λαβὼν παρὰ τοῦ μνησθέντος Κ. Μάνθου τὸ παρὸν δὲν ὀκνῶ νὰ δημοσιεύσω αὐτὸ τοιοῦτον, οἷον τὸ ἔλαβον. Τὴν διπλῆν τύπωσιν τῆς ἐπιγραφῆς δὲν νομίζω κατακριτέαν, ἀλλὰ μᾶλλον ὠφέλιμον· διότι φιλόπονός τις θέλει ἀναπληρώσῃ αὐτὴν εὐκολώτερον, καὶ εἰς Κέω ἐλθὼν θέλει ἀντιγράψῃ αὐτὴν ὀρθώτερον. Σημειῶ δέ, ὅτι αἱ μὲν στιγμαὶ ἦσαν εἰς τὸν λίθον, ὡς μὲ γράφει ὁ ἀνταποκριτής μου, σημαίνουσαι τὸ τέλος τῆς φράσεως, αἱ δὲ μικραὶ γραμμαὶ σημαίνουσι τὴν ἐκ τοῦ λίθου ἔλλειψιν τῶν γραμμάτων. Μοὶ σημειώνει πρὸς τούτοις ὁ Κ. Μάνθος, ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἐπιγραφὴν τὸ Ο εἶναι μικρότερον τῶν ἄλλων γραμμάτων. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ κυρίων ὀνομάτων.

Κ. Σ. Π.

3082.	3082.
Π Ι Κ Ω Ν	Π]ίκων
Δ Ι Ω Ν Ο Σ	Δίωνος
Α Γ Κ Υ Λ Η Θ Ε Ν	Ἀγκυλῆθεν.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1856 Σεπτεμβρίου 20 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, οὐ μακρὰν τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 38 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9· πρὸς τὸ ἄνω ἔχει σχῆμα πυραμοειδές. Κύριον ὄνομα *Πίκων* διὰ τοῦ

Ι πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. *Πείκων* διὰ τῆς ΕΙ εὕρηται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 413 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος γεγραμμένην οὕτως ἀρχαίοις Ἀττικοῖς γράμμασιν

ΠΕΙΚΟΝ⁝ΑΝΔΡΟ.Ι
ΑΝΕΘΕΤ ΕΝ⁝ΑΘΕΝΑΙ

ὡς ἐκ τῆς διαφόρου ταύτης ὀρθογραφίας εἰκάζομεν, ὅτι τὸ ΕΙ πρὸ τῆς τοῦ Εὐκλείδου γραμματικῆς διέφερε κατὰ τὴν προφορὰν τοῦ Ι, μετὰ δὲ τὴν παραδοχὴν τῶν Ἰωνικῶν γραμμάτων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τὸ ΕΙ καὶ Ι τὴν αὐτὴν ἀπετέλουν φωνήν.

Κ. Σ. Π.

3083.

ΣΤΡΑΤΕ
ΙΟΥΜΗΝ

3083.

Εὐ]στράτε[ια
Νο]υμη[νίου.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1856 Ἰουνίου 20 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου (ὅσον σώζεται) εἶναι 33 0/0, τὸ πλάτος 42 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9. Ἐπ' αὐτῆς σώζεται τὸ ἀέτωμα, ἐφ' οὗ τύπος λαμπάδος. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

3084.

ΠΑΥΣ·ΙΟΝ
ΤΟΝΣΥΝΟΝΥΙ
ΛΜΑ. ·ΤΙΜΙΑΙ
ΕΥΧΟΙΦΥΓΑΔΕΥΣ
ΠΕΜΦΘΗΣ ΑΙ
ΘΕΙΣΑΙ ΑΒΙΟΥΕΥ
ΕΣΘΑΙΠΟΤΕΝΙ
ΑΝΠΑΡΥΜΙΝΗ
ΝΕ\Η.ΜΝΑΠ

3084.

· · Π]αύσ[ιππ]ον · · · · ·
· · τὸν συν[ώ]νυ[μον · · · ·
· · ἀγά]λμα[τι] τιμίαι · · ·
· · · εὖχοι φυγαδευ[θεὶς · ·
· · πεμφθῆσ[θ]αι · · · ·
· · τι]θεῖσαι, ἃ βίου εὐ[τυχοῦς
· · ἐλ]έσθαι ποτὲ ν[αὸν · · ·
· · · αν παρ' ὑμῖν ἐ(ῖ)χεν · ·
· · · ε . η . μνᾶ π[· · · ·

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελικοῦ. Ηὗρον αὐτὴν πλησίον τοῦ Πρυτανείου, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, ὑπὸ τοὺς βορείους πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 28 0/0, καὶ τὸ πλάτος 20 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι μέρος ἐμμέτρου ἐπιτυμβίου ἐπιγραφῆς.

Κ. Σ. Π.

3085.

ΕΟΞΕΝΟΣ ΑΡΚΕΣΙ

3085.

Θ]εόξενος Ἀρκεσί[ου], ἢ Ἀρκεσι[λάου ἐποίησεν].

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1856 Αὐγούστου 16 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 9/0, τὸ πάχος 36 0/0, καὶ τὸ πλάτος 14 0/0. Εἶναι ἀκρωτηριασμένον ἀπὸ τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν μέρος αὐτοῦ. Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς καὶ κάτωθεν αὐτῆς ὑπάρχει κενόν. Ὁ Θεόξενος οὗτος εἶναι ἴσως γλύπτης τις, οὗ τὸ ὄνομα πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

3086.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥ
ΑΙΘΑΛΙ·ΗΣ

3086.

Πολύτιμος
Ἀριστομένου
Αἰθαλί[δ]ης.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης λίθου Παρίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1856 Ὀκτωβρίου 1 πρὸς τὸ νότιον τοῦ Ὠδείου

Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 49 0/0, ἡ δὲ διάμετρος πρὸς τὰ ἄνω, ἔνθα ἡ στεφάνη, 16 0/0. Ἡ στήλη αὕτη πρότερον ἦν βάσις Βωμοῦ, ἢ λυχνία. Κεκόσμηται τῷ ἀντιθέτῳ τῆς στεφάνης μέρει μετὰ ἀρχῆς ῥαβδώσεων, ὡς κεκόσμηνται συνήθως τὰ τοιαῦτα μνημεῖα. Ἄνωθεν δὲ ἔχει τὸ τετράγωνον ἐκεῖνο κοῖλον, εἰς ὃ ἐτίθετο ὁ μεταλλικὸς Βωμὸς, ἢ ὁ λύχνος. Ἡ συνήθεια τὰ τοιαῦτα *λυχνοστάτας* νῦν καλεῖ. Τὸ ὄνομα *Πολύτιμος* σπανίως εὕρηται εἰς τὰς ἐπιγροφὰς καὶ τοὺς παλαιοὺς συγγραφεῖς· γράφεται δὲ ἡ παραλήγουσα αὐτοῦ ἐν μὲν τῇ ὑπ' ἀριθ. 517 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου τῇ ΕΙ, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγρα- *Ancien. Ath. σελ.* 448 *Πολύτειμος Πλούτωνι καὶ Κόρῃ*, ἐν δὲ τῇ ἐπιγραφῇ ὑπ' ἀριθ. 1850 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2650 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος διὰ τοῦ Ι γράφεται, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν παροῦσαν.

Κ. Σ. Π.

3087.

ΥΦΡΟϹΥ
ΟΜΕΙΔΗϹ
ϹΙΜΟϹΑΘΜΟ
ΝΕΥϹ

3087.

Εὐ]φρόσυ-
νος Δι]ομείδης.
Σῖμος, Ἀθμο-
νεύς,

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὕρον αὐτὸ τὸ 1856 Ὀκτωβρίου 18 παρὰ τὸ τέμενος Ἀθηνᾶς τῆς Ἐργάνης, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Ὁ λίθος εἶναι τετμημένος καὶ ἀκρωτηριασμένος κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ, τὸ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) εἶναι γωνιῶδες καὶ ἀνέπαφον. Τὰ γράμματα Α, Ε, Μ καὶ Σ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα εἰς τὸν λίθον Α, Ε, Μ καὶ Ϲ. Μετὰ τὸ *Σῖμος* ὑπάρχει μισοστιγμή εἰς τὸν λίθον. Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὸ ὄνομα *Σῖμος*, ᾧ πολλοὶ ἔτι καὶ νῦν οὕτω καλοῦνται.

Κ. Σ. Π.

3088.

ΚΑΛΛΙΝ
ΥΜΜ

3088.

Καλλιν[ίκῃ
σ]υμμ[άχῳ.

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1856 Ὀκτωβρίου 14 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου. Ἴσως εἶναι μέρος μικροῦ Βωμοῦ ἀφιερωμένου τῷ Ἡρακλεῖ, ᾧ ἐδίδετο τὸ ἐπίθετον τοῦτο (Ἀπολλοδ. 2, 6, 4), ὃν σύμμαχον ἐπιγράφει.

Κ. Σ. Π.

3089.

Ω
ΝΑΚΡ
ΙϹ Α ΣΤΩΙ ΚΙΙϹ
ΕΠΑΙΝΕ ΣΑΙΔΕΚΑΙΤ
ΚΛΕΩΝ ΑΑΛΩ ΠΕΚΗΘΕ
ΕΑΔΙΟΓΕΝΗΗΝΕΙΤΕΑΙΟΝΘΕΟ ΔΩ
ΕΦΑΝ ΗΝΟΙΗΘΕΝ ΗΡΟΔΩΡΟΝΑΧΑΡ
ΚΕΝΑ Ι ΤΗΝΠΡΕΣΒΗΑΝΟΜΟΝΟΗ Σ
ΟΙ ΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΘΑΛΛΟΥΣ
Σ ΠΟΛ Ε ΩΣΕΣΤΙΑΝΠΕΜΨΑΙΔΕ
ΝΥ ΣΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΕΑ ΙΝΑΤΟΥΤΩ
ΟΥΣ ΣΥΓΓ Ε ΝΕΙΣΤΗΡΩΝΔΙΚΑ
ΕΡΟΜΕΝΗΝ ΓΝΩΜΗΝΚΥΡΙΑΝΕ
ΗΣΟΥΚΕΔΟΚΕ Ι ΟΥΔΕΜ Ι Α

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύσας ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1325 ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ ἐκδόσω αὐτὴν καὶ αὖθις χάριν τῆς ἐπιστήμης, διότι εἰς τὴν πρώτην ἀντιγραφὴν, γενομένην ταχέως, παρελείφθησαν μέρη τινὰ τῶν γραμμάτων, ἅτινα τότε δὲν ἐφαίνοντο καθαρῶς εἰς τὸν λίθον. Νῦν καθαρίσας καὶ πλύνας αὐτὸν ἀνεῦρον τὰ μέρη ταῦτα τῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν εἶναι γεγραμμένα καθαρῶς ΕΑ ΔΙΟΓΕΝΗΝ ΕΙΤΕΑΙΟΝ ΘΕΟΔΩ.

Κ. Σ. Π.

3090.

ΟΝΡΟ · · ΑΡΜ
Α Ξ Ι · · · · · · · ·
Ι Ο Η · · · · · Ν Α Φ
Ι Α Υ Τ Ο · Ο Ν Ο Μ
· · Η Ν Γ С Α Ι Ξ Θ Α
Τ Ι Θ Ε Ο Υ Τ Ο Δ Ε
Α Ν Ο Ι Α Ξ Ε Ι Ξ Ι Χ Ν Ο
Μ Ε Τ Α Ξ Π Ο Υ Δ Η Ξ Θ Ε Ο
Ν Ο Ι Ξ Ε · · · Γ Ω Ν Η Δ Ε
Ν Α Ξ Λ · · · · · Ν Δ · · Ο
Ι Ξ Ο Ξ · · · · · Ξ Ε · · · ·
Ξ Π Ο Ν · · · · · Ε Ν Τ Ε Ξ Ο Ρ Ω Ξ
Δ Ε Ρ Κ Ε Α · Ξ Φ Ο Ρ Ο Ν Α Ι Γ Α
Ρ Ε Ι Μ Α Υ Π Ν Ο Ι Ξ Φ Υ Λ Α Τ Τ Ε
Μ Η Ξ Ο Ι Τ Ι Ξ Ε Χ Ι Ξ Α Λ Ι Π Λ Α Ν Κ Τ Ο Ν
Ρ Υ Π Τ Ο Ξ Μ Ε Τ Α Π Η Μ Α Τ Ο Ξ Ε Λ Θ Ω Ν
Θ Ε Ι Α Κ Τ Η Ξ Ε Ρ Π Ε Θ Α · Α Υ Τ Ω Ι
Θ Ε Ο Ι Ξ Τ Υ Γ Ε Ο Υ Ξ Ι Β Ρ Ο Τ Ο Ι Τ Ε
Π Τ Ε Ρ Ο Ξ Η Ξ Ξ Ο Ν Α Μ Α Ρ Ψ Α Ξ
Ο Υ Φ Α Ι Ξ Π Τ Ε Ρ Υ Γ Ε Ξ Ξ Ι Ν Ν Ο Ξ Ξ Ο
Ͻ Ι Ν Η Ν Ε Ι Ξ Γ Α Ξ Τ Ε Ρ Α Θ Η Τ
Ο Υ Λ Ο Υ Δ Υ Ξ Α Π Ο Τ Ρ Ο Π · · Α
\ Τ Τ Ε Δ Ε Κ Α Ι Τ Ο Ν Α Ν Θ

3090.

· · · τ]ον ῥο[ῦν] ἅρμ[ατος · · · ·
· · τοῖς π]ᾶσι · · · · · · · ·
· · · ιθῆ · · · τὴ]ν ἀφα[νῆ · ·
· · κα]ὶ αὐτὸ [δ'] ὄνομ[α · · · ·
· · · ην πρ[ο]αισθά[νεσθαι · · · ·
ἀγάλμα]τι θεοῦ τό δε τὸ [ἔργον · · ·
· · δι]ανοίας εἰς ἴχνο[ς · · · · ·

μετὰ σπουδῆς Θεο[ῦ

· · · ξοά]νοις [ἔρ]γων ἡδέ[ως · · ·
· · · μηδέ]νας λ[αγχάνω]ν δ[ὲ τ]ο[ῦτο
ποιή]σ[ω]σ[ι · · · · σε · · · · ·
· · · ἐ]ς πόν[τον ταφ]έντες ὁρῶσ[ι
· · · δέρκεα [ἐ]ς φόρον Αἰγα[ίῳ πελάγει
· · · ρειμα ὕπνοις φυλάττε[ιν · · ·
· · · τι]μήσοι τίς Ἐχὶς Ἁλίπλανκτον
· · · κ]ρυπτὸς μετὰ πήματος ἐλθὼν
· · · θει ἀκτῆς ἕρπεσθα[ι δ'] αὐτῷ
θεοὶ στυγέουσι βροτοί τε
· · ὑπό]πτερος ἥσσονα μά[ψας · · ·
· · · κ]ούφαις πτερύγεσσιν νόσσο[ν · · ·
· · · κοι]νὴν εἰς γαστέρα θητ · · · ·
· · · δ]ούλου δυσαποτρόπ[ου] ἀ · · · ·
· · · ἔδρα]ττε δὲ καὶ τ[ῶ]ν ἀ[ν]θ[έων · ·

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 24 0/0, τὸ πλάτος 26 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἔμμετρος ἐπιτύμβιος εἰς ἔπαινον τινός, ὅστις ἐπνίγει ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει. Τὰ γράμματα εἴς τινα μέρη εἰσὶν ἐξηφανισμένα.

Τὴν 8 γραμμὴν ἔξεσαν ἐπίτηδες, κατ' αὐτοὺς ἴσως τοὺς χρόνους τοὺς Μακεδονικοὺς, ὅτε τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὴν ἔγραψαν· ἐσημείωσαν δὲ ἐπὶ τοῦ ξεσθέντος μέρους τὰ γράμματα ταῦτα ΜΕΤΑ ΣΠΟΥΔΗΣ ΘΕΟ.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* ὑπ' ἀριθ. 2215, σελ. 934, τόμ. 2, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου δὲν εὕρισκον τὰς ἀκολούθους διαφοράς.

Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὰς πρώτας 5 γραμμὰς, αἳ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον· ἄρχεται δὲ ἐκ τῆς 6, ἣν πρώτην ποιεῖ, γράφων οὕτω ΤΙ.ΕΟΥ ΤΟΔΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΤΙΘΕΟΥ ΤΟΔΕ.

Τὴν 7 γραμμὴν (2 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως Α C Α ΕΙΣΙΧΝΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΝΟΙΑΣ ΕΙΣ ΙΧΝΟ · .

Εἰς τὸ τέλος τῆς 12 γραμμῆς (7 Ῥαγκ.) γράψας οὕτως ΕΝ ΤΕΣ · · ΩΣ, παρέλειψε τὸ Ο καὶ Ρ φαινόμενα εἰς τὸν λίθον οὕτως [ΤΑΦ]ΕΝΤΕΣ ΟΡΩΣ[Ι.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς 13 γραμμῆς (8 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν ΑΙΓΥ, ἀντὶ ΑΙΓΑ[ΙΟΥ.

Τὴν 14 γραμμὴν (9 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν οὕτω ΡΕΙΣΙΑΥΠΝΟΙΣ+ΥΛΑΚΑΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΡΕΙΜΑ ΥΠΝΟΙΣ ΦΥΛΑΤΤΕ[ΙΝ.

Τὴν 16 γραμμὴν (11 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε ΜΕΤΑ ΠΗΜΑΤΑΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω Κ]ΡΥΠΤΟΙΣ ΜΕΤΑ ΠΗΜΑΤΟΣ ΕΛΘΩΝ. Τὸ εἰς τὴν λέξιν *πήματος* Ο φαίνεται κάλλιςα εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 17 γραμμὴν (12 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν οὕτω ΘΕΙ ΑΚΤΙΣ ΕΡΠΕΘΛ ΥΤΩΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΘΕΙ ΑΚΤΗΣ ΕΡΠΕΘΑ · ΑΥΤΩΙ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 18 γραμμῆς (13 Ῥαγκ.) φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ΙΤΕ, ἃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 19 γραμμῆς (14 Ῥαγκ.) φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Ψ, ὁ δὲ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν Υ.

Εἰς τὴν 22 γραμμὴν (17 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν οὕτως ΑΥΣΑΠΟΤΡΠ · Α, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΔΥΣΑΠΟΤΡΟΠ · · Α.

Τὴν τελευταίαν γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν οὕτως ΙΤΤΕ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΛ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ἐγγεγραμμένη ΙΤΤΕ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΛΘ. Κ. Σ. Π.

3091.

ΦΑΙΔΡΟΝ
ΕΥΦΡΟΝΙΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡ
ΕΥΡΥΜΗΔΟΥ
5 ΗΘΕ
Ν

3091.

Φαῖδρον
Εὐφρονίου
θυγάτηρ,
Εὐρυμήδου
Ὀ]ῆθεν
γυ]ν[ή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1856 Ὀκτωβρ. 2 εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (τῆς ὁποίας τὸ ἥμισυ περίπου σώζεται) εἶναι 55 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς πρὸς τὸ ἄνω μέρος 42 0/0. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἡ στήλη εἶναι ἐγγεγλυμμένη, σχηματίζουσα παςάδα, ἐν ᾗ τύπος γυναικὸς, παριςάνων γυναῖκα (ἴσως τὴν Φαῖδρον), ἥτις βαςτᾷ πτηνὸν εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς. Τὰ κάτωθεν τῆς οσφύος μέρη τοῦ τύπου τῆς Φαίδρου εἰσὶ κεκομμένα μετ' αὐτῆς τῆς στήλης. Ἐρευνήσας τις καλῶς τὴν ἐπιγραφὴν παρατηρεῖ, ὅτι πρότερον ἦν ἑτέρα ἀρχαιοτέρα ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς στήλης, τῆς ὁποίας ἀμυδρὰ γράμματα ὡς τὸ Ο, Δ, καί τινα ἄλλα φαίνονται. Τὰ γράμματα ταῦτα ἐξήλλειψαν καὶ ἐπέγραψαν τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν ἢ ὅλην, ἢ τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς, ὡς ἐξήλλειψαν καὶ τὸ ὑπ' αὐτῆς ἀνάγλυφον, ἐφ' οὗ ἐνεχάραξαν τὸν φαινόμενον νῦν τύπον, ποιήσαντες κοῖλον καὶ ἐν εἴδει παστάδος τὸ μέρος, ἐφ' οὗ ὁ τύπος.

Τὸ εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Εὐρυμήδης* εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ μόνῳ (Ὀδ. Θ', στίχ. 509), ἔχει δὲ τὴν παραλήγουσαν αὐτοῦ γεγραμμένην διὰ τοῦ Ι *Εὐρυμίδης*. Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ τῇ Η γράφεται *Εὐρυμήδης* συγγενὲς τοῦ ὀνόματος *Εὐρυμέδων*. Κ. Σ. Π.

3092.

‾ ι ΜΗΤΡ
ΠΑΙ

3092.

. . . .
Δη]μητρ[ίου
. . . Παι[ανιεύς.

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1835 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ ὕψος τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 21 0/0, τὸ πλάτος 27 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ. Κ. Σ. Π.

3093.

ΙΕΛΕΥΣΙΝΙΟ

3093.

. . . . . ι Ἐλευσινίο[υ.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

3094.

‾ ΙΟΥΜΙΛΗΣΙϹ

3094.

. . . . Διονυσ]ίου Μιλήσι[ος.

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1856 Ἀπριλίου 26 εἰς τὸ βόρειον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 22 0/0, τὸ μῆκος 35 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8· τὸ δὲ μέγεθος τῶν γραμμάτων 0/0 2. Κ. Σ. Π.

3095.

ΠΑΡΑΜΕΝΟϹ
ΣΩΣΙΓΕΝΟΥΣ
ΖΩΠΥΡΟΣ
ΔΗΜ‑ΙΤΡΙΟΥ

3095.

Παράμενος
Σωσιγένους,
Ζώπυρος
Δημ[η]τρίου.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ

Κ. Σ. Π.

3096.

ΎΥϹΙΟϹ ΦΙΛΟΠ

3096.

Διον]ύσιος Φιλόπ[αππος.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Τὸ κάτω μέρος τῆς στήλης εἶναι ἀκρωτηριασμένον, τὸ ἀέτωμα αὐτῆς σώζεται· ἐν αὐτῇ δὲ ὑπάρχει τύπος κρίνου. Κ. Σ. Π.

3097.

ΚΜ/
ΦΙΛΩΝΙ
ΤΟΝΕΑΥ
ΓΕΤΗΝ

3097.

Τε]κμ[ώνιος
Φιλωνί[δου
τὸν ἑαυ[τοῦ εὐερ-
γέτην

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Ἐρεχθείου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ᾽ ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Κ. Σ. Π.

3098.

ЄΥΠΥΡΙΔΗϹ

3098.

Εὐπυρίδης.

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8.

Κ. Σ. Π.

3099.	3099.
ΔΟΤΟϹ ΕΥΠΟΡΙΟ	Διό]δοτος Εὐπορίο[υ.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου. Ηὗρον αὐτὴν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου.

Κ. Σ. Π.

3100.	3100.
ΑΡΙΣΤΙΩΝ	Ἀριστίων.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸν εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων.

Κ. Σ. Π.

3101.	3101.
ΕΡΜΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Ἕρμιος χρηστός.

Ἐπὶ τμήματος μικρᾶς στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ **1856** Σεπτεμβρίου **30** εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, εἰς τὰς ἐκεῖ ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι **25** 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς **17** 0/0. Τὸ κάτω μέρος τῆς στήλης, τὸ μετὰ τὴν ἐπιγραφήν, ἐλλείπει. Ἡ παραλήγουσα τοῦ *Ἕρμιος* ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένη τῷ Ι *Ἕρμιος*, ὥσπερ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **1083** τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου· ἐν ταῖς περισσοτέραις δὲ τῶν ἐπιγραφῶν τῇ ΕΙ γράφεται, ὡς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **1057** ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. **1878**· καὶ τὸ μὲν *Ἕρμιος* σπανιώτερον εὕρηται, τὸ δὲ *Ἕρμος* καὶ *Ἕρμας* συνεχέστερον.

Κ. Σ. Π.

3102.	3102.
ΦΙΛΟ W	Φίλο[ς (ἢ Σί]φιλο[ς). W

Ἐπὶ μολυβδίνου δίσκου μικροῦ κυκλοφεροῦς. Ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους ἔχει τὴν παροῦσαν ἐπιγραφήν, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου ἀστέρα ἐντὸς κοίλου, ὃν περικυκλοῦσι δύω κυκλοφερεῖς γραμμαί· ἔχει δὲ ὁ ἀστὴρ οὗτος ἓξ μεγάλας ἀκτίνας, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἑτέρας ἓξ μικράς. Πρὸς τὸ ἄνω μέρος ὑπάρχουσι δύω ὀπαί, δι' ὧν ἐκρέματο τὸ παράσημον τοῦτο, ἡ διάμετρος τοῦ ὁποίου εἶναι 0/0 7, τὸ δὲ πάχος 1/5 τοῦ χιλιοστοῦ. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀκτίνων φέρει στιγμάς. Εὑρέθη εἰς τὴν Θήραν ἐντὸς τάφου, ὡς εἶπέ μοι ὁ λαβὼν τοῦτο Κ. Ἰωάνν. Βαρβαρίκος. Τοιούτου εἴδους ἀριστεῖον εἶναι καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Τελαμῶνος τοῦ τύπου τοῦ Ἀριστίωνος, ἔργον τοῦ Ἀριστοκλέους, περὶ οὗ ἐγράψαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι σελ. **127**. Τοιούτου εἴδους μολύβδινα ἀριστεῖα εὑρέθησαν καὶ ἐν Σπάρτῃ καὶ ἐν Μαραθῶνι ἐν τῷ ἐκεῖ τύμβῳ ἢ σωρῷ, περὶ ὧν θέλομεν ἀναφέρει ἀλλαχοῦ, περιγράφοντες τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος ἑκάστου.

Κ. Σ. Π.

3103.	3103.
ΣΙ ΔΗ ΚΑ ΕΙ Γ	Σι[λβία Δη[μητρίου Κα . . . Εἰ[τεέως γ[υνή.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὸ εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, εἰς τὰς ἐκεῖ ἀνασκαφάς.

Τοῦ εἰς τὴν **4** γραμμὴν ἀναφερομένου Δήμου ἡ ἄρχουσα γράφεται ἐνταῦθα διὰ τῆς ΕΙ, ὡς εἰς τὰς ὑπ'

ἀριθ. 20 καὶ 410 τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος. καὶ ἐν τα ῖς ὑπ' ἀριθ. 2, 10 καὶ 71 τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥὸσς *(Die Demenn. von Attica)* καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 172, 174 καὶ 647 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου· ἐν ἄλλαις δὲ ἡ ἄρχουσα τοῦ Δήμου τούτου τῷ Ι γράφεται.

Κ. Σ. Π.

3104.

Ε ‾
ΓϹΡ · · · ΤΩΝ ΣΤΑΤΗΡΑΣ
ΝΤ · · · · ΑΙΤΟΣΒΟΛΟΕΝΤΡΟ · ·
ΚΑΙΤ · · · ΝΑΕΠΙΤΩΝΝΟΜΙΜ · ·
ΟΙΣΑΙ · · ΕΛΚΟΣ ΛΥΤΤΙΩΝ
ΑΙ ΤΗΝ ΑΒΙ ΔΑΤΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ Α
ΝΑΠΥΤΙΟΝ ΚΑΙ ΛΑΤΟΝ ΚΑΙ ΑΡΕΓΣ
ΑΙ ΤΑΝΒΡ · ΤΟΜΑΡΤΙΝ ΚΑΙ ΤΟΣΑ · Λ
ΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΜΑΧΙΑΙ ΚΑΙ ΙΣΟΠΟ · · ·
ΘΗ ΚΑΙ ΓΕΙ ΑΜΜΕΝΟΙΣ ΕΣ ΤΟΝ
ΙΩΤΟΣ ΒΟΛΟΕΚΤΙΟΣ ΟΥΤΕΝ ΠΟΛΕΜ
ΕΡΕΜΙΝ ΑΥΤΩΝ ΠΕΡ ΤΕ ΘΙΝΩΝ ΚΑΙ
ΝΗΣΙΩ ΚΑΘΩΔΕ ΚΑ ΣΥΝΘΥΟΜΕΘΑ ΚΑΙ
ΠΙ ΓΡΑΨΙΩΤ · · · · ΚΡΕΣ · · ΟΥΔΕ ΑΨΑ
· ΕΣ ΣΥΛΙΕΣ ΣΥΛ · · · ΡΚΟΝ Δ
ΠΗΙ ΜΕΝΠΟΝ · · · · · · · · · · ΧΙΟΝΤ
ΥΤΤΩΝΘΑΥ · · · · · · · · · · · ·

3104.

· · · · · · · · · · · · ε · · · · · · · · · ·
· · · · ἀ]γορ[ὰ τού]των στατῆρας · · · · · ·
· · · · ντ · · [κ]αὶ το[ὺ]ς βο[υ]λο ἐν τρο · · · ·
· · · · καὶ τ[ὸν ἕ]να ἐπὶ τῶν νομίμ[ων · · · ·
· · · · οισαι · · ελκος Λυττίων · · · · · ·
· · · · κ]αὶ τὴν Ἀβιδατὰν καὶ τὴν Ἄ[ρτεμιν καὶ
Ἀπόλλω]να Πύτιον, καὶ Λατὸν, καὶ Ἄρε[α, καὶ Ἀφροδίτην, κ]αὶ τὰν Βρ[ι]τόμαρτιν καὶ το[ὺ]ς ἄ[λ]λ[ους θεοὺς
· · φι]λία καὶ συμμαχίαι καὶ ἰσοπο[λιτεῖαι · · ·
ἐψηφίσ]θη καὶ γε[γρ]αμμένοις ἐς τὸν [ἅπαντα χρόνον ·
· · ιώτο[υ]ς βο[υ]λο ἔκτιος οὔτ' ἐν πολέμ[ῳ · · ·
· · · ερεμιν αὐτῶν περ[ὶ] τε θινῶν καὶ · · · · ·
· · · νησίῳ καθ' ᾧδε κα[ὶ] συνθυόμεθα καὶ · · ·
· · ἐ]πὶ γραψιῶτο · · · · κρεσ · · οὐδὲ ἄψα[σθαι
· · · · ες συλίες συλ · · · ὅ]ρκον δ[οῦναι · · ·
· · ·]πῆ μὲν πόν[ον · · · · χιον τ · · · · ·
· · · Λ]υττῶν θαυ[· · · · · · · · · · ·

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 28 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 33 0/0, τὸ πλάτος 29 0/0, καὶ τὸ πάχος 18 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα· εἰσὶ δὲ βαμμένα ἐρυθρά. Τὸ κάτωθεν μέρος τῆς πλακὸς μένει κενὸν 0/0 5.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην τυπώσας ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques*, ὑπ' ἀριθ. 691, σελ. 273 δὲν ἤθελον δημοσιεύση καὶ αὖθις ἂν συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ κείμενον μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρετήρουν διαφορὰν, καὶ ἔλλειψιν οὐ μόνον γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ μιᾶς ὁλοκλήρου γραμμῆς, τῆς ἑνδεκάτης.

Τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω Γ ΤΩΝ ΣΤΑΤΗΡΑΣ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΓϹΡ · · · · ΤΩΝ ΣΤΑΤΗΡΑΣ.

Τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ξ ΚΑΙ ΝΑΕΤΙ ΤΩΝ ΝΟΜΙ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι τοιαύτη ΚΑΙ Τ. . . ΝΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΟΜΙΜ.

Τὴν 4 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΟΙΞ ΚΟΞ ΛΥΤΤΙΩΝ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΟΙΞΑΙ . . ΕΛΚΟΞ ΛΥΤΤΙΩΝ.

Τῆς 5 γραμμῆς τὸ πρῶτον γράμμα γράφει Ε ὁ Κ. Ῥαγκ. οὕτως ΕΙΤΗΝ ΑΒΙΔΑΤΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ Α,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΙ ΤΗΝ ΑΒΙΔΑΤΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ Α.

Τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΑΝ ΚΑΙ ΞΥΜΑΧΙΑΙ ΚΑΙ ΙΞΟΠΟ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως \ΙΑ (ἤτοι φιλία) ΚΑΙ ΞΥΜΜΑΧΙΑΙ ΚΑΙ ΙΞΟΠΟ.

Τὴν 11 γραμμὴν οὕτω γεγραμμένην ἐπὶ τοῦ λίθου ΕΡΕΜΙΝ ΑΥΤΩΝ ΠΕΡ ΤΕ ΘΙΝΩΝ ΚΑΙ ὅλως παρέλειψε.

Τὴν 13 γραμμὴν (Ῥαγκ. 12) γράφει οὕτω ΠΙ ΓΡΑΨΙΩΤ . . Ͻ . . ΙΦΕΞ . . ΟΥΔΕ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΠΙ ΓΡΑΨΙΩΤ . . . . . ΚΡΕΞ . . ΟΥΔΕ ΑΨΑ.

Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι Δωρικῇ διαλέκτῳ γεγραμμένη, ἀναφέρεται δὲ εἰς τὴν Κρήτην, ἔνθα ἡ Βριτόμαρτις μεγάλως ἐτιμᾶτο.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναφέρει περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ πόλεως τῶν Λυττίων, ἣ καὶ *Λύκτος* ἐκαλεῖτο καὶ *Λύττος*, διότι (κατὰ τὸν Στέφανον τὸν Βυζάντιον) ἔκειτο ἐπὶ ἄκρας, τὴν δὲ ἄκραν οἱ Κρῆται *Λύττον* καλοῦσι (Βυζ. εἰς Λύκτος), καὶ ὁ μὲν Ὅμηρ. Ἰλ. Β. ϛίχ. 647, καὶ ὁ σχολιαστὴς αὐτοῦ Εὐστάθιος *Λύκτον* γράφουσι. Τὴν γραφὴν ταύτην ἠκολούθησεν ὁ πιστὸς ὀπαδὸς τοῦ Ὁμήρου Στράβων (Βιβλ. 10, 176)· ὁ Πολύβιος δὲ *Λύττον*, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ νεωστὶ εὑρεθείσῃ ἐν Κρήτῃ ἐπιγραφῇ, ὁμοίως καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ἐπιγρ. 3104) *Λύττος* γράφεται, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν ὁρκομοσίαν τῶν Δρηρίων κατὰ Λυττίων «μὴ μὰν ἐγὼ πόκα τοῖς Λυττίοις καλῶς φρονήσειε κ.τ.λ.» Ἡ ἐπιγραφὴ φαίνεται ἐγράφη εἰς Κρήτην καὶ ἐπέμφθη εἰς Ἀθήνας· ἀναφέρει δὲ συμμαχίαν Ἀθηναίων καὶ Λυττίων.

Κ. Σ. Π.

3105.

ΟΦ
ΤΗΞΑΙΕΙΞ
ΗΞ/ΟΥΝΑΙ
ΜΑΤΩΝΑΛ

3105.

. . .] ὁ φ[. . . ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα
ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ σ]τῆσαι εἰς [τὸ Πρυτανεῖον,
τὸ δὲ ἀνάλωμα τῆς στήλ]ης [δ]οῦναι [τὸν ταμίαν
. . . . ἐκ τῶν ἀναλω]μάτων ἀλ[. . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1829 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στεῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι αὕτη εἶναι μέρος Ψηφίσματος. Κ. Σ. Π.

3106.

ΩΙΛΟΞ
ΑΞΞΙ

3106.

Ζ]ωΐλος
Ἄσσι[ος.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Κ. Σ. Π.

3107.

ΟΞΦΙΛΟΧ

3107.

. . . . ος Φιλόχ[ωρος.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 8 εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τῆς στήλης εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Κ. Σ. Π.

3108.

Φ <
Δ=ΡΚΙΠΠΟΥ
ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ

3108.

Ἀριστο]φ[άνη]ς
Δ[ε]ρκίππου
Κοθωκίδης.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1856 Νοεμβρίου 15 πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς τὰς ἐκεῖ γενομένας ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς.

Τὸ ἄνωθεν τῆς πρώτης γραμμῆς μέρος τῆς στήλης δὲν σώζεται, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς πρώτης γραμμῆς ταῦτα μόνον τὰ γράμματα Φ < φαίνονται. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0|0.

Τὸ εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα *Δέρκιππος* εὕρηται ἅπαξ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν Ἀθηναϊκῶν Νεωρίων. *Δέρκιππος Κόπρειος*, ὃς συνετριηράρχησε Κριτοδήμῳ τῷ Ἐνδίου, καὶ Θεοφράστῳ τῷ Ἐροιάδου (ὅρα Bœck Seewes σελ. 453), καὶ παρὰ Μενάνδρῳ.

Τὸ εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν ἐγχαραγμένον Ο εἶναι οὕτως ◇.

Κ. Σ. Π.

3109.

ΙΙΡΕΙΙ/LΙΣ
ΔΟΥΠΕΙΡΑΕΙΣ
ΑΝΕΘΕΣΑΝ

3109.

. . . . . ρει . . εις
. . . δου Πειραεῖς
ἀνέθεσαν.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1856 Νοεμβρ. 15 ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Κυβερνήσεως, αἳ ἐγένοντο πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 54 0/0, καὶ τὸ μῆκος 0|0 8. Ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ σωζομένου Βάθρου εἰκάζω, ὅτι τοῦτο ἐσύγκειτο ἐκ δύο τμημάτων, κειμένων τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου· εἶχε δὲ περισσοτέρας σειρὰς ἐπιγραφῆς.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν γέγραπται ἐπὶ τοῦ Βάθρου ΠΕΙΡΑΕΙΣ διὰ τοῦ Α μόνον, καὶ οὐχὶ ΠΕΙΡΑΙΕΙΣ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἵστατο ἄγαλμά τι, ὃ δύω ἢ καὶ περισσότεροι ἄνδρες ἐκ Πειραιῶς ἀνέθεσαν τῇ Ἀθηνᾷ. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 2.

Κ. Σ. Π.

3110.

ΙΙΊΑΑΦΡΟΔΕΙCΙΟΥ
ΘΜΟΝΕWΝ

3110.

. . . ιπα Ἀφροδεισίου
ἐξ Ἀ]θμονέων.

Ἐπὶ μικροῦ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 5, τὸ μῆκος 20 0|0, καὶ τὸ πλάτος 12 0|0. Τὰ γράμματα Δ, Σ, Υ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Δ, C, Υ, W. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ἀνάθημά τι, ὃ τῇ Ἀθηνᾷ ἀνέθεσαν. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

3111.

ʼ\ΣΙ
ΔΗΣΙ
ΡΑΤΗΣΙ
ΑΜ Α Σ
\ΙΙ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1856 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) εἶναι ἀκέραιον. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 11 0/0, τὸ πλάτος 0/0 9, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Αἱ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερόμεναι λέξεις ἅπασαι εἰσὶ δοτικῆς πτώσεως.

Κ. Σ. Π.

3112.

ΛΗΜΟΣ
ΕΡΑΝΠΑΡΘΕΝΟΝ
ⱶΘΥΟΥΙΡΡΩΝΟΣ
ΣΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΑ

3112.

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ) Δῆμος
. . . . . ἱ)ερὰν παρθένον
ἁγνὴν θυγατέρα Σκη)θύου Ἴρρωνος
εὐ)σεβείας ἕνεκα

Ἐπὶ Βάθρου (οὗ τὸ ἥμισυ μέρος σώζεται) λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ **1856** Νοεμβρίου **15** εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι **20** 0/0, τὸ πλάτος **33** 0/0, καὶ τὸ μῆκος **50** 0/0. Εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ ὑπάρχει κοῖλον τετράγωνον βάθους 0/0 **2**, καὶ πλάτους **10** 0/0, ἐφ' οὗ εἰσήρχετο ἡ βάσις τοῦ ἀναθήματος, ἤτοι τοῦ ἀνδριάντος τῆς Ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς, ἧς τὸ ὄνομα δὲν διετηρήθη εἰς τὸν λίθον. Ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ [Σκη]θύου Ἴρρωνος, τὴν ὁποίαν ἀνέστησαν εὐσεβείας ἕνεκα, *Ἴρρων* ὄνομα πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Παρατηρητέα ἡ ὀρθογραφία τοῦ Σκήθυος ἀντὶ Σκύθιος πρὸς εὐφημισμὸν γραφεῖσα, ὥσπερ καὶ τὸ Ἴρρων διὰ δύο ΡΡ ἀντὶ τοῦ Ἶρος, ὃς ὡς ἐπαίτης ἀναφέρεται ἐν Ὀδυσσείᾳ, καὶ παρὰ Λουκ. Νεκυομ., καὶ παρὰ Πλουτάρχ. περὶ τοῦ πῶς δεῖ τῶν ποιημάτων ἀκούειν. Εἰς τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον καὶ φαίνεται κάλλιστα ΙΡΡΩΝ, καὶ οὐχὶ ΙΕΡΩΝ.

Τὸ εἰς τὸ τέλος τῆς **4** γραμμῆς **Α** εἶναι γεγραμμένον μικρότερον τῶν ἄλλων γραμμάτων, διότι ἐπὶ τοῦ λίθου οὐκ ἦν τύπος, ὅπως χωρέσῃ καὶ αὐτὸ γραφὲν τῷ αὐτῷ μεγέθει, ὡς εἰσὶ καὶ τὰ λοιπὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι μέγεθος 0/0 **3**.

Κ. Σ. Π.

3113.

\ΙΟ'
ΑΡΑΤΟΣΔΗΜΟΥΠΡΟΣΤΟΥΣΒ..ΙΛΙΓ
\ΑΙΔΙΑΤΑΥΤΑΚΑΙΤΑΣΑΛΛΑΣΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΑΧΡΙ
ΣΕΝΟΔΗΜΟΣΠΟΛΙΤΕΙΑΙΑΥΤΟΝΤΕΚΑΙΤΟΥΣΥΟΥΣΑΥΤ
\ΚΑΙΕΣΤΕΦΑΝΩΣΕΝΘΑΛΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΠΑΛΙΝΧΡΥΣΩΙ
ΟΝΕΝΤΩΙΤΕΜΕΝΕΙΤΟΥΔΗΜΟΥΚΑΙΤΩΝΧΑΡΙΤΩΝΒΟΥΛΗΘΕΝΤΟ
ΩΙΓΕΝΕΙΤΗΣΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣΤΗΝΠΑΣΑΝΣΠΟΥΔΗΝΠΟΙΗΣΑΜΕ
.ΥΤΟΥΕΙΣΤΗΝΠΟΛΙΝΜΕΤΑΤΟΥΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΤΟΝΥΟΝΦΙΛΟ
ΥΣΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΕΝΙΕΡΟΙΣΚΑΙΔΙΑΛΕΙΠΟΝΤΕ
ΗΣΕΧΟΥΣΙΠΡΟΣΠΑΝΤΑΣΑΘΗΝΑΙΟΥΣΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩΣΠΡΟ
ΑΛΕΣΑΙΑΥΤΟΥΣΕΙΣΤΟΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝΕΠΙΤΗΝΚΟΙΝΗΝΕΣΤΙΑ
ΥΜΟΛΠΙΔΑΙΚΑΙΚΗΡΥΚΕΣΑΥΤΟΝΚΑΙΤΟΥΣΕΚΓΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥ
ΤΑΠΕΡΙΤΩΙΘΕΩΙΦΑΙΝΟΝΤΑΙΤΙΜΩΝΤ....Ο.ΦΙΛΟΤΙΜΟΥ
ΕΙΣΤΟΥΕΚΠΕΜΠΟΜΕΝΟΥΣΕΞΕΑΥΤΟ..........ΛΙΝ
ΣΙΝΕΞΩΝΟΙΣΠΟΝΔΟΦΟΡΟΙΕΚΠΕΜΠΟΝΤ..\ΝΕΣ..ΔΟ
ΣΑΥΤΟΥΦΙΛΩΝΙΔΗΝΚΑΛΛΙ.ΑΡΧΟΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ
ΝΩΙΩΙΠΑΤΡΙΟΝΕΣΤΙΝΣΤΕΦΑΝΟΥΣΤΟΥΣΕΑΥΤΩΝΚ
ΟΙΣΕΚΓΟΝΟΙΣΑΥΤΟΥΔΙΑΤΗΡΟΥΣΙΝΤΗΝΑΥΤΩΝ
ΑΙΚΑΙΑΛΛΟΑΓΑΘΟΝΟΤΟΥΑΝΔΟΣΩΣΙΝΑΞΙΟ
ΟΝΤΑΤΩΝΓΕΝΩΝΕΙΣ....ΔΕΙΑΙΩΝΕ
ΑΝ....Ι..ΟΙΗΣΑΣΘΑΙ...ΣΓΕΝΕ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. **2458**, σελ. **1232** δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν καθαρίσας τὸν λίθον καὶ πλύνας αὐτὸν δὲν παρετήρουν, ὅτι εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν παρεισέφρησαν μικρά τινα λάθη, εἴτε τῆς ἀντιγραφῆς εἰσὶ ταῦτα, εἴτε τοῦ τύπου. Προσπαθῶν τὴν ὅσον ἔνεστι ἀκριβῆ ἔκδοσιν τῶν ἀρχαίων μνημείων, χάριν τῆς ἐπιστήμης, οὐ φείδομαι κόπου· διὸ ἀνατυπώνω αὐτὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην, ἣν ἤθελον εὕρῃ ἡμαρτημένως, ἔστω καὶ μικροῦ, ἐκδοθεῖσαν.

Εἰς τὴν **14** γραμμὴν φαίνονται καθαρῶς ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΕΙΣ ΤΟΥ ΕΚΠΕΜΠΟΜΕΝΟΥΣ, ἔνθα ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων παρέλειψε τὸ Σ, γράψας ΕΙΣ ΤΟΥ ἀντὶ ΕΙΣ ΤΟΥΣ, ὡς παρέλειψε καὶ ἕτερον Σ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **3114** ἐκδοθησομένην ἐπιγραφήν.

Κ. Σ. Π.

3114.

NΛΙ
/ ΛΥΤΕΙΑΣΑΥ⁻
ΕΙΣΤΗΝΕΠΙΟΥΣΑΝΕΚ
ΨΑΙΔΕ·ΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣ/
ΑΤΟΝ··ΤΑΠΡΥΤΑΝΕΙΑΝΕΝ
ΝΕΙΚΑΙΣΤΗΣΑΙΤΗΝΣΤΗΛΗΝ
···ΠΑΡΑΤΗΝΕΤΕΡΑΝΣΤΗΛΗ
·ΟΤ⁻ΡΟΝΤΗΝΠΟΛΙΤΕΙΑΝΛΑ
···ΙΩΝΑΝΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ
ΕΤ·ΝΑΝΑΓΡΑΦΗΝΤΗΣΤΗΛΗΣΔ
·ΞΕ·ΑΣΤΗΝΚΑΙΤΟΥΣΤΡΙΤΤ
··Δ·ΔΡΑΧΜΑΣ

3114.

. . . . ν[ει]· [τὸ δὲ Ψήφισμα
Κ]λυτείας Αὐ[τίου δεῖ εἰσκαγαγεῖν
εἰς τὴν ἐπιοῦσαν Ἐ[κκλησίαν· ἀναγρά-
ψαι δὲ [τ]ό δε τὸ Ψήφισ[μα τὸν γραμματέ-
α τὸν [κα]τὰ Πρυτανείαν ἐν [στήλει λιθί-
ν]ει καὶ στῆσαι τὴν στήλην [ἐν Ἀκρο-
πόλει] παρὰ τὴν ἑτέραν στήλη[ν, ἔνθα
οἱ πρ]ότ[ε]ρον τὴν πολιτείαν λα[βόντες Ἀ-
θηνα]ίων ἀναγεγραμμένοι [εἰσίν· εἰς
δὲ] τ[ὴ]ν ἀναγραφὴν τῆ[ς] στήλης δ[οῦναι
τὸν Ἐ]ξε[τ]αστὴν καὶ τοὺς Τριττ[υάρχους
ΔΔ]Δ[Δ] Δραχμάς.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1856 Νοεμβρίου 20 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτῆς. Κάτωθεν εἰσὶ τύποι δύω στεφάνων ἐλαίας· ἐντὸς τοῦ μὲν ἑνὸς ἐστὶν ἡ ἐπιγραφὴ *ὁ Δῆμος Ἀριστόλαν*, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ αὕτη *ὁ Δῆμος Σώστρατον*. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 50 0/0, τὸ πλάτος 37 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9, ἡ διάμετρος δὲ τῶν στεφάνων εἶναι 15 0/0, ἐφ' ὧν φαίνεται ἴχνος γραμμῆς ἐρυθροῦ χρώματος.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναγινώσκεται εἰς τὸν λίθον [Κ]ΛΥΤΕΙΑΣ ΑΥ—. *Αὐτέας* κύριον ὄνομα εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 93 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. *Αὐτίας* δὲ διὰ τοῦ Ι εὕρηται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῇ εὑρεθείσῃ ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ, καὶ δημοσιευθείσῃ ὑπ' ἀριθ. 62 ὑπὸ τῶν τριῶν μελῶν τοῦ Ἀρχαιολ. Συλλόγου, Φυλλάδ. 2, ἀναφέρουσα οὕτω *Αὐτίας Ἀχαρνεὺς ἐπέδωκεν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως καὶ τὴν φυλακὴν τῆς χώρας* ΗΗ *[δραχμάς]*. Τὸ δὲ *Κλυτείας* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται οὕτω γεγραμμένον, *Κλειτέας* δὲ διὰ τῆς ΕΙ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1512 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἐκ τοῦ *Κλυτείας* παράγεται τὸ ὄνομα *Κλυτιάδης*, ὃ ἀναφέρεται παρὰ τοῦ Ἡροδότου βιβλ. 9, § 33.

Ἐκ τῶν γραμμῶν 6 καὶ 7 μανθάνομεν, ὅτι ἐν Ἀκροπόλει ἵσταντο δύω στῆλαι ἡ παροῦσα καὶ μία ἑτέρα ἀρχαιοτέρα, ἐν αἷς ἦσαν ἐγγεγραμμένοι οἱ λαβόντες τὴν πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων· ἵσταντο δὲ πιθανῶς αἱ στῆλαι αὗται ἐν Ἀκροπόλει οὐ μακρὰν τῆς θέσεως, ἐν ᾗ εὑρέθη ἡ παροῦσα, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ῥώμης καὶ τοῦ Καίσαρος· τὴν δὲ δαπάνην δι' ἀμφοτέρας τὰς ἀναγραφὰς ταύτας ἔδοσαν κατὰ τὸ ἥμισυ ὁ Ἐξεταστὴς καὶ οἱ Τριττύαρχοι. Τὴν ἀρχὴν ταύτην τῶν Τριττυάρχων εὕρομεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 41 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος. Περὶ Τριττύος καὶ Τριττυάρχων ἔπιθι καὶ τὰς ἐπιγραφὰς 1287, 1372, 1410 καὶ 1798 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ Δημ. περὶ Συμμορ. 10, καὶ κατὰ Μιδ. 6, καὶ ὑπὲρ Στεφ. 13. Αἰσχ. κατὰ Κτησιφ. Θ', 4, Πλουτάρ. καὶ Πλάτ. πολ. Ε', Πολυδ. 8, 109. Ἁρποκρ. εἰς Τρυττύς. Μέγ. Ἐτυμολ. Σουΐδ. εἰς Γεννῆται καὶ Φράτορες, καὶ Φωτίου Λεξικόν. Ἡ δὲ Ἀρχὴ Ἐξεταστὴς καὶ Τριττύαρχοι ὁμοῦ εὕρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1369 (γρ. 5) καὶ 1372 (σελ. 854) ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχ. Ἐφημ.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων παρέλειψεν ἓν Σ, γράψας ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗΝ ΤΗ ΣΤΗΛΗΣ, ἀντὶ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ.

Τὸ εἰς τὸν ἕνα στέφανον ἀναγινωσκόμενον κύριον ὄνομα ΑΡΙΣΤΟΛΑΣ εὕρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1467 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῇ εὑρεθείσῃ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ δημοσιευθείσῃ ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογ. Συλλόγου ὑπ' ἀριθ. 62· ὥσπερ δὲ ὁ εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν (62) ἀναφερόμενος Αὐτίας ὁ Ἀχαρνεύς, οὕτως καὶ Ἀριστόλας ὁ Ἑρχιεύς, τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς, ἔδοσεν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, καὶ τὴν φυλακὴν τῆς χώρας ΗΗ δραχμάς.

Εἰς τὸν δεύτερον στέφανον ἀναγινώσκεται κύριον ὄνομα ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ. Ὁ Σώστρατος οὗτος ἴσως εἶναι ὁ ἐπὶ Ἀντικλέους Ἄρχοντος Διαιτητής, ὃν σὺν πολλοῖς ἄλλοις Διαιτηταῖς ἐστεφάνωσεν ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων (ὅρα τὴν ὑπ' ἀριθ. 725 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχ. Ἐφημ.), καὶ ὃς ἦν Κόπρειος τὸν δῆμον. Κ. Σ. Π.

3115.

ΧΑΡΙΑΣΦΙΛΟΚ
ΑΝ ΑΝΤΙΟ
ΝΙ ΠΑΝΤΑΚΛΗΣΚΕ
ΛΕΠΤΙΝΗΣΕΥΡ
\Α ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ
ЭΕ
ΒΟΥΛΗ
ΗΜΟΣ
ΑΚΟΝΤΙΣ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 2483 ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ ἀνατυπώσω καὶ αὖθις, διότι καθαρίσας καλῶς ἐξ ἀσβέστης τὸν λίθον ηὗρον, ὅτι εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ λίθου (τῷ θεωμένῳ) ὑπάρχουσι τὰ τέσσαρα ταῦτα γράμματα

ΑΝ
ΝΙ
\Α
ЭΕ

ἅπερ δὲν ἐφαίνοντο τότε, καὶ τὰ ὁποῖα εἰσὶ λείψανα τεσσάρων ἑτέρων σειρῶν, αἵτινες εἰσὶν ἐν ἑτέρῳ τμήματι λίθου διακεκαμμένου ἐκ τοῦ παρόντος, ἐφ' οὗ ἡ παροῦσα ἐπιγραφή.

Τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς δευτέρας γραμμῆς τῆς ὑπ' ἀριθ. 2483 ἐπιγραφῆς εἶναι Α οὕτως ΙΝΑ καὶ οὐχὶ Ο, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς. Κ. Σ. Π.

3116.

ΜΟΥΣΑΙΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΤΑΡΣΕΥΣ

3116.

Μουσαῖος
Ἀρτεμιδώρου
Ταρσεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1856 Νοεμβρίου 20 εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ Ὠδείου

Ηρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, εἰς τὰς ἐκεῖ ἀνασκαφὰς διὰ τὴν ὁδοποιΐαν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 65 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0. Ἴσως ὁ τάφος τοῦ Μουσαίου τούτου ἦν ὑπὸ τὸν λόφον τὸν καλούμενον *τοῦ Μουσαίου*, ἐφ' οὗ τὸ Μαυσωλεῖον τοῦ Φιλοπάππου, διότι ἡ στήλη ἐκ τοῦ μέρους τούτου μετεκομίσθη.

Κ. Σ. Π.

3117.	3117.
Ρ Ι	Φι[άλαι
𐅃 ΑΡ	Π . ἀρ[γυραῖ
ΥΠΟΧΑ	ὑπόχα[λκαι
ΩΤΑΣ 𐅄	. . . ωτας 𐅄
ΠΙΝΑΞΑΡ	Πίναξ ἀρ[γυροῦς
ΠΙΝΑΞΕΤΕΡ	Πίναξ ἕτερ[ος
ΠΙΝΑΞΕΤΕΡϹ	Πίναξ ἕτερ[ος
ΧΕΡΝΙΒΕΙΟΝ	Χερνίβειον
ΧΕΡΝΙΒΕΙΟΝ	Χερνίβειον
𐅅ΗΗΗΗΔΔΔΔ	𐅅ΗΗΗΗΔΔΔΔ
ΟΙΝΟΧΟΑΙΑΡ	Οἰνοχόαι ἀρ[γυραῖ
ΧΗΗΗ𐅄ΔΔΔ ΙΙ	ΧΗΗΗ𐅄ΔΔΔ ΙΙ
ΦΙΑΛΑΙΑΡΓΥΡΑΙ	Φιάλαι ἀργυραῖ
ΟΙΝΟΧΟΑΙΑΡΓΥ	Οἰνοχόαι ἀργυ[ραῖ
ΤΕΝΕΚΙΟ	. . τενεκιο . .
ΛΟ	. . . λο . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1856 Νοεμβρίου 20 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἀριστερὸν εἶναι γωνιῶδες καὶ ἀκέραιον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 13 0/0.

Μετὰ τὴν 3 γραμμὴν μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0/0 3. Μετὰ τὴν 10, 0/0 2. Μετὰ τὴν 13, 0/0 4, καὶ μετὰ τὴν 14 ὡσαύτως· ἄνωθεν τῆς 15 γραμμῆς ὑπῆρχε καὶ ἑτέρα, ἥτις ἐξηλήφθη ἐπίτηδες κατ' αὐτοὺς τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ κατ' εἶδος καὶ κατὰ σύμπαν τῶν ἀναθημάτων τῆς Ἀθηναίας πιθανῶς.

Κ. Σ. Π.

3118.	3118.
ΦΑΙΝΙΠΠ	Φαίνιππ(ος, ἢ Φαινίππ(η.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1856 Νοεμβρίου 21 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀνασκαφάς, τὰς διὰ τὴν ὁδοποιΐαν. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον ἐκ τοῦ ἄνω δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ μέρους. Ἄνωθεν τῶν γραμμάτων μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 5. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 2. Φαίνιπποι πολλοὶ ἀναφέρονται παρά τε τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι, καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ἀπαντῶνται. Τίς δὲ τούτων εἶναι ὁ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης Φαίνιππος ἀγνοοῦμεν.

Κ. Σ. Π.

3119.	3119.
Λ Υ Σ Ι Σ Τ	Λυσίστ[ρατος, ἢ Λυσιστ[ράτης, ἢ Λυσιστ[ράτη
ΙΛΟΣΤΙΑ	Φ]ιλοστ[ρ]ά[του.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1856 Νοεμβρίου 19 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ

Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 14 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Κ. Σ. Π.

3120.	3120.
` I L \ Λ Υ Λ Ο Σ	. . . . Α)ὖλος (ἀνέθηκεν)

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Ἐλευσινίου. Εὑρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον πρὸς τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 9, τὸ μῆκος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 23 0/0. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 5.

Κ. Σ. Π.

3121.	3121.
Ν Α Υ Κ Λ Η Σ Δ Η Μ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Α Θ Μ Ο Ν Ε Υ Σ	Ναυκλῆς Δημοστράτου Ἀθμονεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1856 Νοεμβρίου 30 πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, τὰς διὰ τὴν ἐπιπέδωσιν τῆς διὰ Κοίλης ὁδοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἓν μέτρον καὶ 15 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 40 0/0. Κύριον ὄνομα *Ναυκλῆς* εὕρηται ἐν τρισὶν ἐπιγραφαῖς, ὧν τὴν μὲν ἀρχαιοτέραν, Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐγγεγραμμένην, ἐδημοσίευσα ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι*, ὑπὸ σελ. 505· αἱ δὲ ἕτεραι νεώτεραι δύω, Ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐγγεγραμμέναι, εἰσὶν ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχίου, ὑπ' ἀριθ. 172. Κ. Σ. Π.

Περὶ τῆς Κωπαΐδος λίμνης, καὶ τινων παρακειμένων ἀρχαίων πόλεων.

Ἡ ἀποξηρανθεῖσα αὕτη λίμνη ἔχει περίμετρον, κατὰ τὸν Στράβωνα (1), ὀγδοήκοντα καὶ τριακοσίων σταδίων, ἢ τεσσαράκοντα ἑπτὰ μιλίων· ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι διαφόρως ἐκ τῶν πλησιοχώρων μερῶν καὶ ποταμῶν τῶν εἰς αὐτὴν ῥεόντων λαμβάνουσα τ' ὄνομα. Οἱ μὲν γὰρ *Ὀρχομένιον* ἐκ τοῦ παρακειμένου Ὀρχομενοῦ (2), *Ἁλιάρτιον* δὲ ἐκ τῆς παρ' αὐτὴν πόλεως Ἁλιάρτου ἄλλοι ἔλεγον (3)· *Κηφισσίδα* ἐκ τοῦ ἐκδίδοντος αὐτῇ Κηφισσοῦ, ἀρχομένου ἐκ Λιλαίας τῆς Φωκέων, καὶ *Λευκωνίδα* (4) ἐκάλεσαν αὐτὴν ἐκ τοῦ λευκοῦ χρώματος, ὅπερ ἥ τε φύσις τῆς γῆς αὐτῆς καὶ τὸ ὕδωρ παρεῖχον αὐτῇ· ὑπερενίκησε δὲ τὸ ὄνομα Κωπαῒς ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ἀρχαιοτάτης πόλεως *Κῶπαι* καλουμένης, ἧς τὰ ἐρείπια εὐτυχῶς ἔτι φαίνονται. Ἡ λίμνη αὕτη καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν αὐτῆς ἔχει πεντήκοντα φάραγγας ἢ χάσματα. Τὰ κυριώτερα δὲ τούτων εἰσὶ δώδεκα· καλοῦνται δὲ ταῦτα νῦν οὕτω. α') Μεγάλη καταβόθρα, ἧς τὸ ἄνοιγμα νῦν ἐνεργεῖται· β') ἡ Μπίννα προχωροῦσα ὑπογείως 150 μέτρα, εἶτα τὸ ἄνοιγμα τοῦτο διαιρεῖται εἰς μικροτέρας ἄλλας ὀπὰς, εἰς ἃς σῶμα ἀνθρώπινον οὐ δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ· γ') ἡ τοῦ Μετοχίου εὐρυχωροτάτη οὖσα καὶ αὐτή· δ') ἡ τοῦ Παλαιομύλου· ε') ἡ τῆς Τοπόλιας (5)· ς') ἡ τοῦ Στροβίτζη· ζ') ἡ τῆς Πέτρας (Τιλφοῦσα)· η') ἡ τοῦ Μωλαΐκου· θ') ἡ εἰς τὴν Δαύλιαν οὖσα ἀρκετὰ εὐρύχωρος· ι') ἡ εἰς τὸν ἅγιον Βλάσιον· ια') ἡ τῆς Καρδικένης καὶ ιβ') ἡ εἰς τὴν θέσιν καλουμένην *Βρυσικά*. Τὰ σχηματίζοντα δὲ τὴν λίμνην ταύτην ὕδατα εἰσὶ τὰ μὲν ποταμῶν, ὡς τὰ τοῦ Κηφισσοῦ, τοῦ Μέλανος, τοῦ Τρίτωνος, τοῦ Περμησσοῦ καὶ τοῦ Ὀλμειοῦ, οἱ ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος συμβάλλουσιν αὐτῇ· τὰ δὲ τῶν ἐννέα φρεάτων κειμένων πρὸς τὸ ἀνατολικο-νότιον τῆς λίμνης, ἃ ἄλλοτε ἀνέβρυον ὕδωρ ἄφθονον ἐν αὐτῇ, *Μάτια* δὲ οἱ ἐγχώριοι καλοῦσιν· εἰσὶ δὲ ταῦτα ἔτι καὶ νῦν πλήρη ὕδατος.

---

(1) Βιβλ. θ', § 27 καὶ § 90. (2) Plin. nat. Hist. XVI. 36. (3) Πίνδ. Ὅμηρ. Παυσαν. Βοιωτ. 24. (4) Στέφ. Βυζάντ. εἰς λέξιν Κῶπαι. (5) Ἡ λέξις αὕτη εἶναι Σλαβική, σημαίνει δὲ τὴν Ἰτέαν.

Ἡ λίμνη αὕτη νῦν (20 Σεπτ. 1856) εἶναι κατάξηρος, καὶ πλῆθος ἰχθύων νεκρῶν κεῖνται ἔτι ἐπὶ τοῦ κοίτους αὐτῆς· οἱ δὲ ῥηθέντες ποταμοὶ δὲν ἔχουσι πλέον ἀρκετὸν ὕδωρ, ὅπως ἐκβάλλωσιν εἰς αὐτήν. Πρὶν τῆς ἀποξηράνσεως αὐτῆς τὸ ὕδωρ ἦν ἄφθονον καὶ τοσοῦτον, ὥστε τὸ ἐν αὐτῇ ἀρχαῖον πολισμάτιον *Κῶπαι* καλούμενον, περὶ οὗ Ὅμηρος μνείαν ποιεῖται (1) ἔμενεν ὅλως ἀπρόσιτον τῷ θεατῇ, προσιτὸν δὲ μόνον τῷ πλέοντι νηΐ. Τὸ πολισμάτιον τοῦτο ὅλον τετείχισται λίθοις πολυγώνοις τοῦ τρόπου τοῦ καλουμένου *κυκλωπικοῦ*, καὶ οἱ μὲν λίθοι εἰσὶ μικρότεροι τῶν τῆς Τιρύνθου, ὁ δὲ τρόπος τοῦ οἰκοδομήματος ὁ αὐτός. Ἡ πρὸς βορρᾶν θύρα αὐτοῦ ἐστὶ μικροτέρα τῆς πρὸς νότον· ἀμφότεραι δὲ σώζουσιν ἔτι καὶ νῦν ἑπτὰ δόμους μεγάλων πλίνθων, λίθου μελανοειδοῦς. Τὰ τείχη ἦσαν ὕψους εἴς τινα μέρη ἓξ μέτρων, τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ ὕψους τούτου νῦν κατέῤῥιπται, καὶ οἱ λίθοι κεῖνται παρ' αὐτῷ· τὸ νότιον τεῖχος ἔχει δύω πυλίδας πλησίον ἀλλήλαις. τὸ δὲ πόλισμα ἔσωθεν γέμει οὐ μόνον λίθων παντοίου μεγέθους, ἀλλὰ καὶ θάμνων ἄγνου, ῥάμνου καὶ φλώμου· ἐν δὲ τοῖς ἐρειπίοις αὐτοῦ, κατ' ἐμὴν γνώμην, κρύπτονται ἀρχαιοτάτων αἰώνων γηραιὰ λείψανα, ἤτοι Βωμοὶ καὶ Βάθρα, μάλιστα ἐν τῷ τεμένει τῷ πρὸς τὸ βορειο-δυτικὸν τοῦ πολίσματος φαίνονται ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἴχνη τινὰ τούτων· ἀντικρὺ δὲ τοῦ πολίσματος τούτου πρὸς τὸ νοτιο-δυτικὸν τῆς λίμνης, τοῦ τε Τρίτωνος ποταμοῦ καὶ Μέλανος τὰς ἐκροάς, φαίνονται ἐκτὸς τῆς γῆς ἴχνη μικρὰ ἐγχωμένης πόλεως ἀρχαίας, εἴτε τῆς πόλεως Ἀθήνης εἰσὶ ταῦτα, εἴτε τῆς Ἐλευσῖνος, ἅς, λέγεται, Κέκροπα οἰκίσαι, ὅτε τῆς Βοιωτίας ἐπῆρξεν. Ἡ ἀνακάλυψις τούτων καὶ ἡ τῶν παρὰ τῷ Ὀρχομενῷ ἐντὸς τῆς λίμνης λειψάνων δέονται καὶ χρόνου πολλοῦ, καὶ δαπάνης οὐ σμικρᾶς· εἰ κατορθωθῇ τὸ μέγα ἔργον τῆς διοχετεύσεως τῶν ὑδάτων τῶν ῥηθέντων ποταμῶν, καὶ ἡ παῦσις τῆς ἀναβρύσεως τῶν ἐν τῇ λίμνῃ φυσικῶν φρεάτων, τότε ἔσεται καὶ ἡ διὰ τῆς ἀνασκαφῆς καὶ καλλιεργείας ἀνακάλυψις τῶν παλαιοτάτων τούτων πόλεων, ὧν νῦν ἀμυδρὰ ἴχνη φαίνονται, ὥσπερ ἀνεφάνησαν ταῦτα καὶ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ὅτε ὁ Μεταλλευτὴς Κράτης ἐξεκάθαρε τινὰ τῶν ἐμφραγμάτων τοῦ ὀχετοῦ τούτου.

Πρὸς δὲ τὸ βορειο-ἀνατολικὸν μέρος τῆς λίμνης ἐντὸς ῥευματίου τοῦ ὄρους Πτώου, πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς τὴν πόλιν Λάρυμναν τῆς Βοιωτίας ἄγουσαν, ἐπὶ μήκους γῆς ὡς τριάκοντα σταδίων, ὑπάρχουσι κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν δέκα ἓξ φρέατα τῷ λίθῳ αὐτῷ λελατομημένα, σχήματος τετραγώνου, ὧν τὸ πλάτος δύο μέτρων Γαλλικῶν, καὶ μῆκος τὸ αὐτὸ, τὸ δὲ βάθος ἀνάλογον ἔχουσι τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἤτοι βαθύτερα, ἔνθα ἡ ἐπιφάνεια ὑψηλοτέρα, ἀβαθῆ δὲ, ἔνθα αὕτη ταπεινοτέρα ὑπάρχει. Τὰ φρέατα ταῦτα συγκοινωνοῦσιν ὑπογείως δι' ὀχετοῦ εὐρυτάτου ἢ χάσματος σχισμένου τῷ λίθῳ· ἐντεῦθεν δὲ ἤδη ὡς ἐκ τεχνικοῦ τινος ὑπογείου ῥείθρου (2) ἐξέῤῥεε τὸ ὕδωρ τῆς λίμνης εἰς τὰς Λαρύμνας καὶ τὴν ἐκεῖθεν θάλασσαν. Ὅτε δὲ τῷ ῥείθρῳ τούτῳ ἔγχωμα ἐγένετο, μέρος ὕδατος διὰ φυσικοῦ τινος πόρου εἰς τὴν ὀπὴν, τὴν καλουμένην *Κεφαλάρι (Ἀγχόη)*, πρὸ ὀλίγου καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι ἐκχύετο. Οἱ δὲ παλαιοὶ, ἐγχωμένων τῶν πόρων τούτων ἀνεκάθαρον τὰ ἐμφράγματα, καὶ τὸ ὕδωρ ἅπαν τοῦ βαθυῤῥείτου Κηφισσοῦ εἰς τὴν θάλασσαν ἔῤῥεεν. Ἐγένετο δὲ τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, κατὰ πιθανωτέραν γνώμην, τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις, ὅτε τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Βοιωτίας τῷ ἰσχυρωτέρῳ τῶν τότε κατά τε πλούτῳ καὶ δόξῃ οἴκῳ τῶν Μινυαδῶν συνενοῦτο, ἀρχιτεκτονούντων τοῦ ἔργου τῶν τότε περιφημοτέρων τεχνιτῶν Τροφωνίου καὶ Ἀγαμίδου, οἳ καὶ θείων τιμῶν, διὰ τὴν τῆς τότε τέχνης ὑπεροχὴν αὐτῶν ἔτυχον. Τὸ βάραθρον ἔκτοτε πολλάκις ἐφράχθη καὶ πολλάκις ἠνοίχθη διὰ τῶν ῥηθέντων φρεάτων. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου ἐγχωμένου καὶ αὖθις τοῦ ὀχετοῦ τούτου, Κράτης ὁ Χαλκιδεὺς ἀνακαθαίρων τὰ ἐμφράγματα ταῦτα ἐπαύσατο, στασιασάντων τῶν Βοιωτῶν.

Διελθόντες δὲ τὸ ῥευμάτιον, ἐν ᾧ τὰ φρέατα καὶ ἡ ὁδὸς, ἥτις τὸ πάλαι ἁμαξωτὸς ἦν, ἧς ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται ἐγχαραγμένα ἴχνη τῶν τροχῶν τῶν ἁμαξῶν, εἰσὶν ἐρείπια πλεῖστα τῆς τε πόλεως Λαρύμνης τῆς Βοιωτικῆς καὶ τῶν τειχῶν αὐτῆς, ὧν δόμοι ἓξ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐπίκεινται. Ἐντὸς δὲ τῆς πόλεως εἰσὶ λείψανα ναῶν καὶ οἰκιῶν, καὶ βωμοὶ, καὶ βάθρα ἐντειχισμένα μικρὰ ἀναφαίνονται, καὶ ὁ λιμὴν εὐρυχωρότατος εἰς δύο διήρηται, καὶ νεωσοίκων ἴχνη ὑπάρχουσι, καὶ ἡ πόλις κατερημωθεῖσα ἅπαξ καὶ μὴ κατοικηθεῖσα θησαυρὸν ἀρχαιοτήτων κρύπτει· ἀνεῦρον δὲ ἐν τοῖς ἐρειπίοις, οὐ μακρὰν τῆς ἐκεῖ διατηρουμένης λάρνακος, δύω γυμναστικὰς ἐπιγραφὰς, ἃς θέλω δημοσιεύσῃ μετὰ ταῦτα.

---

(1) Ἰλ. Βιβλ. στίχ. 502. (2) Στρ. θ', § 18.

Ἡ δὲ τελεία ἀποξήρανσις τῆς Κωπαΐδος ἐγένετο, κατ' ἐμὴν γνώμην, τῇ μὲν ἐκ τῆς ἀνομβρίας, καὶ ὡς ἐκ τούτου τῆς παύσεως τῶν ἐκδιδόντων εἰς αὐτὴν ποταμῶν, κυρίως δὲ ἐκ τῆς φύσεως τῆς χώρας, διότι, κατὰ τὸν Στράβωνα καὶ τὰ φαινόμενα νῦν, ὑπάντρου καὶ σηραγγώδους οὔσης κατὰ βάθος τῆς τῶν Βοιωτῶν γῆς σεισμοὶ γενόμενοι ἐξαίσιοι (ὡς οἱ ἐν Θήβαις τὸ 1853), τοὺς μὲν ἔφραξαν τῶν ὑπὸ γῆν πόρων, τοὺς δὲ ἀνέῳξαν· τὴν εἰκασίαν μου ταύτην ἐνισχύει ἔτι ἡ διήγησις τῶν παρὰ τὴν λίμνην οἰκούντων Βοιωτῶν, οἳ εἶπόν μοι, ὅτι μετὰ τοὺς κατὰ τὰς Θήβας σεισμούς, τὰ ὕδατα πρὸς τὸ νότιον τοῦ Ἀκραιφνίου ἤρξαντο ἐλαττοῦσθαι καθ' ἡμέραν ἄχρι τῆς τελείας ἀποξηράνσεως (1).

Περὶ τοῦ τίνι τρόπῳ ἐν καιρῷ πολυομβρίας (ἂν ἡ λίμνη πάλιν ἐπαυξηνθῇ, ἐμφραχθέντων τῶν τε φυσικῶν μυχῶν καὶ τοῦ σχιστοῦ ῥείθρου, ὃ ὁ Κράτης ἀνεκάθαρε) δύναται ἡ λίμνη αὕτη ὅλως νὰ ἐκλείψῃ, καὶ τὰ ὕδατα ἀκολύτως νὰ ἐξέρχωνται.

Ἐκ τῶν 50 φυσικῶν καταβόθρων ἡ εὐρυτέρα εἶναι ἡ ἐπωνομαζομένη νῦν *Μεγάλη*. Τὸ στόμιον τοῦ σπηλαίου τούτου ἔχει ὕψος 20 περίπου μέτρων Γαλλικῶν, καὶ πλάτος 13. Τὸ σπήλαιον τοῦτο διεῤῥάγη κατὰ τὸ ἔσωθεν 150 περίπου μέτρων, μετρουμένων ἀπὸ τὸ στόμιον αὐτοῦ· λίθοι καὶ χώματα πεσόντα ἔφραξαν τὴν φυσικὴν δίοδον αὐτοῦ. Ἐκ τῆς ἐργασίας, ἣν ἡ Κυβέρνησις νῦν ἐνείργησεν ἐκεῖ ἐξήχθη, ὅτι ἐκτὸς τῶν καταπεσόντων ἐγχωμάτων, ἐντὸς τῶν μυχῶν τῆς γῆς, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ἐμφράγματα τῶν φυσικῶν σωλήνων τῶν ὑπὸ γῆν, καὶ εἶναι μὲν δύσκολον τὸ καθάρισμα τούτων, εὐκολότερον δὲ τὸ τοῦ ὀχετοῦ τοῦ Τροφωνίου καὶ Ἀγαμίδου, περὶ οὗ ἀναφέραμεν ἀνωτέρω, ἀρχομένου τοῦ ἔργου ἐκ τοῦ ἀντιθέτου τοῦ στομίου μέρους, ἤτοι ἀπὸ τὸ φρέαρ, τὸ παρὰ τὸ *Κεφαλάρι* καλούμενον, τὸ πρὸς τὴν Λαρύμναν τὴν Βοιωτικήν, περὶ οὗ ἀναφέραμεν. Οὕτως ἡ ἐργασία αὕτη δὲν θέλει διακοπῇ οὐδὲ τὸν χειμῶνα, διότι τὰ τῆς λίμνης ὕδατα, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἐπληρώθη αὕτη, δὲν διαβαίνουσι διὰ τοῦ ὀχετοῦ τοῦ Τροφωνίου, ὅταν τὸ ἔμπροσθεν μέρος αὐτοῦ χωθῇ, ἢ ἐν τῷ στομίῳ αὐτῷ, ἢ ἐν τῷ πρώτῳ φρέατι, τὸ πρὸς τὴν λίμνην.

Ὑπάρχει δὲ καὶ ἕτερος τρόπος τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαΐδος καὶ τῆς ἐκρύσεως τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν Μέλανος καὶ Τρίτωνος οὐχὶ λίαν δύσκολος, ὁ ἀκόλουθος.

Πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως Ἀκραιφνίου (νότιον Κωπαΐδος) κάτωθεν τῶν βράχων αὐτοῦ ὑπάρχει ῥευμάτιον, ὅπερ ἐκ τῆς κοίτης τῆς Κωπαΐδος διείργεται νῦν ὑπὸ ἀμπέλου καὶ τεχνικοῦ τινος φράγματος ἐκ τῶν πετρῶν τῆς Ἀκροπόλεως Ἀκραιφνίου. Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ῥευματίου τούτου ὑπάρχει ὕψωμα γῆς μήκους ὡσεὶ πέντε σταδίων, καλούμενον νῦν *Ῥάχη* τῆς Καρδίτζας. Μετὰ τὸ ὕψωμα τοῦτο (τὴν ῥάχην) ἕπεται βαθύτατον ῥεῦμα (ἔργον φυσικόν), φέρον τὸ ὕδωρ τῶν ὄμβρων πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν λίμνην καλουμένην *Ὑλική*, νῦν δὲ *Γλυκέρι*· αὕτη περιστοιχεῖται ὑψηλοῖς ὄρεσι, πληρωθεῖσα δὲ ἐκχέει τὰ ὕδατα αὐτῆς εἰς τὴν νοτιοτέραν αὐτῆς λίμνην *Ἅρμα* τὸ πάλαι καλουμένην, νῦν δὲ *Παραλίμνη*· ἐκ ταύτης δὲ τὰ ὕδατα ἐχύνοντο ὡσαύτως εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀμφότεραι δὲ αὗται αἱ λίμναι, ὅσον καὶ ἂν πλημμυρήσωσι, δὲν φέρουσιν οὐδεμίαν ζημίαν εἰς τὰς παρακειμένας γαίας, διότι περικυκλοῦνται ὑψηλοῖς ὄρεσι. Ἀνασκάψαντες δὲ τὸ ὕψωμα τοῦτο (τὴν ῥάχην) καὶ τάφρον πέντε ἢ ἓξ μέτρων βάθους καὶ ἀναλόγου πλάτους ποιήσαντες τὰ ὕδατα τῆς λίμνης εὐκόλως εἰς τὸ ῥηθὲν ῥεῦμα θέλουσιν ἐκπίπτει. Παρατηρήσας ἀκριβῶς τὸ ὕψωμα τοῦτο (τὴν ῥάχην) εἶδον, ὅτι αὕτη ἐκ χώματος μόνου σύγκειται· τὸ δὲ ἄνοιγμα αὐτῆς δὲν εἶναι δύσκολον.

Κ. Σ. Π.

---

(1) Οἱ ἐγχώριοι οἱ περὶ τὴν Βοιωτίαν κατοικοῦντες διηγοῦνται ἐκ παραδόσεως αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ ὁ Παυσανίας μᾶλλον συνεπτυγμένως ἀναφέρει (ὅρα Παυσαν. Βοιωτικ. κεφ. 38, σελ. 222, τόμ. 5, ἔκδ. Clavier), ὅτι εἷς δυνατὸς ἄνθρωπος ποιμὴν ποτε, ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ τότε ἐκεῖ ἀδίκως βασιλεύοντος, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ζημιώσῃ αὐτὸν καὶ νὰ ὑστερήσῃ τῆς εὐφορίας τοῦ μεγάλου καὶ εὐρυχώρου πεδίου τῶν Κωπῶν ἔχυρε τὰ ποίμνια αὐτοῦ, καὶ διὰ τῶν ἐρίων αὐτῶν, χωμάτων καὶ πετρῶν ἔφραξε τὸ ῥεῖθρον. Ἔκτοτε δὲ ἐγένετο ἡ λίμνη Κωπαΐς, καὶ ὁ Βασιλεὺς οὕτως ἀπώλεσε τὴν ἐκ τῆς γῆς ταύτης εὐτυχίαν αὐτοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφημερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἐτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Τὰς περὶ νεωρίων ἐπιγραφὰς, δημοσιευθείσας ὑπὸ τοῦ Κ. Βοικχίου ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Κ. Λ. Ῥὸσς δὲν ἤθελον δημοσιεύση καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὸ δημοσιευθὲν ἀντίγραφον τοῦ Ῥὸσς μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν εὕρισκον εἴς τινα μέρη διαφορὰν καὶ ἔλλειψιν ὁλοκλήρων γραμμῶν. Καὶ ἄλλοτε ἐσημείωσα, ὅτι ἀναδημοσιεύων ἐπιγραφὰς ἐκδοθείσας δὲν πράττω τοῦτο, εἰμὴ μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν ἐπιστήμην, καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο.

Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εὑρέθησαν τὸ 1834 Σεπτ. 12 ἐν τοῖς ἀνοιγομένοις θεμελίοις τοῦ νῦν ἐν Πειραιεῖ Τελωνείου. Αὗται ἦσαν ἐγχαραγμέναι ἐπὶ μεγάλων πλακῶν λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Τὰς πλάκας ταύτας μεταγενεστέρως, κοιλάναντες κατὰ τὸ μέσον, μετεχειρίσθησαν ὡς ὑδραγωγοὺς, θέσαντες τὰς ἐπιγραφὰς εἰς ἐπαφὴν τῆς γῆς· ὅτε δὲ ταύτας οἱ ἐργάται ἀνεσήκωσαν ἐθλάσθησαν αὗται εἰς διάφορα κομμάτια, βλαφθεῖσαι ἀπό τε τὸν χρόνον καὶ τὴν τοσούτων αἰώνων ἰκμάδα τῆς γῆς. Τὰ κόμματα τούτων μετέφερον ἀμέσως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καλουμένην Μεγάλη Παναγία, ἥτις κατέχει τὴν θέσιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἥρας, ἐν τῷ τετραγώνῳ τοῦ Ἀδριανοῦ, καὶ ἥτις τότε μοὶ ἐχρησίμευσεν ὅπως συναθροίσω ἐντὸς αὐτῆς Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν· καὶ ἀντέγραψα ἀμέσως, ἃ δημοσιεύω νῦν διὰ τὸν λόγον, ὃν ἀνέφερον. Τὰ γράμματα τῶν ἐπιγραφῶν εἰσὶ μικρὰ, ἐξαιρουμένων ὀλίγων τινῶν γραμμῶν, καὶ ἐγγεγραμμένα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὐχὶ ῥαβδωτὰ, διὰ τοῦτο καθίσταται δύσκολος ἡ διὰ τῆς τυπογραφίας ἀκριβὴς διατήρησις τῆς θέσεως τῶν γραμμάτων.

3122. (Βοιχγ. 11.)

. . . . ΙΣ

. . . . / . . . . .
. . . . ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
. . . . ΠΙ ΝΑΥΣ
. . . . Ι
. . . . ΙΠΗΔΕΣ ΤΟΙ
. . . . ΙΜΟΙ
(κενὸν 0/0 1.)
. . . ΑΚΟΝΤΟΡΙΩΝ ΕΝ ΝΕ
ΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΣΚΕΥΗ ΞΥΛΙΝΑ = ΠΙΙΙΙ
ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ ΕΝ ΝΕΩ
. . . ΕΙ ΡΙΟΙΣ ΣΚΕΥΗ ΞΥΛΙΝΑ
ΤΡΙΑΚΟΝΤΟΡΙΩΝ = ΠΙΙΙΙ
ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΑΜΙΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑ
. . . Η ΤΟΥΣ ΕΙΤΕΑΙΟΥ ΑΠΕΛΑΒΟ
ΜΕΝ ΣΚΕΥΗ ΞΥΛΙΝΑ ΤΕ ΤΡ
ΗΡΩΝ ΤΑΡΡΟΥΣ ΕΠΙ
ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = ΠΙΙΙΙ
ΠΗΔΑΛΙΑ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = Δ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ ΕΠΙ
ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = Δ
. . . ΤΟΥΣ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = ΠΙΙΙΙ
. . . . ΟΥΣ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = ΠΙΙ
. . . . ΑΣ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = ΠΙΙ
(κενὸν 0/0 1.)
. . . . ΡΑ ΤΑΜΙΟΥ ΑΝΤΙΦΩΝ
. . ΣΕΡΧΙΩΣ ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ
. . ΕΥΗ ΞΥΛΙΝΑ ΤΕ ΤΡΗΡΩΝ
. ΗΔΑΛΙΑ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = ΙΙ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ
ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΒΕΙΣ : ΙΙ
(κενὸν 0/0 1.)
Ν ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΣΚΕΥΗ ΞΥΛΙΝΑ ΤΕ ΤΡΗΡΩΝ
ΤΑΡΡΟΥΣ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = ΙΙ
. ΗΔΑΛΙΑ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = Π
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ
ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = Π

ΙΣ
ΝΙΚΙΟΥ ΚΥΔΑΝΤΙΔ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΑΡΧΕΝΕΩΕΡΓΟΝ = ΧΡΗΔ
ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ ΑΝΤΙΣΘΕΝΟ
ΚΥΘΗΡΡΙΟΣ ΑΠΟ ΤΗΣ
ΚΥΘΗΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟ
ΕΡΓΟΝ : Ρ = ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ
ΑΧΑΡΝΕΩΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ
ΕΥΡΥΜΕΔΩΝ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ
ΑΧΑΡΝΕΥΣ ΦΥΛΑΚΟΣ
ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΥΡΑΣ ΛΥΣΙΚΛΕΙ
ΔΟΥ ΕΡΓΟΝ ΤΟ ΚΑΘ ΑΥΤΟΥΣ
ΗΗΗΗΔΔΠΗΙΙΙΙ = ΤΟΥΤΟ
ΚΑΤΕΒΑΛΟΜΕΝ ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ
ΤΟΙΣ ΕΠ ΑΡΙΣΤΟΦΩΝΤΟΣ ΑΡΧΟΝ
ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ ΑΧΑΡΝΕΩΣ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ ΤΡΩΙΛΟΣ
ΑΧΑΡΝΕΥΣ ΤΟ ΚΑΘ ΑΥΤΟΝ
Ο ΠΡΟΣΩΦΕΙΛΕΝ ΑΠΟ ΤΗΣ
ΑΥΡΑΣ ΛΥΣΙΚΛΕΙΔΟΥ ΕΡΓ
ΗΗΔΗΗΗΙΙ = ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ
ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΚΥΘΗΡΡΙ
Ο ΠΡΟΣΩΦΕΙΛΕΝ ΑΠΟ ΤΗΣ
ΚΥΘΗΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟ
ΕΡΓΟΝ : ΔΔΔΔΠΗΗΗ
ΤΟΥΤΟ ΠΡΟΣΚΑΤΕΒΑΛΟΜΕΝ
ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ ΤΟΙΣ ΕΠΙ
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
Σ ΥΝΠΑΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΟΥ ΕΙΣΕΠΡΑΞΑΜΕΝ
[ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΑΛΟΜΕΝ ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ]
ΧΧΧΧΡΗΔΔΔΔΠΗΗΗ
ΚΑΙ Ο ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΠΑΡΑ
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝ
ΤΩΝ ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ : ΔΔΔΗΙΙΙ
ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ ΝΕΩΡΙΩΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙΣ ΤΟΙΣ ΕΠΙ
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ

ΕΧΟΝΤΑΣ ΚΟ . . ΝΑ . . . ΦΛΥ
ΕΠΙ ΤΑΣ ΑΚΑΤΟΥΣ ΤΑ . . . ΜΟ
ΣΙΑΣ ΠΗΔΑΛΙΑ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΝ Ε . . . ΑΙΟΝ
ΤΑΜΙΑΝ ΤΡΙΗΡΟ . ΙΚΩΝ
ΛΑΒΟΝΤΑ ΤΟΙΣ ΑΝΔΡΑΠΟΔΟΙΣ
ΕΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΑΝ ΤΟΙΣ ΤΟΝ
ΚΡΗΜΝΟΝ ΚΑΘΑΙΡΟΥΣΙΝ
ΚΑΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ
Ο ΕΙΠΕΝ ΚΑΛ . ΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΘΟΡΙΚΙΟΣ Ι . ΤΟΥΣ : ΡΠΙ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ Ε . Σ ΤΟΣ ΤΑΔΙΟΝ
ΗΙΡΗΜΕΝ . ΙΣ ΚΕΡΑΙΩΝ
ΞΥΛΑ : ΔΔΔΠΙΙ
ΙΣΤΟΥ . ΔΔΔΠΙ : ΚΑΤΑ ΨΗΦΙΣ
ΜΑ ΒΟ . ΛΗΣ Ο ΕΙΠΕ ΚΑΛΛΙ
ΣΤΡ . ΤΟΣ ΘΟΡΙΚΙΟΣ ΚΩΠΑΣ
ΛΕΟ . . ΠΗΔΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ
ΑΔΟΚΙΜΟΥΣ ΛΑΒΟΝΤΑ
ΤΟΙΣ ΑΝΔΡΑΠΟΔΟΙΣ ΤΑ
ΜΙΑΝ ΤΡΙΗΡΟΠΟΙΙΚΩΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΝ ΕΙΤΕΑΙΟΝ
ΚΑΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ
Ο ΕΙΠΕΝ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΘΟΡΙΚΙΟΣ = ΗΗΗΗΠΙ
Σ ΚΕΥΟΘΗΚΑΣ ΞΥΛΙΝΑΣ
ΣΚΕΥΕΣΙΝ ΤΡΙΗΡΩΝ ΗΗΡΔΔΠΙΙΙ
ΝΕΩΣΟΙΚΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΕΝΟΙ
ΚΑΙ ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟΙ
ΗΗΗΡΔΔΙΙ
ΤΟΥΤΩΝ ΜΟΥΝΙΧΙΑΣΙΝ
ΡΔΔΔΙΙ
ΕΝ ΖΕΑΙ : ΗΡΔΔΔΔΠΙ
ΕΝ ΚΑΝΘΑΡΟΥ ΛΙΜΕΝΙ
ΡΔΔΔΔΙΙΙΙ
ΔΙΦΘΕΡΑΙ ΑΔΟΚΙΜΟΙ ΕΠΙ
ΤΗΙ ΣΚΕΥΟΘΗΚΗΙ : ΠΙ
ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΣΚΕΥΗ
ΤΑ ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΤΑ ΟΥ ΔΟΚΙΜΑ
Π . ΡΕΔΟΜΕΝ ΥΠΟΖΩΜΑ ΤΩΝ
Π . ΛΑΙΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

ΚΟΝΤΟΥΣ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = ΙΙ

(κενὸν 10 0/0.)

Α ΔΕ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΚΑΙ ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ ΣΚΕΥΗ
ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ
ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ Ε Π Ι Ν Α Υ Σ ΣΥΝ
ΑΙΣ Η ΒΟΥΛΗ ΥΠΕΞΩΣΕΝ Η
ΕΠ ΕΥΑΙΝΕΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΗΗ𐅄ΠΙ = ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟ
ΛΕΙ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : Η
. Ν ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ = ΗΗ𐅄ΠΙ
ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΥΠΟΞΩΜΑ
ΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ = Η
ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΙΣΤΙΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ ΣΥΝ ΤΩΙ
ΠΑΛΑΙΩΙ = ΗΗ𐅄ΔΔΔΠΙΙΙ
. ΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΕΠΙ ΝΑΥΣ = Η
. Ν ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
. ΙΣΤΙΑ ΣΥΝ ΤΩΙ ΠΑΛΑΙΩΙ
. ΠΙ ΝΑΥΣ = ΗΗ𐅄ΔΔΔΠΙΙΙ
. ΟΥΤΩΝ ΛΕΠΤΑ = 𐅄ΔΔΙΙΙΙ
. . . ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΙΣΤΙΑ
. . . ΝΑΥΣ = Η
. . . . ΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
. . . ΕΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΗΗ𐅄ΔΔΙ
. . . Ν ΜΗΡΥΜΑΤΩΝ ΚΑΛΩΙ
. . . Ν = ΙΙΙ = ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟ
. . . ΤΟΠΕΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ = Η
. . . . ΑΡΑ ΤΑΜΙΟΥ ΕΥΠΟΛΕ
. . . ΜΥΡΡΙ = ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ
. . . ¯ΙΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ = Π
. . . . . ΑΡΑ ΤΑΜΙΟΥ ΛΕΩΤΡΕ
. . . \Υ ΚΡΩΠΙΔΟΥ ΑΠΕΛΑ
. . . . . ΤΟΠΕΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΙΙ

(κενὸν 0/0 2.)
ΤΡΙΗΡΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΙΠΠΗΓΟΥΣ
ΕΙΣ ΠΛΟΥΝ ΔΟΘΕΙΣΑΣ
ΕΚ ΤΩΝ ΝΕΩΡΙΩΝ Ο ΔΗΜΟΣ
ΕΨΗΦΙΣΑΤΟ ΑΥΤΑΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΣΚΕΥΗ ΚΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟ Ν
ΑΧΡΗΣΤΟΥΣ ΓΕΓΟΝΕΝΑΙ
ΚΑΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ Α ΔΗΜΑ
ΔΗΣ ΔΗΜΕΟΥ ΠΑΙΑΝΙ : ΕΙΠΕ
Γ Ν ΩΜΗΝ ΑΥΣΙΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΝ
ΗΣ ΕΤΡΙΗΡΑΡΧΕΙ ΑΠΟΛΛΟ
ΔΩΡΟΣ ΔΙΟΦΑΝΟΥΣ ΓΑΡ . . .
ΣΚΕΥΗ ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΕΝ . . . . .
ΤΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝ ΚΩΠΑ . . . . .
Α ΣΚΛΗΠΙΑΣ ΑΓΝΟΔΗΜΟΥ ΕΡΓ
ΗΣ ΕΤΡΙΗΡΑΡΧΕΙ ΑΛΚΙΜΑ
ΧΟΣ ΑΛΚΕΤΟΥ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΣΚΕΥΗ ΕΧΕΙ ΚΡΕΜΑΣΤΑ
ΕΝΤΕΛΗ ΤΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝ
ΚΩΠΑΣ : 𐅄Δ
ΚΑΛΛΙΞΕΝΑ ΧΑΙΡΙΩΝΟΣ ΕΡΓ
ΗΣ ΕΤΡΙΗΡΑΡΧΕΙ ΕΥΘΥΚΛΗΣ
ΚΤΗΣΙΟΥ ΔΕΙΡΑΔΙΩΤΗΣ
ΣΚΕΥΗ ΕΧΕΙ ΚΡΕΜΑΣΤΑ
ΕΝΤΕΛΗ ΠΛΗΝ ΥΠΟΒΛΗΜΑΤΟΣ
ΤΩΝ ΔΕ ΞΥΛΙΝΩΝ ΚΩΠΑΣ : 𐅄Δ

(κενὸν 0/0 2.)

Α ΡΙ ΘΜΟΣ ΤΡΙΗΡΩΝ ΤΩΝ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΕΜ ΠΛΩΙ ΟΥΣΩΝ
ΗΗΗ𐅄ΔΔΔΔΙΙ
ΤΟΥΤΩΝ ΕΜ ΠΛΩΙ : 𐅄ΙΙ
ΤΟΥΤΩΝ ΤΡΕΙΣ ΙΠΠΗ . . . Σ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΨΗΦΙΣΑΤΟ ΚΑΤΑ
ΠΟΛΕΜΟΝ ΑΧΡΗΣΤΟΥΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΑΙ
Τ Ε ΤΡΗΡΕΙΣ ΔΕΜΜΕΝ ΤΟΙΣ
ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΠΙΙΙ
Ε Μ ΠΛΩΙ ΔΕ : ΔΔ

ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΡΙΑΚΟΝ
ΤΕΡΟΥ ΚΑΛΩΙΔΙΑ ΑΔΟΚΙΜΑ
ΔΔΔΔ : ΠΟΔΕΣ : ΙΙΙ : ΥΠΕΡΑ = Ι
ΑΓΚΟΙΝΑ ΙΜΑΝΤΕΣ = ΙΙ
¯ΑΥΤΑ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩΙ ΟΙ
Κ . ΜΑΤΙ ΟΥ Ο ΣΙΔΗΡΟΣ
ΚΕΙΤΑΙ ΘΥΡΑΝ ΚΑΙΝΗΝ
ΜΟΝΟ . ΥΡΟΝ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΗΣ
. ΚΕ . . ΘΗΚΗΣ ΑΦΑΙΡΕΘΕΙΣΑΝ
Ν ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ
ΙΛΟΝΤΩΝ ΟΦΕΙΛΟΥΣ
ΙΟΝ ΕΚΑΣΤΟΣ
ΗΗΗΙΙΙ : ΤΟ ΑΝΑ
Ν ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚ
Ε . . . ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΩΝ ΤΩΝ
ΠΑΡΑ . . . ΥΑΣΘΕΙΣΩΝ
ΕΠΙ ΧΑΙΡΩΝΔΟΥ ΑΡΧΟΝΤ
ΤΩΝ ΕΝ ΚΑΝΘΑΡΟΥ ΛΙΜΕΝΙ
ΦΙΛΩΝ ΜΕΛΙΤΕΥΣ ΑΠΟ ΤΗΣ
ΑΝΘΗΡΑΣ ΑΡΧΕΝΗΙΔΟΥ ΕΡΓ
. . . . ΥΣΙΟΣ ΑΧΑΡΝΕΥΣ ΑΠΟ
ΤΗΣ ΕΥΔΙΑΣ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΡΓ
Φ . ΥΑΔΟΣ ΠΙΘΕΥΣ ΑΠΟ ΤΗΣ
ΠΟΛΥΑΡΙΣΤΗΣ ΑΓΝΟΔΗΜΟΥ ΕΡΓ

(κενὸν 0/0 2.)

. . ΟΙ ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ
. ΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ ΕΙΣΙΝ ΕΧΟΝ
ΤΕΣ ΕΙΣ ΠΛΟΥΝ ΕΝΤΕΛΗ
ΣΚΕΥΗ ΚΡΕΜΑΣΤΑ Η ΞΥΛΙΝΑ
ΟΣΟΙ ΜΕΝ ΚΡΕΜΑΣΤΑ
ΤΑΔΕ ΕΧΟΥΣΙΝ
ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ ΙΣΤΙΟΝ
ΤΟΠΕΙΑ ΥΠΟΒΛΗΜΑ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ
ΣΧΟΙΝΙΑ ΟΚΤΩ ΔΑΚΤΥΛΑ = ΙΙΙΙ
ΕΞ ΔΑΚΤΥΛΑ = ΙΙΙΙ
ΑΓΚΥΡΑΣ ΣΙΔΗΡΑΣ = ΙΙ
ΟΣΟΙ ΔΕ ΞΥΛΙΝΑ ΕΧΟΥΣΙΝ
ΤΑΡΡΟΝ ΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ ΙΣΤΟΝ

. . . . . ΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
. . . . . ΕΠΙ ΝΑΥΣ = ΗΗ𐅄ΔΔΔΠΙΙΙ
. . . . . ΗΡΥΜΑΤΩΝ
. . . . . ΔΙΩΝ : ΙΙΙ : ΚΑΙ
. . . . . ΟΠΟΛΕΙ ΤΟΠΕΑ
. . . . Σ : Η
. . . . . . ΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
. . . . . . ΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ
. . . . . ΥΣ : Η𐅄ΔΙΙ
. . . . Ν ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΠΑΡΑ
. . ΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ = Η
. . . ΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
. . ΡΑΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ
. . Ι ΝΑΥΣ = Η𐅄ΔΙΙ : ΚΑΙ
. . ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΠΑΡΑΡΥ
. . . Α ΤΡΙΧΙΝΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ = Η
. . . . ΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
. . ΡΑΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
. ΠΙ ΝΑΥΣ = ΗΗ𐅄ΔΔΔΠΙΙ :
ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΠΑΡΑ
ΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ = Η
. Ν ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ = ΗΗ𐅄ΔΔΔΠΙΙΙ
. . Ι ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΠΑΡΑΡΥ
. . ΤΑ ΛΕΥΚΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ = Η
. . ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ =
Η𐅄ΔΙΙΙΙ = ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ
. ΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ = Η
. . . ΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
. . ΤΑΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ
. 𐅄ΔΙΙΙΙ = ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ = Η
. . ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
. ΠΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ
. . ΔΔΔΙΙ : ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟ
. . Ι ΥΠΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : Η
. . . ΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
. . ΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ
. ΗΔΔΔΙΙ = ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟ
. . Ι ΥΠΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : Η
. . . ΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ

(κενὸν 0/0 5.)

ΚΑΙ ΤΑΔΕ ΠΑΡΕΛΑΒ . ΜΕΝ
ΕΝ ΤΩΙ ΟΙΚΗΜΑΤΙ ΤΩΙ . .
ΓΑΛΩΙ ΤΩΙ ΠΡΟΣ Τ . . Σ . . ΛΑΙΣ
ΑΓΚΥΡΑΣ ΣΙΔΗΡ . . . ΤΑΘ
ΜΟΝ ΜΝΑΙ : ΔΔ . . . ΔΕΣΜΑ
ΣΙΔΗΡΑ ΔΟΚΙΜ . . . . ΕΝ Ν . .
ΛΙΘΩΝ ΕΓΛΥΘΕΝ . . ΣΥΝ
ΤΩΙ ΜΟΛΥΒΔΩΙ ΑΡΙΘΜ
ΗΗΗΔΔΔΔΠ = ΗΛΩΝ ΣΤΑ . . ΟΝ
ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΚΕΥΟΘ . . . .
ΠΕΡΙΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΜΝΩ
ΚΑΙΝΩΝ : ΔΔΠΗΗ
Α ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟ Τ . .
ΣΚΕΥΟΘΗΚΗΣ ΠΕΡΙΓΕΝΟ
ΜΕΝΩΝ ΑΡΙΘΜΟΣ : ΔΔΙ
ΣΤΑΘΜΟΝ ΜΝΑΙ : ΔΔΔΠΙΙΙ
ΔΕΣΜΑ ΣΙΔΗΡΑ ΚΑΙΝΑ ΤΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΚΕΥΟΘΗΚΗΣ
ΠΕΡΙΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΑΡΙΘΜΟΣ
𐅄Π : ΚΑΙ ΓΟΜΦΟΣ ΕΙΣ
ΣΤΑΘΜΟΝ ΜΝΑΙ : 𐅄ΙΙ
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΩΝ ΚΕΡΑΜΙ
ΔΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΣΚΕΥΟ
ΘΗΚΗΝ ΠΑΡΑΙΕΤΙΔΕΣ
ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΛΕΟΝΤΟΝΚΕ
ΦΑΛΟΙ = ΙΙ = ΕΤΕΡΑΙ [ΗΓΕ]
ΜΟΝΕΣ ΛΕΟΝΤΟΚΕΦΑΛΟΙ ΙΙΙ
ΚΑΙ ΚΑΛΥΠΤΗΡΑΝ ΘΕΜΩΤΟΣ
ΕΤΕΡΑΙ ΚΕΡΑΜΙΔΕΣ ΕΞ . Υ
ΤΩΝ ΕΧΟΥΣΑΙ ΤΟΝ [ΚΑ]ΛΥ
ΠΤΗΡΑ ΗΓΕΜΟΝΕΣ : Ι . .
ΚΑΛΥΠΤΗΡΕΣ ΑΝΘΕΜΩΤΟΙ : ΙΙ
ΗΛΩΝ ΠΑΛΙΝΛΥΤΩΝ ΣΤΑΘ
ΜΝΟΝ ΜΝΑΙ : ΠΙΙΙΙ
ΥΠ ΑΛΟΙΦΗ ΕΜ ΦΙΔΑΚΝΙΩΙ
ΜΕΛΑΙΝΑ ΕΤΕΡΑ ΕΝ ΑΜΦΟΡΕΙ
ΜΕΛΑΙΝΑ ΕΤΕΡΑ ΛΕΥΚΗ ΕΝ
ΦΙΔΑΚΝΙΩΙ ΕΝ ΑΜΦΟΡΕΥΣΙ
ΔΥΟΙΝ ΛΕΥΚΗ ΑΝΦΙΔΕΑΙ . .
ΣΙΔΗΡΑΙ ΣΤΡΟΓΓΥΛΑΙ

ΚΕΡΑΙΑΣ ΚΟΝΤΟΥΣ

(κενὸν 0/0 3.)

ΟΣΟΙ ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ ΕΙΣΙΝ
ΕΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΠΛΟΥΝ
ΕΝΤΕΛΗ ΣΚΕΥΗ ΤΕ ΤΡΗΡΩΝ
ΞΥΛΙΝΑ Η ΚΡΕΜΑΣΤΑ
ΟΣΟΙ ΜΕΝ ΞΥΛΙΝΑ ΤΑΔΕ ΕΧΟΥΣΙ
ΤΑΡΡΟΝ ΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ ΙΣΤΟΝ
ΚΕΡΑΙΑΣ ΚΟΝΤΟΥΣ
Ο . . . . . ΚΡΕΜΑΣΤΑ
ΤΑΔΕ ΕΧΟΥΣΙΝ
ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ : ΙΣΤΙΟΝ
ΤΟΠΕΙΑ ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ
ΑΓΚΥΡΑΣ ΣΙΔΗΡΑΣ : ΙΙ
ΣΧΟΙΝΙΑ ΤΡΙΗΡΙΤΙΚΑ
ΟΚΤΩ ΔΑΚΤΥΛΑ : ΙΙΙΙ
ΕΞ ΔΑΚΤΥΛΑ : ΙΙΙΙ

(Τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου εἶναι κενὸν 55 0/0.)

. . . ΙΝΙΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ
. . . ΔΔΠΙΙ : ΚΑΙ ΟΚΤΩ ΔΑ
. . . ΛΟΝ = Ι = ΚΑΙ ΕΞ ΔΑ
. . . : Α ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΠΙΙΙΙ
. . . : ΔΑΚΤΥΛΑ : ΙΙ
. . . . ΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
. . . . ΙΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΗΔΔΔΔΙ
. . . . ΚΤΩ ΔΑΚΤΥΛΟΝ : Ι
. . . . ΞΔΑΚΤΥΛΑ
. . . . ΑΥΣ : ΠΙΙΙΙ
. . . . Ξ ΔΑΚΤΥΛΑ : ΙΙ
. . . . ΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
. . . . ΡΑΣ ΕΠΙ ΝΑΥΣ
. . . . ΔΔΔΠΙΙ :
. . . . ΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
. . . . ΡΑΣ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΗΗΗΔΔΔΠΙΙ

(κενὸν 0/0 4.)

. . . . Ν ΣΚΕΥΗ ΚΡΕΜΑΣΤΑ
. . . . . . ΕΛΑΒΟΜΕΝ ΚΑΙ
. . . . ΕΝ ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ
. . . . . . ΤΕ ΤΡΗΡΩΝ = Δ
. . . . . . ΗΡΩΝ : Δ
. . . . . . ΤΑ ΛΕΥΚΑ
. . . . . . ΩΝ : Δ
. . . . . . ΤΡΙΧΙΝΑ . . . .
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ ΤΕ ΤΡΗΡΩΝ : Δ
ΤΟΠΕΑ ΤΕ ΤΡΗΡΩΝ : Δ
ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΑΛΩΙΔΙΩΝ
ΜΗΡΥΜΑΤΑ : ΔΠΙΙΙ
ΙΜΑΝΤΑΣ = ΙΙ = ΑΓΚΟΙΝΑ
ΔΙΠΛΗΝ ΠΟΔΑΣ = ΙΙ
ΥΠΕΡΑΙ : ΙΙ : ΧΑΛΙΝΟΣ
ΑΓΚΥΡΑΙ ΤΕ ΤΡΗΡΩΝ : Δ
..ΙΣΤΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΑΜΙΟΥ ΛΕΩΤΡΕ
ΦΙΔΟΥ ΚΡΟΠΙΔΟΥ ΣΚΕΥΗ
ΤΕ ΤΡΗΡΩΝ ΤΑ ΔΕ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ : ΙΙ
ΙΣΤΙΑ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ : ΙΙ
ΤΟΠΕΙΑ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ : ΙΙ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ

ΑΠΟ ΚΛΕΙΘΡΟΥ : ΙΙΙΙ
ΚΛΕΙΘΡΑ ΑΠΟ ΤΩΝ ΣΚΕΥΟ
ΘΗΚΩΝ ΤΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝ ΔΔ
ΜΟΛΥΒΔΙΔΩΝ ΣΤΑΘΜΟΝ
ΚΑΙ ΜΟΛΥΒΔΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗΙ
ΤΑΡΠΗΙ ΤΑΛΑΝΤΑ . . ΜΝΑΙ
ΤΡΕΙΣ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ
ΞΥΛΙΝΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΓΛΥΦΟΥ
ΤΗΣ ΕΝΚΑΥΣΕΩΣ
ΠΛΑΙΣΙΑ ΚΑΤΑΠΑΛΤΩΝ
ΤΩΝ ΕΞ ΕΡΕΤΡΙΑΣ = ΔΙ
ΣΩΛΗΝΕΣ ΚΑΤΑΠΑΛΤΩΝ
ΔΙΙΙΙ : ΒΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑΠΑΛ
ΤΩΝ : ΠΙΙ : ΤΟΞΑ ΕΣΚΥΤΩ
ΜΕΝΑ : ΙΙ : ΣΚΟΡΠΙΩΝ
ΣΩΛΗΝΕΣ : ΠΙ : ΕΠΙΣΤΥ
ΛΙΑ : Π : ΤΡΟΧΙΛΟΙ : ΙΙΙ :
ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΩΜΑΤΟΣ
ΒΕΛΗ ΚΑΤΑΠΑΛΤΩΝ ΑΝ
ΚΙΔΩΤΑ ΚΑΙ ΑΠΤΕΡΩΤΑ
ΗΗΗΡΠ : ΚΑΙ ΗΚΙΔΩΜΕΝΑ
Ρ \ : ΣΧΙΞΑΙ ΒΕΛΗ ΚΑΤΑ
ΠΑΛΤΩΝ : ΔΔΔΔ . . . .
ΚΛΕΙ[Δ]ΕΣ ΛΑΚΩΝΙΚΑΙ : ΠΙ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ
ΚΕΧΡΗΜΕΝΑ : ΙΙΙ
ΤΟΥΤΩΝ ΡΑΚΩΔΕΣ : Ι
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΚΕΧΡΗΜΕΝΑ
ΛΕΥΚΑ ΟΥ ΔΟΚΙΜΑ : ΙΙ
ΠΑΡΑΡΥΜΑ ΚΑ
ΑΣΤΡΑ ΗΡΕΣ
\ΙΙΙΙ ΗΥΜΝ
. . ΚΩΜ . ΜΑ ΣΑΠΡ
ΕΝ ΤΗΙ ΑΡΧΑΙΑΙ ΣΚ
ΝΕΙΑ ΚΑΙΝΑ : ΔΔ
ΩΝ ΕΥΒΟΥΛΟΣ ΕΠΡ . . . .
ΤΟΥΤΩΝ ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ
ΠΕΝΤΩΡΥΓΑΝΕΙΩΝ
ΤΟΜΟΙ : ΙΙΙΙ =

(κενὸν 0/0 1.)

ΚΑΙ ΤΑΔΕ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΕΝ ΤΩΙ ΟΙΚΗΜΑΤΙ ΚΑΙ
ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ ΣΙΔΗΡΟΝ

ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ : ΙΙ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ : ΙΙ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ : ΙΙ
ΚΑΛΩΙΔΙΩΝ ΜΗΡΥΜΑΤΑ
ΕΚΑΣΤΗΣ : ΠΔΙΙΙ
ΙΜΑΝΤΕΣ : ΙΙ : ΑΓΚΟΙΝΑ
ΔΙΠΛΗΠΟΔΕΣ : ΙΙ
ΥΠΕΡΑΙ = ΙΙ = ΧΑΛΙΝΟΣ = Ι
ΑΓΚΥΡΑΙ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = ΙΙ
Κ ΕΦΑΛΑΙΟΝ ΩΝ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΚΑΙ ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΣΚΕΥΗ ΤΕ ΤΡΗΡΩΝ = ΔΙΙ
. ΑΙ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ
. ΚΕΥΗ ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΤΕ ΤΡΗΡΩΝ = Ι . . .
. ΠΟΣΩΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = ΠΙ
. . . ΙΑ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = ΠΙ
. . . . ΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ ΕΠΙ
. . . . ΗΡΕΙΣ : ΠΙ
. . . ΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ ΕΠΙ
. . . ΡΗΡΕΙΣ : ΠΙ
. . . . ΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ
. . . . ΗΡΕΙΣ = ΠΙ
. . . . Α ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ : ΠΙ
. . . . ΤΗΣ ΚΑΛΩΙΔΙΩΝ
. . . ΥΜΑΤΑ : ΔΠΙΙΙ
. . . . ΝΤΑΣ : ΙΙ : ΑΓΚΟΙΝΑ
. . . . ΑΝ ΠΟΔΑΣ = ΙΙ
. . ΕΡΑΣ : ΙΙ : ΧΑΛΙΝΟΝ
. . ΚΥΡΑΣ ΕΠΙ ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ : ΠΙ

(κενὸν 0/0 2.)

. . . . ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ
. . . ΔΟΣΑΝ ΣΚΕΥΩΝ ΑΡΓΥΡΙΟΝ
. . . . . ΛΕΙΔΟΥ ΣΙΦΝΙΟΥ
. . . ΡΟΝΟΜΟΣ ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΣ
. . . ΣΙΛΕΙΔΟΥ ΣΙΦΝΙΟΣ
. . . ΤΗΣΙΑΣ ΟΥΣ
. . . ΙΚΡΑΤΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
. . . ΗΗ𐅄ΔΔΔΔΠͰͰͰͰ

(Τὸ κάτωθεν τοῦ λίθου εἶναι κενὸν 0/0 4.)

ΠΑΛΑΙΟΝ ΑΜΑΣ : ΔΔΔΠ
ΔΙΚΕΛΛΑΣ : ΔΔΠΙΙ :
ΤΟΥΤΩΝ ΜΙΑ ΚΑΤΕΑΓΥΑ
ΣΚΑΛΙΔΑΣ = ΙΙ =
ΤΟΡΟΥΣ : ΔΔΔΙ

(Τὸ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἶναι κενὸν 35 0/0.)

. . . ἐπὶ τετρήρε]ις

Τάδε παρελάβομεν καὶ ἀπε]λ[άβομεν
ἐν νεωρίοις καὶ] παρέδομεν
κεραίας ἐ]πὶ ναῦς . . .
καὶ κεραίαν] Ι
τούτων θρ]ιπήδεστοι
καὶ ἀδόκ]ιμοι

τρι]ακοντορίων ἐν νε-
ωρίοις παρελάβομεν
σκεύη ξύλινα = ΓΙΙΙΙ
Καὶ παρέδομεν ἐν νεω-
. . . ει ρίοις σκεύη ξύλινα
τριακοντορίων = ΓΙΙΙΙ
καὶ παρὰ ταμίου Δημοκρά-
. . . η τους Εἰτεαίου ἀπελάβο-
μεν σκεύη ξύλινα τετρ-
ήρων, ταρρούς ἐπὶ
τετρήρεις = ΓΙΙΙΙ,
Πηδάλια ἐπὶ τετρήρεις = Δ
Κλιμακίδας ἐπὶ
τετρήρεις = Δ [illegible]
Κον]τοὺς ἐπὶ τετρήρεις = ΓΙΙΙΙ
Ἱστ]οὺς ἐπὶ τετρήρεις = ΓΙΙ [illegible]
Κεραί]ας ἐπὶ τετρήρεις = ΓΙΙ [illegible]

Καὶ πα]ρὰ ταμίου Ἀντιφῶν-
το]ς Ἐρχιῶς ἀπελάβομεν
σκ]εύη ξύλινα τετρήρων
Πη]δάλια ἐπὶ τετρήρεις = ΙΙ
Κλιμακίδας
ἐπὶ τετρήρεις : ΙΙ

Ἐ]ν νεωρίοις παρέδομεν
σκεύη ξύλινα τετρήρων
ταρρούς ἐπὶ τετρήρεις = ΙΙ
π]ηδάλια ἐπὶ τετρήρεις = Γ
κλιμακίδας
ἐπὶ τετρήρεις = Γ

. . . . τετρήρε]ις
Νικήρατος] Νικίου Κυδαντίδ[ης
ἀπὸ τῆς Ἐλευθερίας
ἀρχένεω ἔργον = Χ𐅅ΗΔ
Ἀντιφάνης Ἀντισθένο[υς
Κυθήρριος ἀπὸ τῆς
Κυθηρίας Ἀριστοκράτο[υ
ἔργον : 𐅄 = Χαριδήμου
Ἀχαρνέως κληρονόμοι
Εὐρυμέδων Χαριδήμου
Ἀχαρνεύς. Φύλακος
Χαριδήμου Ἀχαρνεύς·
ἀπὸ τῆς Αὔρας Λυσικλεί-
δου ἔργον τὸ καθ' αὑτοὺς
ΗΗΗΗΔΔΓ⊢ΙΙΙΙ = τοῦτο
κατεβάλομεν ἀποδέκταις
τοῖς ἐπ' Ἀριστοφῶντος Ἄρχον[τος.
Χαριδήμου Ἀχαρνέως
κληρονόμος Τρωΐλος
Ἀχαρνεὺς τὸ καθ' αὑτόν,
ὃ προσώφειλεν ἀπὸ τῆς
Αὔρας Λυσικλείδου ἔργ[ον
ΗΗΔ⊢⊢⊢ΙΙ = Ἀντιφάνης
Ἀντισθένους **Κηθύρρι[ος,**
ὃ προσώφειλεν ἀπὸ τῆς
Κυθηρίας Ἀριστοκράτο[υ
ἔργον : ΔΔΔΔΓ⊢⊢⊢⊢
τοῦτο προσκατεβάλομεν
ἀποδέκταις τοῖς ἐπὶ
Κηφισοφῶντος Ἄρχοντος.
Σύνπαν κεφάλαιον
ἀργυρίου, οὗ εἰσεπράξαμεν
[Καὶ κατεβάλομεν ἀποδέκταις]
ΧΧΧΧ𐅅ΗΔΔΔΔΓ⊢⊢⊢
Καὶ ὃ παρελάβομεν παρὰ
νεωρίων ἐπιμελητῶν
τῶν ἐπὶ **Ἀριστοφάνους**
Ἄρχοντος : ΔΔΔ⊢⊢ΙΙΙ
Τοῦτο παρέδομεν νεωρίων
ἐπιμεληταῖς τοῖς ἐπὶ
Κηφισοφῶντος Ἄρχοντος

. . . .
ἔχοντας Κόν[ωνα Ἀνα]φλύ[στιον
ἐπὶ τὰς ἀκάτους τὰ[ς δη]μο-
σίας πηδάλια
Δημοκράτην Ε[ἰτε]αῖον
ταμίαν τριηρ[οποιϊ]κῶν
λαβόντα τοῖς ἀνδραπόδοις
εἰς οἰκοδομίαν τοῖς τὸν
κρημνὸν καθαίρουσιν
κατὰ ψήφισμα Βουλῆς,
ὃ εἶπεν Καλλίστρατος
Θορίκιος ἱ[σ]τοὺς : 𐅄ΓΙ
καὶ τοῖς [ἐπὶ] τὸ στάδιον
ἠρημέν[ο]ις κεραιῶν
ξύλα : ΔΔΔΓΙΙ
ἱστού[ς] ΔΔΔΓΙ : κατὰ ψήφισ-
μα Βο[υ]λῆς, ὃ εἶπε Καλλί-
στρ[α]τος **Θορίκιος**, κώπας
δὲ θ[ρι]πηδέστους καὶ
ἀδοκίμους λαβόντα
τοῖς ἀνδραπόδοις τα-
μίαν τριηροποιϊκῶν
Δημοκράτην Εἰτεαῖον
κατὰ ψήφισμα Βουλῆς,
ὃ εἶπεν Καλλίστρατος
Θορίκιος = ΗΗΗΗΓΙ
Σκευοθήκας ξυλίνας
σκεύεσιν τριήρων ΗΗ𐅄ΔΔΓΙΙΙ
Νεώσοικοι οἰκοδομημένοι
καὶ ἐπεσκευασμένοι
ΗΗΗ𐅄ΔΔΙΙ
τούτων Μουνιχιᾶσιν
𐅄ΔΔΔΙΙ
ἐν Ζέᾳ : Η𐅄ΔΔΔΔΓΙ
ἐν Κανθάρου λιμένι
𐅄ΔΔΔΔΙΙΙΙ
διφθέραι ἀδόκιμοι ἐπὶ
τῇ σκευοθήκῃ : ΓΙ
Καὶ τὰ παλαιὰ σκεύη
τὰ κρεμαστὰ τὰ οὐ δόκιμα
π[α]ρέδομεν ὑποζωμάτων
π[α]λαιῶν αἰχμαλώτων

-ντοὺς ἐπὶ τετρήρεις = ΙΙ

Τ]ά δε παρελάβομεν
καὶ ἀπελάβαμεν σκεύη
κρεμαστὰ ἐν νεωρίοις.
Ὑποζώματα ἐπὶ ναῦς σὺν
αἷς ἡ Βουλὴ ὑπέζωσεν ἡ
ἐπ' Εὐαινέτου Ἄρχοντος
ΗΗ𐅄ΠΙ = καὶ ἐν Ἀκροπό-
λει ἐπὶ ναῦς : Η
Ἐ]ν νεωρίοις παρέδομεν
ὑποζώματα ἐπὶ ναῦς = ΗΗ𐅄ΠΙ
Καὶ ἐν Ἀκροπόλει ὑποζώμα-
τα ἐπὶ ναῦς = Η
Ἐν νεωρίοις παρελάβομεν
ἱστία ἐπὶ ναῦς σὺν τῷ
παλαιῷ = ΗΗ𐅄ΔΔΔΠΙΙΙ
Κ]αὶ ἐν Ἀκροπόλει ἐπὶ ναῦς = Η
Ἐ]ν νεωρίοις παρέδομεν
ἱστία σὺν τῷ παλαιῷ
Ἐ]πὶ ναῦς = ΗΗ𐅄ΔΔΔΠΙΙΙ
Τ]ούτων λεπτὰ = 𐅄ΔΔΙΙΙΙ
Καὶ] ἐν Ἀκροπόλει ἱστία
ἐπὶ] ναῦς = Η
Ἐν νε]ωρίοις παρελάβομεν
τοπ]εῖα ἐπὶ ναῦς : ΗΗ𐅄ΔΔΙ
πλὴ]ν μηρυμάτων καλῳ-
δ]ίων = ΙΙΙ = καὶ ἐν Ἀκροπό-
λει] τοπεῖα ἐπὶ ναῦς = Η
Καὶ π]αρὰ ταμίου Εὐπολέ-
μου] Μυρρ[ινουσίου] ἀπελάβομεν
τοπε]ῖα ἐπὶ ναῦς = Π
Καὶ π]αρὰ ταμίου Λεωτρε[φί-
δο]υ Κρωπίδου ἀπελά-
βομεν] τοπεῖα ἐπὶ ναῦς : ΔΙΙ

Τριήρεις τὰς δὲ ἱππηγοὺς
εἰς πλοῦν δοθείσας
ἐκ τῶν νεωρίων ὁ Δῆμος
ἐψηφίσατο αὐτὰς καὶ τὰ
σκεύη κατὰ πόλεμον
ἀχρήστους γεγονέναι
κατὰ ψηφίσματα, ἃ Δημά-
δης Δημέου Παιανι[εὺς] εἶπε
Γνώμη Ναυσινίκου ἔργον
ἧς ἐτριηράρχει Ἀπολλό-
δωρος Διοφάνους Γαρ[γήττιος
σκεύη κρεμαστὰ ἐν[τελῆ
τῶν ξυλίνων κώπ[ας 𐅄Δ
Ἀσκληπιὰς Ἀγνοδήμου ἔργ[ον
ἧς ἐτριηράρχει Ἀλκίμα-
χος Ἀλκέτου Παιανιεὺς
σκεύη ἔχει κρεμαστὰ
ἐντελῆ τῶν ξυλίνων
κώπας : 𐅄Δ
Καλλιξένα Χαιρίωνος ἔργ[ον,
ἧς ἐτριηράρχει Εὐθυκλῆς
Κτησίου Δειραδιώτης
σκεύη ἔχει κρεμαστὰ
ἐντελῆ πλὴν ὑποβλήματος,
τῶν δὲ ξυλίνων κώπας : 𐅄Δ

Ἀριθμὸς τριήρων τῶν
ἐν τοῖς νεωρίοις καὶ
τῶν ἐμ πλῷ οὐσῶν
ΗΗΗ𐅄ΔΔΔΔΙΙ
Τούτων ἐμ πλῷ : 𐅄ΙΙ
τούτων τρεῖς ἱππη[γοὺ]ς
ὁ Δῆμος ἐψηφίσατο κατὰ
πόλεμον ἀχρήστους
γεγονέναι
Τετρήρεις δ' ἐμ μὲν τοῖς
νεωρίοις παρέδομεν
ΠΙΙΙ
ἐμ πλῷ δὲ : ΔΔ

κόμματα καὶ τριακον-
τέρου καλῴδια ἀδόκιμα
ΔΔΔΔ : πόδες : ΙΙΙ : ὑπέρα = Ι
ἀγκοίνα, [Ι] ἱμάντες = ΙΙ
[τ]αῦτά ἐστιν ἐν τῷ οἰ-
κ[ή]ματι, οὗ ὁ σίδηρος
κεῖται· θύραν καινὴν
μονό[θ]υρον τὴν ἀπὸ τῆς
σ]κ[ευ]οθήκης ἀφαιρεθεῖσαν.
Ὅ]δε τῶ]ν τριηραρχῶν
τῶν ἐπ]ιδόντων ὀφείλουσ[ιν
ἀργύρ]ιον ἕκαστος
ΗΗ𐅄Π]ͰͰͰΙΙΙ : τὸ ἀνα-
λωθὲ]ν εἰς τὴν παρασκ-
ε[υὴν] τῶν τριήρων τῶν
παρα[σκε]υασθεισῶν
ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντ[ος
τῶν ἐν Κανθάρου λιμένι.
Φίλω]ν Μελιτεὺς ἀπὸ τῆς
Ἀνθηρᾶς Ἀρχενήδου ἔργ[ον,
Διον]ύσιος Ἀχαρνεὺς ἀπὸ
τῆς Εὐδίας Παμφίλου ἔργ[ον,
Φ[ι]λ]ύαδος Πιθεὺς ἀπὸ τῆς
Πολυαρέτης Ἀγνοδήμου ἔργ[ον.

Ὅσ]οι τῶν τριηράρχων
γ]εγραμμένοι εἰσὶν ἔχον-
τες εἰς πλοῦν ἐντελῆ
σκεύη κρεμαστὰ ἢ ξύλινα.
Ὅσοι μὲν κρεμαστὰ
τά δε ἔχουσιν
ὑποζώματα, ἱστίον,
τοπεῖα, ὑπόβλημα,
κατάβλημα,
παραρύματα λευκά,
παραρύματα τρίχινα,
σχοινία ὀκτὼ δάκτυλα : ΙΙΙΙ
ἓξ δάκτυλα : ΙΙΙΙ
ἀγκύρας σιδηρᾶς : ΙΙ.
Ὅσοι δὲ ξύλινα, ἔχουσιν
ταρρόν, πηδάλια,
κλιμακίδας, ἱστόν,

Ἐν νεωρ]ίοις παρέδομεν
τοπέα] ἐπὶ ναῦς=ΗΗ𐅄ΔΔΔΓ|||
πλὴν μ]ηρυμάτων
καλω]δίων : ||| : καὶ
ἐν Ἀκρ]οπόλει τοπέα
ἐπὶ ναῦ]ς : Η
Ἐν νεωρ]ίοις παρελάβομεν
παραρύ]ματα τρίχινα
ἐπὶ να]ῦς : Η𐅄Δ||
καὶ ἐ]ν Ἀκροπόλει παρα-
ρύ]ματα τρίχινα ἐπὶ ναῦς =Η
Ἐν ν]εωρίοις παρέδομεν
πα]ραρύματα τρίχινα
ἐπ]ὶ. ναῦς = Η𐅄Δ|| : καὶ
ἐν] Ἀκροπόλει παραρύ-
ματ]α τρίχινα ἐπὶ ναῦς = Η
Ἐν νε]ωρίοις παρελάβομεν
πα]ραρύματα λευκὰ
ἐπ]ὶ ναῦς = ΗΗ𐅄ΔΔΔΓ|| :
καὶ ἐν Ἀκροπόλει παρα-
ρύματα λευκὰ ἐπὶ ναῦς = Η
Ἐ]ν νεωρίοις παρέδομεν
παραρύματα λευκὰ
ἐπὶ ναῦς = ΗΗ𐅄ΔΔΔΓ|||
κα]ὶ ἐν Ἀκροπόλει παραρύ-
μα]τα λευκὰ ἐπὶ ναῦς = Η
Ἐν] νεωρίοις παρελάβομεν
καταβλήματα ἐπὶ ναῦς =
Η𐅄Δ|||| = καὶ ἐν Ἀκροπόλει
κ]αταβλήματα ἐπὶ ναῦς = Η
Ἐν ν]εωρίοις παρέδομεν
κ]αταβλήματα ἐπὶ ναῦς
Η𐅄Δ|||| = καὶ ἐν Ἀκροπόλει
κ]αταβλήματα ἐπὶ ναῦς = Η
Ἐν ν]εωρίοις παρελάβομεν
ὑ]ποβλήματα ἐπὶ ναῦς
Η]Η𐅄ΔΔΔ|| = καὶ ἐν Ἀκροπό-
λει] ὑποβλήματα ἐπὶ ναῦς : Η
Ἐν ν]εωρίοις παρέδομεν
ὑποβλήματα ἐπὶ ναῦς
Η]ΗΔΔΔ|| = καὶ ἐν Ἀκροπό-
λε]ι ὑποβλήματα ἐπὶ ναῦς : Η
Ἐν ν]εωρίοις παρελάβομεν

Καὶ τάδε παρελάβ[ο]μεν
ἐν τῷ οἰκήματι τῷ [με-
γάλῳ τῷ πρὸς τ[αῖ]ς [πύ]λαις
ἀγκύρας σιδηρ[ᾶς σ]ταθ-
μὸν μναῖ = ΔΔ . . . δεσμὰ
σιδηρᾶ δόκιμ[α . . .]εν ν . .
λίθων ἐγλυθέν[των] σὺν
τῷ μολύβδῳ ἀριθ[μὸς
ΗΗΗΔΔΔΔΓ=ήλων σ[ταθμῶν
τῶν ἀπὸ τῆς σκευοθ[ήκης
περιγενομένων μνῶ[ν
καινῶν : ΔΔΓ⊢⊢⊢ . .
ἀκαὶ σιδηραῖ τῶν ἀπὸ τ[ῆς
σκευοθήκης περιγενο-
μένων ἀριθμὸς : ΔΔ|
σταθμὸν μναῖ : ΔΔΔΓ|||
δεσμὰ σιδηρᾶ καινὰ τῶν
ἀπὸ τῆς σκευοθήκης
περιγενομένων ἀριθμὸς
𐅄Γ : καὶ γόμφος εἷς
σταθμὸν μναῖ : 𐅄||
παράδειγμα τῶν κερα-
μίδων τῶν ἐπὶ τὴν σκευο-
θήκην, παραιετίδες
ἡγεμόνες Λεοντοκέ-
φαλοι = || = ἕτεραι ἡγε-
μόνες Λεοντοκέφαλοι |||
καὶ καλυπτὴρ ἀνθεμωτὸς
ἕτεραι κεραμίδες ἓξ [το]ύ-
των ἔχουσαι τὸν καλυ-
πτῆρα ἡγεμόνες : | . .
καλυπτῆρες ἀνθεμωτοὶ : ||
ήλων παλινλύτων σταθ-
μὸν μναῖ : Γ||||
ὑπαλοιφὴ ἐμ φιδακνίῳ
μέλαινα, ἑτέρα ἐν ἀμφορεῖ
μέλαινα, ἑτέρα λευκὴ ἐν
φιδακνίῳ, ἐν ἀμφορεῦσι
δυοῖν λευκή, ἀμφιδέαι
σιδηραῖ στρογγύλαι

κεραίας, κοντούς,

Ὅσοι τῶν τριηράρχων
γεγραμμένοι εἰσὶν
ἔχοντες εἰς πλοῦν
ἐντελῆ σκεύη τετρήρων
ξύλινα ἢ κρεμαστά.
Ὅσοι μὲν ξύλινα τά δ᾽ ἔχουσι
ταρρὸν, πηδάλια,
κλιμακίδας, ἱστὸν,
κεραίας, κοντούς.
Ὅ[σοι δὲ] κρεμαστὰ
τά δ᾽ ἔχουσιν
ὑποζώματα, ἱστίον,
τοπεῖα, κατάβλημα,
παραρύματα λευκὰ,
παραρύματα τρίχινα,
ἀγκύρας σιδηρᾶς : ||
σχοινία τριηριτικὰ
ὀκτὼ δάκτυλα : ||||
ἓξ δάκτυλα : ||||

σχο]ινία ἐπὶ ναῦς
ΗΔΔ]ΔΔΠΙΙ : καὶ ὀκτωδά-
κτυ]λον = Ι = καὶ ἓξ δά-
κτυλ]α ἐπὶ ναῦς : ΠΙΙΙΙ
καὶ ἓξ] δάκτυλα : ΙΙ
Ἐν νεω]ρίοις παρέδομεν
σχοιν]ία ἐπὶ ναῦς : ΗΔΔΔΔΙ
καὶ ὀ]κτὼ δάκτυλον : Ι
καὶ ἓ]ξ δάκτυλα
ἐπὶ ν]αῦς : ΠΙΙΙΙ
καὶ ἓ]ξ δάκτυλα : ΙΙ
Ἐν νεω]ρίοις παρελάβομεν
ἀγκύ]ρας ἐπὶ ναῦς
ΗΗΗ]ΔΔΔΠΙΙ :
Ἐν νεω]ρίοις παρέδομεν
ἀγκύ]ρας ἐπὶ ναῦς : ΗΗΗΔΔΔΠΙΙ

Τετρήρω]ν σκεύη κρεμαστὰ
τά δε παρ]ελάβομεν καὶ
ἀπελάβομ]εν ἐν νεωρίοις
ὑποζώματα] τετρήρων = Δ
ἱστία τετρ]ήρων : Δ
παραρύμα]τα λευκὰ
τετρήρ]ων : Δ
παραρύματα] τρίχινα [τετρήρων : Δ
καταβλήματα τετρήρων : Δ
τοπέα τετρήρων : Δ
ἑκάστης καλῳδίων
μηρύματα : ΔΠΙΙΙ
ἱμάντας = ΙΙ = ἀγκοίνα[ν
διπλῆν πόδας = ΙΙ
ὑπέραι : ΙΙ : χαλινὸς
ἄγκυραι τετρήρων : Δ
..ἴσοι Καὶ παρὰ ταμίου Λεωτρε-
φίδου Κρωπίδου σκεύη
τετρήρων τά δε παρελάβομεν
ὑποζώματα ἐπὶ τετρήρεις : ΙΙ
ἱστία ἐπὶ τετρήρεις : ΙΙ
τοπεῖα ἐπὶ τετρήρεις : ΙΙ
παραρύματα τρίχινα

ἀπὸ κλείθρου : ΙΙΙΙ
κλεῖθρα ἀπὸ τῶν σκευο-
θηκῶν τῶν ξυλίνων ΔΔ
μολυβδίδων σταθμὸν
καὶ μολύβδου τῶν ἐν τῇ
τάρπῃ τάλαντα [ἕξ], μναῖ
τρεῖς· παράδειγμα
ξύλινον τῆς τριγλύφου
τῆς ἐνκαύσεως
πλαίσια κατὰ παλτῶν
τῶν ἐξ Ἐρετρίας = ΔΙ
σωλῆνες κατὰ παλτῶν
ΔΙΙΙΙ : βάσεις κατὰ παλ-
τῶν : ΠΙΙ : τόξα ἐσκυτω-
μένα : ΙΙ : σκορπίων
σωλῆνες : ΠΙ : ἐπιστύ-
λια : Π : τροχίλοι : ΙΙΙ :
ἀπὸ τοῦ μηχανώματος
βέλη κατὰ παλτῶν ἀν-
κιδωτὰ καὶ ἀπτέρωτα
ΗΗΗΗΡΠ : καὶ ἠκιδωμένα
Ρ[Δ] : σχίζαι, βέλη κατὰ
παλτῶν : ΔΔΔΔ[ΠΙΙ
κλεῖδες Λακωνικαὶ : ΠΙ
παραρύματα τρίχινα
κεχρημένα : ΙΙΙ
τούτων ῥακῶδες : Ι
παραρύματα κεχρημένα
λευκὰ οὐ δόκιμα : ΙΙ
παράρυμα κα . . .
ἀστρα[φιστ]ῆρες [ΙΙΙΙ
ΙΙΙΙ [ἀκόνη μεγάλ]η Ὑμη[ττία
μηχάν]ωμα σαπρ[ὸν
Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ σκ[ευοθήκῃ
νεῖα καινὰ : ΔΔ[Π
ὧν Εὔβουλος ἐπ[ρίατο
τούτων τὰ πλεῖστα
πεντώρυγα νείων
τόμοι : ΙΙΙΙ =

Καὶ τά δε παρελάβομεν
ἐν τῷ οἰκήματι καὶ
παρέδομεν σίδηρον

ἐπὶ τετρήρεις : ||
παραρύματα λευκὰ
ἐπὶ τετρήρεις : ||
καταβλήματα ἐπὶ τετρήρεις : ||
καλῳδίων μηρύματα
ἑκάστης : ΠΔ|||
ἱμάν]τες : || : ἀγκοίνα
διπλῆ πόδες : ||
ὑπέραι = || = χαλινὸς = |
ἄγκυραι ἐπὶ τετρήρεις = ||
Κεφάλαιον, ὧν παρελάβομεν
καὶ ἀπελάβομεν
σκεύη τετρήρων : Δ||
κ]αὶ παρέδομεν ἐν νεωρίοις
σ]κεύη κρεμαστὰ τετρήρων = | . . .
ὑ]ποζώματα ἐπὶ τετρήρεις = Π|
ἱστ]ία ἐπὶ τετρήρεις = Π|
παρα]ρύματα λευκὰ ἐπὶ
τετρ]ήρεις : Π|
π]αραρύματα τρίχινα ἐπὶ
τετ]ρήρεις : Π|
κατα]βλήματα ἐπὶ
τετρ]ήρεις = Π|
τοπεῖ]α ἐπὶ τετρήρεις : Π|
ἑκάσ]της καλῳδίων
μηρ]ύματα : ΔΠ|||
ἱμά]ντας : || : ἀγκοίνα[ν
διπλῆ]ν πόδας : ||
ὑπ]έρας : || : χαλινὸν
ἀγ]κύρας ἐπὶ τετρήρεις : Π|

Οἵ δε] τῶν τρηράρχων
ἀπέ]δοσαν σκευῶν ἀργύριον
Στησι]κλείδου Σιφνίου
κλη]ρονόμος Κάλλαισχρος
Στη]σικλείδου Σίφνιος
ἀπὸ] τῆς Ἰασοῦς
Λυσ]ικράτους ἔργον
Η]ΗΗΡΔΔΔΔΠ⊢⊢⊢⊢

παλαιὸν μνᾶς : ΔΔΔΠ
δικέλλας : ΔΔΠ|| :
τούτων μία κατεαγῦα
σκαλίδας = || =
τόρους : ΔΔΔ|

Γέγραπται ἐπ' πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι ἑνὸς μέτρου καὶ 80 0/0, τὸ πλάτος 55 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἐκ τοῦ ἄνω ἀριστεροῦ, καὶ κάτω μέρους αὐτῆς, τὸ δεξιὸν εἶναι γωνιῶδες καὶ ἀκέραιον. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐγγέγραπται ἐν τέσσαρσι στήλαις, ἡ πρώτη πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐξέλειπε, σώζονται δὲ μόνον ὀλίγα τινὰ γράμματα αὐτῆς, ἃ ἐσημειώσαμεν, πλησίον εἰς τὰς γραμμὰς 10 (Βοικχίου 15) 13 (Βοικχ. 18) καὶ 144 (Βοικχ. 165). Ὁ ἐπιμελητὴς τῆς ἀναγραφῆς τῶν γραμμάτων ἔγραψε, νομίζω, τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας κατὰ στήλας, ὅπως εὐκόλως εὑρίσκεται τὸ ζητούμενον μέρος τῆς ἀναγραφῆς, διότι ἡ τοιαύτη εὐκολία δὲν ἤθελεν ὑπάρχῃ, ἂν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς στήλης ἡ ἀναγραφὴ ἐγχαράττετο. Μεταξὺ τῶν γραμμῶν καὶ τῶν τριῶν στηλῶν ἀφίνονται κενὰ τινὰ διαστήματα ἐπὶ τοῦ λίθου, ἴσως ὅπως σημειωθῶσιν ἐπ' αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐλλείψεις τινές. Τὴν ἔκτασιν τῶν διαστημάτων τούτων ἐσημείωσα ἐνταῦθα. Εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ μέρη τῆς ἐπιγραφῆς τὰ κόμματα, ἢ αἱ στιγμαὶ σημειοῦνται οὕτως = σπανίως δὲ οὕτως :

Ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιγραφῆς φαίνονται τὰ δύο ταῦτα γράμματα ΙΣ, ἃ δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Βοικχίου.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν γραμμῶν 20, 22 καὶ 23 (Βοικχίου 25, 27 καὶ 28) μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς, φαίνονται εἰς τὸν λίθον ἐξηλλειμμένοι ἔκπαλαι ἐπίτηδες ἀριθμοί τινὲς, οἳ κατὰ λάθος ἴσως ἐσημειώθησαν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 27 γραμμῆς (Βοικχ. 33) φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Η, καὶ εἰς τὸ τέλος εἰσὶν ἐγχαραγμένοι ἐπὶ τοῦ λίθου δύω μόνον ἀριθμοὶ οὕτως ΙΙ, καὶ οὐχὶ τρεῖς, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Βοικχίου.

Εἰς τὰς γραμμὰς 60, 63, 69, 74 καὶ 158 (Βοικχ. 76, 79, 85, 90 καὶ 157) ἡ λέξις *τοπεῖα* γέγραπται διὰ τοῦ Ε μόνου (ΤΟΠΕΑ), ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς διὰ τῆς ΕΙ (ΤΟΠΕΙΑ).

Εἰς τὸ τέλος τῆς 93 γραμμῆς (Βοικχ. 109) φαίνεται εἰς τὸν λίθον εἷς ἀριθμὸς πλέον, οὕτως ΗΗΡΔΔ ΔΠΙΙΙ, καὶ οὐχὶ οὕτως ΗΗΡΔΔΔΠΙΙ.

Μετὰ τὴν γραμμὴν 135 (Βοικχ. 155) φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΤΡΙΧΙΝΑ, ἅπερ δὲν φαίνονται σημειωμένα εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Βοικχίου, ἀνεπλήρωσε δὲ ἀρίστως οὗτος εἰς τὸ λεπτογραφικὸν μέρος αὐτοῦ τοῦτο.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 166 γραμμῆς (Βοικχ. 186) ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ὁ ἀριθμὸς οὗτος Ι

Ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΙΣ, καὶ εἰς τὴν μετ' αὐτὴν τὸ ὄνομα ΝΙΚΙΟΥ.

Εἰς τὰς γραμμὰς 6 καὶ 24 (Βοικχ. 7 καὶ 25) τὸ δημοτικὸν *Κυθήῤῥιος* γράφεται διὰ δύο Ρ, ἀντὶ τοῦ ἑνὸς, ὡς εὕρηται γραφόμενον παρά τε τοῖς συγγραφεῦσι καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς.

Μετὰ τὴν 28 γραμμὴν (Βοικχ. 29) ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ ΤΟΙΣ ΕΠΙ, ἅπερ δὲν ἐσημειώθησαν οὐδὲ εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Βοικχίου, οὐδὲ εἰς τὸ λεπτογραφικὸν μέρος αὐτοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 54 γραμμῆς (Βοικχ. 55) φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Α.

Ὁμοίως φαίνονται εἰς τὸ τέλος τῆς 55 γραμμῆς (Βοικχ. 56) τὰ γράμματα ΕΡΓ.

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς 57 (Βοικχ. 58) φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ, ἅπερ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Βοικχίου, ἀνεπληρώθησαν δὲ εἰς τὸ ἀναπληρωτικὸν μέρος αὐτοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 72 γραμμῆς (Βοικχ. 75) εἰς τὸν λίθον φαίνεται τὸ τελευταῖον γράμμα αὐτῆς τὸ Σ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 74 γραμμὴν (Βοικχ. 76) φαίνονται τὰ γράμματα ΑΤΑ.

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς 77 γραμμῆς (Βοικχ. 80) φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ΔΟΜΕΝ.

Εἰς τὴν 79 γραμμὴν (Βοικχ. 82) φαίνονται εἰς τὸν λίθον οἱ δύω οὗτοι ἀριθμοὶ ΔΔ, εἰς δὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Βοικχίου ὑπάρχει οὕτω σημειούμενον ΔΙ.

Εἰς τὴν 84 γραμμὴν (Βοικχ. 92) φαίνονται εἰς τὸν λίθον καὶ οἱ δύω ἀριθμοὶ ΔΔ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 87 γραμμῆς (Βοικχ. 95) φαίνονται τὰ γράμματα ΘΜ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 88 γραμμὴν (Βοικχ. 96) φαίνεται εἷς πλέον δεκαδικὸς ἀριθμὸς οὕτως ΗΗΗΔΔΔΔΠ=, εἰς δὲ τοὺς πίνακας τοῦ Βοικχίου εἶναι οὕτως ΗΗΗΔΔΔΠ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα τοῦ Βοικχίου γράφεται ΣΔ . . . . Ν, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΣΤΑ . . ΟΝ.

Εἰς τὴν 91 γραμμὴν (Βοικχ. 99) γράφεται ἐπὶ τοῦ λίθου ΚΑΙΝΩΝ : ΔΔΠΗΗ, εἰς δὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Βοικχίου γέγραπται ΚΑΙΝΩΝ : ΔΔΠ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 92 γραμμῆς (Βοικχ. 100) φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τοὺς πίνακας τοῦ Βοικχίου Τ.

Εἰς τὴν 95 γραμμὴν (Βοικχ. 103) φαίνονται εἰς τὸν λίθον οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ΔΔΔΠΙΙΙ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 96 γραμμῆς (Βοικχ. 104) φαίνονται τὰ γράμματα ΤΩΝ.

Εἰς τὴν 164 γραμμὴν (Βοικχ. 172) ἡ παραλήγουσα τῆς μετοχῆς *κατεαγῦα* γέγραπται, τῷ Υ μόνον, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῇ ΥΙ *κατεαγυῖα*.

Ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν (Βοικχ. 7) φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Ν ἀΝδραπόδοις.

Ὁμοίως εἰς τὴν 7 γραμμὴν (Βοικχ. 8) φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Τ τοῖς Τὸν.

Ὁμοίως εἰς τὴν 8 γραμμὴν (Βοικχ. 9) φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Θ καΘαιροῦσιν.

Ὁμοίως εἰς τὴν 11 γραμμὴν (Βοικχ. 12) φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα Ι Σ ΙΣτούς.

Ὁμοίως εἰς τὴν 19 γραμμὴν (Βοικχ. 20) φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Ν τοῖς ἀΝδραπόδοις.

Εἰς τὴν 26 γραμμὴν (Βοικχ. 27) γέγραπται ἐν μὲν τοῖς πίναξιν τοῦ Βοικχίου ΣΚΕΥΟΘΗΚΑΙ ΞΥΛΙΝΑΙ, ἐν δὲ τῷ λίθῳ εἶναι οὕτω ΣΚΕΥΟΘΗΚΑΣ ΞΥΛΙΝΑΣ.

Εἰς τὴν 27 γραμμὴν (Βοικχ. 28) γέγραπται ἐν μὲν τοῖς πίναξιν αὐτοῦ ΣΚΕΥΕΣΙΝ ΤΡΙΗΡΩΝ, ἐν δὲ τῷ λίθῳ εἶναι οὕτω ΣΚΕΥΕΣΙΝ ΤΡΙΗΡΩΝ ΗΗΡΔΔΠΙΙΙ.

Εἰς τὴν 31 γραμμὴν (Βοικχ. 32) ἡ δευτέρα συλλαβὴ μετὰ τὴν ἄρχουσαν τοῦ τοπικοῦ *Μουνιχιᾶσιν* γέγραπται διὰ τοῦ Ι ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς διὰ τοῦ Υ, *Μουνυχιᾶσιν*. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην, τὴν διὰ τοῦ Ι, εὕρομεν καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1350 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, δεικνύει δὲ τοῦτο, ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὸ Υ καὶ Ι εἶχον τὴν αὐτὴν φωνὴν ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ λαῷ, ἄλλως ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων δὲν ἤθελε συγχύσῃ τὴν ὀρθογραφίαν αὐτῶν, ἂν ἤκουε τὸ μὲν Υ προφερόμενον ὡς τὸ Γαλλικὸν U, τὸ δὲ Ι ὡς ἔτι προφέρεται.

Εἰς τὴν 44 γραμμὴν (Βοικχ. 45) ἐν μὲν τοῖς πίναξιν αὐτοῦ γέγραπται ΔΔΔΔ : ΠΟΔΕΣ : ΙΙ : ΥΠΕΡΑΣΙ, ἐν δὲ τῷ λίθῳ εἶναι οὕτως ἐγγεγραμμένα ΔΔΔΔ : ΠΟΔΕΣ : ΙΙΙ ΥΠΕΡΑ = Ι.

Εἰς τὴν 46 γραμμὴν (Βοικχ. 47) ἐν μὲν τῷ πίνακι αὐτοῦ γέγραπται · ΚΥΤΑ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩΙ ΟΙ, ἐν δὲ τῷ λίθῳ εἶναι οὕτω ¯ΑΥΤΑ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩΙ ΟΙ.

Εἰς τὴν 59 γραμμὴν (Βοικχ. 60) ἐν μὲν τοῖς πίναξιν αὐτοῦ γέγραπται Ν ΚΑΝΘΑΡΟΥ κ.τ.λ., ἐν δὲ τῷ λίθῳ εἶναι οὕτω ΤΟΣ ΕΝ ΚΑΝΘΑΡΟΥ.

Εἰς τὴν 60 γραμμὴν (Βοικχ. 61) ἐν μὲν τῷ πίνακι αὐτοῦ γέγραπται Ν ΜΕΛΙΤΕΥΣ ΑΠΟ ΤΗΣ, ἐν δὲ τῷ λίθῳ εἶναι οὕτω ΦΙΛΩΝ ΜΕΛΙΤΕΥΣ ΑΠΟ ΤΗΣ.

Εἰς τὴν 61 γραμμὴν (Βοικχ. 62) ἐν μὲν τοῖς πίναξιν αὐτοῦ γέγραπται ΑΣ ΑΡΧΕΝΗΙΔΟΥ ΕΡΓ, ἐν δὲ τῷ λίθῳ εἶναι οὕτω ΑΝΘΗΡΑΣ ΑΡΧΕΝΗΙΔΟΥ ΕΡΓ[ΟΝ.

Εἰς τὴν 62 γραμμὴν (Βοικχ. 63) ἐν μὲν τοῖς πίναξιν αὐτοῦ γέγραπται ΑΣΙΟΣ, ἐν δὲ τῷ λίθῳ εἶναι οὕτω [ΔΙΟΝ]ΥΣΙΟΣ.

Εἰς τὴν 64 γραμμὴν (Βοικχ. 65) ἐν μὲν τοῖς πίναξιν αὐτοῦ γέγραπται Φ . . ΑΛΟΣ, ἐν δὲ τῷ λίθῳ εἶναι οὕτω Φ . ΥΑΔΟΣ.

Εἰς τὴν 65 γραμμὴν (Βοικχ. 66) ἐν μὲν τοῖς πίναξιν αὐτοῦ γέγραπται ΠΟ . ΥΑΡΙΣΤΗΣ κ.τ.λ., ἐν δὲ τῷ λίθῳ εἶναι οὕτω ΠΟΛΥΑΡΙΣΤΗΣ κ.τ.λ.

Εἰς τὴν 92 γραμμὴν (Βοικχ. 97) ἐν μὲν τοῖς πίναξιν αὐτοῦ γέγραπται . . . . ΙΑΣ κ.τ.λ., ἐν δὲ τῷ λίθῳ εἶναι οὕτω ΚΕΡΑΙΑΣ κ.τ.λ.

Εἰς τὴν 93 γραμμὴν (Βοικχ. 98) ἐν μὲν τοῖς πίναξιν αὐτοῦ γέγραπται . . . . . . ΚΡΕΜΑΣΤΑ, ἐν δὲ τῷ λίθῳ φαίνεται τὸ ἀρχικὸν γράμμα οὕτως Ο[σοι δὲ] ΚΡΕΜΑΣΤΑ.

Ἐν ὅλαις ταῖς γραμμαῖς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἡ λέξις *παραρύματα* γράφεται δι' ἑνὸς Ρ, ἐν δὲ τῇ ἑπομένῃ, τῇ ὑπ' ἀριθ. 3123, ἐν ὅλῃ τῇ ἐπιγραφῇ, ἡ λέξις αὕτη γράφεται διὰ δύο Ρ, *παραῤῥύματα*. 10

Κ. Σ. Π.

3123. (Βοικχ.

. ΟΝΠΗΔΑΛΙ .
. . . . ΑΚΙΔΑΣΚΟ . . .
. . . . ΣΤΑΤΑΣΙΣ . . .
. . . . ΝΚΕΡΑΙΑΣ . ΕΓ
. . . . ΩΜΑΤΑΙΣ . ΟΝ
. . . ΕΙ ΑΥΠΟΒΛΗΜ .
ΚΑΤΑΒ . ΜΑ
ΤΑ . . ΥΚ
ΛΑΤ . . Ι
ΥΡ . . .
ΣΗ . ΛΝ

ΟΥ

ΟΝ
ΤΑ
. Ο
. Α
Λ =Κ
ΧΙ
ΝΚΥ . . Σ
ΙΚΟ . . .
ΣΕ
ΛΛ
Σ ΚΟΝΤΟΥΣ

ΓΚΥΡΑΣ
ΑΠΕΔΩΚΕΝ
𐅅ΗΗΗΗΗΔΔΔΔΠ
ΑΝΤΙΔΩΡΟΣ ΦΑΛΗΡΕ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΕΥΔΙΑΝ
ΤΑΡΡΟΥΣ ΥΣ⁻ ΥΣΥ
ΑΝΤΙΔΩΡΟΣ ΦΑΛΗΡΕ
ΑΠΕΔΩΚΕΝ ΜΕΤΑ
ΑΡΙΣΤΟΛΟΧΟΥ ΕΡΧΙΕ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ
ΤΟΠΕΙΑ ΤΟΥΤΩΝ ΤΑ
ΗΜΙΣΕΑ ΤΟΠΕΙΩΝ : ΠΗ⊢⊢ΙΙΙ
ΑΝΤΙΔΩΡΟΣ ΦΑΛΗΡΕ
ΩΝ ΕΛΑΒΕΝ ΜΕΤΑ
ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΣΥΠΑΛΗ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΕΠΙΠΗΔΩΣΑΝ
ΤΑΡΡΟΝ ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ ΙΣΤΟΝ
ΜΕΓΑΝ ΤΟΠΕΙΑ
ΤΟΥΤΩΝ ΤΑ ΗΜΙΣΕΑ
ΟΥΤΟΣ ΑΠΕΔΩΚΕΝ
𐅅ΗΠ ΙΙΙ
ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ ΑΦΙΔΝΑΙ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΥΦΩΣΑΝ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ ΠΑΡΑΣΤΑ
ΤΑΣ ΙΣΤΟΝ ΜΕΓΑΝ
ΚΕΡΑΙΑΣ ΜΕΓΑΛΑΣ
ΙΣΤΟΝ ΑΚΑΤΕΙΟΝ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ

. ΑΜ
ΚΑ
Σ

ΑΝ

ΑΙ
ΕΝ
Λ
ΝΙΕ

ΛΙΜΑΚΙ
ΟΥΤΩΝ . ΠΑΡΑ
ΛΣΤΩΝ ΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟ
ΚΕΡΑΙΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΥΠΟΙΩΜΑΤΑ ΙΣΤΙΟΥ
ΤΟΠΕΙΑ ΥΠΟΒΛΗΜΑΤ
ΟΣ ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΟΣ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΩΝ ΛΕΥΚ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΩΝ ΤΡΙΧΙ
ΣΧΟΙΝΙΩΝ ΕΠΙΓΥΩΝ : ΙΙΙ
ΑΝΚΥΡΑΝ ΤΟΥΤΩΝ
ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΜΕΡΟΣ
ΟΥΤΟΣ ΑΠΕΔΩ . ΕΝ
ΗΗΗΗ𐅄ΔΔ⊢
ΚΟΝΩΝ ΑΝΑΦΛΥΣΤΙ
ΕΠΙ ΤΗΝ . ΩΙ . ΝΑΝ
ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΤΑΡΡΟΥΣ ΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ ΚΟΝΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΤΑΣ ΙΣΤΟΝ
ΜΕΓΑΝ ΚΕΡΑΙΑΣ ΜΕΓ
ΥΠΟΙΩΜΑΤΑ ΙΣΤΟΝ
ΤΟΠΕΙΑ ΥΠΟΒΛΗΜΑ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙ
ΣΧΟΙΝΙΑ ΑΓΚΥΡΑΣ
ΟΥΤΟΣ ΑΠΕΔΩΚΕΝ
𐅅ΗΗΗ𐅄ΔΔΔ⊢⊢
ΑΜΦΙΚΛΗΣ ΑΛΩΠΕΚΗ
ΩΝ ΕΛΑΒΕΝ ΜΕΤΑ
ΠΥΘΟΚΛΕΟΥΣ ΕΚ ΚΗΔ

ΕΩ
ΕΠΙ Λ
𐅄Δ
ΜΑΝΤ
ΤΑΜΙ Α
ΡΙ ΑΚΑ
ΥΠΕΡ ΤΟ
ΚΑΝ ΚΛΗ
ΠΑΜΦΙΛΟΣ
ΗΗΗΔΠ├
ΜΑΝΤΙΘΕΟΣ Ο
ΜΑΝΤΙΘΕΟΣ
ΕΥΘΥΜΑΧΟΣ Ε
ΤΑΜΙΑΣ ΓΕΝΟ
ΕΙΣ ΤΑ ΝΕΩΡΙΑ ΤΑ ΕΠΙ ΘΕ
ΜΙΣ ΤΟΚΛΕΟΥ
ΤΩΝ ΣΚΕΥΩΝ
ΕΛΑΒΕΝ ΠΑΡΑ
ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ
ΕΙΣΗΝΕΓΚΕΓΡ
ΕΝ ΤΗΙ ΣΤΗΛΗΙ
ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΜΕΝ ΑΠΟ
ΔΕΔΩΚΕ : ΤΤΧΧΧΧ𐅅Η
ΣΚΕΥΗ ΔΕ ΑΥΤΑ ΑΠΕΔΩ
ΚΕ ΤΑΔΕ
ΥΠΟΖΩΜΑΤΑ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΠΙ
ΙΣΤΙΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΔΔΠ
ΤΟΠΕΙΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΠΙΙΙΙ
ΥΠΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΔΔΠΙ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΔΠ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΔΔΙ‾
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΙΙ‾
ΣΧΟΙΝΙΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΔΔ
ΑΓΚΥΡΑΣ ΕΠΙ ΝΑΥΣ
ΔΔΔΙΙΙΙ‾
ΤΑΡΡΟΝ ΟΝ ΦΟΡΜΙΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕ : ΕΙΣΗΝΕΓΚΕ
ΤΑΡΡΟΝ ΕΥΔΡ ΛΩΝ
ΘΟΡΙΚΙΕΙ ΣΗΝΕΓΚΕ
ΤΑΡΡΟΝ ΟΝ ΑΡΧΕΔΗΜ
ΟΣ ΠΙΘ : ΕΙΣΗΝΕΓΚΕ

ΟΙΝΗΙΔΟΣ

ΜΕΝΙ ΟΣ ΟΙ ΗΘΕΝ
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗ

ΟΜ
ΟΙΠΙ
ΝΕ ΕΠΙ
ΕΥΗ ΤΑΔΕ
ΟΝ ΤΟΥΣ
ΕΠΙ . ΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΔΑ
ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΛΥΚΙΣΚΟΣ ΑΜΦΙΤΡ : Η=

ΙΕΡΟΝΥΜΟΥ ΛΑΜΠΤΡΕ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ ΛΑΜ : ΚΑΛΛΙ
ΝΙΚΟΦΗΜΟΣ ΕΚ ΚΕΡΑΜΕ
ΟΥΔΕΝ ΑΠΟΔΕΔΩΚΑΣΙ
ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ ΕΡΧΙ : 𐅄Π
ΔΙΟΚΛΗΣ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΟΥΔΕΝ ΑΠΟΔΕΔΩΚΕ
ΕΙΧΟΝ ΔΕ ΕΠΙ ΤΗΝ ΝΑΥΝ
ΣΚΕΥΗ ΤΑΔΕ ΥΠΟΖΩΜΑ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΑΓΛΑΙΑΝ
ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ ΠΑΛΛΗΝΕ :
ΛΥΣΙΚΛΗΣ ΑΓΝΟΥΣΙ :
ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΕΡΟΙΑΔ :
ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ ΙΚΑΡΙΕ
ΗΗΗΔΔΔΔΠ├├├├ΙΙ
ΚΩΜΙΑΔΗΣ ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΟΥΔΕΝ ΑΠΟΔΕΔΩΚΕ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ΑΛΑΙ
ΟΥΔΕΝ ΑΠΟΔΕΔΩΚΕ
ΕΙΧΟΝ ΔΕ ΕΠΤΑΟΝ.
ΕΣ ΕΠΙ ΤΗΝ ΝΑΥΝ ΣΚ
Η ΤΑΔΕ ΥΠΟΖΩΜΑ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΚΕΚΡΟΠΙΔΑ
ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΚΛΕΑΙΝΕΤΟΣ ΙΚΑΡΙΕ
𐅄ΔΔΔΔΠ
ΘΕΟΦΗΜΟΣ ΕΥΩΝΥ : 𐅄Δ

(Ἐκ τοῦ πλαγίου μέρους τῆς στήλης.)

ΑΣ
ΤΑΡΡΟΝ ΚΛ
ΚΙΔΑΣ ΚΟΝΤΟ
ΥΠΑΛΟΙΦΗΝ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΑΜΦΙΤΡΙΤΗΝ
ΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣ ΘΟΡ
ΠΔΔ
ΤΗΛΟΚΛΗΣ ΑΓΓΕ
𐅄ΔΔ
ΕΧΕΠΟΛΙΣ ΚΥΔΑΘ
𐅄ΔΔΠ = ΚΑΙ ΤΗΝ
ΔΙΠΛΑΣΙΑΝ : ΙΙΔΔ
ΙΕΡΟΚΛΗΣ ΕΚ ΚΕΡ
ΟΥΔΕΝ ΑΠΟΔΕΔΩΚΕ
ΧΑΡΗΣ ΑΙΞΩΝΕΥ
𐅄Δ├├ΙΙΙΙ
ΔΕΙΘΩΝ ΜΑΡΑΘ
𐅄Δ├├├ΙΙ
ΕΙΧΟΝ ΔΕ ΕΠΙ ΤΗΝ
ΝΑΥΝ ΣΚΕΥΗ ΤΑΔΕ
ΥΠΟΖΩΜΑΤΑ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΚΑΛΛΕΝΙΚΗΝ
ΛΥΣΙΣ ΤΡΑΤΟΥ ΕΡΓ :
ΜΙΚΙΩΝ ΣΚΑΜΒΩΝ
ΦΙΛΤΩΝ ΠΕΡΙΘΟΙΔ
ΔΙΟΚΛΗΣ ΕΚ ΚΕΡΑ
ΒΑΘΥΛΛΟΣ ΠΕΙΡ
ΦΡΥΝΑΙΟΣ . . ΠΑ
𐅄ΔΔΠ = ΕΙΧΟΝ ΔΕ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΝΑΥΝ ΣΚΕΥΗ
ΤΑΔΕ ΥΠΟΖΩΜΑΤΑ
ΠΗΔΑΛΙΑ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΣΓ . . ΙΑΝ
ΑΡΧΕΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΝ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ . . . .
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ . . ΛΩ . . .
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ . ΟΛΛ.
ΛΥΣΑΝΙΑΣ ΒΟΥΤΑΔ :
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ ΒΑΤΗ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣ ΕΚ Κ . .
ΛΑΧΑΡΙΔΗΣ . . . . .
𐅅ΗΗΗΗ𐅄Δ
ΕΙΧΟΝ ΔΕ ΕΠΙ ΤΗ

N
ET
ΩN
ON
A

ΑΛΕΥ
ΡΙΧΙ
Ω . . Σ
Ι Ι . . N

ΠΙΟ . . Σ
ΜΕ . .
ΟΥΣ . . ΛΑΟ
ΤΟΝ . . ΗΝ
N
ΤΟ . . ΩΝ
Τ . Σ
⊢ΙΙΙ

N
Δ
N ·

ΤΑΙ
ΟΣ

ΕΤΑ

ΚΕΡ

Υ

\N . ΥΡΑ
ΙΗΗ . ⊢⊢ΙΙΙ
ΑΝ . . . ΗΝ
ΣΑΝ
ΑΘΜΟ . ΕΥΣ
ΝΜΕ . . .
ΠΑ . . . Ι
ΚΗ . . . . .
ΥΕ . . . . Ν
ΟΥ . . . . .
ΥΠ . . . . ΑΣ
ΑΝ . . . . Ο
ΚΑ . . . . Υ
ΥΠΕ . . . . ΟΥ
ΥΠΟ . . ΜΑ
ΒΛΗΜ . . ΟΣ
ΜΑΤΑ . . ΥΚΑ
ΜΑΤΑ . . . ΧΙ

ΟΥΤΟΣ ΑΠΕΔΩΚΕΝ
ΗΗΔ⊢⊢⊢⊢
ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΑΦΙΔΝΑΙ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣΑΝ
ΕΠΙ ΓΕΝΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ ΥΠΟ
ΒΛΗΜΑ ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙ
ΣΧΟΙΝΙΑ ΑΓΚΥΡΑΣ
ΟΥΤΟΣ ΑΠΕΔΩΚΕ : Χ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ΕΥΦΗ
ΡΟΥ ΑΦΙΔΝΑΙΟΣ
ΩΝ ΕΛΑΒΕΝ ΜΕΤΑ
ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΑΓΥ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΘΕΤΙΝ
ΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΤΩΝΞΥΛΙΝΩΝ
ΤΑΡΡΟΝ ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ
ΚΟΝΤΟΥΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ
ΙΣΤΟΝ ΜΕΓΑΝ
ΚΕΡΑΙΑΣ ΜΕΓΑΛΑΣ
ΤΩΝΔΕΚΡΕΜΑΣΤΩΝ
ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ ΙΣΤΙΟΝ
ΤΟΠΕΙΑ ΥΠΟΒΛΗΜΑ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧ
ΣΧΟΙΝΙΑ ΑΓΚΥΡΑΣ
ΤΟΥΤΩΝ ΤΑ ΗΜΙΣΕΑ
ΟΥΤΟΣ ΑΠΕΔΩΚΕΝ
ΡΗΗΗΔΔΔ⊢
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ΚΑΛ
ΛΙΣΤΡΑΤΟΥ ΑΦΙΔΝΑΙ
ΩΝ ΕΛΑΒΕΝ ΜΕΤΑ
ΑΡΧΕΒΙΟΥ ΛΑΜΠΤ:
. . . ΤΗΝ ΤΡΙΣΟΓΕΝΗ
Λ . . ΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΝ
ΤΑΡΡΟΝ ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ
ΤΟΠΕΙΑ ΥΠΟΒΛΗΜΑ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙ
ΑΝΚΥΡΑΣ ΤΟΥΤΩΝ
ΤΑ ΗΜΙΣΕΑ ΟΥΤΟΣ
ΑΠΕΔΩΚΕΝ = ΡΠ
ΜΕΝΕΣΘΕΥΣ ΡΑΜΝΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΝΝΙΚΑΡΙΣΤΗΝ
ΛΥΣΙΚΛΕΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΤΑΡΡΟΝ ΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ ΚΟΝΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ ΙΣΤΟΝ
ΜΕΓΑΝ ΚΕΡΑΙΑΣ ΜΕΓ
ΙΣΤΙΟΝ ΤΟΠΕΙΑ ΥΠΟ
ΒΛΗΜΑ ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙ
ΣΧΟΙΝΙΑ ΑΓΚΥΡΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΝ ΔΩΡΙΔΑ
ΛΙΣΣΙΟΥ ΕΡΓΟΝ
ΤΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝ ΤΑΡΡΟΝ
ΠΗΔΑΛΙΑ ΚΟΝΤΟΥΣ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ ΠΑΡΑ
ΤΑΤΑΣ ΙΣΤΟΝ ΜΕΓΑΝ
ΚΕΡΑΙΑΣ ΑΚΑΤΕΙΟΥ
ΙΣΤΟΝ ΑΚΑΤΕΙΟΝ
ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ ΥΠΟΒΛ
ΗΜΑ ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥ
ΑΝΚΥΡΑΙ : ΙΙΙΙ :
ΤΟΥΤΩΝ ΤΑ ΗΜΙΣΕΑ
ΟΥΤΟΣ ΑΠΕΔΩΚΕΝ
ΡΡΔΔΔΔΠ⊢⊢⊢
ΔΗΜΟΦΑΝΗΣ ΑΛΩΠΕ
ΥΠΕΡ ΤΟΥΤΟΥ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΦΡΕΑΡ:
ΑΠΕΔΩΚΕΝ ΕΠ ΤΗΝ
ΗΓΗΣΩ ΤΟΠΕΙΑ ΥΠΟ
ΒΛΗΜΑ ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΝΕΚ . . . .
ΥΠΟΒΛΗΜΑΤ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚ
ΣΧΟ . ΙΑ ΑΝΚΥΡ . . . ΙΙ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΥΠΤΕΙΑ .
ΠΗΔΑ . . . ΚΛΙΜΑΚΙΔ
ΚΟΝΤΟΥΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤ
ΙΣΤΟΝ ΜΕΓΑΝ
ΚΕΡΑΙΑΣ . . .
Ο . . . . Υ ΑΚΑΤΕΙΟΥΣ
. . . ΟΣ ΑΠΕΔΩΚΕΝ
ΑΤΡΔ
ΑΝΤΙΦΑΤΗΣ ΘΟΡΑΙΕΥ
ΩΝ ΕΛΑΒΕΝ ΜΕΤΑ
ΣΤ?/ . . ΝΟΣ . . ΟΤΑΛΟ
ΚΑΙΠ . . . . . . ΣΦΗΤΤΙ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΝ
ΤΑΡΡΟΥ ΠΗ . . . . . .
ΚΛΙΜΑΚΙΔΩΝ . . . ΩΝ
ΚΕΡΑΙΩΝ . . ΓΑΛΩΝ
ΤΟΥΤΩΝ . . ΤΡΙΤΩΝ
ΜΕΡΟΣ . . . . ΟΛΙ
ΑΠΕΔΩΚΕΝ . . . .
ΕΚΚΟΙΛΗΣΚ . . . . ΟΙ
ΟΝΟΜΑ . . . . :
ΡΔ . . .
ΣΤΡΑΤΩΝ ΕΡΟΙΑΔΗΣ
ΩΝ ΕΛΑΒΕΝ ΜΕΤΑ
ΙΕΡΩΝΟΣ . Η . . . .
ΚΑΙ ΑΝΤ . . . .
ΕΜ . . Ι . . . .
ΤΑΡΡΟΥ ΠΗΔΑΛΙΩΝ
ΚΛΙΜΑΚΙ . . . . . ΤΩΝ

ΕΠΙ ΕΛΠΙΝΟΥ ΑΡΧΟΝ
𐅄Π
ΑΝΘΕΜΙΩΝ ΠΕΡΙΘ
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛ
ΕΠΙ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΥ ΑΡ
ΥΠΕΡ ΤΟΥΤΟΥ ΑΠΕΔΩΚ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΕΡΙΘΟΙΔ
ΗΔΠΗΙΙ
ΜΝΗΣΙΑΔΗΣ ΚΟΘΩΚΙ
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗ
ΕΠΙ ΙΠΠΟΔΑΜΑΝΤΟΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ : Η𐅄Δ
ΘΕΟΓΝΙΣ ΒΟΥΤΑΔΗ
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤ
ΕΠΙ ΝΑΥΣΙΝΙΚΟΥ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ : ΗΗΗΔΠ

ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ

Γ. ΘΥΔΟΜΟΣ ΑΘΜΟΝ
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤ
ΕΠΙ ΠΟΛΥΞΗΛΟΥ ΑΡ
ΧΟΝ : 𐅄ΔΔΔΔΠ⊦⊦ΙΙ
ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΑΙΞΩ
. . . . . ΝΕΠΙΜΕΛΗΤ
ΕΠΙ ΜΟΛΩΝΟΣ ΑΡΧΟΝ
𐅄ΔΔ . ΙΙΙΙ
ΗΓΗΣΙΑΣ ΜΕΛΙΤ
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗ
ΕΠΙ Κ ΟΥ
ΥΠΕΡΤΟΥΤΟΥ
. . ΕΣΑΝ ΑΡΙΣΤΟΜΑ
ΧΟΣ ΜΕΛΙΤΕΥΣ ΚΑΙ
ΘΑΛΛΟΣ ΜΕΛΙΤ : ΗΗΠ⊦⊦
ΔΕΙΝΙΑΣ ΑΛΑΙΕΥΣ
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΕΠΙ ΕΛ
ΠΙΝΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΥΠΕΡΤΟΥΤΟΥ ΑΠΕΔΩ
ΚΕΝ ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ
ΩΑΘΕΝ : 𐅄Π
ΑΓΝΗΜΩΝ ΦΛΥΕΥΣ : 𐅄
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤ
ΕΠΙ ΚΑΛΛΙΜΗΔΟΥΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΤΕ
ΡΟΝ ΟΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗ
ΡΙΟΝ ΚΑΤΕΒΑΛΕΝ
ΟΩΦΛΕΝΕΚΤΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΗΝ ΔΙ
ΕΔΙΚΑΣΑΤΟ ΠΡΟΣ
ΘΕΟΦΑΝΗ ΣΠΟΥΔΙΟ
ΚΟΠΡΕΙ : ΧΧ𐅅ΗΗ𐅄⊦⊦⊦⊦

ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣ

ΠΛΑΤΙΩΝ ΑΝΑΚΑΙΕΥΣ
ΕΥΟΙΑΣ ΛΑΜΠ : 𐅄Δ⊦⊦⊦⊦
ΕΥΘΥΚΡΑΤΗΣ ΛΑΜ : 𐅄Δ⊦⊦⊦
ΞΑΝΘΙΠΠΟΣ ΣΤΕΙΡ : 𐅄Δ
ΠΟΛΥΖΩΡΟΣ ΠΑΙΑΝ : 𐅄Δ
ΔΟΚΙΜΟΣ ΕΡΧΙ : ΔΔΔΔ
ΕΙΧΟΝ ΔΕ ΕΠΙ ΤΗΝ ΝΑΥΝ
ΣΚΕΥΗ ΤΑΔΕ : ΥΠΟΖΩΜΑ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΑΓΡΕΥΟΥΣ
ΑΡΧΕΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΝ
ΓΟΡΓΙΑΣ ΣΟΥΝΙΕΥΣ
ΚΑΛΛΙΑΣ ΕΡΧΙΕΥΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ ΛΑΜΠ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣ ΚΥΘΗΡΡ :
ΕΥΘΟΙΝΟΣ ΠΑΛΛΗΝΕΥ
ΗΗΗΔΠΙΙΙΙ
ΕΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΝΗΝ
ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΑΝΑΦΛΥΣΤ :
ΜΕΤ ΑΥΤΩΝ : 𐅄ΔΔΔΔ⊦Ι
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ ΛΑΜΠΤ :
ΦΡΥΝΑΙΟΣ ΑΘΜΟ : ΔΔΔΠ
ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΑΝΑΦΛΥΣΤ :
Η𐅄Π⊦⊦⊦⊦⊦Ι : ΕΤΕΡΟΝ
𐅄ΔΔΔ : ΕΙΧΟΝ ΔΕ ΕΠΙ
ΤΗΝ ΝΑΥ ΣΚΕΥΗ ΤΑΔΕ
ΥΠΟΖΩΜΑΤΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ · ΕΥΚΑ
ΠΑΡΡΑΡΥΜΑΤ · · · · ·
ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΤΕ
. . . ΕΝΗΙΔΟΥ ΕΡΓΟ
ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ ΜΑΡΑΘ : ΙΙ
ΔΗΜΑΝΘΗΣ ΜΑΡΑ : ΗΔΔ
ΣΤΑΡΤΙΟΣ ΚΕΦΑΛ : ΗΔΔ
ΚΛΕΟΚΡΑΤΗΣ ΧΟΛΑΡ : ΗΔΔ⊦⊦
ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΠΑΛΛ : ΗΔ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΠΛΑΣΥ : ΗΔΔ
ΦΑΙΑΞ ΑΧΑΡ : ΗΗΠ⊦⊦⊦⊦
ΕΙΧΟΝ ΔΕ ΕΠΙ ΤΗΝ ΝΑΥΝ
ΣΚΕΥΗ ΤΑΔΕ ΥΠΟΖΩ
ΜΑΤΑ ΤΑΡΡΟΝ ΑΡΓΥ
ΡΙΟΥ : ΔΔΠ⊦⊦
ΕΠΙ ΤΗΝ ΛΕΩΝΤΙΔΑ
ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΡΓΟΝ
ΟΝΗΤΩΡ ΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΧΑΡΚΛΗΣ ΑΧΑΡΝΕΥ
ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ ΜΕΛΙΤΕ
ΕΥΘΥΔΙΚΟΣ ΚΟΠΡΕΙ
ΘΕΟΓΝΙΣ ΑΓΝΟΥΣΙ
ΗΗΗΗ𐅄ΔΔΠ : ΕΙΧΟΝ
ΔΕ ΕΠΙ ΤΗΝ ΝΑΥ ΣΚΕΥΗ
ΤΑΔΕ ΥΠΟΖΩΜΑΤΑ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΑΓΑΘΟΝΙΚΗΝ
ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ ΚΡΙΩΕ
ΗΗΔΔΔ⊦⊦⊦
ΛΥΚΙΝΟΣ ΓΑΡ : Η𐅄Π⊦

ΣΚΕΥΗ ΤΑΔΕ
ΤΑΡΡΟΝ ΠΗΔΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ
ΥΠΟΖΩΜΑ

ΝΤΟ..ΩΝ
ΛΥΠ.ΤΟΥ
ΚΕ

ΔΟΣ
ΙΤ

Ε
ΩΝ
Ν
ΟΥΣ
Λ
Λ
ΕΝΗΝ
ΒΛ
ΑΣ
ΡΙΧΙ
ΗΝ

ΕΥΚ

ΠΕΔΩ.Ε
⊢⊢..ΙΙ
ΔΗ
ΗΝ
ΡΓΟΝ

ΙΛ
ΤΟΥΣ

ΑΣ
ΥΚ
ΙΧΙ
Σ
Ν
ΜΑ
ΟΙΝΙΑ
ΟΥ
ΜΑ

Υ
ΑΝ
ΟΥ
ΕΙΩ
ΩΝ
ΛΕΥ
ΡΙΧ
Ο..ΩΝ
Ε..Σ
Δ.ΙΕΥ
Δ..ΙΙ
Ε..ΙΟΥ
ΛΛ..Α

ΟΥΤΟΣ ΑΠΕΔΩΚΕΝ
ΧΧ
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ ΑΦΙΔΝΑΙ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΑΝΑΝ
ΑΝΤΙΓΕΝΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΤΑΡΡΟΝ ΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ ΚΟΝΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ ΙΣΤΟΝ
ΜΕΓΑΝ ΚΕΡΑΙΑΣ ΜΕΓ
ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ ΙΣΤΙΟΝ
ΤΟΠΕΙΑ ΥΠΟΒΛΗΜΑ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡ ΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
ΠΑΡ ΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙ
ΣΧΟΙΝΙΑ ΑΓΚΥΡΑΣ
ΟΥΤΟΣ ΑΠΕΔΩΚΕΝ
Χ𐅅ΗΗ ΗΗ ΔΔΔ ⊢⊢
ΘΕΟΓΕΙΤΩΝ ΑΦΙΔΝΑΙ
ΩΝ ΕΛΑΒΕΝ ΜΕΤΑ
ΟΝΟΜΑΚΛΕΟΥΣ ΕΚΑΛΗ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΑΝΔΩΡΑΝ
ΞΕΝΟΚΛΕΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΚΕΡΑΙΑΣ ΜΕΓΑΛΑΣ
ΟΥΤΟΣ ΑΠΕΔΩΚΕΝ
ΔΔ⊢⊢⊢
ΗΓΙΑΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΩΝ ΕΛΑΒΕΝ ΜΕΤΑ
ΠΟΛΥΚΛΕΟΥΣ ΑΝΑΓΙΡ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΗΒΗΝ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΩΝ ΥΠΟ
ΞΩΜΑΤΩΝ ΙΣΤΟΥ
ΤΟΠΕΙΩΝ ΠΑΡΑΡΡΥ
ΜΑΤΩΝ ΛΕΥΚΩΝ
ΑΝΚΥΡΩΝ ΤΟΥΤΩΝ
ΤΑΗΜΙΣΕΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ
ΤΟΥ ΑΠΕΔΩΚΕΝ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ ΠΟΡΙΟΣ : 𐅅

ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ

ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟΣ
ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΑΛΩΠΕ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΝΙΚΗΝ
ΙΣΤΙΟΝ ΤΟΠΕΙΑ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΣΧΟΙΝΙΑ ΑΝΚΥΡΑΣ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΛΑΜΠΑΔΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΑΝΔΙΑΝ
ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ ΚΑΤΑΒΛΗ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΣΤΗΝ
ΑΝΚΥΡΑΣ
ΟΥΤΟΣ ΑΠΕΔΩΚΕΝ
ΗΗΗΗ𐅄Δ
ΠΟΛΥΜΝΗΣΤΟΣ ΑΝΑΦΛΥ
ΩΝ ΕΛΑΒΕΝ ΜΕΤΑ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΑΛΑΙΕ

ΚΕΡΑΙΩ.....ΛΩΝ
ΤΟΥΤΩΝ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ
ΜΕΡΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥΤΟΥ
ΑΠΕΔΩΚΕΝ ΛΕΠΤΙΝΟ
ΚΚ ΚΟΙΛΗΣΕΛΠΡΟΝΟ
ΟΝΟΜΑΚΛΗΣ ΕΚΑΛΗ
ΔΔΠΙ

ΤΑΔΕ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΑΡΞΑΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΝΕΩΡΙΟΙΣ
ΕΙΣ ΠΕΠΡΑΚΤΑΙ ΕΠΙ
ΕΥΒΟΥΛΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΛΥΚΙΣΚΟΥ ΚΑΙ ΠΥ
ΘΟΔΟΤΟΥ ΚΑΙ ΣΩΣΙΓΕ
ΝΟΥΣ

ΕΡΕΧΘΗΙΔΟΣ

ΕΥΘΥΝΟΣ ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΤΑΜΙΑΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΤΡΙΗΡΟΠΟΙΚΩΝ ΕΠΙ
ΑΡΧΙΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΧΧΧ𐅅Η
ΑΠΟΛΑΒΩΝ ΚΩΠΑΣ
ΠΑΡ ΗΜΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΝΕΩ
ΡΙΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙ
ΣΩΝ ΩΝ ΑΥΤΟΣ ΕΙΣΗ
ΝΕΓΚΕΝ ΑΔΟΚΙΜΟΥΣ
ΧΙΛΙΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ
ΑΜΥΘΕΩΝ ΕΥΩΝΥΜΕΥΣ
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΕΠΙ ΦΡΑ
ΣΙΚΛΙΔΟΥ ΑΡΧ : ΗΗ𐅄⊢⊢
ΚΤΗΣ.ΙΟΣ ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΕΠΙ ΕΛΠΙΝΟ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ : 𐅄Π
ΛΥΚΩΝ ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΤΙΜΕΛΗΤ
ΕΠΙ ΝΑΥΣΙΝΙΚΟΥ ΑΡΧ
ΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜ: ΑΓΑΘΑΡ
ΧΟΣ ΑΜΑΞΑΝ : ΟΥΤΟΣ
ΑΠΕΔΩΚΕ : ΗΗΗ

ΑΙΓΗΙΔΟΣ

ΘΕΗΚΕΣΤΟΣ ΕΡΧΙΕ
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤ
ΕΠΙ ΚΑΛΛΙΜΗΔΟΥΣ
ΑΡΧΟΝ :: ΗΠ⊢
ΑΝΑΞΙΠΠΟΣ ΑΡΑΦΗ
ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗ
ΕΠΙ ΕΛΠΙΝΟΥ ΑΡ : 𐅄Π
ΜΝΗΣΙΚΛΗΣ ΚΟΛΛΥ
ΑΙΡΕΘΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ
ΒΟΥΛΗΣ: ΕΠΙ ΑΡΧΙΟ
ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΠΙΙΙ

ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤ
ΕΠΙ ΑΣΤΕΙΟΥ ΑΡΧΟΝ
ΤΟΣ : 𐅄ΔΔ ΙΙΙΙ
Α ΡΙΜΝΗΣΤΟΣ ΕΛΛΙΟΥ
ΝΕΩΡ ΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗ
ΕΠΙ ΣΩΚΡΑΤΙ ΔΟΥ ΑΡ
ΧΟΝΤΟΣ : 𐅄ΔΔ⊢⊢ΙΙΙ
Λ ΑΧΑΡ Ι ΔΗΣ ΕΛΕΥΣΙ
ΝΕΩΡ ΙΩΝ ΕΠ ΙΜΕΛΗ
ΕΠΙ ΦΡΑΣΙΚΛΕΙΔΟΥ
ΑΡ ΧΟΝ : ΗΗΠ⊢⊢

ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ

Τ ΙΜΟΛΑΣ ΡΑΜΝΟΥΣΙ
ΝΕΩΡ ΙΩΝ ΕΠ ΙΜΕΛΗΤ
ΕΠΙ ΕΛΠΙ ΝΟΥ ΑΡΧΟΝ
𐅄Π
Φ Ι ΛΑΓΡΟΣ ΦΑΛΗΡΕ
ΝΕΩΡ ΙΩΝ ΕΠ ΙΜΕΛ
ΕΠΙ ΘΕΟΦ ΙΛΟΥ ΑΡΧΟΝ
Χ𐅅ΗΔΔΔ Π⊢⊢ Ι
Λ ΥΣ ΙΦ ΙΛΟΣ ΡΑΜΝΟΥΣΙ
ΝΕΩΡ ΙΩΝ ΕΠ ΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ ΙΓΕΝΟΥΣ
ΑΡΧΟΝΤ : 𐅄ΔΔΔΔΠ

ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ

Λ ΕΩΣ ΤΡ ΑΤΟΣ ΑΛΩΠΕ
ΝΕΩΡ ΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗ
ΕΠΙ ΚΑΛΛ ΙΜΗΔΟΥΣ
ΑΡΧΟΝ : ΥΠΕΡΤΟΥΤΟΥ
ΑΠΕ ΔΩ ΚΕ : ΔΗΜΟ
Φ ΙΛΟΣ ΑΛΩΠΕ : Η⊢
Φ ΑΝΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΘΟΡΑ Ι = ΗΗ𐅄
ΤΑΜ ΙΑΣ ΤΡΙΗΡΟΠΟΙ
ΚΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΕΠΙ ΧΑΡ ΙΚΛΕ ΙΔΟΥ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΙ Ο
Ε ΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡ ΙΟΝ
ΚΑΤΕ ΒΑΛΕΝ
ΗΗ𐅄ΔΔΔ
Ν Ι ΚΟΜΕΝΗΣ ΠΑΛΛΗΝ
ΤΑΜ ΙΑΣ ΕΠΕΥΧΑΡΙ .
ΣΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΥΠΕΡ ΤΟΥΤΟΥ ΑΠΕ
ΔΩΚΕΝ ΜΥΡ ΩΝ Ι ΔΗΣ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ : ΗΗΗ

ΑΝΤ Ι ΜΑΧ Ι ΔΗ Σ ΡΑΜΝ
ΗΔΔΔΔΙΙ
ΛΥΣ Ι Σ ΕΡΧΙ : ΙΙ
ΝΕΑ Ι ΟΣ Ι ΚΑΡ ΙΕΥΣ
ΗΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙΙΙ
ΔΗΜΟΦΑΝΗ Σ ΡΑΜΝΟΥ
ΗΔΔ⊢⊢⊢⊢ΙΙ : ΕΙΧΟΝ ΔΕ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΝΑΥ ΣΚΕΥΗ
ΤΑΔΕ ΤΑΡΡΟΝ ΚΛ Ι
ΜΑΚ Ι ΔΑΣ ΚΟΝΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ ΥΠΟΖΩ
ΜΑΤΑ ΑΣΚΩΜΑΤΑ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΑΝΘΗΡΑΝ
ΑΡ ΧΕΝΗ ΙΔΟΥ ΕΡΓΟΝ
Δ ΙΚΑ ΙΟΠΟΛ ΙΣ ΑΝΑΓ : ΗΙΙ
ΛΥΣ ΙΘΕΟΣ ΧΟΛΑΡΓΕΥΣ
𐅄ΔΔΔ ΙΙΙΙ
Κ ΛΕΟΣ ΤΡΑΤΟΣ ΟΗΘΕ
𐅄ΔΔΔ
ΞΕΝΦ ΙΛΟΣ ΤΡ ΙΚΟΡΥ=
𐅄ΔΔΔΠ⊢⊢ΙΙΙ
Ν ΙΚ ΟΣ ΤΡΑΤΟΣ ΡΑΜΝΟ
𐅄ΔΔ
Φ Ι ΛΩΝ ΕΛΕΥΣ : 𐅄ΔΔ
Ε ΙΧΟΝ ΔΕ ΕΠΙ ΤΗΝΝΑΥΝ
Σ ΚΕΥΗ ΤΑ ΔΕ ΥΠΟΖΩ
ΜΑΤΑ ΑΡΓΥΡΙΟΥ
ΔΔ⊢⊢⊢⊢
ΕΠΙ ΤΗΝ ΗΦΑ ΙΣΤ ΙΑΝ
ΑΝΤ Ι ΓΕ ΝΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
Φ ΙΛΟΜΗΛΟΣ ΠΑ ΙΑΝ ΙΕ
ΗΗΗ
ΚΗΦ ΙΣΟΔΩΡΟΣ ΦΗΓΑ Ι
ΟΥΔΕΝ ΑΠΟΔΕΔΩΚΕ
ΛΥΣ ΑΝ Ι ΑΣ ΣΟΥΝ Ι Ε
ΗΗΔΔΠ ⊢⊢⊢⊢
Κ ΟΜΑ ΙΟΣ ΣΗΜΑΧΙ
Η⊢⊢⊢⊢
ΑΝΔΡΟΜΕΝΗΣ ΚΕΦΑΛΗ
ΗΗ⊢⊢⊢⊢
ΠΟΣ Ε Ι Δ ΙΠΟΣ ΠΡΑΣ ΙΕ
ΗΗ𐅄 : ΕΙΧΟΝ Δ ΕΠΙ
ΤΗΝ ΝΑΥΝ ΣΚΕΥΗ ΤΑ ΔΕ
ΥΠΟΖΩΜΑΤΑ ΑΣΚ ΩΜ ΑΤΑ
ΥΠΑΛΟ ΙΦΗΝ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝ
ΑΝΚΥΡΑΝ :Ι: ΤΑΡΡΟΝ
ΚΛ ΙΜΑΚ ΙΔΑΣ ΑΡΓΥ
Ρ ΙΟΥ : ΔΔΠ⊢
ΕΠΙ ΤΗΝ ΗΠΙΟΝΗΝ
ΛΥΣ ΙΚΡΑΤΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΜΕΝΕΣΘΕΥΣ ΡΑΜΝΟΥΣΙ
ΟΥΔΕΝ ΑΠΟΔΕΔΩΚΕ
Ε ΙΧΕ Δ ΕΠΙ ΤΗΝ ΝΑΥΝ
ΣΚΕΥΗ ΤΑΔΕ ΚΛ Ι ΜΑΚ
Ι ΔΑΣ ΚΟΝΤΟΥΣ ΕΤΕ

Υ.ΙΑΝΙ
Ν..ΑΝ
...ΓΟΝ
...ΝΤΟΥΣ
...ΑΣ
-

ΕΠΙ ΤΗΝ ΙΚΑΝΗΝ
ΠΑΡΡΑΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙ
ΤΟΥΤΩΝ ΤΑ ΗΜΙΣΕΑ
ΟΥΤΟΣ ΑΠΕΔΩΚΕΝ

ΙΣΤΙΑΕΠΙΝΑΥΣ : ΔΠΙ
ΤΟΠΕΙΑΕΠΙΝΑΥΣ : ΔΠΙ
ΥΠΟΒΛΗΜΑΤΑΕΠΙΝΑΥΣ : ΔΠΙ-
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑΕΠΙΝΑΥΣ : ΔΠΙ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑΛΕΥΚ : ΕΠΙΝΑΥΣ : ΔΠΙ -
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑΤΡΙΧ : ΕΠΙΝΑΥΣ : ΔΠΙΙΙ -
ΣΧΟΙΝΙΑΕΠΙΝΑΥΣ : ΔΠΙΙ
ΑΝΚΥΡΑΣΕΠΙΝΑΥΣ : ΔΠΙΙ

3123. (Βοιχ. 10.)

ἱστὸ]ν, πηδάλι[α,
κλιμ]ακίδας, κο[ντούς,
παρα]στάτας, ἱσ[τὸν
μέγα]ν, κεραίας [μ]εγ[άλας,
ὑποζ]ώματα, ἱσ[τί]ον,
τοπ]εῖα, ὑπόβλημ[α,
κατάβλ[η]μα,
παραρρύμα]τα [λε]υκ[ά,
παραρρύμ]ατ[α τρίχινα,
ἀγκ]ύρ[ας,
. . ς η . . ν . .

. . . . ου
. . . .
. . . . ον

. . . ἀ]γκύρας
[οὗτος] ἀπέδωκεν
ΡΗΗΗΗΗΔΔΔΔΠ
Ἀντίδωρος Φαληρε[ὺς
ἐπὶ τὴν Εὐδίαν
ταρρούς, ισ . υσυ . . .
Ἀντίδωρος Φαληρε[ὺς
ἀπέδωκεν μετὰ
Ἀριστολόχου Ἐρχιέ[ως
ἐπὶ τὴν Εὐρώπην
τοπεῖα τούτων τὰ
ἡμίσεα τοπείων : ΠΗΗΗΙΙΙ
Ἀντίδωρος Φαληρε[ὺς
ὧν ἔλαβεν μετὰ
Ἀντιφῶντος Συπαλη[ττίου
ἐπὶ τὴν Ἐπιπηδῶσαν
ταρρόν, κλιμακίδας,
παραστάτας, ἱστὸν
μέγαν, τοπεῖα

. . . . αμ
. . . . κα[ὶ
. . . . ς
. . . .
. . . .
γενόμενος τ]αμ-
ίας παρέλαβεν] κα[ὶ
παρέδωκεν] ἐν
νεωρίοις Κόνων Ἀναφ]λ[ύστιος
. . . . νιε
. . . .
. . . .
. . . . . κλι]μακί-
δας . . . τ]ούτων παρα
. στων ἱστὸ[ν] μεγάλο[ν,
κεραιῶν μεγάλων,
ὑποζώματα ἱστίου,
τοπεῖα ὑποβλήματ-
ος, καταβλήματος,
παραρρυμάτων λευκ[ῶν,
παραρρυμάτων τριχί[νων,
σχοινίων ἐπι[γ]ύων : ΙΙΙ
ἀγκύρων τούτων
τὸ τρίτον μέρος
οὗτος ἀπέδω[κ]εν
ΗΗΗΗΡΔΔΗΗ
Κόνων Ἀναφλύστι[ος
ἐπὶ τὴν Σώ[ζουσ]αν
Ἱεροκλέους ἔργον,
ταρρούς, πηδάλια,
κλιμακίδας, κοντούς,
παραστάτας, ἱστὸν
μέγαν, κεραίας μεγ[άλας,
ὑποζώματα, ἱστὸν,

1523

ΡΑ Ξ ΚΛ ΙΜΑΚ Ι ΔΑΞ
ΕΠΙ ΤΗΝ Ω . . ΗΡΙΑΝ
ΑΓΝΟΦΗΜΟΥ ΕΡΓΟΝ
ΜΕΝΕΞΘΕΥΞ ΡΑΜΝΟΥ
ΟΥΔΕΝ ΑΠΟΔΕΔΩΚ .
Ε ΙΧΕΝ ΔΕΠΙ ΤΗΝΝ . . .
ΞΚΕΥΗΤΑΔΕΚΟΝΤ . . .
Ι ΞΤΟΝ ΜΕΓΑΝ
ΚΕΡΑ ΙΑΞ ΜΕΓΑΛ . .

[ταμίας γενόμενος εἰς]
τὰ ν]εώ[ρια
Ἐπὶ Λ[. . . Ἄρχοντος
ℙ Δ
Μαντ[ίας Θορίκιος
ταμία[ς γενόμενος εἰς τὰ νεώ-
ρια κα[ὶ . . . . . Θορίκιος
ὑπὲρ το[ύτων ἀπέδω-
καν κλη[ρονόμοι
Πάμφιλος [Θορίκιος
ΗΗΗΔΠΗ
Μαντίθεος [Θορίκιος καὶ
Μαντίθεος [Θορίκιος . . . .
Εὐθύμαχος Ἐ[πιγένους
ταμίας γενό[μενος
εἰς τὰ νεώρια τὰ ἐπὶ Θε-
μιστοκλέου[ς Ἄρχοντος
τῶν σκευῶν, [ὧν
ἔλαβεν παρὰ [τῶν
τριηράρχων [καὶ οὐκ
εἰσήνεγκε, γρ[άψας
ἐν τῇ στήλῃ [οὗτος
ἀργυρίου μὲν ἀπο-
δέδωκε : ΤΤΧΧΧΧℙΗ
Σκεύη δὲ αὐτὰ ἀπέδω-
κε τά δε,
ὑποζώματα
ἐπὶ ναῦς : ΔΠΙ,
ἱστία ἐπὶ ναῦς : ΔΔΔΠ,
τοπεῖα ἐπὶ ναῦς : ΔΠΙΙΙΙ,
ὑποβλήματα
ἐπὶ ναῦς : ΔΔΔΠΙ,
καταβλήματα
ἐπὶ ναῦς : ΔΔΠ,
παραῤῥύματα λευ[κὰ
ἐπὶ ναῦς : ΔΔΔΙ–,
παραῤῥύματα τρίχι[να
ἐπὶ ναῦς : ΔΔΙΙ –,
σχοινία ἐπὶ ναῦς : ΔΔΔ,
ἀγκύρας ἐπὶ ναῦς
ΔΔΔΙΙΙΙ –,
ταῤῥόν, ὃν Φορμίων
Πειραιε[ὺς] εἰσήνεγκε,
ταῤῥ[όν], ὃν Εὐδράων
Θορίκι[ος] εἰσήνεγκε,
ταῤῥόν, ὃν Ἀρχέδημ-
ος Πιθ[εὺς] εἰσήνεγκε.

. . . . . . ομ . . .
. . . . . . οἱ π[ρ . .
. . . εἶχ]ον [δ]ὲ ἐπὶ
τὴν ναῦν σκ]εύη τά δε
. . . . κ]οντούς
Ἐπὶ [τ]ὴν Στρατηγίδα
Ἱεροκλέους ἔργον
Λυκίσκος Ἀμφιτρ[οπῆθεν] : Η=

Ἱερ[ω]νύμου Λαμπτρέ[ως
κληρονόμος
Φιλοκράτης Λαμ[πτρεὺς] : Καλ[λίας καὶ
Νικόφημος ἐκ Κεραμέ[ων
οὐδὲν ἀπεδεδώκασι.
Εὐθύδημος Ἐρχι[εὺς] : ℙΠ
Διοκλῆς Πε ραιεὺς
οὐδὲν ἀποδέδωκε,
εἶχον δ' ἐπὶ τὴν ναῦν
σκεύη τά δε· ὑποζώμα[τα.
Ἐπὶ τὴν Ἀγλαΐαν
Ἐπιγένους ἔργον
Ἐπικράτης Παλληνε[ύς,
Λυσικλῆς Ἀγνούσι[ος,
Χαρίδημος Ἐροιάδ[ης,
Τιμοκράτης Ἰκαριε[ὺς
ΗΗΗΔΔΔΠΗΗΗΗΙΙ
Κωμιάδης Ἀχαρνεὺς
οὐδὲν ἀποδέδωκε,

('Εκ τοῦ πλαγίου μέρους τῆς στήλης.)

. . . . . . ας . . .
. . . ταῤῥόν, κλ[ιμα-
κίδας, κοντ[ούς],
ὑπαλοιφήν.
Ἐπὶ τὴν Ἀμφιτρίτην
Καλλιτέλης Θορ[ίκιος
ℙΔΔ.
Τηλοκλῆς Ἀγγε[λῆθεν
ℙΔΔ.
Ἐχέπολις Κυδαθ[ηναιεὺς
ℙΔΔΠ : καὶ τὴν
διπλασίαν : ΙΙΔΔ.
Ἱεροκλῆς ἐκ Κερ[αμέων
οὐδὲν ἀποδέδωκε
Χάρης Αἰξωνεύ[ς
ℙΔΗΗΙΙΙΙ
Δείθων Μαραθ[ώνιος
ℙΔΗΗΗΙΙ
εἶχον δ' ἐπὶ τὴν
ναῦν σκεύη τά δε·
ὑποζώματα.
Ἐπὶ τὴν Καλλινίκην,
Λυσιστράτου ἔργ[ον.
Μικίων Σκαμβω[νίδης,
Φίλτων Περιθοίδ[ης.
Διοκλῆς ἐκ Κερα[μέων,
Βαθύλλος Πειρ[αιεύς,
Φρύναιος Ὤα[θεν
ℙΔΔΠ = εἶχον δὲ
Ἐπὶ τὴν ναῦν σκεύ[η
Τά δε· ὑποζώματα,
πηδάλια,
Ἐπὶ τὴν [Ἀ]γ[λα]ΐαν

. . . . . . τα
. . . . ο
. . . . ἀ-
γκύρας] = κ[οντούς,
παραῤῥύματα τρί]χι[να,
. . . . ἀ]νκύ[ρα]ς,
. . . . ι κο[ντοὺς,
τὰ ἡμί]σε[α οὗτος ἀπέ-
δωκεν πηδά]λ[ια,
κλιμακίδα]ς, κοντούς,
. . . . . . ν . .
. . . . . ἑτ[έρους
. . . . [τούτ]ων
τὰ ἡμίσεα οὗτ[ο]ς
ἀπέδωκεν] α . . .

παραῤῥύματ]α λευ[κά,
παραῤῥύματα τ]ρίχι[να,
σχοινία, ἀγκύρα]ς
τούτων οὗτος ἀπέδωκε]ν
. . . .
. . . . . π ο . . ς
. . . . . Με[λιτεὺς
κοντ]οὺς [ἀ]δο[κίμους
. . . . τον . . ην
. . . . ν . . . .
. . . . το[ύτ]ων
. . . . οὗ]τ[ο]ς
ἀπέδωκεν] ⊢|||
. . . .
. . . . ν . .
. . . . . . δ . .
. . . . ν . .
. . . .
. . . . . . ται . .
. . . .
. . . . . . ος . .
. . . .
. . . . . ετα .
. . . .
. . . . . κερ[αιῶν
. . . .
. . . . . ἀγκ[ύ[ρων
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . ἀ]ν[κ]ύρα[ς
. . . Η]ΗΗ . ⊢⊢|||
ἀπέδωκ]αν . . . ην
. . . σαν . . .
. . . Ἀθμο[ν]εὺς [ὧν
ἔλαβε[ν με[τὰ
. . . πα[ρελάβομεν ἐπὶ
τὴν Νί[κη[ν . . . .

τούτων τὰ ἡμίσεα
οὗτος ἀπέδωκεν
𐅅ΗΠΙΙΙ
Φιλωνίδης Ἀφιδναῖ[ος
ἐπὶ τὴν Τρυφῶσαν
κλιμακίδας, παραστά-
τας, ἱστὸν μέγαν,
κεραίας μεγάλας,
ἱστὸν ἀκάτειον,
παραῤῥύματα λευκὰ
οὗτος ἀπέδωκεν
ΗΗΔ⊢⊢⊢⊢
Πρόξενος Ἀφιδναῖ[ος
ἐπὶ τὴν Ναυκρατοῦσαν
Ἐπιγένους ἔργον,
ὑποζώματα, ὑπό-
βλημα, κατάβλημα,
παραῤῥύματα λευ[κά,
παραῤῥύματα τρίχι[να,
σχοινία, ἀγκύρας·
οὗτος ἀπέδωκε : Χ
Καλλικράτης Εὐφή-
ρου Ἀφιδναῖος,
ὧν ἔλαβεν μετὰ
Νικοκλέους Ἀναγυ[ρασίου
ἐπὶ τὴν Θέτιν
Τιμοκλέους ἔργον,
τῶν ξυλίνων
ταῤῥόν, κλιμακίδας,
κοντούς, παραστάτας,
ἱστὸν μέγαν,
κεραίας μεγάλας·
τῶν δὲ κρεμαστῶν
ὑποζώματα, ἱστίον,
τοπεῖα, ὑπόβλημα,
κατάβλημα,
παραῤῥύματα τρίχι[να,
σχοινία, ἀγκύρας·
τούτων τὰ ἡμίσεα
οὗτος ἀπέδωκεν
𐅅ΗΗΗΔΔΔ⊢
Καλλικράτης Καλ-
λιστράτου Ἀφιδναῖ[ος,
ὧν ἔλαβεν μετὰ
Ἀρχεβίου Λαμπτ[ρέως
ἐπὶ τὴν Τρισογενῆ
Ἀ[ρχε]νίκου ἔργον,
ταῤῥόν, ὑποζώματα,
τοπεῖα, ὑπόβλημα,
κατάβλημα,
παραῤῥύματα λευ[κά,
παραῤῥύματα τρίχι[να,
ἀνκύρας· τούτων
τὰ ἡμίσεα οὗτος
ἀπέδωκεν = 𐅄Π
Μενεσθεὺς Ῥαμνού[σιος
ἐπὶ τὴν Νικαρίστην

τοπεῖα, ὑπόβλημα,
κατάβλημα,
παραῤῥύματα λευ[κά,
παραῤῥύματα τρίχι[να,
σχοινία, ἀγκύρας·
οὗτος ἀπέδωκεν
𐅅ΗΗΗ𐅄ΔΔΔ⊢⊢
Ἀμφικλῆς Ἀλωπεκῆ[θεν
ὧν ἔλαβεν μετὰ
Πυθοκλέους ἐκ Κηδ[ῶν
ἐπὶ τὴν Δωρίδα
Λισσίου ἔργον
τῶν ξυλίνων ταῤῥόν,
πηδάλια, κοντούς,
κλιμακίδας, παρασ-
τάτας, ἱστὸν μέγαν,
κεραίας ἀκατείου[ς,
ἱστὸν ἀκάτειον,
ὑποζώματα, ὑπόβλ-
ημα, κατάβλημα,
παραῤῥύματα τρίχ[ινα,
παραῤῥύματα λευ[κά,
ἄνκυραι : |||| :
τούτων τὰ ἡμίσεα
οὗτος ἀπέδωκεν
𐅅𐅄ΔΔΔΔΠ⊢⊢
Δημοφάνης Ἀλωπε[κῆθεν
ὑπὲρ τούτου
Θεμιστοκλῆς Φρεάρ[ριος
ἀπέδωκεν· ἐπ[ὶ] τὴν
Ἡγησὼ τοπεῖα, ὑπό-
βλημα, κατάβλημα,
παραῤῥύματα τρίχι[να
ἐπὶ τὴν Νεκ . . . .
ὑπόβλημα, τ[οπεῖα,
παραῤῥύματα λευκ[ά,
σχο[ιν]ία, ἀνκύρ[ας,
ἐπὶ τὴν Ὑπτεία[ν
πηδά[λια], κλιμακίδα[ς,
κοντούς, παραστάτ[ας,
ἱστὸν μέγαν,
κεραίας [μεγάλας,
ο . . . . υ ἀκατείους
οὗτ]ος ἀπέδωκεν
ΑΤ𐅄Δ
Ἀντιφάτης Θοραιεύ[ς,
ὧν ἔλαβεν μετὰ
Στ[ράτω]νος [Ἐρ]οιάδο[υ
καὶ Ἱ[έρωνος] Σφηττ[ίου
ἐπὶ τὴν Κρατοῦσαν
ταῤῥοῦ, πη[δαλίων,
κλιμακίδων, [κοντ]ῶν,
κεραιῶν [με]γάλων·
τούτων [τὸ] τρίτον
μέρος [ὑπὲρ τούτου
ἀπέδωκεν [Λεπτίνου

Οἰνηΐδος.

Μένιος Οἰῆθεν
νεωρίων ἐπιμελη[τὴς
ἐπὶ Ἐλπίνου Ἄρχον[τος
𐅄 Π
Ἀνθεμίων Περιθ[οίδης
νεωρίων ἐπιμελ[ητὴς
ἐπὶ Λυσιστράτου Ἄρ[χοντος
ὑπὲρ τούτου ἀπέδωκ[εν
Θεόδωρος Περιθοίδ[ης
ΗΔΠͰΙΙ
Μνησιάδης Κοθωκί[δης
νεωρίων ἐπιμελη[τὴς
ἐπὶ Ἱπποδάμαντος
Ἄρχοντος : Η𐅄ΔΔ
Θέογνις Βουτάδη[ς
νεωρίων ἐπιμελητ[ὴς
ἐπὶ Ναυσινίκου
Ἄρχοντος : ΗΗΗΔΠ

Κεκροπίδος.

Εὐ]θύδομος Ἀθμον[εὺς
νεωρίων ἐπιμελητ[ὴς
ἐπὶ Πολυζήλου Ἄρ-
χον[τος] : 𐅄ΔΔΔΔΠͰͰΙΙ
Θεόδοτος Αἰξω[νεὺς
νεωρίω]ν ἐπιμελητ[ὴς
ἐπὶ Μόλωνος Ἄρχον[τος
𐅄ΔΔ . ΙΙΙΙ
Ἡγησίας Μελιτ[εὺς
νεωρίων ἐπιμελη[τὴς
ἐπὶ Κ[ηφισοδότ]ου
Ἄρχοντος] ὑπὲρ τούτου
κατέθ]εσαν Ἀριστόμα-
χος Μελιτεὺς καὶ
Θάλλος Μελιτ[εὺς] : ΗΗΠͰͰ.
Δεινίας Ἁλαιεὺς
νεωρίων ἐπιμελητ[ὴς
γενόμενος ἐπὶ Ἐλ-
πίνου Ἄρχοντος
ὑπὲρ τούτου ἀπέδω-
κεν Φιλοκράτης
Ὤαθεν : 𐅄Π
Ἀπήμων Φλυεὺς : 𐅄
νεωρίων ἐπιμελητ[ὴς
ἐπὶ Καλλιμήδους
Ἄρχοντος καὶ ἕτε-

Καλλικράτης Ἁλαι[εὺς
οὐδὲν ἀποδέδωκε[ν,
εἶχον δὲ ἑπτὰ ὄν[τ-
ες ἐπὶ τὴν ναῦν σ[κεύ-
η τάδε· ὑποζώμα[τα.
Ἐπὶ τὴν Κεκροπίδα
Ἐπιγένους ἔργον
Κλεαίνετος Ἰκαριε[ὺς
𐅄ΔΔΔΔΠ
Θεόφημος Εὐωνυ[μεὺς : 𐅄Δ
Εὐθίας Λαμπ[τρεὺς : 𐅄ΔͰ ͰͰͰ
Εὐθυκράτης Λαμ[πτρεὺς = 𐅄ΔͰͰΙ
Ξάνθιππος Στειρ[ιεὺς : 𐅄Δ
Πολύωρος Παιαν[ιεὺς : 𐅄Δ
Δόκιμος Ἐρχι[εὺς : ΔΔΔΔ
εἶχον δ' ἐπὶ τὴν ναῦν
σκεύη τάδε : ὑποζώμα[τα.
Ἐπὶ τὴν Ἀγρεύουσ[αν
Ἀρχενίκου ἔργον
Γοργίας Σουνιεὺς,
Καλλίας Ἐρχιεὺς,
Ἀριστοκράτης Λαμπ[τρεὺς,
Πυθόδωρος Κυθήρρ[ιος,
Εὔθοινος Παλληνεὺ[ς,
ΗΗΗΔΠΙΙΙΙ
ἕτερον και[νὴν
Τιμόθεος Ἀναφλύστ[ιος
μετ' αὐτῶν : 𐅄ΔΔΔΔͰΙ
Ἀριστοκράτης Λαμπτ[ρεὺς . . .
Φρύναιος Ἀθμο[νεὺς] : ΔΔΔΠ,
Τιμόθεος Ἀναφλύστ[ιος
Η𐅄ΠͰͰͰͰΙ : ἕτερον
𐅄ΔΔΔ : εἶχον δ' ἐπὶ
τὴν ναῦ[ν] σκεύη τάδε
ὑποζώματα,
παραῤῥύματα [λ]ευκὰ,
παραῤῥύματ[α τρίχινα.
Ἐπὶ τὴν Πτε[λέαν
Ἀρχ]ενηΐδου ἔργο[ν
Φιλόμηλος Μαραθ[ώνιος] : Η . .
Δημάνθης Μαραθ[ώνιος] : ΗΔΔ
Στράτιος Κεφαλ[ῆθεν] : ΗΔΔ
Κλεοκράτης Χολαρ[γεὺς] : ΗΔΔͰͰ
Θρασύβουλος Παλλ[ηνεὺς] : ΗΔ .
καὶ τῆς διπλασί[ας] : ΗΔΔ
Φαίαξ Ἀχαρ[νεὺς] : ΗΗΠͰͰͰͰ.
εἶχον δὲ ἐπὶ τὴν ναῦν
σκεύη τάδε, ὑποζώ-
ματα, ταῤῥὸν, ἀργυ-
ρίου : ΔΔΠͰͰ
Ἐπὶ τὴν Λεωντίδα
Παμφίλου ἔργον
Ὀνήτωρ Μελιτεὺς,
Χαρ[ι]κλῆς Ἀχαρνεὺ[ς,
Φιλωνίδης Μελιτε[ὺς,

Ἀρχενίκου ἔργον
Δημόκριτος ....
Διονύσιος [Κο]λω[νῆθεν,
Φιλόστρατος [Κ]ολλ[υτεὺς,
Λυσανίας Βουτά[δης,
Πραξιτέλης Βατῆ[θεν,
Πυθόδωρος ἐ[κ] Κ[ηδῶν,
Λαχαρίδης ....
𐅅ΗΗΗΗ𐅄Δ..
εἶχον δ' ἐπὶ τὴ[ν ναῦν
σκεύη τάδε
ταῤῥὸν, πηδά[λια,
κλιμακίδας,
ὑπόζωμα.

. . . ο]υ ἔ[ργο]ν
. . . ου . .
. . . υπ . . ας
. . . αν . . . ο
. . . κλ[ηρονόμο]υ
. . . ὑπὲ[ρ τού]του
ἀπέδωκεν] ὑπ[οβλή]μα-
τος, κατα]βλήμ]ατ[ος,
παραῤῥύ]ματα [λε]υκὰ,
παραῤῥύ]ματα [τρί]χι[να,
. . . . ν το[ύτ]ων [τὰ ἡμίσεα
. . . . α ὑπ[ὲρ] τού-
του ἀπέδω]κε . . . . .

Ἱ π π ο θ ω ν τ ί) δ ο ς.

. . . . ιτ . . .
. . . .
. . . . ε . . .
. . . . ων . .
. . . . ν . . .
. . . . ους . .
. . . . . ἔ)λ(αβεν
. . . . . . λ[ευκὰ
. . . . . . ένην
. . . . κατα]βλ[ήματα
. . . . ας . . .
παραῤῥύματα τ]ρίχι[να
ἐπὶ τὴν) . . . ην . . .
. . . .
. . . .
[παραῤῥύματα λ]ευκ[ὰ,
[παραῤῥύματα τρίχινα,]
[τούτων τὰ ἡμίσεα]
οὗτος ἀ]πέδω[κ]ε
. . . ⊢⊢ . . ΙΙ
. . . . . . δη
ἐπὶ τὴν) . . . ην
. . . . . ἔ]ργον
. . . .
. . . κλιμακ]ίδ[ας,
. . . . κον]τοὺς,
. . . .
. . . . ἀγκύρ]ας,
παραῤῥύματα λε]υκ[ὰ,
παραῤῥύματα τρ]ίχι[να,
. . . . . σ[χοινία,
. . . . . . ν . . .
. . . παραῤῥύ]μα[τ . . .
. . . . σ]χοινία . . .
. . . . . οὔ[τος ἀπέ-
δωκε . .]μα[. . . .
. . . .
. . . . . . υ . . . .
. . . . . ἀν[κύρας . .
. . . . τ]ού[των . . .

Λυσικλέους ἔργον,
ταῤῥὸν, πηδάλια,
κλιμακίδας, κοντοὺς,
παραστάτας, ἱστὸν
μέγαν, κεραίας μεγ[άλας,
ἱστίον, τοπεῖα, ὑπό-
βλημα, κατάβλημα,
παραῤῥύματα λευκὰ,
παραῤῥύματα τρίχι[να,
σχοινία, ἀγκύρας
οὗτος ἀπέδωκεν
ΧΧ
Κηφισοφῶν Ἀφιδναῖ[ος
ἐπὶ τὴν Τρία[ι]ναν
Ἀντιγένους ἔργον
ταῤῥὸν, πηδάλια,
κλιμακίδας, κοντοὺς,
παραστάτας, ἱστὸν
μέγαν, κεραίας μεγ[άλας,
ὑποζώματα, ἱστίον
τοπεῖα, ὑπόβλημα,
κατάβλημα,
παραῤῥύματα λευκ[ὰ,
παραῤῥύματα τρίχι[να,
σχοινία, ἀγκύρας
οὗτος ἀπέδωκεν
Χ𐅅ΗΗΗΗΔΔΔ⊢⊢
Θεογείτων Ἀφιδναῖ[ος,
ὧν ἔλαβε μετὰ
Ὀνομακλέους Ἑκάλ[ηθεν
ἐπὶ τὴν Πανδώραν
Ξενοκλέους ἔργον
κεραίας μεγάλας·
οὗτος ἀπέδωκεν
ΔΔ⊢⊢⊢
Ἡγίας Μαραθώνιος,
ὧν ἔλαβε μετὰ
Πολυκλέους Ἀναγυρ[ασίου
ἐπὶ τὴν Ἥβην
κλιμακίδων, ὑπο-
ζωμάτων, ἱστοῦ,
τοπείων, παραῤῥυ-
μάτων λευκῶν,
ἀνκυρῶν· τούτων
τὰ ἡμίσεα ὑπὲρ τού-
του ἀπέδωκεν
Φιλοκράτης Πόριος : 𐅅

Ἀ ν τ ι ο χ ί δ ο ς.

Ἀρχέστρατος
Κρίτωνος Ἀλωπε[κῆθεν
ἐπὶ τὴν Πολυνίκην
ἱστίον, τοπεῖα,
κατάβλημα,
σχοινία, ἀνκύρας·
ἐπὶ τὴν Λαμπάδα
παραῤῥύματα τρίχι[να,

ἐκ Κοίλης κ[ληρονόμο[ς
Ὀνομα[κλῆς Ἑκάληθεν
𐅄Δ . . .
Στράτων Ἐροιάδης,
ὧν ἔλαβεν μετὰ
Ἱέρωνος [Σφ]η[ττίου
καὶ Ἀντ[ιφάτου, καὶ Λεπτίνου
ἐ[πὶ τὴν . . . .
ταῤῥοῦ, πηδαλίων,
κλιμακί[δων κον]τῶν,
κεραιῶ[ν μεγά]λων·
τούτων τὸ τρίτον
μέρος ὑπὲρ τούτου
ἀπέδωκεν Λεπτίνο[υ
ἐκ Κοίλης [κλη]ρονό[μος
Ὀνομακλῆς Ἑκάλ[ηθεν
. . ΔΔΠΙ

Τά δε παρὰ τῶν ἀρξάν-
των ἐν τοῖς νεωρίοις
εἰσπέπρακται ἐπὶ
Εὐβούλου Ἄρχοντος;
καὶ Λυκίσκου, καὶ Πυ-
θοδότου, καὶ Σωσιγέ-
νους.

Ἐ ρ ε χ θ η ί δ ο ς.

Εὔθυνος Λαμπτρεὺς
ταμίας γενόμενος
τριηροποιικῶν ἐπὶ
Ἀρχίου Ἄρχοντος
ΧΧΧ𐅅Η
ἀπολαβὼν κώπας
παρ᾽ ἡμῶν ἐκ τοῦ νεω-
ρίου τῶν παραδοθει-
σῶν, ὧν αὐτὸς εἰσή-
νεγκεν ἀδοκίμους
χιλίας ὀκτακοσίας.
Ἀμυθέων Εὐωνυμεὺς
νεωρίων ἐπιμελητὴς
γενόμενος ἐπὶ Φρα-
σικλείδου Ἄρχ[οντος] : ΗΗ𐅄⊢⊢
Κτήσ[ιππ]ος Λαμπτρεὺς
νεωρίων ἐπιμελητὴς
γενόμενος ἐπὶ Ἐλπίνο[υ
Ἄρχοντος : 𐅄Π
Λύκων Κηφισιεὺς
νεωρίων ἐπιμελητ[ὴς
ἐπὶ Ναυσινίκου Ἄρχ[οντος.
οὗ κληρονόμ[ος] Ἀγάθαρ-
χος Ἀμαξαν[τεὺς] οὗτος
ἀπέδωκε : ΗΗΗ

Α ἰ γ η ί δ ο ς.

Θεήκεστος Ἐρχιε[ὺς

ρον, ὃ εἰς Βουλευτή-
ριον κατέβαλεν,
ὃ ὦφλεν ἐκ τῆς
διαδικασίας, ἣν δι-
εδικάσατο πρὸς
Θεοφάνη[ν] Σπουδίο[υ
Κόπρει[ον] : ΧΧ𐅅ΗΗ𐅄⊢⊢⊢⊢

Ἱπποθωντίδος.

Πλατίων Ἀνακαιεὺς
νεωρίων ἐπιμελητ[ὴς
ἐπὶ Ἀστείου Ἄρχον-
τος : 𐅄ΔΔΙΙΙΙ
Ἀρίμνηστος Ἐλαιού[σιος
νεωρίων ἐπιμελη[τὴς
ἐπὶ Σωκρατίδου Ἄρ-
χοντος : 𐅄ΔΔ⊢⊢ΙΙΙ
Λαχαρίδης Ἐλευσί[νιος
νεωρίων ἐπιμελη[τὴς
ἐπὶ Φρασικλείδου
Ἄρχον[τος] : ΗΗΠ⊢⊢

Αἰαντίδος.

Τιμόλας Ῥαμνούσι[ος
νεωρίων ἐπιμελητ[ὴς
ἐπὶ Ἐλπίνου Ἄρχον[τος
𐅄Π
Φίλαγρος Φαληρε[ὺς
νεωρίων ἐπιμελ[ητὴς
ἐπὶ Θεοφίλου Ἄρχον[τος
Χ𐅅ΗΔΔΔΠ⊢⊢Ι
Λυσίφιλος Ῥαμνούσι[ος
νεωρίων ἐπιμελητὴς
ἐπὶ Ναυσιγένους
Ἄρχοντ[ος] : 𐅄ΔΔΔΔΠ

Ἀντιοχίδος.

Λεώστρατος Ἀλωπε[κῆθεν
νεωρίων ἐπιμελη[τὴς
ἐπὶ Καλλιμήδους
Ἄρχον[τος] : ὑπὲρ τούτου
ἀπέδωκε : Δημό-
φιλος Ἀλωπε[κῆθεν] : Η⊢
Φανόστρατος
Θοραι[εὺς] : ΗΗ𐅄
ταμίας τριηροποι-
κῶν γενόμενος
ἐπὶ Χαρικλείδου
Ἄρχοντος καὶ ὃ
εἰς Βουλευήριον
κατέβαλεν
ΗΗ𐅄ΔΔΔ
Νικομένης Παλλην[εὺς
ταμίας ἐπ' Εὐχαρί-
στου Ἄρχοντος

Εὐθύδικος Κόπρει[ος,
Θέογνις Ἁγνούσ[ιος
ΗΗΗΗ𐅄ΔΔΠ : εἶχον
δ' ἐπὶ τὴν ναῦ[ν] σκεύη
τάδε, ὑποζώματα.
Ἐπὶ τὴν Ἀγαθονίκην,
Ἱεροκλέους ἔργον.
Ἀριστόδημος Κριωε[ὺς
ΗΗΔΔΔ⊢⊢⊢
Λύκινος Γαρ[γήττιος] : Η𐅄Π⊢
Ἀντιμαχίδης Ῥαμν[ούσιος
ΗΔΔΔΔΙΙ
Λύσις Ἐρχι[εὺς] : Η
Νέαιος Ἰκαριεὺς
ΗΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙΙΙ
Δημοφάνης Ῥαμν[ούσιος
ΗΔΔ⊢⊢⊢⊢ΙΙ : εἶχον δὲ
ἐπὶ τὴν ναῦ[ν] σκεύη
τάδε· ταῤῥόν, κλι-
μακίδας, κοντούς,
παραστάτας, ὑποζώ-
ματα, ἀσκώματα.
Ἐπὶ τὴν Ἀνθηρὰν
Ἀρχενήδου ἔργον
Δικαιόπολις Ἀναγ[υράσιος] : ΗΙΙ
Λυσίθεος Χολαργεὺς
𐅄ΔΔΔΙΙΙΙ
Κλεόστρατος Ὀῆθε[ν
𐅄ΔΔΔ
Ξεν[ό]φιλος Τρικορύ[σιος
𐅄ΔΔΔΠ⊢⊢ΙΙΙ
Νικόστρατος Ῥαμνο[ύσιος
𐅄ΔΔ,
Φίλων Ἐλευσ[ίνιος] : 𐅄ΔΔ.
εἶχον δὲ ἐπὶ τὴν ναῦν
σκεύη τάδε· ὑποζώ-
ματα ἀργυρίου
ΔΔ⊢⊢⊢⊢.
Ἐπὶ τὴν Ἡφαιστίαν,
Ἀντιγένους ἔργον.
Φιλόμηλος Παιανιε[ὺς
ΗΗΗ
Κηφισόδωρος Φηγαι[εὺς
οὐδὲν ἀποδέδωκε[ν,
Λυσανίας Σουνιε[ὺς
ΗΗΔΔΠ⊢⊢⊢⊢
Κομαῖος Σημαχ[ίδης
Η⊢⊢⊢⊢
Ἀνδρομένης Κεφαλῆ[θεν
ΗΗ⊢⊢⊢⊢
Ποσείδιπ[π]ος Πρασιε[ὺς
ΗΗ𐅄 : εἶχον δ' ἐπὶ
τὴν ναῦν σκεύη τάδε·
ὑποζώματα, ἀσκώματα,
ὑπαλοιφήν,
παραῤῥύματα λευκά,
παραῤῥύματα τρίχιν[α,

. . . . . . είω . . . .
. . . . . ων . . . .
παραῤῥύματα] λευκά,
παραῤῥύματα τρ]ίχινα,
. . . τ]ο[ύτ]ων [τὰ ἡ-
μίσ]ε(α Σ . . . . .
οὗτος ἀπέ]δ[ωκ[εν
. . . δ . . .
. . . ε . . ιου . .
. . . λλ . . α . . .
. . . υ . ιανι . . .
. . . ν . . αν . . .
. . . . ἔρ]γον . .
ταῤῥόν, κο]ντοὺς
ἱστὸν μέγαν, κεραί]ας

ἐπὶ τὴν Πανδίαν
ὑποζώματα, κατάβλη[μα,
παραῤῥύματα λευκά·
ἐπὶ τὴν Κρατίστην
ἀνκύρας
οὗτος ἀπέδωκεν
ΗΗΗΗ𐅄Δ
Πολύμνηστος Ἀναφλύ[στιος,
ὧν ἔλαβεν μετὰ
Νικοστράτου Ἁλαιέ[ως
ἐπὶ τὴν Ἱκανὴν,
παραῤῥύματα τρίχι[να
τούτων τὰ ἡμίσεα
οὗτος ἀπέδωκεν.

νεωρίων ἐπιμελητ[ὴς
ἐπὶ Καλλιμήδους
Ἄρχον[τος] : : ΗΠ⊢
Ἀνάξιππος Ἀραφή[νιος
νεωρίων ἐπιμελη[τὴς
ἐπὶ Ἐλπίνου Ἄρ[χοντος] : 𐅄Π
Μνησικλῆς Κολλυ[τεὺς
αἱρεθεὶς ἐκ τῆς
Βουλῆς : ἐπὶ Ἀρχίο[υ Ἄρχοντο:
ὑποζώματα ἐπὶ ναῦς : ΔΠΙΙΙ⊢
ἱστία ἐπὶ ναῦς : ΔΠΙ
τοπεῖα ἐπὶ ναῦς : ΔΠΙ[Ι]
ὑποβλήματα ἐπὶ ναῦς : ΔΠΙ⊢
καταβλήματα ἐπὶ ναῦς : ΔΠΙ
παραῤῥύματα λευκ[ὰ] ἐπὶ ναῦς : ΔΠΙ⊢
παραῤῥύματα τρίχ[ινα] ἐπὶ ναῦς : ΔΠΙΙΙ⊢
σχοινία ἐπὶ ναῦς : ΔΠΙΙ
ἀνκύρας ἐπὶ ναῦς : ΔΠΙΙ

Γέγραπται ἐπὶ πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὕτη, ὥσπερ καὶ ἡ ἀνωτέρω, ἐν Πειραιεῖ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Εἶναι ἐγχαραγμένη εἰς ἓξ στήλας, αἱ πέντε κατὰ μέτωπον τῆς στήλης, ἡ δὲ ἕκτη εἰς τὸ πλάγιον αὐτῆς. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ δεξιὸν εἶναι ἀνέπαφον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἓν μέτρον καὶ 40 0/0, τὸ πλάτος 66 θ/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ὅταν ἐξέχωσαν αὐτὴν οἱ ἐργάται ἐθλάσθη εἰς τέσσαρα κομμάτια διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἔπαθεν καὶ ἡ ἀνωτέρω, ὡς ἀνέφερον. Καὶ ταύτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Βοικχίου (ὑπ' ἀριθ. 10) ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Κ. Λ. Ῥὸς δὲν ἤθελον ἐκδόσῃ ἐκ νέου, ἂν συγκρίνας τὸ δημοσιευθὲν ἀντίγραφον μὲ τὸ κείμενον, τὸ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρετήρουν διαφοράν τινα, ἔλλειψιν γραμμάτων, καὶ γραμμῶν.

Ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 1 γραμμῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ΟΝ οὕτως (Ι ΣΤ)ΟΝ ΠΗΔΑ-ΛΙ(Α) ,ἅπερ δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Βοικχίου.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν (Βοικχ. 38) εἰς τὸν πίνακα γέγραπται ΤΑ . . . Ν, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΤΑ . . ΥΚ, ἤτοι [παραῤῥύμα] [λε]υκ[ά.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν (Βοικχ. 39) εἰς τὸν πίνακα εἶναι . . . . ΑΤ . . . , εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω . . . . . \ΑΤ . . . Ι, ἤτοι [παραῤῥύμ]ατ[α τρ]ί[χινα.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν (Βοικχ. 41) εἰς τὸν πίνακα εἶναι . . . . . Η . . . Ν, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΣΗ . . ΥΝ.

Τὰ γράμματα, ἃ φαίνονται εἰς τὸν λίθον εἰς τὰς γραμμὰς 12—18 δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Βοικχίου· εἰσὶ δὲ ταῦτα

ΟΥ
ΟΝ
ΤΑ
Ο
Α
= Κ
Χ Ι

Εἰς τὴν 20 γραμμὴν πρὸ τῶν γραμμάτων ΚΟ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἓν Ι.

Εἰς τὴν 31 γραμμὴν (Βοικχ. 65) πρὸ τοῦ Σ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Ω.

Εἰς τὴν 33 γραμμὴν (Βοικχ. 68) εἰς τοὺς πίνακας εἶναι ΤΙΟ . . Σ, εἰς δὲ τὸν λίθον γέγραπται ΠΙΟ . . Σ.

γενόμενος
ὑπὲρ τούτου ἀπέ·
δωκεν Μυρωνίδης
Παλληνεὺς : ΗΗΗ

ἄνκυραν : Ι : ταῤῥὸν,
κλιμακίδας ἀργυ-
ρίου : ΔΔΠΗ
Ἐπὶ τὴν Ἠπιόνην
Λυσικράτους ἔργον,
Μενεσθεὺς Ῥαμνούσι[ος
οὐδὲν ἀποδέδωκε·
εἶχον δ' ἐπὶ τὴν ναῦν
σκεύη τά δε· κλιμακ-
ίδας. κοντοὺς, ἑτέ-
ρας κλιμακίδας.
Ἐπὶ τὴν [Σ]ω[τ]ηρίαν
Ἁγνοδήμου ἔργον,
Μενεσθεὺς Ῥαμνού[σιος
οὐδὲν ἀποδέδωκ[εν·
εἶχον δ' ἐπὶ τὴν ν[αῦν
σκεύη τά δε· κοντ[οὺς,
ἱστὸν μέγαν,
κεραίας μεγάλ[ας.

Τὴν 34 γραμμὴν (Βοιχ. 69) γράφει εἰς τοὺς πίνακας αὐτοῦ Μ μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΜΕ.

Τὴν 35 γραμμὴν (Βοιχ. 70) εἰς τοὺς πίνακας γράφει ΟΥ . . ΛΛΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΟΥΣ . . ΛΑΟ.

Εἰς τὴν 49 γραμμὴν (Βοιχ. 95) πρὸ τοῦ Ν ὑπάρχει ἓν Α, ἤτοι ἄν[κ]υραν.

Ὁμοίως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 50 γραμμῆς (Βοιχ. 96) πρὸ τῶν ἀριθμῶν ΗΗ ὑπάρχει καὶ εἷς τρίτος ἑκατοστὸς ἀριθμὸς οὕτως ΗΗΗ.

Τὴν 52 γραμμὴν (Βοιχ. 98) εἰς τοὺς πίνακας γράφει ΚΑΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΣΑΝ.

Τὴν 53 γραμμὴν (Βοιχ. 99) οἱ πίνακες αὐτοῦ ἔχουσιν οὕτως ΟΜΟ · ΕΥΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΘΜΟ . ΕΥΣ Ἀθμο[ν]εύς.

Τὴν 54 γραμμὴν (Βοιχ. 100) εἰς τοὺς πίνακας γράφει ΝΜΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΝΜΕ.

Εἰς τὴν 59 γραμμὴν (Βοιχ. 105) εἰς τοὺς πίνακας γράφεται Ν · · · ΑΣ εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΥΠ · . . · ΑΣ.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ.

Ἄνωθεν τῆς 29 γραμμῆς τοῦ Βοιχχίου ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἡ γραμμὴ αὕτη ΓΚΥΡΑ, ἥτις ὅλως ἐλλείπει ἀπὸ τοὺς πίνακας.

Τὴν 6 γραμμὴν (Βοιχ. 33) οἱ πίνακες γράφουσι ΤΑΡΡΟΥΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΤΑΡΡΟΥΣ ΥΣ⁻ΥΣΥ.

Τὴν 10 γραμμὴν (Βοιχ. 37) εἰς τοὺς πίνακας γράφει ΕΠΙ ΤΗΝ ΕΥΚΩΠΗΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΕΠΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ, ὅπερ εἰς τὸ λεπτογραφικὸν μέρος ὀρθῶς εἴκασεν ὁ Βοίκχιος.

Τὴν 15 γραμμὴν (42 Βοιχ.) οἱ πίνακες αὐτοῦ γράφουσιν ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΧΥΠΑΝΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΣΥΠΑΛΗ, ὅπερ ὀρθῶς εἴκασεν ὁ Βοίκχιος εἰς τὸ λεπτογραφικὸν μέρος αὐτοῦ:

Μεταξὺ τῆς 54 καὶ 56 γραμμῆς (Βοιχ. 81 καὶ 82) ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἡ γραμμὴ αὕτη ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ, ἥτις ὅλως δὲν ὑπάρχει εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Βοιχχίου, οὐδ' εἰς τὸ λεπτογραφικὸν μέρος.

Εἰς τὴν 74 γραμμὴν (Βοιχ. 100) ὁ γράψας εἰς τοὺς πίνακας ΑΠΕΔΩΚΕΝ μόνον παρέλειψε τοὺς ἀριθμοὺς ℙΠ, οἳ φαίνονται εἰς τὸν λίθον οὕτω γεγραμμένοι ΑΠΕΔΩΚΕΝ = ℙΠ.

Ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ.

Τὴν 9 γραμμὴν (Βοιχ. 25) οἱ πίνακες αὐτοῦ ἔχουσι οὕτω ΜΑΧΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα \ΙΜΑΚΙ, ἤτοι [κλ]ιμακί[δες.

Τὴν 10 γραμμὴν (Βοιχχ. 26) εἰς τοὺς πίνακας σημειοῦσιν οὕτω ΠΑΡΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶ τὰ γράμματα ταῦτα ΟΥΤΩΝ ΠΑΡΑ.

Τὴν 11 γραμμὴν (Βοιχχ. 27) εἰς τοὺς πίνακας γράφουσι ΜΕΓΑΛΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΙΣΤΩΝ ΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟ.

Τὴν 12 γραμμὴν (Βοιχχ. 28) εἰς τοὺς πίνακας γράφουσι ΚΕΡΑΙ ΛΛΩΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα ταῦτα ΚΕΡΑΙΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ.

Τὴν 13 γραμμὴν (Βοιχχ. 29) εἰς τοὺς πίνακας αὐτοῦ σημειοῦται ΥΠΟ ΙΣΤΙΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται οὕτως ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ ΙΣΤΙΟΥ.

Τὴν 14 γραμμὴν (Βοιχχ. 30) εἰς τοὺς πίνακας αὐτοῦ γράφουσι ΤΟΠ ΒΛΗΜΑΤ·, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται οὕτω ΤΟΠΕΙΑ ΥΠΟΒΛΗΜΑΤ.

Τὴν 15 γραμμὴν (Βοιχχ. 31) εἰς τοὺς πίνακας αὐτοῦ γράφουσι ΤΟΣ μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται κάλλιστα οὕτως ΟΣ ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΟΣ [ὑποβλήμα]τος, καταβλήματος.

Τὴν 18 γραμμὴν (Βοιχχ. 34) εἰς τοὺς πίνακας αὐτοῦ εἶναι ΣΧΟΙΝ ΥΩΝ : ΙΙΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα ταῦτα ΣΧΟΙΝΙΩΝ ΕΠΙ ΥΙΩΝ : ΙΙΙ.

Τὴν 19 γραμμὴν (Βοιχχ. 35) εἰς τοὺς πίνακας αὐτοῦ γράφουσιν ΑΝΓΚΥΡΑΝ ΤΩΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται οὕτως ΑΝΓΚΥΡΑΝ ΤΟΥΤΩΝ.

Τὴν 20 γραμμὴν (Βοιχχ. 35) εἰς τοὺς πίνακας αὐτοῦ σημειοῦσιν οὕτω ΤΟ Τ ΟΟΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶ τὰ γράμματα ταῦτα ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΜΕΡΟΣ.

Τὴν 24 γραμμὴν (Βοιχχ. 40) εἰς τοὺς πίνακας αὐτοῦ γράφουσιν ΕΠΙ ΤΗΝ ΑΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΠΙ ΤΗΝ · ΩΙ · ΝΑΝ.

Τὴν 26 γραμμὴν (Βοιχχ. 42) οἱ πίνακες ἔχουσι ΤΑΡΡΟΥΣ Α, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΤΑΡΡΟΥΣ ΠΗΔΑΛΙΑ.

Τὴν 27 γραμμὴν (Βοιχχ. 43) εἰς τὸν πίνακα γράφουσι ΚΟΥΣ μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκονται ταῦτα ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ ΚΟΝΤΟΥΣ.

Τὴν 29 γραμμὴν (Βοιχχ. 45) εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ γράφουσι ΜΕΓΑΝ ΚΕΡΑΙΑΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΜΕΓΑΝ ΚΕΡΑΙΑΣ ΜΕΓΑ.

Τὴν 30 γραμμὴν (Βοιχχ. 46) εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ γράφουσιν ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ ΙΣΤΙΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΥΠΟΞΩΜΑΤΑ ΙΣΤΟΝ.

Εἰς τὴν 50 γραμμὴν (Βοιχχ. 66) μετὰ τὰ γράμματα ΗΜΑ μένει ἐπὶ τοῦ λίθου κενὴ θέσις ἑνὸς γράμματος, εἶτα ἄρχονται τὰ γράμματα ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ.

Τὴν 61 γραμμὴν (Βοιχχ. 77) εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ σημειοῦται Ν · ΗΣΩ, ἀναπληροῦσι Νικησῶ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΗΓΗΣΩ.

Τὴν 67 γραμμὴν (Βοιχχ. 83) εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ γράφουσι · · Ο · · ΛΛΕΥΥΡ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΣΧΟ · ΙΑ ΑΝΚΥΡ · · · ΙΙ σχοι[νί]α ἀνκύρ[ας] · ΙΙ.

Τὴν 64 γραμμὴν (Βοιχχ. 84) εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ γράφουσι ΕΠ · ΤΗΝ ΥΛ εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΕΠΙ ΤΗΝ ΥΠΤΕΙΑ.

Τὴν 69 γραμμὴν (Βοιχχ. 85) εἰς τοὺς πίνακας αὐτοῦ γράφουσι ΠΗ μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΠΗΔΑ . . . ΚΛΙΜΑΚΙΔ.

Τὴν 70 γραμμὴν (Βοιχχ. 86) εἰς τοὺς πίνακας αὐτοῦ γράφουσι ΚΟ μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶ τὰ γράμματα ταῦτα ΚΟΝΤΟΥΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤ.

Τὴν 72 γραμμὴν (Βοιχχ. 88) εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ γράφουσι ΚΕΡ μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΚΕΡΑΙΑΣ.

Τὴν 73 γραμμὴν (Βοιχχ. 89) εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ γράφουσι ΙΣΤΟ ΑΚΑΤΕΙΟΥΣ, ἐγὼ δὲ βλέπω εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα Ο . . . . Υ ΑΚΑΤΕΙΟΥΣ.

Εἰς τὴν 75 γραμμὴν (Βοιχχ. 90) φαίνονται ἀμυδρῶς πως εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΑΤΡΔ, εἰς δὲ τὸν πίνακα τοῦ Βοικχίου σημειοῦνται ταῦτα μόνον ΠΔ.

Εἰς τὴν 76 γραμμὴν (Βοιχχ. 92) εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ γράφεται ΔΗΤΞΦΑΤΗΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΑΝΤΙΦΑΤΗΣ, ὅπερ ὀρθῶς εἴκασεν ὁ Βοίκχιος.

Εἰς τὴν 79 γραμμὴν (Βοιχχ. 95) γράφεται εἰς τοὺς πίνακας ΚΑΙ Π ΛΗΤΤΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΚΑΙ Π . . . . . ΣΦΗΤΤΙ.

Εἰς τὴν 80 γραμμὴν (Βοιχχ. 96) εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ σημειοῦται ΕΠΙ ΤΗΝ . . ΚΑΤΟΥΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΕΠΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΟΥΣΑΝ.

Εἰς τὴν 85 γραμμὴν (Βοιχχ. 101) εἰς τοὺς πίνακας αὐτοῦ γράφεται ΜΕΡΑΣ . . . . . ., εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΜΕΡΟΣ . . . . . . ΟΝ.

Εἰς τὴν 87 γραμμὴν (Βοιχχ. 103) εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ γράφεται ΕΚ ΚΟΙΛΗΣ . . . . . ., εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΚ ΚΟΙΛΗΣ Κ . . . . ΟΙ.

Εἰς τὴν 93 γραμμὴν (Βοιχχ. 109) εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ γράφεται ΚΛΙΛΕ . . . ., εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΚΑΙ ΑΝΤ . . . .

Ἐν τῇ πέμπτῃ στήλῃ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν (Βοιχχ. 19) εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ εἶναι ΘΗΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΙ ΠΡ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν (Βοιχχ. 20) εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ εἶναι ΕΠΙ μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον ΩΝ ΕΠΙ.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν (Βοιχχ. 21) σημειοῦται ΥΝ ΤΑΔΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΥΗ ΤΑΔΕ [σκ]εύη.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν (Βοιχχ. 23) φαίνεται τὸ Η ἐπὶ τοῦ λίθου, ΕΠΙ [Τ]ΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΔΑ.

Τῆς 14 γραμμῆς (Βοιχχ. 33) τοὺς ἀριθμοὺς ἐν μὲν τῷ πίνακι σημειοῦσιν οὕτως ΙΙΠ, ἐν δὲ τῷ λίθῳ εἰσὶν οὕτω ΡΠ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 38 γραμμῆς (Βοιχχ. 57) παρελείφθη εἷς ἀριθμός, ἤτοι εἰσὶ γεγραμμένοι ἐπὶ τοῦ λίθου οὕτω ΡΔΗΗΗ, ἀντὶ οὕτως ἐσφαλμένως ΡΔΗΗ, ὡς εἰσὶν εἰς τοὺς πίνακας.

Μεταξὺ τῆς 38 καὶ 40 γραμμῆς (Βοιχχ. 57 καὶ 58) ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἡ γραμμὴ αὕτη ΕΥΘΥΚΡΑΤΗΣ ΛΑΜ = ΡΔΗΙ, ἥτις οὐδόλως ἐσημειώθη εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Βοικχίου.

Εἰς τὴν 53 γραμμὴν (Βοιχχ. 71) μετὰ τὰ γράμματα ΕΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ὑπάρχουσι μικρὸν κατωτέρω τῆς γραμμῆς ταύτης τὰ γράμματα ΝΗΝ σμικροῖς χαρακτῆρσιν σημειωμένα οὕτως ΕΤΕΡΟΝ ΚΑΙ
ΝΗΝ.

Εἰς τὴν 61 γραμμὴν (Βοιχχ. 79) ἐγγέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου ΤΗΝ ΝΑΥ κατὰ παραδρομὴν τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων, ὡς εἰς τὰς γραμμὰς 86 (Βοιχχ. 104), καὶ 100 (Βοιχχ. 118).

Εἰς τὴν 72 γραμμὴν (Βοιχχ. 90) τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς λέξεως ΔΙΠΛΑΣΥ[ας] γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου τῷ Υ, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τοῦ Ι, ΔΙΠΛΑΣΙΑΣ.

Εἰς τὴν 81 γραμμὴν (Βοιχχ. 99) γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου ΧΑΡΚΛΗΣ, ἀντὶ ΧΑΡΙΚΛΗΣ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 112 γραμμὴν (Βοιχχ. 130) γράφει ΞΕΝΦΙΛΟΣ ἀντὶ ΞΕΝΟΦΙΛΟΣ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 133 γραμμὴν (Βοιχχ. 151) γράφει ΠΟΣΕΙΔΙΠΟΣ (δι' ἑνὸς Π), ἀντὶ τοῦ ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 90 γραμμὴν (Βοιχχ. 116), τῆς 2 στήλης, γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου ΤΡΙΑΝΑΝ, ἀντὶ ΤΡΙΑΙΝΑΝ.

Καὶ εἰς τὴν 114 γραμμὴν (Βοιχχ. 140) τῆς αὐτῆς στήλης, τὴν παραλήγουσαν τοῦ Ἀνάγυρος γράφει διὰ τοῦ Ι, ΑΝΑΓΙΡ[άσιος] ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣ.

Εἰς τὴν 146 γραμμὴν (Βοιχχ. 160) τῆς 3 στήλης, μετὰ τὰ γράμματα ΑΙΡΕΘΕΙΣ μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον ἑνὸς γράμματος, εἶτα ἕπονται τὰ γράμματα ΕΚΤΗΣ.

Κ. Σ. Π.

3124. (Βοιωχ. 17.)

(Πρώτη στήλη.)

ΣΚΕΥΗΟΙΔΟΦΕΙΛΟΥΣΙΜ : ΦΙΛΟΔΗ
ΜΟΣΕΡΟΙΑΔΗΣ ΤΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝΚΟ
ΝΤΟΥΣ : ΙΙ = ΤΩΝ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝΚΑΛ
ΩΙΔΙΑ = ΠΙ = ΣΧΟΙΝΙΑΕΞΔΑΚΤΥΛ
Α = ΙΙΙ = ΑΕΛΑΒΕΝΕΠΙΤΗΝΘΗΡΑΝΧ
ΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΥΕΡΓΟΝ = ΤΡΙΑΚΟΝ
ΤΟΡΟΥ : ΞΕΝΟΚΛΗΣΔΕΚΕΛ = ΣΚΕ
ΗΕΧΕΙΞΥΛΙΝΑΤΑΡΡΟΜΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΚΟΝΤΟΥΣΙΣΤΟΥΣΚΕ
ΡΑΙΑΣΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣΔΥΟΑΠΟΤΗΣ
. ΙΚΗΣΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΥΕΡΓΟΝ : Ε . . .
ΙΩΝΣΦΗΤΤΙ : ΤΩΝΣΚΕΥΩΝΠΡΟΣΟ .
ΕΙΛΕΙ = ΠΙΙΙ . ΩΝΕΙΧΕΝΕΠΙΤΗΝΚΛ . .
Ω = ΕΠΙΓΕΝΟ . ΣΕΡΓΟΝ : ΤΑΜΙΑΣΤΡΙ .
ΡΟΠΟΙΚΩΝΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣΑΦΙΔΝΑΙ
ΠΗΔΑΛΙΑΕΠΙΝΑΥΣ = ΙΙΙΙ = ΤΕΤΡΗ
ΡΕΙΣΚΑΙΤΡΙΗΡΕΙΣΚΑΙΣΚΕΥΗΤΟΙ
ΣΔΕΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝΔΕΔΟΜΕΝΑΣ
ΚΑΤΑΤΟΝΔΙΦΙΛΟΥΝΟΜΟΝ = ΤΕΤΡ
ΗΡΗΣΣΩΙΙΟΥΣΑΑΝΤΙΔΩΡΟΥΕΡΓ
ΟΝ = ΠΡΙΗΡΑΡ = ΚΑΛΛΙΚΛΗΣΠΑΙ .
ΚΑΙΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧ = ΣΚΕΥΗΕΧΟΥΣΙ
. ΡΕΜΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗΕΛΑΒΟΝΔΕΕΠ
. . ΗΦΙΣΟΔΩΡΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΤΑΣΚ
ΕΥΗΤΑΥΤΑ = ΤΕΤΡΗΡΗΣΠΑΡΑΛΙ
. ΔΗΜΟΤΕΛΟΥΣΕΡΓΟΝΤΡΙΗΡΑΡ
. ΥΘΟΚΛΗΣΑΧΑΡΝ : ΚΑΙΣΥΝΤΡ
. . ΡΑΡΧ : ΚΑΛΛΙΚΛΗΣΠΑΙΑΝΙ
. ΤΕΦΑΝΟΣΑΧΑΡΝ = ΠΟΛΥΑΡΑ
. . ΣΧΟΛΑΡΓ : ΣΚΕΥΗΕΧΟΥΣΙΤ
. . ΞΥΛΙΝΩΝΤΑΡΡΟΝΚΕΡΑΙΑ
. . ΣΤΟΝΚΡΕΜΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗΟΥ
. . ΕΤΗΜΜΕΝΤΕΤΡΗΡΗΑΠΟΔΕΔ
. . ΕΝΤΑ . . ΣΚΕΥΗΟΦΕΙΛΕΙΔΙΑΤΟ
. . . ΠΕΝΤΗΡΗΚΑΤΑΣΤΑΘΗΝΑΙ
. . . ΡΗΡΗΣΟ . ΟΝΟΙΑΑΡΧΕΝΕΩ
. . . . Ι : ΤΡΙΗΡΑΡΧ : ΜΕΝΩΝΑΧΑ .
. . . ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧ : ΠΟΛΥΔΩ . .
. . . ΜΕΑΝΔΡΟΥΧΟΛΑΡΓ : ΣΚΕΥ

(Δευτέρα στήλη.)

ΤΡΙ . . . . ΑΙΣΥΝ
ΤΡΙ . . . . ΝΩΠΟΣ
ΟΙΝ . . . . ΗΟΥΚ
ΕΛΑ . . . . ΧΕΝΕΙ
ΔΟ . . . . ΗΣΚΗΦΙ
ΚΑ . . . . ΙΘ : ΣΚΕΥ
ΗΕΧ . . . . ΜΑΣΤΑΕ
ΝΤΕ . . . . ΧΑΡΗΤΙ
ΔΟ . . . . ΠΟΤΑΜΙ
. . . . ΣΑΘΜΟ . . . .
. . . ΝΙΚΩΝΚΕΦ . . . . ΚΛΗΣΠΤ . .
. . ΕΛΕ : ΕΥΚΤΗΜ . . . . . . ΣΚΑΜΒΩ . .
. ΕΥΗΟΥΚΕΛΑΒΟΝ : ΤΡ . . ΡΗΣΙΠΠΙΑ
. ΡΧΕΝΕΙΔΟΥΕΡΓΟΝΤΡΙΗΡ . ΡΧ : ΗΛΕΙΟΣ
. ΟΘΩΚΙ : ΚΑΙΣΥΝΤΡΙΗ : ΝΙΚΩΝΚΕΦΑΛΗ
. ΝΘΕΜΟΚΡΙΤΟΣΑΧΑΡ : ΑΛΚΙΜΑΧΟΣΠΑΙ
Α : ΕΥΑΡ . . ΩΝΘΟΡΙΚΙ : ΣΚΕΥΗΕΧΟΥΣΙΞΥ
. . . . ΕΝΤΕΛΗΚΡΕΜΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗΙΣ
ΤΙΟΝΤΩΝΛΕΠΤΩΝ : ΤΡΙΗΡΗΣΑΥΓΗΛΥ
ΣΙΚΛΕΟΥΣΕΡΓΟΝΤΡΙΗΡΑΡ : ΣΠΕΥΣΑΝ
ΔΡΟΣΠΛΩΘΕ : ΚΑΙΣΥΝΤΡΙΗ : ΚΑΛΛΙΑ
. . . . . Ι : ΔΗΜΟΚΛΗΣΑΦΙΔ : ΣΤΡΑΤΩΝΕΡΟΙ
ΣΚΕΥΕΧΟΥ . . . . . . ΕΝΤΕΛΗΚΡΕΜΑ
ΣΤΑΕΝΤΕΛΗΙΣΤΙΟΝΤΩΝΛΕΠΤΩΝΤ
. ΡΙΗΡΗΣΙΑΣΩΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣΕΡΓ : ΤΡΙΗΡ
. . . ΚΡΑΤΗ . . . . . ΚΑΙΣΥΝΤΡΙΗ : ΚΑΛ
ΛΙΑΣΘΟ . . . Ι : . . . . . . ΡΑΜΝΟΥ :
ΣΚΕΥΗΕΧΟΥΣΙΞΥΛΙΝΑΕΝΤΕΛΗΚΡΕΜΑ
ΣΤΑΕΝΤΕΛΗΙΣΤΙΟΝΤΩΝΛΕΠΤΩΝ
ΤΡΙΗΡΗΣΑΡΙΣΤΟΥ . – ΣΜΙΚΡΩΝΟΣΕΡ .
ΡΙΗΡΑΡ : . . ΗΡΙΓΟΣΣΦΗΤΤΗΚΑΙΣΥΝΤΡΙ
ΚΛΕΟΜΕΔΩΝΡΑΜΝΟΥ : ΣΚΕΥΗΕΧΟΥΣΙ
ΞΥΛΙΝΑΕΝΤΕΛΗ
ΙΣΤΙΟΝΤΩΝΜΕΓΑΛΩ
ΣΙΔΗΜΟΥΜΑΡΑΘΩΝ : ΕΡΓΟΝ
ΗΤΟΣΚΗΦΙ
ΣΚΕΥΗ . . . . ΣΤΑ
ΜΑΣΤΑ . Ν
ΩΙ : Τ

(Τρίτη στήλη.)

ΤΡΙΗΡΗΣΘΗΡΑΑΡΧΕΝΕΩ . . . .
ΡΑΡΧΟΣΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣΚΗ . . .
ΤΡΙΗΡΗΑΠΕΔΩΚΕΤΑΔΕ . . . .
ΔΙΑΤΟΕΠΙΤΕΤΡΗΡΗΚΑΘ . . . .
ΚΑΙΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡ : ΑΝΥΤΟΣ . . .
ΧΑΡΗΣΕΛΕΥΣΙ : ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ . .
ΔΡΟΚΛΗΣΑΦΙΔ : ΚΕΦΑΛΙΩΝ .
ΚΩΜΟΣΚΕΦΑΛΗ : ΣΚΥΕΗΕΧ . . .
ΑΕΝΤΕΛΗ = ΚΡΕΜΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗ . .
ΝΤΩΝΛΕΠΤΩΝ = ΤΡΙΗΡΗΣΣΩ . . .
ΕΙΔΟΥΕΡΓΟΝ = ΤΡΙΗΡ : ΦΙΛΤΑΛ .
ΚΑΙΣΥΝΤΡΙΗ = ΚΑΛΛΕΝΙΚΟ . .
ΚΕΥΗΕΧΟΥΣΙΞΥΛΙΝΑΕΝΤΕ . . .
ΤΑΕΝΤΕΛΗΙΣΤΙΟΝΤΩΝΛΕΠΤ . .
ΡΗΣΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΑΡΧΕΝΕΩ . . .
ΡΑΡ : ΔΗΜ ΩΝΦΡΕΑΡ : ΚΑΙ . . .
ΟΒΟΥΛΟΣΠΡΟΣΠ : ΕΠΙΚΡΑΤΗ .
ΘΟΡΙ . . . ΧΗΣ
ΠΙΘΕΕΥΑΡΑΩΣΚΕΥΗΕΧΟΥΣΙΞ .
ΚΡΕΜΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗΙΣΤΙΟ . . .
ΤΩΝ = ΤΡΙΗΡΗΣ : ΠΑΝΟΠΛΙΑΣ . .
ΟΥΕΡΓ = ΤΡΙΗΡΑΡ = ΠΟΛΥΚΡΑ . . .
ΙΣΥΝΤΡΙΗ = ΑΝΔΡΟΚΛ . . . .
ΜΟΣΠΑΙΑ : ΝΙΚΟΒΟΥ . . . . .
ΝΕΥΣΑΛΑΙ . . . .
ΤΕΛΗΚΡΕΜΑΣΤΑΚΗΤΕ . . . . .
ΣΤΟΝ . . ΙΤΣΩΤΟΥΑΡΩ . . . . .
ΑΝΕΠΟ . . . ΚΑΙΣΥΝΤ . . . . . .
ΜΙΟΣΧΑΡΙΔΗΜΟΥ
: . . ΕΝΤΕΛΗ
ΤΡΙΗΡΗΣΕΦΗΒΟΣΛΥΣ . . . . .
ΤΡΙΗΡΑΡ : ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ . . .
. . . . ΦΙΛΙΠΠΟΣΑΦΙ . . . .
/ . . . . . . ΟΥΙΙΙΙ
ΜΑ . . . .
ΤΡ . . . .

. . . . ΩΝΞΥΛΙΝΩΝ : ΤΑΡΡΟ
. . . . . . , . . . ΟΝ ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΕΝ .
. . . . ΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΔ . . .
Ι . ΤΡ
ΙΤΡΟΠ
ΙΣΤΙΑΟΜ
Ν : ΤΑΕΝ : ΟΚ
ΤΟΥΤ . . ΣΟ<
ΩΝ : ΚΑΛ
ΚΙ

= ΘΟΡΙ Κ
ΝΩΝ ΤΑΡΡΟΝΚΕ . .
ΑΛΙΑΚΡΕΜΑΣΤΑ ΕΝΤΕ . . . .
ΕΤ , ΗΡΗΣΝΙΚΩΣΑ ΑΝΤΙΔ . .
ΓΟΝ : ΤΡΙΗΡΑΡΧ : ΦΙΛΟΚΡΑ . . .
Χ . . . Ν : ΚΑΙΣΤΗΤΡΙΗΡΑΡ : Φ . . .
Ο . . . . ΧΑΡ ΙΑΣ ΚΥΔΑΘΗ . . . . . .
. ΠΙΘ = ΑΝΘΕΜΟΚΡΙΤΟΣ . . . . .
Υ . . ΧΟΥ ΣΙΤΩΝΞ . . . . .
. . . = ΕΡΓ / . . . .
. . . .
. . . . . Ο . . . .
. . . . ΤΩΝΞΥΛΙΝΩΝ . . . .
. ΠΑΡ . . . . ΣΙΣΤΙΟΝ . . . .
ΣΤΙΟΝΕΝΣ . . . ΗΠΩΝΤΟΟ . . . .
ΣΟΥΤΕΤΡΗΡΗΣ . . . . ΕΡΓΟ . . . . . .
Ω . ΕΟΣ ΕΡΓΟΝΤΡ . . ΡΑΡΧ = ΣΚΕΥ . . .
ΣΠΑΙ . . . . ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧ = ΕΠΙΓΕΝΗΣ
ΗΣΟΝΟΝΟΣ . . . . . . ΙΤΟΣΑΧΑΡ = ΧΑ
ΡΙΔΗΜΟΣΠΑΙΑ = . . . ΤΗ . . . .
ΑΡΙΕΣΙΚ = ΚΕΦΑΛ . . . . ΘΟΡ
ΣΚΕΥΗΕΧΟΥΣΙ . . . .
ΡΟΝΚΕΡΑΙΑΣ . . . .
Ε . . . . Ν = ΤΡΙ . . . .
ΚΟ . . . .
. . . . ΝΙΚΡΙΟ . . . .
. . . . ΤΕΙΟΣ . . .

ΑΤΟΝ Ρ
ΚΛ . .
ΟΝΤ .
Ο
. ΡΑΡΧΟΣ
. ΤΡΙΗΑΡ
. . . . . Δ .
. . . . ΟΥ .
. . . . ΟΝ .
. . . . ΓΕΤΟΟΣΑ . . . ΙΣΤΟΝΙ
. . . ΝΟΣ . . . ΝΥΜΟΒΙΟΣ . . ΤΟ
. . . . ΑΘ . : ΚΑΙΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡ =
. . . ΟΔΕΞΟΙ . ΕΣΤΙΑΙΟ : ΕΥΚ
Κ . . . ΝΑΛΑΙ : ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ ΑΛΩΠ : Α
ΝΑΝΑΧΑΡ = ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΦΗΓ : ΕΥ
ΟΣΠΑΙ . . . ΧΟΣΕΚ ΚΕΡΑ = ΣΚΕΥ
. . ΟΥΣΙΞΥΛΙΝΑΕΝΤΕΛΗΚΡΕΜΑΣΤΑ
. ΝΤΕΛΗ : ΤΕΤΡΙΡΗΣΓΝΩΣΤΗΕΠΙΓΕΝΟ
. ΣΕΡΓ : ΤΡΙΗΡΑΡΠΑΝ . . ΟΣΣΕΛΕΥ : ΚΑ .
ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡ ΜΝΗΣΩΝΛΕΥΚ = ΣΚΕΥΗ
ΕΧΟΥΣΙΝΞΥΛΙΝΑΕΝΤΕΛΗΚΡΕΜΑΣΤΑ
ΕΝΤΕΛΗ = ΤΡΙΗΡΗΣΑΡΙΣΤΟΝΙΚΗΕΦ
ΗΝΕΝΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣΜΑΡΑΘ : ΤΡΙΗΡΑ
Ρ : ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΚΟΘΩ : ΚΑΙΣΥΝΤΡΙΗ
ΦΙΛΑΓΡΟΣΑΛΑΙ . . . . ΛΕΥΚΟ : ΣΚ
ΕΥΗΕΧΟΥ . . . . ΤΕΛΗΚΡΕΜ
ΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗΚΟΝΤΟΝΤΩΝΛΕΠΤΩΝ
ΥΕ . . ΣΚΕΥΗΕΛΑΒΕ
ΩΜΕΝΑΚΛΙΜΑ
. . . ΛΕ . ΙΔΗΜΟΣ
. ΤΩΝΣ . . . . . .
. . . .
ΤΗΝ . . . . . .
. . ΛΥΣΥ : ΠΙ
. . Η : ΚΗΔΩΝΕΙΣΕ . .
. . ΚΟΜΑΤΑ : ΕΛΕΥ . .
. . . . ΗΡΗΣ . . . .
. . . ΙΝΙΤΙΚΑ . . . .
. . ΑΤΟΥΠΥΡ . . . . .
ΕΝΙΘΗΜΑΘΩΡΑΙΕ . . . . .
ΝΑ : ΦΑΛΗΡΕ . .

. . . . Ι .
. . . ΓΥΣ
ΡΑΝΙΟΟΜ
ΗΡΑΤΟΣ ΓΥΠΥ = ΑΡΧΕΜΑΧΟΣ . .
ΕΦΕΣΤΙΟΣ : ΡΟ . . . . . ΥΗ .
ΝΑΕΝΕΝΤΙΜ . . . . ΙΝ .
ΙΣΤΙΟΝΤΩΝΛΕΠΤΩΝ . . . . . Π . .
ΑΣΚΟΥΣΑΑΡΙΣΤΟΚΡΑ . . . . Ο .
ΤΡΙΗΡΑΡ : ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ . . . Κ . .
ΕΦΕΣΤΙΟΣ ΓΡΟΣΠ . . . . ΙΟΙ .
ΕΥΧΕΤΟΣ . . . . ΤΙ . .
. . . . . ΕΝΤΕΛΗ . . . .
ΙΓΕΝΟΥΣ ΕΡΓ . . . .
ΚΑΙΣΥΝΤΡΙ . . = ΜΗ . . . ΣΘΕ .
ΙΠΠΟΣ ΚΕΦ . . . . ΑΤ . .
ΥΗΕΧΟΥ . . . .
ΤΑΕΝΤΕΛ . . . ΟΝ . . . Σ
ΕΝΤΕΛΗΚΑΙΤΡΙΑΠΟ . . Η
. . . . Ι . . / Γ
. . . . ΚΑΚ . . Σ .
. . . . . . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
. . . . ΥΗΕΧΟΥΣΙΤΑΡ
. ΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗΙ . . .
ΩΝΤΡΙΗΡΗΣ . . . . . .
ΕΡΓΟΝ : ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣ . . . . .
. . . . ΜΕΓΙΟ
. . . ΜΙΟ . . . Ο
. . . . ΛΟ .
. . . .
. . . . ΡΕ . .
. . . . Ο : ΜΕ
. . . . ΚΟ .
. . . .
. . . . ΕΩΝ
. . . . ΡΟΣ .

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

. . . . ΙΜΩΝΤΑΡΡΟΝ
. . . . . ΑΝΕ . . . ΡΕΜΑΣΤΑΕΝ
. . . . ΤΕ . . . . ΝΕΞΔΗΜΟ
. . . . Ν=ΔΙΦΙΛΟΣ
. . . . Ι . . ΣΙΠΠΟΣ
. . . . ΛΑΜ .
. . . . ΣΑ . . .
. . . . ΕΛΕΥΣΙ= . .
. . . . . ΦΡΥΝΙΧΟΣΕΚΚ
. ΥΣΙΚΡΕΜΑΣΤΑΕΝ
ΙΕΡΑΔΗΜΟΤΕΛ . . . ΡΓΟΝΤΡΙΗ . . .
. . . ΛΥΣΙΑΔΗΣ . . ΛΕΥΚΟ:ΚΑΙΣΥΝΤΡ . .
. ΗΡ=ΔΗΜΟΚΛΗΣΚΥΘΗΡΙ:ΔΗΜΟΚΛ . .
ΣΤΕΙΘΡΑ:ΑΝΘΕΜΟΚΡΙΤΟΣ ΑΧΑΡΝ=
ΕΧΕΣΤΡΑΤΟΣΑΜΦΙΤΡΟΠ:ΣΚΕΥΗΕΧ . .
\ΣΙΤΩΝΞΥΛΙΝΩΝΤΑΡΡΟΝΚΕΡΑΙΑΝ . . .
. . . ΟΝΚΡΕΜΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗ=ΤΕΤΡΗ . .
. . . . . ΤΗΚΡΕΟΝΤΟΣΕΡΓΟΝ=ΤΡΙΗ . . .
. = . . . ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣΛΕΥΚΟ=ΚΑΙΣΥΝΤ .
. ΗΡΑΡ:ΦΑΝ . ΚΛ . . ΠΤΕΛΕΑ:ΣΚΕΥΗ . .
. ΟΥΣΙΤΩΝΞΥΛΙΝΩΝ ΤΑΡΡΟΝΚΕΡΑ .
ΑΝΙΣΤΟΝΚΡΕΜΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗ:ΤΕ
ΤΡΗΡΗΣΝΙΚΗΦΟΡΟΣΦΡ . . . ΟΥΣΕ
ΡΙΦΑ ΟΝ

. . . . ΧΟΛΑΡ:Ι . . . .
. . . . Θ:ΜΕΛΑΝΩΠΟΣ . . . .
. . . . ΟΥΣΙΤΩΝΞΥΛΙΝΩΝΤ . . . .
. . . . ΑΙΑΝΙΣΤΟΝΚΡΕΜΑΣΤΑ . . .
. . . ΤΕΤΡΗΣΣΑΛΑΜΙΝΙΑΧΑ .
ΡΗΤΙΝΟΥ . . . ΤΡΙΗΡΑΡ:ΔΗΜΟΣΤΡΑΤ
ΣΚΥΘΗΡ:ΚΑΙΣΥΝΤΡΙ=ΘΟΥΦΡΑΣΥ .
ΣΠΙΘ:ΕΥΚΤΗ . ΩΝΣΚΑΜΒΩ . . . . .
ΟΚΛΗΣΠΙΘ: . . . .
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟ . . . .
. . . . . ΜΙΣ . . .
ΣΙΤ . . . .
. . . ΥΟΝ . . . .

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

. Ι . . . . . .
ΟΥ . . . . . .
. . . .
ΤΟΥ . . . . .
ΤΗΝ
ΓΟΝΕΡΟ
Ι=ΥΑ
Ο . . .
ΕΥ . .

ΓΡΟΝ
ΤΟΙΣΤ
ΒΟΝ . ΔΟΣΑΝΕΝΤΕΛΗΚΡΕ
. . ΗΡΑΡ . . . ΤΩΝΛΕΓΤΩΝ
ΕΩΕΡΓΟΝΤΡΙ
:ΚΑΙΣΥΝΤΡΙ
ΥΤΟΣ . ΥΩΝ:
ΕΝΤΕΛΗΚΡΕΜ
ΤΩΝΛΕΠΤΩΝ
ΓΕΝΟΥΣΕΡΓΟ
ΕΛΕΥΣΙΝ:ΚΑΙ
ΕΛΕΥΣΙ:ΑΝΥΤ
ΑΛΑΙ: . . ΕΥΗ
. ΕΛΗΚΡΕΜΑ
. ΩΝΛΕΠΤΩΝ

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης)

. . . . Σ
. . Ε . . . .
. . ΦΑΝΗΣΙΚΑΡΙΕΥ
. . ΜΗΝΟΝΠΕΜΠΟ .
. . . ΕΥΠΛΟΙΑ
. . ΗΡΑΡΧΟΣΔΗΝΟ .
. . . . ΤΩΝΣΩΚ . .
. . . . ΟΝ . .
. . . . ΚΥ . .
. . . . . ΙΥΛΑΡΟΣ
. . . . ΕΑΔΡΟΣΕΡ
. . . ΙΝΕΤΟΣΕΡ .
. ΜΗΣΚΕΥΗΕΧΟΥ
ΜΝ . . . ΝΕΜ . . . ΕΝΤΕΛΗ .
. . . . ΤΡΙΗΡΗΣΦΑΝ . .
. . . . . . ΕΡΓ:ΤΡΙΗΡ . Ρ=ΦΑΝΟ .
ΚΑΙΣΥΝΤΡΙΗ=ΣΩΚΛΗΣΠΤ . . .
ΔΗΣΛΑΚΙ:ΑΝΔΡΟΚΛΗΣΛ . . . .
ΟΥΝΙ:ΦΟΡΜΙΩΝΘΗΜΑ . . . . .
ΘΟΡΙΚΙ=ΧΑΡΙΔΗΜΟΣΠΑ . . .
ΡΑΜΕ:ΜΕΛΑΝΩΠΟΣΟ . . . .
ΥΣΙΞΥΛΙΝΑΕΝΤΕΛΗΚΡΕ . . .
ΛΗ:ΙΣΤΙΟΝΤΩΝΛΕΠΤΩΝ . .
ΚΙΑΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣΕΡΓΟΝ . . .
ΛΙΑΣΚΙΚΥΝ:ΚΑΙΣΥΜΟΤΕΣ
ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣΓΕ . . . . .
ΣΙ:ΜΝΗΣΙΜ . . . . Ω
ΣΚΕΥΗΕΧ . . . ΞΥΛΙΝΑ

. . . ΚΡΕΜΑΣΤΑ . . . .
. . . ΩΝ:ΤΡΙΗΡ . . . .
. . . . . ΤΡΙΗΡΑΡ:ΛΥ . . . . .
. . . . . ΑΡ:ΘΕΟΔΩΡΟ . . . . .
. . . . . . ΕΥΘΥΚΛΙ . . . . .
. . . . ΜΙΔΡΙ . . . .

ΙΑΡΡΩΝΚΛ . .
ΤΡΙΗΡΑΡ : . .
. . . . ΑΣΤΑΕΝΤΕ . . .
. . . . .ΟΥΣΕΡΓ . . . .
. . . . ΑΙ : ΚΑΙ ΣΥΝΤ . .
. . . . ΑΜΕΙΝΙΑΣΗ . . . .
. . . . ΑΓΓΕΛ : ΤΑΜ . . . .
. . . . ΞΥΗΕΧΕ ΙΞΥΛΙΝΑΕΝ . . .
. . . . ΕΝΤΕΛΗ : ΤΡΙΗΡΗΣΒΟΗ . .
. . . . ΙΟΣΔΙΑΣΥΓΤΡΙΗΡΑΡΧΟ .
. . . . . ΦΙΓ : ΤΧ . . Σ ΙΝΤΩ . . . .
. . . .
. . . . ΣΑΧΑΡ : ΕΥ . . . .
. . . ΡΑΤΟΣΑΜΦΙ . . . .
. . . ΥΝΟΥΣΧΟΛΑΡ . . . .
. ΙΝΑΕΝΤΕΛΗΚΡΕΜΑ . . . ΕΝΤ
. ΙΣΤΙΟΝΓΩΝΛΕΠΤΩΝ . . . . . .
. . . ΑΓΝΟΔΗΜΟΥΕΡΓΟΝ . . . . .

Α ΙΙΟ :
ΚΕ . ΑΛ : ΛΥ Σ ΙΘΕΟΣ . . . . .
ΠΥΘΟ Δ ΩΡΟΣΦΗΓΑΙ : . . . . .
ΝΑΕ . ΤΕ ΛΗ ΚΡΕΜΑΣΤΑΕ . . . .
ΟΝΤΩΝΛΕΠΤΩΝ : ΗΔΕΙ ΑΧ . . .
ΕΡΓ : Τ . ΙΗΡΑΡ=ΛΥΣΑΝΔΡ . . . .
ΤΟΣ ΤΗΝΤΡ ΙΗΡΗΑΠΟΔΕΔΩΚ . .
Ι ΤΕ ΤΡΗΡΗ ΚΑΘΕΣΤΗΚΕΝΑΙ . .
ΝΟΦΕΙΛΕΙ : . Α Ι ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡ . .
ΩΡΟΣΑΝΑΓΥΡ : ΣΤΡΑΤΩ Ι . . . .
ΩΝ ΦΡΕΑΡ : ΦΑ ΙΔΡΟΣΣΦΗΤ . . .
ΡΟΣ ΠΡΟΒΑ : Δ . . ΔΩΡΟΣΠΑΙ . .
ΟΣΩΝΙΑ . . . . ΟΥΣΙΞΥΛ .

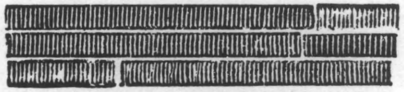

3124. (Βοιχ. 17.)

(Πρώτη στήλη.)

Σκεύη οἵ[δ]ε ὀφείλουσιν : Φιλόδημος Ἐροιάδης τῶν ξυλίνων κοντοὺς : Ι = τῶν κρεμαστῶν καλῴδια = Π = σχοινία ἓξ δάκτυλα = ΙΙΙ = ἃ ἔλαβεν ἐπὶ τὴν Θήραν Χαιρεστράτου ἔργον = Τριακοντόρου : Ξενοκλῆς Δεκελ[εὺς] = σκε[ύ]η ἔχει ξ[ύ]λινα, ταῤῥόμ, πηδάλια, κλιμακίδας, κοντούς, ἱστούς, κεραίας, παραστάτας δύο· ἀπὸ τῆς Ν]ίκης Χαιρεστράτου ἔργον : Ε[ὐετ]ίων Σφήττι[ος] : τῶν σκευῶν προσο[φ]είλει = ΠΙΙΙ = ὧν εἶχεν ἐπὶ τὴν Κλ[ει]ὼ = Ἐπιγένους ἔργον : Ταμίας τρι[η-

(Δευτέρα στήλη.)

Τρι(ήραρχος . . . . κα)ὶ συντρι(ήραρχοι . . . . Μελάν)ωπος Οἰν(αῖος . . . . σκεύ)η οὐκ ἔλ(αβον· τριήρης . . . . Ἀρ)χενεί-δο(υ ἔργον, τριήραρχος . . . .)ης Κηφι(σιεὺς κα(ὶ συντριήραρχος . . . . Π)ιθ(εύς) : σκεύη ἔχ(ουσι ξύλινα ἐντελῆ, κρε)μαστὰ ἐντε(λῆ· τριήρης Ἀπόβασις) Χαριτί-δο(υ ἔργον, τριήραρχος . . .) Ποτάμιος καὶ συντριήραρχοι . . .)ς Ἀθμονεὺς), Νίκων Κεφα(λῆθεν, . . . κλῆς Πτελε(άσιος), Εὐκτήμ(ων . . .) Σκαμβω(νίδης σκ)εύη οὐκ ἔλαβον : τρ(ιή)ρης Ἱππία Ἀ)ρχενείδου ἔργον, τριήρ(α)ρχ(ος) : Ἠλεῖος

(Τρίτη στήλη.)

Τριήρης Θήρα Ἀρχένεω (ἔργον, τριήραρχος Κηφισόδωρος Κη(φισιεύς· οὗτος τὴν τριήρη ἀπέδωκε τά δε (σκεύη ὀφείλει διὰ τὸ ἐπιτετρήρη καθ(εστηκέναι, καὶ συντριήραρ(χοι) : Ἄνυτος Εὐωνυμεύς, Λαχάρης Ἐλευσί(νιος) : Φιλωνίδης (Ἐλευσίνιος, Ἀνδροκλῆς Ἀφιδ(ναῖος) : Κεφαλίων . . . . . , Κῶμος Κεφαλῆ(θεν) : σκεύη ἔχ(ουσι κρεμαστὰ ἐντελῆ = κρεμαστὰ ἐντελῆ, ἱστίον τῶν λεπτῶν = τριήρης Σώ(ζουσα, Ἀρχενείδου ἔργον = τροήρ(αρχος(: Φίλταλ(ος . . . καὶ συντριή(ραρχοι) = Καλλένικ(ος . . . σκεύη ἔχουσι ξύλινα ἐντε(λῆ, κρεμαστὰ ἐντελῆ, ἱστίον τῶν λεπτ(ῶν· τριή-

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

ροποικῶ Πολυκράτης Ἀφιδναῖ[ος
πηδάλια ἐπὶ ναῦς = |||| = Τετρή-
ρεις καὶ τριήρεις καὶ σκεύη τοῖ-
ς δε παρλάβομεν δεδομένας
κατὰ τὸ Διφίλου νόμον = τετρ-
ήρης Σῴουσα Ἀντιδώρου ἔργ-
ον = τριήαρ[χος] = Καλλικλῆς Παι[ανιεὺς
καὶ συντιήραρχ[οι] = σκεύη ἔχουσι
κ]ρεμαστὰ ἐντελῆ, ἔλαβον δὲ ἐπ-
ὶ Κ]ηφισιδώρου Ἄρχοντος τὰ σκ-
εύη ταῦτι = τετρήρης παραλί-
α] Δημοτέλους ἔργον· τριήραρ[χος
Π]υθοκλῆ Ἀχαρν[εὺς] : καὶ συντρ-
ιή]ραρχ[ο] : Καλλικλῆς Παιανι[εὺς,
Σ]τέφανο Ἀχαρν[εὺς] = Πολυάρα-
το]ς Χολ:ργ[εὺς] : σκεύη ἔχουσι τ-
ῶν] ξυλίνων ταῤῥὸν, κεραία-
ς, ἱ]στὸν, κρεμαστὰ ἐντελῆ· οὗ-
τος δ]ὲ τὴν μὲν τετρήρη ἀποδέδ-
ωκ]εν τά[δε] σκεύη ὀφείλει διὰ τὸ
ἐπὶ] Πεντήρη κατασταθῆναι.
Τετ]ρήρης Ὁ[μ]όνοια Ἀρχένεω
ἔργον] : τρήραρχ[ος] : Μένων Ἀχα[ρνεὺς
καὶ] συντιήραρχ[ος] : Πολύδω-
ρος] Μενάδρου Χολαργ[εὺς] : σκεύ(η
ἔχουσι τ]ὶν ξυλίνων : ταῤῥὸ[ν,
κεραίας, ἱτ]ὸν, κρεμαστὰ, ἐ[ντ-
ελῆ· τριήρης, Παραλία, Δ[ημοτέ-
λους; ἔργο] τρι[ήραρχος . . . .
. . . . Ἀμφι]τροπ[ῆθεν σκεύη
ἔχει] ἱστία Ὁμ[όνοια Ἀρχέ-
νεω ἔργο]ν: τὰ ἐν : οκ . . .
. . . . . . τούτ[ων]; Σώσ[τρατος σ-
κεύη ἔχει τῶν ξυλίν]ων : Καλλί . . .
. . . . κι . . . . . .
. . . .
. . . .
. . = Θοῖ[κιος σκεύη ἔχουσι

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

Κ)οθωκί(δης) : καὶ συντριή(ραρχοι) : Νίκων Κεφαλῆ(θεν
Ἀ)νθεμόκριτος Ἀχαρ(νεὺς) : Ἀλκίμαχος Παι-
α(νιεὺς) : Εὐαρ(χί)ων Θορίκι(ος) : σκεύη ἔχουσι ξύ-
λινα) ἐντελῆ, κρεμαστὰ ἐντελῆ, ἱσ-
τίον τῶν λεπτῶν : τριήρης Αὐγὴ Λυ-
σικλέους ἔργον, τριήραρ(χος) : Σπεύσαν-
δρος Πλωθε(ὺς) : καὶ συντριή(ραρχοι) : Καλλία-
ς Θορίκ)ι(ος) : Δη(μο)κ(ίδ)η(ς) Ἀφιδ(ναῖος) : Στράτων Ἐροι(άδης
σκεύη ἔχου(σι ξύλινα) ἐντελῆ, κρεμα-
στὰ ἐντελῆ, ἱστίον τῶν λεπτῶν· τ-
ριήρης Ἰα(σ)ὼ Λυσικράτους ἔργ(ον) : τριήρ-
αρχος) Κράτη(ς . . . .) καὶ συντριή(ραρχοι) : Καλ-
λίας Θο(ρίκιος) : . . . . Ῥαμνού(σιος) :
σκεύη ἔχουσι ξύλινα ἐντελῆ, κρεμα-
στὰ ἐντελῆ, ἱστίον τῶν λεπτῶν.
Τριήρης Ἀρίστου . . Σμικρ(ί)ωνος ἔρ(γον,
τριήραρχ(ος) : . . . ηριγος Σφιττῆ(θεν) καὶ συντρι(ήραρχοι)
Κλεομέδων Ῥαμνού(σιος) : σκεύη ἔχουσι
ξύλινα ἐντελῆ, (κρεμαστὰ ἐντελῆ, ...
ἱστίον τῶν μεγάλω(ν, τριήρης . . . . Ναυ-
σιδήμου Μαραθων[ίου] : ἔργον, (τριήραρχος . . .
ητος Κηφι[σιεὺς . . . .
σκεύη [ἔχουσι κρεμα]στὰ [ἐντελῆ, κρε-
μαστὰ (τῶν ξυλίνων . . . . .
ῳ: τ[ῶν . . . .
ατον ρ . . . .
Κλ . . . .
κ]οντ[οὺς, κεραίας . . . . . .
. . . . ο . . .
. . . . τριή]ραρχος . .
. . . . . . καὶ συν]τριήραρ[χοι
. . . . δ
. . . . ἱστ]οῦ . .
. . . . ον . .
. . . γέτω ὅσα . . . . ἱστὸν : ι . . . .
. . . . νος . . . νυμόδιος . . το . . . .
. . . . Κυδ]αθ[ηναιεὺς] : καὶ συντριήραρ-
χοι [Θε]οδέξοι[ος] Ἑστιαιό[θεν] : Εὐκ-
τήμω]ν Ἁλαι[εὺς] : Μενεκράτης Ἀλωπ[εκῆθεν] : Ἀ-
. . ναν Ἀχαρ[νεὺς] = Διόδωρος Φηγ[αιεὺς] : Εὐ[θύμαχ-

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

ρης, εὐδαιμονία, Ἀρχένεω (ἔργον, τριή-
ραρ(χος) : Δήμ . ων Φρεάῤ(ριος) : καὶ (συντριήραρχοι Κλε-
όβουλος Προσπ(άλτιος) : Ἐπικράτη(ς . . . . .
Θορικ . . . χης
Πιθε(ὺς), Εὐαρ(χί)ω(ν Θορίκιος) σκεύη ἔχουσι ξ(ύλινα ἐντελῆ
κρεμαστὰ ἐντελῆ, ἱστίο(ν τῶν λεπ-
τῶν = τριήρης : Πανοπλία Σ(ωστράτ-
ου ἔρ(γον) = τριήραρ(χος) = Πολυ(. . . . κα-
ὶ συντριή(ραρχοι) = Ἀνδροκλ(ῆς Ἀφιδναῖος, . . .
μος Παια(νιεὺς) : Νικόβου(λος . . . .
νεὺς Ἁλαι(εὺς σκεύη ἔχουσι ξύλινα ἐν-
τελῆ, κρεμαστὰ κητε(. . . . . ἱ-
στὸν . . . . ισώτου Ἀρω . . . . .
ανε Πο(. . .) καὶ συντ(ριήραρχοι . . . . .
μιος, Χαριδήμου (σκεύη ἔχου-
σιν) ἐντελῆ, (κρεμαστά.
Τριήρης Ἐφηβο(ῦ)σ(α) Λυσ(ι . , . . . ἔργον,
τριήρ(αρχος) : Φιλιππίδης (Παιανιεὺς, καὶ συντριή-
ραρχοι) Φίλιππος Ἀφι(δναῖος, ...
λ . . . . ου – |||| . . . . (κρε-
μα(στὰ ἐντελῆ, ...
τρ(ιήρης . . . .

. . . . ι . . . . .
. . . . γυο . . . . .
. . . . ρανιο δμ . . . Νικ-
ήρατος, Εὐπυ[ρίδης] = Ἀρχέμαχος, ...
Ἐφέττιος : [Π]ρο[σπάλτιος σκεύη ἔχουσι ξύλι-
να ἐν ἐντε(λῆ, κρεμαστὰ τῶν ξυλ)ίν(ων,
ἱστίον τῶν λεπτῶν, (τριήρης . . . .
Ἀσκοῦσ[α] Ἀριστοκρά[του ἔργ]ο[ν,
τριήραρ[χος] : Ἐπικράτης [. . . κ . .

. . . . . ταῤῥὸν, κε[ραίας,
πηδ]άλιο . ἀστὰ ἐντε-
λῆ. Τ]ετ[ρ]ήρης Νικῶσα Ἀντιδώ-
ρου ἔρ]γον : τριήραρχ[ος] : Φιλοκρά[της
Χ . . . . ν καὶ συντριρραρ[χοι[: Φ[ιλοκράτης
Ὀ[ῆθεν,] Χφίας Κυδαθη[ναιεὺς, ...
. Πιθ[εὺς] = Ἀνθεμόκριτος [Ἀχαρνεὺς, σκε-
ύ[η ἔ]χουσι τῶν ξ[υλίνων . . . τριήρης
. . . .= ἔργ[ον . . . . .
. . . .
. . . . . . ἱστ]ὸ[ν . . . .
σκεύη ἔχουι] τῶν ξυλίνων . .
παρ[αρρύμαα] . . . ς ἱστίον . . . ἱ-
στίον ἐν σ . . ηπωντο ο . . . .
σου τετρήρ[ης . . . .
ω . εοςἔργο τρ[ιή]αρχ(ος) = σκευ . . .
ς Παι[ανιεὺ]ς καὶ συντριήραρχ[οι]=Ἐπιγένης Μυ-
ήσον[ος . . . . .]τος Ἀχαρ[νεὺς] = Χα-
ρίδημος Παα[νιεὺς] = [Εὐκρά]τη[ς . . .
αρεσικ = Κεφαλ[ῆθεν . . . Θορ[ίκιος . . .
σκεύη ἔχουι [. . . . . ταῤ-
ῥὸν, κεραία, ...
Ἐ . . . ν = τρι[ήρης . . . . . .
Κο . . . .
. . . . . . Σμίκρο[νος ἔργον . . .
. . . . τειος . . . . .
. . . . . . ξυλ]ίνων ταῤῥὸν . .
. . . . ανε . . [κ]ρεμαστὰ ἐν-
τε[λῆ τῶν ξυλίνω]ν ἐξ Δημο . .
. . . . ν = Δίφιλος . . .
. . . . . . ι . . σιππος . . .
. . . . Λαμ[πτρεὺς,
. . . . Σα[λαμίνιος,
. . . . Ἐλευσί[νιος] =
. . . . Φρύνιχος ἐκ Κ[εραμέων σκεύη ἔ-
χο]υσι κρεμαστὰ ἐν[τελῆ.
Τετρήρης] Ιερὰ Δημοτέλ[ους ἔ]ργον, τριήραρ-
χος, Λυσιάδης Λευκο[νοεὺς] : καὶ συντρ .
ι]ήρ[αρχοι]= Δημοκλῆς Κυθήρρ[ιος : Δημοκλ[ῆ-
ς Τειθρά[σιος] : Ἀνθεμόκριτος Ἀχαρν[εὺς] =
Ἐχέστρατος Ἀμφιτροπ[ῆθεν] : σκεύη ἔχ[ο-
υσι τῶν ξυλίνων ταῤῥὸν, κεραίαν,

ος Παι[ανιεὺς] : . . . . χος ἐκ Κερα[μέων] = σκεύη
ἔχ]ουσι ξύλινα ἐντελῆ, κρεμαστὰ
ἐ]ντελῆ : τετρήρης, Γνωστὴ Ἐπιγένο-
υ]ς ἔρ[γον] : τριήραρ[χος] Πά . . χος Ἐλευ[σίνιος] : κα[ὶ
συντριήραρ[χοι] Μνήσων Λευκ[ονοεὺς] σκεύη
ἔχουσιν ξύλινα ἐντελῆ, κρεμαστὰ
ἐντελῆ = τριήρης Ἀριστονίκη ἐφ . . . .
ηνεν Ἀριστόνικος Μαραθ[ώνιος] : τριήρα-
ρ[χος] : Φιλόστρατος Κοθω[κίδης] : καὶ συντριή[ραρχοι
Φίλαγρος Ἁλαι[εὺς,] . . . . Λευκο[νοεὺς] : σκ-
εύη ἔχου[σι τῶν ξυλίνων ἐν]τελῆ, κρεμ-
αστὰ ἐντελῆ, κοντὸν τῶν λεπτῶν
. . . . υε . . σκεύη ἔλαβε
. . . . . . σκεύη παραδεδ]ωμένα κλιμα[κί-
δας, κοντοὺς . . . . . Μενέ]δημος . .
. . . . τῶν σ[κευῶν τῶν ξυλίνων
. . . .
. . . . ἐπὶ) τὴν . . . . . .
. . . . λυσυ : πη[δάλια
. . . . η : Κήδων εἰσή[νεγκε
. . . . κοματα : Ἐλευ[σίνιος
. . . . τρι]ήρης . . .
. . . . ινιτικα . . . .
. . . . ἀτου Πυρ . . .
. . . . ενιθημα Θωραιε[ὺς
. . . . να : Φαληρε[ὺς
. . . . ι . . . . .
. . . . ου . . . .
. . . .
. . . . του . . . .
. . . . ἐπὶ] τὴν . . . .
. . . . ἔρ]γον Ἐρο . . .
. . . . ι=υα . . . .
. . . . ο . . . . .
. . . . σκ]εύ[η ἔχουσι . . .

(Ἐν ἕτερον τεμάχιον ἀνῆκον εἰς τὴν δευτέραν στήλην τῆς ἐπιγραφῆς, ἥτοι ἐνταῦθα δὲν εὑρέθη.)

Ἐφέστιος, Προσπ[άλτ]ιο[ς, . . τοι . .
Εὔχετος . . . . τι . . . . .
σκεύη ἔχουσι] ἐντελῆ [ἐπὶ τὴν . . . . Ἐπ-
ιγένους ἔργ[ον, [τριήραρχος . . . . .
καὶ συντρή[ραρχοι] = Μη . . . σθε . . . [Φίλ-
ιππος Κεφ[αλῆθεν . . . . ατ . . . [σκε-
ύη ἔχου[σι ξύλινα ἐντελῆ, κρεμασ-
τὰ ἐντελ[ῆ, ἱστί]ον . . . σ . .
. . ἐντελῆ, καὶ τριαπο . . η . .
. . . . ι . . . γ . .
. . . . . . καχ . . . . .
. . . . . . κεφάλαιον . . .
. . . . . σκε]ύη ἔχουσι ταῤ[ῥὸν, κλιμακίδας,
. . . . κρεμ]αστὰ ἐντελῆ [τῶν
ξυλίν]ων. Τριήρης . . . .
ἔργον : τριήραρχος . . . .
. . . . μεγιο[υ . .
. . . . . . μιο . . . ο . . .
. . . . λο . . . . .
. . . .
. . . . . . κ]ρε[μαστὰ . . .
. . . . ο : Με[νέ . . .
. . . . . . κο[ντοὺς, κεραίας
. . . .
. . . . εων . . .
. . . . ρος . . .
. . . . ς . . . .
. . . . ε . . . . .
. . . . . Ἀριστο]φάνης Ἰκαριεὺ[ς
. . . . μηνον πέμπο[υσι
. . . . . Εὔπλοια . . . [ἔργον,
τρι]ήραρχος Δηνο[μένης . . . . .
. . . . των. Σωκ[ράτης . . .
. . . . ον . . . .
. . . . κα[ὶ συντριήραρχοι
. . . . υλαρος . . . . .
. . . . . . εαδρος Ἐρ[οιάδης τριήρης
. . . . Εὐα]ινέτου ἔρ[γον,
. . . . μη σκεύη ἔχου[σι ξύλινα
Μυ . . . . νεμ . . . ἐντελῆ, κρεμασ-
τὰ ἐντελῆ,] τριήρης Φαν[ερὰ Ἀρχε-
στράτου] ἔργ[ον] : τριήρ[α]ρ[χος] = Φανό[δημος,

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

ἱστ]όν, κρεμαστὰ ἐντελῆ = τετρή-
ρης · · · ·]τη Κρέοντος ἔργον = τριήρα-
ρχος] Ἀριστοφάνης Λευκο[νοεὺς] = καὶ συντρ-
ι]ήραρ[χοι] : Φαν[ο]κλ[ῆς] Πτελεά[σιος] : σκεύη
ἔχ]ουσι τὸν ξυλίνων ταρρὸν, κερα[ί-
ἰ]αν, ἱστὸ·, κρεμαστὰ ἐντελῆ : τε-
τρήρης Νικηφόρος Φρ(ασικλέ)ους ἔρ-
γον τριήρα)ρ(χος) : Φα · · · ·
(καὶ συντριήραρχοι · · · · ·)

· · · Χολαρ(γεύς) : Ι · · · ·
· · · σεύς) : Μελάνωπος · · ·
σκεύη ἔχ)ουσι τῶν ξυλίνων τ(αρρὸν,
κερ)αίαν, ἱστὸν, κρεμαστὰ (ἐντε-
λῆ)· τετρήρη)ς Σαλαμιν(ία) Χα(ι-
ρητίνου (ἔργον)· τριήραρ(χος) : Δημοστρατ(ίδη-
ς Κυθήρ(ριος) : καὶ συντρι(ήραρχοι)=Θούφρασ(το-
ς Πιθ(εὺς) Εὐκτή(μ)ων Σκαμβω[νίδης, Δι-
οκλῆς Πιθ[ὺς · · · · · · · · · · ·
Καλλίστρατο[ς · · · · · · · · · · ·
· · · μσ · · · · · · · · · · ·
σιτ · · · · · · · · · · · · · · ·
τῶν σκε)υῶν · · · · · · · · · · · ·
ταρρὸν, κλιμακίδας, κοντούς, · · · ·
τριήραρ(χος : · · · · · · · · · ·
σκεύη ἔχουι κρεμ.)αστὰ ἐντε(λῆ
τετρήρης · · · ·)ους ἔργ(ον- τρι-
ήραρχος · · · · (αι(εύς) : καὶ συντ(ριήρ-
αρχοι · · · · ·) Ἀμεινίας Ἡ(φαι-
στιάδης, · · · · Ἀγγελ(ῆθεν) : Ταμ · ·
· · · σκε)ύη ἔχει ξύλινα ἐν(τελῆ,
κρεμαστὰ) ἐντελῆ : τριήρης Βοή(θεια
· · · · · · ιος διαζύγ. Τριήραρχο(ς
· · · Φη(ούσιος) : (ἔ)χ(ου)σιν τῶ(ν ξυλίν-
(ων . . . τριήρης . . τριήραρχος καὶ συντριήραρχοι)
· · · · ·)ς Ἀχαρ(νεύς) : Εὐ · · · ·
· · · Πιθά)ρατος Ἀμφιτροπῆθεν · · ·
· · · · · ·)ύνους Χολαρ(γεὺς σκεύη ἔχουσι
ξύλ)ινα ἐντελῆ, κρεμα(στὰ) ἐντ(ελῆ,
ἱστίον τῶν λε)πτῶν (· · · · · τριήρης
· · · · · Ἁγνοδήμου ἔργον · · ·

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

· · · · · · · · γρον · · · · ·
· · · · · · · τοῖς τ · · · · ·
· · · · · · ϐον . δοσαν ἐντελῆ, κρε-
μαστὰ ἐντελῆ, . . .]ήραρ . : . . τῶν λεπτῶν
· · · · τριήρης · · · Ἀρχέν]εω ἔργον τρι-
ήραρχος · · · · · · · · · ·] καὶ συντρι-
ήραρχοι · · · · · Ἄν]υτος [Ε]ὐων[υμεύς] :
σκεύη ἔχουσι ξύλινα] ἐντελῆ, κρεμ-
αστὰ ἐντελῆ, ἱστίον] τῶν λεπτῶν,
τριήρης · · · · · Ἐπι)γένους ἔργο(ν,
τριήραρχος Λαχάρης) Ἐλευσίν(ιος) : καὶ
συντριήραρχοι Φιλωνίδης) Ἐλευσί(νιος) ' Ἄνυτ-
ος Εὐωνυμεύς, · · · · · · Ἁλαι(εύς) : [σκ)εύη
ἔχουσι ξύλινα ἐντ)ελῆ, κρεμα-
στὰ ἐντελῆ, ἱστίον τ)ῶν λεπτῶν.

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

καὶ συντριή[ραρχοι] = Σωκλῆς Πτ[ελεάσιος, Μιλτιά-
δης Λακι[άδης] : Ἀνδροκλῆς Ἀ]φιδναῖος, · · · · · Σ-
ουνι[εὺς] : Φορμίων Θημα[κεύς, · · · · · · ·
Θορίκι[ος = Χαρίδημος Πα[· · · · · · ἐκ Κε-
ραμέ[ων] : Μελάνωπος Ο[ἰναῖος σκεύη ἔχο-
υσι ξύλινα ἐντελῆ,, κρε[μασὰ ἐντε-
λῆ : ἱστίον τῶν λεπτῶν, [τριήρης Ὠ-
κία Λυσικράτους ἔργον, [τριήραρχος Καλ-
λίας Κικυν[εὺς] : καὶ Συμοτέ[λης · · · · ·
Ὀλυμπιόδωρος Γε · · · · ·
σι[εὺς] : Μνησίμ[αχος · · · [Ε]ω-
νυμεὺς] σκεύη ἔχ[ουσι] ξύλινα [ἐντε-

λῆ], κρεμαστὰ [ἐντελῆ, ἱστίον τῶν
λεπτ]ῶν : τριήρ[ης · · · · · ·
ἔργον] τριήραρ[χος[: Λυ · · · ·
καὶ συτριήρ]αρ[χοι] : Θεόδωρο[ς · · · · ·
· · · · · · · Εὐθυκλ[ῆς · · · · ·
· · · · · · · μιδρι · · · · · ·

Α · · · · ιο : · · · · · ·
Κε[φ]αλ[ῆθεν] : Λυσίθεος · · · ·
Πυθόδωρος Φηγαι[εὺς] : [σκεύη ἔχουσι ξύλι-
να ἐ[ν]τελῆ, κρεμαστὰ ἐ[ντελῆ, ἱστί-
ον τῶν λεπτῶν : Ἡδεία Χ[αιρεστράτου
ἔργ[ον] : τ[ρ]ιήραρ[χος] = Λύσανδρ[ος · · · οὗ-
τος τὴν τριήρη ἀποδέδωκ[ε διὰ τὸ ἐπ-
ὶ τετρήρη καθεστηκέναι· [τὰ δὲ σκεύ-
η ὀφείλει : [κ]αὶ συντριήραρ[χοι . . . δ-
ωρος Ἀναγυρ[άσιος] : Στράτω[ν · · · · ·
ων Φρεάρ[ριος] : Φαῖδρος Σφήτ[τιος . . .
ρος Προβα[λήσιος] : Δ[ιό]δωρος Παι[ανιεὺς . . .
ρσων Οἰν[αῖος σκεύη ἔχ]ουσι ξύλι[να ἐντε-
[λῆ]

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Βοικχίου (ὑπ' ἀριθ. 17) ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Λ. Ῥὸς, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον τοῦ Ῥὸς μετὰ τοῦ πρωτοτύπου δὲν εὕρισκον τὰς ἀκολούθους ἐλλείψεις καὶ διαφοράς.

Πρώτη στήλη.

Καὶ εἰς τὰ περισσότερα μέρη αὐτῆς, ὥσπερ καὶ εἰς τὰς προδημοσιευθείσας, αἱ στιγμαὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σημειοῦνται εἰς τὸ πρωτότυπον οὕτως =, ὡς ἀνέφερον ἀνωτέρω.

Εἰς τὴν 22 γραμμὴν εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Ῥὸς γράφεται ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧ=ΣΚΕΥΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧ=ΣΚΕΥΗ ΕΧΟΥΣΙ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 33 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥὸς γράφεται ΣΤΗΜ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω . . . Ε ΤΗΜ, ἤτοι «οὗτος [δ]ὲ τὴμ [μὲν κ.τ.λ.».

Εἰς τὴν 37 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφεται ΜΕΝΟΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΜΕΝΩΝ ΑΧΑ (Μένων Ἀχα[ρνεύς.)

Τὴν 38 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΣΥΤΝΤΡΙΗΡΑΡΧ : Π Λ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧ : ΠΟΛΥΔΩ . .

Τὴν 39 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΝΔΡΟΥ ΧΟΛΑΡΓ : ΣΚΕΥ . , εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται ταῦτα ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΧΟΛΑΡΓ : ΣΚΕΥ .

Τὴν 41 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΚΡΕΜΑΣΤΑ Ε, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως . . . ΟΝ ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΕΝΤΕΛΗ.

Αἱ μετὰ τὴν 42 γραμμὴν ἑπτὰ ἕτεραι γραμμαὶ, αἳ φαίνονται μὲν εἰς τὸν λίθον, δὲν ἐσημειώθησαν δὲ εἰς τοὺς πίνακας.

Εἰσὶν αὗται·

```
I : Τ Ρ
 Ι Τ Ρ Ο Π
 Ι Σ Τ Ι Α Ο Μ
   Ν :  Τ Α Ε Ν : Ο Κ
     Τ  Ο Υ Τ .  . Σ Ω Σ
     Ω  Ν  :  Κ Α Λ
     Κ  Ι
```

Ὁμοίως παρέλειψε καὶ τὴν 50 γραμμὴν (Βοικχ. 52), ἣ φαίνεται εἰς τὸν λίθον οὕτω = ΘΟΡΙΚ.

Εἰς τὴν 52 γραμμὴν (Βοικχ. 54) εἰς τὸν πίνακα γράφεται Α Α ΚΡΕΜΑΣΤΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως [πηδ]ΑΛΙΑ ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΕΝΤΕ[λῆ].

Αἱ μετὰ τὴν 58 γραμμὴν (Βοικχ. 60) 26 γραμμαὶ, αἳ φαίνονται εἰς τὸν λίθον, δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Ῥὸς, ἀγνοῶ τὸν λόγον.

Εἰσὶ δὲ αὗται·

```
  . . . = Ε Ρ Γ / . . . .  ἤτοι ἔργ[ον
  . . . . . . . . . . . .
  . . . . . Ο . . . . . .
  . . . . ΤΩΝΞΥΛΙΝΩΝ
  . ΠΑΡ . . . . ΣΙΣΤΙΟΝ
 ΣΤΙΟΝΕΝΣ . . . ΗΠΩΝΤΟΟ
 ΣΟΥΤΕΤΡΗΡΗΣ . . . . ΕΡΓΟ
Ω . ΕΟΣΕΡΓΟΝΤΡ . . ΡΑΡΧΟ=ΣΚΕΥ
ΣΠΑΙ . . . ΚΑΙΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧ=ΕΠΙΓΕΝΗΣ
ΗΣΟΝΟΝΟΣ . . . . . . ΙΤΟΣΑΧΑΡ=ΧΑΡ
ΡΙΔΗΜΟΣΠΑΙΑ= . . . ΤΗ . . . . . . .
ΑΡΕΣΙΚ=ΚΕΦΑΛ= . . . . . . . . ΘΟΡ
ΣΚΕΥΗΕΧΟΥΣΙ . . . . . . . . . . .
ΡΟΝΚΕΡΑΙΑΣ . . . . . . . . . . . .
Ε . . . . . Ν=ΤΡΙ
ΚΟ . . . . . . . . . . . . .
```

Εἰς τὴν 85 γραμμὴν (Βοικχ. 92) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΦΡΥΝΙΧΟΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω . . . ΦΡΥΝΙΧΟΣ ΕΚ Κ (Φρύνιχος ἐκ Κ[εραμέων.

Εἰς τὴν 87 γραμμὴν (Βοικχ. 94) εἰς τὸν πίνακα γράφει . . . ΡΓ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω . ΡΓΟΝ ΤΡΙΗ.

Τὴν 88 γραμμὴν (Βοικχ. 95) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΛΗΣΙΑΔΗ . . ΛΕΥΚΟ ΚΑΙ ΣΥΝΤΡ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΛΥΣΙΑΔΗΣ ΛΕΥΚΟ : ΚΑΙ ΣΥΝΤΡ.

Τὴν 89 γραμμὴν (Βοικχ. 96) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΗΡ ΔΗΜΟΚΛ . . , εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΗΡ=ΔΗΜΟΚΛΗΣ.

Τὴν 90 γραμμὴν (Βοικχ. 97) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΓΕΙΘΡΑ : ΑΝΘΕ . ΟΚΡΙΤΟΣ Α-

· · · · · · · Ν Ι Κ Ρ Ι Ο · · · · · · ·
Τ Ε Ι Ο Σ · · ·
Ι Μ Ω Ν Τ Α Ρ Ρ Ο Ν
Α Ν Ε · · · Ρ Ε Μ Α Σ Τ Α Ε Ν
Τ Ε · · · · · · · Ν Ε Ξ ΔΗΜΟ
Ν = Δ ΙΦΙΛΟΣ
Ι . · Σ ΙΠΠΟΣ
· · · · · ΛΑΜ ·
· · · · · ΣΑ . .
· · · ΕΛΕΥΣ Ι =

ΧΑΡΝ: εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΣΤΕΙΘΡΑ: ΑΝΘΕΜΟΚΡΙΤΟΣ ΑΧΑΡΝ=

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 91 γραμμῆς (Βοιχ. 98) φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Ε, ὅπερ ἐλλείπει ἀπὸ τὸν πίνακα.

Ὁμοίως εἰς τὴν ἑπομένην γραμμήν, 92 (Βοιχ. 99) φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ σημεῖον τοῦτο \, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 94 γραμμὴν (Βοιχ. 101) μετὰ τὴν λέξιν *ἔργον* φαίνονται εἰς τὸν λίθον αἱ στιγμαὶ αὗται οὕτως ΕΡΓΟΝ=, αἳ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 97 γραμμὴν (Βοιχ. 104) φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Ξ (ΤΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝ), ὅπερ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 99 γραμμὴν (Βοιχ. 106) φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Ρ οὕτω ΤΡΗΡΗΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΦΡ[ασικλέ]ΟΥΣ Ε[ργον], ὅπερ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Τὴν 100 γραμμὴν (Βοιχ. 107) γραφομένην οὕτω ΡΙΦΑ · · · · · ΟΝ εἰς τὸν λίθον, δὲν ἐσημείωσεν εἰς τὸν πίνακα.

Τὴν 102 γραμμὴν (Βοιχ. 115) ὁ πίναξ ἔχει Θ: ΜΕΛΑΣΩΠΟ · ·, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω Θ: ΜΕΛΑΝΩΠΟΣ.

Τὴν 105 γραμμὴν (Βοιχ. 118) εἰς τὸν πίνακα γράφεται ΤΕΤΡΗΣ ΣΑΛ . · ΙΝ . · ·, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΤΕΤΡΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΑ ΧΑ[ιρητίνου ἔργον.

Τὴν 106 γραμμὴν (Βοιχ. 119) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΤΡΙΗΡΑΡ: ΔΗΜΟΣΤΡΑΤ · · ·, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω [Χαι]ΡΗΤΙΝΟΥ · · · ΤΡΙΗΡΑΡ: ΔΗΜΟΣΤΡΑΤ.

Εἰς τὴν 107 γραμμὴν (Βοιχ. 120) γράφει ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙΗ · · · ΦΡΑΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα οὕτω ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙΗ=ΘΟΥΦΡΑΣΥ · ·, ἤτοι Θούφρασ[το]ς Πιθ[εύς].

Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν 108 γραμμὴν (Βοιχ. 121) εἰς τὸν λίθον φαίνεται ὅλον τὸ ὄνομα ΕΥΚΤΜΩΝ, ὃ ἐλλειπῶς ἐσημειώθη εἰς τὸν λίθον.

Τὰς μετὰ τὴν 110 γραμμὴν (Βοιχ. 123) 5 γραμμάς, φαινομένας εἰς τὸν λίθον ὅλως δὲν ἐσημείωσαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰσὶ δὲ οὕτως

· · · · · Μ Ι Σ · · ·
Σ Ι Τ · · · · · · · ·
· · · Υ Ο Ν · · · ·
Τ Α Ρ Ρ Ο Ν Κ Λ · · ·
Τ Ρ Ι Η Ρ Α Ρ : · · ·

Τὴν 127 γραμμὴν (Βοιχ. 153) εἰς τὸν πίνακα γράφεται ΡΑΤΟΣ ΣΑΛΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΡΑΤΟΣ ΑΜΦΙ[τροπῆθεν.

Τὴν 129 γραμμὴν (Βοιχ. 155) εἰς τοὺς πίνακας γράφει · · · ΙΝΑ ΕΝΤΕΛΗ ΚΡΕΜΑ · · ·, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω · · · ΙΝΑ ΕΝΤΕΛΗ ΚΡΕΜΑ · · · ΕΝΤ.

Δευτέρα στήλη.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν πρὸ τῶν γραμμάτων ΩΠΟΣ φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Ν, [Μελά]ΝΩΠΟΣ.

Τὸ τέλος τῆς 11 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει ΣΛΗΣ ΠΤ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω [Διο]ΚΛΗΣ ΠΤ[ελεάσιος.

Εἰς τὴν 22 γραμμὴν τοῦ πίνακος γέγραπται · · · Ι: ΔΗ . · Κ · · ΑΦΙΔ: ΣΤΡΑΤΩΝ ΕΡΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται ταῦτα · · · · · Ι: ΔΗΜΟΚΛΗΣ ΑΦΙΔ: ΣΤΡΑΤΩΝ ΕΡΟΙ, ἤτοι Δημοκλῆς Ἀφιδ[ναῖος], Στράτων Ἐροι[άδης.

Εἰς τὴν 30 γραμμὴν τοῦ πίνακος σημειοῦνται τὰ γράμματα ταῦτα μόνον ΤΡΙΗΡΗΣ . . . . , εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκονται ταῦτα ΤΡΙΗΡΗΣ ΑΡΙΣΤΟΥ . ΣΜΙΚΡΩΝΟΣ ΕΡ[γον.

Εἰς τὴν 31 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ πίνακος σημειοῦνται ταῦτα ΑΧΑΡ . . . . . ΣΦΙΤΤΗ ΚΑΙ ΣΥΝ-ΤΡΙ . . . . , εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶ ταῦτα ΡΙΗΡΑΡ : . . ΗΡΙΓΟΣ ΣΦΗΤΤΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙ, ἤτοι [τ]ριήραρ[χος] . . ηριγος Σφηττῆ]θεν] καὶ συντρι[ήραρχοι.

Εἰς τὴν 33 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ πίνακος σημειοῦνται ταῦτα . . ΙΝΑ ΕΝ, ἐπὶ δὲ τοῦ λίθου φαίνονται ταῦτα ΞΥΛΙΝΑ ΕΝΤΕΛΗ.

Εἰς τὴν 34 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ πίνακος σημειοῦνται δύο γράμματα μόνον ταῦτα ΙΣ . . . . , εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶ ταῦτα ΙΣΤΙΟΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩ.

Αἱ ἑπόμεναι 16 γραμμαί, αἳ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον φαίνονται εἰς τὸν λίθον, δὲν σημειοῦνται εἰς τὸν πίνακα.

Εἰσὶ δὲ αὗται·

Σ ΙΔΗΜΟΥΜΑΡ ΑΘΩΝ : ΕΡΓΟΝ
ΗΤΟΣ ΚΗΦ Ι
Σ ΚΕΥΗ . Σ Τ
ΜΑΣ ΤΑ . Ν .
Ω Ι : Τ . . . .
ΑΤΟΝ Ρ . . .
ΚΛ . . . . . .
ΟΝΤ . . . . .

Ο
. ΡΑΡΧΟΣ
. ΤΡ ΙΗΡΑΡ
. . . . . . Δ.
. . . . . ΟΥ.
. . . . . ΟΝ.
. ΓΕΤΟΟΣΑ . . . Ι ΣΤΟΝ : Ι .
ΝΟΣ . . . ΝΥΜΟΒΙΟΣ . . ΤΟ.

Εἰς τὴν 51 γραμμὴν (Βοικ. 52) εἰς τὸν πίνακα γράφεται . . . . ΑΘ : ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται ταῦτα . . . . ΑΘ : ΚΑΙ ΣΥΝ-ΤΡΙΗΡΑΡ =

Εἰς τὴν 52 γραμμὴν (Βοικχ. 53) εἰς τὸν πίνακα γράφεται ΕΣΤΙΑΙΟ : ΕΥΚ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω . . . . ΟΔΕΞΟΙ ΕΣΤΙΑΙΟ : ΕΥΚ.

Εἰς τὴν 54 γραμμὴν (Βοικχ. 55) εἰς τὸν πίνακα γέγραπται ΡΟΣ ΦΗΓ : ΕΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΝΑΝ ΑΧΑΡ=ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΦΗΓ : ΕΥ.

Εἰς τὴν 55 γραμμὴν (Βοικχ. 56) σημειοῦται ΧΟΣ ΕΚ ΚΕΡΑ ΣΚΕΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται ταῦτα ΟΣ ΠΑΙ . . . . ΧΟΣ ΕΚ ΚΕΡΑ = ΣΚΕΥ.

Εἰς τὴν 57 γραμμὴν (Βοικχ. 58) εἰς τὸν πίνακα γέγραπται . ΝΤΕΛΗ : Τ . . . . κ.τ.λ., εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω . ΝΤΕΛΗ : ΤΕΤΡΙΡΗΣ κ.τ.λ.

Εἰς τὴν 58 γραμμὴν (Βοικχ. 59) εἰς τὸν πίνακα γράφει . Σ ΕΡΓ . . . . . ΡΑΡ . ΑΓ . . . ΣΕΛΕΥ : ΚΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω . Σ ΕΡΓ : ΤΡΙΗΡΑΡ ΠΑΝ . . ΚΟΣ ΕΛΕΥ : ΚΑ.

Εἰς τὴν 59 γραμμὴν (Βοικχ. 60) εἰς τὸν πίνακα γράφεται ΣΥΝΤΡΙΗΡ . . . . ΝΗΣΩΝ . . ΥΕ ΣΚΕΥΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡ ΜΝΗΣΩΝ ΛΕΥΚ = ΣΚΕΥΗ.

Τὴν 60 γραμμὴν (Βοικχ. 61) εἰς τὸν πίνακα γράφουσιν οὕτω . . . . . ΕΝΤΕΛΗ ΚΡΕΜΑΣΤΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΕΧΟΥΣΙΝ ΞΥΛΙΝΑ ΕΝΤΕΛΗ ΚΡΕΜΑΣΤΑ.

Εἰς τὴν 61 γραμμὴν (Βοικχ. 62) ὁ πίναξ ἔχει οὕτως ΕΝΤΕΛΗ . . . . ΙΣΤΟΝΚΗΗΕΦ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΕΝΤΕΛΗ = ΤΡΙΗΡΗΣ ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΗ ΕΦ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 62 γραμμῆς (Βοικχ. 63) παρελείφθησαν ἀπὸ τοὺς πίνακας τὰ δύο γράμματα ΗΝ, ἃ φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 64 γραμμὴν (Βοικχ. 65) εἰς τὸν πίνακα γράφουσι ΦΙΛΑΓΡΟ . . . . ΛΕΥΚ :, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΦΙΛΑΓΡΟΣ ΑΛΑΙ . . . . ΛΕΥΚΟ : ΣΚ.

Εἰς τὴν 66 γραμμὴν (Βοικχ. 67) εἰς τὸν πίνακα γράφουσι ΩΝ ΛΕΠΤΩΝ, ἐν δὲ τῷ λίθῳ εἰσὶν οὕτω [κρεμ]ΣΤΑ ΕΝΤΕΛΗ ΚΟΝΤΟΝ ΤΩΝ ΛΕΠΤΩΝ.

Τὰς μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην ἑπομένας 25 γραμμάς, αἳ φαίνονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, οὐχὶ δὲ ὁλοκλήρως, εἰς τὸν λίθον, δὲν ἐσημείωσαν εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Βοικχίου.

Εἰσὶ δὲ αὗται·

ΥΕ . . Σ ΚΕΥΗΕΛΑΒΕ
ΩΜΕΝΑΚΛ ΙΜΑΚ
. . . ΛΕ . Ι ΔΗΜΟΣ

Εἰς τὴν 92 γραμμὴν (Βοικχ. 146) φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα . . ΒΟΝ . ΔΟΣΑΝ ΕΝΤΕΛΗ ΚΡΕ, ἃ παρελήφθησαν εἰς τοὺς πίνακας.

ΤΩΝΣ. . . . . . .
. . . .
ΤΗΝ. . . . .
. . ΛΥΣΥ : Π Ι . . .
. . Η : ΚΗΔΩΝΕΙΣΕ
. . ΚΟΜΑΤΑ : ΕΛΕΥ
. . . . ΗΡΗΣ
. . . ΙΝΙΤΙΚΑ .
. . ΑΤΟΥΠΥΡ . .
ΕΝΙΘΗΜΑΘΩΡΑΙΕ . .
ΝΑ : ΦΑΛΗΡΕ . .
. Ι . . . .
ΟΥ . . . .
. . . . ι .
ΤΟΥ . . . .
ΤΗΝ
ΓΟΝΕΡΟ
Ι = ΥΑ
Ο . . .
ΕΥ . .

ΓΡΟΝ
ΤΟΙΣΤ

Ὁμοίως εἰς τὴν 93 γραμμὴν (Βοικχ. 152) φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΗΡΑΡ. ἃ δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τοὺς πίνακας.

Τρίτη στήλη.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 10 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον μετὰ τὸ Σ τὸ Ω [τριήρης, Σώζουσα.

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς 11 γραμμῆς φαίνεται τὸ Λ (ΦΙΛΤΑΛ[ος).

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν εἰς τοὺς πίνακας γράφει ΔΗΜΩΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΔΗ ΜΩΝ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 19 γραμμῆς εἶναι Ξ(ύλον), καὶ οὐχὶ Τ, ὡς ἐσημειώθη εἰς τοὺς πίνακας.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 22 γραμμῆς (Βοικχ. 21) μετὰ τὰ γράμματα ΠΟΛΥ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΚΡΑ, ἤτοι ΠΟΛΥΚΡΑ[ΤΗΣ.

Εἰς τὴν 27 γραμμὴν (Βοικχ. 26) εἰς τοὺς πίνακας εἶναι οὕτω ΣΤΟΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΣΤΟΝ . . ΙΤΣΩΤΟΥ ΑΛΩ.

Εἰς τὴν 28 γραμμὴν (Βοικχ. 27) εἰς τὸν λίθον εἰσὶ τὰ γράμματα ταῦτα ΑΝΕΠΟ . . . ΚΑΙ ΣΥΝΤ.

Μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην εἰσὶν ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα εἰς δύω γραμμὰς

ΜΙΟΣ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ
. . . ΕΝΤΕΛΗ

ἃ παρελείφθησαν εἰς τοὺς πίνακας.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 31 γραμμῆς (Βοικχ. 30) ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΤΡΙΗΡΗΣ ΕΦΗΒΟΣ ΛΥΣ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Μετὰ τὴν 33 γραμμὴν (Βοικχ. 32) φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα

/ . . . . . . ΟΥ⁻ΙΙΙ
ΜΑ[ραθώνιος,
ΤΡ[ιήρης

Ὁμοίως εἰς τὴν 37 γραμμὴν (Βοικχ. 47) φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα

. . . . Ι .
. . . ΓΥC
ΡΑΝΙΟΟΜ

ἃ δὲν ἐσημείωσαν εἰς τὸν πίνακα.

Τὴν 40 γραμμὴν (Βοικχ. 49) ὁ πίναξ γράφει ΗΡΑΡ : ΕΠ . . ΡΑΤΗΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκονται ταῦτα ΗΡΑΤΟΣ ΕΥΠΥ = ΑΡΧΕΜΑΧ . . .

Τὴν 41 γραμμὴν (Βοικχ. 50) ὁ πίναξ γράφει ΕΦΕ . . Ι . . . ΡΟ . . . . , εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΕΦΕΣΤΙΟΣ ΓΡΟ . . . [σκε]ΥΗ.

Τὴν 42 γραμμὴν (Βοικχ. 51) ὁ πίναξ γράφει ΕΥΝΕ . . ΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶ ταῦτα ΝΑΕΝ ΕΝΤΕΛ . . . . [ξύλ]ΙΝ[α ἐντελῆ.

Εἰς τὴν 43 γραμμὴν (Βοικχ. 52) ὁ πίναξ ἔχει ΕΝΤΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΙΣΤΙΟΝ ΤΩΝ ΛΕΠΤΩΝ.

Μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην ἀναγινώσκονται εἰς τὸν λίθον αἱ ἑπόμεναι 5 γραμμαί.

Εἰσὶ δὲ αὗται·

ΑΣΚΟΥΣΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑ . . . . Ο
ΤΡΙΗΡΑΡ : ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ . . . Κ
ΕΦΕΣΤΙΟΣ ΠΡΟΣΠ . . . . ΙΟΙ
ΕΥΧΕΤΟΣ . . . . ΤΙ
. . . , . ΕΝΤΕΛΗ. . . . .

αἳ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Βοικχίου.

Τὴν 50 γραμμὴν (Βοιχχ. 54) ὁ πίναξ ἔχει ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙ . . . . , εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται ταῦτα ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙ . . =ΜΗ . . . ΣΘΕ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 51 γραμμὴν (Βοικχ. 55) φαίνονται παρὰ τὸ τέλος αὐτῆς τὰ γράμματα ΑΤ.

Τὰς μετὰ τὴν 52 γραμμὴν (Βοικχ. 56) 30 γραμμὰς ὅλως παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥὸσς, ἐχούσας οὕτω·

ΤΑΕΝΤΕΛ . . . . ΟΝ . . . . . Σ
ΕΝΤΕΛΗΚΑΙΤΡΙΑΠΟ . . Η
. . . . Ι . . / Γ .
. . . . . . ΚΑΚ . . Σ .
. . . . . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
. . . ΥΗΕΧΟΥΣΙΤΑΡ
. ΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗΙ . . . .
ΩΝΤΡΙΗΡΗΣ . . . . . .
ΕΡΓΟΝ:ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣ . . . . .
. . . . ΜΕΓΙΟ
. . . . . ΜΙΟ . . . Ο
. . . . ΛΟ .
. . . .
. . . . ΡΕ . .
. . . . Ο:ΜΕ
. . . . ΚΟ .
. . . .
. . . . ΕΩΝ
. . . . ΡΟΣ .
. . . . Σ
. . . Ε . . . .
. . . ΦΑΝΗΣΙΚΑΡΙΕΥ
. . . ΜΗΝΟΝΠΕΜΠΟ .
. . . . . . ΕΥΠΛΟΙΑ
. . . ΗΡΑΡΧΟΣΔΗΝΟ .
. . . . . . ΤΩΝΣΩΚ . .
. . . . ΟΝ . . .
. . . . Κ/ . . .
. . . . . . ΙΥΛΑΡΟΣ
. . ΜΙΕΑΔΡΟΣΕΡ .
ΕΠΑΙΙΝΕΤΟΣΕΡ . .
. ΜΗΣΚΕΥΗΕΧΟΥ .

Τὴν 85 γραμμὴν (Βοικχ. 89) ὁ πίναξ ἔχει οὕτως ΕΝΤΕΛΗ . . . , εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΜΝ . . . ΝΕΜ . . . . ΕΝΤΕΛΗ . . .

Πρὸ τοῦ τέλους τῆς 88 γραμμῆς μετὰ τὸ Π ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον Τ.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν ἑπομένην γραμμὴν μετὰ τὸ Σ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον Λ.

Εἰς τὴν 92 γραμμὴν (Βοικχ. 96) εἰς τὸν πίνακα γράφεται ΡΑ . Ν : ΜΕΛΑΝΩΠΟΣ . . . . , εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΡΑΜΕ : ΜΕΛΑΝΩΠΟΣ C . . . . . . , ἤτοι [ἐκ Κε]ραμ[έων] Μελάνωπος ὁ . . . . . .

Εἰς τὸ τέλος τῆς 96 γραμμῆς (Βοικχ. 100) ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΤΕΣ.

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς 98 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Ω.

Μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΣΚΕΥΗ ΕΧ . . . . ΞΥΛΙΝΑ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Βοικχίου,

Εἰς τὸ τέλος τῆς 104 γραμμῆς εἰς τὸν λίθον εἶναι Λ, ἤτοι Εὔθυκλῆς, καὶ οὐχὶ Α, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΜΙΔΡΙ (1).

Κ. Σ. Π.

3125.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΑΙΦΙΚΙΑΝΚΑΛΥΙΝΑΝ
ΑΡΚΟΥΑΙΦΙΚΙΟΥΚΑΛΥΙΝΟΥ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ

3125.

Ὁ Δῆμος
Αἰφικίαν Καλυΐναν
Μ]άρκου Αἰφικίου Καλυΐνου
θυγατέρα.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 Φεβρουαρίου 1 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 20 0/0, τὸ δὲ μῆκος 43 0/0.

Τὸ εἰς τὴν 1 καὶ 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Αἰφικία* καὶ *Αἰφίκιος*, ὥσπερ καὶ τὸ ἑπόμενον τούτου *Καλυΐνα*, *Καλυΐνου* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηνται.

Κ. Σ. Π.

---

(1) Ταῦτα ἀνέγνωσα ἐπὶ τῶν λίθων, εἰσὶ δὲ καί τινα, ἃ οὐκ ἠδυνήθην, διότι οἱ λίθοι κείμενοι ἐν πλαισίῳ ἐντειχισμένοι ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥὸσς ἀπὸ τὸ 1834 ἐντὸς τοῦ Θησείου, εἰς θέσιν σκοτεινήν, δὲν φωτίζονται ἀρκούντως.

Ἐν τοῖς ἑπομένοις φυλλαδίοις ἕπονται αἱ λοιπαὶ περὶ νεωρίων ἐπιγραφαί.

3126.	3126.
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΗΝΟΒΙΟΥ ΟΑΘΕΝ	Διονύσιος Ζηνοβίου Ὄαθεν.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ, Εὑρέθη τὸ 1857 Φεβρουαρίου 28 εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἡ στήλη μετεκομίσθη ἐνταῦθα κατὰ τὸν τέταρτον καὶ πέμπτον αἰῶνα μετὰ Χριστὸν, ὅτε τὸ Ὠδεῖον τοῦτο διὰ τὰς συνεχεῖς ἐφόδους τῶν βαρβαρικῶν ἐθνῶν κατοικήθη ἀπὸ τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν προσφυγόντας Ἀθηναίους (1). Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἑνὸς μέτρου, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 35 0/0. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 4. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει τύπος ὑδρίος.

Κ. Σ. Π.

3127.	3127.
ΑΠΟΛΩΝΙΑ ΑΠΟΔΩΔΩ ΟΙΑΗΣΙΑ	Ἀπολ[λ]ωνία Ἀπολ[λ]ωδώ[ρου Ὠαησία.

Ἐπὶ στήλης μικρᾶς ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 55 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 15 0/0.

Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τὸ *Ἀπολωνία* γράφει δι' ἑνὸς Λ. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν γραμμὴν ἀντὶ τοῦ Λ γράφει Δ *Αποδωδώρου*, εἶναι δὲ *Ἀπολλοδώρου*, ὡς εἰκάζω. Τὸ δὲ θηλυκὸν τοπικὸν τοῦ Δήμου ὄνομα γράφει *Ὠαησία* ἀντὶ τοῦ *Ὤαθεν*.

Τὰ γράμματα τῆς δευτέρας καὶ τρίτης γραμμῆς εἰσὶν ἀμελῶς ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

3128.	3128.
Α . . . ΕΤΗΙ ΔΙΟΝΥΣΙC ΞΕΝΟΚΡΑΤC 5 ΑΘΗΝΑΙΟΝ	ἀ[νέθηκ- ε τῇ . . . . . Διονύσι(ον Ξενοκράτ[ους 5 Ἀθηναῖον.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1857 Μαρτίου 5 εἰς τὸ χωρίον *Λήναιον*, παρὰ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον. Ἴσως τὸ τεμάχιον τοῦτο κατέπεσεν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι ἐγχαραγμένη ἐντὸς στεφάνης ἐλαίας, φερούσης καρπόν. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0.

Κ. Σ. Π.

3129.	3129.
ΟΥΠ ΗΒΟ	Ἡ ἐξ Ἀρεί)ου Π(άγου Βουλὴ καὶ) ἡ Β(ουλὴ τῶν . . . (καὶ ὁ Δῆμος)

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Κ. Σ. Π.

---

(1) Περὶ τῶν συμβάντων τούτων ἀνέφερον τινὰ εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα σελ. 677 ἐν ὑποσημειώσει, θέλω δὲ περιγράψῃ ἀκριβῶς πᾶν ὅ,τι παρετήρησα καθ' ἡμέραν εἰς τὴν καθάρισιν τοῦ Ὠδείου τούτου. Πόσα στρώματα γαιῶν εὑρέθησαν, πόσοι λάκκοι καὶ πύθοι ὕδατος, καὶ πᾶν ὅ,τι συντείνει εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς κατὰ τοὺς τελευταίους Ῥωμαϊκοὺς χρόνους καὶ τὸν μεσαιῶνα ἱστορίας.

3130.

ΙΟΗΔΗ
ΙΗΤΡΙΟΥ
ΕΞΑΙΘΑ
ΙΙΔΩΝ
ΠΟΛΛΩΙ
ΗΜΗΤΡΙ
Ι

3130.

Φιλ)οηδῆ(ς;
Δ)ημητρίου
ἐξ Αἰθα-
λ)ιδῶν,
Ἀπ)ολλών-
ιος Δ)ημητρί-
ου) Μ....

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1857 Μαρτίου 5 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης γραμμῆς τὸ μετ' αὐτὴν γράμμα εἶναι ἐξηλειμμένον ἐπίτηδες.

Τὸ εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν ἀναφερόμενον τοπικὸν ὄνομα *ἐξ Αἰθαλιδῶν* ἀντὶ τοῦ συνήθους *Αἰθαλίδης*, πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος τῆς στήλης ἐλλείπει.

Κ. Σ. Π.

3131.

ΙΩΝΙΔΟΥ
Η Σ Ι Α

3131.

. . . . .
Ἀπολλ]ωνίδου
Μιλ]ησία.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη εἰς τὰς ἐν Ἀκροπόλει ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς, τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος, τῇ 1 Φεβρουαρίου 1857. Τὸ ἄνω μέρος τῆς στήλης εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Π.

3132.

ΡΘΕΜΑ
ΗΜΟΝΟ
ΩΠΙΟ

3132.

. . ρθεμᾶ[ς
Σ]ήμονο[ς
Ὠρ]ώπιο[ς.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὗρον αὐτὸ τὸ 1857 Φεβρουαρίου 4 εἰς τὸν ἔξω Κεραμεικὸν, εἰς τὸ μέρος τὸ καλούμενον νῦν *Ῥάμμαι*. Ἡ δὲ στήλη εἶναι κεχωμένη. Τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Π.

3133.

ΕΡΩΣ
ΣΕΡΟΥΕΙΝΙΕ
ΡΗΣΤΕ
ΑΙΡΕ

3133.

Ἔρως
Σερουείνιε
χ]ρηστὲ
χ]αῖρε.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 Μαρτίου 2 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, ἀντικρὺ τῆς Σχολῆς τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας, εἰς τὴν ἐπιπέδωσιν καὶ χωροστάθμησιν τῆς ἐκεῖ παρακειμένης ὁδοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἑνὸς μέτρου καὶ 10 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 40 0/0. Ὄνομα κύριον *Ἔρως* εὕρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 187, 193, 3946 ἐπιγραφὰς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

3134.	3134.
ΕΙΣΙΑΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΝΤΙΟΧΙΣΣΑ	Εἰσιὰς Ἀπολλωνίου Ἀντιόχισσα.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Ὄνομα κύριον *Εἰσιὰς* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2179 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. *Εἰσᾶς* δὲ κύριον ὄνομα ἀρσενικὸν εὕρηται ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 282 καὶ 297 ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3135.	3135.
ΕΠΙΚΓΗΣΙ ΦΙΛΑΓΡ ΜΙΛΗΣΙ/	Ἐπίκτησ[ις Φιλάγρ[ου Μιλησία.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Κατὰ λάθος τῶν ἐργατῶν αὕτη οὖσα κεκαλυμμένη χώματι καὶ ἀσβέστῃ ἐῤῥίφθη ἔξω. Εὑρὼν δὲ αὐτὴν ὁ φιλόμουσος καὶ φίλος τῶν ἀρχαιοτήτων Καθηγητὴς Κ. Παπαδάκης μοὶ ἔδοσεν αὐτήν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 17 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἐκ τοῦ δεξιοῦ (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρους αὐτῆς· εἶχε δὲ γεῖσσον πρὸς τὸ ἄνω, ὅπερ εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Π.

3136.	3136.
ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ ΠΡΟΞΕΝΟΥ ΑΖΗΝΙΕΥΣ	Παυσανίας Προξένου Ἀζηνιεύς.

Ἐπὶ ἡμίσεως στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 Μαρτίου 10 εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0.

Κ. Σ. Π.

3137.	3137.
 ΙΤΟΥΥ \ΡΟΝΛΥ ΒΕΡΕΝΙΚΗ	. . . . Τ]ίτου υ[ἱὸν . . . ιρον Λυ . . . Βερενίκ[η

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ δὲ μῆκος 45 0/0.

Κ. Σ. Π

3138.	3138.
\ΠΟΡ ΡΧΟΜΤ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΕΓΡΑΜΜΑ	. . . . πορ . . . Ἄ]ρχοντ[ος ἐπὶ τῆς Πρυτανείας [ἧ . . . . ἐγραμμά[τευε

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1857 Μαρτίου 7 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, ἤτοι εἰς τὸ Ὠδεῖον.

Ἡ πρώτη γραμμὴ ἔχει μεγαλήτερα τὰ γράμματα τῶν λοιπῶν, ἤτοι εἰσὶ μεγέθους 0/0 1, τῶν δὲ ἑτέρων εἰσὶ μεγέθους 0/0 ½. Μέρος τοῦ ἀετώματος τῆς στήλης σώζεται. Αὕτη εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰ τρία μέρη.

Κ. Σ. Π.

3139.

ΘΕΟΙ
ΟΙΕΡΕΥΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΙΡΙΦΑΣΕΟΥΠ
ΟΑΓΟΡΕΥΕΙΚΑΙΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙΥΠΕΡΤΕΕΑΥΤ
ΚΑΙΤΩΝΔΗΜ·‾ΩΝΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑ
ΩΝΜΗ^{Κ}ΟΠ^{Τ}ΕΙΝΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΜΗΔΕ
ΕΡ̂Ε̂ΙΞΥΛΑΜΗΔΕΚΟΥΡΟΝΜΗΔΕΦΡΥΓΑΝΑΜΗΔ
ΦΥΛΛΟΒΟΛΑΕΚΤΟΥΙΕΡΟΥΑΝΔΕΤΙΣΛΗΦΘΕΙ
ΟΠΤΩΝΗΦΕΡΩΝΤΙΤΩΝΑ·ΕΙΡΗΜΕΝΩΝΕΚΤΟΥ
ΕΡΟΥΑΝΜΕΝΔΟΥΛΟΣΕΙΟΛΗΦΘΕΙΣΜΑΣΤΙΓΩ
ΕΤΑΙΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΠΛΗΓΑΣΚΑΙΠΑΡΑΔΩΣΕΙ
ΥΤΟΝΚΑΙΤΟΥΔΕΣΠΟΤΟΥΤΟΥΝΟΜΑΟΙΕΡΕΥΣ
ΩΙΒΑΣΙΛΕΙΚΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙΣ
ΑΤΗΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΑΝΔΕΕΛΕΥΘΕΡΟΣΕΙΘΟΛΞΕΙΑΥΤΟΝΟΙΕΡΕΥ
ΜΕΤΑΤΟΥΔΗΜΑΡΧΟΥΠΕΝΤΗΚ$\overset{Ν}{Ο}$ΤΑΔΡΑΧΜΑΣ
Κ$\overset{Ι}{Α}$ΠΑΡΑΔΩΣΕΙΤΟΥΝΟΜΑΑΥΤΟΥΤΩΙΒΑΣΙΛ
ΚΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΗΣΒΟΥ
ꟷΣΚΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝ

3139.

Θεοὶ
Ὁ Ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ *Ἰριφασε[ί]ου* π[ρ-
οαγορεύει καὶ ἀπαγορεύει ὑπέρ τε ἑαυτ[οῦ
καὶ τῶν δημ[οτ]ῶν καὶ τοῦ Δήμου τοῦ Ἀθηνα[ί-
ων μὴ κόπτειν τὸ Ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, μηδὲ
ἐρεῖ[ν] ξύλα, μηδὲ κοῦρον, μηδὲ φρύγανα, μηδ[ὲ
φυλλόβολα ἐκ τοῦ Ἱεροῦ. Ἂν δέ τις ληφθεῖ [κ-
όπτων ἢ φέρων τι τῶν ἀ[π]ειρημένων ἐκ τοῦ [Ἱ-
εροῦ, ἂν μὲν δοῦλος εἶ ὁ ληφθεὶς μαστιγώ[σ-
εται πεντήκοντα πληγάς, καὶ παραδώσει α-
ὐτὸν καὶ τοῦ δεσπότου τοὔνομα ὁ Ἱερεὺς τ-
ῷ Βασιλεῖ καὶ τεῖ Βουλεῖ, κατὰ τὸ Ψήφισ[μ-
α τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Δήμου τοῦ Ἀθηναίων.
Ἂν δὲ ἐλεύθερος εἶ θοάξει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺ[ς
μετὰ τοῦ Δημάρχου πεντήκοντα δραχμάς,
καὶ παραδώσει τοὔνομα αὐτοῦ τῷ Βασιλ[εῖ
καὶ τεῖ Βουλεῖ κατὰ τὸ Ψήφισμα τῆς Βου[λ-
ῆς καὶ τοῦ Δήμου τοῦ Ἀθηναίων.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1857 κατὰ τὸν Μάρτιον εἰς τὸ κτῆμα τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης παρὰ τὸ μέρος, τὸ καλούμενον πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως *Δραγομάνος*. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 35 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ στήλη ἔχει ἀέτωμα, τοῦ ὁποίου ἡ κορυφὴ εἶναι ἀκρωτηριασμένη· τὸ δὲ κάτω μέρος αὐτῆς ἐλλείπει.

Ἡ 1 γραμμὴ ἔχει ὀλίγον μεγαλήτερα τὰ γράμματα τῶν λοιπῶν γραμμῶν.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων λανθασθεὶς ἔγραψεν οὕτω Ο^{Κ}Π^{Τ}ΕΙΝ, ἤτοι *κόπτειν*.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἔγραψε λανθασμένως ΕΡ̂Ε̂Ι ἀντὶ *φέρειν*, ἢ *ἐρεῖν*.

Εἰς τὴν 15 γραμμὴν λανθασθεὶς ἔγραψε ΠΕΝΤΗΚΟΤΑ, εἶτα παρατηρήσας τὴν ἔλλειψιν τοῦ Ν ἐπρόσθεσεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ Ο οὕτω ΠΕΝΤΗΚ$\overset{Ν}{Ο}$ΤΑ.

Ὁμοίως ἐποίησε καὶ εἰς τὴν 16 γραμμὴν, ἔνθα παρέλειψε τὸ Ι, ἐπέγραψε δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ Α οὕτω ΚΑ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙ.

Τὴν λήγουσαν τῆς ὑποτακτικῆς γράφει διὰ τῆς ΕΙ οὕτως

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν γράφει ΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΛΗΦΘΕΙ ἀντὶ τοῦ *ἂν δέ τις ληφθῇ*. Καὶ εἰς τὴν 11 γραμμὴν γράφει ΑΝ ΜΕΝ ΔΟΥΛΟΣΕΙ. Ὥσπερ καὶ εἰς τὴν 14 γραμμὴν ΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣΕΙ, ἀντὶ τῆς ΗΙ.

Ὁμοίως τὰς θηλυκὰς δοτικὰς γράφει διὰ τῆς ΕΙ, ὡς εἰς τὴν 12 καὶ 17 γραμμὴν ΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙ. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην τῆς θηλυκῆς δοτικῆς γεγραμμένης διὰ τῆς ΕΙ ἀντὶ τῆς ΗΙ προςγεγραμμένης ἀπαντῶμεν εἰς πλείστας ἐπιγραφὰς, πλησιαζούσας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τὸν χρόνον τῆς ἐπὶ Εὐκλείδου γραμματικῆς.

Τὸ ὄνομα *Ἰριφάσεος* εἶναι ἀντὶ τοῦ *Ἰριφάσειος*, τὸ Ι ἴσως παρελείφθη ὑπὸ τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων, ἢ τὸ Ε ἐνταῦθα εἶναι ἀντὶ τοῦ ΕΙ, ὡς τοῦτο εὕρηται εἰς πλείστας ἐπιγραφάς. Ἀπόλλωνα *Ἀγυιέα*, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Παυσανίου, οἱ Ἀχαρνεῖς πρὸ πάντων τῶν θεῶν ἐτίμουν καὶ Ἡρακλέα (Παυσ. Ἀττικ. κεφ. 28). Ἡ στήλη εὑρέθη κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τὸ κτῆμα τῆς Βασιλίσσης εἰς τὸ χωρίον *Καματερὸν* φέρουσαν, ἵστατο δὲ αὕτη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὅπως ὑπάρχῃ μᾶλλον γνωστή. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο φαίνονται ἴχνη ἀρχαίου οἰκοδομήματος, ἴσως τοῦ τεμένους αὐτοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπερ ἦν κατασκευασμένον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἁπλότητα, ἤτοι ἐξ ἀργῶν λίθων, ὡς ἦν τὸ ἐν Πειραιεῖ Ἱερὸν τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν, τὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἱερὰν ὁδὸν τέμενος τῆς Ἀφροδίτης. Τὸ μέρος τοῦτο ἀνασκαφθὲν θέλει ἀναδείξει, ὡς εἰκάζω, ἀναθήματα, καὶ ἕτερα ψηφίσματα τῶν Ὀργεόνων. Τὸ ἐπίθετον τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀναφέρεται παρὰ τῶν συγγραφέων, ἐκλήθη οὕτως, ὡς ἐκ τῆς θέσεως. Ἴσως εἶναι τῷ αὐτῷ τῷ σημειουμένῳ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2558 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ὅπερ μὴ διατηρούμενον ὅλον εἰς τὸν λίθον ἀναπληρώσαμεν εἰς Ἡ[ρο]φά[ν]εια, ἀντὶ Ἰριφάσεια. Περὶ τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος (τῷ Η) εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2558 ἐπιγραφὴν γεγραμμένου, τῷ Ι δὲ ἢ Ε ἐνταῦθα, παρατηρήσαντες τὰ παροράματα τοῦ ἐγχαράκτου τῆς ἐπιγραφῆς λέγομεν, ὅτι ἴσως ἐνταῦθα εἶναι ἀνορθογραφικὸν ἁμάρτημα τοῦ ἐγχαράκτου τούτου, ἢ τοῦ τῆς ὑπ'ἀριθ. 2558 ἐπιγραφῆς. Τοῦ ἐπιθέτου τούτου φαίνονται κάλλιστα εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα · ΡΙ · ΑΣΕΟΥ, ταῦτα συμπληροῦνται διαφοροτρόπως εἰς *Ἐριθασέου* ἢ *Ἐριβαθέου*, *Ἰριβασέου*, ἢ *Ἰριφασέου*, ἢ *Ἐριφασέου*· τὰ τρία τελευταῖα ἐπίθετα ἁρμόζουσι μᾶλλον τῷ Ἀπόλλωνι, διότι τὸ πρῶτον γράμμα ἀμφιβάλλεται ἂν ἦναι Ε ἢ Ι, φαίνεται δὲ μᾶλλον ὡς Ι, ὥσπερ τὸ τρίτον, ὅπερ φαίνεται ὡς Θ, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχουσι δύω γραμμαὶ οὕτω Ω, ἐμφαίνουσαι αὐτὸ ὡς Β ἢ Φ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν παρατηρητέα ἡ ἔκφρασις «προαγορεύει καὶ ἀπαγορεύει,» ἤτοι προκηρύττει καὶ ἀπαγορεύει δικαιωματικῶς, ὡς Ἱερεὺς τοῦ Ἱεροῦ τούτου, καὶ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ Δήμου, τοῦ Ἀχαρνέων ἴσως, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἦν τὸ Ἱερὸν τοῦτο, καὶ ὑπὲρ τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων, ὑπὸ τὴν ἐφορείαν καὶ ἐπαγρύπνησιν τοῦ ὁποίου ἦσαν ὅλα τὰ ἱερὰ καὶ σεβάσματα τῆς Ἑλληνικῆς λατρείας. Ἡ ἀπαγόρευσις δὲ αὕτη μὴ κόπτειν τὰ ἱερὰ ἄλση ἦν κεκανονισμένη ψηφίσματι Βουλῆς καὶ Δήμου· ὁ δὲ ἁλοὺς μαστιγωθεὶς, εἰ ἦν δοῦλος ἐπιτοπίως ὑπὸ τοῦ Ἱερέως; καὶ τῶν νεωκόρων παρεδίδετο τῷ ἐφορεύοντι τὰ Ἱερὰ Βασιλεῖ καὶ τῇ Βουλῇ· εἰ δὲ ἐλεύθερος ἐτιμωρεῖτο ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Δημάρχου, εἰς οὗ τὸν Δῆμον ἀνῆκε τὸ ἄλσος χρηματικῇ ποινῇ, τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ ἐδίδετο εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βουλὴν, ὅπως κατηγορηθῇ καὶ ἐπὶ τῶν Δικαστηρίων τὴν περὶ ἄλσεων δίκην.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναγινώσκεται ἡ ἀπαγόρευσις κατὰ τρεῖς τρόπους «ἔρει ξύλα ἢ κοῦρον, ἢ φρύγανα φυλλόβολα ἢ φυλλόποδα,» διότι δὲν διακρίνεται καλῶς εἰς τὸν λίθον ἂν ἦναι Β ἢ Π ἢ Ρ, φυλλόβολα, φυλλόποδα, ἢ φυλλόροδα. Ἡ λέξις *κοῦρον* ἐνταῦθα ἴσως σημαίνει τὰ νεόβλαστα δένδρα ἢ θάμνους, ἰσοδυναμεῖ δὲ τῷ νῦν τῆς συνηθείας βλαστολογεῖν καὶ κουρεύειν τὰ δένδρα.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν μετὰ τὴν φράσιν «ἂν δὲ ἐλεύθερος εἶ» φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΘΟΑΞΕΙ, εἶναι δὲ νομίζω τὸ ῥῆμα θοάζω, ὅπερ σημαίνει ἐνταῦθα τὸ «καταδιώξει αὐτὸν ταχέως καὶ αὐστηρῶς.» Ἐκ δὲ τῆς ἐκφράσεως «μὴ κόπτειν τὸ Ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, μηδὲ ἐρεῖν ξύλα, μηδὲ κοῦρον, μηδὲ

φρύγανα, μηδὲ φυλλόροδα» σημαίνει οὐχὶ μόνον τὴν τῶν ὅλων ἀπαγόρευσιν τοῦ μὴ κόπτειν τὸ ἄλσος, ἀλλὰ μηδὲ τὰ κεκομμένα ἐκ τρικυμίας καὶ καταπεσμένα ξύλα, ἢ ἀκρόδια, ἢ φρύγανα, ἢ φυλλοβόλα ἀφαιρεῖν, (διότι καὶ τὰ φύλλα αὐτὰ λιπαίνουσι τὴν γῆν τοῦ δάσους), ἀλλὰ καὶ ὅτι τὸ μέρος τοῦτο τὸ πάλαι ἦν κατάφυτον καὶ δασῶδες. Ἡ ἀπαγόρευσις δὲ αὕτη γίνεται διὰ τοὺς παρακειμένους Δήμους, καὶ κυρίως διὰ τοὺς Ἀχαρνεῖς· διὸ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἱερέως δὲν σημειοῦται ὡς γνωστὸν τῷ Ἀχαρνέων Δήμῳ.

Μεταξὺ τῆς τελευταίας γραμμῆς καὶ τοῦ σωζομένου κάτω ἄκρου τῆς στήλης μένει κενὸν εἰς τὸ μεγαλήτερον ἄκρον 0/0 7. Κ. Σ. Π.

3140.

ΩΜΕΓΙΣΤΩ
ΑΙΘΕΙΟΤΑΤΩ
ΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΟΥΛΙΩΒΗΡΩ
ΛΞΙΜΙ \ΙΙ'
Β \ · · ∠ΚΛΗ
ΕΝΝΑΙΟΤΑΤΩ
ΑΥΤΟΥ
ΣΑΡΙΓ̄
ΛΙΩΒΙΙΡΩ

3140.

Τ]ῷ μεγίστῳ
κ]αὶ θειοτάτῳ
Α]ὐτοκράτορι
Ἰ]ουλίῳ Βήρῳ
Μ]αξιμι[ανῷ
Βα[σιλεῖ. καὶ
τῷ γ]ενναιοτάτῳ
αὐτοῦ πατρὶ
Καί]σαρι Γ̄
Ἰ]ουλίῳ Βήρῳ.

Ἐπὶ στήλης λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1857 Μαρτίου 23 παρὰ τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 55 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 17 0/0. Ἡ στήλη εἶναι τετμημένη εἰς δύο, ὁριζοντίως τεθλασμένη. Ἐν τῷ Ὠδείῳ τούτῳ ἦσαν ἀνδριάντες Αὐτοκρατόρων καὶ ἄλλων ἐξόχων Ῥωμαίων, οἱ πλεῖστοι δὲ παρίσταντο τέχνῃ καὶ σχήματι Αἰγυπτιακῷ· διὸ καὶ τρεῖς κεφαλαὶ ἀγαλμάτων ἐνταῦθα νῦν εὑρεθεῖσαι Αἰγυπτιακὸν τύπον φέρουσιν. Κ. Σ. Π.

3141.

ΙΟΥ	Ι
ΩΣΤΡΑΤΟΥ	ΚΗΡ
ΙΩΠΥΡΟΣ	ΡΙΕ
ΟΥΝΤΗΣ	ΒΑ
ΥΚΙΟΥ	ΠΕΡΙΤ
Φ ΟΥ	ΑΝΤΙ
ΑΤΟΥΣ-	ΙΕΡΑΙ
ΡΟΥ-	ΕΠΙΣ
	ΓС

3141.

. . . σ]ίου	Ἰ . . .
Σω]στράτου,	κήρ[υξ
Ζώπυρος	Π[ε]ρίε[ρος
ἐκ Μυῤῥιν]ούντης	Πρ[όκλος] Βα[τῆθεν
Λε]υκίου	περὶ το . . . .
Ῥού]φου	Ἀντί[πατρος
. . . παρ]ὰ τοὺς	ἱεραὶ
. . . . . ρου	ἐπὶ Σ[ωστράτου
. . . . . .	Π[ορίου], ἢ Π[οταμίου

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λευκοτάτου, λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1857 Μαρτίου 15 εἰς τὴν ὁδὸν *Κοίλη*. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς. Κ. Σ. Π.

Περὶ τοῦ ὕδατος τῆς Ἀρτέμιδος πλησίον τῆς Ἐλευσῖνος.

Πλησίον τῆς Ἐλευσῖνος ἀναβρύει εἰς τοὺς πρόποδας τινὸς ἐκτεταμένης σειρᾶς ὀρέων, συνισταμένων ἐκ τιτανούχων στρωμάτων μετὰ ἀποσυντιθεμένων σχιστῶν ἀργιλούχων λίθων ἀναβρύουν ἀφθόνως ὕδατα, τὰ ὁποῖα ἐντός τινος φυσικῆς δεξαμενῆς συνάγονται, καὶ ἥτις ἀπὸ χειροποίητον τείχισμα περιβάλλεται, ἐξέρχεται δὲ εἰς τὴν πλησίον θάλασσαν. Εἰς τὴν κρήνην ταύτην *ἐλούετο ἡ Ἄρτεμις*, καθ' ὃν καιρὸν ὁ Ἀκταῖος ἐπὶ τοῦ πλησίον λόφου κεκοπιακὼς ἐκ τοῦ κυνηγίου ἐκοιμᾶτο, καὶ τὴν θεὰν λουομένην ἐπαρατήρησεν. Οὗτος δὲ πρὸς ποινὴν διὰ τὴν αὐθάδειάν του εἰς ἔλαφον μετεβλήθη, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν ἐξεσχίσθη. Τὸ ὕδωρ τοῦτο εἶναι ἁλμυρὸν τὴν γεῦσιν, διαφέρον μεγάλως ἀπὸ τὸ τῆς πλησίον θαλάσσης ὕδωρ. Πολλὰ περίεργον εἶναι, ὅτι ἐνταῦθα παρατηροῦμεν τακτικὴν ἄμπωτιν καὶ παλίῤῥοιαν, καί τινες γεωλόγοι συμπεραίνουν, ὅτι τὸ ὕδωρ

τοῦτο καθὼς καὶ τὰ ὕδατα τοῦ Λουτρακίου συνέχονται μετὰ τοῦ ποτὲ Ἡφαιστείου τοῦ Σουσακίου, καὶ ὅτι τὰ ὕδατα ταῦτα δι' ὑπογείων διορύγων μεταξύ των συγκοινονοῦσι (1).

Ξ. Λανδερέρ.

Λουτρὰ τῆς Ἀρτέμιδος.

Μίαν περίπου ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως Σμύρνης, εἰς πεδιάδα ζωγραφικωτάτην καὶ εὐφορωτάτην, ὑπάρχει θέσις ὀνομαζομένη *Χαλκὰ Πουνὰρ*, ἐνταῦθα λέγεται, ὅτι ὑπῆρξαν τὸ πάλαι τὰ τῆς Ἀρτέμιδος λουτρά. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀνομασίαν *Χαλκὰ Πουνὰρ* δοξάζεται. ὅτι τὸ ἐνταῦθα ὁρμητικῶς ἐκ τῆς γῆς ἀναδρύον ὕδωρ εἶναι δεδεμένον διὰ χαλκίνης ἁλύσσεως· ὅτι τὰ λουτρὰ τῆς Ἀρτέμιδος ἦσαν ἐνταῦθα. Τοῦτο δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν μετὰ πολλῆς πιθανότητος ἐκ τῶν ἐνταῦθα εὑρεθέντων λειψάνων ἀρχαίου λουτροῦ ἔκ τινος μαρμαρίνου καταστρώματος, καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ ἐνταῦθα εὑρεθέντος μαρμαρίνου ἀναγλύφου τῆς Ἀρτέμιδος. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον, ὡς λέγουν, ἦτον ἀνωτάτης τέχνης, παρίστα τὴν Ἀρτέμιδα ἐξερχομένην ἐκ τῶν λουτρῶν, ἥτις φαίνεται μετά τινος λεπτοτάτου ὑφάσματος κεκαλυμένη. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο μετεφέρθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐκεῖθεν, ὡς λέγουν, μεσιτείᾳ τινὸς Πασσᾶ μετεκομίσθη εἰς Παρισίους. Τὴν σήμερον ἐκτίσθη ἐπὶ τῶν λειψάνων τῶν ἀρχαίων τούτων λουτρῶν *Χαρτοποιεῖον*, τὸ ὁποῖον ὠφελεῖται ἀπὸ τοῦτο τὸ ἀξιόλογον καὶ καθαρώτατον ὕδωρ, ὅπερ ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἁλατούχων συστατικῶν ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν Ἀκρατοκρηνῶν, ὥστε καὶ ἡ ἐσωτερικὴ χρῆσις αὐτοῦ δύναται νὰ ἦναι τῷ ὄντι ὑγιεινή.

Ξ. Λανδερέρ.

Κρήνη εἰς Δοδόνην.

Εἰς Δοδόνην, μικρὸν χωρίον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Τομαρὸς τῆς Ἠπείρου κείμενον, καὶ ἐκ τῶν χρόνων τῶν Πελασγῶν διάσημον, ἕνεκα τοῦ ἐνταῦθα εὑρεθέντος ἀρχαιοτάτου χρησμοῦ τοῦ Διός, **Oraculum Jovis**, ἕνεκα τῶν διαφόρων ναῶν, τοῦ ἱεροῦ ἄλσους μετὰ τῶν ἱερέων καὶ ἱερισσῶν, εὑρίσκετό ποτε λίαν διάσημος κρήνη, περὶ ἧς ὁ Στράβων καὶ διάφοροι ἄλλοι ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ἀναφέρουσιν. Ὁ Πλίνιος ὀνομάζει τὴν κρήνην ταύτην *ψυχρὰν κρήνην (Fons gelidus)*, ἥτις περὶ μεσημβρίαν πάντοτε παύει νὰ ῥέῃ (deficit), πρὸς τὴν ἑσπέραν αὐξάνει, καὶ περὶ τὸ μεσονύκτιον ὑπερχειλίζει (exsuperat). Τοιαῦται κρῆναι ὀνομάσθησαν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις *Ἀναπαυόμεναι*. Ὁ Πλίνιος ἀναφέρει πρὸς τούτοις, ὅτι καίουσαι λαμπάδες σβέννυνται, ὡς ἐξάγω ἀπὸ τοῦ ἐκ τοῦ ὕδατος ἐκλυομένου ἀερίου. Τοῦτο τὸ ὕδωρ ἀναδρύει ἔκ τινος σχισμάδος τοῦ ἐκ τιτανούχων στρωμάτων συνισταμένου ὄρους, καὶ συνάζεται πρὸς μικρὸν βραδέως ῥέοντα ῥύακα. Τὸ ὕδωρ τοῦτο ἔχει εὐάρεστον ὑπόξυνον γεῦσιν, ἐκλύει διὰ τῆς θερμάνσεως πομφόλυγας ἐξ ἀνθρακικοῦ ἀερίου συνισταμένας καὶ ἐξ ὅλων τῶν χημικῶν καὶ φυσικῶν χαρακτήρων ἐξάγεται, ὅτι τὸ εἰρημένον ὕδωρ εἶναι ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἀνθρακοκρηνῶν, ἢ τῶν ὑποξύνων ὑδάτων, τοῦ ὁποίου ἡ ἰαματικὴ δύναμις ἐπὶ τοῦ ἐμπεριεχομένου ἀνθρακικοῦ ὀξέως ἀποδίδεται.

Ξ. Λανδερέρ.

(1) Αἱ λίμναι αὗται ἐκαλοῦντο Ῥειτοὶ τὸ πάλαι, νῦν δὲ Στεφάνη ὡς ἐκ τῆς θέσεως, διότι τῷ κατελθόντι τὴν ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ καταράκτην ὁδὸν, καὶ σαθέντι ἐπὶ τῆς ὄχθης τῆς θαλάσσης εἰς ἐπόψιον πάγον, καὶ θεωρήσαντι τὰ πέριξ, ἡ θέσις παρίσταται ὡς στεφάνη, περικυκλώνουσα τὸ Θριάσιον καὶ Ἐλευσίνιον πεδίον, καὶ τὸν παρακείμενον Σαλαμίνιον κόλπον. Ἡ στεφάνη αὕτη σχηματίζεται ἐκ τῶν ὀρέων τῆς Ἀττικῆς, ἤτοι τοῦ Ἰκαρίου, τῆς Πάρνηθος, τῶν Τρικέρων τῶν Μεγαρικῶν, τῆς Σαλαμῖνος καὶ τοῦ Αἰγάλεω τοῦ Ἀττικοῦ. Οἱ Ῥειτοὶ οὗτοι νομίζονται, ὅτι ἀπὸ τοῦ Χαλκιδέων Εὐρύπου ῥέοντες ὑπὸ γῆν εἰς θάλασσαν κοιλοτέραν ἐμπίπτουσι, τὴν τῆς Ἐλευσῖνος (Παυσ. Ἀττ. 38). Ἀναδρύουσι δὲ οὗτοι ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύω λιμνῶν· καὶ ἐν μὲν τῇ ἀνατολικωτέρᾳ περισσότερον, ἐν δὲ τῇ δυτικωτέρᾳ ὀλιγώτερον, διὸ τὸ κέντρον ἀμφοτέρων τῶν λιμνῶν ἀπάτητον καὶ βαθύτατον ὑπάρχει, ἡ δὲ ποσότης τοῦ ἀναδρυομένου ὕδατος ὑπάρχει ἀείποτε ἡ αὐτή. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὑπὸ γῆν καταρρέον ὕδωρ ἑνοῦται ὑπὸ γῆν ἄλλοις ὕδασιν οὐχὶ ἁλμυροῖς, βεβαίως ἀλλάσσει τὴν ποιότητα τοῦ θαλασσίου ὕδατος, γενόμενον ἧττον ἁλμυρὸν, διὸ καὶ οἱ ἐν ταῖς λίμναις ταύταις τρεφόμενοι ἰχθύες διάφορον τῶν θαλασσίων καὶ ποταμίων τὴν γεῦσιν ἔχουσι, καὶ εἰσὶ μὲν ὅμοιοι τῷ πάχει τῶν λιμναίων ἰχθύων, τὴν δὲ ποιότητα καὶ γεῦσιν πρὸς τοὺς τῆς θαλάσσης πλησιάζουσι· διὸ τὸ πάλαι τοῖς ἱερεῦσιν μόνον τῆς Δήμητρος ἔστιν ἐρεῖν τούτους. Κ. Σ. Π.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 46 — 1857

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφημερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἐτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

3142.	3142.
ΝΕΣΘΕΝ	. . . . Μεν]εσθέν[ης . . . . . .
_ΙΣΑΜΕΡΑΣ	. . . . ις ἁμέρας . . . . .
\ΡΜΕΝΑΠ	. . ἅ]ρμενα π[άντα . . . . .
ΧΡΟΝΟΥΚ/	. . χρόνου κα[ὶ . . . .
ΓΔΟΛΦΟΙΣΤΛ	ἐ]γ Δαλφοῖς τα . . . .
ΕΩΑ ΑΠΟ ΚΡΙ	ἑώα ἀπὸ Κρι . . . .
Π ΛΑ ΝΗΑΚΛ	πλάνη ἀκλ . . . .
ΤΙΠΡΕ ΣΒΕΙΣ	τι Πρέσβεις . . . .
Α ΜΦΙΚΤΙΟΝ	Ἀμφικτίον[ες . . . .
Ω ΝΔΙΟΔΟΤ	ων Διοδότ[ου . . . .
Σ ΤΡΑΤΟ\	Στρατό λαος . . . .
⊣ ΓΗΣ	ἡ]γησ[άμενοι . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1857 εἰς τὴν νῆσον Κάλυμνον. Μοὶ ἔδοσεν αὐτὴν ὁ Κ. Δρόσος Τουλαρίου Παπᾶ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 28 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 1 καὶ ½. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, ἔνθα φαίνονται ἴχνη τριῶν γραμμῶν, ἅτινας ἐξήλειψαν ἐπίτηδες ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων χρόνων. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι στοιχηδὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος τῶν Καλυμνίων.

Εἰς τὴν ἐννάτην γραμμὴν ἡ παραλήγουσα τοῦ *Ἀμφικτίων* εἶναι γεγραμμένη διὰ τοῦ **Ι** ὀρθότερον, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τοῦ **Υ**.

Κ. Σ. Π.

3143.	3143.
ΔΗΜΑΡ/	Δήμαρ[χος] ἢ Δημάρ[ατος
ΔΗΜΑΡ	Δημαρ . . .
ΠΑΛΛΗ	Παλλη[νεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 Μαρτίου 20 εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρόδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 60 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 26 0/0. Καὶ αἱ τρεῖς σειραὶ τῆς ἐπιγραφῆς πρὸς τὸ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος εἰσὶν ἀκρωτηριασμέναι ἐπίτηδες, ὅπως μὴν ἀναγινώσκεται ὅλον τὸ ὄνομα· ἴσως τοῦτο ἐγένετο παρὰ τοῦ Φουρμόντη.

Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν μετὰ τὸ **Ρ** φαίνεται εἰς τὸν λίθον ὁ βραχίων τοῦ **Α** οὕτως **/** ἢ τοῦ **Χ**. Δήμαρχος κύριον ὄνομα εὕρηται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3 τοῦ Ῥὸς *Die Demm.* καὶ παρὰ τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 1570.

Κ. Σ. Π.

3144.

(Πρώτη στήλη.)

....ΡΗΣ ΚΟΥΦΟΤΑΤΗ
...ΜΑ ΙΟΥΕΡΓΟΝ ΚΑΙ : ΔΟΚ
.. ΙΗΡΑΡΧΟΣ ΚΡΙΤΟ ΑΑΖΥ =
.ΗΜΟΣ ΕΝΔΙΟΥ ΛΑΜΠΤΡ
.ΑΙ ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ
ΔΕΡΚΙΠΠΟΣ ΚΟΠΡΕΙ
ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ ΟΧΟΙΔΑΣ
ΚΑΙ Σ ΚΕΥΗΕΧΟΥΣ ΙΝ
ΞΥΛΙΝΑΕΝΤΕΛΗ ΚΡΕ
ΜΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗΙΣΤΙΟΝΤΩΝΛΕΠ
ΤΕΡΑ ΥΠΟΖΩΜΑΤΑ ΕΛΑ ΤΩΝ
ΒΟΝ ΤΩΝΕΓΛΥΘΕΝΤΩΝ
ΔΥΟΚΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑΔΗ
ΜΟΥΟΕΙΠΕΝΑΓΝΩΝΙ
ΔΗΣ ΠΕΡΓΑΣΗΘΕΝΤΑΥ
ΤΗΝΤΗΝ ΝΑΥΝ ΚΑΙ ΤΑ
ΣΚΕΥΗ ΠΑΡΕΛΑΒΕΝ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΛΑΚΙΑΔ
ΗΣ ΟΟΙΚΙΣΤ : ΚΑΤΑΨΗΦΙ
ΣΜΑ ΔΗΜΟΥΟΕΙΠΕΝ
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ ΧΟΛΑΡΓΕ
ΤΡΙΗΡΗΣ = ΕΥΦΗΜΙΑ
.ΠΙΓΕΝΟΥΣ ΕΡΓΟΝΕΠΕΣΚ
.ΡΙΗΡ ΑΡΧΟΣ ΕΥ:ΔΟ
.ΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΚΙΜ
ΔΙΟΦΑΝΟΥΣ ΓΑΡΓΗΤΤΙ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ
ΔΕΡΚΙΠΠΟΣ ΚΟΠΡΕΙ
ΚΑΙ Σ ΚΕΥΗΕΧΟΥΣ ΙΝ
ΞΥΛΙΝΑΕΝΤΕΛΗ ΚΡΕ
.ΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗ ΚΑΙΕ
.ΕΡΑΥΠΟΖΩΜΑΤΑ ΕΛΑ
..ΝΤΩΝΕΓΛΥΘΕΝΤΩΝ
..ΟΚΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑΔΗ
..ΥΟΕΙΠΕΝΑΓΝΩΝΙ
..Σ ΠΕΡΓΑΣΗΘΕΝΤΑΥ
..ΝΤΗΝΝΑΥΝ ΚΑΙ ΤΑ
..ΕΥΗΠΑΡΕΛΑΒΕΝ
..ΛΤΙΑΔΗΣΛΑΚΙΑΔ
..ΟΟΙΚΙΣΤΗΣ ΚΑΤΑΨΗΦΙ
..ΑΔΗΜΟΥΟΕΙΠΕΝ
..ΦΙΣ ΟΦΩΝΧΟΛΑΡΓΕ
...ΗΡΗΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑ
..ΝΟΔΗΜΟΥΕΡΓΟΝΚΑΙ
.. ΙΡΑΡΧΟΣ ΛΥΣΙΚΡΑ
.ΗΣΛΥΣΙΘΕΙΔΟΥΚΙΚΥΝ
.ΑΙ ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ
.ΕΡΚΙΠΠΟΣ ΚΟΠΡΕΙΟΣ
ΕΥΘΥΚΡΑΤΗΣ ΧΑΡΙΟΥ
ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ ΚΑΙ
ΣΚΕΥΗΕΧΟΥΣΙΝΞΥΛΙΝΑ
ΕΝΤΕΛΗ ΚΡΕΜΑΣΤΑ
ΕΝΤΕΛΗ ΚΑΙ ΕΤΕΡΑΥΠΟ
ΖΩΜΑΤΑΕΛΑΒΟΝΤΩΝ

(Δευτέρα στήλη.)

ΕΑΝΔΕΤΙΣ ΜΗΠΟΗΣΕΙΟΙΣ
ΕΚΑΣΤΑΠΡΟΣΤΕΤΑΚΤΑΙΗ
ΑΡΧΩΝΗΔΙΩΤΗΣ ΚΑΤΑΤΟΔΕ
ΤΟΨΗΦΙΣΜΑΟΦΕΙΛΕΤΩΟΜΗ
ΠΟΗΣΑΣ ΜΥΡΙΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ
ΙΕΡΑΣ ΤΗΙ ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΟΕΥ
ΘΥΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΕΔΡΟΙΕ
ΠΑΝΑΓΚΕΣ ΑΥΤΩΝΚΑΤΑΓΙ
ΓΝΩΣΚΟΝΤΩΝΗΑΥΤΟΙΟΦΕΙ
ΛΟΝΤΩΝΤΗΝΔΕΒΟΥΛΗΝΤΟΥΣ
𐅄:ΕΠΙΜΕΛΕΙΣΘΑΙΤΟΥΑΠΟ
ΣΤΟΛΟΥΚΟΛΑΖΟΥΣΑΝΤΟΥΣ
ΑΤΑΚΤΟΥΝΤΑΣ ΤΩΝΤΡΙΗ
ΡΑΡΧΩΝΚΑΤΑΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣ
ΤΟΥΣΔΕΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΠΟΕΙΝ
ΒΟΥΛΗΣ ΕΔΡΑΝΕΠΙΧΩΜΑΤΙ
ΠΕΡΙ ΤΟΥΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΥ
ΝΕΧΩΣ ΕΩΣ ΑΝΟΑΠΟΣΤΟ
ΛΟΣΓΕΝΗΤΑΙΕΛΕΣΘΑΙΔΕ
ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΕΑΣΤΟΝΔΗ
ΜΟΝ ΔΕΚΑ ΑΝΔΡΑΣ ΕΞΑ
ΘΗΝΑΙΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥΣ
ΔΕΑΙΡΕΘΕΝΤΑΣ ΕΠΙΜΕ
ΛΕΙΣΘΑΙ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟ
ΚΑΘΑΠΕΡ ΤΗΙ ΒΟΥΛΕΙ ΠΡΟΣ
ΤΕΤΑΚΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΔΕ ΤΗΙ
ΒΟΥΛΕΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΠΡΥΤΑΝΕ
ΣΙΝ ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΙΣΙΝ ΤΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΘΗ
ΝΑΙ ΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥΧΡΥΣΩΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΑΠΟ = Χ = ΔΡΑΧΜΩΝ
ΕΑΝΔΕΤΟΥΠΡΟΣΔΕΙΤΑΙΤΟΔΕ
ΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝΠΕΡΙΤΟΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΝΤΗΝΒΟΥΛΗΝ
ΚΥΡΙΑΝΕΙΝΑΙ ΨΗΦΙΖΕΣΘΑΙ
ΜΗΛΥΟΥΣΑΝΜΗΘΕΝΤΩΝ
ΕΨΗΦΙΣΜΕΝΩΝΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΤΑΥΤΑΔΕΙΝΑΙ ΑΠΑΝΤΑ
ΕΙΣΦΥΛΑΚΗΝΤΗΣΧΩΡΑΣ
ΤΕΤΡΗΡΗΕΔΟΜΕΝΚΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑΒΟΥΛΗΣΟ
ΕΙΠΕΝΑΛΚΙΜΑΧ = ΕΓΜΥΡΡΙ
ΤΕΤΡΗΡΗΣΕΥΕΤΗΡΙΑΑΡΧΕΝΕΩ ΕΡΓ = ΤΩΝ
ΕΠΕΥΘΥΚΡΙΤΟΥΝΑΥΠΗ:ΗΝΕΠΟΗΣΑΠΟΛΥΚΡΑΑΦΙ
ΤΟΚΑΙΙΣΤΟΓΕΔ:ΧΑΡΙΣΑΝ = ΦΙΛΑ:ΚΑΙ ΣΚΕΥΗΕΧΕΙ
ΔΟΚΙΑΑΖΥ = ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΕΝΤΕΛΗ ΚΑΙ ΥΠΟ
ΤΑΔΕΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝΚΑΙ ΖΩΜ
ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ ΣΚΕΥΗ ΑΤΑΙΙ
ΞΥΛΙΝΑ ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΤΩΝΕ
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΜΕΝ
ΤΑΡΡΟΥΣ ΕΠΙΝΑΥΣ : ΗΗ𐅅 Α
ΔΔΔΠΙΙ : ΚΑΙ ΙΠΠΗΓΩΝ Υ
ΤΡΙΩΝΤΑΡΡΟΥΣ : ΚΩΠΑΣ Θ
ΕΚΑΣΤΗΣ : 𐅄Δ Ε
ΠΛΗΝ ΚΩΠΩΝ : Π ΝΤΩΝ

Βοιχ. 14.)

(Τρίτη στήλη.)

ΤΑΔΕΕΙΣΕΠΡΑΞΑΜΕΝ
ΚΑΙΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝΧΡΗ
ΜΑΤΑΠΑΡΑΤΩΝΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ
ΠΑΡΑΚΑΛΛΙΟΥΤΟΥΑΒΡΩΝΟΣ
ΒΑΤΗΘΕΝΤΡΙΗΡΟΥΣΗΣΩΜΟ
ΛΟΓΗΣΕΝΚΑΙΝΗΝΑΠΟΔΩ
ΣΕΙΝΗΙΟΝΟΜΑΣΤΡΑΤΗΓΙΣ
ΑΛΕΞΙΜΑΧΟΥΕΡΓΟΝ
ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ : 𐅆
ΤΩΝΕΙΣΣΚΙΑΘΟΝΜΕΤΑΚΗΦΙ
ΣΟΦΩΝΤΟΣ ΑΦΙΔΝΑΙΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ : ΠΑΡΑΜΕΝΕ
ΣΘΕΩΣ . . ΜΝΟΥ = ΚΛΗΡΟΝΟ
ΜΩΝΣΚΕΥΩΝΞΥΛΙΝΩΝ
ΕΝΤΕΛΩΝΚΡΕΜΑΣΤΩΝ
ΕΝΤΕΛΩΝΙΣΤΙΟΥΤΩΝΛΕ
ΠΤΩΝΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ = ΧΧΗΗ
𐅄ΔΔΔΔΠ⊢⊢⊢ = ΑΠΟΤΗΣΑΜ
ΦΙΤΡΙΤΗΣΛΥΣΙΚΛΕΙΔΟΥΕΡΓ
ΠΑΡΑΝΙΚΗΡΑΤΟΥΤΟΥΝΙ
ΚΙΟΥΚΥΔΑΝΤΙΔΟΥΤΡΙΗ
ΡΟΥΣΗΣΩΜΟΛΟΓΗΣΕΝ
ΚΑΙΝΗΝΑΠΟΔΩΣΕΙΝΗΙ
ΟΝΟΜΑΣΥΜΜΑΧΙΑΑΓΝΟ
ΔΗΜΟΥΕΡΓΟΝΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ𐅆
ΠΑΡΑΟΝΗΤΟΡΟΣ ΤΟΥΟΝΗΤΟΡΟΣ
ΜΕΛΙΤΕΩΣΤΗΣΤΡΙΗΡΟΥΣ
ΚΑΤΑΜΝΑΝΤΟΥΔΙΑΓΡΑΜ
ΜΑΤΟΣΟΥΣΥΝΕΤΡΙΗΡΑΡΧΕΙ
ΠΑΥΣΑΝΙΑΙΑΓΡΥΛΗΘΕΝ
ΗΣΩΜΟΛΟΓΗΣΕΙΝΚΑΙΝΗΝ
ΑΠΟΔΩΣΕΙΝΗΙΟΝΟΜΑΕΠΙ
ΔΕΙΞΙΣΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΥΕΡΓ
ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ : 𐅅ΗΗ𐅄ΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ
ΑΡΑΧΑΡΙΜΙΝΗΣΤΟΥΚΥΔΑ
ΘΗΝΑΙΩΣΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ
ΧΑΡΙΟΥΚΥΔΑΘΗ : ΤΩΝ
ΣΚΕΥΩΝΤΟΥΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΟΠΡΟΣΩΦΕΙΛΕΝΑΠΟΤΗΣ
ΠΕΤΟΜΕΝΗΣΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΡΓΟΝΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ : 𐅅ΔΔΔΔ⊢
ΑΡΑΤΩΝΕΓΓΥΗΤΩΝΤΩΝ
ΤΡΙΗΡΩΝΩΝΟΙΧΑΛΚΙΔΗΣ
ΕΛΑΒΟΝΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑΔΗΜΟΥ
ΟΔΗΜΑΔΗΣΠΑΙΑΝΙ = ΕΙΠΕ
ΠΑΡΑΚΛΕΟΧΑΡΟΥΣΚΗΦΙΣΙ
ΗΗ𐅄ΔΔΔΠ = ΠΑΡΑΠΡΟΞΕΝΟ
ΑΦΙΔΝΑΙΟΥΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ
ΗΗ𐅄Π⊢ : ΠΑΡΑΕΛΠΙΝΟΥ
ΑΛΑΙΩΣΚΛΗΡΟΝΟ = ΗΗ𐅄Π⊢
ΠΑΡΑΔΗΜΟΣΘΕΝΟΠΑΙΑΝΙ
ΗΗ𐅄ΔΔΔΠ = ΠΑΡΑΔΗΜΟ
ΧΑΡΟΥΣΚΗΦΙΣΙΩΣΚΛΗ

(Τετάρτη στήλη.)

. . . . ΤΑΣΔΕΙΠΠΗ . . . .
ΕΙΣΠΛΟΥΝΔΟΘΕΙΣΑΣ
ΕΚΤΩΝΝΕΩΡΙΩΝΟΔΗΜΟΣ
ΕΨΗΦΙΣΑΤΟΑΥΤΑΣΚΑΙΤΑ
ΣΚΕΥΗΚΑΤΑΠΟΛΕΜΟΝ
ΑΧΡΗΣΤΟΥΣΓΕΓΟΝΕΝΑΙ
ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑΤΑΑΔΗΜΑ
ΔΗΣΔΗΜΕΟΥΠΑΙΑΝΙ : ΕΙΠΕ
ΓΝΩΜΗΝΑΥΣΙΝΙΚΟΥΕΡΓΟΝ
ΗΣΕΤΡΙΗΡΑΡΧ = ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ
ΔΙΟΦΑΝΟΥΣΓΑΡΓΗΤΤ = ΣΚΕΥΗ
ΕΧΕΙΚΡΕΜΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗΤΩΝ
ΞΥΛΙΝΩΝΚΩΠΑΣ = 𐅄Δ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΣΑΓΝΟΔΗΜΟΥΕΡΓΟΝ
ΗΣΕΤΡΙΗΡΑΡΧΕΙΑΛΚΙΜΑΧΟΣ
ΑΛΚΕΤΟΥΠΑΙΑΝΙ : ΣΚΕΥΗ
ΕΧΕΙΚΡΕΜΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗΤΩΝ
ΞΥΛΙΝΩΝΚΩΠΑΣ : 𐅄Δ
ΚΑΛΛΙΞΕΝΑΧΑΙΡΙΩΝΟΣΕΡΓΟΝ
ΗΣΕΤΡΙΗΡΑΡΧΕΙΕΥΘΥΚΛΗΣ
ΚΤΗΣΙΟΥΔΕΙΡΑΔΙΩ : ΣΚΕΥΗ
ΕΧΕΙΚΡΕΜΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗ
ΠΛΗΝΥΠΟΒΛΗΜΑΤΟΣΤΩΝ
ΞΥΛΙΝΩΝΚΩΠΑΣ = 𐅄Δ
ΑΙΔΕΤΩΝΤΡΙΗΡΩΝΤΩΝΣΚΗ
ΦΘΕΙΣΩΝΚΑΤΑΧΕΙΜΩΝΑ
ΕΔΟΞΕΝΕΝΤΩΙΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΙ
ΚΑΤΑΧΕΙΜΩΝΑΔΙΑΦΘΑΡΗΝΑΙ
ΤΡΙΗΡΗΣΣΑΛΑΜΙΝΙΑΑΡΧΕΝ
ΝΗΙΔΟΥΕΡΓΟΝΗΣΕΤΡΙΗΡΑΡΧ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΔΕΙΝΙΠΠΟΥ
ΛΑΜΠΤΡ = ΘΡΑΣΥΛΟΧΟΣ
ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΥΑΝΑΓΥΡΑΣΙ
ΤΡΙΗΡΗΣΕΥΧΑΡΙΣΑΛΕΞΙ
ΜΑΧΟΥΕΡΓΟΝΗΣΕΤΡΙΗΡΑΡ
ΚΟΝΩΝΤΙΜΟΘΕΟΥΑΝΑΦΛΥ
ΤΡΙΗΡΗΣΗΓΗΣΙΠΟΛΙΣΧΑΙ
ΡΙΩΝΟΣΕΡΓΟΝΗΣΕΤΡΙΗ
ΡΑΡΧΕΙΜΕΝΩΝΠΥΘΟΔΩΡ . .
ΑΧΑΡ = ΘΕΟΞΕΝΟΣΘΕΟΚΛΙ . . .
ΕΥΩΝΥ = ΑΡΕΣΙΑΣΑΡΕΣΙΠ
ΠΟΥΚΕΦΑΛΗΘΕΝ
ΤΡΙΗΡΗΣΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΧΑΙΡΙΩΝΟΣΕΡΓΟΝΗΣΕ
ΤΡΙΗΡΑΡΧ : ΦΙΛΩΝΦΙΛΩΝΟΣ
ΛΑΚΙΑΔΗΣ
ΤΡΙΗΡΗΣΑΚΤΙΣΛΥΣΙΚΛΕ
ΟΥΣΕΡΓΟΝΗΣΕΤΡΙΗΡΑΡΧ
ΜΕΙΔΙΑΣΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΑΝΑΓ
ΤΡΙΗΡΗΣΗΓΗΜΟΝΗΝΑΥΣΙ
ΝΙΚΟΥΕΡΓΟΝΤΡΙΗΡΑΡΧ
ΕΥΘΥΔΙΚΟΣΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ
ΦΗΓΑΙ = ΔΙΦΙΛΟΣΔΙΟΠΕΙ
ΘΟΥΣΣΟΥΝΙΕΥΣΥΠΕΡ . . .
ΤΗΣΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝΟΣ . . . .
ΣΤΡΑΤΟΣΑΡΧΕΣΤΡΑ . . . .
ΓΑΡΓΗΤΤΙ : ΑΜΕΙ

(Πέμπτη στήλη.)

ΤΑΔΕΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ . . . . .
ΟΙΚΗΜΑΤΙΤΩΙΜΕΓ . . . .
ΠΡΟΣΤΑΙΣΠΥΛΑΙΣ
ΔΩΚΑΜΕΝ
ΜΟΛΥΒΔΙΔΩΝΠΑ . . . .
ΜΟΛΥΒΔΟΥΤΩΝΕ . . . .
ΤΑΛΑΝΤΑΕΞΜΝ . . . .
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤ . . . . ΤΙ
ΓΛΥΦΟΥΤΗΣΕΓΚ . . . . .
ΠΛΑΙΣΙΑΚΑΤΑΠΑΛΤΩΝ
ΕΞΕΡΕΤΡΙΑΣ . Λ = . -
ΚΑΤΑΠΑΛΤΩΝ : ΔΙΙΙΙ : Β . . .
ΚΑΤΑΠΑΛΤΩΝ : ΠΙΙ
ΤΟΞΑΕΣΚΥΤΩΜΕΝΑ . . . . .
ΣΚΟΡΠΙΩΝΣΩΛΗΝΕΣ
ΕΠΙΣΤΥΛΙΑ : Π : ΤΡΟΧ . .
ΑΠΟΤΟΥΜΗΧΑΝΩ . . . .
ΒΕΛΗΚΑΤΑΠΑΛΤΩΝΑ .
ΚΙΔΩΤΑΚΑΙΑΠΤΕΡΩ . .
ΗΗΗΗ𐅄Π : ΚΑΙΗ . . . . .
ΜΕ[Ν]Α : 𐅄Δ : ΣΧΙΣΑΙ
ΛΗ ΚΑΤΑΠΑΛΤΩΝ
ΠΙ = ΑΣΤΡΑΦΙΣΤΗΡΕΣ
Α[ΙΚΟΝΗΜΕΓΑΛΗΥΜ
ΕΙΑΚΑΙΝΑ : ΔΔ . . .
ΕΥΒΟΥΛΟΣΕΠΡΙΑΤΟΤΟΥ . .
ΠΛΕΙΣΤΑΠΕΝΤΩΡΥ . .
ΝΕΙΩΝΤΟΜΟΙ : ΙΙΙ
. ΑΙΤΑΔΕΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
. ΚΕΥΩΝΤΩΝΠΑΛΑΙΩΝ
ΔΟΚΙΜΩΝΤΩΝΞΥΛΙΝΩ . . .
ΟΝΤΑΚΟΝΩΝΑΑΝΑΦΛ . . .
ΕΠΙΤΑΣΑΚΑΤΟΥΣ . . . .
ΣΙΑΣΠΗΔΑΛΙΑ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΝΕΙΤΕ . . . . .
ΑΝΤΡΙΗΡΟΠΟΙΙΚΩ . . . . .
ΤΟΙΣΑΝΔΡΑΠΟΔΟΙΣ . . .
ΔΟΜΙΑΝΤΟΙΣΤΟΝ . . . .
ΚΑΘΑΙΡΟΥΣΙΝΚΑΤΑ . . .

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης)

. ΓΛΥΘΕΝΤΩΝΔΥΟΚΑΤΑ
. ΗΦΙΣΜΑΔΗΜΟΥΟΕΙΠΕ
. ΓΝΩΝΙΔΗΣ ΠΕΡΓΑΣΗ
. ΑΥΤΗΝΤΗΝΝΑΥΝΚΑΙ
.. ΣΚΕΥΗΠΑΡΕΛΑΒΕΝ
. ΙΛΤΙΑΔΗΣΛΑΚ ΙΑΔΗΣ
.. ΟΙΚΙΣΤΗΣΚΑΤΑΨΗΦΙΣ
.. ΔΗΜΟΥΟΕΙΠΕΝ
.. ΦΙΣΟΦΩΝΧΟΛΑΡΓΕ
.. ΗΓΟΣ ΙΠΠΑΡΧΗ
.. ΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΡΓ
... ΗΡΑΡΧΟΣ ΔΙΟΠΕΙ
... ΔΙΟΚΛΕΙΔΟΥΦΡΕΑΡΡ
.... ΗΕΧΟΥΣΙ ΞΥΛΙΝΑ
.... ΛΗΚΡΕΜΑΣΤΑ ΕΝΤΕΛΗ
.... ΩΜΑΤΑΔΕ ΙΙΙΙ ΤΡΙΗΡΙΤΙΤΩΝ
.... ΑΥΝΚΑΙΤΑΣΚΕΥΗ
..... ΑΒΕΝΜΙΛΤΙΑΔΗΣ
..... ΔΗΣΛΟΟΙΚΙΣΤΗΣ
..... ΗΦΙ ΣΜΑΔΗΜΟΥ
..... ΚΗΦΙΣΟΦΩΝΧΟΛΑΡ
... ΓΟΣ ΑΞΙΟΝΙΚΗ
.. ΣΙ ΣΤΡΑΤΟΥΕΡΓΟΝ
. ΡΙΗΡΑΡΧΟΣΔΗΜΟΚΛΗΣ
. ΡΑΤΗΤΟΣ ΜΕΛΙΤΕΥΣ
. Α ΙΣΚΕΥΗΕΧΟΥΣΙΝ
.. ΛΙΝΑΕΝΤΕΛΗ
ΚΡΕΜΑΣΤΑΕΝΤΕΛΗ
ΥΠΟΣΩΜΑΤΑΔΕ ΙΙΙΙ
.. ΝΕΓΛΥ:ΤΡΙΗΡ:ΤΑΥΤΗΝ
.. ΝΝΑΥΝ ΚΑΙ ΤΑΣΚΕΥΗ
.. ΡΕΔΩΚΑΝ ΜΙΛΤΙΑ
.. ΣΛΑΚΙΑΔΗΣ = ΟΟΙΚΙ
.. ΗΣΚΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑ
.. ΜΟΥΟΕΙΠΕΚΗΦΙ
.. ΦΩΝΧΟΛΑΡΓΕΥΣ

.... ΟΝΤΟΡΟΙ
.... ΙΑΑΝΤΑΝΔΡΟΥΕΡΓ
.... ΑΡΧΟΣΦΡΥΝΑΙΟΣ
.... ΙΠΟΥΑΘΜΟΝΕΥΣ
.... ΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ
.... ΚΡΑΤΗΣΧΑΡΙΟΥ
.... ΘΗΝΑΙΕΥΣ ΣΚΕΥΗ
.... ΣΙΞΥΛΙΝΑΕΝΤΕΛΗ
... ΚΡΕΜΑΣΤΩΝΥΠΟΣΩ
.... ΤΡΙΗΡΙΤΙΚΑΤ . ΩΝ
.... ΘΕΝΤΩΝΔΥΟΕΛΑ
.... ΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑ · Η
.... ΕΙΠΕΝ ΑΓΝΩΝΙ
..... ΡΓΑ · ΗΘΕΝΤΑΥ
...... ΤΡΙΑΚΟΝΤΟΡΟΝ
..... ΣΚΕΥΗΠΑΡΕΛΑ
.... ΙΛΤΙΑΔΗΣΛΑΚΙΑΔ
.... ΚΙΣΤ=ΚΑΤΑΨΗΦΙΣ
.... ΜΟΥΟΕΙΠΕΝ

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

ΕΝΝΕΩΡΙ ΩΙΠΑΡΕΔΟΜΕΝ   ΚΑΤΑ
ΤΑΡΡΟΥΣΕΠΙΝΑΥΣ   ΨΗΦ
ΗΗ𐅄ΔΔΔΠΙΙΙΙ = ΚΑΙΙΠΠΗ   ΙΣΜΑ
ΓΟΥΜΙΑΣΚ ΩΠΑΣ : 𐅄Δ   ΔΗ
ΤΟΥΤΩΝ ΘΡΙΠΗΔΕΣΤΑ   ΜΟΥ
ΚΑΙΑΔΟΚΙΜΑ   ΟΕΙΠ
ΠΗΔΑΛΙΑΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ   ΕΑΓΝ
ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΣΥΝΤΟΙΣ   ΩΝΙ
ΤΗΣ ΙΠΠΗΓΟΥ ΕΠΙ ΝΑΥΣ   ΔΗΣ
ΗΗ𐅄ΙΙΙΙ : ΚΑΙ ΠΗΔΑΛΙΟΝΕΝ   ΠΕΡ
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ   Γ
ΠΗΔΑΛΙΑΕΠΙΝΑΥΣ = ΗΗ
ΔΔΔΔΠ : ΚΑΙ ΠΗΔΑΛΙΟΝΕΝ
ΤΟΥΤΩΝΘΡΙΠΗΔΕΣΤΑ
ΚΑΙ ΑΔΟΚΙΜΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ
ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝΕΠΙΝΑΥΣ
ΗΗΗΠΙ : ΚΑΙΚΛΙΜΑΚΙΔΑ : Ι
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΕΠΙΝΑΥΣ
ΗΗ𐅄ΔΔΔΔΠΙ : ΚΑΙΚΛΙΜΑ
ΚΙΔΑΤΟΥΤΩΝΘΡΙΠΗΔΕ
ΣΤΑΚΑΙ ΑΔΟΚΙΜΑ
ΚΟΝΤΟΥΣΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ
ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝΕΠΙ
ΝΑΥΣ = ΗΗΔΔΔΔΠΙΙΙΙ
ΚΑΙ ΚΟΝΤΟΝΕΝΑ
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΚΟΝΤΟΥΣΕΠΙΝΑΥΣ = ΗΗ
ΔΔΔΠΙΙ ΚΑΙΚΟΝΤΟΝΕΝΑ
ΤΟΥΤΩΝΘΡΙΠΗ : ΚΑΙΑΔΟΚΙ
ΙΣΤΟΥΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΕΝΝΕΩΡΙ
ΕΠΙΝΑΥΣ : ΗΗΔΠΙΙ = ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ
ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ ΙΣΤΟΥΣ ΕΠΙ
ΕΝΑΥΣ = ΗΗΠΙΙ : ΤΟΥΤΩΝ
ΘΡΙΠΗΔΕΣΤΟΙ ΚΑΙ ΑΔΟΚΙΜ
ΚΕΡΑΙΑΣ ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ
ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝΕΠΙΝΑ – ΗΗ𐅄ΔΔ
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΚΕΡΑΙΑΣ ΕΠΙΝΑΥΣ = ΗΗΔΔ
ΤΟΥΤΩΝΘΡΙΠΗΔΕΣΤΟΙ
ΚΑΙ ΑΔΟΚΙΜΟΙ
ΤΡΙΑΚΟΝΤΟΡΩΝΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ
ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΣΚΕΥΗ
ΞΥΛΙΝΑ : ΠΙΙΙΙ
ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝΕΝΝΕΩ
ΡΙΟΙΣ ΣΚΕΥΗΞΥΛΙΝΑ
ΤΡΙΑΚΟΝΤΟΡΩΝ : Π
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΣΚΕΥΗΞΥΛΙΝΑΤΕΤΡΗΡΩΝ
ΤΑ .. ΝΕΠΙΤΕΤΡΗΡΗ : Ι
Π .... ΙΑΕΠΙΤΕΤΡΗΡΗ : Ι
ΚΛΙΜΑ ΙΔΑΕΠΙΤΕΤΡΗΡΗ = Ι
ΚΕΡΑΙΑ . ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΗ = ΙΣ : ΔΔΔΔ
ΙΣΤΟΥΣΕΠΙΤΕΤΡΗΡΗΙΣ : ΔΔΔΠΙ
ΚΑΙ ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝΠΑΡΑΤΑ
ΜΙΟΥΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣΕΡΧΙΩΣ
ΚΟΝΤΟΥΣ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ : ΙΙ

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης)

ΡΟΝΟΜΟΥ=ΗΗ𐅄ΠͰ: ΠΑ
ΡΑΕΥΦΡΑΝΟΡΟΣΟΗΘΕΝ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ=ΗΗ𐅄ΠͰ
ΠΑΡ ΑΑΡ ΚΕΣ Ι ΛΟΥΕΥΩΝΥ
ΗΗ𐅄ΠͰ=ΠΑΡΑ ΑΡΡΕΝΕΙ
ΔΟΥΠΑΙΑΝΙΩΣ: ΗΗ𐅄ΠͰ
ΠΑΡΑΦΙΛΩΝΙΔΟΥΜΕΛΙΤ
ΗΗ𐅄ΠͰ: ΠΑΡΑΔΙΟΦΑΝΤΟ
ΜΥΡΡΙΝΟΥ=ΗΗ𐅄ΔΔΔΠ
ΠΑΡΑ ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΚΥΔΑΘΗ
ΗΗ𐅄ΔΔΔΠ=ΠΑΡΑ ΔΙΟΤΙ
ΜΟΥ ΕΥΩΝΥΜΕ=ΚΛΗΡ
ΝΟΜΟΥ=ΗΗ𐅄ΔΔΔΠΑ
ΡΑΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥ ΔΑΙΔΑ
| ΠΑΡΗΓΗΣΙΠΠΟΣΟΥΝΙ |
ΠΑΡ ΑΔΗΜΟ Σ Τ Ρ Α ΤΟΥΤΟΥ
ΑΣ ΠΕΤΟΥ Κ Υ · ΗΡΡΙΟΥ
ΤΗΣ ΤΡΙΗΡΟΥ ΣΗ Σ ΩΜΟ
ΛΟΓΗΣ ΕΝ · ΑΙΝΗΝΑΠΟ
ΔΩΣΕΙΝΗΙ ΟΝΟΜΑΠΡΟ
ΠΛΟΥΣ ΔΗΜΟΤΕΛΟΥΣ ΕΡΓ
ΟΥΤΟΙ ΑΤΕΒΑΛΟΝ ΕΠΙ
ΤΗΣ · ΕΥΤΕΡΑ Σ ΠΡΥΤΑ
ΝΕΙ · ΣΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΚΥΘΗΡΡΙΟΣ: ΧΗΗΗ𐅄ΔΔΠ
ΚΑΙ ΕΤΕΡΑΣ ΔΗΜΟΣΤΡΑ
ΤΟΣΥΠΕΡΝΙΚΗΡΑΤΟΥΚΑ
ΔΙΟΔΩΡΟΥΤΗΣΤΡΙΗΡΟΥΣ
ΤΟΓΙΓΝΟΜΕΝΟΝ ΗΗ𐅄ΔΔ
ΤΑΥΤΑΤΑΧΡΗΜΑΤΑ ΕΛΑ
ΒΟΝΑΠΟΔΕΚΤΑΙΟΙ ΕΠΙ
ΑΝΤΙΚΛΕΟΥΣΑΡΧΟΝΤ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΠΑΡΑΔΗ
ΜΟΣΤΡΑΤΟΥΚΥΘΗΡΡΙΟ
ΤΗΣΤΡΙΗΡΟΥΣΑΠΕΛΑΒΟ
ΜΕΝ: 𐅅Η: ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΙΟ
ΔΩΡΟΥΤΟΥΣ ΙΜΟΥΠΑΙΑ
ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧΗΜΑΑΠΕΛΑ
ΒΟΜΕΝ=ΗΗΗΔΔΔΠͰͰͰ
ΠΑΡΑΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΚΥ
ΘΗΡΡΙΟΥΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ
ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΚΥΘΗΡΡΙΟ
ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝΤΟΗΜΥΣΥ
ΤΗΣΤΡΙΗΡΟΥΣΗΣΩΜΟ
ΛΟΓΗΣΑΝΚΑΙΝΗΝΑΠΟ
ΔΩΣΕΙΝΗΙΟΝΟΜΑΤΑ
ΧΕΙΑΤΟΛΜΑΙΟΥΕΡΓΟΝ
ΧΧ𐅄=ΠΑΡΑΚΟΝΩΝΟΣ
ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΥΣΚΕΥΩΝ
ΤΡΙΗΡΟΥΣΞΥΛΙΝΩΝΕΝ
ΤΕΛΩΝ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝΕΝ
ΤΕΛΩΝ ΙΣΤΙΟΥΤΩΝΛΕ
ΠΤΩΝ ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ: ΧΧ
ΗΗ𐅄ΔΔΔΔΠͰͰͰͰ=ΑΠΟΤΗΣ
ΠΑΣ ΙΝΙΚΗΣ ΑΡΧΕΝΙΚΟΕΡΓ
ΠΑΡΑΔΙΑΙΤΟΥΦΡΕΑΡΡΙΟ

(Συνέχεια τῆς τετάρτας στήλης)

ΣΩΚΛΕΟΥΣ ΑΓΝΟ ΠΕΦΥ
ΣΚΗΨΙΝΑΠΗΝ ΓΟΝ
ΤΕΤΡΙ ·· ΑΜΑΛΕΑΑΡΙΣΤΟΚ
ΗΣ ΤΡΙΗ=ΔΙΑΙΤΟΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΡΙΗΡΩΝ . ΩΝΕΝ
ΤΟΙΣΕΝ . . Ι ΣΝΕΩ . ΙΟΙΣ
ΚΑΙ ΤΩ . ΕΜΠΛΩΙ ΟΥΣ ΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΕΙ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΕΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΟΝΤΟΑΡ
ΓΥΡΙΟΝΚΑΙΥΠΕΡΩΝΤΟ
ΑΡΓΥΡΙΟΝΚΑΤΕΒΛΗΘΗ
ΠΡΟΣ ΑΠΟΔΕΚΤΑΣ ΤΟΥΣ
ΕΠΙ ΧΡΕΜΗΤΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΔΙΠΛΩΣΑΣ ΗΣ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣ ΤΟΑΡΓΥΡΙΟΝ
ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ ΕΠΑΝΤΙΚΛΕ
ΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΙΣ
ΔΕΔ ΙΠ . ΩΜΕΝΑΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝ
ΤΑΙΣ ΔΟΞΑΣΑΙΣ ΕΝΤΩΙ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΙ ΚΑΤΑΧΕΙ
ΜΩΝΑ ΑΠΟΛΩΛΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥ
ΝΑ . ΣΟΙ ΧΑΛΚΙΔΗΣΩΦΕΙΛΟΝ
ΗΗΗ𐅄Δ
ΤΟΥΤΩΝΕΜΠΛΩΙ
ΔΔΔΙΙ
ΤΟΥΤΩΝ ΙΠΠΗΓΟΥΣ ΤΡΕΙΣ
ΟΔΗΜΟΣΕΨΗΦΙΣΑΤΟΚΑΤΑ
ΠΟΛΕΜΟΝ ΑΧΡΗΣ ΤΟΥΣ
ΓΕΓΟΝΕΝΑΙ
ΤΕΤΡΗΡΕΙΣΔΕΜΜΕΝΤΟΙΣ
ΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΔΔΔΔΙΙΙ
ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΡΕΙΣ: ΙΙΙΙ
ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ ΔΕΜΠΛΩΙ=ΠΙΙ
ΕΜΒΟΛΟΥΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΠΑΡ ΑΝΕΩΡΙΩΝΕΠΙΜΕΛΗ=ΙΙ
ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΚΥΘΗΡ=Ι
[ΟΥΤΟΙ ΕΠΡΑΘΗΣΑΝ ΕΠ ΑΝΤΙΚΛΕΟΥΣ ΑΡΧ]
ΚΑΙ ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ ΕΜΒΟ
ΛΟΥΣ ΠΑΡΑ ΚΟΝΩΝΟΣ
ΑΝΑΦΛΥ: ΑΠΟΤΗΣΕΥΧΑ
ΡΙΔΟΣ ΑΛΕΞΙΜΑΧΟΥΕΡΓ: Ι
ΠΑΡΑ ΘΡΑΣΥΚΛΕΟΥΣ ΕΛΕΥ
ΑΠΟΤΗΣΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΧΑΙΡΙΩΝΟΣ ΕΡΓΟΝ=Ι
ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ ΕΝ ΝΕ
ΩΡΙΩΙ ΕΜΒΟΛΟΥΣ: ΙΙ
ΟΙ ΔΕ ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ
ΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝΤΟΥΣΕΜΒΟΛΟΥ .
ΤΩΝΤΑΣ ΚΑΙΝΑΣ ΟΜΟΛΟ
ΓΗΣΑΝΤΩΝΕΝΤΩΙ ΔΙΚΑ
ΣΤΗΡΙΩΙ : ΚΑΛΛΙΑΣ
ΑΒΡΩΝΟΣ ΒΑΤΗΘΕΝ
ΑΠΟΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΔΟΣ
ΑΛΕΞΙΜΑΧΟΥ ΕΡΓΟΝ: Ι
ΝΙΚΗΡΑΤΟΣΝΙΚΙΟΥ
ΚΥΔΑΝΤΙ=ΑΠΟΤΗΣ ΣΥΜ
ΜΑΧΙΑΣΑΓΝΟΔΗΜΟΕΡΓ: Ι

(Συνέχεια τῆς πέμπτης στήλης)

ΣΜΑΒΟΥΛΗΣΘΕΙΠΕ .
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ . . . . .
ΙΣΤΟΥΣ: 𐅅Π .
ΤΟΣΤΑΔΙΟΝΗΙΡΗΜ . . .
ΚΕΡΑΙΩΝΞΥΛΑ . . . . .
ΙΣΤΟΥΣ: ΔΠΙ: ΚΑ . . . .
ΣΜΑΒΟΥΛΗΣΘΕΙΠ . . .
ΛΙΣΤΡΑΤΟΣΘΟΡΙΚ . . .
ΘΡΙΠΗΔΕ . . ΟΥΣΙ . . . .
ΜΟΥΣ ΛΑΒΟΝΤΑΤΟ . . .
ΠΟΔΟΙΣΤΑΜΙΑΝΤΡ . . . .
ΙΚΩΝΔΗ . . ΚΡΑΤΗΝ . .
ΚΑΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΒΟ . .
ΘΕΙΠΕΚΑΛΛΙΣΤΡ . . .
ΗΗΗΗΠΙ
ΝΕΩΣΟΙΚΟΙ ΩΙΚΟΔΟ . . .
ΚΑΙ ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΜ . . . .
ΗΗΗ𐅄ΔΔΠΙ: ΤΟΥ . . .
ΜΟΥΝΙΧΙΑΣΙΝ: 𐅄 . .
ΕΝΞΕΑΙ: Η𐅄ΔΔΔΔ . .
ΕΝΚΑΝΘΑΡΟΥΛΙΜΕ . .
𐅄ΔΔΔΔΙΙΙΙ: ΔΙΦΘ . . .
ΑΔΟΚΙΜΟΙ ΕΠΙΤΗ . . . .
ΘΘΗΚΕΙ: ΠΙ
ΟΙΔΕΤΩΝΤΡΙΗΡΑΡΧ . .
ΤΩΝΕΠΙΔΟΝΤΩΝ
ΤΟΑΡΓΥΡΙΟΝ: ΗΗ𐅄 . . .
ΙΙΙ=ΤΟΑΝΑΛΩΘΕΝ
ΕΙΣΤΗΝΠΑΡΑΣ . . . .
ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΩΝΤΩ .
ΕΠΙ ΧΑΙΡΩΝ . .
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΑΣΕΝ . . . . .
ΡΟΥΛΙΜΕΝΙ
ΦΙΛΩΝΜΕΛΙΤ=ΑΠΟ . . .
ΑΝΘΗΡΑΣ . ΡΧΟ . . . .
ΟΣΟΙΤΩΝΤΡΙΗΡΑΡΧΩ . . .
ΑΜΜΕΝΟΙ ΕΙΣΙΝΕ . . . .
. ΕΣΕΙΣΠΛΟΥΝ . . . .
ΣΚΕΥΗΚΡΕΜ . . . .
ΗΞΥΛΙΝΑ
ΟΣΟΙ ΜΕΝΚΡΕΜΑΣΤΑΤ . . .
ΕΧΟΥΣΙΝ
ΥΠΟΖΩΜΑΤΑΙΣΤΙΟ .
ΤΟΠΕΙΑΥΠΟΒΛΗΜ . . .
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ: Π . . . . . .
ΜΑΤΑΛΕΥΚΑΠΑΡΑ . . . .
ΤΑΤΡΙΧΙΝΑΣΧΟΙΝ . .
ΟΚΤΩΔΑΚΤΥΛΑ: ΙΙΙΙ: . .
ΔΑΚΤΥΛΑ: ΙΙΙΙ: ΑΓΚΥΡ . . .
ΟΣΟΙ ΔΕΞΥΛΙΝΑΕΧΟΥΣΙΝ
ΤΑΡΡΟΝΠΗΔΑΛΙΑΚΑ . . .
ΚΙΔΑΣ ΙΣΤΟΝΚΕΡΑΙΑΣ
ΚΟΝΤΟΥΣ
ΟΣΟΙΤΩΝΤΩΝΤΡΙΗΡΑΡ . . .
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΕΙΣ . . .
ΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣΠΛΟΥ . . .
ΣΚΕΥΗΤΕΤΡΗΡΩΝ
ΞΥΛΙΝΑΗΚΡΕΜΑΣΤΑ

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

....ΣΟΦΩΝΧΟΛΑΡΓΕ
.....ΡΧΟΣΦΡΥΝΑΙΟΣ
....ΠΠΟΥ ΑΘΜΟΝΕΥΣ
.....ΕΧΕΙ ΞΥΛΙΝΑΕΝ
.....ΠΟΙΩΜΑΤΑΤΡΙΗ
.....ΤΩΝΕΓΛΥΘΕΝ
.....ΟΚΑΙΙΣΤΙΟΝΤΡΙ
.....ΟΡΟΥΕΠΟΗΣΑΜΕ
.....ΛΑΒΕΝΚΑΤΑΨΗ
.....ΑΔΗΜΟΥΟΕΙΠΕΝ
.....ΝΙΔΗΣΠΕΡΓΑΣΗΘ
.....ΝΤΡΙΑΚΟΝΤΟΡΟΝ
.....ΝΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΥ
.....ΝΤΑΥΤΑΤΑ ΣΚΕΥΗ
.....ΔΩΚΕΝΜΙΛΤΙΑΔΗΣ
.....ΑΔΗΣΟΟΙΚΙΣΤΕΙΚΑΤΑ
.....ΣΜΑΔΗΜΟΥΟΕΙΠΕ
.....ΣΟΦΩΝΧΟΛΑΡΓΕ
......ΟΝΤΟΡΟΣ
.....ΗΡΑΧΑΙΡΙΩΝΟΣΕΡΓ
.....ΑΡΧΟΣΔΙΟΠΕΙΘΗΣ
.....ΕΙΔΟΥΦΡΕΑΡ ΚΑΙΣΥΝΤ
.....ΗΕΧΕΙΞΥΛΙΝΑ   ΡΙΗ
.....ΛΗΚΡΕΜΑΣΤΑΥΠΟ
.....ΤΑΤΡΙΗΡΙΤΙΚΑ   ΦΡΥΝ
.....ΛΥΘΕΝΤΩΝΔΥΟ   ΑΙΟΣ
.....ΟΝΚΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑ   ΑΘΜΟ
......ΟΕΙΠΕΝΑΓΝΩ
.....ΠΕΡΓΑΣΗΘΕΝ
......ΤΗΝΤΡΙΑΚΟΝ
......ΑΙΤΑΣΚΕΥΗ
......ΚΑΝΜΙΛΤΙΑΔΗΣ
......ΗΣ.ΟΟΙΚΙΣΤΗΣ
......ΦΙΣΜΑΔΗΜΟΥ
......ΦΙΣΟΦΩΝΧΟΛΑΡΓ
......ΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ
........ΕΥΔΙΚΟΥΕΡΓ
........ϽΧΟΣΔΗΜΟΚΛΗΣ
.......ΟΣ ΜΕΛΙΤΕΥΣ
.......ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ
.......ΑΤΗΣΧΑΡΙΟΥ
......Η=ΣΚΕΥΗΕΧΕΙ
......ΕΝΤΕΛΗΚΡΕ
......ΥΠΟΙΩΜΑΤΑΤΡΙ
......ΑΤΩΝΕΓΛΥΘΕΝ
......ΟΕΛΑΒΟΝΚΑΤΑ
.....ΜΑ ΔΗΜΟΥ ΟΕΙΠΕ
.....ΝΙΔΗΣ ΓΕΡΓΑΣ ΗΘ
.....ΝΤΗΝΤΡΙΑΚΟΝ
.....ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΕΥΗ ΠΑ
....ΒΕΝΜΙΛΤΙΑΔΗΣ
.....ΔΗΙΣΩΟΟΙΚΙΣΤΗΣ
.....ΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΥ
.....ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ
....ΡΓΕΥΣ

....'ΜΑΚΑΘΟΠΑΡΕΛΑΒΕ
....ΙΑΔΗΣ ΤΑΣ ΤΡΙΗ

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΣΚΕΥΗΞΥΛΙΝΑΤΕΤΡΗΡΩΝ
ΤΑΡΡΟΥΣ ΕΠΙΤΕΤΡΗΡΕΙΣΟΥΣ
ΔΗΜΑΔΗΣ ΕΙΣΕΠΡΙΑΤΟ
ΚΑΤΕΙΡΓΑ ΣΟΗΣΑΝΔΕΕΠΙ
ΑΝΤΙΚΛΕΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣ=ΔΠ
ΚΕΡΑΙΑΣ ΕΠΙΤΕΤΡΗΡΕΙΣ=
ΔΔΔΠΙΙΙΙ:ΙΣΤΟΥΣ ΕΠΙΤΕ
ΤΡΗΡΕΙΣ=ΔΔΔΠ:ΚΟΝ

ΤΑΔΕ ΠΑΡ ΕΛΑΒΟΜΕΝ ΣΚΕΥΗ
ΚΡΕΜΑΣ ΤΑ ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ
ΥΠΟΙΩΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ
ΟΥΝΑΙΣ ΗΒΟΥΛΗΥΠΕΙΩΣΕ
ΗΕΠΕΥΑΙΝΕΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΗΗΔΔΔΔΠΙΙΙΙ
ΚΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΥΠΟΙΩ
ΜΑΤΑΕΠΙΝΑΥΣ : Η
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΥΠΟΙΩΜΑΤΑΕΠΙΝΑΥΣ : ΗΗΔΔΔΙ ΚΑΙ
ΚΑΙ ΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙ   ΤΟΝ : Ι
ΥΠΟΙΩΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : Η   Η
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΙΣΤΙΑΕΠΙΝΑΥΣ ΣΥΝΤΩΙ
ΠΑΛΑΙΩΙ=ΗΗ𐅄ΔΔΔΙ
ΤΟΥΤΩΝΛΕΠΤΑ : 𐅄ΔΠΙΙΙ
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΙΣΤΙΑ ΣΥΝΤΩΙ ΠΑΛΑΙΩΙ
ΕΠΙΝΑΥΣ : ΗΗ𐅄ΔΔΙΙΙ
ΤΟΥΤΩΝΛΕΠΤΑ : 𐅄ΔΔΙ
ΚΑΙ ΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙ
ΙΣΤΙΑΕΠΙΝΑΥΣ : Η
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΤΟΠΕΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΗΗ𐅄ΔΔΔΙ
ΠΛΗΝΜΗΡΥΜΑΤΩΝΚΑΛΩΙ
ΔΙΩΝ : ΙΙΙ : ΚΑΙ ΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙ
ΤΟΠΕΑ ΕΠΙ ΜΑΥΣ=Η=
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΤΟΠΕΑΕΠΙΝΑΥΣ=ΗΗ𐅄ΔΔΙΙΙ
ΠΛΗΝΜΗΡΥΜΑΤΩΝΚΑΛΩΙ
ΔΙΩΝ : ΙΙΙ : ΚΑΙ ΕΝΑΚΡΟΠΟ
ΛΕΙ ΤΟΠΕΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : Η
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑΤΡΙΧΙΝΑ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΗΗ𐅄Π . .
ΚΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙΠΑΡΑ
ΡΥΜΑΤΑΤΡΙΧΙΝΑΕΠΙΝΑΥΣ : Η
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑΤΡΙΧΙΝΑ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ=ΗΗΔΔΔΔΠΙ
ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΠΑΡΑΡΥ
ΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : Η :
ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ ΕΠΙ
ΝΑΥΣ : ΗΗ𐅄ΔΔΔ=ΚΑΙΕΝΑ
ΚΡΟΠΟΛΕΙ ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ
ΛΕΥΚΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : Η

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

ΤΗΣΤΡΙΗΡΟΥΣ Η Σ ΩΜΟΛΟ
ΓΗΣΕΝ ΚΑΙΝΗΝ ΑΠΟΔΩ
Σ Ε ΙΝΗ ΙΟΝΟΜΑΔΕΛΦΙΣ
ΕΠ ΙΓΕΝΟΥΣ ΕΡΓΟΝΟΥ
. . Σ ΚΑΤΕ ΒΑΛΕΝ ΕΠΙ
ΤΗΣ ΔΕΥΤΕ ΡΑΣ ΠΡΥΤΑ
ΝΕ Ι ΑΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΔΕΚΤΑΣ
ΤΟΥΣΕΠΑΝΤΙΚΛΕΟΥΣ = Χ𐅅
Κ Α ΙΕΤΕΡΑΣ ΕΠ Ι ΤΗΣ ΠΕΜ
ΠΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕ ΙΑΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝΑΡΧΗΝΚΑΤΕ
ΘΗΚΕΝΔΙΑΙΤΟΣΦΡΕΑ
ΤΗΣΤΡΙΗΡΟΥΣΗΙΟΝΟΜΑ
ΔΕΛΦΙΣΕΠΙΓΕΝΟ . . ΕΡΓ = ΧΧΧ𐅅
ΠΑΡΑ ΚΟΝΩΝΟΣ ΑΝΑΦΛΥ
ΤΗΣΤΡΙΗΡΟΥΣΗΣΩΜΟ
ΛΟΓΗΣ ΕΝΚΑΙΝΗΝΑΠΟ
ΔΩΣ Ε ΙΝΗ ΙΟΝΟΜΑΔΗΜΟ
ΚΡΑΤΙ Α ΧΑ ΙΡΕΣΤΡΑΤΟ
ΕΡΓΟΝ ΟΥΤΟΣΚΑΤΕΒΑΛΕ
ΕΠΙ ΤΗΣΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΡΥ
ΤΑΝΕ ΙΑΣ=ΧΧ𐅅=ΤΟΥΤΟ
ΕΧΟΥΣΙΝΟΙΑΠΟΔΕΚΤΑΙ
ΟΙ ΕΠΑΝΤΙ ΚΛΕΟΥΣ ΚΑΙ
ΕΤΕΡΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΚΑΤΕΒΑΛΕ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ=Χ𐅅
ΠΑΡΑ ΠΡΟΚΛΕΟΥΣ . ΟΥΠΡΩ
ΤΟΚΛΕΟΥΣ ΠΛΩΘΕΙΩΣ
ΣΚΕΥΩΝΤΡΙΗΡΟΥΣ ΚΡΕ
ΜΑΣΤΩΝΕΝΤΕΛΩΝ ΠΛΗΝ
ΗΗΗΗ=ΩΝΑΠΕΔΕΞΑΤΟ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ . ΥΡΡΙΝΟΥ
ΑΠΟΤΗΣΦΑ . ΔΡΑΣ ΧΑ ΙΡΕ
ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΡΓΟΝΑΠΕ
ΛΑΒΟΜΕΝ = ΧΗΗΔ
ΠΑΡΑΔΙΟΤΙΜΟΥΕΥΩΝΥΜΕ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥΟΛΥΜΠΙΟ
ΔΩΡΟΥΕΥΩΝΥΜΕΩΣ ΑΠΕ
ΛΑΒΟΜΕΝΤΩΝΣΚΕΥΩΝ
. . ΥΚΡΕΜΑΣΤΩΝΤΟΥ
. ΙΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ = Χ𐅅
ΑΠΟΤΗΣΤΕΤΡΗΡΟΥΣΑΝΥ
ΣΕΩΣ ΑΝΤΙΔΩΡΟΥ ΕΡΓΟΝ
ΠΑΡΗΓΗΜΟΝΟΣ ΛΑΜΠΤΡΕ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ
ΣΚΕΥΩΝ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ
ΤΕΤΡΗΡΟΥΣΠΛΗΝΣΧΟΙ
Ν ΙΩΝ ΣΧΟΙΝΙΩΝ ΔΕΤΡΙΗ
ΡΙΤΙΚΩΝΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΧΧΧΧ𐅅ΗΗΗΗΔΠ⊢ΙΙΙ
ΑΠΟΤΗΣΤΕΤΡΗΡΟΥΣ ΙΚΑ
ΝΗΣ ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΠΑΡΑΦΙΛΟΚΩΜΟΥΠΑΙΑΝΙ
Σ ΚΕΥΩΝ ΤΕΤΡΗΡΟΥΣ
ΞΥΛΙΝΩΝ ΕΝΤΕΛΩΝ ΚΡΕ
ΜΑΣΤΩΝ ΕΝΤΕΛΩΝ ΑΕΙΧΕ
ΕΜΠΛΩΙ ΕΥΘΥΚΡΑΤΗΣ

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

ΔΙΑΙΤΟΣΔΙΩΝΟΣΦΡΕΑΡΡ
ΑΠΟΤΗΣΔΕΛΦΙΔΟΣΕΠΙΓΕΝΟΥΕΡΓ
ΚΟΝΩΝΑΝΑΦ·Λ : ΑΠΟΤΗΣΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΟΙΔΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝΕΜΒΟΛΟΥΣ
ΤΩΝ ΣΚΗΨΑΜΕΝΩΝΚΑΤΑ
ΧΕ ΙΜΩΝΑ
ΦΑΝΟΣΤΡΑΤΟΣ ΓΑΡΓΗΤΤΙ
ΑΠΟΤΗΣΗΓΕΜΟΝΗΣΝΑΥ
. . Ν ΙΚΟΥ ΕΡΓΟΝ = Ι
. Ε Ι Δ ΙΟΥ ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΥ
. ΛΗΡΟΝΟΜΟΣ ΑΠΟΤΗΣ
ΑΚΤΙΔΟΣΛΥΣΙΚΛΕΟ ΕΡΓ = Ι
Ο
Σ ΩΣ ΤΡΑΤΟΥΛΑΜΠΤΡ Ε Ω Σ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΚΑΙΣΥΝ
ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ ΑΠΟΤΗΣ
Σ ΑΛΑΜ ΙΝ ΙΑΣ ΑΡΧΕΝΗΙ
ΔΟΥΕΡΓΟΝ = Ι
ΜΕ Ν ΩΝ ΠΥΘΟΔΩΡΟΥΑΧΑΡ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΡ ΙΗΡΑΡΧΟ Ι
ΑΠΟΤΗΣΗΓΗΣ ΙΠΟΛ ΙΔΟΣ
ΧΑ ΙΡ ΙΩΝΟΣ ΕΡΓΟΝ = Ι

ΟΙ ΔΕ ΤΩΝ ΤΡ ΙΗΡ ΑΡ ΧΩΝ
ΩΝ ΕΔΙΠΛΩΣΕΝΗΒΟΥΛΗ
ΗΕΠΙΧΡΕΜΗΤΟΣΑΡΧΟΝΤ
ΤΗΝΤΡΙΗΡΗΝΗΝΕΙΧΕΝ
ΕΚ Α Σ ΤΟΣ ΑΥΤΩΝΑΡΓΥΡΙ
ΟΝ ΚΑ ΤΕ ΒΑΛΟΝΑΠΟΔΕΚΤΑ . .
ΤΟΙΣ ΕΠ Ι ΧΡΕΜΗΤΟΣΑΡΧΟΝΤΟ .
ΚΑΙΥΠΕΛΟΓ Ι ΣΑΝΤΟΕΞΩΝΕ
ΠΕ ΔΟΣΑΝΕ Ι Σ ΤΑΣ ΙΤΩΝ ΙΚΑ
ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑΔΗΜΟΥΟ
ΔΗΜΑΔΗΣ ΔΗΜΕΟΥΠΑΙΑ : ΕΙΠΕ
ΕΠΙΠΥΘΟΔΗΛΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΤΩ Ν ΜΕΤΑ ΔΕΙΝΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΡ ΙΗΡ ΑΡΧΟΣ : ΚΟΝΩΝ Τ Ι
ΜΟΘΕΟΥ ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ
ΤΡΙΗΡΗΣ Π Α Σ Ι Ν Ι Κ Η
ΑΡΧΕΝ Ι ΚΟΥ ΕΡΓ ΟΝ ΤΑ ·
ΤΗΣ ΚΑΤΕΒΑΛΕΝΤΟΑΠΛΟΥΝ
𐅇 : ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ ΤΟΙΣ ΕΠΙ
ΧΡΕΜΗΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΙ
ΑΠΟΤΟΥΕΠ ΙΔΕΔΟΜΕΝΟΥ
ΚΟΝ Ω Ν Τ ΙΜΟΘΕΟΥ ΑΝΑΦΛΥ
Ε Ι Σ ΤΑ ΣΙΤΩΝΙ ΚΑ ΥΠΕ ΓΡΑ
ΨΑΤΟΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙΣΜΑ
ΤΟΥΔΗΜΟΥ=Χ= ΚΑΙ ΥΠΕΡ
ΠΑΝΘΗΡΟΣΤΟΥΔΗΜΟΝΙ
ΚΟΥΛΑΚΙΑΔΟΥΤΟΥΕΙΣΤΑ
Σ ΙΤΩΝΙΚΑ : ΧΧΧ = ΚΑΙ ΥΠΕΡ
ΜΕ Ι ΔΩΝΟΣ Σ ΑΜ ΙΟΥ ΕΜ
ΠΕ ΙΡΑΕΙΟΙΚΟΥΝΤΟΣ : Χ
ΕΠΙ ΠΥΘΟΔΗΛΟΥ ΑΡΧΟΝΤ
ΤΩΝΜΕΤΑΔΕΙΝΟΚΡΑΤΟΥΣ

(Συνέχεια τῆς πέμπτης στήλης.)

ΟΣΟΙΜΕΝΞΥΛΙΝΑΤΑ · ·
ΕΧΟΥΣΙΝΤΑΡΡΟΝΠ · · ·
ΛΙΑΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ
ΙΣΤΟΝΚΕΡΑΙΑΣΚΟΝ . . . .
ΟΣΟΙΔΕΚΡΕΜΑΣΤΑΤΑ · ·
ΕΧΟΥΣΙΥΠΟΖΩΜΑΤΑ
ΙΣΤΙΟΝΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ
ΤΡΙΧΙΝΑΠΑΡΑΡΥΜ · · ·
ΛΕΥΚΑΚΑΤΑΒΛΗΜ · · ·
ΑΓΚΥΡΑΣΔΥΟΣΧΟ . . . .
ΤΡΙΗΡΙΤΙΚΑΟΚΤΩΔ . . . .
ΛΑ : ΙΙΙΙ : ΕΞΔΑΚΤ . . . . .
Ι = ΟΙΔΕΤΩΝΤΡΙΗΡΑ . . . .
ΤΩΝΟΜΟΛΟΓΗΣΑΝ . . .
ΕΝΤΩΙΔΙΚΑΣΤΗΡ . . . . .
ΝΑΣΑΠΟΔΩΣΕΙΝΤΡ . . .
ΕΙΣΚΑΙΤΟΥΣΕΜΒΟΛΟ . .
ΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝΤΗΙΠΟΛ . .
ΤΑΣΔΕΤΡΙΗΡΕΙΣΑΠ ·
ΔΕΔΩΚΑΣΙΝ
ΔΙΦΙΛΟΣ . ΕΙΔΙΟΥ . . .
ΚΟΝΩΝΤΙΜΟΘΕΟΥ . . .
ΚΟΝΩΝΤΙΜΟΘΕΟΥΑΝ . . .
ΦΑΙΑΞ ΛΕΩΔΑΜΑΝ · · ·
ΑΧΑΡ · · · ·
ΚΑΙ ΤΑΔΕΕΙ . . . ΠΡ · ·
ΓΜΕΝΑΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕ ·
ΣΚΕΥΩΝΩΝ . . Ε ΙΛΕ
ΔΗΜΟΝΙΚΟ · · · · · · ·
ΚΑ Ι ΕΙΣΑΧΘΕΙΣ · · · · ·
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝΩ . . Ε
ΤΗΝΔΙΠΛΑΣΙΑΝ · · · ·
ΒΛΗΘΗΕΞΑΠΟ . . . . . .
ΑΠΕΓΡΑΨΕΝ . . . .
ΕΓΜΥΡΡ ΙΝΟΥ . . ΗΣ
ΤΟΥΤΟΚΑΤΕΒΛΗΘΗ . . . .
ΔΕΚΤΑΙΣΤΟΙΣΕΦΗ . . . . .
ΝΟ Σ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΚΑΙΤΑΔΕ ΕΙΣΠΕΠΡ . . . .
ΝΑ Π ΑΡΕ ΛΑΒΟΜΕΝ . . . .
ΩΝ Ω Ν ΩΦΕΙ . . Δ . Μ . . . .
ΜΥΡΡΙ : ΚΑΙ ΕΙΣΑΧΘ . . .
ΕΙΣ ΤΟΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ . . . .
ΤΗΝ ΔΙΠΛΑΣΙΑΝΚΑΤΕ . . .
ΘΗΕΞ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣΗΣ . . .
ΓΡΑΨΕ ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΕΓ . . . . .
ΝΟΥΤΤ=ΗΗΗ=ΤΟΥΤΟΚ . . .
ΒΛΗΘΗΑΠΟΔΕΚΤΑ Ι Σ Τ . . .
ΕΠ Ι ΧΡ Ε ΜΗΤΟΣ ΑΡΧΟ . . .

ΤΑΔΕ Ε ΙΣΕΠΡΑΞ .
ΜΕΝ ΣΚΕΥΩΝ
ΩΝΩΦΕ ΙΛΕΔΗΜΟ . . . . .
ΜΥΡΡ Ι : ΚΑΙ ΕΙΣΑΧΘ . . .
ΕΙΣ ΤΟΔΙΚΑΣΤ . . . .
ΤΗΝΔ ΙΠ ΛΑΣ Ι . . . .
ΘΗΕΞΑΠΟΓΡΑΦΗΣ . . . .
ΓΡΑΨΕ ΘΕΟΔΟΤΟΣ . . . . . .

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

. . . . ΚΑΙ ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ
. . . . ΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΟΡΟΥΣ
. . . . ΤΑ ΣΚΕΥΗ
. . . . . ΟΦΩΝΛΥΣΙΦΩΝΤΟΣ
. . . . . ΡΓΕΥΣΕΙΠΕΝΑΓΑ
. . . . ΧΗΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΟΥ
. . . . ΑΙΩΝ ΟΠΩΣ ΑΝ ΤΗΝ
. . . . . ΤΗΝ ΠΡΑΤΤΗΤΑΙ
. . . . . ΟΓΜΕΝΑ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ
. . . . ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΔΡΙΑΝ
. . . . ΚΙΑΣΕΨΗΦΙΣΘΑΙ ΤΩΙ
. . . ΩΙ ΤΟΥΣ ΜΕΝ ΤΩΝ ΝΕ
. . . ΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΣ ΠΑ
. . . ΥΝΑΙ ΤΟΙΣ ΤΡΙΗΡΑ
. . . ΑΣ ΝΑΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΕ
. . . . ΔΕΔΟΓΜΕΝΑ ΤΩΙ ΔΗ
. . . ΥΣ ΔΕ ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΥΣ
. . . . . . ΕΣΤΗΚΟΤΑΣ ΠΑΙΑ
. . . . . ΝΤΑΣ ΝΑΥΣ ΕΠΙ ΤΟ
. . . . ΝΤΩΙ ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΙ
. . . . ΡΟΤΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ
. . . . ΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΕΧΕΙΝ
. . . ΚΕΥΑΣΜΕΝΑΣ ΕΙΣ
. . . ΤΟΝ ΔΕ ΠΡΩΤΟΝ ΠΑ
. . . ΣΑΝΤΑ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑ
. . . ΜΟΣ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑ
. . . . Ο : 𐅅 : ΔΡΑΧΜΩΝ
. . . . ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΠΟ : ΗΗΗ
. . . . ΩΝ ΤΟΝ ΔΕ ΤΡΙΤΟΝ Α
. . . . : ΚΑΙ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΑ
. . . . ΡΥΞ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ Ο ΑΡ
. . . . ΤΩΙ ΑΓΩΝΙ ΤΟΥΣ ΣΤΕ
. . . . . ΤΟΥΣ ΔΕ ΑΠΟΔΕΚΤΑΣ
. . . . Ι ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΤΟ
. . . . Σ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ΟΠΩ
. . . . ΦΑΝΕΡΑ Η ΦΙΛΟΤΙ
. . . . . ΣΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΙΣ
. . . . ΡΧΟΙΣ ΟΠΩΣ ΔΑΝ
. ΑΙ ΣΚΗΨΕΙΣ ΕΙΣΑΧΘΩΣΙ
. . ΣΘΕΣΜΟΘΕΤΑΣ ΠΑΡΑ
. . ΗΡΩΣΑΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΕΙΣ
. . . ΑΚΑΙ ΔΙΑΚΟΣΙΟΥΣ ΤΩΙ
. . ΡΑΤΗΓΩΙ ΤΩΙ ΕΠΙ ΤΑΣ ΣΥΜ
. ΟΡΙΑΣ ΗΙΡΗΜΕΝΩΙ ΕΝ ΤΩΙ
. ΟΥΝΙΧΙΩΝΙ ΜΗΝΙ ΤΗΙ ΔΕΥ
. ΕΡΑΙ ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΙ
. ΕΜΠΤΗΙ ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΟΝ
\ΕΜΙΣΘΟΝ ΔΙΔΟΝΑΙ ΤΟΙΣ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΙΣ ΤΟΥΣ ΤΑΜΙ
. Σ ΤΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ
. . ΜΟΝ ΟΠΩΣ ΔΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ
. . Ι ΔΗΜΩΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΑΝΤΑ
. . ΟΝΟΝ ΕΜΠΟΡΙΑ ΟΙΚΕΙΑ ΚΑΙ
. . . ΟΠΟΜΠΙΑ ΚΑΙ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟ
. . . ΕΙΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΕΝ
. . ΣΥΠΑΡΧΕΙ ΦΥΛΑΚΗ ΕΠΙ
. . . ΡΗΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΙΛΤΙΑ
. . . ΟΟΙΚΙΣΤΗΣ ΝΑΙ ΟΙ ΕΠΟΙ

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

Ε ΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ ΕΠΙ
ΝΑΥΣ : ΗΗ𐅃ΔΔ⊏ : ΚΑΙ ΕΝ Α
ΚΡΟΠΟΛΕΙ ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ
ΛΕΥΚΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ = Η
Ε ΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ
Η𐅃ΠΙΙ : ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : Η
Ε ΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ
ΗΔΔΔΔ : ΚΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟ
ΠΟΛΕΙ ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : Η
· · ΝΕΩΡΙΟ
ΥΠΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΤΑΥΤΑ ΕΠΡΑΘΗ ΚΑΤΑ
ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ
Κ ΑΙ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΥΠΟΒΛΗ
ΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : Π : ΚΑΙ ΠΑ
ΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ
ΥΠΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : Η
Ε ΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΣΧΟΙΝΙΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΗΔΔΔΙ
ΚΑΙ ΟΚΤΩΔΑΚΤΥΛΟΝ : Ι
ΚΑΙ ΕΓΔΑΚΤΥΛΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ :
ΠΙΙΙΙ : ΚΑΙ ΕΓΔΑΚΤΥΛΑ : ΙΙ
Τ ΟΥΤΩΝ ΤΑΣ ΑΠΡΑ ΕΠΡΑΘΗ
ΣΧΟΙΝΙΑ ΟΚΤΩΔΑΚΤΥΛΑ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΔΠ : ΚΑΙ ΣΧΟΙΝΙΑ : ΙΙΙ
ΚΑΙ ΑΝΤΙ ΤΟΥΤΩΝ ΕΤΕΡΑ
ΕΠΡΙΑΜΕΘΑ ΟΚΤΩΔΑΚΤΥΛΑ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΔΠ :
ΚΑΙ ΟΚΤΩΔΑΚΤΥΛΑ : ΙΙΙ
Ε ΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΣΧΟΙΝΙΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΗΔΔΙΙΙ
ΚΑΙ ΟΚΤΩΔΑΚΤΥΛΟΝ : Ι
ΚΑΙ ΕΓΔΑΚΤΥΛΑ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΠΙΙΙΙ
ΚΑΙ ΕΓΔΑΚΤΥΛΑ : ΙΙ
Ε ΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΑΓΚΥΡΑΣ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΗΗΗΔΔΔ
Ε ΝΝΕΩΡΙΟΙΣ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
ΑΓΚΥΡΑΣ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΗΗΗΔΔΔ
Τ ΕΤΡΗΡΩΝ ΣΚΕΥΗ ΚΡΕΜΑ
ΣΤΑ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ ΚΑΙ
ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ ΕΝ ΝΕΩΡΙΟΙΣ
. ΠΟΙΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ = ΔΠΙ
ΙΣΤΙΑ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ : ΔΙΙΙ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ ΕΠΙ
ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ = ΔΙΙΙ : ΠΑΡΑ
ΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ ΕΠΙ ΤΕ
ΤΡΗΡΕΙΣ = ΔΙΙΙ = ΚΑΤΑ
ΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ : ΔΙΙΙ
ΤΟΠΕΙΑ ΕΠΙ ΤΡΤΡΗΡΕΙΣ : ΔΠΙ
ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΑΛΩΙΔΙΩΝ
ΜΗΡΥΜΑΤΑ : ΔΠΙΙΙ = ΙΜΑΝ
ΤΑΣ ΔΥΟ ΑΓΚΟΙΝΑΝ ΔΙΠΛΗΝ
ΠΟΔΑΣ ΔΥΟ ΥΠΕΙΑΣ ΔΥΟ

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης).

ΚΥΔΑΘΗ:ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ:ΤΗΠΙΙΙ
ΑΠΟΤΗΣ ΤΕΤΡΗΡΟΥΣ ΑΚΤΙ
ΔΟΣ ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΠΑΡΑΦΟΡΜΙΩΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ ΑΡΧΙΠΠΟΣ
ΠΕΙΡΑΙ=ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙΗ
ΡΑΡΧΟΙ ΣΚΕΥΩΝ ΤΕΤΡΗ
ΡΟΥΣ ΞΥΛΙΝΩΝΕΝΤΕΛΩΝ
ΚΡΕΜΑΣ ΤΩΝ ΕΝΤΕΛΩΝ
ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ ΤΟΥΔΙΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ : Τ=ΑΠΟΤΗΣ
ΤΕΤΡΗΡΟΥΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
ΑΡΧΕΝΕΩ ΕΡΓΟΝ

ΠΑΡΑΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥΤΟΥ
.... ΛΟΥΠΑΙΑΝΙΩΣ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ
ΣΚΕΥΩΝΤΕΤΡΗΡΟΥΣ ΞΥ
ΛΙΝΩΝΕΝΤΕΛΩΝ ΚΡΕΜΑ
Σ ΤΩΝ ΕΝΤΕ ΛΩΝ ΑΠΕΛΑΒΟ
ΜΕΝΤΟΥΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΧΧΧΧ=ΑΠΟΤΗΣΤΕΤΡΗ
ΡΟΥΣ ΕΥΧΑΡΙΔΟΣ
ΑΡΧΕΝΕΩ ΕΡΓΟΝ
ΠΑΡΑ ΚΟΝΩΝΟΣ ΑΝΑΦΛΥ
ΣΚΕΥΩΝΤΡΙΗΡΟΥΣΞΥΛΙ
ΝΩΝΕΝΤΕΛΩΝ ΚΡΕΜΑ
ΣΤΩΝΕΝΤΕΛΩΝΑΠΕΛΑ
ΒΟΜΕΝ:ΧΧΗ𐅄ΔΠ⊢⊢⊢⊢
ΑΠΟΤΗΣΙΩΝΙΚΗΣ
ΣΜΙΚΡΙΩΝΟΣ ΕΡΓΟΝ
ΠΑΡΑΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΥΣΥ
ΒΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧ
ΣΚΕΥΩΝΤΡΙΗΡΟΥΣ ΞΥΛΙΝΩΝ
ΕΝΤΕΛΩΝ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΕΝΤΕΛ
ΟΥΤΟΣΚΑΤΕΘΗΚΕΝΑΠΟΔΕ
ΚΤΑΙΣΤΟΙΣΕΠΑΝΤΙΚΛΕΟΥΣ
Χ𐅄ΔΔΔ⊢⊢⊢⊢ΙΙΙ=ΚΑΙ ΠΡΟΣ
ΤΗΝΑΡΧΗΝΚΑΤΕΘΗΚΕΝ
Χ𐅄ΔΔΔ⊢⊢⊢⊢=ΑΠΟΤΗΣ
ΗΒΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΡΓ
ΠΑΡΑΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥΔΕΚΕΛΕ
ΤΑΡΡΟΥΤΕ ΤΡΗΡ ΙΤΙΚΟΥ
ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ : 𐅅Η𐅄ΔΠ
ΟΝΕΛΑΒΕΝΕΠΙΤΗΝΣΕΙΡΗΝΑ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΡΓΟΝ
ΠΑΡΑΛΥΣΑΝΙΟΥ ΣΟΥΝΙΕ
ΣΚΕΥΩΝΤΕΤΡΗΡΟΥΣΚΡΕ
ΜΑΣΤΩΝ ΕΝΤΕ ΛΩΝ ΤΩΝ
ΞΥΛΙΝΩΝΙΣΤΟΥΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ
𐅆Η𐅄ΙΙΙ : ΑΕΛΑΒΕΝΕ
ΠΙ ΤΗΝΣΑΛΠΙΓΓΑΔΗΜΟ
ΤΕΛΟΥΣΕΡΓΟΝ ΚΑΙ ΤΑΡΡΟ
ΑΡΓΟΥΟΝΟΥΚΑΝΕΓΕΓΡΑ
ΠΤΟΕΧΩΝΟΝΕΙΧΕΝΩΝ
ΔΗΜΑΔΗΣ ΕΙΞΕΠΡΙΑΤΟ
ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ : ΗΗΗΗΔΠ
ΠΑΡΑΧΑΡΙΟΥ . ΥΔΑΘΗ: ΚΑΙΣΥΝΤΡΙ

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

ΤΡΙΗΡΑΡΧ : ΚΟΝΩΝΤΙΜΟ
ΘΕΟΥ ΑΝΑΦΛΥ : ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΙ
ΗΡΑΡΧΟΣ ΦΙΛΟΜΗΛΟΥΠΑΙΑ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ
ΦΙΛΟΜΗΛΟΥ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΤΡΙΗΡΗΣ ΧΑΡΙΣ ΑΡΧΕΝΕΩ
ΕΡΓΟΝΤΑΥΤΗΣ ΚΑΤΕΒΑΛΕ
ΚΟΝΩΝ ΑΝΑΦΛΥ=ΤΟΑΠΛΟΥΝ
ΤΟΚΑΘΑΥΤΟΝ=ΧΧ𐅅=ΑΠΟ
ΔΕΚΤΑΙΣ ΤΟΙΣ ΕΠΙ ΧΡΕΜΗΤΟΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΕΠΙΔΕ
ΔΟΜΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΤΩΝΙ
ΚΑΚΑΤΑΤΟΤΟΥΔΗΜΟΥΨΗ
ΦΙΣΜΑ ΠΑΡΑ ΝΕΟΠΤΟΛ
ΑΝΤΙΚΛΕΟΥΣ ΜΕΛΙΤΕΩΣ
ΧΧ𐅅 : Κ . Ι ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ ΦΙΛ .
ΜΗΛΟΥΠΑΙΑΝΙ=ΚΑΤΕΒΑΛ .
ΤΟΥΑΠΛΟΥΤΟΥΚΑΘΑΥΤΟΥ
ΧΧ𐅅=ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ ΤΟΙΣ
ΕΠΙ ΧΡΕΜΗΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤ
ΚΑΙ ΕΚΤΟΥΣ ΙΤΩΝΙΚΟΥ ΤΟΥ
ΑΥΤΩΙ ΕΠΙΔΕΔΟΜΕΝΟΥ
ΥΠΕΛΟΓΙΣΑΤΟΚΑΤΑΤΟ
ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΗΝΟΥ=ΧΧ𐅅
ΕΠΙ ΧΑΙΡΩΝΔΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΤΩΜ ΜΕΤΑ ΔΙΟΤΙΜΟΥ
ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ ΕΥΒΟΙΟΣ
ΚΡΑΤΙΣ ΤΟ ΛΕΩ Α ΝΑΓΥ
ΚΟΝΩΝΤΙΜΟΘΕΟΥΑΝΑΦΛ
ΟΝΗΤΩΡΟΝΗΤΩΡΟΣΜΕΛΙΤ
ΦΑΙΑΞΛΕΩΔΑΜΑΝΤΟΣ
ΑΧΑΡΝΕΥΣ ΤΡΙΗΡΗΣ
ΔΗΛΙΑΣ ΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ ΕΡΓ
ΤΑΥΤΗΣ ΚΑΤΕΒΑΛΕΝ ΤΟ
ΑΠΛΟΥΝ=𐅄=ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ
ΤΟΙΣ ΕΠΙ ΧΡΕΜΗΤΟΣ ΑΡΧΟΝ
ΚΑΙ ΑΠΟΤΟΥΕΠΙΔΕΔΟΜΕ
ΝΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΤΩΝΙΚΑΚΑ
ΤΑΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΥΔΗΜΟ
ΠΑΡ ΑΡΡΕΝΕΙΔΟΥΚΑΙΧΑ
ΡΙΚΛΕΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙ=ΧΧΗΗ
ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΤΟΥ
ΜΕΝΕΛΟΧΟΥ ΜΥΡΡΙΝΟ . . . . .
Χ : ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΞΕΝΟΚΛ . . . . .
ΤΟΥΞΕΙΝΙΔΟΣΣΦΗΤΤ . . .
𐅅ΗΗΗΗ𐅄 : ΚΑΙ ΥΠΕΡ . . .
ΡΩΝΟΣ ΤΟΥΧΑΡΙΟΥΠ . . .
ΗΗ𐅄 : ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΝΕ . . . .
ΛΕΜΟΥ ΜΕΛΙΤΕ . . . . .

ΕΠΙ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΑΡΧΟΝΤ . . .
ΤΩΝΜΕΤΑΧΑΡΗΤΟΣ ΔΙΑ
ΔΟΧΟΣΛΥΣΙΚΛΕΙ ΑΘΜΟΝΕ .
ΦΑΙΑΞΛΕΟΔΑΜΑΝΤΟΣΑΧΑΡ
ΤΡΙΗΡΗΣ ΙΠΠΗΓΟΣ ΛΥΣΙ
ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΡΓΟΝ ΤΑΥΤΗΣ
ΚΑΤΕΒΑΛΕ ΦΑΙΑΞΤΟΑ
ΠΛΟΥΝ=𐅆𐅅=ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ

(Συνέχεια τῆς πέμπτης στήλης.)

ΝΟΥΤΤ : ΗΗΔ : ΤΟΥΤΟ . .
ΤΕΒΛΗΘΗ ΑΠΟΔΕΚ . . . .
ΤΟΙΣ ΕΠΑΝΤΙΚΛΕΟΥΣ
ΤΑΔΕ ΕΠΡΑΘ . . . .
ΝΕΩΡΙΩΝ
ΒΟΜΕΝ
ΒΟΥΛΗΣ ΣΧΟΙΝ . . . .
. ΚΤΩΔΑΚΤΥ . . . . .
ΝΑΥΣ : ΔΔΠ : . . .
ΝΙΟΝΤΙΜΗ . . . .
ΚΑΙ ΥΠΟΒΛΗΜΑ . .
ΝΑΥΣ : ΔΙ : ΚΑΙ . .
ΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙ . .
ΚΑΙ ΚΩΠΕΙΣ ΤΙ . . . .
𐅅ΔΔΔΔΠ : Ε . . . . .
Τ . Τ . . Ι : ΕΣ ΣΤΑΘ/ . . .
ΤΤΤ : ΜΝΑΙ . . . ΑΠ . . .
ΤΙΜΗ : 𐅅ΔΔ . . . . . .
ΩΝΟΥΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ
Α . ΚΟΙ ΤΙΜΗ : Η . . . .
ΣΤΡΟΦ . . . .
ΠΕΟΝ : ΤΙΜΗ : ΗΗΠ . .
⊢⊢ΝΙΓ : ΚΩΠΕΙΣ . . .
ΤΙΜΗ : ΔΔ⊢ΙΙΙ . . .
ΡΟΣΕΚΤΟΥΤΟΙ . .
ΤΙΜΗ : ΗΗΔ . . . .
ΙΚΡΙΩΤΗΡΕΣ . . . .
𐅄ΔΔΔΠ⊢⊢⊢
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝΤΟΥ . . . .
ΧΧ𐅅Η𐅄ΔΔΠ⊢⊢
ΤΟΥΤΟΚΑΤΕ . . .
ΑΠΟΔΕΚΤΑΙΣ ΤΟΙΣ
ΑΝΤΙΚΛΕΟΥΣ ΑΡΧ . .

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης)

. . . . ΩΣΙΝΧΡΗΣΘΑΙΟΙΚΕΙ
. . . . . ΤΙΚΩ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΛ
. . . . ΑΙ ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΟΙ
. . . . ΣΤΗΝΘΑΛΑΤΤΑΝ
. . . . ΙΣΠΛΕΩΣΙΝΕΙ
. . . . ΝΤΟΑΘΗΝΑΙΩΝ
. . . . ΙΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑΛΛ
. . . . ΤΕΣΟΤΙ

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

ΧΑΛΙΝΟΝ ΑΓΚΥΡΑΣ ΕΠΙ
ΤΕ ΤΡΗΡΕΙΣ = ΔΙΙΙ = ΣΧΟΙ
Ν ΙΑΕΠΙΤΕΤΡΗΡΕΙΣ=Δ
Κ ΑΙ ΠΑΡΑΤΑΜΙΟΥ ΚΡΕΜΑ
Σ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ
ΦΑΛΗΡ
ΚΑΙ ΝΕΩΡΙΩΝ ΕΠΙΜΕΛ . . ΩΝ
ΤΩΝΕΠΑΝΤΙΚΛΕΟΥ . ΑΡΧΟΝ
ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝΥΠ . ΞΩΜΑΤΑ
ΕΠΙ ΤΕΤΡΗ \=Ι ΣΤ ΙΑ
Δ= ΠΑΡΑ
Ι Τ ΕΤΡΗ = Α
ΙΧ ΙΗΛ
ΙΙ

3144.

(Πρώτη στήλη.)

Τριή]ρης Κουφοτάτη
Τολ]μαίου ἔργον, καιν[νὴ] : δόκ[ιμος,
Τρι]ήραρχος Κριτό-
δ]ημος Ἐνδίου Λαμπτρ[εὺς
κ[αὶ συντριήραρχοι
Δέρκιππος Κόπρει[ος,
Θεόφραστος Ὀχοίδας·
καὶ σκεύη ἔχουσιν
ξύλινα ἐντελῆ, κρε-
μαστὰ ἐντελῆ, ἱστίον τῶν λεπτῶν,
καὶ ἕ]τερα ὑποζώματα ἔλα-
βον τῶν ἐγλυθέντων
δύο, κατὰ ψήφισμα Δή-
μου, ὃ εἶπεν Ἁγνωνί-
δης Περγασῆθεν· ταύ-
την τὴν ναῦν καὶ καὶ τὰ
σκεύη παρέλαβεν
Μιλτιάδης Λακιάδ-
ης ὁ οἰκιστ[ὴς] : κατὰ ψήφι-
σμα Δήμου, ὃ εἶπεν
Κηφισοφῶν Χολαργε[ύς.
Τριήρης = Εὐφημία
Ἐ]πιγένους ἔργον· ἐπεσκευ[ασμένη, δόκιμος,
Τ]ριήραρχος
Ἀ]πολλόδωρος
Διοφάνους Γαργήττι[ος,
καὶ συντριήραρχοι
Δέρκιππος Κόπρει[ος,
καὶ σκεύη ἔχουσιν

(Δευτέρα στήλη.)

Ἐὰν δέ τις μὴ ποήσ(ῃ) οἷς
ἕκαστα προστέτακται ἢ
Ἄρχων, ἢ [ἰ]διώτης κατὰ τό δε
τὸ ψήφισμα ὀφειλέτω ὁ μὴ
ποήσας μυρίας δραχμὰς
ἱερὰς τῇ Ἀθηνᾷ καὶ ὁ εὔ-
θυνος καὶ οἱ πάρεδροι, ἐ-
πάναγκες αὐτῶν καταγι-
γνωσκόντων ἢ αὐτοὶ ὀφει-
λόντων· τὴν δὲ Βουλὴν τοὺς
ΠΗ : ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ἀπο-
στόλου κολάζουσαν τοὺς
ἀτακτοῦντας τῶν τριη-
ράρχων κατὰ τοὺς νόμους·
τοὺς δὲ Πρυτάνεις ποεῖν
Βουλῆς ἕδραν ἐπὶ χώματι
περὶ τοῦ ἀποστόλου συ-
νεχῶς, ἕως ἂν ὁ ἀπόστο-
λος γένηται· ἑλέσθαι δὲ
καὶ ἀποστολέας τὸν Δῆ-
μον δέκα ἄνδρας ἐξ Ἀ-
θηναίων ἁπάντων· τοὺς
δὲ αἱρεθέντας ἐπιμε-
λεῖσθαι τοῦ ἀποστόλο[υ
καθάπερ τῇ Βουλεῖ προσ-
τέτακται· εἶναι δὲ τῇ
Βουλεῖ καὶ τοῖς Πρυτά-
σιν ἐπιμεληθεῖσιν τοῦ
ἀποστόλου στεφανωθῆ-

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

ΚΟΝΩΝΟΣ.ΝΑΦΛΥ:ΣΚΕΥΩΝΤΕΤΡΗΡΟΥ
ΚΡΕΜ. ΣΤΩΝΕΝΤΕ:ΤΩΝΞΥΛΙΝΩΝ
ΤΑΡΡΟΥΠΗΔΑΛΙΩΝΚΛ ΙΜΑΚΙΔΩΝ
..ΤΟΥΚΕΡΑΙΩΝΑΠΕΛΑΒ:ΤΔΔΔΔΙΙΙΙ
ΑΠΟΤΗΣΤΕΤΡΗΡΟΥΚΡΑΤΟΥΣΗΣ
ΣΜΙΚΡΙΩΝΟΣΕΡΓΟΝ

ΠΑΡΑΝΑΥΣΙΚΛΕΟΥΣΟΗΘΕΝ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥΚΛΕΑΡΧΟΥ
ΑΙΓΙΛΙΩΣΣΚΕΥΩΝΤΡΙΗΡΟΥΣ
ΞΥΛΙΝΩΝΕΝΤΕΛΩΝΚΡΕ
ΜΑΣΤΩΝΕΝΤΕΛΩΝΙΣΤΙΟΥ
ΤΩΝΛΕΠΤΩΝΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ
..ΗΗ𐅄ΔΔΔΔΠΗΗΗΗ=ΑΠΟ
.....ΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΡΑΤΟΥΕΡΓΟΝ
ΟΥΠΙΘΕ=ΚΑΙ
ΓΗΤΤΙΟ
ΕΚΡΕΜΑ

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

ΤΟΙΣΕΠΙΧΡΕΜΗΤΟΣΑΡΧΟΝ
ΤΟΔΕΔΙΠΛΟΥΝΥΠΕΓΡΑΨΑΤΟ
ΕΙΣΤΑΣΙΤΩΝΙΚΑΤΑΕΠΙ
ΔΟΣΙΜΑΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙ
ΣΜΑΤΟΥΔΗΜΟΥΠΑΡΑ
ΜΕΝΠΥΘΩΝΟΣΤΟΥΠΥΘΟ
ΚΛΕΟΥΣΣΟΥΝΙ:ΧΧ=ΠΑΡΑ
ΔΕΞΕΝΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥΞΕΙ
ΝΙΔΟΣΣΦΗΤΤΙΟΥ:ΧΧΧ𐅅.
ΕΠΙΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥΑΡΧΟΝΤ..
ΤΩΝΜΕΤΑΦΩΚΙΩΝΟΣΚΑ.
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΟΣΠΛΕΥΣ.
ΣΩΝΕΠΙΔΟΣΙΜΟΣΤΡ.
ΗΡΗΣΑΝΔΡΕΙΑΑΛΚΑΙ..
ΕΡΓΟΝΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣ
ΥΠΕΡΕΙΔΗΣΓΛΑΥΚ
ΚΟΛΛΥΤΕΥΣΚΑΤΕ
ΤΟΑΠΛΟΥΝ=𐅆=
ΚΤΑΙΣΤΟΙΣΕΠΙ
ΤΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΠΛΟΥΝΥΠΕΓ
ΣΙΤΩΝΙΚΑ

(Βοιχ. 14.)

(Τρίτη στήλη.)

Τά δε εἰσεπράξαμεν
καὶ παρελάβομεν χρή-
ματα παρὰ τῶν τριηράρχων.
Παρὰ Καλλίου τοῦ Ἅβρωνος
Βατῆθεν τριήρους, ἧς ὡμο-
λόγησεν καινὴν ἀποδώ-
σειν, ᾗ ὄνομα Στρατηγίς,
Ἀλεξιμάχου ἔργον·
ἀπελάβομεν: 𐅆
Τῶν εἰς Σκιάθον μετὰ Κηρι-
φῶντος Ἀφιδναίου
Στρατηγοῦ: παρὰ Μενε-
σθέως [Ῥα]μνου[σίου] = κληρονό-
μων σκευῶν ξυλίνων
ἐντελῶν, κρεμαστῶν
ἐντελῶν, ἱστίου τῶν λε-
πτῶν ἀπελάβομεν – ΧΧΗΗ
𐅄ΔΔΔΔΠΗΗΗΗ = ἀπὸ τῆς Ἀμ-
φιτρίτης, Λυσικλείδου ἔργ[ον.
Παρὰ Νικηράτου τοῦ Νι-
κίου Κυδαντίδου τριή-
ρους, ἧς ὡμολόγησεν
καινὴν ἀποδώσειν, ᾗ
ὄνομα Συμμαχία, Ἀγνο-
δήμου ἔργον· ἀπελάβομεν 𐅆
Παρὰ Ὀνήτορος τοῦ Ὀνήτορος
Μελιτέως τῆς τριήρους
κατὰ μνᾶν τοῦ διαγράμ-
ματος, οὗ συνετριηράρχει

(Τετάρτη στήλη.)

Τριήρεις]· τὰς δὲ ἱππη[γοὺς
εἰς πλοῦν δοθείσας
ἐκ τῶν νεωρίων ὁ Δῆμος
ἐψηφίσατο αὐτὰς καὶ τὰ
σκεύη κατὰ πόλεμον
ἀχρήστους γεγονέναι
κατὰ Ψηφίσματα, ἃ Δημά-
δης Δημέου Παιανι[εὺς]: εἶπε.
Γνώμη Ναυσινίκου ἔργον,
ἧς ἐτριηράρχ[ει] = Ἀπολλόδωρος
Διοφάνους Γαργήττ[ιος] = σκεύη
ἔχει κρεμαστὰ ἐντελῆ, τῶν
ξυλίνων κώπας = 𐅄Δ.
Ἀσκληπιὰς Ἀγνοδήμου ἔργον,
ἧς ἐτριηράρχει Ἀλκίμαχος
Ἀλκέτου Παιανι[εύς]: σκεύη
ἔχει κρεμαστὰ ἐντελῆ, τῶν
ξυλίνων κώπας = 𐅄Δ.
Καλλιξένη Χαιρίωνος ἔργον,
ἧς ἐτριηράρχει Εὔθυκλῆς
Κτησίου Δειραδιώ[της]: σκεύη
ἔχει κρεμαστὴ ἐντελῆ
πλὴν ὑποβλήματος, τῶν
ξυλίνων κώπας = 𐅄Δ.
Αἱ δὲ τῶν τριήρων τῶν σκη-
φθεισῶν κατὰ χειμῶνα
ἔδοξαν ἐν τῷ Δικαστηρίῳ
κατὰ χειμῶνα διαφθαρῆναι.
Τριήρης Σαλαμινία, Ἀρχεν-
νήδου ἔργον, ἧς ἐτριηράρχ[ει
Σώστρατος Δεινίππου
Λαμπτρ[εὺς] = Θρασύλοχος

(Πέμπτη στήλη.)

Τά δε παρελάβομεν [ἐν τῷ
οἰκήματι τῷ μεγ[άλῳ τῷ
πρὸς ταῖς πύλαις [καὶ παρε-
δώκαμεν
μολυβδίδων [στ]α[θμὸν καὶ
μολύβδου τῶν ἐ[ν τῇ τάρπῃ
τάλαντα ἕξ, μν[αῖ τρεῖς,
παράδειγμα τ[ῆς τρί]τ[ης τῆς τρι-
γλύφου τῆς ἐγκ[αύσεως,
πλαίσια κατὰ παλτῶν
ἐξ Ἐρετρίας: Δ = [σωλῆνες
κατὰ παλτῶν: ΔΙΙΙΙ: β[άσεις
κατὰ παλτῶν: ΠΙΙ
τόξα ἐσκυτωμένα . . .

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

ξύλινα ἐντελῆ, κρε-
μ]αστὰ ἐντελῆ, καὶ ἕ-
τ]ερα ὑποζώματα ἔλα
βο]ν τῶν ἐγλυθέντων
δύ]ο κατὰ ψήφισμα Δή-
μο]υ, ὃ εἶπεν Ἀγνωνί-
δη]ς Περγασῆθεν· ταύ-
τη]ν τὴν ναῦν καὶ τὰ
σκ]εύη παρέλαβεν
Μι]λτιάδης Λακιάδ-
ης] ὁ οἰκιστής, κατὰ ψήφι-
σμ]α Δήμου, ὃ εἶπεν
Κη]φισοφῶν Χολαργε[ύς.
Τρι]ήρης Στεφανηφορία
Ἁγνοδήμου ἔργον κα[ινή.
Τρ]ιήραρχος Λυσικρά-
τ]ης Λυσιθείδου Κικυν[νεύς,
κ]αὶ συντριήραρχοι
Δ]έρκιππος Κόπρειος,
Εὐθυκράτης Χαρίου
Κυδαθηναιεύς, καὶ
σκεύη ἔχουσιν ξύλινα
ἐντελῆ, κρεμαστὰ
ἐντελῆ, καὶ ἕτερα ὑπο-
ζώματα ἔλαβον τῶν
ἐ]γλυθέντων δύο, κατὰ
ψ]ήφισμα Δήμου, ὃ εἶπε[ν
Ἀ]γνωνίδης Περγασῆ[θεν·
τ]αύτην τὴν ναῦν καὶ
τὰ] σκεύη παρέλαβεν
Μ]ιλτιάδης Λακιάδης
ὁ] οἰκιστής, κατὰ ψήφισ-
μα] Δήμου, ὃ εἶπεν
Κη]φισοφῶν Χολαργε[ύς.
Ἱππ]ηγὸς Ἱππάρχη,
Ἀρ]ιστοκράτους ἔργ[ον.
Τρι]ήραρχος Διοπεί-
θης] Διοκλείδου Φρεάρρ[ιος
σκεύ]η ἔχουσι ξύλινα
ἐντε]λῆ, κρεμαστὰ ἐντελῆ,
ὑποζ]ώματα δὲ |||| τριηριτι[κ]ῶν·
τὴν ν]αῦν καὶ τὰ σκεύη
παρέλ]αβεν Μιλτιάδης
Λακιά]δης ὁ οἰκιστὴς
κατὰ ψ]ήφισμα Δήμου,
ὃ εἶπε] Κηφισοφῶν Χολαρ[γεύς.
Ἱππη]γὸς Ἀξιονίκη,
Λυ]σιστράτου ἔργον.
Τ]ριήραρχος Δημοκλῆς
Κ]ράτητος Μελιτεὺς
κ]αὶ σκεύη ἔχουσιν
ξύ]λινα ἐντελῆ [illegible]
κρεμαστὰ ἐντελῆ,
ὑποζώματα δὲ ||||
τῶ]ν ἐγλυ[θέντων] : τριηρ[ιτικῶν] : Ταύτην
τὴ]ν ναῦν καὶ τὰ σκεύη
πα]ρέ[λαβε] Μιλτιά-
δη]ς Λακιάδης = ὁ οἰκι-

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

ναι ὑπὸ τοῦ Δήμου χρυσῷ
στεφάνῳ ἀπὸ = Χ = δραχμῶν.
Ἐὰν δὲ του προσδέ(η)ται τό δε
τὸ ψήφισμα τῶν περὶ τὸν
ἀπόστολον τὴν Βουλὴν
κυρίαν εἶναι ψηφίζεσθαι
μὴ λύουσαν μηδὲν τῶν
ἐψηφισμένων τῷ Δήμῳ·
ταῦτα δ' εἶναι ἅπαντα
εἰς φυλακὴν τῆς χώρας.
Τετρήρη ἔδομεν κατὰ ψήφισμα Βουλῆς, ὃ
εἶπεν Ἀλκίμαχ[ος] = ἐγ Μυῤῥι[νούττης.
Τετρήρης Εὐετηρία Ἀρχένεω ἔργ[ον] = τῶν
ἐπ' Εὐθυκρίτου ναυπη[γηθεισῶν] :, ἣν ἐπο[ι]ήσα[το] Πολυκρά[της] Ἀφι[δναῖος.
Τὸ και[νὸν] ἱστὸγ ἔδ[ωκε] : Χαρίσαν[δρος] = Φιλα[ίδης] : καὶ σκεύη ἔχει
δόκι[μ]α ζυ[γὰ] = κρεμαστὰ ἐντελῆ, καὶ ὑποζώ-
ματα ||
τῶν μὲν
ἐγλυθέντων,
κατὰ ψή-
φισμα Δή-
μου, ὃ εἶ-
πε Ἀγνω-
νίδης Περ-
γ[ασῆθεν.
Τάδε παρελάβομεν καὶ
ἀπελάβομεν σκεύη
ξύλινα ἐν νεωρίοις.
Ἐν νεωρίοις παρελάβομεν
ταῤῥοὺς ἐπὶ ναῦς : ΗΗ𐅅
ΔΔΔΠ|| : καὶ ἱππηγῶν
τριῶν ταῤῥοὺς : κώπας
ἑκάστης : 𐅅Δ
πλὴν κωπῶν : Π
Ἐν νεωρίῳ παρέδομεν
ταῤῥοὺς ἐπὶ ναῦς
ΗΗ𐅅ΔΔΔΠ|||| = καὶ ἱππη-
γοῦ μιᾶς κώπας : 𐅅Δ
τούτων θριπήδεστα
καὶ ἀδόκιμα.
Πηδάλια ἐν νεωρίοις
παρελάβομεν σὺν τοῖς
τῆς ἱππηγοῦ ἐπὶ ναῦς
ΗΗ𐅅|||| : καὶ πηδάλιον ἕν.
Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
πηδάλια ἐπὶ ναῦς = ΗΗ
ΔΔΔΔΠ : καὶ πηδάλιον ἕν·
τούτων θριπήδεστα
καὶ ἀδόκιμα.
Κλιμακίδας ἐν νεωρίοις
παρελάβομεν ἐπὶ ναῦς
ΗΗΗΠ| : καὶ κλιμακίδα : |
Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
κλιμακίδας ἐπὶ ναῦς
ΗΗ𐅅ΔΔΔΔΠ| : καὶ κλιμα-
κίδα· τούτων θριπήδε-
στα καὶ ἀδόκιμα.
Κοντοὺς ἐν νεωρίοις
παρελάβομεν ἐπὶ
ναῦς = ΗΗΔΔΔΔΠ||||
καὶ κοντὸν ἕνα.
Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
κοντοὺς ἐπὶ ναῦς = ΗΗ
ΔΔΠ|| καὶ κοντὸν ἕνα·
τούτων θριπή[δεστοι] : καὶ ἀδόκι[μοι.
Ἱστοὺς παρελάβομεν ἐν νεωρί[οις
ἐπὶ ναῦς : ΗΗΔΠ|| = ἐν νεωρίοις

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

Παυσανίᾳ Ἀγρυλῆθεν,
ἧς ὡμολόγησαν καινὴν
ἀποδώσειν, ἧ ὄνομα Ἐπί-
δειξις, Λυσιστράτου ἔργ[ον·
ἀπελάβομεν : 𐅅ΗΗ𐅄ΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ.
Παρὰ Χαριμνήσ[τ]ου Κυδα-
θηναιῶς κληρονόμου
Χαρίου Κυδαθη[ναιῶς] : τῶν
σκευῶν τοῦ διαγράμματος,
ὃ προσώφειλεν ἀπὸ τῆς
Πετομένης, Λυσικράτους
ἔργον, ἀπελάβομεν : 𐅅ΔΔΔΔ⊢.
Παρὰ τῶν ἐγγυητῶν τῶν
τριήρων, ὧν οἱ Χαλκιδῆς
ἔλαβον, ἀπελάβομεν
κατὰ Ψήφισμα Δήμου,
ὃ Δημάδης Παιανι[εὺς] εἶπε·
παρὰ Κλεοχάρους Κηφισι[ῶς
ΗΗ𐅄ΔΔΔΓ = παρὰ Προξένο[υ
Ἀφιδναίου κληρονόμου
ΗΗ𐅄Γ⊢ : παρὰ Ἐλπίνου
Ἁλαιῶς κληρονό[μου] = ΗΗ𐅄Γ⊢·
παρὰ Δημοσθένο[υς] Παιανι[ῶς
ΗΗ𐅄ΔΔΔΓ = παρὰ Δημο-
χάρους Κηφισιῶς κλη-
ρονόμου = ΗΗ𐅄Γ⊢ : πα-
ρὰ Εὐφράνορος Ὀῆθεν
κληρονόμου = ΗΗ𐅄Γ⊢·
παρὰ Ἀρκεσίλου Εὐωνυ[μέως
ΗΗ𐅄Γ⊢ = παρὰ Ἀρρενεί-
δου Παιανιῶς : ΗΗ𐅄Γ⊢·
παρὰ Φιλωνίδου Μελιτ[έως
ΗΗ𐅄Γ⊢ : παρὰ Διοφάντο[υ
Μυρρίνου[σίου] = ΗΗ𐅄ΔΔΔΓ·
παρὰ Κρίτωνος Κυδαθη[ναιῶς
ΗΗ𐅄ΔΔΔΓ = παρὰ Διοτί-
μου Εὐωνυμέ[ως] = κληρ[ο-
νόμου = ΗΗ𐅄ΔΔ· πα-
ρὰ Καλλικράτου Λαιδα[λίδου,
| παρ' Ἡγησίππο[υ] Σουνι[ῶς] |
Παρὰ Δημοστράτου τοῦ
Ἀσπέτου Κυ[θ]ηρρίου
τῆς τριήρους, ἧς ὡμο-
λόγησεν [κ]αινὴν ἀπο-
δώσειν, ἧ ὄνομα Πρό-
πλους, Δημοτέλους ἔργ[ον·
οὗτοι [κ]ατέβαλον ἐπὶ
τῆς [δ]ευτέρας Πρυτα-
νεί[α]ς· Δημόστρατος
Κυθήρριος : ΧΗΗΗ𐅄ΔΔΓ
καὶ ἑτέρας Δημόστρα-
τος ὑπὲρ Νικηράτου κα[ὶ
Διοδώρου, τῆς τριήρους
τὸ γιγνόμενον ΗΗ𐅄ΔΔ,
ταῦτα τὰ χρήματα ἔλα-
βον ἀποδέκται οἱ ἐπὶ
Ἀντικλέους Ἄρχοντ[ος

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

Κηφισοδώρου Ἀναγυράσι[ος.
Τριήρης Εὔχαρις, Ἀλεξι-
μάχου ἔργον, ἧς ἐτριηράρ[χει
Κόνων Τιμοθέου Ἀναφλύ[στιος.
Τριήρης Ἡγησίπολις, Χαι-
ρίωνος ἔργον, ἧς ἐτριη-
ράρχει Μένων Πυθοδώρ[ου
Ἀχαρ[νεὺς] = Θεόξενος Θεοκλί[δου]
Εὐωνυ[μεὺς] = Ἀρεσίας Ἀρεσίπ-
που Κεφαλῆθεν.
Τριήρης Δικαιοσύνη,
Χαιρίωνος ἔργον, ἧς ἐ-
τριηράρχ[ει] : Φίλων Φίλωνος
Λακιάδης.
Τριήρης Ἀκτὶς, Λυσικλέ-
ους ἔργον, ἧς ἐτριηράρχ[ει]
Μειδίας Κηφισοδώρο[υ] Ἀναγ[υράσιος.
Τριήρης Ἡγημόνη, Ναυσι-
νίκου ἔργον, τριήραρχ[ος
Εὐθύδικος Ἀντιφάνους
Φηγαι[εὺς] = Δίφιλος Διοπεί-
θους Σουνιεὺς, ὑπὲρ [ταύ-
της διαδεξάμενος [Δημό-
στρατος Ἀρχεστρά[του
Γαργήττι[ος] : Ἀμει[νίας
Σωκλέους Ἁγνο[ύσιος [ἀ]πέφυ-
σκῆψιν ἀπήν[εγκαν] γον
Τετρ[ήρης] [Δ]αμαλέα, Ἀριστοκ[λέους ἔργον,
ἧς τριή[ραρχος] = Δίαιτος.
Ἀριθμὸς τριήρων [τ]ῶν ἐν
τοῖς ἐν [το]ῖς νεω[ρ]ίοις
καὶ τῶ[ν] ἐμ πλῷ οὐσῶν
καὶ σὺν εἶ παρελάβο[μεν
εἰσπεπραγμένον τὸ ἀρ-
γύριον καὶ ὑπὲρ ὧν τὸ
ἀργύριον κατεβλήθη
πρὸς ἀποδέκτας τοὺς
ἐπὶ Χρέμητος Ἄρχοντος
τῆς Βουλῆς διπλωσάσης,
καὶ σὺν αἷς τὸ ἀργύριον
κατεβλήθη ἐπ' Ἀντικλέ-
ους Ἄρχοντος, καὶ ταῖς
δεδιπ[λ]ωμέναις καὶ σὺν
ταῖς δοξάσαις ἐν τῷ
δικαστηρίῳ κατὰ χει-
μῶνα ἀπολωλέναι, καὶ σύ-
ν α[ἷ]ς οἱ Χαλκιδῆς ὤφειλον
ΗΗΗ𐅄Δ
τούτων ἐμ πλῷ
ΔΔΔΙΙ
τούτων ἱππηγοὺς τρεῖς
ὁ Δῆμος ἐψηφίσατο κατὰ
πόλεμον ἀχρήστους
γεγονέναι.
Τετρήρεις δ' ἐμ μὲν τοῖς
νεωρίοις παρέδομεν
ΔΔΔΔΙΙΙ
καὶ πεντήρεις : ΙΙΙΙ

(Συνέχεια τῆς πέμπτης στήλης.)

σκορπίων σωλῆνες . . .
ἐπιστύλια : Γ : τροχ[ίλοι ΙΙΙ
ἀπὸ τοῦ μηχανώ[ματος . . .
βέλη καταπαλτῶν ἀ[νη-
κίδωτα καὶ ἀπτέρω[τα
ΗΗΗΗ𐅄Γ : καὶ ἠ[κιδω-
μένα : 𐅄Δ : σχίζαι [εἰς βέ-
λη καταπαλτῶν [ΔΔΔΔ
ΓΙ = ἀστραφιστῆρες [ΙΙΙΙ,
ἀκόνη μεγάλη Ὑμ[ηττ-
τεία, ν]εῖα καινὰ : ΔΔ[Γ. ὧν
Εὔβουλος ἐπρίατο, τού[των τὰ μὲν
πλεῖστα πεντώρυ[γα,
νείων τόμοι : ΙΙΙ.
Κ]αὶ τάδε παρελάβομεν
σ]κευῶν τῶν παλαιῶν
δοκίμων τῶν ξυλίνω[ν, ἔ-
χ]οντα Κόνωνα Ἀναφλ[ύστιον
ἐπὶ τὰς ἀκάτους [τὰς δημο-
σίας, πηδάλια.
Δημοκράτην Ἐτε[αῖον ταμί-
αν τριηροποιϊκῶ[ν λαβόντα
τοῖς ἀνδραπόδοις [εἰς οἰκο-
δομίαν τοῖς τὸν [τοῖχον
καθαίρουσιν κατὰ ψήφι-
σμα Βουλῆς, ὃ εἶπε
Καλλίστρατος [Θορίκιος,
ἱστοὺς : 𐅄Γ : [καὶ τοῖς ἐπὶ
τὸ στάδιον ἠρημέ[νοις
κεραιῶν ξύλα [ΔΔΔΓΙΙ,
ἱστοὺς : ΔΓΙ : κα[τὰ ψήφι-
σμα Βουλῆς, ὃ εἶπ[εν Καλ-
λίστρατος Θορίκ[ιος, κώπας δὲ
θριπηδέ[στ]ους [καὶ ἀδοκί-
μους λαβόντα το[ῖς ἀνδρα-
πόδοις ταμίαν τρ[ιηροποι-
ϊκῶν Δη[μο]κράτην [Ἐτεαῖον,
κατὰ ψήφισμα Βο[υλῆς,
ὃ εἶπε Καλλίστρ[ατος Θορίκιος
ΗΗΗΗΓΙ.
Νεώσοικοι ᾠκοδο[μημένοι
καὶ ἐπεσκευασμ[ένοι
ΗΗΗ𐅄ΔΔΓΙ : τού[των
Μουν[υ]χίᾳσιν : 𐅄[ΔΔΔΙΙ,
ἐν Ζέᾳ : Η𐅄ΔΔΔΔ[ΓΙ,
ἐν Κανθάρου λιμέ[νι
𐅄ΔΔΔΔΙΙΙΙ : διφθ[έραι
ἀδόκιμοι ἐπὶ τῇ (σκευ-
οθήκει : ΓΙ.
Οἱ δὲ τῶν τριηράρχ(ων
τῶν ἐπιδόντων
τὸ ἀργύριον : ΗΗ𐅄 . . .
ΙΙΙ = τὸ ἀναλωθὲν
εἰς τὴν παρασ(κευὴν
τῶν τριήρων τῶ(ν
ἐπὶ Χαιρών(δου
Ἄρχοντος τὰς ἐν Κανθά-
ρου λιμένι.

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

στ]ής κατὰ ψήφισμα
Δή]μου, ὃ εἶπε Κηφι-
σο]φῶν Χολαργεύς.

Τ ρ ι α κ]ό ν τ ο ρ ο ι
. . . .]ία Ἀντάνδρου ἔργ[ον.
Τριήρ]αρχος Φρύναιος
Λευκί]ππου Ἀθμονεύς,
καὶ σ]υντριήραρχοι
Εὐθυ]κράτης Χαρίου
Κυδα]θηναιεύς, σκεύη
ἔχου]σι ξύλινα ἐντελῆ,
καὶ] κρεμαστῶν ὑποζώ-
ματα] τριηριτικὰ τῶν
ἐγλυ]θέντων δύο ἔλα-
βον κ]ατὰ ψήφισμα [Δ]ή-
μου, ὃ] εἶπεν Ἀγνωνί-
δης Πε]ργα[σ]ῆθεν. ταύ-
την τὴν] τριακόντορον
καὶ τὰ] σκεύη παρέλα-
βεν Μ]ιλτιάδης Λακιάδ-
ης ὁ οἰ]κιστ[ὴς] = κατὰ ψήφισ-
μα Δή]μου, ὃ εἶπεν
Κηφι]σοφῶν Χολαργε[ὺς . . .
. . . τριήρα]ρχος Φρύναιος
Λευκί]ππου Ἀθμονεὺς
σκεύη] ἔχει ξύλινα ἐν-
τελῆ, ὑ]ποζώματα τριη-
ριτικὰ] τῶν ἐγλυθέν-
των δύ]ο καὶ ἱστίον τρι-
ακοντ]όρου ἐποησάμε-
θα, ἃ ἔ]λαβεν κατὰ ψή-
φισμ]α Δήμου, ὃ εἶπεν
Ἀγνω]νίδης Περγασῆθ-
εν· τὴ]ν τριακόντορον
ταύτη]ν, Χαιρεστράτου
ἔργο]ν, ταῦτα τὰ σκεύη
παρέ]δωκε Μιλτιάδης
Λακι]άδης ὁ οἰκιστὴς κατὰ
ψήφι]σμα Δήμου, ὃ εἶπε
Κηφι]σοφῶν Χολαργε[ύς.

Τ ρ ι α κ ό ν τ ο ρ ο ς
. . . . . ήρα Χαιρίωνος ἔργ[ον.
Τριήρ]αρχος Διοπείθης
Διοκλ]είδου Φρεάρ[ριος],
σκεύ]η ἔχει ξύλινα
ἐντε]λῆ, κρεμαστὰ ὑπο-
ζώμα]τα τριηριτικὰ
τῶν ἐγ]λυθέντων δύο
ἔλαβ]ον κατὰ ψήφισμα
Δήμου] ὃ εἶπεν Ἀγνω-
νίδης] Περγασῆθεν.
Ταύτην] τὴν τριακόν-
τορον κ]αὶ τὰ σκεύη
παρέδω]κ[ε]ν Μιλτιάδης
Λακιάδ]ης ὁ οἰκιστὴς

καὶ συντ-
ριή[ραρχοι]
Φρύν-
ναιος
Ἀθμο[νεὺς]

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

παρέδομεν ἱστοὺς ἐπὶ
ναῦς = ΗΗΠΙΙ : τούτων
θριπήδεστοι καὶ ἀδόκιμ[οι.
Κεραίας ἐν νεωρίοις —
παρελάβομεν ἐπὶ να[ῦς] – ΗΗ𐅄ΔΔ.
Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
κεραίας ἐπὶ ναῦς = ΗΗΔΔ[redacted]
τούτων θριπήδεστοι
καὶ ἀδόκιμοι.—
Τριακοντόρων ἐν νεωρίοις
παρελάβομεν σκεύη
ξύλινα : ΠΙΙΙΙ.
Καὶ παρέδομεν ἐν νεω-
ρίοις σκεύη ξύλινα
τριακοντόρων : Π.
Ἐν νεωρίοις παρελάβομεν
σκεύη ξύλινα τετρήρων,
τα[ρρ]ὸν ἐπὶ τετρήρη : Ι,
π[ηδάλ]ια ἐπὶ τετρήρη : Ι,
κλιμα]κ]ίδα[ς] ἐπὶ τετρήρη = Ι,
κεραία[ς] ἐπὶ τετρήρ[ε]ις : ΔΔΔΔ,
ἱστοὺς ἐπὶ τετρήρ[ε]ις : ΔΔΔΠΙ.
Καὶ ἀπελάβομεν παρὰ τα-
μίου Ἀντιφῶντος Ἐρχιῶς
κοντοὺς ἐπὶ τετρήρεις : ΙΙ.
Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
σκεύη ξύλινα τετρήρων,
ταρρούς ἐπὶ τετρήρεις, οὓς
Δημάδης εἰσεπρίατο·.
κατειργάσθησαν δὲ ἐπὶ
Ἀντικλέους Ἄρχοντος = ΔΠ
κεραίας ἐπὶ τετρήρεις =
ΔΔΔΠΙΙΙΙ : ἱστοὺς ἐπὶ τε-
τρήρεις = ΔΔΔΠ : κον[τοὺς
[redacted]

Τά δε παρελάβομεν σκεύη
κρεμαστὰ ἐν νεωρίοις.
Ὑποζώματα ἐπὶ ναῦς
σὺν αἷς ἡ Βουλὴ ὑπέζωσε[ν,
ἡ ἐπ' Εὐαινέτου Ἄρχοντος
ΗΗΔΔΔΔΠΙΙΙΙ.
Καὶ ἐν Ἀκροπόλει ὑποζώ-
ματα ἐπὶ ναῦς : Η.
Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
ὑποζώματα ἐπὶ ναῦς : ΗΗΔΔΔΙ καὶ τὸν : ΙΙΙ
καὶ ἐν Ἀκροπόλει
ὑποζώματα ἐπὶ ναῦς : Η.
Ἐν νεωρίοις παρελάβομεν
ἱστία ἐπὶ ναῦς σὺν τῷ
παλαιῷ = ΗΗ𐅄ΔΔΔΙ
τούτων λεπτὰ : 𐅄ΔΠΙΙΙ.
Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
ἱστία σὺν τῷ παλαιῷ
ἐπὶ ναῦς : ΗΗ𐅄ΔΔΙΙΙ
τούτων λεπτὰ : 𐅄ΔΔΙ
καὶ ἐν Ἀκροπόλει
ἱστία ἐπὶ ναῦς : Η.

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης)
καὶ ἐπὶ τῆς πέμπτης
Πρυτανείας παρὰ Δη-
μοστράτου Κυθηρρίο[υ
τῆς τριήρους ἀπελάβο-
μεν : 𐅅Η : καὶ παρὰ Διο-
δώρου τοῦ Σίμου Παια[νιῶς
συντριηράρχημα ἀπελά-
βομεν = ΗΗΗΔΔΔΓ⊢⊢⊢.
Παρὰ Ἀντισθένους Κυ-
θηρρίου κληρονόμου
Ἀντισθένους Κυθηρρίο[υ
ἀπελάβομεν τὸ ἥμ[ι]συ
τῆς τριήρους, ἧς ὡμο-
λόγησαν καινὴν ἀπο-
δώσειν, ᾗ ὄνομα Τα-
χεῖα, Τολμαίου ἔργον
ΧΧ𐅅 = παρὰ Κόνωνος
Ἀναφλυστίου σκευῶν
τριήρους ξυλίνων ἐν-
τελῶν, κρεμαστῶν ἐν-
τελῶν, ἱστίου τῶν λε-
πτῶν ἀπελάβομεν : ΧΧ
ΗΗ𐅄ΔΔΔΔΓ⊢⊢⊢⊢ = ἀπὸ τῆς
Πασινίκης, Ἀρχενίκο[υ] ἔργ[ον.
Παρὰ Διαίτου Φρεαρρίο[υ
τῆς τριήρους, ἧς ὡμολό-
γησεν καινὴν ἀποδώ-
σειν, ᾗ ὄνομα Δελφὶς,
Ἐπιγένους ἔργον· οὗ-
το]ς κατέβαλεν ἐπὶ
τῆς δευτέρας Πρυτα-
νείας πρὸς ἀποδέκτας
τοὺς ἐπ' Ἀντικλέους = Χ𐅅,
καὶ ἑτέρας ἐπὶ τῆς πέμ-
πτης Πρυτανείας
πρὸς τὴν Ἀρχὴν κατέ-
θηκεν Δίαιτος Φρεά[ρριος
τῆς τριήρους, ᾗ ὄνομα
Δελφὶς, Ἐπιγένο[υς] ἔργ[ον] — ΧΧΧ𐅅.
Παρὰ Κόνωνος Ἀναφλυ[στίου
τῆς τριήρους, ἧς ὡμο-
λόγησεν καινὴν ἀπο-
δώσειν, ᾗ ὄνομα Δημο-
κρατία, Χαιρεστράτο[υ
ἔργον· οὗτος κατέβαλε[ν
ἐπὶ τῆς δευτέρας Πρυ-
τανείας = ΧΧ𐅅 = τοῦτο
ἔχουσιν οἱ ἀποδέκται,
οἱ ἐπ' Ἀντικλέους· καὶ
ἑτέρας ἐπὶ τῆς πέμπτης
Πρυτανείας κατέβαλε
πρὸς τὴν Ἀρχὴν = Χ𐅅.
Παρὰ Προκλέους [τ]οῦ Πρω-
τοκλέους Πλωθειῶς
σκευῶν τριήρους κρε-
μαστῶν ἐντελῶν, πλὴν
ΗΗΗΗ = ὧν ἀπεδέξατο
Διόφαντος [Μ]υρρινού[σιος

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)
τετρήρεις δ' ἐμ πλῷ = Γ||.
Ἐμβόλους παρελάβομεν
παρὰ νεωρίων ἐπιμελη[τῶν] = ||
καὶ παρὰ Δημοστράτο[υ] Κυθηρ[ρίου] = |
[Οὗτοι ἐπράθησαν ἐπ' Ἀντικλέους Ἄρχ[οντος]
καὶ ἀπελάβομεν ἐμβό-
λους· παρὰ Κόνωνος
Ἀναφλυ[στίου] : ἀπὸ τῆς Εὐχά-
ριδος, Ἀλεξιμάχου ἔργ[ον] : |
παρὰ Θρασυκλέους Ἐλευ[σινίου
ἀπὸ τῆς Δικαιοσύνης,
Χαιρίωνος ἔργον = |
καὶ παρέδομεν ἐν νε-
ωρίῳ ἐμβόλους : ||.
Οἵ δε τῶν τριηράρχων
ὀφείλουσιν τοὺς ἐμβόλου[ς
τῶν τὰς καινὰς ὁμολο-
γησάντων ἐν τῷ Δικα-
στηρίῳ : Καλλίας
Ἅβρωνος Βατῆθεν
ἀπὸ τῆς Στρατηγίδος,
Ἀλεξιμάχου ἔργον : |
Νικήρατος Νικίου
Κυδαντί[δης] = ἀπὸ τῆς Συμ-
μαχίας, Ἀγνοδήμο[υ] ἔργον : |
Δίαιτος Δίωνος Φρεάρρ[ιος
ἀπὸ τῆς Δελφίδος, Ἐπιγένους ἔργ(ον.
Κόνων Ἀνάφλ(ύστιος) : ἀπὸ τῆς Δημοκρατίας.
Οἵ δε ὀφείλουσιν ἐμβόλους
τῶν σκηψαμένων κατὰ
χειμῶνα
Φανόστρατος Γαργήττι(ος
ἀπὸ τῆς Ἡγεμόνης, Ναυ-
σι)νίκου ἔργον = |·
Μ)ειδίου Ἀναγυρασίου
κ)ληρονόμος ἀπὸ τῆς
Ἀκτίδος, Λυσικλέο(υς) ἔργ(ον) = |
O
Σωστράτου Λαμπτρέως
κληρονόμοι καὶ συν-
τριήραρχοι ἀπὸ τῆς
Σαλαμινίας, Ἀρχενη-
δου ἔργον = |.
Μένων Πυθοδώρου Ἀχαρ(νεὺς
καὶ συντριήραρχοι.
Ἀπὸ τῆς Ἡγησιπόλιδος,
Χαιρίωνος ἔργον = |.

Οἵ δε τῶν τριηράρχων,
ὧν ἐδίπλωσεν ἡ Βουλὴ
ἡ ἐπὶ Χρέμητος Ἄρχοντ(ος
τὴν τριήρην, ἣν εἶχεν
ἕκαστος αὐτῶν ἀργύρι-
ον κατέβαλον ἀποδέκτα(ις
τοῖς ἐπὶ Χρέμητος Ἄρχοντο(ς,

(Συνέχεια τῆς πέμπτης στήλης.)
Φίλων Μελι(τεὺς) = ἀπὸ (τῆς
Ἀνθηρᾶς, (Ἀ)ρχ(ενηΐδου ἔργον.
Ὅσοι τῶν τριηράρχω(ν γεγρ-
αμμένοι εἰσὶν ἔ(χον-
τ)ες εἰς πλοῦν (ἐντελῆ
σκεύη κρεμ(αστὰ
ἢ ξύλινα.
Ὅσοι μὲν κρεμαστὰ τ(ά δε
ἔχουσιν·
ὑποζώματα, ἱστίο(ν,
τοπεῖα, ὑποβλήμ(ατα,
καταβλήματα, π(αραρύ-
ματα λευκὰ, παραρύμα-
τα τρίχινα, σχοιν(ία
ὀκτωδάκτυλα : |||| : (ἑξ-
δάκτυλα : |||| : ἀγκύ(ρας · ·
Ὅσοι δὲ ξύλινα ἔχουσιν
ταρρὸν, πηδάλια, κλ(ιμα-
κίδας, ἱστὸν, κεραίας,
κοντούς.
Ὅσοι τῶν τριηράρ(χων
γεγραμμένοι εἰσ(ὶν ἔ-
χοντες εἰς πλοῦ(ν
σκεύη τετρήρων
ξύλινα ἢ κρεμαστά.
Ὅσοι μὲν ξύλινα τά(δε
ἔχουσιν· ταρρὸν, π(ηδά-
λια, κλιμακίδας,
ἱστὸν, κεραίας, κοντούς.
Ὅσοι δὲ κρεμαστὰ τά(δε
ἔχουσι(ν)· ὑποζώματα,
ἱστίον, παραρύματα
τρίχινα, παραρύμ(ατα
λευκὰ, καταβλήμ(ατα,
ἀγκύρας δύο, σχο(ινία
τριηριτικὰ ὀκτωδ(άκτυ-
λα : |||| : ἑξδάκτ(υλα · ·
| = Οἵ δε τῶν τριηρά(ρχων
τῶν ὁμολογησάν(των
ἐν τῷ Δικαστηρ(ίῳ και-
νὰς ἀποδώσειν τρ(ιήρ-
εις καὶ τοὺς ἐμβόλο(υς
ὀφείλουσιν τῇ πόλ(ει,
τὰς δὲ τριήρεις ἀπ(ο-
δεδώκασιν,
Δίφιλος (Φ)ειδί(ππ)ου (Πιθεὺς,
Κόνων Τιμοθέου . . . ·,
Κόνων Τιμοθέου Ἀν(αφλύστιος,
Φαίαξ Λεωδάμαν(τος
Ἀχαρ(νεύς.
Καὶ τά δε εἰ(σπε)πρα-
γμένα παρελάβομε(ν
σκευῶν, ὧν (ὤφ)ειλε
Δημόνικο(ς Μυρρινούσιος,
καὶ εἰσαχθεὶς (εἰς τὸ
Δικαστήριον (ὦφλ)ε
τὴν διπλασίαν, (κατε-
βλήθη ἐξ ἀπο(γραφῆς, ἧς

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

κατὰ ψή]φισμα Δήμου,
ὃ εἶπε Κη]φισοφῶν Χολαργ[εύς.
Τριακόντ]ορος αἰχμάλωτος
. . . . Εὐδίκου ἔργ[ον.
Τριήραρ]χος Δημοκλῆς
Κράτητ]ος Μελιτεύς,
καὶ συν]τριήραρχοι
Εὐθυκρ]άτης Χαρίου
Κυδαθ]η[ναιεύς] = σκεύη ἔχει
ξύλινα] ἐντελῆ· κρε-
μαστὰ] ὑποζώματα τρι-
ηρετικ]ὰ τῶν ἐγλυθέν-
των δύ]ο ἔλαβον κατὰ
ψήφισ]μα Δήμου, ὃ εἶπε[ν
Ἀγνω]νίδης Περγασῆθ[εν.
Ταύτη]ν τὴν τριακόν-
τορον] καὶ τὰ σκεύη πα-
ρέλα]βεν Μιλτιάδης
Λακιά]δης ὁ οἰκιστὴς
κατὰ ψ]ήφισμα Δήμου,
ὃ εἶπε Κ]ηφισοφῶν
Χολα]ργεύς.

Ψήφισ]μα καθ' ὃ παρέλαβε
Μιλτ]ιαδης τὰς τριή-
ρεις] καὶ τετρήρεις
καὶ τ]ὰς τριακοντόρους
καὶ τὰ] σκεύη.
Κηφισ]οφῶν Λυσιφῶντος
Χολα]ργεὺς εἶπεν, ἀγα-
θῇ τύ]χῃ τοῦ Δήμου τοῦ
Ἀθην]αίων ὅπως ἂν τὴν
ταχίσ]την πράττηται
τὰ δεδ]ογμένα τῷ Δήμῳ
περὶ] τῆς εἰς τὸν Ἀδρίαν
ἀποι]κίας, ἐψηφίσθαι τῷ
Δήμ]ῳ, τοὺς μὲν τῶν νε-
ωρί]ων ἐπιμελητὰς πα-
ραδο]ῦναι τοῖς τριηράρχ-
οις τ]ὰς ναῦς καὶ τὰ σκε[ύη
κατὰ τὰ] δεδογμένα τῷ Δή-
μῳ,] τοὺς δὲ τριηράρχους
τοὺς καθ)εστηκότας πα[ρ]α-
σκευάζει]ν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ-
ν ἔκπλου]ν τῷ Μουν[υ]χιῶνι
μηνὶ π]ρὸ τῆς δεκάτης
ἱσταμέ]νου καὶ παρέχειν
παρασ]κευασμένας εἰς
πλοῦν]· τὸν δὲ πρῶτον πα-
ρασκευά]σαντα στεφανωσά-
τω ὁ Δῆ]μος χρυσῷ στεφά-
νῳ ἀπ]ὸ : 𐅅 : δραχμῶν,
τὸν δὲ] δεύτερον ἀπὸ : ΗΗΗ
δραχμ]ῶν, τὸν δὲ τρίτον ἀ-
πὸ . . .] : καὶ ἀναγορευσά-
τω ὁ κή]ρυξ τῆς Βουλῆς Θα-
ργηλίων ἐν] τῷ ἀγῶνι τοὺς στε-
φάνους], τοὺς δὲ ἀποδέκτας

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

Ἐν νεωρίοις παρελάβομεν
τοπε[ῖ]α ἐπὶ ναῦς : ΗΗ𐅄ΔΔΔΙ,
πλὴν μηρυμάτων καλῳ-
δίων : ΙΙΙ : καὶ ἐν Ἀκροπόλει
τοπε[ῖ]α ἐπὶ ναῦς = Η =
Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
τοπε[ῖ]α ἐπὶ ναῦς = ΗΗ𐅄ΔΔΙΙΙ,
πλὴν μηρυμάτων καλῳ-
δίων : ΙΙΙ : καὶ ἐν Ἀκροπό-
λει τοπε[ῖ]α ἐπὶ ναῦς : Η.
Ἐν νεωρίοις παρελάβομεν
παραρύματα τρίχινα
ἐπὶ ναῦς : ΗΗ𐅄Π . .
καὶ ἐν Ἀκροπόλει παρα-
ρύματα τρίχινα ἐπὶ ναῦς : Η.
Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
παραρύματα τρίχινα
ἐπὶ ναῦς = ΗΗΔΔΔΔΠΙ
καὶ ἐν Ἀκροπόλει παραρύ-
ματα τρίχινα ἐπὶ ναῦς : Η :
Ἐν νεωρίοις παρελάβομεν
παραρύματα λευκὰ ἐπὶ
ναῦς : ΗΗ𐅄ΔΔΔ = καὶ ἐν Ἀ-
κροπόλει παραρύματα
λευκὰ ἐπὶ ναῦς : Η.
Ἐν νεωρίεις παρέδομεν
παραρύματα λευκὰ ἐπὶ
ναῦς : ΗΗ𐅄ΔΔΓ : καὶ ἐν Ἀ-
κροπόλει παραρύματα
λευκὰ ἐπὶ ναῦς = Η.
Ἐν νεωρίοις παρελάβομεν
καταβλήματα ἐπὶ ναῦς
Η𐅄ΠΙΙ : καὶ ἐν Ἀκροπόλει
καταβλήματα ἐπὶ ναῦς : Η.
Ἐν νεωρίοις παρέδομεν
καταβλήματα ἐπὶ ναῦς
ΗΔΔΔΔ : καὶ ἐν Ἀκρο-
πόλει καταβλήματα
ἐπὶ ναῦς : Η.
Ἐν] νεωρίο[ις παρελάβομεν
ὑποβλήματα [ἐπὶ ναῦς . . . .
ταῦτα ἐπράθη κατὰ
ψήφισμα Βουλῆς.
Καὶ ἐν Ἀκροπόλει ὑποβλή-
ματα ἐπὶ ναῦς : [Η] : καὶ πα-
ρελάβομεν ἐν Ἀκροπόλει
ὑποβλήματα ἐπὶ ναῦς : Η.
Ἐν νεωρίοις παρελάβομεν
σχοινία ἐπὶ ναῦς : ΗΔΔΔΙ
καὶ ὀκτωδάκτυλον : Ι
καὶ ἑξδάκτυλα ἐπὶ ναῦς :
ΠΙΙΙΙ : καὶ ἑξδάκτυλα : ΙΙ.
Τούτων τὰ σαπρὰ ἐπράθη
σχοινία ὀκτωδάκτυλα
ἐπὶ ναῦς : ΔΔΠ : καὶ σχοινία : ΙΙΙ,
καὶ ἀντὶ τούτων ἕτερα
ἐπριάμεθα ὀκτωδάκτυλα
ἐπὶ ναῦς : ΔΔΠ :

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

ἀπὸ τῆς Φα[ί]δρας, Χαιρεστράτου ἔργον· ἀπελάβομεν = ΧΗΗΔ.

Παρὰ Διοτίμου Εὐωνυμέ[ως] κληρονόμου, Ὀλυμπιοδώρου Εὐωνυμέως ἀπελάβομεν τῶν σκευῶν τῶ[ν] κρεμαστῶν τοῦ δ]ιαγράμματος = Χ𐅅 ἀπὸ τῆς τετρήρους Ἀνύ[σ]εως, Ἀντιδώρου ἔργον.

Παρ' Ἡγήμονος Λαμπτρέ[ως] καὶ συντριηράρχ[ων] σκευῶν κρεμαστῶν τετρήρους, πλὴν σχοινίων· σχοινίων δὲ τριηριτικῶν ἀπελάβομεν ΧΧΧΧ𐅅ΗΗΗΗΔΠ⊢ΙΙΙ ἀπὸ τῆς τετρήρους Ἱκανῆς, Ἐπιγένους ἔργον.

Παρὰ Φιλοκώμου Παιανι[ῶς] σκευῶν τετρήρους ξυλίνων ἐντελῶν, κρεμαστῶν ἐντελῶν, ἃ εἶχε[ν] ἐμ πλῷ Εὐθυκράτης Κυδαθη[ναιεύς]: ἀπελάβομεν: ΤΗΠΙΙΙ, ἀπὸ τῆς τετρήρους Ἀκτί[δ]ος, Ἐπιγένους ἔργον.

Παρὰ Φορμίωνος Πειραι[ῶς] κληρονόμο[υ], Ἀρχίππο[υ] Πειραι[ῶς] = καὶ συντριηράρχ[ων] σκευῶν τετρήρους ξυλίνων ἐντελῶν, κρεμαστῶν ἐντελῶν, ἀπελάβομεν τοῦ διαγράμματος: Τ = ἀπὸ τῆς τετρήρους Ὁμονοίας, Ἀρχένεω ἔργον.

Παρὰ Φιλιππίδου τοῦ Φιλομή]λου Παιανιῶς καὶ συντριηράρχων σκευῶν τετρήρους ξυλίνων ἐντελῶν, κρεμαστῶν ἐντελῶν, ἀπελάβομεν τοῦ διαγράμματος ΧΧΧΧ = ἀπὸ τῆς τετρήρους Εὐχάριδος, Ἀρχένεω ἔργον.

Πα[ρ]ὰ Κόνωνος Ἀναφλυ[στίου] σκευῶν τριήρους ξυλίνων ἐντελῶν, κρεμαστῶν ἐντελῶν, ἀπελάβομεν: ΧΧΗ𐅄ΔΠ⊢⊢⊢⊢ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς, Σμικρίωνος ἔργον.

Παρὰ Κηφισοδότου Συβρίδου, καὶ συντριηράρχ[ων

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

καὶ ὑπελογίσαντο ἐξ ὧν ἐπέδοσαν εἰς τὰ σιτωνικά, κατὰ ψήφισμα Δήμου, ὃ Δημάδης Δημέου Παια(νιεὺς) εἶπε.

Ἐπὶ Πυθοδήλου Ἄρχοντος τῶν μετὰ Δεινοκράτους τριήραρχος Κόνων Τιμοθέου Ἀναφλύστιος.

Τριήρης Πασινίκη, Ἀρχενίκου ἔργον· ταύ(της κατέβαλεν τὸ ἁπλοῦν 𐅆: ἀποδέκταις τοῖς ἐπὶ Χρέμητος Ἄρχοντος καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιδεδομένου, Κόνων Τιμοθέου Ἀναφλύ(στιος εἰς τὰ σιτωνικὰ ὑπεγράψατο, κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Δήμου = Χ = καὶ ὑπὲρ Πάνθηρος τοῦ Δημονίκου Λακιάδου τοῦ εἰς τὰ σιτωνικά: ΧΧΧ = καὶ ὑπὲρ Μείδωνος Σαμίου ἐμ Πειρα(ι)εῖ οἰκοῦντος: Χ.

Ἐπὶ Πυθοδήλου Ἄρχοντ(ος τῶν μετὰ Δεινοκράτους. Τριήραρ(χος): Κόνων Τιμοθέου Ἀναφλύ(στιος): καὶ συντριήραρχος Φιλομήλου Παια(νιῶς κληρονόμος Φιλιππίδης Φιλομήλου Παιανιεύς.

Τριήρης Χάρις, Ἀρχένεω ἔργον· ταύτης κατέβαλε Κόνων Ἀναφλύ(στιος) = τὸ ἁπλοῦν τὸ καθ' αὑτὸν = ΧΧ𐅅 = ἀποδέκταις τοῖς ἐπὶ Χρέμητος Ἄρχοντος καὶ τοῦ ἐπιδεδομένου εἰς τὰ σιτωνικά, κατὰ τὸ τοῦ Δήμου ψήφισμα, παρὰ Νεοπτολ(έμου τοῦ Ἀντικλέους Μελιτέως ΧΧ𐅅: κ(α)ὶ Φιλιππίδης Φιλ(ο)μήλου Παιανι(εὺς) = κατέβαλ(ε τοῦ ἁπλοῦ τοῦ καθ' αὑτὸν ΧΧ𐅅 = ἀποδέκταις τοῖς ἐπὶ Χρέμητος Ἄρχοντ(ος, καὶ ἐκ τοῦ σιτωνικοῦ τοῦ αὐτῷ ἐπιδεδομένου ὑπελογίσατο, κατὰ ψήφισμα τοῦ Δήμου = ΧΧ𐅅.

Ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος τῶμ μετὰ Διοτίμου τριήραρχοι Εὔβοιος Κρατιστόλεω Ἀναγυ(ράσιος, Κόνων Τιμοθέου Ἀναφλ(ύστιος, Ὀνήτωρ Ὀνήτορος Μελιτ(εύς, Φαίαξ Λεωδάμαντος Ἀχαρνεύς. Τριήρης Δηλιάς, Τιμοκλέους ἔργ(ον·

(Συνέχεια τῆς πέμπτης στήλης.)

ἀπέγραψεν (Θεόδοτος ἐγ Μυῤῥινού(ττ)ης (ΗΗΔ, τοῦτο κατεβλήθη (ἀποδέκταις τοῖς ἐφ' (Ἡγήμονος Ἄρχοντος.

Καὶ τά δε εἰσπεπρ(αγμένα παρελάβομεν (σκευῶν, ὧν ὤφει(λε) Δ(η)μ(όνικος Μυῤῥι(νούσιος): καὶ εἰσαχθ(εὶς εἰς τὸ Δικαστήριον (ὦφλε τὴν διπλασίαν, κατεβλήθη ἐξ ἀπογραφῆς, ἧς (ἀπέγραψε Θεόδοτος ἐγ (Μυῤῥινούττ(ης)=ΗΗΔ= τοῦτο κ(ατεβλήθη ἀποδέκταις τ(οῖς ἐπὶ Χρέμητος Ἄρχο(ντος.

Τά δε εἰσπράξ(αμεν σκευῶν, ὧν ὤφειλε Δημό(νικος Μυῤῥι(νούσιος): καὶ εἰσαχθ(εὶς εἰς τὸ Δικαστ(ήριον ὦφλε τὴν διπλασί(αν, κατεβλήθη ἐξ ἀπογραφῆς, ἧς ἀπέγραψε Θεόδοτος (ἐγ Μυῤῥινούττ(ης): ΗΗΔ: τοῦτο (κατεβλήθη ἀποδέκ(ταις τοῖς ἐπὶ Ἀντικλέους (Ἄρχοντος.

Τά δε ἐπράθ(η ἐκ τῶν νεωρίων, (ὧν παρελάβομεν (κατὰ ψήφισμα Βουλῆς, σχοιν(ία ὀ)κτωδάκτυ(λα ἐπὶ ναῦς: ΔΔΠ: (καὶ σχοινίον τιμὴ . . . . καὶ ὑποβλήμα(τα ἐπὶ ναῦς: ΔΙ: καὶ καταβλήματα ἐπὶ (ναῦς καὶ κωπεῖς τι(μὴ 𐅅ΔΔΔΔΠ: ἔ(μβολοι τ(έ)τ(τα)ρες σταθ(μὸν ΤΤΤ: μναῖ . . . ΔΠ . . . τιμή: 𐅅ΔΔ . . . (καὶ ὧν οὐ παρελάβομεν ἀ(σ)κοὶ τιμή: Η . . . . στρόφ(οι καὶ στυπεῖον: τιμή: ΗΗ(Η𐅄ΔΔΔ ⊢⊢(ΙΙΙ): κωπεῖς . . . τιμή: ΔΔ⊢ΙΙΙ (σίδηρος ἐκ τοῦ τρι(βόλου τιμή: ΗΗΔ . . . . ἰκριωτῆρες (τιμὴ 𐅄ΔΔΔΠ⊢⊢⊢.

Κεφάλαιον τού(των ΧΧ𐅅Η𐅄ΔΔΠ⊢⊢[⊢ τοῦτο κατε[β]λήθη ἀποδέκταις τοῖς (ἐπ' Ἀντικλέους Ἄρχ(οντος.

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

δοῦνα]ι τὸ ἀργύριον τὸ εἰς τοὺ]ς στεφάνους ὅπως ἂν ᾖ] φανερὰ ἡ φιλοτιμία πρὸ]ς τὸν Δῆμον τοῖς τριηρά]ρχοις· ὅπως δ' ἂν κ]αὶ αἱ σκήψεις εἰσαχθῶσι, τοὺ]ς θεσμοθέτας παραπλ]ηρῶσαι Δικαστήρια εἰς ἕν]α καὶ διακοσίους τῷ στ]ρατηγῷ τῷ ἐπὶ τὰς συμμ]ορίας ᾑρημένῳ, ἐν τῷ Μ]ουν[υ]χιῶνι μηνὶ τῇ δευτ]έρᾳ ἱσταμένου καὶ τῇ π]έμπτῃ ἱσταμένου, τὸν δ]ὲ μισθὸν διδόναι τοῖς Δικαστηρίοις τοὺς ταμία]ς τῶν τῆς Θεοῦ κατὰ τὸν νό]μον· ὅπως δ' ἂν ὑπάρχ[ῃ] τῷ] Δήμῳ εἰς τὸν ἅπαντα χρ]όνον ἐμπόρια οἰκεῖα καὶ σιτ]οπόμπια καὶ ναυστάθμο[υ οἰκ]είου κατασκευασθέντο]ς ὑπάρχει φυλακὴ ἐπὶ Τυρ[ρηνούς, καὶ Μιλτιάδης] ὁ οἰκιστὴς καὶ οἱ ἔποικοι ἔχ]ωσιν χρῆσθαι οἰκείῳ καὶ Ἀτ]τικῷ καὶ τῶν Ἑλλήνων κ]αὶ Βαρβάρων οἱ πλέοντες εἰ]ς τὴν θάλατταν μετ' ἀσφαλείας ε]ἰσπλέωσιν εἰς αὐτὴν, πλησίο]ν τὸ Ἀθηναίων φρούριον ἔχον]τες καὶ τ' ἄλλ[α . . . . . εἰδό]τες ὅτι . . . .

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

καὶ ὀκτωδάκτυλα : |||.

Ἐν νεωρίοις παρέδομεν σχοινία ἐπὶ ναῦς : ΗΔΔ||| καὶ ὀκτωδάκτυλον : | καὶ ἐγδάκτυλα ἐπὶ ναῦς : Π|||| καὶ ἐγδάκτυλα : ||.

Ἐν νεωρίοις παρελάβομεν ἀγκύρας ἐπὶ ναῦς : ΗΗΗΔΔΔ.

Ἐν νεωρίοις παρέδομεν ἀγκύρας ἐπὶ ναῦς : ΗΗΗΔΔΔ.

Τετρήρων σκεύη κρεμαστὰ παρελάβομεν καὶ ἀπελάβομεν ἐν νεωρίοις· ὑ]ποζώματα ἐπὶ τετρήρεις = ΔΠ| ἱστία ἐπὶ τετρήρεις : Δ||| παραρύματα λευκὰ ἐπὶ τετρήρεις = Δ||| παραρύματα τρίχινα ἐπὶ τετρήρεις = Δ||| = καταβλήματα ἐπὶ τετρήρεις : Δ||| τοπεῖα ἐπὶ τετρήρεις : ΔΠ| ἑκάστης καλῳδίων μηρύματα : ΔΠ||| = ἱμάντας δύο, ἀγκοίναν διπλῆν, πόδας δύο, ὑπέ[ρ]ας δύο, χαλινὸν, ἀγκύρας ἐπὶ τετρήρεις = Δ||| = σχοινία ἐπὶ τετρήρεις = Δ.

Καὶ παρὰ ταμίου κρεμαστῶν Ἀντισθένους . . . . . Φαληρ[έως καὶ νεωρίων ἐπιμελ[ητ]ῶν τῶν ἐπ' Ἀντικλέου[ς[Ἄρχον[τος ἀπελάβομεν ὑπ[ο]ζώματα ἐπὶ τετρή[ρεις] = ἱστία . . . . Δ = παραρύματα ἐπὶ τετρή[ρεις] = ἀγκύρας σ]χ[οιν]ία . . . . Η

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)
σκευῶν τριήρους ξυλίνων
ἐντελῶν, κρεμαστῶν ἐντελ[ῶν·
οὗτος κατέθηκεν ἀποδέ-
κταις τοῖς ἐπ' Ἀντικλέους
Χ𐅄ΔΔΔ𐅂𐅂𐅂𐅂ΙΙΙ = καὶ πρὸς
τὴν Ἀρχὴν κατέθηκε
Χ𐅄ΔΔΔ𐅂𐅂𐅂𐅂 = ἀπὸ τῆς
Ἥβης, Ἀριστοκράτους ἔργ[ον.
Παρὰ Νεοπτολέμου Δεκελέ[ως
ταῤῥοῦ τετρηριτικοῦ
ἀπελάβομεν : 𐅅Η𐅄ΔΠ,
ὃν ἔλαβεν ἐπὶ τὴν Σειρῆνα,
Ἀριστοκράτους ἔργον.
Παρὰ Λυσανίου Σουνιέ[ως
σκευῶν τετρήρους κρε-
μαστῶν ἐντελῶν, τῶν
ξυλίνων ἱστοῦ ἀπελάβομεν
𐅆Η𐅄ΙΙΙ : ἃ ἔλαβεν ἐ-
πὶ τὴν Σάλπιγγα, Δημο-
τέλους ἔργον· καὶ ταῤῥο[ῦ
ἀργοῦ, ὃν οὐκ ἀνεγέγρα-
πτο ἔχων, ὃν εἶχεν ὧν
Δημάδης εἰσεπρίετο
ἀπελάβομεν : ΗΗΗΗΔΠ.
Παρὰ Χαρίου [Κ]υδαθη[αιῶς] καὶ συντρι[ηράρχου
Κόνωνος [Ἀ]ναφλυ[στίου] σκευῶν τετρήρου[ς
κρεμ[α]στῶν ἐντε[λῶν] : τῶν ξυλίνων
ταῤῥοῦ, πηδαλίων, κλιμακίδων,
ἱσ]τοῦ, κεραιῶν ἀπελάβ[ομεν] : ΤΔΔΔΔΙΙΙΙ,
ἀπὸ τῆς τετρήρου[ς] Κρατούσης,
Σμικρίωνος ἔργον.

Παρὰ Ναυσικλέους Ὀῆθεν
κληρονόμου Κλεάρχου
Αἰγιλιῶς σκευῶν τριήρους
ξυλίνων ἐντελῶν, κρε-
μαστῶν ἐντελῶν, ἱστίου
τῶν λεπτῶν, ἀπελάβομεν
. . ΗΗ𐅄ΔΔΔΔΠ𐅂𐅂𐅂𐅂 = ἀπὸ
τῆς Δη]μοκρατίας, [Χα-
ιρεστ]ράτου ἔργον.
Παρὰ Φαΰλλ]ου Πιθέ[ως] = καὶ
συντριηράρχου Λυσικλείδ]ου Γαρ]γηττίο[υ
σκευῶν τριήρους] κρεμα[στῶν ἐντελῶν

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)
ταύτης κατέβαλεν τὸ
ἁπλοῦν = 𐅄 = ἀποδέκταις
τοῖς ἐπὶ Χρέμητος Ἄρχον(τος,
καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιδεδομέ-
νου εἰς τὰ σιτωνικὰ κα-
τὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Δήμο(υ,
παρ' Ἀῤῥενείδου καὶ Χα-
ρικλέους Παιανι(ῶς) = ΧΧΗΗ·
καὶ ὑπὲρ Μενελάου τοῦ
Μενελόχου Μυῤῥινο(υσίου
Χ : καὶ ὑπὲρ Ξενο(κλέους
τοῦ Ξείνιδος Σφητ(τίου
𐅅ΗΗΗΗ𐅄 : καὶ ὑπὲρ (Ἱέ-
ρωνος τοῦ Χαρίου Π(αλληνέως
ΗΗ𐅄 : καὶ παρὰ Νε(οπο-
λέμου Μελιτέ(ως.

Ἐπὶ Νικομάχου Ἄρχοντ(ος
τῶν μετὰ Χάρητος διά-
δοχος Λυσικλεῖ Ἀθμονε(ῖ,
Φαίαξ Λε[ω]δάμαντος Ἀχαρ(νεύς
Τριήρης Ἱππηγὸς, Λυσι-
στράτου ἔργον· ταύτης
κατέβαλε Φαίαξ τὸ ἁ-
πλοῦν = 𐅆𐅅 = ἀποδέκταις
τοῖς ἐπὶ Χρέμητος Ἄρχον(τος,
τὸ δὲ διπλοῦν ὑπεγράψατο
εἰς τὰ σιτωνικὰ τὰ ἐπι-
δόσιμα, κατὰ τὸ ψήφι-
σμα τοῦ Δήμου, παρὰ
μὲν Πύθωνος τοῦ Πυθο-
κλέους Σουνι(ῶς) = ΧΧ = παρὰ
δὲ Ξενοκλέους τοῦ Ξεί-
νιδος Σφηττίου : ΧΧΧ𐅅 . .
Ἐπὶ Θεοφράστου Ἄρχοντ(ος
τῶν μετὰ Φωκίωνος κα(ὶ
Κηφισοφῶντος πλευσ(α-
σῶν ἐπιδόσιμος τρ(ι-
ήρης Ἀνδρεία, Ἀλκαί(ου
ἔργον· τριήραρχος
Ὑπερείδης Γλαυκ(ίππου
Κολλυτεὺς κατέ(βαλε
τὸ ἁπλοῦν = 𐅆 = (ἀποδέ-
κταις τοῖς ἐπὶ (Χρέμη-
τος Ἄρχοντος, (τὸ δὲ δι-
πλοῦν ὑπεγ(ράψατο εἰς τὰ
σιτωνικὰ (τὰ ἐπιδόσιμα.

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Βοικχίου (ὑπ' ἀριθ. 14) ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Κ. Λ. Ῥόσς, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον τοῦ Ῥόσς μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, δὲν παρετήρουν διαφορὰν τινὰ καὶ ἔλλειψιν ὁλοκλήρων γραμμῶν.

Εἰς τὴν πρώτην στήλην.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΛΛΑ ΙΥ = (ἤτοι δόκιμα ζυγά), ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥόσς.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν γράφονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΟΧΟΙΔΑΣ, ἃ φαίνονται κάλλιστα εἰς τὸν λίθον, εἰς τὸν πίνακα τοῦ Βοικχίου ἔγραψαν ΟΧΟΙΛΑΣ, ταῦτα ἀνεπλήρωσεν ὁ Βοίκχιος εἰς Ἐρ]οιάδας· ἴσως εἶναι ὄνομα ἑτέρου Δήμου ἀγνώστου εἰσέτι εἰς ἡμᾶς.

Εἰς τὴν 17 γραμμὴν ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἔγραψε πρότερον, ὡς φαίνεται εἰς τὸν λίθον, ΠΑΡΕΔΩΚΕΝ, ὅπερ ἐδιορθώθη μετὰ ταῦτα εἰς ΠΑΡΕΛΑΒΕΝ, καὶ ἡ διόρθωσις φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου.

Εἰς τὴν 48 γραμμὴν τὸ τοπικὸν γράφεται ἐπὶ τοῦ λίθου ΚΟΠΡΕΟΣ ἀντὶ ΚΟΠΡΕΙΟΣ, ἴσως τοῦτο εἶναι λάθος τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων, ὅστις καὶ ἀλλαχοῦ ἐλανθάσθη, ὡς θέλομεν ἰδεῖ, ἢ ἴσως τὸ Ε ἐνταῦθα ΚοπρΈος ἀναπληροῖ τὴν ΕΙ, ὡς εὑρίσκομεν τοῦτο καὶ εἰς τὴν λέξιν *χαλεὸν* ἀντὶ *χαλειόν*.

Αἱ γραμμαὶ 50—62 εἰς τοὺς πίνακας σημειοῦνται ἐσφαλμένως ἑπτὰ γραμμάτων ἔσωθεν τῆς στήλης, εἰς δὲ τὸν λίθον ὅλαι αὗται αἱ γραμμαὶ ἄρχονται ἀπὸ τὴν αὐτὴν γραμμήν, ἀφ' ἧς ἄρχονται ὅλαι αἱ ἀνωτέρω τῆς 50 γραμμῆς σειραί.

Εἰς τὴν 70 γραμμὴν [Βοικχ. 71) ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἔγραψεν ἐσφαλμένως ἐπὶ τοῦ λίθου ΤΡΙΗΡΙΤΙΤΩΝ ἀντὶ ΤΡΙΗΡΙΤΙΚΩΝ.

Εἰς τὴν 73 γραμμὴν (Βοικχ. 74) εἰς τοὺς πίνακας γράφει ΔΗΣΟΟΙΚΙΣΤΗΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως γεγραμμένον ΔΗΣ ΛΟΟΙΚΙΣΤΗΣ.

Πρὸ τῆς ἀρχῆς τῆς 83 γραμμῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΜΑ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Βοικχίου.

Εἰς τὴν 87 γραμμὴν (Βοικχ. 88) ὁ Ῥόσς γράφει . . . Σ ΛΑΚΙΑΔΗΣ ΙΟΟΙΚΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω . . . Σ ΛΑΚΙΑΔΗΣ = Ο ΟΙΚΙ.

Εἰς τὴν 94 γραμμὴν (Βοικχ. 98) πρὸ τοῦ Π φαίνεται εἰς τὸν λίθον ὁ δεξιὸς βραχίων τοῦ ἑτέρου Π.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 99 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Ω, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Ὁμοίως δὲν ἐσημειώθησαν καὶ τὰ γράμματα Τ · ΩΝ, ἃ φαίνονται εἰς τὸ ἄκρον τῆς 100 γραμμῆς ἐπὶ τοῦ λίθου.

Ὁμοίως εἰς τὴν 101 γραμμὴν δὲν ἐσημειώθησαν τὰ γράμματα ΛΑ, ἃ φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου.

Εἰς τὴν 102 γραμμὴν δὲν ἐσημειώθη τὸ Α (κατὰ ψήφισμΑ), ὃ φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου.

Εἰς τὴν 104 γραμμὴν δὲν ἐσημειώθη τὸ Α (ἔ]ργΑ) ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 125 γραμμὴν ὁ ἐγχαράκτης ἔγραψεν ἐσφαλμένως ΟΙΚΙΣΤΕΙ ἀντὶ ΟΙΚΙΣΤΗΣ.

Τὴν 142 γραμμὴν (Βοικχ. 146) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΗΓ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΗΣ.

Τὴν 161 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΔΕΙΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΔΗΙΣ (Λακιά]ΔΗΙΣ ὁ οἰκιστής).

Εἰς τὴν 186 γραμμὴν (Βοικχ. 191) ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἔγραψε ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΙ, διὰ τοῦ Ι γράφων τὴν προπαραλήγουσαν ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τοῦ Υ. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην, τὴν διὰ τοῦ Ι ἀντὶ τοῦ Υ, εὑρίσκομεν καὶ εἰς τὴν 58 γραμμὴν τῆς πέμπτης στήλης τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ΜΟΥΝΙΧΙΑΣΙΝ ἀντὶ ΜΟΥΝΥΧΙΑΣΙΝ, καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς 786 ΑΝΙΠΟΔΙΚΟΣ ἀντὶ ΑΝΥΠΟΔΙΚΟΣ, 3123 ΑΝΑΓΙΡΑΣΙΟΣ ἀντὶ ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣ, 1410 ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΙ ἀντὶ ΜΟΥΝΥΧΙΩΝΙ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἂν ἤκουε τὸ Υ προφερόμενον ὡς τὸ τῶν Γάλλων καὶ Γερμανῶν U δὲν ἤθελε γράφει τοῦτο διὰ τοῦ Ι, ἀκούων δὲ τοῦτο προφερόμενον ὁμοφώνως τῷ Ι ἔγραψεν αὐτὸ τῷ Ι.

Τὴν 205 γραμμὴν (Βοιχ. 210) ὁ Κ. Ῥὸσς γράφει οὕτως ΑΙ ΣΚΗΨΕΙΣ ΑΧΘΩΣΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΙ ΣΚΗΨΕΙΣ ΕΙΣΑΧΘΩΣΙ.

Εἰς τὴν δευτέραν στήλην.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων γράφει ΠΟΗΣΕΙ ἀντὶ ΠΟΙΗΣΕΙ. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην μεταχειριζομένην κατὰ τὴν 94 Ὀλυμπιάδα εὑρίσκομεν ἐν ἐπιγραφῇ τῶν ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Ἀδριανοῦ ἀρχαιολογικῇ συλλογῇ «πολίτην ἐποήσαντο.»

Τὴν 3 γραμμὴν ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων γράψας ἐσφαλμένως ΑΡΧΩΝ ΗΔΙΩΤΗΣ παρέλειψε τὸ Ι, ἢ [ἰ]διώτης.

Τὴν δοτικὴν τοῦ θηλυκοῦ ὀνόματος «τῇ Βουλῇ» ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων τὸ μὲν ἄρθρον ἔγραψεν ὀρθῶς ΤΗΙ, τὸ δὲ ὄνομα ἀντὶ τῆς ΗΙ τῇ ΕΙ γράφει ΤΗΙ ΒΟΥΛΕΙ ἀντὶ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ.

Εἰς τὴν 35 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου γέγραπται ΨΗΦΙΙΕΣΘΑΙ καὶ οὐχὶ ΨΗΦΙΣΕΣΘΑΙ, ὡς εἰς τὸν πίνακα.

Τὴν 45 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΔΙΚΙΑΑΙΥΞ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΔΟΚΙΛΑ ΙΥ =, ἤτοι δόκιμα ζυ[γὰ], ὡς ηὕρομεν τοῦτο καὶ εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς πρώτης στήλης.

Τὴν 50 καὶ 51 γραμμὴν ὁ Ῥὸσς διαχωρίζει ἀφίνων μεταξὺ αὐτῶν κενὸν μιᾶς γραμμῆς, εἰς δὲ τὸν λίθον τὸ κενὸν τοῦτο δὲν ὑπάρχει, καὶ αἱ γραμμαὶ αὗται εἰσὶ πλησίον ἀλλήλαις.

Εἰς τὴν 92 γραμμὴν (Βοιχ. 93) ὁ πίναξ ἔχει τοὺς ἀριθμοὺς τούτους ΗΗΔΔΔ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν ἐγχαραγμένοι οὕτως ΗΗΡΔΔ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 105 γραμμῆς (Βοιχ. 106) φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΤΑ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Βοιχίου.

Ὁμοίως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 106 γραμμῆς (Βοιχ. 107) φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Π, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα τοῦ Βοιχίου.

Τὴν 108 γραμμὴν ὁ Ῥὸσς εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτω ΚΕΡΑΙΑ · ΕΠΙΤΕΤΡΗ:, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον οὕτω ΚΕΡΑΙΑ · ΕΠΙΤΕΤΡΗΡΗΙΣ = ΔΔΔΔ.

Τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 125 γραμμῆς (Βοιχ. 128) γράμμα φαίνεται εἰς τὸν λίθον Ο, καὶ οὐχὶ Σ.

Τὴν λέξιν *παραρύματα* εἰς τὴν 155, 158 γραμμὴν, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἐπιγραφῆς, ὅπου καὶ ἂν ἀναφέρηται τὸ ὄνομα τοῦτο, πανταχοῦ γέγραπται δι' ἑνὸς Ρ, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3122 προδημοσιευθεῖσαν ἐπιγραφὴν, ἐν ἑτέραις δὲ διὰ δύο εὕρηται, ὡς τὸ σύνηθες.

Εἰς τὴν 156 γραμμὴν (Βοιχ. 159) ὁ πίναξ ἔχει τοὺς ἀριθμοὺς τούτους ΗΗΡΔΠ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένοι ΗΗΡΠ, ἤτοι κατὰ μίαν δεκάδα ὀλιγώτερον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 161 γραμμῆς (Βοιχ. 164) ὑπάρχει εἷς ἀριθμὸς περισσότερος εἰς τὸν λίθον οὕτως ΗΗΔΔΔΔΠΙ, εἰς δὲ τὸν πίνακα εἰσὶ γεγραμμένοι οὗτοι ΗΗΔΔΔΔΠ, ἐλλείπει ἑπομένως ὁ τελευταῖος ἀριθμός.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 163 γραμμῆς (Βοιχ. 166) μετὰ τὸν ἀριθμὸν Η ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον δύω στιγμαὶ οὕτως = Η :, αἳ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Μεταξὺ τῶν γραμμῶν 182 καὶ 183 (Βοιχ. 185 καὶ 187) εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥὸσς ἀφίνεται κενὸν μιᾶς γραμμῆς, εἰς δὲ τὸν λίθον τὸ κενὸν τοῦτο δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' αἱ γραμμαὶ αὗται εἰσὶ πλησίον ἡ μία τῆς ἄλλης.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 192 γραμμῆς (Βοιχ. 196) ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον εἷς μοναδικὸς ἀριθμὸς περισσότερος οὕτως ΗΔΔΔΙ, ὃς δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Ὁμοίως εἰς τὴν 202 (Βοιχ. 206) ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τρεῖς ἀριθμοὶ οὕτως : ΙΙΙ καὶ οὐχὶ οὕτως : ΙΙ, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 226 γραμμὴν (Βοιχ. 230) ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἔγραψε λανθασμένως ΥΠΕΙΑΣ ἀντὶ ΥΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὴν 227 γραμμὴν (Βοικχ. 231) εἰς τὸν πίνακα γράφεται ΧΑΛΕΝΟΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΧΑΛΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν 236 γραμμὴν (Βοικχ. 240) ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα οὕτως ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Βοικχίου.

\=ΙΣΤΙΑ
Δ= ΠΑΡΑ[ρύματα
ἐπ]Ι Τ ΕΤΡΗ=Α
ΙΧΙΗΛ
ΗΙ

Εἰς τὴν τρίτην στήλην.

Εἰς τὴν 31 γραμμὴν ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἔγραψεν ἐσφαλμένως ΗΣ ΩΜΟΛΟΓΗΣΕΙΝ ἀντὶ ΗΣ ΩΜΟΛΟΓΗΣΕΝ.

Εἰς τὴν 43 γραμμὴν τὴν ὀνομαστικὴν πληθυντικὴν ΧΑΛΚΙΔΕΙΣ ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἔγραψεν ἐσφαλμένως τῇ Η ΧΑΛΚΙΔΗΣ ἀντὶ τῆς ΕΙ, ταὐτὸ ἐποιήσατο, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, καὶ εἰς τὴν 79 γραμμὴν (Βοικχ. 78) τῆς τετάρτης στήλης, καὶ τοῦτο πιθανῶς διὰ τὸ ὁμόφωνον κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς μετὰ τὴν ἐπὶ Εὐκλείδου γραμματικὴν τῆς Η καὶ ΕΙ.

Εἰς τὴν 51 γραμμὴν τὸ Μ τῆς λέξεως *κληρονόμοι* δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον, ἐσημειώθη δὲ εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 67 γραμμῆς εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Βοικχίου παρελείφθησαν τὰ γράμματα ΠΑ, ἃ φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς 68 γραμμῆς παρέλειψε τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου ΔΑΙΔΑΛΙΔΗΣ, οὗ φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα εἰς τὸν λίθον ΔΑΙΔΑ, γράψας οὕτω ΡΑ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥ Δ.

Εἰς τὴν 83 γραμμὴν ἔγραψεν οὕτω τοὺς ἀριθμοὺς ΗΗΠΔΔ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ΗΗ𐅄ΔΔ.

Τὴν 84 γραμμὴν ἔγραψεν εἰς τὸν πίνακα οὕτω ΤΑΥΤΑ ΤΑ . ΟΗΜΑΤΑ ΕΛΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον οὕτω ΤΑΥΤΑ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΕΛΑ[ϐον.

Εἰς τὴν 98 γραμμὴν ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων τὴν παραλήγουσαν τοῦ ΗΜΙΣΥ ἔγραψε διὰ τοῦ Υ ΥΜΥΣΥ ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τοῦ Ι.

Εἰς τὴν 110 γραμμὴν εἰς τὴν γενικὴν τοῦ ὀνόματος ΑΡΧΕΝΙΚΟΥ δὲν ὑπάρχει τὸ Υ ἐπὶ τοῦ λίθου, ἤτοι γέγραπται ΑΡΧΕΝΙΚΟ, εἰς δὲ τὸν πίνακα ἐπρόσθεσε τὸ Υ.

Εἰς τὴν 120 γραμμὴν φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἡ πρόθεσις ΕΠΙ, ἤτοι τὰ δύο γράμματα ΠΙ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Τὴν 125 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ουτω ΔΕΛΦΙΣ ΕΠΙΓΕΝΟ ΕΡΓ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένη ΔΕΛΦΙΣ ΕΠΙΓΕΝΟ . . ΕΡΓ=ΧΧΧ𐅄· οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι, οἵτινες παρελείφθησαν εἰς τοὺς πίνακας, φαίνονται δὲ κάλλιστα εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 130 γραμμῆς δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον τὸ Υ, ὅπερ ἐσημειώθη εἰς τοὺς πίνακας, ἤτοι γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟ καὶ οὐχὶ ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΥ.

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς 131 γραμμῆς γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου ΚΑΤΕΒΑΛΕ, καὶ οὐχὶ ὡς εἰς τὸν πίνακα ΚΑΤΕΒΑΛΕΝ.

Ἡ 145 γραμμὴ εἰς τὸν πίνακα σημειοῦται οὕτως ΑΠΟ ΤΗΣ ΦΑΝ . ΡΑΣ ΧΑΙΡΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΠΟ ΤΗΣ ΦΑ . ΔΡΑΣ ΧΑΙΡΕ[στράτου ἔργον.

Τὴν 206 γραμμὴν μέχρι τῆς 210 (Βοικχ. 207 μέχρι 209) εἰς τοὺς πίνακας γράφει οὕτω

ΧΡΔΔΔ⊢⊢⊢⊢ΙΙΙ ΑΠΟΤΗΣ
ΗΒΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΡΓ

εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμέναι καὶ φαίνονται κάλλιστα

ΧΡΔΔΔ⊢⊢⊢⊢ΙΙΙ=ΚΑΙ ΠΡΟΣ
ΤΗΝΑΡΧΗΝΚΑΤΕΘΗΚΕΝ
ΧΡΔΔΔ⊢⊢⊢⊢=ΑΠΟΤΗΣ
ΗΒΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΡΓ

ἤτοι ἐνταῦθα ὁ Κ. Ῥὸς παρέλειψε δύω ἥμισυ γραμμάς.

Τὴν 220 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράψας ΕΠΙ ΤΗΝ ΣΑΛΠΙΓΓΑ ΑΡΙ ἀναπληροῖ εἰς ΕΠΙ ΤΗΝ ΣΑΛΠΙΓΓΑ ΑΡΙ[στοτέλους ἔργον, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένη ΕΠΙ ΤΗΝ ΣΑΛΠΙΓΓΑ ΔΗΜΟ[τέλους ἔργον. Ὁ Δημοτέλης οὗτος ὁ Παιανιεὺς ἀναφέρεται εἰς τὰς περὶ νεωρίων ἐπιγραφάς, ὅτι κατεσκεύασε καὶ ἄλλας τριήρεις *τὴν Ἱερὰν* (ὅρα Seew. σελ. 423 καὶ 568), *τὴν Παραλίαν* (Seew. σελ. 424 καὶ 567), *τὴν Πρόπλουν* (Seew. 483). Ἀριστοτέλης δὲ δὲν ἀναφέρεται εἰς οὐδεμίαν τῶν νεωρίων ἐπιγραφήν, ὡς κατασκευαστὴς τριήρους τινός.

Εἰς τὴν τετάρτην στήλην.

Μεταξὺ τῶν γραμμῶν 51 καὶ 52 (Βοιχχ. 52 καὶ 53) δὲν ὑπάρχει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου ὡς ἀφέθη εἰς τὸν πίνακα, ἀλλ' αἱ γραμμαὶ αὗται εἰσὶ πλησίον ἡ μία τῆς ἄλλης.

Μετὰ τὴν 59 γραμμὴν (Βοιχχ. 60) ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον αἱ γραμμαὶ αὗται

ΤΕΤΡ – . ΑΜΑΛΕΑ ΑΡΙΣΤΟΚ αἳ δὲν ὑπάρχουσιν
ΗΣ ΤΡΙΗ = ΔΙΑΙΤΟΣ εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 66 γραμμὴν (Βοιχχ. 65) ἡ δοτικὴ τοῦ ἄρθρου ΗΙ γέγραπται διὰ τῆς ΕΙ ΣΥΝ ΕΙ ἀντὶ ΣΥΝ ΗΙ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 80 γραμμὴν (Βοιχχ. 79) ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ ΧΑΛΚΙΔΕΙΣ γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου τῇ Η (ΧΑΛΚΙΔΗΣ), ὡς καὶ εἰς τὴν 43 γραμμὴν τῆς τρίτης στήλης, περὶ ἧς ἀναφέραμεν.

Εἰς τὴν 81 γραμμὴν (Βοιχχ. 80) ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον τὸ Π (ΕΜ ΠΛΩΙ), ὃ παρελείφθη εἰς τοὺς πίνακας.

Εἰς τὴν 90 γραμμὴν ὑπάρχει εἷς μοναδικὸς ἀριθμὸς ἐπὶ τοῦ λίθου πλέον, ὃς δὲν ἐσημειώθη εἰς τοὺς πίνακας.

Τὰ γράμματα τῆς 95 γραμμῆς εἰσὶ μικρότερα τῶν ἄλλων γραμμῶν, ὥσπερ τὰ γράμματα τῶν γραμμῶν 117 καὶ 118.

Εἰς τὴν πέμπτην στήλην.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 8 γραμμῆς ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ΤΙ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς 11 γραμμῆς ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τὰ σημεῖα ταῦτα : Λ =, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 63 γραμμὴν (Βοιχχ. 79) ἡ λήγουσα τῆς δοτικῆς ΟΠΛΟΘΗΚΗΙ εἶναι γεγραμμένη εἰς τὸν λίθον τῇ ΕΙ (ΟΠΛΟΘΗΚΕΙ).

Μεταξὺ τῶν γραμμῶν 122 καὶ 123 (Βοιχχ. 138 καὶ 142) εἰς τὸν λίθον δὲν ὑπάρχει κενόν, ὡς ἀφέθη τοῦτο εἰς τὸν πίνακα μετὰ τῆς σημειώσεως *Leerer Raum.*

Εἰς τὴν 144 γραμμὴν (Βοιχχ. 163) μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ΗΗ εἰς τὸν λίθον ὁ τρίτος ἀριθμὸς ἀκριβῶς δὲν διακρίνεται, φαίνεται δὲ ὅτι πρότερον ἦν Η, εἶτα μετεποιήθη εἰς Δ, ὃ ἀμυδρῶς φαίνεται.

Εἰς τὴν 161 γραμμὴν (Βοιχχ. 183) φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΒΟΥΛ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς γραμμὰς αἱ στιγμαὶ εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὕτως = ἐγχαραγμέναι, ἀντὶ τοῦ οὕτως : ὡς εἰσὶν εἰς τοὺς πίνακας, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐφυλάχθη εἴς τινας γραμμὰς οὐδ' ἡ ἐπὶ τοῦ λίθου τάξις τῶν γραμμάτων.

Κ. Σ. Π.

(Πρωτη στήλη.)

. . . .
. . . πη]δάλια κλιμακί-
δα]ς παραστάτας,
ἱστὸμ μέγ(αν], κεραίας μεγ[άλας.
Ἐπὶ τ]ὴν Σῳζομένην
ὑποζ]ώματα, ἱστίον,
το]πεῖα, ὑπόβλημα, κατάβλη[μα,
παρ]αρύ[ματα] λευκά, παραρύ[ματα] τρί-
σχοι]νία, ἀγκύρας, κοντούς, [χινα],
κλι]μακίδας, παραστάτας,
. . . . . . Κολλυ[τεύς], Σμικρίας Λο-
. . . σικράτης Οἰναῖ[ος. [υσιεύς],
Ἐπὶ τὴ]ν Ἄνυσιν ἱστίον,
τοπ]εῖα, ὑπόβλημα,
κα]τάβλημα, παραρύ[ματα] λευκ[ά,
παρ]αρύματα τρίχι[να], σχοινία.
Ἐπὶ τ]ὴν Τριετηρίδα σχοινία,
. . . σικράτης Οἰναῖος.
Ἐπὶ] τὴν Ἡδίστην
σχ]οινία, ἀγκύρεια ΙΙΙΙ.
Δημο]μέλης Παιανιεύς.
Ἐπὶ] τὴν Σιμαίθαν
πα]ραρύματα λευκά.
Ἐπὶ] τὴν Πειθὼ ἱστὸμ μέγαν.
Ἐπὶ τ]ὴν Στεφανηφορίαν
τ]οπεῖα.
Ἀρχ]έστρατος Κρίτωνος Ἀλω[πεκῆθεν.
Ἐπὶ] τὴν Πολυνίκην ἱστίον,
το]πεῖα, κατάβλημα,
σχ]οινία, ἄγκυραν.
Ἐπὶ] τὴν Λαμπάδα
π]αραρύματα τρίχινα.
Ἐπὶ] τὴν Πανδίαν ὑποζώμα[τα,
ὑπ]όβλημα, παραρύματα λε[υκά.
Ἐπὶ] τὴν Κρατίστην ἄγκυραν
. . . ημος Εὐωνυμεύς.
Ἐπὶ] τὴν Δίαν ὑποζώματα,
ἱστ]ίον, τοπεῖα, ὑπόβλημα,
κα]τάβλημα, παραρύματα λε[υκά,
πα]ραρύματα τρίχινα,
σχ]οινία ἀγκύρας.
. . . . . ς Ἀγγελῆθεν.
Ἐπὶ] τὴν Δωρίδα κοντούς,
τὰς δευτέρας.
Ἐπὶ] τὴν Ἀποτομάδα
κλ]ιμακίδας.
Ἐπὶ τ]ὴν Κρήτην ἱστὸμ μέγαν.
Ἐπὶ τ]ὴν Εὐδίαν
κλι]μακίδας, παραστάτας
. . . . . ν Ἀχαρνεύς.
Ἐπὶ] τὴν Π[ρο]θυμίαν
πα]ρα(ρύμα)τα τρίχινα,
σχ)οινία, ἀγκύρας.
Ἐπὶ) τὴν Πολυνίκην
ἱστ)ὸν ἀκάτει(ον), κε(ραίας) ἀκα[τείους.
Ἐπὶ τὴ]ν Εὐημερίαν πηδάλια,
κλι)μακίδας, κοντούς,

(Δευτέρα στήλη.) (Τρίτη στήλη.) (Τετάρτη στήλη.)

Τά) δε ἀν(έγραψαν . . . .

. . . ν ὄντα ἐν τοῖς νεωρίοις καὶ (τ)ὰ ἐκπεπλευκότα καὶ τὰ (ὀφειλόμενα

Ἀ]ριθμὸς τριήρων, ὧν
ἐ]ν τοῖς νεωσοίκοις ἀν-
ελ]κυσμένων κατε-
λάβομεν καὶ τῶν ὑπαιθρί-
ω]ν καὶ τῶν ἐκπεπλευ-
κυι]ῶν παραδοθεισῶν
Η]ΗΗ𐅄ΔΔΔΙΙΙ.
Ἀρ]ιθμὸς σκευῶν ξυλί-
νω]ν καὶ κρεμαστῶν,
ὧν] ἐν τοῖς νεωρίοις
καὶ] ἐν τῇ σκευοθήκῃ
κατ]ελάβομεν καὶ τῶν
ἐκπ]επλευκότων καὶ
τῶ]ν ὀφειλομένων πα-
ρὰ ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς
τριηράρχοις.
Ταῤῥῶν ἀριθμὸς ἐπὶ
ναῦς ΗΗΔΔΔΙΙΙ.
Οὗτοι ἐνέλειπον
κωπῶν 𐅅ΗΗΗ𐅄ΔΔΔΙ.
Πηδαλίων ἀριθμὸς
ΗΗΗΗ𐅄ΔΠΙΙΙΙ.
Ταῦτα γίγνεται ἐπὶ
ναῦς ΗΗΔΔΔΙΙΙΙ
καὶ ἓν πηδάλιον.
Κλ]ιμακίδων ἀριθμὸς
Η]ΗΗΗ𐅄ΔΠ.Ι
Αὗτ]αι γίγνονται ἐπὶ
να]ῦς ΗΗΔΔΔΙΙ
καὶ] μία κλιμακίς.
Κοντ]ῶν ἀρι[θμὸς
𐅅]Η𐅄ΔΔΠΙΙ.
Οὗτ]οι γίγνονται ἐπὶ
ν]αῦς ΗΗΔΔΠ
κ]αὶ κοντοὶ δύο.
Παραστατῶν ἀριθμὸς
ΗΗΗΗ𐅄ΙΙΙΙ.
Οὗτοι γίγνονται ἐπὶ
ναῦς ΗΗΔΔΠΙΙ.
Ἱστῶν μεγ]άλων ἀριθμ[ὸς
ἐπὶ ναῦς] . . ΔΔΔΠ.
Κερ]αιῶ[ν μεγάλων] ἀριθμὸς
ΗΗΗ . . .
Αὗτ]αι γίγνονται επὶ
να]ῦς κε[φάλαιον.
. . . . . ἀριθμ[ὸς
. . . κεραι]ῶ[ν με-
γάλων ἀ]κάτεια . .
Τ]αῦτα [γίγνονται
ἐπὶ ναῦς.] Κ[εφάλαιον
. . . ἀκ]α[τείων . .
[. . . . ἀριθμὸς ἐπὶ]
να]ῦς . . . . . .

Εὐπρεπῆ, Εὔχαριν,
Λαμπάδα, Εἰρήνην,
Φερενίκην, Ἄμεμπτον,
Ἀρτεμισίαν, Αἰχμήν,
Τρυφῶσαν, Ὥραν,
Ὠκεῖαν, Πρόπλουν,
Θέμιν, Ἱπποθωντίδα,
Ῥώμην, Ἱκανήν.
Τῶν δευτέρων.
Τροπαίαν, Ἀποτομάδα,
Εὔνοιαν, Πανθήραν,
Βοήθειαν, Μεγίστην
Σφενδόνην, Θεωρίδα,
Ἀκοήν, Ἱπποκάμπην,
Ἀλκυόνα, Εὐφροσύνην,
Ἀφροδισίαν, Νεωτάτην,
Νίκην, Γοργῶπιν,
Νίκην, Κρήτην,
Συνωρίδα, Εὐρώπην,
Νεμεάδα, Εὐτυχίαν,
Ἀρετήν, Πολεμονίκην,
Κλεώ, Δημοκρατίαν,
Ἐλευθερίαν, Εὐδόκιμον,
Λέαιναν, Τέχνην,
Εὐφημίαν, Ταυροπόλην,
Φοίβην, Χρηστήν,
Σόβην, Δόξαν,
Λαμπετίαν, Ἀσκληπιάδα,
Γνώμην, Δύναμιν,
Παιδοθήραν, Νεᾶνιν,
Σαλαμινίαν, Σωσίπολιν,
. . λας, Ὑγιείαν.
Τῶν τρίτων.
Κλεοστράτην,
Ἀξιονίκην,
Ὑπεραίχμην, Χ(άριν,
Σωτηρίαν, Ἱππαγω(γ)όν.
Ἕτεραι δύο. Ὀνο(μ)αο . ς,
Ναῦ[ς]: Ναΐς, Δημι . . .
ἐ . . . .
γεγρα(μμέναι εἰσὶν
τῶν σκ(ευῶν . . . . .
τῶν γρη[. . . . ἐπὶ . . . .
Ἄρχοντος . . . . .
ἔλ(αβον . . . . . .
υλε . . . .
τῶν (σκευῶν . . . . .
ευ . αθ . . . .
ρι . ς . . . .
. . . .
Τη . . . .

Ἀρείᾳ ΙΙΙ, Κωλιάδι ΙΙΙ,
Ψαμάθει ΙΙΙ, Φῷ ΙΙΙ,
Εἴριδι ΙΙΙ, Πολυαρίστῃ ΙΙΙ,
Ὀϊστῷ ΙΙΙ, Πετηνῇ ΙΙΙ,
Εὐτυχεῖ ΙΙΙ, Κυθηρίᾳ ΙΙΙ,
Πανηγυρίδι ΙΙ, Βοηθείᾳ ΙΙ.
Ἀριθμὸς κοντῶν : ΗΔΔΔΔΠ[
Παραστάται. Ταῖς δε
τῶν νεῶν τούτων ἐν
τοῖς νεωσοίκοις πα-
ραστάτας παρακει-
μένους κατελάβομεν.
Τῶμ πρώτων.
Πολυάδι ΙΙ, Εὐπρεπεῖ ΙΙ,
Σωτήρᾳ ΙΙ, Εἰρήνῃ ΙΙ,
Πρόπλῳ ΙΙ, Ἱπποθωντίδι ΙΙ.
Τῶν δευτέρων.
Τροπαίᾳ Ι, Μεγίστῃ ΙΙ,
Εὐφροσύνῃ ΙΙ, Ἀρετῇ ΙΙ,
Κλεοῖ ΙΙ, Ἐλευθερίᾳ ΙΙΙ,
Ταυροπόλει ΙΙ, Χρηστῇ ΙΙ,
Γνώμῃ Ι, Δυνάμει ΙΙ.
Τῶν ἐξαιρέτων.
Εὐχάριδι ΙΙ, Νικησοῖ ΙΙ,
Περσίδι ΙΙ, Ἠπιόνῃ ΙΙ,
Σφενδόνῃ ΙΙ, Προκρίδι ΙΙ,
Πετομένῃ Ι, Πρόκνῃ Ι,
Εὐνοίᾳ ΙΙ, [Πωτ]ώνῃ ΙΙ,
Πανδώρᾳ ΙΙ, Στρατονίκῃ ΙΙ,
Πανταρίστῃ ΙΙ, Σ[αλαμι]νίᾳ
Ἀρείᾳ ΙΙ, Κρατίσ[τῃ ΙΙ,
Ψαμάθῃ Ι, Φῷ Ι,
Πολυαρίστῃ Ι, Ὀϊστῷ [ΙΙ,
Πετηνῇ ΙΙ, Εὐτυχ[εῖ ΙΙ,
Κυθηρίᾳ ΙΙ, Πανηγύριδι [ΙΙ,
Βοηθείᾳ ΙΙ.
Ἀριθμὸς πα[ραστατῶν
𐅄ΔΔΙΙΙΙ,
ἱστοὶ μεγ[άλοι
τῶν νεῶν [τῶν ἐν
το[ῖς νε]ω[σοίκοις
παρέ]δ[ομεν
. . . ο . . .

ΔΕΑΝ Ω \ICL
ΝΟΝΤΑΕΝΤΟΙΣΝΕΩΡΙΟΙΣΚΑΙ ΑΕΚΠΕΠ ΛΕΥΚΟΤΑΚΑΙΤΑ

(Πρώτη στήλη.)

. . . ΩΝΟΔΜΩΝΠΓ
. . ΔΑΛΙΑΚΑΙΜΑΚΙ
. . . . .]ΣΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ
ΙΣΤΟΜ]ΜΕΓΚΕΡΑΙΑΣΜΕΓ
ΕΠΙΤ]ΗΝΣΩΙΣΟΜΕΝΗΝ
. . . ΩΜΑΤΑΙΣΤΙΟΝ
ΤΟ]ΠΕΙΑΥΠΟΒΛΗΜΑΚΑΤΑΒΛΗ
ΠΑΡ]ΑΡΥΛΕΥΚΑΠΑΡΑΡΥΤΡΙ
ΣΧΟΙ]ΝΙΑΑΓΚΥΡΑΣΚΟΝΤΟΥΣ
ΚΛΙ]ΜΑΚΙΔΑΣΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ
. . . . . ΚΟΛΛΥΣΜΙΚΡΙΑΣΛΟ
. . . ΣΙΚΡΑΤΗΣΟΙΝΑΙ
ΕΠΙΤΗ]ΝΑΝΥΣΙΝΙΣΤΙΟΝ
ΤΟΠ]ΕΙΑΥΠΟΒΛΗΜΑ
ΚΑ]ΤΑΒΛΗΜΑΠΑΡΑΡΥΛΕΥΚ
ΠΑΡ]ΑΡΥΜΑΤΑΤΡΙΧΙΣΧΟΙΝΙΑ
ΕΠΙΤ]ΗΝΤΡΙΕΤΗΡΙΔΑΣΧΟΙΝΙΑ
. . . ΣΙΚΡΑΤΗΣΟΙΝΑΙΟΣ
ΕΠΙ]ΤΗΝΗΔΙΣΤΗΝ
ΣΧΟΙΝΙΑΑΓΚΥΡΕΙΑΙΙΙΙ
. . . ΜΕΛΗΣΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΕΠΙ]ΤΗΝΣΙΜΑΙΘΑΝ
ΠΑ]ΡΑΡΥΜΑΤΑΛΕΥΚΑ
ΕΠΙ]ΤΗΝΠΕΙΘΩΙΣΤΟΜΜΕΓΑΝ
ΕΠΙΤ]ΗΝΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΝ
Τ]ΟΠΕΙΑ
. . . ΕΣΤΡΑΤΟΣΚΡΙΤΩΝΟΣΑΛΩ
ΕΠΙ]ΤΗΝΠΟΛΥΝΙΚΗΝΙΣΤΙΟΝ
ΤΟ]ΠΕΙΑΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΣΧ]ΟΙΝΙΑΑΓΚΥΡΑΝ
ΕΠΙ]ΤΗΝΛΑΜΠΑΔΑ
Π]ΑΡΑΡΥΜΑΤΑΤΡΙΧΙΝΑ
ΕΠΙ]ΤΗΝΠΑΝΔΙΑΝΥΠΟΣΩΜΑ
ΥΠ]ΟΒΛΗΜΑΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑΛΕ
ΕΠΙ]ΤΗΝΚΡΑΤΙΣΤΗΝΑΓΚΥΡΑΝ
. . . ΗΜΟΣΕΥΩΝΥΜΕΥΣ
ΕΠΙ]ΤΗΝΔΙΑΝΥΠΟΣΩΜΑΤΑ
ΙΣΤ]ΙΟΝΤΟΠΕΙΑΥΠΟΒΛΗΜΑ
ΚΑ]ΤΑΒΛΗΜΑΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑΛΕ
ΠΑ]ΡΑΡΥΜΑΤΑΤΡΙΧΙΝΑ
ΣΧ]ΟΙΝΙΑΑΓΚΥΡΑΣ
. . . . . ΣΑΓΓΕΛΗΘΕΝ
ΕΠΙΤΗ]ΝΔΩΡΙΔΑΚΟΝΤΟΥΣ
ΤΑΣΔΕΥΤΕΡΑΣ
ΕΠΙ]ΤΗΝΑΠΟΤΟΜΑΔΑ
ΚΛΙΜ]ΑΚΙΔΑΣ
ΕΠΙΤ]ΗΝΚΡΗΤΗΝΙΣΤΟΜΜΕΓΑΝ
ΕΠΙΤ]ΗΝΕΥΔΙΑΝ
ΚΛΙ]ΜΑΚΙΔΑΣΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ
. . . . ΝΑΧ[ΑΡ]ΝΕΥΣ
ΕΠΙ]ΤΗΝΠ[ΡΟ]ΘΥΜΙΑΝ
ΠΑ]ΡΑ[ΡΥΜ]ΑΤΑΤΡΙΧΙΝΑ
ΣΧ]ΟΙΝΙΑΑΓΚΥΡΑΣ
ΕΠΙ]ΤΗΝΠΟΛΥΝΙΚΗΝ
ΙΣΤ]ΙΟΝΑΚΑΤΕΙΚΕ[ΡΑΙΑΣΙΑΚΑ
ΕΠΙΤΗ]ΝΕΥΗΜΕΡΙΑΝΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΛΙ]ΜΑΚΙΔΑΣΚΟΝΤΟΥΣ
ΠΑΡ]ΑΣΤΑΤΑΣΚΕΡΑΙΑΣΜΕΓ
ΤΩΝΔ]ΕΥΤΕΡΩΝ
ΕΠΙΤ]ΗΝΦΙΛΟΝΙΚΗΝΙΣΤΟΜΜΕΓ
. . . . ΦΑΝΗΣΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ
ΕΠΙΤ]ΗΝΗΓΗΣΩΤΟΠΕΙΑ
ΥΠΟΒ]ΛΗΜΑΚΑΤΑΒΑΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΥ]ΜΑΤΑΤΡΙΧΙΝΑ
ΕΠΙΤΗΝ . . .]ΝΥΠΟΣΩΜΑΤΑ
ΠΑΡΑΡΥΜΑ]ΤΑΛΕΥΚΑ
ΣΧΟΙΝΙΑΑΓΚ]ΥΡΕΙΑΙΙΙΙ
. . . . ΠΗΔΑΛΙΑ

(Δευτέρα στήλη.)

ΑΡ]ΙΘΜΟΣΤΡΙΗΡΩΝΩΝ
ΕΝΤΟΙΣΝΕΩΣΟΙΚΟΙΣΑΝ
ΕΛ]ΚΥΣΜΕΝΩΝΚΑΤΕΛΑ
ΒΟΜΕΝΚΑΙΤΩΝΥΠΑΙΘΡΙ
Ω]ΝΚΑΙΤΩΝΕΚΠΕΠΛΕΥ
ΚΥ]ΩΝΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣΩΝ
. ΗΗ𐅄ΔΔΙΙΙ
ΑΡ]ΙΘΜΟΣΣΚΕΥΩΝΞΥΛΙ
ΝΩΝΚΑΙΚΡΕΜΑΣΤΩΝ
ΩΝΕΝΤΟΙΣΝΕΩΡΙΟΙΣ
ΚΑΙΕΝΤΗΙΣΚΕΥΟΘΗΚΗΙ
ΚΑΤΕΛΑΒΟΜΕΝΚΑΙΤΩΝ
ΕΚΠ]ΕΠΛΕΥΚΟΤΩΝΚΑΙ
ΤΩ]ΝΟΦΕΙΛΟΜΕΝΩΝΠΑ
ΡΑΤΑΙΣΑΡΧΑΙΣΚΑΙΤΟΙΣ
ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙΣ
ΤΑΡΡΩΝΑΡΙΘΜΟΣΕΠΙ
ΝΑΥΣΗΗΔΔΔΙΙΙ
ΟΥΤΟΙΕΝΕΛΕΙΠΟΝ
ΚΩΠΩΝ𐅆ΗΗΗ𐅄ΔΔΔΙ
ΠΗΔΑΛΙΩΝΑΡΙΘΜΟΣ
ΗΗΗΗ𐅄ΔΠΙΙΙΙ
ΤΑΥΤΑΓΙΓΝΕΤΑΙΕΠΙ
ΝΑΥΣΗΗΔΔΔΙΙΙΙ
ΚΑΙΕΝΠΗΔΑΛΙΟΝ
ΚΛΙ]ΜΑΚΙΔΩΝΑΡΙΘΜΟΣ
Η]ΗΗΗ𐅄ΔΠ
ΑΥΤ]ΑΙΓΙΓΝΟΝΤΑΙΕΠΙ
ΝΑ]ΥΣΗΗΔΔΔΙΙ
ΚΑΙ]ΜΙΑΚΛΙΜΑΚΙΣ
ΚΟΝΤ]ΩΝΑΡΙ[ΘΜΟΣ]
𐅆]Η𐅄ΔΔΠΙΙ
ΟΥΤ]ΟΙΓΙΓΝΟΝΤΑΙΕΠΙ
Ν]ΑΥΣΗΗΔΔΠ
ΚΑΙΚΟΝΤΟΙΔΥΟ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΩΝΑΡΙΘΜΟΣ
ΗΗΗΗ𐅄ΙΙΙΙ
ΟΥΤΟΙΓΙΓΝΟΝΤΑΙΕΠΙ
ΝΑΥΣΗΗΔΔΠΙΙ
ΙΣΤΩΝΜΕΓ]ΑΛΩΝΑΡΙΘΜ
. . . . ΔΔΔΠ
. . ΑΙΩ . . . ΑΡΙΘΜΟΣ
ΗΗΗ . . .
ΑΥΤ]ΑΙΓΙΓΝΟΝΤΑΙΕΠΙ
. . . ΥΣΚΕ . . . . . .
. . . . ΑΡΙΘΜ
. . . . Ω . . . .
. . . . . Α]ΚΑΤΕΙΑ .
. . . . ΑΥΤΑ . .
. . . . Κ
. . . . Λ . .
. . . . . .
. . . ΥΣ . .
. . ΣΕΠ . .
. . . Α . . ΗΝ
. . . . . .
. . Α
. . ΠΕ
. . . . Ρ
. . . . ΠΙ
. . . . . . ΗΡ𐅄ΔΔΔΠΙΙ
. . . . ΝΙΜΥΑΝΤΕΣΙ
. . . . ΥΝΥΠΕΡΑΙΙΙ
. ΙΝΟΣΙΚΩΛΩΣΠΙΙΙ
ΥΠΟ]ΒΛΗΜΑΤΩΝΑΡΙΘΜΟΣ
ΕΠ]ΙΝΑΥΣ𐅄ΔΔΔΔΙ
ΚΑΤ]ΑΒΛΗΜΑΤΩΝΑΡΙΘΜΟΣ
ΕΠ]ΙΝΑΥΣ𐅄ΔΔΔΙ
ΠΑΡΑΡ]ΥΜΑΛΕΥΚΩΝΑΡΙΘ
. . . ΤΑΥ(ΤΑ)ΓΙΓΝΕΤΑΙ

(Τρίτη στήλη.)

ΕΥΠΡΕΠΗΕΥΧΑΡΙΝ
ΛΑΜΠΑΔΑΕΙΡΗΝΗΝ
ΦΕΡΕΝΙΚΗΝΑΜΕΜΠΤΟΝ
ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΝΑΙΧΜΗΝ
ΤΡΥΦΩΣΑΝΩΡΑΝ
ΩΚΕΙΑΝΠΡΟΠΛΟΥΝ
ΘΕΜΙΝΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΑ
ΡΩΜΗΝΙΚΑΝΗΝ
ΤΩΝΔΕΥΤΕΡΩΝ
ΤΡΟΠΑΙΑΝΑΠΟΤΟΜΑΔΑ
ΕΥΝΟΙΑΝΠΑΝΘΗΡΑΝ
ΒΟΗΘΕΙΑΝΜΕΓΙΣΤΗΝ
ΣΦΕΝΔΟΝΗΝΘΕΩΡΙΔΑ
ΑΚΟΗΝΙΠΠΟΚΑΜΠΗΝ
ΑΛΚΥΟΝΑΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΝΝΕΩΤΑΤΗΝ
ΝΙΚΗΝΓΟΡΓΩΠΙΝ
ΝΙΚΗΝΚΒΗΤΗΝ
ΣΥΝΩΡΙΔΑΕΥΡΩΠΗΝ
ΝΕΜΕΑΔΑΕΥΤΥΧΙΑΝ
ΑΡΕΤΗΝΠΟΛΕΜΟΝΙΚΗΝ
ΚΛΕΩΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΕΥΔΟΚΙΜΟΝ
ΛΕΑ.ΝΑΝΤΕΧΝΗΝ
ΕΥΦΗΜΙΑΝΤΑΥΡΟΠΟΛΗΝ
ΦΟΙΒΗΝΧΡΗΣΤΗΝ
ΣΟΒΗΝΔΟΞΑΝ
ΛΑΜΠΕΤΙΑΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΑ
ΓΝΩΜΗΝΔΥΝΑΜΙΝ
ΠΑΙΔΟΘΗΡΑΝΝΕΑΝΙΝ
ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΝΣΩΣΙΠΟΛΙΝ
. . ΛΑΣΥΓΙΕΙΑΝ
ΤΩΝΤΡΙΤΩΝ
ΚΛΕΟΣΤΡΑΤΗΝ
ΑΞΙΟΝΙΚΗΝ
ΥΠΕΡΑΙΧΜΗΝΧ(ΑΡ)ΙΝ
ΣΩΤΗΡΙΑΝΙΠΠΑΓΩ . ΟΝ
ΕΤΕΡΑΙΔΥΟΟΝΟ . ΔΟ . Σ
ΝΑΥ:ΝΑΙΣΔΗΜΙ
Ε
ΓΕΓΡΑ
ΤΩΝΣΚ
ΤΩΝΓΡΗ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΕΛ
ΥΛΕ
ΤΩΝ
ΕΥ:ΑC
ΡΙ.Σ.

ΤΗ
. . . . ΗΝ . . .
. : . . . . ΝΚΑΙΝΗΝ . ΔΟΣ
. . . . . ΗΝΠΑΝΔΩΡΑΝ
. . . . ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗΜ
. . . . ΠΑΝΔΩΡΑΝ
. . . . ΝΟΝ
. . . ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ
. . . ΑΝ
ΤΩΝΕΠΙΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΥ
ΨΑΜΑΘΗΝΦΩΣ
ΕΙΡΙΝΠΟΛΥΑΡΙΣΤΗΝ
ΟΙΣΤΟΝΠΕΤΗΝΗΝ
ΣΦΕΝΔΟΝΗΝΕΥΤΥΧΗ
ΚΥΘΗΡΙΑΝΠΑΝΗΓΥΡΙΝ
ΕΤΕΡΑΤΡΙΗΡΗΣΗΙ
ΟΝΟΜΑΕΣΤΙΝΒΟΗΘΕΙΑ
ΑΡΧΕΝΗΙΔΟΥΕΡΓΟΝ
ΤΑΥΤΗΝΗΜΙΕΡΓΟΝ
ΠΑΡΑΛΑΒΟΝΤΕΣ
ΕΚΤΩΝΤΗΛΕΓΟΝΕΙΩΝ
. . . . . . ΩΝΗΜΕΙΣ
\ΓΩΛΚΛ

(Τετάρτη στήλη.)

ΑΡΕΙΑΙΙΙΙΚΩΛΙΑΔΙΙΙΙ
ΨΑΜΑΘΕΙΙΙΙΦΩΙΙΙΙ
ΕΙΡΙΔΗΙΙΠΟΛΥΑΡΙΣΤΗΙΙΙΙ
ΟΙΣΤΩΙΙΙΙΠΕΤΗΝΗΙΙΙΙ
ΕΥΤΥΧΕΙΙΙΙΚΥΘΗΡΙΑΙΙΙΙ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΔΙΙΙΒΟΗΘΕΙΑΙΙΙ
ΑΡΙΘΜΟΣΚΟΝΤΩΝ:ΗΔΔΔΔΠΙ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ ΤΑΙΣΔΕ
ΤΩΝΝΕΩΝΤΟΥΤΩΝΕΝ
ΤΟΙΣΝΕΩΣΟΙΚΟΙΣΠΑ
ΡΑΣΤΑΤΑΣΠΑΡΑΚΕΙ
ΜΕΝΟΥΣΚΑΤΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΤΩΜΠΡΩΤΩΝ
ΠΟΛΥΑΔΙΙΙΕΥΠΡΕΠΕΙΙΙ
ΣΩΤΗΡΑΙΙΙΕΙΡΗΝΕΙΙΙ
ΠΡΟΠΛΩΙΙΙΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΙΙΙ
ΤΩΝΔΕΥΤΕΡΩΝ
ΤΡΟΠΑΙΑΙΙΜΕΓΙΣΤΗΙΙΙ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΙΙΙΑΡΕΤΗΙΙΙ
ΚΛΕΟΙΙΙΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙΙΙΙ
ΤΑΥΡΟΠΟΛΕΙΙΙΧΡΗΣΤΗΙΙΙ
ΓΝΩΜΗΙΙΔΥΝΑΜΕΙΙΙ
ΤΩΝΕΞΑΙΡΕΤΩΝ
ΕΥΧΑΡΙΔΙΙΙΝΙΚΗΣΟΙΙΙ
ΠΕΡΣΙΔΙΙΙΗΠΙΟΝΗΙΙΙ
ΣΦΕΝΔΟΝΗΙΙΙΠΡΟΚΡΙΔΙΙΙ
ΠΕΤΟΜΕΝΗΙΙΙΠΡΟΚΝΗΙΙ
ΕΥΝΟΙΑΙΙΙ . . ΩΝΗΙΙΙ
ΠΑΝΔΩΡΑΙΙΙΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗΙΙΙ
ΠΑΝΤΑΡΙΣΤΗΙΙΙΣΑ . . . . ΑΙΙΙ
ΑΡΕΙΑΙΙΙΚΡΑΤΙΣ(ΤΗΙ
ΨΑΜΑΘΗΙΙΦΩΙΙ
ΠΟΛΥΑΡΙΣΤΗΙΙΟΙΣ(ΤΩΙ .
ΠΕΤΗΝΗΙΙΙΕΥΤΥΧ(ΕΙ . .
ΚΥΘΗΡΙΑΙΙΙΠΑΝΗΓΥΡΙΔΙ . .
ΒΟΗΘΕΙΑΙΙΙ
ΑΡΙΘΜΟΣΠΑ(ΡΑΣΤΑΤΩΝ
𐅄ΔΔΙΙΙΙ
ΙΣΤΟΙΜΕΓ(ΑΛΟΙ
ΤΩΝΝΕΩΝ
ΤΟ . . Ο
. . . . Δ
. . Ο . .

ΑΣ
ΑΣ
Δ.
ΝΟ
Ε.
Γ.
.Ο
ΑΣΕΝ
ΔΕ . . . . . . ΜΩΝ
ΝΕΑΝΙ . . . ΡΑΙ
ΗΛΓΙ
ΤΩΝΕΞΑΙΡΕΤΩΝ
ΦΑΕΘΟΥΣ . . . .
ΑΙΓΛΑΙ . . . .
ΤΥΛ:ΥΙ . . . ΘΟΠΟΛΕ
Ε.ΑΡΧ
ΙΙ . . /

(Πέμπτη στήλη.)

ΗΔΙΣΤΗΙΙΙΙΤΡΙΕΤΗΡΙΔΙΙΙ
ΠΑΝΑΚΕΙΑΙΙΙΙΕΥΡΩΠΕΙΙΙΙ
ΣΑΛΠΙΓΓΙΙΙΙΛΥΡΑΙΙΙ
ΤΩΝΔΕΥ[ΤΕ]ΡΩΝ
ΩΡΕΙΘΥΑΙΙΙΜΑΚΑΡΙΑΙΙΙ
ΠΡΟΝΑΙΑΙΙΙ
ΑΡΙΘΜΟΣΚΟΝΤΩΝΔΔΙΙΙΙ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ ΤΑΙΣΔΕ
ΤΩΝΝΕΩΝΤΟΥΤΩΝΕΝ
ΤΟΙΣΝΕΩΣΟΙΚΟΙΣΠΑ
ΡΑΣΤΑΤΑΣΠΑΡΑΚΕΙ
ΜΕΝΟΣΚΑΤΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΤΩΜΠΡΩΤΩΝ
ΧΡΥΣΗΙΙΙΙΠΑΝΑΚΕΙΑΙΙΙ
ΑΙΘΙΟΠΙΔΙΙΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΙΙΙ
ΤΩΝΔΕΥ[ΤΕ]ΡΩΝ
ΩΡΕΙΘΕΙΑΙΙΙΜΑΚΑΡΙΑΙΙΙ
ΕΥΠΟΡΙΑΙΙΙΠΡΟΝΟΙΑΙΙ
ΑΡΙΘΜΟΣΠΑΡΑΣΤΑΔΙΙΙΙ
ΙΣΤΟΙΜΕΓΑΛΟΙ
ΤΑΙΣΔΕΤΩΝΝΕΩΝΤΟ
ΤΩΝΕΝΤΟΙΣΝΕΩΣΟΙ
ΚΟΙΣΙΣΤΟΣΜΕΓΑΛΟΣ
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
ΚΑΤΕΛΑΒΟΜΕΝ
ΤΩΜΠΡΩΤΩΝ
ΗΔΙΣΤΗΙΘΗΡΑΙ
ΧΡΥΣΗΙΠΑΝΑΚΕΙΑΙ
ΕΥΡΩΠΕΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΙ
ΣΑΛΠΙΓΓΙΛΥΡΑΙ
ΚΡΑΤΙΣΤΗΙΕΡΩΜΕΝΗΙ
ΔΩΡΙΔΙ
ΤΩΝΔΕΥΤΕΡΩΝ
ΔΗΛΩΙΑΜΥΝΟΜΕΝΕΙ

ΣΔΔΙΙΙ
ΦΑΗΝΗ
ΑΡΙΑΝΙ
ΚΗΝΙ
ΥΡΕΑ

ΙΣΤΟΙΑΚΑΤΕΙΟΙ
ΤΑΙΣΔΕΤΩΝΝΕΩΝ
ΤΩΝΕΝΤΟΙΣΝΕ[ΩΣΟΙ
ΚΟΙΣ . . . . Ι
Ω . . . .
. . . . Ε
. .
. .
ΤΩΝ . . . . . . ΣΙΑΙ
. . Δ . Υ
. ΑΜΙΛ . . . .

(Έκτη στήλη.)

ΑΙΘΙΟΠΙΔΙΕΝΔΕΙ
ΚΑΛΩΝΑΠΑΝΤΩΝ
ΘΡΑΣΕΙΑΙΕΡΩΜΕΝ . . .
ΥΠΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΑΚΡΟΤΕΡΑΙΚΕΝΤΑΥΡΑ .
ΑΙΘΙΟΠΙΔΙ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑΤΑ
ΑΚΡΟΤΕΡΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΙ
ΑΙΘΙΟΠΙΔΙ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑΛΕΥΚΑ
ΤΑΧΕΙΑΙΙΙΚΕΝΤΑΥΡΑΙΙΙ
ΑΙΘΙΟΠΙΔΙΙΙ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΙΙΙ
ΚΡΑΤΟΥΣΗΙΙΙ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑΤΡΙΧΙΝΑ
ΑΚΡΟΤΕΡΑΙΙΙΤΑΧΕΙΑΙΙΙ
ΠΑΝΑΚΕΙΑΙΙΙΚΕΝΤΑΥΡΑΙΙΙ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΙΙΙ
ΚΡΑΤΟΥΣΗΙΙΙ
ΣΧΟΙΝΙΑ
ΑΚΡΟΤΕΡΑΙΕΠΙΓΥΑΙΙΙΙ
ΗΔΙΣΤΗΙΕΠΙΓΥΑΙ
ΝΑΥΚΡΑΤΙΔΙΕΠΙΓΥΑΙΙΙΙ
ΕΝΗΙΕΠΙΓΥΑΙΙ
ΑΓΚΥΡΑΙ
ΥΓΕΙΑΙΙΙΠΑΝΑΚΕΙΑΙΙΙ
ΚΕΝΤΑΥΡΑΙΙΙΕΥΡΩΠΕΙΙΙ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΙΙΙ
ΚΡΑΤΟΥΣΗΙΙΙΝΑΥΚΡΑΤΙΔΙΙ
ΑΣΚΩΜΑΤΑ
ΕΠΙΤΗΝΝΕΜΕΑΔΑ
ΕΠΙΤΗΝΤΡΥΦΩΣΑΝ
ΕΠΙΤΗΝΠΑΡΑΛΙΑΝ
ΑΡΙΘΜΟΣΥΠΟΣΩΜΑΤΩΝ
ΤΩΝΕΝΤΗΙΣΚΕΟΘΗΚΕΙ
ΕΠΙΝΑ)ΥΣΕΝΤΕΛΗΔΠΙ
ΡΕΙΣΙ
ΟΣΑΔΙΙΙ
ΜΟΣ

Ο
ΟΛΙ
. . .
.Ε/
ΤΟΙΣ
Ε . . . .
ΑΡΧΟΝΤΕΣ
. . ΜΙΛΙΟ

(Έβδόμη στήλη.)

Κ
Α
ΓΙΓΙ
ΣΧΟΙΝ
ΕΠΙΝΑΥΣ
ΑΓΚΥΡΩΝΑΡΙ
ΔΠΙΙΙΑΥΤΑΙΓΙΓ
ΕΠΙΝΑΥΣΠΙΙΙΙΕ
ΤΑΣΔΕΤΡΙΗΡΕΙ
ΠΕΠΛΕΥΚΥΑΣΠ
ΛΑΒΟΜΕΝ

ΤΩΜΜΟΥΝΙΧΙΑΘΕ

ΠΟΛΥΝΙΚΗΝΛΥΣΙΚΛΕΟΣ
ΕΡΓΟΝΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ
ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΣΛΑΜΠΤ
ΚΡΑΤΙΝΟΣΕΡΧΙΕΥΣ
ΚΤΗΣΩΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΕΛΕΥ
ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣΧΟΛΑΡ
ΤΩΝΞΥΛΙΝΩΝΕΧΟΥΣ .
ΤΑΡΡΟΝΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΚΟΝΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ
ΤΩΝΔΕΚΡΕΜΑΣΤΩΝ
ΥΠΟΣΩΜΑΤΑΙΣΤΙΟΝ
ΤΟΠΕΙΑΥΠΟΒΛΗΜΑ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑΛΕΥΚΑ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑΤΡΙΧΙ
ΦΗΜΗΙΕΡΚΛΕΟΣΕΡΓΟ .
ΤΡΙΗΑΛΚΙΣΘΕΝΗΣΧΟ . . .
ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣΕΚΚΕΡ . . . .
ΤΩΝΞΥΛΙΝΩΝΕΧΟΥΣ .
ΤΑΡΡΟΝΚΟΝΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ
ΤΩΝΔΕΚΡΕΜΑΣΤΩΝ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑΤΡΙ . . . .
. ΡΑΛΕΙΑΛΥΣΙΚΛΕΟΣ
ΕΡΓΟΝΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ
Δ . . ΗΣΑΓΓΕΛΗΘΕΝ
. . . ΔΩΡΟΣΜΕΛΙΤΕ . .
ΤΩΝΞΥ)ΛΙΝΩΝΕΧΟΥΣΙ
ΤΑΡΡ)ΟΝΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΛΙ)ΜΑΚΙΔΑΣΚΟΝΤΟΥΣ
ΠΑΡ)ΑΣΤΑΤΑΣΙΣΤΟΜΜΕΓΑΝ
ΚΕΡ)ΑΙΑΣΜΕΓΑΛΑΣ
ΤΩΝΔΕ)ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ
ΥΠΟΣΩ)ΜΑΤΑ
ΠΑΡΑΡ)ΥΜΑΤΑΤΡΙΧΙ
ΑΓΚ)ΥΡΑΣ
. . . . . ΑΔΕΞΙΠΠΟΕΡΓ(ΟΝ
ΤΡΙΗΑ)ΒΡΩΝΙΔΗΣΚΟ .
. . . . . ΝΙΚΟΣΕΛΕΥΣΙ

ΤΩΝΕΞ)ΣΕΑΣ

. . . . . Α)ΜΥΝΤΟΕΡΓΟΝ
ΤΡΙΗ)ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣΑΝΑΓ
. . . . ΚΛΗΣΦΡΕΑΡ . . . .
ΤΩΝ)ΞΥΛΙΝΩΝΕΧΟΥΣΙ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΚΟΝΤΟΥΣ
ΠΑ)ΡΑΣΤΑΤΑΣ
ΤΩΝΔΕΚΡΕΜΑΣΤΩΝ
ΥΠΟΣΩΜΑΤΑΙΣΤΙΟΝ
ΤΟΠΕΙΑΥΠΟΒΛΗΜΑ
ΚΑΤΑΒΛΗΜΑ
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑΛΕΥΚ .
ΠΑΡΑΡΥΜΑΤΑΤΡΙΧΙ . .
ΣΧΟΙΝΙΑΑΓΚΥΡΑΣ
ΑΜΦΙΠΟΛΙΣΞΕΝΟΚΛΕΟΣ
ΕΡΓΟΝΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ
ΛΥΣΙΠΠΟΣΚΗΤΤΙΟΣ
ΔΩΡΟΘΕΟΣΕΛΕΥΣΙ
ΤΩΝΞΥΛΙΝΩΝΕΧΟΥΣΙ
ΤΑΡΡΟΝΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΚΟΝΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ
ΚΕΡΑΙΑΣΜΕΓΑΛΑΣ
ΤΩΝΔΕΚ)ΡΕΜΑΣΤΩΝ

(Όγδόη στήλη.)

Η . . . .
Π . . . .
ΚΟ . . . .
ΠΡ . . . .
ΣΦΕ . . . .
ΕΡΙ . . . .
ΠΑΣ . . . .
ΚΕΦ . . . .
ΟΥΤ . . . .
ΑΣ . . . .
ΕΥΤΥ . . . .
ΕΡΙ . . . .
ΦΙΛ . . . .
ΦΕ . . . .
ΤΩΝ(ΞΥΛΙΝΩΝΕΧΟΥΣΙ
ΤΑ(ΡΡΟΝΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΛ(ΙΜΑΚΙΔΑΣΚΟΝΤΟΥΣ
ΠΑ(ΡΑΣΤΑΤΑΣ
ΚΕ(ΡΑΙΑΣΜΕΓΑΛΑΣ
ΗΒ . . . .
ΤΡ(ΙΗΡ . . . .
ΗΓ . . . .
ΤΩΝ . . . .

(Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀνήκει μεταξὺ τῶν σελίδων 1574 καὶ 1575.)

(Βοιχ. 4.)

(Πέμπτη στήλη.)

Ἡδίστῃ |||, Τριετηρίδι |||,
Πανακείᾳ |||, Εὐρώπει |||,
Σάλπιγγι |||, Λύρᾳ ||.
Τῶν δευτέρων.
Ὠρειθυ[ί]ᾳ ||, Μακαρίᾳ |||,
Προν[ο]ίᾳ ||.
Ἀριθμὸς κοντῶν ΔΔ||||.
Παραστάται. Ταῖς δε
τῶν νεῶν τούτων ἐν
τοῖς νεωςοίκοις πα-
ραστάτας παρακει-
μένο[υ]ς κατελάβομεν.
Τῶμ πρώτων.
Χρυσῇ ||, Πανακείᾳ ||,
Αἰθιοπίδι ||, Στεφανηφορίᾳ ||,
Τῶν δευ[τέ]ρων.
Ὠρειθυ[ί]ᾳ ||, Μακαρίᾳ ||,
Εὐπορίᾳ |, Προνοίᾳ |.
Ἀριθμὸς παραστα[τῶν] Δ||||.
Ἱστοὶ μεγάλοι,
ταῖς δε τῶν νεῶν το[ύ-
των ἐν τοῖς νεωςοί-
κοις ἱστο[ὺ]ς μεγάλο[υ]ς
παρακειμένο[υ]ς
κατελάβομεν.
Τῶμ πρώτων.
Ἡδίστῃ, Θήρᾳ,
Χρυσῇ, Πανακείᾳ,
Εὐρώπ[ῃ], Στεφανηφορίᾳ,
Σάλπιγγι, Λύρᾳ,
Κρατίστῃ, Ἐρωμένῃ,
Δωρίδι.
Τῶν δευτέρων.
Δήλῳ Ἀμυνομέν[ῃ],

("Εκτη στήλη.)

Αἰθιοπίδι· ἐνδεῖ
καλῶν ἁπάντων.
Θρασείᾳ, Ἐρωμέν[ῃ].
Ὑποβλήματα.
Ἀκροτέρᾳ, Κενταύρᾳ,
Αἰθιοπίδι.
Καταβλήματα.
Ἀκροτέρᾳ, Φιλοτιμίᾳ,
Αἰθιοπίδι.
Παραρύματα λευκά.
Ταχείᾳ ||, Κενταύρᾳ ||,
Αἰθιοπίδι ||,
Στεφανηφορίᾳ ||,
Κρατούσῃ ||.
Παραρύματα τρίχινα.
Ἀκροτέρᾳ ||, Ταχείᾳ ||,
Πανακείᾳ ||, Κενταύρᾳ ||,
Στεφανηφορίᾳ ||,
Κρατούσῃ ||.
Σχοινία.
Ἀκροτέρᾳ, ἐπίγυ[ι]α ||||,
Ἡδίστῃ, ἐπίγυ[ι]α |,
Ναυκράτιδι, ἐπίγυ[ι]α ||||,
Ἔνῃ, ἐπίγυ[ι]α ||.
Ἄγκυραι.
Ὑγείᾳ ||, Πανακείᾳ ||,
Κενταύρᾳ ||, Εὐρώπει ||,
Στεφανηφορίᾳ ||,
Κρατούσῃ ||, Ναυκράτιδι |.
Ἀσκώματα.
Ἐπὶ τὴν Νεμεάδα,
ἐπὶ τὴν Τρυφῶσαν.
ἐπὶ τὴν Παραλίαν.
Ἀριθμὸς ὑποζωμάτων
τῶν ἐν τῇ σκευοθήκ[ῃ]
ἐπὶ να]ῦς ἐντελῆ ΔΠ|,
ἱστία ἐπὶ τριή]ρεις |,
τοπείων ἀριθμ]ὸς ΔΔ|||,
ὑποβλημάτων ἀριθ]μὸς . . .

(Ἑβδόμη στήλη.)

κ[ώπας . . . .
ἀ[ριθμὸς . . . ταῦτα
γίγ[νεται ἐπὶ ναῦς . . .
σχοιν[ίων ἀριθμὸς . . . ταῦτα γίγνεται
ἐπὶ ναῦς . . . .
ἀγκυρῶν ἀρι[θμὸς
ΔΠ|||, αὗται γίγ[νονται
ἐπὶ ναῦς Π|||| ἐ[ντελεῖς·
τὰς δὲ τριήρει[ς
πεπλευκυ[ί]ας π[αρε-
λάβομεν.
Τῶμ Μουν(υ)χίαθε(ν.
Πολυνίκην, Λυσικλέο[υ]ς
ἔργον, Τριήραρχοι
Πολύευκτος Λαμπτ[ρεὺς,
Κρατῖνος Ἐρχιεύς.
Κτησὼ, Τριήραρχοι
Ἀριστοκλῆς Ἐλευ[σίνιος,
Περίανδρος Χολαρ[γεύς.
Τῶν ξυλίνων ἔχουσ[ι
ταῤῥὸν, πηδάλια,
κλιμακίδας, κοντοὺς,
παραστάτας.
Τῶν δὲ κρεμαστῶν
ὑποζώματα, ἱστίον,
τοπεῖα, ὑπόβλημα,
κατάβλημα,
παραρύματα λευκὰ,
παραρύματα τρίχι[να.
Φήμη, Ἱεροκλέο[υ]ς ἔργο[ν.
Τριή[ραρχοι] Ἀλκισθένης Χο[λαργεὺς,
Τιμοκράτης ἐκ Κερ[αμέων.
Τῶν ξυλίνων ἔχουσ[ι
ταῤῥὸν, κοντοὺς,
παραστάτας.
Τῶν δὲ κρεμαστῶν
παραρύματα τρί[χινα.
Πα]ραλεία, Λυσικλέο[υ]ς
ἔργον. Τριήραρχοι
Δ . . ης Ἀγγελῆθεν,
Διό]δωρος Μελιτε[ύς.
Τῶν ξυ]λίνων ἔχουσι
ταῤῥ]ὸν, πηδάλια,
κλι]μακίδας, κοντοὺς,
παρ]αστάτας, ἱστὸμ μ[έγαν,
κερ]αίας μεγάλας.

('Ογδόη στ

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

παρ)αστάτας, κεραίας μεγ(άλας.
Τῶν δ]ευτέρων.
Ἐπὶ τὴ)ν Φιλονίκην ἱστὸμ μέγ(αν
. : . . φάνης Ἀλωπεκῆθεν.
Ἐπὶ τ)ὴν Ἡγησὼ τοπεῖα,
ὑπόβ)λημα, κατάβλημα,
παραρύ)ματα τρίχινα.
Ἐπὶ τὴν . . .)ν ὑποζώματα,
παραρύμα)τα λευκὰ,
σχοινί)α ἀγκ)ύρεια ||||
: . . . . . . : . . πηδάλια,

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

. . ς ἐπ[ὶ ναῦς . . .
. . ἐπὶ τὴν τριήρ]ην . .
. . . .
Ἀ[κατείων ἀριθμὸς, το-
πε[ίων ἀριθμὸς
ἐπὶ ναῦς . . . ἀ]ρ[ιθμὸς
. . . . . ἐ]πὶ [ναῦς
. . . ΗΓΔΔΔΓΙΙ,
ἄγκοινα], ἱμάντες Ι,
πόδες . . .]υν, ὑπέραι ΙΙΙ, χα-
λ]ινὸς Ι, κ(ά)λως ΓΙΙΙ.
Ὑπο)βλημάτων ἀριθμὸς
ἐπ)ὶ ναῦς ΓΔΔΔΔΙ.
Κατ)αβλημάτων ἀριθμὸς
ἐπ)ὶ ναῦς ΓΔΔΔΙ.
Παραρ)υμά(των) λευκῶν ἀριθ-
[μὸς]
. . . . ταῦ(τα) γίγνεται
[ἐπὶ ναῦς]

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

. . . . . ην . .
ταύτην) καινὴν (ἔ)δοσ(εν·
ἐπὶ τ)ὴν Πανδώραν,
ἐπὶ τὴν) Στρατονίκην,
ἐπὶ τὴν) Πανδώραν,
. . . νον
. . . Εὐχάριστος
ἀπέδωκ)αν.
Τῶν ἐπὶ Κηφισοδότου.
Ψαμάθην, Φῶς,
Εἶριν, Πολυχρίστην.
Οἰστὸν, Πετηνὴν,
Σφενδόνην, Εὐτυχῆ,
Κυθηρίαν, Πανήγυριν.
Ἑτέρα τριήρης, ἧ
ὄνομα ἐστὶν *Βοήθεια*,
Ἀρχενηΐδου ἔργον.
Ταύτην ἡμίεργον
παραλαβόντες
ἐκ τῶν Τηλεγονείων
ναυπηγεί)ων ἡμεῖς
. . . . . ιοκα

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

Ἀσ[κληπιὰς,
Ἀσ[κληπιάς.
Τῶν] δ[ευτέρων.
Νε[άνιδι . .
Ε . . . . .
Γ[ενετυλλίδι . . Ἀγαθο-
π]ο[λέμῳ . . ,
Ἀσεν[. . . . .
Δε . . . . . μων
Νεάνι[δι . . .]ραι
Ἡδετίᾳ . .
Τῶν ἐξαιρέτων.
Φαεθούσ[ῃ . . .
Αἰκαλί[ᾳ . . .
Τυλ. υι [Ἀγα]θοπολέ[μῳ
ἔ[α] Ἄρχ[οντος
Η / . . .

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Βιτιχίου (ὑπ' ἀριθ. 4) ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Κ. Λ. Ῥὸσς, δὲν ἤθελον δημοσιεύση καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον τοῦ Ῥὸσς μετὰ τοῦ πρωτοτύπου δὲν παρετήρουν διαφορὰν τινὰ καὶ ἔλλειψιν ὁλοκλήρων γραμμῶν.

Εἰς τὴν πρώτην στήλην.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα . . . ΩΝΟΔΜΩΝΓΓ,

Ὁμοίως εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὑπάρχουσι ταῦτα . . ΔΑΛΙΑ ΚΛΙΜΑΚΙ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Ῥὸσς.

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν στηλῶν ὑπάρχουσι δύο σειραὶ γραμμάτων μεγαλητέρων τῶν τῆς ὅλης ἐπιγραφῆς· εἰς τὸν πίνακα τοῦτο δὲν ἐφυλάχθη, καθὼς δὲν διετηρήθη οὐδ' ἡ τάξις τῶν γραμμάτων τῶν δύω τούτων γραμμῶν, ἣν ἔχουσι πρὸς τὰ γράμματα τῶν ὑπ' αὐτὰς στηλῶν.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ ἴχνη τῶν γραμμάτων τούτων ΩΙΙΟL, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τοὺς πίνακας.

Εἰς τὴν δευτέραν στήλην.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΝΕΩΡΙΟΙΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΝΕΩΣΟΙΚΟΙΣ.

Εἰς τὴν 41 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει τοὺς ἀριθμοὺς τούτους ΗΗΔΔΙΙΙΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ΗΗΔΔΓΙΙ.

Εἰς τὴν 47 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα . . . ΥΣΚΕ . . . , ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

(Συνέχεια τῆς πέμπτης στήλης.)

. . . . . ς ΔΔΙΙΙ,
. . . . . . Φαηνῆ,
. . . . . . Ἀριαν[ῆ,
. . . . . . Κην[
. . . . . . Ὑγέα,

Ἱστοὶ ἀκάτειοι.
ταῖς δε τῶν νεῶν [τού-
των ἐν τοῖς νε[ωσοί-
κοις . . . . ἱ[στοὺς
ἀ]κατείους παρακει-
μένους κατ]ε[λάβομεν
Τῶν [τρίτων]. . . . σία,
. . δ . υ . .
Σαλ]αμι[νία,

(Συνέχεια τῆς ἕκτης στήλης.)

. . . . ο . .
. . . . . . ολι . .
. . . παρ]ελ[άβομεν
. . . ἐν] τοῖς . .
. . . . ν]ε[ωσοίκοις
ἐπὶ] . . . Ἄρχοντες
. . . . . . μιλιο . .

(Συνέχεια τῆς ἑβδόμης στήλης.)

Τῶν δὲ] κρεμαστῶν
ὑποζώ]ματα,
παραρ]ύματα τρίχι[να,
ἀγκ]ύρας.
. . . . . α, Δεξίππο[υ] ἔργ[ον.
Τριήραρχοι Ἀ]βρωνίδης Κ . . .
. . . . . νικος Ἐλευσί[νιος.
Τῶν ἐξ) Ζέας.
. . . . : Ἀ[μύντο[υ] ἔργον.
Τριή[ραρχος] Πολυκράτης Ἀναγ[υράσιος,
. . . . κλῆς Φρεάρ[ριος.
Τῶν] ξυλίνων ἔχουσι
κλ]ιμακίδας, κοντούς,
πα]ραστάτας.
Τῶν δὲ κρεμαστῶν
ὑποζώματα, ἱστίον,
τοπεῖα, ὑπόβλημα,
κατάβλημα,
παραρύματα λευκ[ά,
παραρύματα τρίχι[να,
σχοινία, ἀγκύρας.
Ἀμφίπολις, Ξενοκλέο[υ]ς
ἔργον, Τριήραρχοι
Λύσιππος Κήττιος,,
Δωρόθεος Ἐλευσί[νιος.
Τῶν ξυλίνων ἔχουσι
ταρρὸν, πηδάλια,
κλιμακίδας, κοντούς,
παραστάτας,
κεραίας μεγάλας.
Τῶν δὲ κ]ρεμαστῶν

(Συνέχεια τῆς ὀ

Η . . . .
π[ηδάλια, κλιμακίδας,
κο[ντούς, κεραίας,
πρ . . . .
Σφε . . . .
Ἐρι . . . .
Πασ[ινίκη . . . .
κεφ[άλαιον . . . .
Οὗτ[οι ἀπέδοσαν
Ἀσ[κληπιάς,
Εὐτυ[χ . . . ἔργον.
Ἐρι . . . . .
Φιλ . . . . .
Φε . . . . . .
Τῶν [ξυλίνων ἔχουσι
τα[ῤῥὸν, πηδάλια,
κλ[ιμακίδας, κοντούς,
πα[ραστάτας,
κε[ραίας μεγάλας.
Ἥβ[η . . . . ἔργον.
Τρ[ιήραρχοι . . .
Ἡγ[ίας Μαραθώνιος.
Τῶν [ξυλίνων ἔχουσιν

Εἰς τὴν **49** γραμμὴν φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἐν Ω, ὃ παρελείφθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν **52** γραμμὴν φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἐν Κ, ὃ παρελείφθη εἰς τὸν πίνακα.

Ὁμοίως εἰς τὴν **53** γραμμὴν παρελείφθη τὸ Λ, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὰς γραμμὰς **55, 56, 57, 58, 59, 60, 61** καὶ **62** φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα

. . . ΥΣ . . . . . .
. . ΣΕΠ . . . . . .
. . . . Α . . . . . ΗΝ
. . . .
. . . Α . . . .
. . ΠΕ . . . .
. . . . Ρ . .
. . . . ΠΙ .

ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Βοικχίου.

Εἰς τὴν **65** γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα . . . ΥΝ, ἅπερ παρελείφθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Ὁμοίως εἰς τὴν **66** γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΗΝΟ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν τρίτην στήλην.

Εἰς τὴν **34** γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΛΑΣ.

Εἰς τὴν **40** γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΕΤΕΡΑΙ ΔΥΟ Ο φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα οὕτως ΕΤΕΡΑΙ ΔΥΟ ΟΝΟ . ΔΟ . Σ.

Μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην (**40**) φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου αἱ γραμμαὶ αὗται

ΝΑΥ:ΝΑΙΣΔΗΜΙ
Ε
ΓΕΓΡΑ[μμένα εἰσὶ
ΤΩΝ ΣΚΕ[υῶν
ΤΩΝΓΟΗ [τῶν ποιηθεισῶν ἐπὶ τοῦ . . . .
ΑΡ ΧΟΝΤΟΣ
ΕΛ . . . . .
ΤΩΝ . . . . .
ΕΥ:ΑC . . .
ΡΙ.Σ. . . .

ΤΗ. . . . .
. . . . . καιν]ΗΝ . .
. . . ΝΚΑΙΝΗΝ . ΔΟΣ

αἳ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Βοικχίου.

Εἰς τὴν **57** γραμμὴν (Βοικχ. **59**) γράφει ΠΙΔΑΩΡΑΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΑΝΔΩΡΑΝ.

Μετὰ τὴν 73 γραμμὴν ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΙΓΩΛΚΛ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν τετάρτην στήλην.

Εἰς τὴν **5** γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΕΡΙΔΙ ΙΙΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΕΙΡΙΔΙ ΙΙΙ. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὕρομεν καὶ εἰς τὴν **64** γραμμὴν (Βοικχ. **65**) τῆς τρίτης στήλης· καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **3109** ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος εὕρηται τὸ σύνθετον ὄνομα *Εἰριφάσιος* ἢ *Ἰριφάσιος*.

Εἰς τὰς γραμμὰς **16** καὶ **17** (Βοικχ. **17** καὶ **18**) ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων γράφει (κατὰ τὴν ἀρχαιοτέραν ὀρθογραφίαν, ἤτοι Ἀττικοῖς γράμμασιν) ΕΥΠΡΕΠΕ, ΕΙΡΗΝΕ, ἀντὶ ΕΥΠΡΕΠΗ, ΕΙΡΗΝΗ.

Ὁμοίως ἔγραψε καὶ εἰς τὰς γραμμὰς **23** καὶ **24** ΤΑΥΡΟΠΟΛΕ, ΔΥΝΑΜΕ.

Εἰς δὲ τὴν **34** γραμμὴν (Βοικχ. **35**) ἔγραψε ΨΑΜΑΘΗΙ, (οὕτω φαίνεται εἰς τὸν λίθον, καὶ οὐχὶ ΨΑΜΑΘΕ, ὡς ἐσημείωσαν εἰς τὸν πίνακα).

Εἰς τὴν **40** γραμμὴν (Βοικχ. **41**) εἰς τὸν πίνακα παρελείφθη ὁ ἀριθμὸς οὗτος Γ, ὃς φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἐγχαραγμένος οὕτω ΓΔΔΙΙΙΙ.

Μετὰ τὴν **42** γραμμὴν (Βοικχ. **43**) φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα

ΤΟ . . Ο . . .
. . . . Δ . . .
. . Ο . . . . .

Α Σ . . . .
Α Σ . . . . . .
Δ . . . .
ΝΟ. . . . . .
Ε . . . .
Γ . . . .
. Ο . . . . .
Α Σ Ε Ν . . . .
ΔΕ . . . . . . ΜΩΝ
ΝΕΑΝΙ . . . ΡΑΙ

ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Μετὰ τὴν 59 γραμμὴν (Βοικχ. **74**) ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα Ε . ΑΡΧ[οντος
ΙΙ . . /

ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν πέμπτην στήλην.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν (Βοιχ. 4) ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἔγραψεν ΕΥΡΩΜΕ, ὡς εἰς τὰς γραμμὰς 7 ΕΥΤΥΧΕ), 16 (ΕΥΠΡΕΠΕ), 17 (ΕΙΡΗΝΕ) 23 (ΤΑΥΡΟΠΟΛΕ), 24 (ΔΥΝΑΜΕ) τῆς τετάρτης στήλης.

Εἰς τὴν 15 γραμμὴν (Βοιχ. 16) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΑΡΥΣΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΧΡΥΣΗ. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν 29 γραμμὴν (Βοιχ. 30) τῆς αὐτῆς στήλης τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς.

Τὴν 17 γραμμὴν ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων γράφει ἐσφαλμένως ΤΩΝ ΔΕΥΡΩΝ, ἀντὶ ΤΩΝ ΔΕΥΤΕΡΩΝ.

Εἰς τὴν 35 γραμμὴν εἰς τὸν λίθον γέγραπται ΑΜΥΝΟΜΕΝΕΙ, εἰς δὲ τὸν πίνακα ΑΜΥΝΟΜΕΝΗ ἔγραψε.

Μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου αἱ γραμμαὶ αὗται

ΣΔΔΙΙΙ
ΦΑΗΝΗ
ΑΡΙΑΝΙ
ΚΗΝΙ
ΥΡΕΑ

αἳ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τοὺς πίνακας.

Μετὰ τὴν 45 γραμμὴν (Βοιχ. 72) ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα

Ω . . . .
. . . . Ε . . .
. . . .
. . . .
ΤΩΝ . . . . . ΣΙΑΙ
. Δ . Υ . . . .
. ΑΜΙΛ . . . .

ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν ἕκτην στήλην.

Εἰς τὴν 28 γραμμὴν (Βοιχ. 29) εἰς τὸν λίθον ὁ ἐγχαράκτης ἔγραψεν ΕΥΡΩΠΕ, ὡς ἀνωτέρω, ἀντὶ ΕΥΡΩΠΗ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 36 γραμμὴν (Βοιχ. 37) ἔγραψεν ΣΚΕΥΟΘΗΚΕΙ, ἀντὶ ΣΚΕΥΟΘΗΚΗ.

Μετὰ τὴν 40 γραμμὴν πρὸς τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα

. . Ο . .
ΟΛΙ . .
. . . . .
. Ε/ . .
ΤΟΙΣ .
Ε . . . . .
ΑΡΧΟΝΤΕΣ
. . ΜΙΛΙΟ .

ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν ἑβδόμην στήλην.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτῆς στήλης φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Κ, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἔγραψε ΓΕΠΛΕΥΚΥΑΣ διὰ τοῦ Υ μόνου, ἀντὶ τῆς ΥΙ.

Τὰ γράμματα τῆς 12 γραμμῆς (Βοιχ. 21) εἰσὶν ἐγχαραγμένα ἐπὶ τοῦ λίθου μεγαλήτερα τῶν λοιπῶν τῆς ἐπιγραφῆς, ὡς εἰσὶ καὶ ἐκεῖνα τῆς 54 (Βοιχ. 63), τοῦτο δὲ δὲν ἐφυλάχθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 17 γραμμὴν (Βοιχ. 26) ἐπὶ τοῦ πίνακος γράφει ΗΤΗΣΩ καὶ ἐπιδιορθώνει εἰς Ἡγησώ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΚΤΗΣΩ.

Εἰς τὴν 38 γραμμὴν (Βοιχ. 47) εἰς τὸν πίνακα γράφουσιν οὕτως ΟΛΛΕΙΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω . . ΡΑΛΕΙΑ, (Παραλεία) ἴσως Παραλία.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 40 γραμμῆς (Βοιχ. 49) φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἓν Δ, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 51 (Βοιχ. 60) εἰς τὸν πίνακα γράφει . . . ΑΛΕΞΙΠΟ ΕΡΓΟΝ, καὶ εἰς τὸ συμπληρωτικὸν μέρος ἀφίνει οὕτως, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι . . . Α ΔΕΞΙΠΠΟ ΕΡΓ[ΟΝ, τὸ Α ἀναφέρεται εἰς τὸ ὄνομα τῆς νηός.

Κ. Σ. Π.

2146. (Βοιχ. 1.)

ΤΟΙΣΝΕΩΡΙΟΙΣ(. . . . . . Σ Τ)ΡΑΤΟΣΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣΦΑΝΟΣΤΡΑ

ΣΙΟΣΔΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣΑ'ΧΑΡΝΕΥΣΕΡΓΟΒΙΟΣΑΛΑΙΕΥΣΠΛΑΤΩ

Ε[Ι]ΡΗΝΗΝΤΩΝΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝΗΣΔΙΟΠΕΙΘΗΣΜΥΡΡΙΤΡΙΗΡΑΡΧΕΙΤΑΡΡΟΣΠΗ
ΟΝΑΔΟΚΙΜΟΝΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣΚΟΝΤΟΣΤΡΕΙΣΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΚΕΡΑΙΑΣΜΕΓΑΛΑΣ
ΤΡ]ΙΗΡΑΡΧΕΙΕΥΕΤΗΡΙΑΠΑΛΑΙΑΑΥΤΗΕΧΕΙΤΑΡΡΟΝΕΝΔΕΙΚΩΠΩΝΘΑΛΑΜΙΩΝ
. . ΠΑΛΑΙΑΑΠΟΤΑΥΤΗΣΕΠΑΝΕΝΗΝΕΙΓΚΤΑΙΞΥΛΙΝΑΣΚΕΥΗΕΠΙΤΗΝΑΙΧΜ .
ΟΝΑΔΟΚΙΜΟΝΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣΚΟΝΤΟΣΙΙΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΚΕΡΑΙΑΣΜΕΓΑΛΑΣ .
Λ˥ . ΙΘΑΛΑΜΕΡΑΔΟΚΙΜΟΣΙΙΙΠΕΡΙΝΕΩΣΔΔΠΙΙΙΙΑΔΟΚΙΜΟΣΙΑΥΤΑΙΕΝ .
. ΕΠΙΤΗΝΜΑΚΑΡΙΑΝΗΣΑΡΧΕΒΙΟΣΛΑΜΠΤΡΕΥΣΤΡΙΗΡΑΡΧΕΙΤΑΡΡΟΣΠΗΔ .
ΔΟΚΙΠΙΙΞΥΓΙΑΣΔΔΔΔΠΙΙΙΙΑΔΟΚΙΠΘΑΛΑΜΙΑΣΔΔΔΔΠΙΑΔΟΚΙΜΟΣΙΙΙΙ
. ΜΟΚΛΗΣΛΑΜΠΤΡΤΡΙΗΡΑΡΧΕΙΠΗΔΑΛΙΑΚΕΡΑΙΑΙΜΕΓΑΛΑΙΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ
ΑΣΤΑ]ΤΑΣΚΟΝΤΟΣΙΙΤΟΥΤΩΝΟΕΤΕΡΟΣΘΡΙΠΗΔΕΣΤΟΣΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΚΕΡΑΙΑΣΜΕ
ΠΕ]ΡΙΝΕΩΣΔΔΠΙΙΙΙΑΔΟΚΙΜΟΝΙΕΝΝΕΑΠΗΧΕΙΣΚΑΙΣΠΗΘΑΜΙΣΙΜΑΙΘΑΠΑΛ .
Π]ΑΛΑΙΑΑΥΤΗΕΧΕΙΠΗΔΑΛΙΑΔΟΚΙΚΛΙΜΑΚΙΔΑΙΠΑΡΑΣΤΑΤΗΝΙΚΟΝΤΟΣΙΙΙ
. ΑΔΟΚΙΜΟΣΙΙΙΙΘΑΛΑΜΙΑΣΔΔΔΔΠΙΙΙΙΑΔΟΚΙΜΟΥΣΠΠΕΡΙΝΕΩΣΔΔΠΙΙΙ
ΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙΠΗΔΑΛΙΑΑΙΧΜΑΛΩΤΑΦΩΣΦΟΡΟΣΠΑΛΑΙΑΑΠΟΤΑΥΤΗΣΕΠΑΝΕ
ΠΑΛ]ΑΙΑΑΥΤΗΕΧΕΙΠΗΔΑΛΙΑΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣΚΟΝΤΟΥΣΙΙΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΙΣΤΟΝΜΕ
:ΑΔΟΚΙΠΙΘΑΛΑΜΙΔΔΔΔΠΙΙΑΔΟΚΙΠΙΙΠΕΡΙΝΕΩΙΔΔΠΙΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙΙΙΩΡΕ
ΟΝ]Ω Ν[Τ]ΙΜΟΘΕΟΑΥΤΗΣΚΕΥΟΣΕΧΕΙΟΥΘΕΝΠΡΟΘΥΜΙΑΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣΤΩΜΜΕΤΑΧΑ
ΟΚΙΜΟΝΘΡΙΠΗΔΕΣΤΟΝΚΕΡΑΙΑΣΜΕΓΑΛΑΣΚΟΝΤΟΝΜΕΓΑΝΚΩΠΑΣΘΡΑΝΙΤ
ΟΚΙΜΟΣΙΑΥΤΑΙΕΝΝΕΑΠΗΧΕΙΣΣΩΤΗΡΙΑΠΑΛΑΙΑΑΥΤΗΕΧΕΙΠΗΔΑ
ΘΑΛΑΜΙΑΣΡΔΔΟΚΙΜΟΥΣΙΙΙΙΠΕΡΙΝΕΩΣΔΠΕΝΝΕΑΠΗΧΕΙΣ
Α]ΥΤΗΣΚΕΥΟΣΕΧΕΙΟΥΘΕΝΟΥΘΟΙΟΦΘΑΛΜΟΙΕΝΕΙΣΙΝΥΑ
ΠΗΔΑ]ΛΙΑΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣΚΟΝΤΟΥΣΔΥΟΙΣΤΟΝΜΕΓΑΝΚΕΡΑΙΑ
\ΔΗΜΩΝΠΑΙΑΝΙΑΥΤΗΕΧΕΙΤΑΡΡΟΝΤΑΔΑΛΛΑΞΥΛΙΝΑ
ΕΠΑΝ]ΕΝΗΝΕΙΓΚΤΑΙΤΑΞΥΛΙΝΑΣΚΕΥΗΕΠΙΤΗΝΚΩΜΩΙΔ .
Φ]ΩΣΦΟΡΟΣΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΥΤΗΕΧΕΙΤΑΞΥΛΙΝΑ .
ΤΗΣΚΕΥΟΣΕΧΕΙΟΥΘΕΝΤΑΥΤΗΝΠΑΡΕΔΟΣΑΝΔΙΑΛ .
ΙΙΙΙ ΚΙΑΑΙΙΣΤΟΝΜΕΓΑΝΚΕΡΑΙΑΣΜΕΓΑΛ .
ΠΟΛΕΜΟΝΙΚΗΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΥΤ .
ΘΡΑ] ΝΙΤΙΡΠΙΙΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙΙΙΙΙΞΥΓΙΑ .
ΠΗΔ]ΑΛΙΑΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣΚΛΙΜΑΚΙΔΑ
ΙΑΔΟΚΙΜΟΙΠΠΕΡΙΝΕΩΙΔΔΠ .
ΙΣΤΟΝΜΕΓΑΝΚΕΡΑΙ .
ΟΤΑΠΑΛΑΙΑΑΠΟΤΑΥ
ΑΤΟΕΤΕΡΟΝΑΔΟΚ
ΑΙΔΔΔΔΠΙΙΙΑΛ
Κ]ΟΝΤΟΥΣΙΙΙΟΕΙ
Π]ΕΡΙΝΕΩΙΔΔΔ .
Κ]ΕΡΑΙΑΙΜΕ .
ΙΚΑΙ[Σ]ΠΙΘΑΜΗ .
ΟΣΑΥΤΗΕ[Χ]ΕΙΠ
ƆΙ=ΙΙΑΙΧΜΑΛΩ[Τ]Ο .

ΙΙΙΜ ΑΙΚΑΙΚΛΙΜΑΚ··
ΙΟΣΔΗΜΟ[ΚΡ]ΑΤΙ=·······ΟΡΙΑΣΤΟΣΑ·
ΚΕΡΑΙΩΝΜΕΓΑΛΩΝΣΩ<·····ΣΠΑΛΑΙΑΙ
ΙΥΓΙΑΣΠΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙΙΙΟ·····ΑΙΔΔΔΔΠ
ΑΝΕΠ]ΙΚΛΗΡΩΤΩΝΤΑΥΤΗΝΑΠΕΔΟΣ[ΑΝ]ΘΗΒΑ(Ι)ΟΙΑΝ
ΑΥΤΗΕΧΕ]ΙΠΗΔΑΛΙΑΙΣΤΟΝΜΕΓΑΝΣΑΠΡΟΝΚΕΡΑΙΑΣΜ
ΠΙΠΕΡ ΙΝΕΩΙΕΝΝΕΑΠΗΧΕΩΝΚΑΙΣΠΙΘΑΜΗΣ
ΠΑ]ΡΑΣΤΑΤΑΣΙΙΚΟΝΤΟΥΣΙΙΙΑΔΟΚΙΜΟΣΟΜΕΓΑ
ΘΑΛ]ΑΜΙΑΙΔΔΔΔΠΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙ:ΠΙΙΠΕΡΙΝΕΩΙΔΔΠ
ΥΣΙΙΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΙΣΤΟΝΜΕΓΑΝΘΡΙΠΗΔΕΣΤΟ
ΟΥΤΩΝΕΝΝΕΑΠΗΧΕΙΣΠΠΟΜΠΗΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙ·
ΑΣ𐅄ΙΑΔΟΚΙΜΟΙΠΙΙΘΑΛΑΜΙΑΣ𐅄ΑΔΟΚΙΜΟΙΙΙΙΙ
ΚΕΡΑ]ΙΑΣΜΕΓΑΛΑΣΗΕΤΕΡΑΘΡΙΠΗΔΕΣΤΟΣΚΩΠΑΣΘΡ
ΑΣΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΥΤΗΕΧΕΙΠΗΔΑΛΙ
ΔΔΔΔΠΙΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙΙΙΙΥΓΙΑΙΔΔΔΠΙΙΙΑΔΟΚΙ
ΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΤΑΥΤΗΝΔΕΙΠΑΡΑΘΕΙΝ·ΕΑΜΦΙΕ·
ΗΝΠΟΤΑΜΙΟΝΠΑΡΑΘΕΙΝΑΙΙΣΤΟΝΜΕΓΑΝΚΕΡΑΙΑ
ΠΕΡΙΝΕ]ΩΙΔΔΔΡΩΜΗ ΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΥΤΗΕΧΕΙ
ΙΜΟΙΙΙΤΑΔΕΑΛΛΑΕΠΑΝΕΝΗΝΕΓΓΚΤΑΙΕΠΙΤΗΝΛ·
ΑΙ:ΙΙΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣΚΟΝΤΟΙΙΙΙΑΜΠΡΑΚΙΩΤΙΣΠΑΛ
ΑΣΚΕΡΑΙΑΙΜΕΓΑΛΑΙΚΩΠΑΙΘΡΑΝΙ𐅄ΠΙΙΙΙΙΥΓΙΑ
ΑΣΚΛ]ΗΠΙΑΣΠΑΛΑΙ ΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΥΤΗΕΧΕΙΠΗΔΑΛ
ΙΙΙΙΥΓΙΑΙ𐅄ΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙΙΙΙΥΓΙΑΙ𐅄ΙΙΑΔΟΚΙΜ
ΙΑΙΙΚΟΝΤΟΥΣΙΙΙΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΙΣΤΟΝΜΕΓΑΝΚΕΡ
ΟΚΙΜΟΙΙΙΙΙΠΕΡΙΝΕΩΙΔΔΠΙΙΙΙΑΔΟΚΙΜΟΣΙΔΟ··Π
ΙΣΤ]ΟΣΜΕΓΑΣΚΕΡΑΙΑΙΜΕΓΑΛΑΙΚΩΠΑΙΘΡΑΝ𐅄ΠΙΙΙΑΔΟΚ
ΣΠΙΑΔΟΚΙΜΟΙΙΙΣΟΒΟΚΤΗΣΙΒΙΟΣΑΛΑΙΑΥΤΗΕΧΕΙ
ΑΝΕΠΙΚΛΗ]ΡΩΤΟΣΑΥΤΗΕΧΕ[ΙΠ]ΗΔΑΛΙΑΚΕΡΑΙΑΣΤΑΥ\····Θ·
ΙΣΙΣ·ΥΠ ΑΙΘΑΛΑΜΙΑΙΔΔΔΔΑΔΟΚΙ
ΓΤΕΡΟΝΝ·········

3146. (Βοικχ. 1.)

. . . . . . ἐν τοῖς νεωρίοις (. . . . στ)ρατος Ἀναγυράσιος, Φανόστρα(τος
Ἁγνοῦ)σιος, Δεξανδρίδης Ἀχαρνεύς, Ἐργόδιος Ἁλαιεύς, Πλάτω(ν . . . .

——————ἐπὶ τὴν] Ε[ἰ]ρήνην τῶν αἰχμαλώτων, ἧς Διοπείθης Μυῤῥι[νούσιος) τριηραρχεῖ ταῤῥο[ὺ]ς, πη-
δάλια————αὕτη ἔχει————πηδάλι]ον ἀδόκιμον, παραστάτας, κοντοὺς τρεῖς, κλιμακίδας, κεραίας μεγάλας;
——————————τρ]ιηραρχεῖ. Εὐετηρία παλαιά, αὕτη ἔχει ταῤῥόν· ἐνδεῖ κωπῶν θαλαμίων,
——————————] παλαιά, ἀπὸ ταύτης ἐπανενήνεγκται ξύλινα σκεύη ἐπὶ τὴν αἰχμ-
λωτον, αὕτη ἔχει πηδάλι]ον ἀδόκιμον, παραστάτας, κοντο[ὺ]ς ΙΙΙ, κλιμακίδας κεραίας μεγάλας, [κ-
ώπας, θρανίτιδας . . .] Ι, θαλαμι[αίας] 𐅄, ἀδοκίμο[υ]ς ΙΙΙ. Περίνεως ΔΔΓΙΙΙΙ, ἀδοκίμο[υ]ς Ι. Αὗται ἐν[ν-
εαπήχεις————] ἐπὶ τὴν Μακαρίαν, ἧς Ἀρχέδιος Λαμπτρεὺς τριηραρχεῖ ταῤῥο[ὺ]ς, πηδά-
λια,————ἀ]δόκι[μα[ΓΙΙ, ζυγίας ΔΔΔΔΓΙΙΙΙ, ἀδοκί[μους] Γ, θαλαμίας ΔΔΔΓΙ, ἀδοκίμο[υ]ς ΙΙΙΙ,
——————ἧς Τι]μοκλῆς Λαμπτρ[εὺς] τριηραρχεῖ, πηδάλια, κεραῖαι μεγάλαι, κλιμακίδες,
——————παραστά]τας, κοντο[ὺ]ς ΙΙ. Τούτων ὁ ἕτερος θριπήδεστος· κλιμακίδας, κεραίας με-
γάλας, κώπας, θρανίτιδας,———πε]ρίνεως ΔΔΓΙΙΙΙ, ἀδόκιμον Ι, ἐννεαπήχεις καὶ σπιθαμ[ῆς] Ι. Σιμαίθα παλ-
αιά————————π]αλαιά. Αὕτη ἔχει πηδάλια δόκι[μα], κλιμακίδα Ι, παραστάτην Ι, κοντο[ὺ]ς ΙΙΙ,
κώπας, θρανίτιδας] ———— ἀδοκίμο[υ]ς ΙΙΙΙ,————θαλαμίας ΔΔΔΔΓΙΙΙΙ, ἀδοκίμους Γ, περίνεως ΔΔΓΙΙΙ,
——————— ταύτη] παράκειται πηδάλια αἰχμάλωτα. Φωσφόρος παλαιά, ἀπὸ ταύτης ἐπανε-
νήνεγκται τὰ ξύλινα σκεύη ἐπὶ τὴν ———— παλ]αιά. Αὕτη ἔχει πηδάλια, παραστάτας, κοντοὺς ΙΙ, κλιμακίδας, ἱστὸν μέ-
γαν ———— ἀδόκι[μοι] ΓΙ, θαλαμί[αι] ΔΔΔΔΓΙΙ, ἀδόκι[μοι] ΓΙΙ, περίνεῳ ΔΔΓΙΙΙ, ἀδόκιμοι ΙΙ. Ὠρε-
ίθυια αἰχμάλωτος τῶ]ν [μετὰ Τ]ιμοθέου· αὕτη σκεῦος ἔχει οὐθὲν ———— Προθυμία αἰχμάλωτος τῶν μετὰ Χα-
ρίου· αὕτη ἔχει————ἱστὸν μέγαν ἀ]δόκιμον, θριπήδεστον, κεραίας μεγάλας κοντὸν μέγαν, κώπας, θρανίτ-
ιδας————ζυγίας——————ἀδ]όκιμος Ι, αὗται ἐννεαπήχεις. Σωτηρία παλαιά, αὕτη ἔχει πηδά-
λια—— ——————————] θαλαμίας 𐅄, ἀδοκίμους ΙΙΙΙ, περίνεως ΔΓ, ἐννεαπήχεις
——————————————α]ὕτη σκεῦος ἔχει οὐθέν, οὐθ' οἱ ὀφθαλμοὶ ἔνεισιν. Γα-
————————αὕτη ἔχει πηδά]λια, παραστάτας, κοντοὺς δύο, ἱστὸν μέγαν, κεραία-
ς μεγάλας, ——————————Δήμων Παιανι[εύς]· αὕτη ἔχει ταῤῥόν· τὰ δ' ἄλλα ξύλινα
ἐπανενήνεγκται ἐπὶ τὴν———— ἧς ———— ἀπὸ ταύτης ἐπαν]ενήνεγκται ξύλινα σκεύη ἐπὶ τὴν Κωμῳδ[ίαν
ἧς———————— ———Φ]ωσφόρος ἀνεπικλήρωτος· αὕτη ἔχει τὰ ξύλινα [σ-
κεύη ——————— αὕ]τη σκεῦος ἔχει οὐθέν. Ταύτην παρέδοσαν διαλ[λ-
ακταί ————] ΙΙΙΙ [———— κλιμα]κίδα Ι, ἱστὸν μέγαν, κεραίας μεγάλ[ας
————————————————————] Πολεμονίκη ἀνεπικλήρωτος, αὕτ[η
ἔχει —————————————— κώπας, θρα]νίτι[δας] 𐅄ΓΙΙΙΙ, ἀδόκιμοι ΙΙΙ, ζυγία[ι
——————————————————αὕτη ἔχει πηδ]άλια, παραστάτας, κλιμακίδα-
ς, κοντοὺς ———————— θαλάμιαι . . .] Ι, ἀδόκιμοι Γ, περίνεως ΔΔΓ ·
——————————————————————————] ἱστὸν μέγαν, κεραία-
ς μεγάλας ————————————————— κρεμασ]τὰ παλαιά, ἀπὸ ταύ-
της ἐπανενήνεγκται ξύλινα σκεύη, ἀπὸ τὴν————ἧς τριηραρχεῖ————πηδάλι]α, τὸ ἕτερον ἀδόκ-
ιμον ——————————————————————]ιαι ΔΔΔΔΓΙΙΙ, ἀδ-
όκιμον ——————————————————— αὕτη ἔχει κ]οντοὺς ΙΙΙ, ὁ εἷ-
ς θριπήδεστος————κῶπαι, θρανίτιδες————ζυγίαι————θαλάμιαι————π]ερίνεῳ ΔΔΔ ·
———————————————————————————κ]εραῖαι με[γ-
άλαι, κῶπαι, θρανίτιδες——————————————————]ι καὶ [σ]πιθαμῆ[ς·
αὕτη ——————————————————— ἀνεπικλήρωτ]ος, αὕτη ἔ[χ]ει π-
ηδάλια, κλιμακίδας, κοντοὺς, κεραίας ———————— ἱστ]οὶ = ΙΙ, αἰχμάλω(τ)ο-
ς——————————————παραστάται, κεραῖαι μεγάλαι ἀδόκιμ]αι, καὶ κλιμακ[ί-
δες —————————————————]ιος Δημο[κρ]ατί[α] = ——— Θριάσιος, α-
ὕτη ἔχει ——————————————— ἐνδεῖ] κεραιῶν μεγάλων. Σωσ[ίπολι]ς παλαιὰ Ι,
——————————————αὕτη ἔχει] ζυγίας ΓΙΙ, ἀδόκιμοι ΙΙ, θ[αλάμι]αι ΔΔΔΔΓ,
———————————————————ἀνεπ)ικληρώτων. Ταύτην ἀπέδοσ(αν) Θηβα(ί)οι ἀν-
τὶ τῆς————————— αὕτη ἔχε]ι πηδάλια, ἱστὸν μέγαν σαπρόν, κεραίας μ-
εγάλας ———————————— ἀδόκιμοι) ΓΙ, περίνεῳ Ι, ἐννέα πήχεων καὶ σπιθαμῆς
———————————————αὕτη ἔχει πα)ραστάτας ΙΙ, κοντοὺς ΙΙΙ; ἀδόκιμος ὁ μέγα-
ς————κῶπαι, θρανίτιδες ἀδόκιμοι———— θαλ)άμιαι ΔΔΔΔΓΙΙ, ἀδόκιμοι ΓΙΙ, περίνεῳ ΔΔΓ,
αὕτη ἔχει———————————— κοντο)ὺς ΙΙ, κλιμακίδας, ἱστὸν μέγαν θριπήδεστο-
ν————, κώπας θρανίτιδας————, ζυγίας————, περίνεως τ)ούτων ἐννεαπήχεις Γ. Πομπὴ παλαιὰ ἀνεπι(κ-
λήρωτος· αὕτη ἔχει ——————————— ζυγί)ας 𐅄Ι, ἀδόκιμοι ΓΙΙ, θαλαμίας 𐅄, ἀδόκιμοι ΙΙΙΙ,
—————————— αὕτη ἔχει————κερα)ίας μεγάλας· ἡ ἑτέρα θριπήδεστος κώπας θρ-

ανίτιδας ———————————— Νεμε)ὶς παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος· αὕτη ἔχει πηδάλι-
ά ————————————) ΔΔΔΔΓΙΙΙ, ἀδόκιμοι ΙΙ, ζυγίαι ΔΔΔΓΙΙΙ, ἀδόκι-
μοι———θαλάμιαι———ἀδόκιμοι———περίνεῳ . . . ἀν)επικλήρωτος. Ταύτην δεῖ παραθεῖναι Ἀμφιε .
————————————————)ην Ποτάμιον παραθεῖναι· ἱστὸν μέγαν, κεραία-
ς μεγάλας . . . , κῶπαι θρανίτιδες. . . , ζυγίαι . . . , θαλάμιαι . . . , περίνε)ῳ ΔΔΔ. Ῥώμη παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος· αὕτη ἔχει
————————————————ἀδόκ)ιμοι ΙΙ, τὰ δὲ ἄλλα ἐπανενήνειγκται ἐπὶ τὴν Δ .
———————————————— κεραῖ)αι: ΙΙ, κλιμακίδες, κοντοὶ ΙΙΙ. Ἀμπρακιῶτις παλ-
αιὰ ἀνεπικλήρωτος———ἱστὸς μέγ)ας, κεραῖαι μεγάλαι, κῶπαι, θρανί(τιδες) 𐅄ΓΙΙΙΙ, ζυγία-
ι———θαλάμιαι———περίνεῳ——————Ἀσκλ)ηπιὰς παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος· αὕτη ἔχει πηδάλ-
ια ————————κῶπαι, θρανίτιδες ἀδόκιμοι) ΙΙΙ, ζυγίαι 𐅄ΙΙ, ἀδόκιμοι ΙΙ, ζυγίαι 𐅄ΙΙ, ἀδόκιμ-
οι ΙΙ, θαλάμιαι———, περίνεῳ———, πηδάλ)ια ΙΙ, κοντοὺς ΙΙΙ, κλιμακίδας ἱστὸν μέγαν, κερ-
αίας μεγάλας———, κῶπαι, θρανίτιδ-ς—————ἀδ)όκιμοι ΙΙΙΙ, περίνεῳ ΔΔΓΙΙΙΙ. ἀδόκιμος Ι, δο . . Γ,
————————————— ἱστ)ὸς μέγας, κεραῖαι μεγάλαι, κῶπαι, θραν(ίτιδες) 𐅄ΓΙΙΙ ἀδόκ-
ιμοι ———————————ς ΓΙ, ἀδ)όκιμοι ΙΙ. Σοβῶ, Κτησίβιος Ἁλαι(εύς)· αὕτη ἔχει
————————————ἀνεπικλή)ρωτος· αὕτη ἔχε(ι π)ηδάλια, κεραίας. Ταύτ(ην . . Θ .
————————————ισις . ὑπ(———ζυγί)αι, θαλάμιαι ΔΔΔΔ, ἀδόκι-
μοι——————————————————) ἕτερον ν(————————

Εἰς τὸ πλευρὸν τῆς πλακὸς (δεξιόθεν τῷ θεωμένῳ) ἐφ' ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 3146 (Βοιχ. 1) ἐπιγραφή.

ΝΙΚΗΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠ[ΙΚΛΗΡΩ	Νίκη παλαιὰ ἀνεπικλήρω-
Τ]ΟΣΑΥΤΗΕΧΕΙΠΗΔ	τ]ος· αὕτη ἔχει πηδ[άλια ΙΙ,
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣΙΙΙΚ	παραστάτας ΙΙΙ, κ[εραίας μ-
·ΕΓΑΛΑΣΕΙΝΕΤΕΡ	εγάλας ΙΙ. Ἡ ἑτέρα ἀδόκιμ-
.ΣΚΟΝΤΟΝΙΚΛΙΜΑ	ο]ς, κοντὸν Ι, κλιμα[κίδας ΙΙ,
ΚΩΠΑΣΘΡΑΝΙΤΙΔΑΣ𐅄ΔΑΔΟ	κώπας θρανίτιδας 𐅄Δ, ἀδό[κιμ-
ΚΙΜΟΝΙΙΥΓΙΑΣ	ον Ι, ζυγίας [ἀδοκίμ-
ΟΥΣΙΙΙΘΑΛΑΜΙΑΣ	ους ΙΙΙ, θαλαμίας . . . ?,
ΑΔΟΚΙΜΟΥΣΠΙ	ἀδοκίμους ΓΙ, [περίνεως Δ
ΔΔΕΛΕΥΘΕΡΙΑΑΝΕ[ΠΙΚΛΗΡ	ΔΔ. Ἐλευθερία ἀνε[πικλήρ-
ΩΤΟΣ/ΑΥΤΗΣΚΕΥΟΣΕΧ[ΕΙ	ωτος /, αὕτη σκεῦος ἔ[χει
Ο]ΥΘΕΝΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ[ΠΑΛ	ο]ὐθέν. Δημοκρατία [παλ-
Α]ΙΑΑΥΤΗΕΧΕΙΠΗΔ	α]ιά· αὕτη ἔχει πηδ[άλια
·ΙΚΟΝΤΟΥΣΙΙΙΟΥΔ	Ι]Ι, κοντοὺς ΙΙ, τούτων ἀ-
ΔΟΚΙΜΟΣΟΠΙ	δόκιμος ὁ πι[. . . κεραί-
ΑΣΙΙΙΣΤΟΝΜ	ας ΙΙ, ἱστὸν μ[έγαν ἀδόκι-
ΜΟΝΚΕΡΑΙΑ	μον, κεραία[ς μεγάλας . . . ;
ΚΩΠΑΣΘΡΑΝΙΤ	κώπας θρανίτ[ιδας . . . . ,
ΑΔΟΚΙΜΟΥΣΙΙ	ἀδοκίμους ΙΙ[. . , ζυγίας Δ
. . ΔΠΙΙΙΑΔΟ	ΔΔ]ΔΓΙΙΙ, ἀδο[κίμους . . . . , θ-
. . ΑΜΙΑΣΔΔΔ	αλ]αμίας ΔΔΔ . . . , ἀδοκ-
.ΜΟΥΣΔΠΕΡΙΝ	ί]μους Δ, περίν[εως . . . , το-
ΥΤΩΝΕΝΝΕ[ΑΠ]Η	ύτων ἐννε[απ]ήχ[εις . . . , ἀ-
ΔΟΚΙΜΟΙΙ	δόκιμοι Ι . . . .
ΑΥΤΗΣΚΕΥΟΣΕΧΕΙΟ	αὕτη σκεῦος ἔχει ο[ὐθέν.
ΚΛΕΩΔΑΙΓΙ	Κλεὼ ἀνεπι[κλήρωτος·
ΑΥΤΗΑΝΕΠΙΣ	αὕτη ἀνεπίσ[κευος . . .
.ΙΑΝΕΠΙΣΚΕΥ	η] ἀνεπίσκευ[ος καὶ σκε-
ΥΟΣΕΧΕΙΟΥΘΕΝ	ῦος ἔχει οὐθὲν [. . . Ν-
ΙΚΗΘΕΟΦΡΑΣΤ	ίκη Θεοφράστ[. . . . .
ΑΥΤΗΕΧΕΙΠΗΔ	αὕτη ἔχει πηδ[άλια . . . , παρ-
ΑΣΤΑΤΗΝΙΤΑΡΡΟΝ	αστάτην Ι, ταρρὸν [Ι. Ἐνδεῖ κ-
ΩΠΩΝΘΑΛΑΜΙΩΝΙΙΙ	ωπῶν θαλαμίων ΙΙΙ, [κοντοὺ-
ΣΙΙΙΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣΙ	ς ΙΙΙ, κλιμακίδας Ι[Ι, ἱστὸν
ΑΚΑΤΕΙΟΝΙΙΣΤ	ἀκάτειον Ι, ἱσ[τὸν μέγαν, κ-
ΕΡΑΙΑΣΜΕΓΑΛΑΣ	εραίας μεγάλας, [κεραία-
ΣΑΚΑΤΕΙΟΥΣ	ς ἀκατείους [. . . πήχεω-
ΝΔΕΚΑΛΑΙΣΤΡ	ν δέκα. Λαιστρ[υγωνία ἡ παρ-
ΤΗΝΛΑΜΠΡΑΝ	ὰ] τὴν Λαμπρὰν [. . . . αἰχμά-
ΛΩΤΟΣΤΩΝΜΕΤΑ	λωτος τῶν μετὰ [. . . . , αὐτ-

ΗΣΚΕΥΟΣΕΧΕΙ	η σκεῦος ἔχει [οὐθὲν . . . . . .
ΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩ[ΤΟΣΑΥ	Παλαιὰ ἀνεπικλήρω[τος, αὔ-
ΤΗΕΧΕΙΠΗΔΑΛΙ/	τη ἔχει πηδάλι[α ΙΙ, παραστά-
ΙΙΚΟΝΤΟΥΣΙΙΙΚΛ[ΙΜΑΚ	τας] ΙΙ, κοντοὺς ΙΙΙ, κλ[ιμακ-
ΙΔΑΣΙΙΚΕΡΑΙΑΣΜΕΓ[ΑΛΑΣ	ίδας ΙΙ, κεραίας μεγ[άλας . . .,
ΚΩΠΑΣΘΡΑΝΙΤΙΔΑΣ𐅄ΠΑ[ΔΟΚ	κώπας θρανίτιδας 𐅄Π, ἀ[δοκ-
ΙΜΟΥΣ]ΠΙΙΖΥΓΙΑΣΔΔΔ	ίμους ΠΙ, ζυγίας ΔΔΔ . . .
ΑΔΟΚΙ]ΜΟΥΣΠΙΘΑΛΑΜ	ἀδοκίμους ΠΙ, θαλαμ[ίας
. . . .ΑΔΟΚΙΜΟΥΣ	. . , ., ἀδοκίμους [. . ., περί-
ΝΕΩΑΚΔΠΕΥΡΩΠ	νεω[ς ΔΔ]Π. Εὐρώπ[η αἰχμάλωτ-
ΟΣΤΩΝΜΕΤΑΧΑΒΡΙΟ	ος τῶν μετὰ Χαβρίο[υ· αὕτη σκ-
ΕΥΟΣΕΧΕΙΟΥΘ[ΕΝ . . .	εῦος ἔχει οὐθ[ὲν . . . . . ἀ-
ΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣ	νεπικλήρωτος, [θρανίτιδα-
.ΔΔΔΙ. ΙΙ . . .Α	ς] ΔΔΔΙ[Ι]ΙΙ, [θαλ]α[μίας
ΚΟΝΤΟΥΣΙΙΙ	κοντοὺς ΙΙΙ, [. . . . .
ΙΣΤΟΣΚΛΙ	ἱστο[ὺ]ς, κλι[μακίδας, ἱστόν,
ΚΕΡΑΙΑΣΜ	κεραίας μ[εγάλας [. . . ., κ-
ΩΠΑΣΘΡΑΝΙ	ώπας θρανί[τιδας . .
ΙΙΖΥΓΙΑΣ𐅄Γ	ΙΙ, ζυγίας 𐅄Π[. . ἀδοκίμους
ΙΙΘΑΛΑΜΙΑΣΔ	ΙΙ, θαλαμίας Δ[ΔΔΔΠΙΙΙ, ἀ-
ΔΟ▤ΚΙΜΟΥΣ.ΠΕ	δοκίμους [Π], πε[ρίνεως . . . .
ΣΥ▤ΟΡΙΣΑΡΙ	Συν[ω]ρὶς ἀνε[πικλήρωτος·
ΑΥΤΗΣΚΕΥΟΣΕΧΕΙΟ[ΥΘΕΝΩΡ	αὕτη σκεῦος ἔχει ο[ὐθέν. Ὠρ-
ΕΙΘΥΑΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ[ΤΩΝΜΕΤ	είθυ[ι]α αἰχμάλωτος [τῶν μετ-
ΑΤΙΜΟΘΕΟΑΥΤΗΣΚΕΥ[ΟΣΕΧΕ	ὰ Τιμοθέο[υ], αὕτη σκεῦ[ος ἔχε-
ΙΟΥΘΕΝΕΥΦΗΜΙΑΑΥΤΗ[ΣΚΕΥ	ι οὐθέν. Εὐφημία, αὕτη [σκεῦ-
ΟΣΕΧΕΙΟΥΘΕΝΑΡΓΥΡ[. ΑΙΧΜ	ος ἔχει οὐθέν. Ἀργυρ[ὼ αἰχμ-
ΑΛΩΤΟΣΤΩΝΜΕΤΑΤΙΜΟ[ΘΕΟΑ	άλωτος τῶν μετὰ Τιμο[θέο[υ], α-
ΥΤΗΣΚΕΥΟΣΕΧΕΙΟΥΘΕ[Ν . . .	ὕτη σκεῦος ἔχει οὐθέ[ν . . . .
ΑΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣΤΩΝΜΕΤΑ[. . .	α αἰχμάλωτος τῶν μετὰ [Τιμοθ-
.ΟΥΑΥΤΗΕΧΕΙΚΩΠΑΣΖ[. . . .	έ]ου, αὕτη ἔχει κώπας, ζ[υγίας Δ
.ΔΙΘΑΛΑΜΙΑΣΙΙΟ[. . . . . . ΑΙ	Δ]ΔΙ, θαλαμίας ΙΙ. Ὁ[. . . . αἰ-
Χ]ΜΑΛΩΤΟΣΑΥΤΗΣΚΕΥΟ[ΣΕΧΕ	χ]μάλωτος, αὕτη σκεῦο[ς ἔχει
ΟΥΘΕΝΝΕΩΤΑΤΗΑΝΕ[ΠΙΚΛΗ	οὐθέν. Νεωτάτη ἀνε[πικλή-
ΡΩ]ΤΟΣΑΥΤΗΕΧΕΙΠΗΔΑ	ρω]τος, αὕτη ἔχει πηδά[λια, τ-
ΑΡΡΟΝΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ	αῤῥὸν, κλιμακίδας, [κοντο-
. . ΙΙΚΕΡΑΙΑΣΜ	ὺς Ι]ΙΙ, κεραίας μ[εγάλας. Νέ-
ΜΕΣΙΣΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ[ΜΕΤΑΤ	μεσις αἰχμάλωτος [τῶν μετὰ Τ-
Ι]ΜΟΘΕΟΑΥΤΗΣΚΕΥΟΣ[	ι]μοθέο[υ], αὕτη σκεῦος [ἔχει οὐθ-
ΝΑΦΡΟΔΙΣΙΑΗ.Θ	έ]ν. Ἀφροδισία, ἥ[ν] Θ[ηβαῖοι
ΕΔΟΣΑΝΤΑΥΤΗ	ἀπ]έδοσαν· ταύτη]ν . . . . . ἐ-
ΣΚΕΥΗΣΑΛΚΙ.Ρ	πι]σκευῆς. Ἀλκί[φ[ρ[ων . . . .
ΚΑΙΕΠΙΣΚΕΥΑΣ	. . καὶ ἐπισκευασ[θ . . . . .

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Κ. Λ. Ῥόσς, δὲν ἤθελον ἀναδημοσιεύση καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον μετὰ τοῦ πρωτοτύπου. τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν εὕρισκον τὰς ἀκολούθους διαφοράς

Αἱ πρῶται δύω γραμμαὶ εἰς τὴν πλάκα δὲν ἔχουσιν ἰσομεγέθη τὰ γράμματα μετὰ τῶν λοιπῶν γραμμῶν ὡς ἐσημειώθη τοῦτο ἐσφαλμένως εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥόσς.

Ἡ δὲ τάξις τῶν γραμμάτων τῆς τρίτης γραμμῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἑπομένων, τῶν εἰς τὸν λίθον, δὲν εἶναι ἀκριβῶς ἡ αὐτὴ, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥόσς, ἀλλ' εἶναι, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν παρόντα.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν (Βοικχ. 6) εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥόσς γράφει **ΑΥΤΜ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΑΥΤΗ**.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 8 γραμμῆς (Βοικχ. 9) φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ σημεῖον τοῦ **Λ** καὶ **Γ**.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 25 γραμμῆς (Βοικχ. 26) φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ὁ βραχίων οὗτος **** τοῦ γράμματος **Α, Δ** ἢ **Λ**.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 29 γραμμῆς (Βοικχ. 30) φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ||||, οἳ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 38 γραμμῆς (Βοικχ. 39) φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ |, ὅπερ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 41 γραμμῆς (Βοικχ. 42) φαίνεται εἰς τὸν λίθον ὁ ἀριθμὸς |, ὃς δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 43 γραμμὴν (Βοικχ. 44) φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα Ͻ| =, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 44 γραμμὴν (Βοικχ. 45) φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα |||M, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 45 γραμμὴν (Βοικχ. 46) φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΔΗΜΟΚΡΑΤΙ, καὶ αὗται = αἱ παράλληλαι γραμμαί, αἱ τόσον συνεχῶς ἀπαντώμεναι εἰς τὰς τῶν νεωρίων ἐπιγραφάς, καὶ τιθέμεναι συνήθως μετὰ τὰ κατ' ἐπιτομὴν γεγραμμένα ὀνόματα.

Εἰς τὴν 46 γραμμὴν (Βοικχ. 47) μετὰ τὰ γράμματα ΣΩ φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ ἄνω μέρος τοῦ Σ οὕτως Σ. εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἓν |.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 59 γραμμῆς εἰς μὲν τὸν πίνακα τοῦ Βοικχίου γράφει οὕτω ΠΑΡΑΘΕ · · · · ΑΜΦΙ ·, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένα ΠΑΡΑΘΕ · Ε ΑΜΦΙΕ ·

Εἰς τὸ τέλος τῆς 60 γραμμῆς (Βοικχ. 62) φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΚΕΡΑΙΑ (κεραία[ς μεγάλας), ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Βοικχίου.

Περὶ τὸ τέλος τῆς 68 γραμμῆς (Βοικχ. 69) μετὰ τὰ γράμματα ΑΔΟΚΙΜΟΣ | φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Δ.

Εἰς τὴν 70 γραμμὴν (Βοικχ. 71) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΣΟΒΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΣΟΒΩ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 71 γραμμῆς (Βοικχ. 72) φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΤΑΥ \ · · · · Θ ·, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Βοικχίου.

Ὁμοίως εἰς τὴν 72 γραμμὴν (Βοικχ. 73) δὲν ἐσημειώθησαν τὰ γράμματα ταῦτα |Σ|Σ · ΥΠ · · · · · · · · · Α, ἃ φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 73 γραμμῆς (Βοικχ. 74) φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΓΤΕΡΟΝ Ν, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Βοικχίου.

Εἰς τὸ πλάγιον μέρος τῆς ὑπ' ἀριθ. **3146** *ἐπιγραφῆς.*

Εἰς τὸ τέλος τῆς 43 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ὁ βραχίων τοῦ γράμματος Α, Δ, ἢ Λ οὕτως /, ὃς δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 46 γραμμὴν φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ὁ ἀριθμὸς οὗτος Γ͞Δ, ὃς δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 50 γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ΔΔΠ, οἳ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 51 γραμμῆς φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΧΑΒΡΙΟ, εἰς δὲ τὸν πίνακα ἔγραψε ΚΑΒΟ · Ο.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 56 γραμμῆς φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα |Σ[τοὺς], ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Κ. Σ. Π.

3147.

ΝΕΙ
ΥΣΙΝΑΤ=ΙΣΜL
ΜΕΝΗΝΑΥΤ=ΙΣΜΥ
ΣΥΝΤΙ=ΙΔΗΜΗΤ=ΙΚΑΙΤΙ/
ΑΝΙ=ΔΩΚΑΝΔΕΚΑΙΤΑΙΠΡΙ
\=ΝΗΝ=ΠΩΣ=ΥΝΚΑΙΗΒ=ΥΛΗΚ
\ΤΑΙΤΙΜΩΝΤΕΣΚΑΙΦΙΛ=ΦΡ=ΝΟ
ΥΣΕΚΤΕΝΩΣΠΡΟΣΤΗΝΠ=ΛΙΝΔΙ
ΕΙΤΥΧΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒ=ΥΛΕΙΤ=Υ
·ΕΔΡΟ=ΥΣΕΙΣΤΗΝΕΠΙ=ΥΣΑΝΕΚΚΛΗΣ
·ΠΕΡΙΙΤΟΥΤΩΝΓΝΩΜΗΝΔΕΞΥΜΒΑΛΛ
ΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΟΤΙΔ=ΚΕΙΤΕΙΒ=ΥΛΕΙΤ
ΧΕΣΘΑΙΑΑΠΑΝΓΕΛΛ=ΥΣΙΝΓΕΓΟΝΕΙ
ΙΣΕΘΥΣΑΝΕΦΥΓΙΕΙΑΙΚΑΙΣΩΤΗΡΙΑΤΟΥ
ΗΝΑΙΩΝΚΑΙΠΑΙΔΩΝΚΑΙΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΑΝΣΙΩΝΔΗΜΜΟΥΚΑΙΠΑΙΔΩΝΚΑΙΓΥ
ΣΑΙΔΕΤ=ΝΤΕΑΡΧΕΘΕΩΡ=ΝΙ=ΥΛΙ
ΙΤ=ΥΣΘΕΩΡ=ΥΣΔΗΜΗΤΡΙ=ΚΑ
ΠΑΤ=ΥΡ=ΥΚΙΡΑΤΗΤΑΗΛΙ
ΧΑΝΤΟΣΔΙ=ΝΕΥ
Γ. ΝΑΥΤΟΝ

3147.

. . . . Πρυτα]νεί[ας . . . . ἐλθ-
εῖν εἰς Ἐλε]υσῖνα τοῖς με[γάλοις μυστηρίοις ἐς ἑορ-
τὴν συντελου]μένην αὐτοῖς μυ[σταγωγοῦσι . . .
. . .] σὺν τεῖ Δήμητρι καὶ τεῖ [Κόρει τὴν θ-
υσί]αν, ἔδωκαν δὲ καὶ τὰ περὶ [τούτων νενομισμένα
ἐς] ὠνὴν, ὅπως οὖν καὶ ἡ Βουλὴ κ[αὶ ὁ Δῆμος φανεροὶ γέ-
νων)ται τιμῶντες καὶ φιλοφρονο[ῦντες τοὺς ἄνδρας τ-
ο]ὺς ἐκτενῶς πρὸς τὴν πόλιν δι[ακειμένους· ἀγαθ-
εῖ τύχει· δεδόχθαι τεῖ Βουλεῖ τοὺ[ς Μιλησίους προ-
έδρους εἰς τὴν ἐπιοῦσαν Ἐκκλη[σίαν χρηματίσαι
περὶ τούτων, γνώμην δὲ ξυμβάλλ[εσθαι τὴν Βουλὴν
εἰς τὸν Δῆμον, ὅτι δοκεῖ τεῖ Βουλεῖ τ[ὰ μὲν ἀγαθὰ δέ-
χεσθαι, ἃ ἀπαγγέλλουσιν γεγονέ[ναι ἐν τοῖς ἱεροῖς ο-
ἷς ἔθυσαν ἐφ' ὑγιείᾳ καὶ σωτηρίᾳ τοῦ [Δήμου τῶν
Ἀθ]ηναίων, καὶ παίδων, καὶ γυναικῶν, κα[ὶ τοῦ τῶ-
ν Μι]λησίων Δήμου, καὶ παίδων, καὶ γ[υναικῶν·
ἐπαινέ]σαι δὲ τόν τε Ἀρχιθέωρον Ἰουλι[ανὸν
κα]ὶ τοὺς θεωροὺς Δημήτριον Ἀ . . . .
. . . . Πατουρίου, Κράτητα Ἡλι[. . . ἐπὶ . . . .
. . . . Ἄρ]χοντος, Δίων Εὐ[. . . . εἶπεν . . . .
εἶναι] αὐτὸν [καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτοῦ . . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 Ἰουνίου 17 εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς, πλὴν τοῦ ἀριστεροῦ (τῷ θεωμένῳ) μέρους, ἔνθα ἄρχονται αἱ γραμμαὶ 10—15. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμέναι, οὐδὲ κανονικῶς ἐσχηματισμένα, διότι εἰς ὅλας τὰς γραμμὰς σχεδὸν τὸ Ο καὶ Ω εἰσὶν οὕτως =, τὸ Ρ οὕτω Ρ. Αἱ θηλυκαὶ δοτικαὶ τῶν ὀνομάτων *ἀγαθεῖ τύχει, τεῖ Βουλεῖ* (γραμμὴ 9 καὶ 12) εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι διὰ τῆς ΕΙ. Τὸ Ψήφισμα εἶναι ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιθεώρου καὶ τῶν θεωρῶν τῶν ἐν τῇ τελετῇ τῶν Ἐλευσινίων ἀποσταλέντων ὑπὸ τῶν Μιλησίων. Καὶ τοῦ μὲν Ἀρχιθεώρου τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς τὴν 17 γραμμὴν, ἐκαλεῖτο δὲ οὗτος *Ἰουλιανὸς*, ἢ *Ἰούλιος*. Τῶν δὲ θεωρῶν ὅλα τὰ ὀνόματα, πλὴν δύω (Δημητρίου καὶ Κράτητος), δὲν ἐσώθησαν ἐπὶ τοῦ λίθου. Καὶ ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν γραμμάτων καὶ ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ λίθου, ὅστις δὲν εἶναι

καθαρῶς Ὑμήττιος, καὶ ἐκ τῆς ἀφελείας τῆς στήλης, ἥτις εἶναι ἁπλῆ πλὰξ τοιαύτη, οἵα εὑρίσκεται εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῆς κατάστασιν, καὶ ἥτις δὲν ὑπάρχει καλῶς ἐξεσμένη, εἰκάζω ὅτι τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγράφη εἰς τὴν Μίλητον καὶ ἐστάλη εἰς τὰς Ἀθήνας.

Μετὰ τὴν 20 γραμμὴν εἰκάζω, ὅτι εἵπετο καὶ ἕτερον Ψήφισμα τῶν Μιλησίων ὑπέρ τινος Ἀθηναίου πιθανῶς.

Κ. Σ. Π.

3148.

ΛΑ
ΙΝΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΧ
ΚΑΙΑΠΡΟΦΑΣΙΣΤΩΣΟΥΘΕΝΕΛ/
ΕΙΠΟΝΤΑΠΡΟΘΥΜΙΑΣΟΠΩΣΟΥ
ΝΚΑΙΟΔΑΜΟΣΦΑΙΝΗΤΑΙΤΙΜΩΝ
ΤΟΥΣΑΥΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΟ ΥΝΤΑΣ
ΚΑΙΠΟΛΛΟΙΤΑΝ ΑΣΤΑΝ ΑΙΡΕΣΙΝ
ΕΧΩΝΤΙΕΙΣΤΑΧΡΕΣ ΙΜΑ ΤΑΙΠΟ
ΕΙΕΙΔΟΤΕΣΟΤΙΥΠΑΡ ΞΕΙ ΑΥΤΟΙΣ
ΠΑΡΑΤΟΥΠΛΗΘ.ΥΣ ΤΟΥ ΚΑΛΥ
ΜΝΙΩΝΠΑΝΤΑΤΑΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑ
ΚΑΤΑΔΥΝΑΜΙΝΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗ
ΜΑΤΩΝ: ΔΕ· · · · ·ΘΕΤΚ ΛΗΑ
ΡΙΣΤΙΩΝΟΣΑ· · ·ΝΑΣΣΗΠΟ
Λ ΙΤΑΝΗΜΕΙ Ι· ·ΑΥΤΟΝΚΑΙΕ·
ΓΟΝΟΥΣΜΕ· · · ·ΝΤΑΣ·ΑΝ
ΤΩΝΩΝΚΑΙ· · ·ΠΟ·ΜΕΤΕ
ΧΟΝΤΙΠΟΛΙΤΑΙ·ΚΛΑΡΩΣΑ
ΖΕΑΥ ΤΟΥΚΑΙΕ.ΦΥΛΑΝΚΑΙ
ΔΑΜΟΝΤΟΥΣΠΡΟΣΤΑΤΑΣΑ
ΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟ
ΔΕΕΙΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΚΑΙΘ
ΕΝΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩ
ΟΣΤΑΣ ΔΕΑΝΑΘΗΣΙΟΣΕΠ
·\ΗΘΗΜΕΝΥΠΙΡΙΦΩΝΑΕΥ
:ΕΛΑΧΕ ΦΥΛΑΝΚΥ.ΦΗ
Σ ΔΑΜΟΝ ΜΕΣΟΝ

3148.

. . . . τ' ἄλ]λα [εἰς τὴν
σωτηρία]ν χρείας παρέχ[ειν
καὶ ἀπροφασίστως οὐθὲν ἐλ[λ-
είποντα προθυμίας, ὅπως οὗ-
ν καὶ ὁ Δᾶμος φαίνηται τιμῶν
τοὺς αὐτὸν εὐεργετοῦντας
καὶ πολλοὶ τᾶν ἀστᾶν αἵρεσιν
ἔχωντι εἰς τὰ χρ[ή]σιμα τᾷ πό[λ-
ει, εἰδότες ὅτι ὑπάρξει αὐτοῖς
παρὰ τοῦ πλήθ[ο]υς τοῦ Καλυ-
μνίων πάντα τὰ φιλάνθρωπα,
κατὰ δύναμιν, τῶν εὐεργετη-
μάτων: Δε[δόχθαι] Ε[ὐ]κλῆ Ἀ-
ριστίωνος Ἀ[στυ]ανάσση πο-
λίταν ἦμε[ν] αὐτὸν καὶ ἐ[γ-
γόνους με[τέχον]τας [π]άν-
των, ὧν καὶ [οἱ λοι]ποὶ μετέ-
χοντι πολιτᾶ[ν], κλαρῶσα[ι
δ]ὲ αὐτοῦ καὶ ἐ[ς] Φυλὰν καὶ
Δᾶμον τοὺς Προστάτας. Ἀ-
ναγράψαι δὲ τὸ Ψήφισμα τό-
δε εἰς στάλαν λιθίναν καὶ θ-
ῆ[αι] εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλω[ν-
ος, τᾶς δὲ ἀναθήσιος ἐπ[ι-
μελ]ηθῆμεν Ὑπιρίφωνα Εὐ-
.: ἔλαχε φυλᾶν Κυ . φη . . .
ς Δᾶμον μέσον

Γέγραπται ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη καὶ αὕτη, ὥσπερ καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 3142, εἰς τὴν νῆσον Κάλυμνον, καὶ μετεκομίσθη εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τοῦ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐπιγραφὴν μνημονευομένου Δρόσου Ταυλαρίου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 45 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8.

Ἀνάγεται καὶ αὕτη εἰς τὴν τάξιν τῶν Ψηφισμάτων, ἔστι δὲ γεγραμμένη Δωρικῇ διαλέκτῳ. Τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς ἐλλείπει· τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) εἶναι κατά τι ἀκρωτηριασμένον· εἰς τὸ κάτω μέρος μένει κενὸν 14 0/0 ἐπὶ τῆς πλακός· τὸ δεξιὸν εἶναι πρὸς τὸ ἄνω μέρος ἀνέπαφον σχεδὸν μέχρι τῆς 13 γραμμῆς. Τὸ Ψήφισμα ἐγένετο ὑπὲρ Εὐκλέους τινὸς υἱοῦ Ἀριστίωνος, ὃς ἀναφέρεται εἰς τὴν 13 καὶ 14 γραμμήν.

Παρατηρητέα ἡ εἰς τὴν 20 γραμμὴν ἀναφερομένη ἀρχὴ *Προστάται* τῆς Βουλῆς καὶ Δήμου τῶν Καλυμνίων. *Τοὺς Προστάτας Προεστοὺς* νῦν λέγει ἡ συνήθεια.

Εἰς τὴν 25 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα *'Υπιρίφων*. Παρατηρήσας καλῶς τὸν λίθον δὲν ἀναγινώσκω ἄλλο τι ἐπ' αὐτοῦ, εἰμὴ τὸ ὄνομα τοῦτο, ὅπερ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

3149.

ΛΕΙΝΕΝΑΕΙΜΝΗΣΤΟΝΤΡΟΠΟΝΤΗΣ
ΓΟΠΕΙΓΑΡΨΥΧΗ ΔΕΝΟΛΥΜΠ

3149.

ἐκάλλ]εινεν ἀείμνηστον τρόπον τῆς
. . .]ποπει γὰρ ψυχὴ δ' ἐν Ὀλυμπ[ίῳ

Ἐπὶ τεμαχίου βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 Ἰουλίου 2 εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρῴδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 44 0/0, καὶ τὸ πάχος 45 0/0. Τὸ βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος.

Κ. Σ. Π.

3150.

ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ
Σ· ·ΙΠΑΤΡΟΥ
Ε· ·ΝΥΜΕΥΣ

3150.

Ἀθηναγόρας
Σ[ωσ]ιπάτρου
Ἐ[ὑω]νυμεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 Ἰουλίου 6 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 80 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 23 0/6.

Ἡ δευτέρα καὶ τρίτη γραμμὴ φαίνονται ἀκρωτηριασμέναι ἐπίτηδες ἀπό τινα ὅμοιον τῷ Φουρμόντῃ.

Κ. Σ. Π.

3151.

ΔΔΞ Σ Σ
ΗΕΚΤΕ⁝ Κ
•••ΛΕΠΤΕ ΠΑ· · · · ·ΟΝ
ΜΜ⊠⁝ ΤΕΣΘΕΟ·ΙΑΜΙΕΛ
•· · ·ΤΟΣ ΗΟΙΣ ΚRΑΤΕΣΕΛΡ
ΜΜΑ ΤΕΥΕΛΑΜΠΤ
·• ΟΤΙΜΕ ΧΗΗΗ ΧΡΥΣΙΟΠΡΑΟ· · ·
•· ΛΕΤΟΥΤΟ ΠΔΔΗΗ ΣΤΑΘΜΟΝΤ· · · ·
ΤΙΜΕΤΟΥΙ· · · ·
ΧΗΗΗ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ· · ·
ΗΙΙΙ ΤΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣΙΤΤΤ
ΠΔ⁝ ΤΙΜΕΓ· · ·Δ
ΑΝΑ ΛΟΜΑ· · ·
ΗΗ⁝ΟΝ ΕΜ Α ΤΟ· · ·
ΙΗΙ⁝
ΜΙ ΣΘΟΜ· · · · ·
ΥΠΟΡ· · ·ΤΑ
•· ΟΙ

3151.

ΔΔΕΣΣ

Ἕκτη κ[αὶ δεκάτη τῶν

τιμὴ] ληπτὴ		Πα[ναθηναί]ων οἱ
	ΜΜ𐅄:	τῆς Θεοῦ [τ]αμιε[ῖαι
τοῦ χρυσελεφαντίνου; ἀγάλμα]τος		οἷς Κράτης ἐγρ[α-
		μμάτευε Λαμπτ[ρεύς,
χρυσ[ο[ῦ] τιμὴ	ΧΗΗΗ	χρυσίο[υ] πρᾶ[σις
τιμ)ὴ τούτο(υ	𐅄ΔΔ⊢⊢	Σταθμὸν τοῦτον
		Τιμὴ τού[του καὶ
	ΧΗΗΗ	Ἐλέφαντο[ς λήμα-
	ΗΙΙΙ	τος, σταθμ[ὸν Τ]ΤΤ[Τ,
	𐅄Δ:	Τιμὴ [Ἐλέφαντος,
		ἀναλώματ[ος
	ΗΗ:	ὀνήματο[ς
	Η]⊢Ι:	
		μισθώ[ματος
		ὑπορ . . . τα
		. . . οι

Ἐπὶ τμήματος στήλης τετραγώνου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὗρον αὐτὸ τὸ **1857** Ἰουνίου **6** κάτωθεν τῆς Ἀκροπόλεως πρὸς τὸ νότιον αὐτῆς, οὐ μακρὰν τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι **30 0/0**, τὸ πλάτος **20 0/0**, καὶ τὸ πάχος **0|0 8** (1). Ἡ ἐπιγραφὴ ἐγγέγραπται ἡ μέν, ἐν τῇ ἀριστερᾷ (τῷ θεωμένῳ) πλευρᾷ, ἡ δὲ μᾶλλον σεσωσμένη ἐν τῇ δεξιᾷ. Ἡ τάξις τῶν γραμμάτων εἶναι ἐπὶ τοῦ λίθου, ὡς ἐτυπώθη ἐνταῦθα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ἀναγραφῆς τῆς δαπάνης δι' ἀγορὰν χρυσίου καὶ Ἐλέφαντος, χρησίμου ἴσως εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ χρυσελεφαντίνου ἀγάλματος τῆς Παρθένου, ἢ ἑτέρου τινὸς ἀγάλματος, τῶν ἐν Ἀκροπόλει. Ἡ ἀναγραφὴ δὲ αὕτη ἐγένετο, ὅτε ἦν τὸ πρῶτον γραμματεὺς τῶν ταμιῶν τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Θεοῦ Κράτης ὁ Λαμπτρεύς, ἤτοι τὸ **3** ἔτος τῆς **85** Ὀλυμπιάδος. Ὁ Κράτης οὗτος, υἱὸς Ναύπονος (ὡς γραμματεὺς τῶν ταμιῶν τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Θεοῦ) ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **17**, **137** καὶ **892** ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **137** τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Θεοῦ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν Φιλοχώρου παρὰ τῷ Σχολιαστῇ τοῦ Ἀριστοφάνους, κατεσκευάσθη ἐπὶ Θεοδώρου Ἄρχοντος, ἤτοι τὸ **3** ἔτος τῆς **85** Ὀλυμπιάδος (2), **437** πρὸ Χριστοῦ.

---

(1) Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) εἰσὶ γωνιώδη· εἰς τὸ δεξιὸν μόνον τὰ γράμματα εἰσὶν ἐξηλειμμένα ἀπὸ τὸν χρόνον. Τοῦ λίθου ἡ ἀριστερὰ ἐπιφάνεια φαίνεται, ὡς εἰ ἦν κεκαλυμμένη βαφῇ τινι, ὅπως ἀντίκειται μᾶλλον εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιῤῥείας. Τοιαύτη βαφῇ καλύπτονται ὅλοι οἱ λίθοι τοῦ Θησείου, τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Ἐρεχθείου, ὅπως φυλάττηται ἀνέπαφος ὁ λίθος τῶν οἰκοδομημάτων τούτων ἀπὸ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιῤῥείας.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν φαίνεται ἴχνος καὶ δευτέρου, ἴσως καὶ τετάρτου, Τ.

(2) Φιλόχωρος ἐπὶ Θεοδώρου Ἄρχοντος ταῦτα φησί· καὶ τὸ ἄγαλμα τὸ χρυσοῦν τῆς Ἀθηνᾶς ἐστάθη εἰς τὸν ναὸν τὸν μέγαν, ἔχον χρυσοῦ σταθμὸν ταλάντων μδ'. Περικλέους ἐπιστατοῦντος, Φειδίου δὲ ποιήσαντος. Σχ. Ἀριστοφ. Εἰρ. 605.

Ἑκάστη γραμμὴ ἀπὸ τῆς 8 μέχρι τῆς 11 σύγκειται ἐκ δεκατριῶν γραμμάτων, ἐκτὸς τῶν ἀριθμῶν.

Κ. Σ. Π.

3152.	3152.
Ͱ	ὅρος
. . . .	. . . .
ΙΗΜΑΙ Ͻ	μν]ήμα[τος
/ ΤΡΑΧΟ	Βα]τράχο[υ.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τῇ 7 Ἰουνίου 1857 εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 42 0/0, τὸ πλάτος 14 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 1. Ὄνομα κύριον *Βάτραχος* εὕρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ᾽ ἀριθ. 696 καὶ 2231 ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ τῷ Ῥήτορι Λυσίᾳ. « Βάτραχος πάντων πονηρότατος, ἐγένετο ἐπὶ τῶν Τριάκοντα μηνυτής. Λυσ. κατὰ Ἀνδοκίδου καὶ Ἐρατοστράτου ». Κ. Σ. Π.

3153.	3153.
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	Διονύσιος
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ	Ἀσκληπιάδου
ΟΛΑΡΓΕΥΣ	Χ]ολαργεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ τὸ 1857 Ἀπριλίου 27 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 80 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 31 0/0. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς φέρει τύπον ὑδρίας. Διονύσιος Ἀσκληπιάδου Μελιτεὺς δὲ καὶ οὐχὶ Χολαργεὺς ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ᾽ ἀριθ. 285 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Κ. Σ. Π.

3154.	3154.
ΙΙΡΗΝΗ	Ε]ἰρήνη
ΑΛΟΠΟΛΙΣ	Κ]αλόπολις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὗρον αὐτὴν τὸ 1857 Ἀπριλίου 15 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὸ βόρειον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κωσταντζώρτζη. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 85 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 45 0/0.

Κ. Σ. Π.

3155.	3155.
ΧΟΝΤΑ	. . . Ἄρ]χοντα
ΣΤΕΦΑΝΟΝ	. . . στέφανον [ἐξ ἑκα-
ΤΟΝΔΡΑΧΜΩΝ	τὸν δραχμῶν . . . .
ΙΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ	ιον Διονυσίοις [τραγῳδοῖς,
5 ΔΟΥΝΑΙΔΕΑΥΤΟΙΣ	5 δοῦναι δὲ αὐτοῖς [ἔτι καὶ
ΔΡΑΧΜΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑ	δραχμὰς τριάκοντα
. . ΙΤΕΣΟΤΙΕΓΗΣΑΤΑΙΟ . . .	. . ιτες ὅτι ἐγησατ[ο τ]ο . . . . .
. . . . ΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙΤΟΙΣΑ . .	. . . . ἀποδιδόναι τοῖς Ἀ . . . . .
ΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΙ . ΙΣΑΥΤΟ . .	καὶ φιλοτιμούμενοι [ε]ἰς αὐτό· [ἀναγράψαι
10 ΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ . . Α . . ΑΙ	10 δὲ τὸ ψήφισμα τὸ [δε] . α . . . αι . . .
Λ . . ΒΟΥΛΟΝΤΑΙΟΙ . . ΤΑ . . .	λ . . βούλονται οἱ . . . τα . . . . . .

Ἐπὶ τμήματος λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 εἰς τὴν νῆσον Κέω. Εἶναι ἐντειχισμένη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἱερέως Ἀναστασίου Κουμπαρούτζου. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς χρεωστῶ εἰς τὸν φίλον τῶν ἀρχαιοτήτων Κ. Μάνθον.

Κ. Σ. Π.

Ὁ κάλλιστος σχηματισμὸς τῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης δεικνύει τὸ τέλειον καὶ ἔξοχον τοῦ αἰῶνος τοῦ Περικλέους, ὡς δεικνύουσι τὰ κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον κατασκευασθέντα ἔργα. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην θεωροῦμεν πολύτιμον, καὶ τοι ἀκρωτηριασμένην· πιθανῶς νὰ ἀνακαλύψωμεν καὶ τὸ ἔλλειπον μέρος αὐτῆς.

3156.

ΔΕ
ΑΝ
ΝΕ
. . . . ΙΚΕΙ/ΟΝΔ.Τ . . . . . .
ΑΤ . . ΚΑΤΑΓΕΓΡΑΜ . . . . . .
Π. . . . . ΤΟΥΧΩΡ. . . . .
. ΕΣ . . Ο . . ΜΟΝΑΝ, ...
Λ . . . Κ . . . ΙΟΙΕΣΤ . . . . . .
Α.ΤΑΛΚΙ . . ΙΤΡΟΠΟΝ . . . . .
ΟΥΛΩΝΚΑΙΑΓΟ. . . . .
ΝΟΙΚΑΙΑΝ. . . . . ΘΟΥΝΤΕΣΚΑΤΑ
ΚΕΚΤΑΜΕΝΟΙΤΟΧΩΡΙΟΝ . . . .
ΠΑΡΕΛΑΒΑΜΕΝΠΙΘΟΥΣΥ . . .
LΙΣΕ.ΝΕΑΜΕΤΡΟΝΤΟΥ
ΤΩΝΕΚΑΤΟΝΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ
Ε . . ΝΟΥΠΕΝΤΕ . . ΙΕΤ . . .
ΤΟΥΤΩΝΕΚΑΤΟΝ

ΟΡΧ . . ΝΤΟΧΩΡΙΟΝΕΑΝ
ΑΠΟΔΩΙΤΟΚΑΤΑΠΑΓΙΟΝΚ . . .
ΛΟΠ.ΕΥΩ . . ΤΟΥΣΠΙΘΟΥΣ . . .
ΑΝΤ . . ΑΚ . Δ . . ΑΝ . . . .
. ΙΕΣΑΥΤΩΝ . . ΙΟΙ . . . . . .
. . . . ΝΗ\ΑΛ . . . .

3156.

. . . . ἦν] δὲ . . . . . .
. . . . . . ἀν[αγεγραμμένα
. . . . εἰσὶ]ν ἕ[καστον . . . . .
. . . . . ικειλον δ . τ . . . . . .
. . . τα]ῦτ' [εἰσὶ] καταγεγραμ[μένα·
π[ερὶ δὲ] τοῦ χωρ[ίου τούτου
. εσ . . ο [γει]μόνα ν . . . .
λ . . . κ . . . ιοι ἐστ . . . .
α . ταλκι . . τρόπον . . . .
Β]ουλῶν καὶ ἀγο[ρανομοῦντες . . . .
νοι καὶ ἀν[ορ]θοῦντες κατὰ [τὰ πάτρια
κεκτ[η]μένοι τὸ χωρίον, [δ . . . . .
παρελάβαμεν πίθους ὑ[μίσεας . . . .
εις ἐ[π'] ἐνέα μέτρον τού-
των ἑκατὸν ὀγδοήκοντα . . . . . .
ε . . νου πέντε [κα]ὶ ἕτ[ερα
τούτων ἑκατόν.

Ορχ . . ν τὸ χωρίον ἐὰν
ἀποδῶ τὸ κατὰ π(λ)άγιον κ . . . .
λοπ . εύω . . τοὺς πίθους . . . . .
αν τ[ρι]ακ[ά]δ[α .] αν . . . .
. ιες αὐτῶν . . . ιοι . . . .
. . . . νη . αλ . . . .

Ἐπὶ στήλης λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν νῆσον Κέω, εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Ποιηέσσης. Μοὶ ἔδωσε τὸ ἀντίγραφον τοῦτο ὁ Κ. Μάνθος. Μὴν ἰδὼν τὸν λίθον δὲν δύναμαι νὰ ἀποφανθῶ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων.

Κ. Σ. Π.

3157.

ΓΡΑΦΙΚΩ
ΘΡΕΠΤΩ
ΣΕΡΓΙΟΣΕΤΑΟΝ
ΤΕΙΛΙΑΝΟΣ

3157.

Γραφικῷ
Θρεπτῷ
Σέργιος Ἐτάον,
Σ]τειλιανὸς . . . .

Ἐπὶ λίθου σκληροῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν νῆσον Κέω, εἰς τὴν ἐξοχήν, καλουμένην νῦν ὁ *Ἅγιος Σέρας*, εὑρίσκεται νῦν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Μάνθου, εἰς ὃν χρεωστῶ τὸ ἀντίγραφον. Αἱ δύω πρῶται γραμμαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι μεγαλητέροις γράμμασιν. Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε μέχρι τοῦ δε τὸ κύριον ὄνομα *Στειλιανός*. Πολλοὶ καλοῦνται ἔτι καὶ νῦν τῷ ὀνόματι τούτῳ.

Κ. Σ. Π.

3158.

ΔΙΟ
ΣΣΚΗΝΗΣΤΟΙΣ
ΜΕΤΑ

3158.

Διὸ(ς
τῆς) σκηνῆς τοῖς
μετὰ . . ι . . .

Ἐπὶ θραύσματος λίθου σκληροῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν νῆσον Κέω. Μοὶ ἔπεμψε τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ὁ Κ. Μάνθος, εἰς οὗ τὴν οἰκίαν νῦν ὑπάρχει ὁ λίθος. Εὑρέθη εἰς θέσιν τῆς νήσου, καλουμένην *Λέοντος*.

Κ. Σ. Π.

3159.

. . . . . ΝΥ . . Α . .
. . . . ΟΥ . . . . . .
. . . Η . . . ΟΥΝΕ‾ .
. . ΗΟΥ . . ΟΣΑ . . Ο
. . Λ . . . Ν . . . . Τ . Α
. . . ΟΑΕΤ . Σ . . Ν . .
. . . ΑΝ . ΝΚΤΟ . . .
. . . . ΤΑΤΗΜΕ . . Ι .
. . . . ΑΓΕΝΤΟΥ . ΣΟΥΑ
. . . . ΚΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ . .
. . . . ΙΕ Ω ΣΗΝ . . Χ . ΙΕ . Α
. . . ΟΝΙ . ΙΣΙ . . Η . ΑΧΘΑΙ
. . . . . ΗΜΝΟ . . . ΟΛΩ . . Ο . .
. . . . ΝΟΜΕΝΠ . . ΡΓΥΟΤΗΣΤΙ
. . . . ΑΓΑ . . Α . ΟΤ\ . ΟΝΑΥΤΟΥ . .
. . . . Ω ΙΧΑ . . ΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΝΤΑ . .
. . . ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ . . L . ΝΔΑΠΑΝΗ . .
. . . . ΗΝΑΡΡΩΣΤΙΑΝΑΥΤΩΝΤΗΝ . . .
. . . . . ΛΕΙΑΝΤΗΣ . . Ͻ . Ι . . Ω ΙΕΙΑΣΤΗΣΚ
. . ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟ . . ΛΟ . . ΗΛΟΥ ΙΜΩ . . . .
. . ΚΑΙΜΕΤΑΤΩ . . . . Ο . . ϽΝ . . . Ο ΙΚΑΔΕ . .
. ΠΩΣΟΥΝΟΔΗΜΟΣ Τ Ω ΝΙΟΥΛΙΗΤΩΝ . . . .
. Ν . ΝΕΥΚΛΗΔΗΝ Τ Ω Ι Σ Κ Ι Λ Η Μ Ο Υ . . . .
. . ΙΝΙΑΤΡΗΣ . . ΤΕΥΝΙΝΑΚΟΥ . . . . . .
. . . ΤΟΥΣΚΑΙΤΑΙ . . ΤΑΤΡΟΠΩ Ι . . . .
. ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗΙ Β ΟΥΛΗΙ ΚΑΙ Τ Ω Ι ΔΗΜΩΙ
ΝΟ . . . . ΝΩΝ Ο Τ Ι Φ Ι / .

Ἐπὶ τμήματος λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν νῆσον Κέω. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς χρεωστῶ εἰς τὸν Κ. Μάνθον, εἰς οὗ τὴν οἰκίαν εὑρίσκεται νῦν. Τὸ δεξιὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Μὴν ἰδὼν τὴν ἐπιγραφὴν δὲν δύναμαι νὰ ἀποφανθῶ περὶ αὐτῆς. Τὴν ἀναπλήρωσιν αὐτῆς ἀναβάλλω μέχρις ὅτου ἴδω αὐτὸν τὸν λίθον (1).

Κ. Σ. Π.

3160.

ΧΑΡΙΤΙΟΝ ΣΩΤΗΡΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΤΡΥΦΕΡΙΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡ ΗΡΩΙΣ

3160.

Χαρίτιον Σωτηρίωνος καὶ Τρυφερίου
θυγάτηρ Ἡρωΐς.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου ἐπιτυμβίου λίθου Παρίου. Εὑρέθη τὸ 1857 Μαΐου 24 πρὸς βορρᾶν τῆς πόλεως

---

(1) Σημειοῦμεν τὰς θέσεις τινῶν ἐπιγραφῶν, αἳ ἐτυπώθησαν εἰς τὸ 44 φυλλάδιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2996 κεῖται νῦν εἰς τὴν ἀρκτικὴν πλευρὰν τῆς Ἰουλίδος, ἐντὸς τῆς ἐκεῖ ἐρειπομένης Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Σοφίας.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3000 ἐντείχισται ἄνωθεν τῆς θύρας τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, εἰς θέσιν τῆς Κέω, καλουμένην νῦν Κουρεμένος.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 3001 καὶ 3002 εἰσὶ νῦν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Μάνθου.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 3003 καὶ 3004 εὑρίσκονται νῦν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἱερέως Πρωτόπαππα.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3005 ἐντείχισται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἱερέως Σακελλαρίωνος.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3009, ἐπὶ τύπου γυναικὸς, ἐντείχισται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Στ. Γρ. Στεφάνου.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 3011 καὶ 3014 εὑρίσκονται νῦν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Μάνθου.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3015, ἐπὶ τύπου, εὑρίσκεται νῦν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κωνσταντίνου Θεοδώρου.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3017, ἐπὶ ἀετώματος τύπου, εὑρίσκεται νῦν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωάννου Παγκάλου.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3018 εἶναι ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Βήματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3024 ἐντείχισται εἰς τὴν νότιον πλευρὰν τοῦ Ναοῦ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ.

Καρθαίας τῆς νήσου Κέω. Ἐπ' αὐτοῦ δὲ παρίσταται γυνὴ ἱσταμένη καὶ φέρουσα χιτῶνα ποδήρη, καὶ πρὸ αὐτῆς τέκνον ὡσαύτως ἱστάμενον. Τὴν κώμην αὐτῆς ἔχει δεδεμένην ταινίᾳ. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἔλαβον παρὰ τοῦ Κ. Μάνθου. Ὄνομα γυναικὸς *Χαρίτιον* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3036 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος. Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε σχεδὸν τὸ ὄνομα τοῦτο μέχρι τοῦδε. Πολλαὶ γυναῖκες καλοῦνται *Χαριτώ*, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις *Χαριτὼ* Πινδαρίδου (Böckh inscr. p. 1211), καὶ ἀρσενικῶς *Χαρίτος* καλοῦνται τινές. Ἡ ἐπὶ τοῦ τύπου τούτου παριστανομένη γυνὴ ἦν γυνὴ τοῦ Σωτηρίωνος θυγάτηρ δὲ τῆς Τρυφερίου. *Τρυφέριον* ὄνομα γυναικὸς ἐκ τοῦ Τρυφέρα, ἢ *Τρυφέριος* ἀρσενικὸν πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. *Τρύφερος* δέ, καὶ *Τρύφερον* εὕρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2146 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

3161.

L	/
ϽC	ΥΡΑΔ
ʃ/	Υ.ΑΔ
Ι	ΧΟΛΑ
ΟC	ΧΟΛΑ
ϽL	ΧΟΛΑ
/ΦΘ.ΝΗΤC	/.ΡΙ
ΩΡΟCΕΡΜΛ	ΛΡ/
ΟΛΕΜΑΙΔΟC	
ΩΝ	ΒΕΡΝΙ
ΛΕΥCΕΙΝΙΟC	ΦΛΥΕ
\ΟΙC.ΓΑΤΟΝΙΚ	ΦΛΥΕ
CΑΡΧΕC.ΛΑΟ	ΦΛΥΕ
ΛΟCΘΗΡΑΜΕ	ΕΡΜ
ΛΚΑΜΑΝΤΙΔΟC	
_ΑCΚΛΙΠΙΑΔΗΡΟ	ΚΑΙ
ΩΥΤΙΔΑC	ΘΟΡΙ
ΙCΤΡΑΤΩΝ	ΕΡΜ
ΡΥΔΗΜΟC	ΕΡΜ
ΑCΚΛΗΠΙΑ	ΕΚΚ
ΟCΜΟCΧΙΑ	ΚΕΦ
ΠΠΟΓΙ	ΚΕΦ
ΩΝ)	ΚΥΡ
ΜΦΙΚΛΗC	CΦ.
ΓΟΔΩΡΟCCΩΤ	Η..
ΗΝΟΔΟΤΟCΞΥCΤ	ΗC.
ΑΔΡΙΑΝΙΔΟC	
ΙΛΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟC	ΑΝ
ΑΙΛΔΙΟΝΥCΙΟC	ΑΝ
ΚΑΛΛΙΓΑΜΙΟCΔΙΟΝΥ	ΕΛΕ
ΟΙΝΙΔΟC	
ΑΦΡΟΔΙCΙ	ΑΧ
ΕΥΠΟΡΟCΑΦΡΟΔΙ	Α
ΠΡΟCΑΡΚΙΝΟC)	
ΚΛΑΡΜΑΡΙΑΝΟC	
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟC	
ΛΕΞΑΝΔ	
ΩΡ	

3161.

. . . ς	. . . .
. . . ος	Ὑ[β]αδ[ης,
. . . ι	Ὑ[β]άδ[ης,
. . . ι	Χολα[ργεὺς
. . . ος	Χολα[ργεύς,
. . . ος	Χολα[ργεύς,
Ἀ]φθόνητος	[Χολα]ρ[γεύς,
Διόδ]ωρος, Ἑρμ[ίου	[Χολ]αρ[γεύς,
Πτ]ολεμαΐδος.	. . . .
. . . ων	Βερνι[κίδης,
Ἐλ]ευσείνιος	Φλυε[ὺς,
. . . . οι Σ(τ)ρατόνικ[ος	Φλυε[ὺς,
. . . . . ς Ἀρχεσ[ί]λαο[ς]	Φλυε[ὺς,
. . . λος Θηραμέ[νης	Σημ[αχίδης,
Ἀκαμαντίδος.	
Ἀσκληπιαδῆρο[υ	Και . . .
. . . . υτίδας	Θορί[κιος,
. . . . Στράτων	Ἑρμ[ειος,
Εὐ]ρύδημος	Ἑρμ[ειος,
Ἀσκληπιά[δης	Ἐκ Κ[εραμέων,
. . . ος Μοσχία	Κεφ[αλῆθεν,
Φίλι]ππος	Κεφ[αλῆθεν,
Δί]ων	Κυρ[τιάδης,
Ἀ]μφικλῆς	Σφ[ήττιος,
Κηφισ]όδωρος Σωτ . . .	Ἡ[φαιστιάδης,
Ζ]ηνόδοτος Ξυστ(ίου	Ἡ[φαιστιάδης,
Ἀδριανίδος.	
Α]ἴλ[ιος] Ἐπαφρόδιτος	Ἀμ[φιτροπῆθεν,
Αἴλ[ιος] Διονύσιος	Ἀν[κύλη,
Καλλιγάμιος Διονυσ[ίου]	Ἐλε[υσίνιος,
Οἰ[ν]ίδος.	
Ἀφροδίσι[ος]	Ἀχ[αρνεύς,
Εὔπορος Ἀφροδι[σίου]	Ἀ[χαρνεύς,
Προσάρκινος)	
Κλ[αύδιος] Ἀρμαριανὸς	
Κεκροπίδος.	
Ἀ]λέξανδ[ρος	
Διόδ]ωρ[ος	

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος στήλης τετραγώνου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1857 Ἰουλίου 10 εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 18 0/0. Εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ ἀριστερὸν εἶναι γωνιῶδες. Τὸ μέρος μάλιστα τὸ μετὰ τὴν 25 γραμμὴν εἶναι ἀνέπαφον, τὸ δὲ ἄνω τῆς γραμμῆς ταύτης εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Τὰ γράμματα Σ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα εἰς τὸν λίθον C καὶ ω. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ

κατὰ Φυλὰς ἀνδρῶν, ὑπαρξάντων ἐν Ἀρχῇ τινι. Εἰς τὸν λίθον ἀναγινώσκονται τῶν Φυλῶν τούτων τὰ ὀνόματα *Πτολεμαΐδος*, *Ἀκαμαντιδος*. *Ἀδριανίδος*, *Οἰνίδος* καὶ *Κεκροπίδος*. Εἴς τινα μέρη τῆς ἀναγραφῆς ταύτης παρατηρεῖται διαφορά τις, ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῶν Δήμων, ἤτοι οἱ Δῆμοι οἱ ἀναφερόμενοι παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν δεῖνα Φυλὴν, δὲν ἔχουσιν ἐνταῦθα τὴν αὐτὴν τάξιν, π. χ. ὁ Δῆμος Φλύα ἀναφερόμενος εἰς τὴν Κεκροπίδα ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ συντάσσεται μετὰ τοῦ Δήμου Σημαχίδαι, ὅστις ἀνήκει εἰς τὴν Ἀντιοχίδα Φυλήν· τοῦτο δὲ, διότι οὗτοι οἱ Δῆμοι ἐκ τῶν ἀρχαίων αὐτῶν Φυλῶν κατετάχθησαν μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Πτολεμαΐδα Φυλήν. Καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιγραφῆς ὁ Δῆμος Ὑβάδαι, ἀνήκων εἰς τὴν Λεοντίδα κατατάττεται εἰς τὴν αὐτὴν ἀναγραφὴν μετὰ τοῦ Δήμου Χολάργου, ἀναφερομένου εἰς τὴν Ἀκαμαντίδα Φυλήν· καὶ τοῦτο διὰ τὸν εἰρημένον λόγον.

Οἱ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ σημειούμενοι ἐπιτίμως Δῆμοι εἰσὶν οὗτοι·

Ὑβάδαι, *Χόλαργος*, *Βερενίκη*, *Φλύα*, *Σημαχίδαι*, *Θόρικος*, *Ἕρμος*, *Κεραμεικὸς*, *Κεφαλὴ*, *Κυρτίδαι*, *Σφηττὸς*, *Ἡφαιστιάδαι*, *Ἀμφιτροπὴ*, *Ἀγκύλη*, *Ἐλευσὶς* καὶ *Ἀχάρναι*.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν τὴν προπαραλήγουσαν τοῦ Ἐλευσίνιος γράφει διὰ τῆς ΕΙ, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τοῦ Ι.

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΚΑΙ, εἰσὶ ταῦτα τὰ ἀρκτικὰ στοιχεῖα Δήμου τινὸς ἀγνώστου;

Εἰς τὴν Ἀκαμαντίδα Φυλὴν ἀναγράφονται οἱ Δῆμοι *Θόρικος*, *Ἕρμος*· μετὰ τὰ ὀνόματα δὲ ταῦτα φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ΕΚΚ, σημαίνουσι δὲ ταῦτα ἐκ Κεραμέων· εἶτα ἕπονται οἱ Δῆμοι *Κεφαλὴ*, *Κυρτίδαι*, *Σφηττὸς*, *Ἡφαιστιάδαι*. Τὸ ἀρχικὸν δὲ γράμμα τοῦ Δήμου τούτου γράφεται ἐνταῦθα τῇ Η.

Μετὰ τὴν Ἀκαμαντίδα ἕπεται ἡ Φυλὴ *Ἀδριανὶς*, εἰς ἣν ἀναγράφονται τρία τοπικά, ὁ Δῆμος *Ἀμφιτροπὴ*, ὃς ἀναφέρεται ἀπό τε τὸν Στέφανον τὸν Βυζάντιον καὶ τὸν Ἡσύχιον, ὡς ἀναγόμενος εἰς τὴν Ἀντιοχίδα, ἐξ ἧς μετετέθη ὁ Δῆμος οὗτος εἰς τὴν Ἀδριανίδα. Μετὰ τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ Δήμου τούτου φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἴχνος τι οὕτως Ν, ὃ ὑπολαμβάνω εἶναι Μ. Τὰ μετὰ τὸν Δῆμον τοῦτον ἕτερα γράμματα εἰσὶν ἐπὶ τοῦ λίθου ΑΝ⁻, εἰκάζω δὲ, ὅτι ὁ Δῆμος οὗτος εἶναι (κατὰ τὴν ὀρθογραφίαν τῆς ἐπιγραφῆς) ΑΝΓΥΛΗ. Ὁ Δῆμος *Ἀγκύλη* ἀνήγετο καὶ αὐτὸς τὸ πάλαι εἰς τὴν Ἀντιοχίδα Φυλήν· εὕρηται δὲ γραφόμενος διττῶς, ὡς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 21 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥὸς (die Demen. σελ. 53) *Ἀγκύλη*, καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 678, 2216 καὶ 2795 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος· καὶ *Ἀγκύλη*, ὡς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 115, 183, 550 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου· καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1046, 1748 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, καὶ ἐν ἐπιγραφῇ (ὑπ' ἀριθ. 67) ἐκδοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου (Φυλλάδ. 3, σελ. 26), καὶ παρὰ Λυκόφρ. (Ἐπις. 3, 43.)

Ὁ Δῆμος *Ἐλευσὶς*, ὅστις ἀνήγετο παλαιότερον εἰς τὴν Ἱπποθωντίδα, κατετάχθη (ὡς εἰς τὴν ἐπιγραφὴν) μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Ἀδριανίδα, καὶ τοῦτο δὲ χάριν τῶν εὐεργετικῶν ἔργων καὶ λαμπρῶν οἰκοδομῶν, δι' ὧν ἐκόσμησε τὴν Ἐλευσῖνα ὁ μεγαλόδωρος Ἀδριανός.

Ἀφθόνητος ὄνομα κύριον εὕρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1243, 1769 καὶ 2393 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Τὸ εἰς τὴν 21 γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα *Μοσχίας* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. *Μοσχίων* δὲ συνεχῶς ἀναφέρεται ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς· καὶ *Μόσχιον* γυναικὸς ὄνομα ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Ῥὸς ὑπ' ἀριθ. 76, σελ. 69 (die Demen. von Attica).

Εἰς τὴν 30 γραμμὴν ἀναγινώσκεται ἐπὶ τοῦ λίθου ΚΑΛΛΙΓΑΜΙΟΣ, τοῦτο παρετήρησα τρὶς μόνος καὶ μετ' ἄλλων, οὕτως εἶναι ἐγγεγραμμένον, τὸ ὄνομα τοῦτο πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Ὁμοίως καὶ τὸ εἰς τὴν 31 γραμμὴν ΠΡΟΣΑΡΚΙΝΟΣ, ὅπερ ἀναγινώσκεται κάλλιστα εἰς τὸν λίθον, ὡς καὶ τὸ εἰς τὴν 35 γραμμὴν ΑΡΜΑΡΙΑΝΟΣ.

Κ. Σ. Π.

3162.

ΝΑΘΟΓΟDΙΤΕΙ
ϟΜϵΠΟϵϟϵΝ ΤΟΝDϵΒ
ΘΑΙϟvRΑDϵϟϵΥ+ϟΑΜ

3162.

Ἀφροδίτει·
Εὔκο)σμ' ἐπόησεν, τόν δε Β(ωμὸν
Γε)ραιστυράδης εὐξάμ(ενος.

Ἐπὶ Βωμοῦ λίθου λευκοῦ. Χρεωστῶ τὸ ἀντίγραφον εἰς τὸν ἐν Καρύστῳ ἀγαθὸν Ἑλληνικὸν Διδάσκαλον Κύριον Παναγῆν Ἰω. Βιολέτην. Εὑρέθη εἰς τὸ χωρίον τῆς Καρυστίας *Πλατάνιστος* καλούμενον. Τὸ μῆκος τοῦ λίθου εἶναι πηχιαῖον, τὸ δὲ πλάτος (ὡς μὲ τὸ περιγράφει ὁ ῥηθεὶς Διδάσκαλος) ἓξ δακτύλων, τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Τὰ γράμματα τῆς πρώτης γραμμῆς εἰσὶ μικρότερα τῶν δύω ἄλλων γραμμῶν. Ἐνταῦθα ἴσως ἦν ὁ παλαιὸς Γεραιςὸς ἔνθα εὑρέθη ἡ παροῦσα ἐπιγραφή. Ὁ δὲ ἀποδιδόμενος εἰς τὸ νῦν καλούμενον *Καστρὶ* ἴσως εἶναι τὸ νεώριον τούτου. Περὶ τοῦ Γεραιςοῦ τούτου θέλομεν ἀναφέρει ἀλλαχοῦ πλατύτερον.

Τὸ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν Α εἶναι οὕτως Ꭿ, τὸ Δ οὕτω D.

Τὰ εἰς τὴν δευτέραν καὶ τρίτην γραμμὴν γράμματα Α, Β, Δ, Ε, Ξ, Σ καὶ Φ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα εἰς τὸν λίθον Α, Β, D, ϵ, +, ϟ, Θ, ὃν δὲν εἶδον ὅπως ἐκφρασθῶ πλατύτερον περὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Τὸ εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν Θ εἶναι ἀντὶ διγάμματος, ἑπόμενον μετὰ τὸ Ρ, ὁμοίως καὶ τὸ ἕτερον Ρ, κείμενον πρὸ τοῦ Υ (ΣΤΥΡ) ἐτέθη, νομίζω, διὰ τὴν δασύτητα τοῦ πρὸ αὐτοῦ Υ. Ἡ σημερινὴ ὀνομασία τῆς θέσεως *Καστρὶ*, ἔνθα νομίζω, ὅτι εἶναι τὸ νεώριον Γεραιστοῦ, ἴσως εἶναι κατὰ διαφθορὰν ἐκ τοῦ Γεραιστός.

Κ. Σ. Π.

3163.

ΙΑΙΝΑΡΙΟΙ ΕΠΙ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤ	
ΧΡΑ ΗΣ ΔΑΜΩΚΡΑΤΕΟΣ	
ΙΚΟΣΤΡΑΤ Σ ΔΙΩΝΟΣ	
ΙΛΟΞΕΝΟΣ ΕΥΑΜΕΡΙΩΝΟΣ	ΡΙ Π ΟΣ
ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ ΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ	Σ ΣΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΤΑΣΙΣΕΝΟΣ ΠΑ	ΕΡΟΚΛΗΣ
ΙΚΟΚΡΑΤΗΣ ΙΠΟ	ΙΡΩΝ
ΛΑΤΟΣ ΛΥΙΞΕΝ ΔΑ	ΑΘΟΚΑΠΟ
ΑΜΙΠΠΟΣ ΕΥΑΜΕΡΙΔΑ	ΙΔΑΣΛΑΙ
ΒΕΙΔΙΠΠΟΣ ΒΕΙΔΙΠΠΟΥ	Α Σ ΥΚΤΡ
ΝΗΚΛΗΣ ΕΥΤΥΧΙΔΑ	ΜΑΝΤΙΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ	ΣΙΧΑΡΗΣΤΕΙΣΑΜ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ	ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ	ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑΣ	ΦΙΛΟΝΙΚΙΔΑ
ΑΓΗΣΙΝΙΚΟΣ ΛΑΧΑΡΕΟΣ	ΚΑΡΥΚΕΣ
ΛΙΒΥΣ ΕΥΒΛΑΚΕΟΣ	ΜΟΚΡΑΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΩΝ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ	ΕΥΑΜΕΡΟΣ
ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ ΑΓΑΘΟ ΟΣ	ΑΥΛΗΤΑΣ ΔΑΜΟΚΡ
ΚΛΕΩΝ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣ	ΤΙΔΑΣ ΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΒΙΟΛΑΣ ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ	ΠΑΙΑΝΙΑΙ
ΔΑΜΑΡΗΣ ΑΡΧΩΝΟΣ	ΑΡΙΣΤΟΛΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ ΣΑ Α ΧΟΥ	ΕΥΔΑΜΙΔΑΣ
ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟ	ΣΙΝΦΕΡΩΝ
ΦΙΛΟΚΛΕΙΔΑΣ ΚΑΡΠΟΥ	ΑΓΙΤΕΛΗΣ
ΔΑΜΟΚΛΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ	ΚΟΑΚΤΗΡΕΥΝΟ
ΤΙΜΟΚΛΗΣ ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ	ΕΠΙΓΡΑΦΩΝΣΩΙΝΙΚΟ
ΙΟΝΙΔΑΣ ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ	ΜΑΓΕΙΡΟΣ ΑΡΙΩΝ
ΑΡΕΤΙΠΠΟΣ ΕΥΑΝΓΕΛΟΥ	ΟΥΟΠΟΙΣΟΥΡ.Σ
ΧΑΡΙΝΟΣΓΟΡΚΙΑΔΑ	ΒΑΛΑΝΕΥΣ
ΗΝΙΔΑΣ ΑΓΙΟΣ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΕΙΝΟΚΡΑΤΗΣ ΔΕΙΝΟΚΛΕΟΣ	
ΥΥΙΔΑΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΟΣ	
ΥΠΠΟΣ ΣΗΠΠΙΟΥ	

3163.

Τ)αινάριοι ἐπὶ Καλλικρατ(ίδα, (ἢ Καλλικράτους.)

Δαμο)κρά(τ)ης Δαμωκράτεος,
Ν)ικόστρατ(ο)ς Δίωνος,
Φ)ιλόξενος Εὐαμερίωνος,
Ἀρίστιππος Δαμοκράτεως,
Τασίξενος Πα · · · · ·
Τ)ι(μ)οκράτης Ἱπο · · ·
. . λατος Ἀυιξεν(ί)δα.
Δ)άμιππος Εὐαμερίδα,
Ποσ είδιππος Βειδίππου,
Δαμ.)νηκλῆς Εὐτυχίδα,
Ἀριστοκλῆς,
Δαμοκράτης Ἀφροδισίου,
Φίλιππος Καλλιστράτου,
Καλλικρατίδας,
Ἀγησίνικος Δαχάρεος,
Λίβυς Εὐδλάκεος,
Στράτων Στράτωνος,
Ἀρχίδαμος Ἀγαθό(ποδ)ος,
Κλέων Καλλικράτεος,
Βιόλας Νίκανδρος,
Δαμάρης Ἄρχωνος,
Ἀριστόδαμος . . . σκ . . α . . χου,
Τιμοκράτης Διονυσοδώρο(υ,
Φιλοκλείδας Κάρπου,
Δαμοκλῆς Ἀριστοκράτεος,
Τιμοκλῆς Λυσιμάχου,
Δ)ιονίδας Λυσιμάχου,
Ἀρέτιππος Εὐαγγέλου,
Χάρινος Γορκιάδα,
. . . ηνίδας Ἄγιος,
Δ)εινοκράτης Δεινοκλέο(υ)ς,
. . . . ύδας Ἀριστομένεος,
Ξέν)ιππος Σηππίου,

Χαί)ρι(π)πος
Σ(τη)σικράτεος,
(Ἱ)εροκλῆς,
(Ἱ)έρων,
(Ἀγ)αθόκλειτος,
Δεων) ίδας Δαι . . . .
. . . α . . ς Ἵκτρ . . . .
Μάντις,
Σίχαρις Τεισαμ(ενοῦ.
Γραμματεὺς,
Ἀρ.στοκλῆς
Φιλονικίδα.
Κάρυκες,
Τι)μοκράτης,
Εὐάμερος.
Αὐλητὰς, Δαμοκρ(άτης,
(Δαμοκρα)τίδας Δαμοκράτεος.
Παιανία(ι,
Ἀριστόλας,
Εὐδαμί)ας.
Ὁ τὸν) Σιὸν φέρων,
Ἀγιτέλης.
Κράκτηρ, Εὔνο(μος.
Ἐπὶ γραφῶν, Σω(σ)ίνικο(ς.
Μάγειρος, Ἀρίων,
. ουοποίσουρ(ο)ς.
Βαλανεὺς,
Διονύσιος,

Γέγραπται ἐπὶ στήλης λίθου λευκοῦ. Ἐπὶ τῆς στήλης σώζεται τὸ ἀέτωμα αὐτῆς. Εὑρέθη εἰς τὴν Σπάρτην κατὰ τὸ **1857** ἀρχὰς Ἰουνίου. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι εἰς δύω στήλας ἐγγεγραμμένη. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς καὶ ἄλλων δύω χρεωστῶ εἰς τὸν ἀγαθὸν καὶ φίλον τῶν καλῶν Κ. Ἰωάννην Βαλασσόπουλον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ὀνομάτων Γερουσιαστῶν, Νομοφυλάκων καὶ ἄλλων Ἀρχῶν, τινὲς τῶν ὁποίων ἀναφέρονται εἰς τὴν δεξιὰν (τῷ θεωμένῳ) στήλην. Ἡ ἀναγραφὴ αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τῶν Ταιναρίων ἐπὶ Καλλικρατίδα (υἱοῦ τοῦ Καλλικρατίδα ἴσως) πρὸ τοῦ τὴν πόλιν *Ταίναρον, Κοινόπολιν* κληθῆναι, οὗτοι ἀνέγραψαν τοὺς συμπολίτας αὐτῶν, οἱ ἔλαβον τὴν Ἀρχὴν ἐπὶ τῆς Ἐφορείας τοῦ Καλλικρατίδα.

Εἰς τὸ ἀντίγραφον ἡ προπαραλήγουσα τοῦ Δημοκράτεος τῷ Ω γράφεται· ἐν δὲ ταῖς ὑπ' ἀριθ. **636, 1211, 1382, 1691, 1673** καὶ **1704** τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου καὶ ἐν πλείσταις ἄλλαις ἐπιγραφαῖς τῷ Ο γράφεται.

Τὸ εἰς τὴν 10 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Βείδιππος εἶναι Φείδιππος ἀντιθέτως τοῦ Μακεδονικοῦ τρόπου, ὃς τὸν Φίλιππον Βίδιππον λέγει. Τὰ κύρια ὀνόματα Τασίξενος, Βιόλας, Δαμάρης, Ἄρχων, Ἀρέτιππος, Γορκιάδας, Σίχαρις (Θεόχαρις) πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκονται.

Τὴν ἀναγραφὴν ταύτην ἐποίησαν οἱ Ταινάριοι, οἱ ἀναφέρονται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **1335, 1393** καὶ **1394** τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Τῷ δὲ ὀνόματι τούτῳ ἐκαλοῦντο καὶ οἱ κάτοικοι τῶν ἐν Ταινάρῳ κωμῶν, κυρίως δὲ οἱ τῆς πόλεως ἐκείνης κάτοικοι τῶν Ἐλευθερο–Λακώνων, ἥτις κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Αὐγούστου *Κοινόπολις* μετεκλήθη. (Ὅρα Παυσ. Λακ. κεφ. κά καὶ κέ. Παράβαλ. καὶ Σράβ. κεφ. VIII, σελ. 357, καὶ Leak troval in Pelop. p. · · , T. 1.)

Κ. Σ. Π.

3164.

ΤΑΙΝΑΡΙΟΙ ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΔΑ

ΚΛΕΟΜΑΧΟΣ ΗΡΑΝΔΡΙΔΑ
ΤΙΜΩΝ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΠΟΛΥΔΑΜΑΣ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΗΡΙΠΠΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ
ΤΙΜΩΝ ΤΙΜΟΚΛΕΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ
ΚΑΛΛΙΑΔΑΣ ΕΥΔΑΙΜΟΤΕΛΕΟΣ
ΣΙΠΟΜΠΟΣ ΣΙΜΟΥ
ΚΑΛΛΙΑΔΑΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ΕΥΜΩΛΙΟΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΙΔΑΣ ΚΛΕΟΔΑΜΟΥ
ΑΡΑΤΟΣ ΔΕΞΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΧΑΙΡΗΜΩΝ ΚΑΛΛΙΝΙΚΕΟΣ
ΑΜΕΙΝΙΠΠΟΣ ΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΑΜΙΑΝΤΟΣ ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ
ΚΡΑΤΙΣΤΟΛΑΣ ΑΡΙΣΤΟΛΑ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΚΛΕΟΣ
ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΠΑΝΤΟΚΛΕΟΣ
ΝΙΚΟΔΑΜΟΣ ΝΙΚΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ ΦΙΛΕΑ
ΣΗΡΙΠΠΟΣ ΕΥΞΕΝΟΥ
ΣΙΠΟΜΠΟΣ ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ
ΠΡΑΤΟΛΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΥ
ΡΑΤΟΝΙΚΟΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΣΙΚΛΗΣ ΣΩΤΗΡΙΔΑ
ΤΙΜΟΚΛΗΣ ΚΛΕΩΝΟΣ
ΑΓΙΣ ΣΤΡΑΤΙΟΥ
ΜΝΑΣΩΝ ΜΝΑΣΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΘΕΩΝ ΜΝΑΣΙΚΡΑΤΕΟΣ

ΔΑΝΕΑΣ ΝΙΚΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ ΠΑΣΙΚΑ
ΚΡΑΤΑΙΜΕΝΗΣ ΑΝΔΡΟΜΕΝ
ΔΑΜΑΤΗΤΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΙΕΡΑΡΧΟΣ ΑΡΧΙΠΠΟΥ
ΦΙΛΟΦΡΩΝ ΣΟΙΔΑ
ΑΛΚΙΣΟΙΔΑΣ ΙΠΠΟΔΑΜ
ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ
ΝΙΚΟΜΗΔΗΣ ΝΙΚΙΑ
ΑΓΗΜΩΝ ΠΕΡΙΚΛΕΟΣ
ΦΙΛΟΚΛΗΣ ΤΙΜΟΞΕΝΟΥ
ΤΑΡΑΣ ΤΙΜΟΛΑ
ΚΑΡΥΚΕΣ
ΑΡΧΙΤΑΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ
ΚΛΕΩΝΥΜΟΣ ΚΛΗΤΟΡΟΣ
ΜΑΝΤΙΣ
ΑΡΕΤΙΠΠΟΣ ΛΥΣΙΠΠΟΥ
ΑΥΛΗΤΑΣ ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΚΛΗΝΙΚΟΣ
ΤΟΝ ΣΙΝΦΕΡΩΝ ΕΥΔΑΙΜΙΩΝ
ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ ΕΥΑΜΕΡΟΣ
ΚΟΙΚΤΗΡ ΕΥΒΙΟΣ
ΜΑΓΕΙΡΟΣ ΚΤΗΣΙΦΩΝ

3164.

Ταινάριοι ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα.

Κλεόμαχος Ἡρ[ακλε]ίδα,
Τίμων Στεφάνου,
Πολυδάμας Πολυστράτου,
Στέφανος [Σ]ηρίππου;
Ἀριστοκράτης,
Τίμων Τιμοκλέο[υ]ς,
Ἀριστογένης Ἀριστοκλέο[υ]ς,
Καλλιάδας Εὐδαιμοτέλεος,
Σίπομπος Σίμου,
Καλλιάδας Καλλικράτεος,
Καλλικράτης Εὐμολίωνος,
Ἀριστίδας Κλεοδάμου,
Ἄρατος Δεξικράτεος,
Χαιρήμων Καλλινίκεος,
Ἀμείνιππος Δαμοκράτεος,
Ἀμίαντος Ἀριστονίκου,
Κρατιστόλας Ἀριστόλα,
Στέφανος Στεφανοκλέο[υ]ς,
Νίκανδρος Παντοκλέο[υ]ς,
Νικόδημος Νικία,
Ἀριστοκλῆς Φιλέα,

Δανέας Νικία,
Ἀριστόμαχος Πασίκα,
Κραταιμένης Ἀνδρομέν[ου],
Δαμάγητος Τιμοκράτεος,
Ἱέραρχος Ἀρχίππου,
Φιλόφρων Σοΐδα,
Ἀλκισοΐδας Ἱπποδάμ[αντος],
Ὀλυμπιάδας Ὀλυμπιάδα,
Νικομήδης Νικία,
Ἀγήμων Περικλέο[υ]ς,
Φιλοκλῆς Τιμοξένου,
Τάρας Τιμόλα.
Κάρυκες,
Ἀρχίτας Ἀριστοκλέο[υ]ς,
Κλεώνυμος Κλήτορος.
Μάντις,
Ἀρέτιππος Λυσίππου.
Αὐλητὰς, Ἀριστόδαμος.
Γραμματεὺς, Κλήνικος.
Ὁ] τὸν Σιὸν φέρων, Εὐδαιμίων.
Ὁ] ἐπὶ γραφᾶν, Εὐάμερος.

Σήριππος Εὐξένου,
Σίπομπος Ἀριστοδήμου,
Πρατόλας Ἀριστοτίμου,
Στ]ρατόνικος Καλλικράτεος,
Σικλῆς Σωτηρίδα,
Τιμοκλῆς Κλέωνος,
Ἆγις Στρατίου,
Μνάσων Μνασικράτεος,
Θέων Μνασικράτεος,

Κ[ραχ]τὴρ, Εὔβιος.
Μάγειρος, Κτησιφῶν.

Ἡ ἀναγραφὴ αὕτη ἐγένετο ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα· πότε ἦρξεν οὗτος ἀγνοοῦμεν, διότι καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται· εἰκάζομεν δὲ, ὅτι εἶναι σύγχρονος τῆς προηγουμένης ὑπ' ἀριθ. 3163 ἐπιγραφῆς.

Τὸ εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα Ἥριππος, θηλυκῶς δὲ Ἡρίππη ἀναφέρεται παρὰ Παρθεν. Ἐρωτικ. παθήματα κεφ. ή, σελ. 91). — Εἰς τὴν γραμμὴν 23 Σήριππος γράφεται.

Τὰ εἰς τὰς γραμμὰς 10 καὶ 24 ἀναφερόμενα κύρια Σπαρτιατικὰ ὀνόματα Σίπομπος, Σικλῆς (γραμμ. 27) ἰσοδυναμοῦσι μετὰ τῶν Θεόπομπος καὶ Θεοκλῆς. *Σιὸν* γὰρ λέγουσιν οἱ Σπαρτιᾶται τὸν Θεόν. Τὰ ὀνόματα δὲ ταῦτα πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηνται.

Ὁμοίως καὶ τὸ εἰς τὴν 12 γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα Εὐμολίων, καὶ τὰ Ἀμείνιππος (γραμμ. 16), Σήριππος (γραμμ. 23), Σικλῆς (γραμμ. 27) τῆς πρώτης στήλης, καὶ τὰ τῆς δευτέρας Πασίκας (γραμμ 2), Σοΐδας (γραμμ. 6), Ἀλκισοΐδας (γραμμ. 7) καὶ Τάρας (γραμμ. 12) πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηνται.

Τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας στήλης κύριον ὄνομα Δανέας ἴσως εἶναι λάθος τοῦ ἀντιγράψαντος ἢ τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων ἀντὶ τοῦ ὀνόματος Δαμέας, ὃς ἀναφέρεται ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1052 καὶ 1571 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἄλλως τὸ κύριον ὄνομα Δανέας πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν δύω κηρύκων, τοῦ μάντεως, τοῦ αὐλητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, τοῦ φέροντος τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς μάχαις, τοῦ ἐπὶ τῶν γραφῶν, τοῦ κρακτῆρος καὶ τοῦ μαγείρου, πιθανῶς τοῦ μέλανος ζωμοῦ, διότι ἄλλοι οὐκ ἠδύναντο παρασκευᾶσαι τοῦτο, ὡς οἱ μάγειροι Σπαρτιᾶται. Δὲν ἀναφέρονται δὲ εἰς αὐτὴν οἱ *Παιανίαι*, ἤτοι οἱ τὸν ἐνυάλιον παιᾶνα ψάλλοντες ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς μάχης, καὶ ὁ *Βαλανεύς*.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν τῆς δευτέρας στήλης τὴν παραλήγουσαν τοῦ *Ἀρχίτας* τῷ **I** γράφει, ἐν ἄλλαις δὲ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν τῷ **Υ** γράφεται. Κ. Σ. Π.

3165.

ΤΑΙΝΑΡΙΟΙ

ΙΙΑΝ ΜΑΧΟΥ
ΑΔΟΝ.Σ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΑ ΠΡΑΤΟΝΙΚΟΣ ΔΑΜΟΝΙΒΙΔΑ
ΚΡΑΤΗΣ ΔΑΜΙΩΝΟΣ ΟΝΑΞΑΝΔΡΟΣ ΤΙΜΟΜΕΝΗ
ΛΑΟΣΤΡΑΤΟΣ ΦΙΛΩΝΙΔΑ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ΕΥΔΑΜΟΥ
ΙΚΑΣΙΠΠΟΣ ΑΝΤΙΑΚΛΕΟΣ ΤΙΜΟΛΑΣΤΑΡΑ
ΝΙΚΑΝΔΡΙΔ ΕΥΚΛΕΙΔΑ ΓΟΡΓΟΣ ΚΟΡΕΙΔΑ
ΦΙΛΟΚΛΗΣ ΓΟΡΓΩΤΤΑΣ ΑΒΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣ ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ ΞΕΝΟΧΑΡΕΟΣ
ΓΟΡ ΙΠΠΟΣ ΓΟΡΓΙΩΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΠΟΛΥΚΛΗΣ ΤΕΤΑΡΙΩΝΟΣ ΚΛΕΩΝΕΞΑΓΗΤΑΣ
ΠΟΣΙΔΙΠΠΟΣ ΓΑΙΟΥ ΚΑΡΥΚΕΣ
ΣΙΩΝ ΑΛΚΙΠΠΟΥ ΠΡΑΤΟΝΙΚΟΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΟΥ
ΠΟΛΥΝΙΚΟΣ ΠΟΛΛΙΑ ΕΥΑΜΕΡΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΟΣ ΞΕΝΟΣΤΡΑΤΟΥ ΠΑΙΑΝΙΑΙ
ΔΑΜΟΚΛΗΣ ΣΙΩΝΙΔΑ ΑΡΙΣΤΟΛΑΣ
ΚΛΕΑΝΔΡΟΣ ΑΛΚΑΜΕΝΕΟΣ ΠΡΑΤΟΝΙΚΟΣ ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ
ΚΑΡΙΞΕΝΟΣ ΜΑΝΤΙΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΟΣ ΣΙΧΑΡΙΣ ΤΙΣΑΜΕΝΟΥ
ΠΟΛΥΝΙΚΗΣ ΑΓΗΣΙΠΠΟΥ ΑΥΛΗΤΑΣ
ΤΙΜΑΚΟΡΟΣ ΛΑΣΤΡΑΤΙΔΑ ΔΑΜΟΚΡΑΤΙΔΑΣ ΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ
ΔΕΞΙΝΙΚΟΣ ΟΝΑΣΙΚΛΕΙΔΑ
ΚΡΑΤΕΑΣ ΤΙΜΑΓΟΡΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΑΣ ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ
ΙΛΩΝΑΝΔΡΙΑ
ΠΟΛΥΚΛΕΙΔΑΣ ΑΝΔΡΙΑ
ΣΙΔΕΚΤΑΣ ΛΑΚΙΠΠΙΔΑ
ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ
ΝΙΚΑΣΙΠΠΟΣ ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣ
ΔΑΜΟΛΑΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
ΕΘΛΑΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑ
ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΙΔΑ
ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣ ΠΟΛΥΑΙΝΕΙΔΑ

ΣΙΟΦΟΡΟΣ
ΠΛΟΥΤΟΣΕΞΕΥΡΥΒΑΝΑΣΣΑΣ
ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ
ΣΩΙΝΙΚΟΣ
ΚΟΑΚΤΗΡ
ΑΓΙΤΕΛΗΣ
ΣΚΙΦΑΤΟΜΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΜΑΓΕΙΡΟΣ
ΑΠΟΛΟΔΩΡΟΣ

3165.

Ταιτάριοι.

. . . ίαν . . . . μάχου.
. . . άδονος Ἀριστοκλείδα,
Δαμο]κράτης Δαμίωνος,
Ἀγ]λαόστρατος Φιλωνίδα,
Ν]ικάσιππος Ἀντιαλκέο[υ]ς,
Νικανδρίδ[ης] Εὐκλείδα,
Φιλοκλῆς,
Καλλιτέλης,
Γ]όρ[γ]ιππος Γοργίωνος,
Πολυκλῆς Τεταρίωνος,
Ποσίδιππος Γαΐου,
Σίων Ἀλκίππου,
Πολύνικος Πολλία,
Ἀριστόκριτος Ξενοστράτου,
Δαμοκλῆς Σιωνίδα,
Κλέανδρος Ἀλκαμένεος,
Καρίξενος,
Ἀριστόδαμος Νικοκλέο[υ]ς,
Πολυνίκης Ἀγησίππου,
Τιμάκορος Λαστρατίδα,
Μένανδρος,
Στρατόνικος,
Δεξίνικος Ὀνασικλείδα,
Κρατέας Τιμαγόρου,
Ἀριστοκλείδας Ἀριστοδάμου,
Φ[ί]λων Ἀνδρία,
Πολυκλείδας Ἀνδρία,
Σιδέκτας Λακιππίδα,
Ξενοφάνης,
Νικάσιππος Μενεκράτεος,
Δαμόλας Φιλοξένου,
Γεν]έθλας Καλλικρατίδα,
Ἀριστόδικος Ἀριστοκρίτου,
Ἀριστοκλῆς Πολυστρατίδα,
Ἀρίστανδρος Πολυαινείδα,

Πρατόνικος Δαμονι[κ]ίδα,
Ὀνά[σ]ανδρος Τιμομένη,
Καλλικράτης Εὐδάμου,
Τιμόλας τάρα,
Γόργος Κορείδα,
Γοργώττας [Χ]αβρία,
Ἀριστόδαμος Ξενοχάρεος.
Γραμματεύς,
Κλέων Ἐξαγητάς.
Κάρυκες,
Πρατόνικος Ἐπιστράτου,
Εὐάμερος.
Παιανίαι,
Ἀριστόλας,
Πρατόνικος Λυσιμάχου.
Μάντις,
Σίχαρις Τισαμενοῦ.
Αὐλητάς,
Δαμοκρατίδας Δαμοκράτεος.
Σιοφόρος,
Πλοῦτος ἐξ Εὐρυβανάσσας,
Ἐπὶ γραφῶν,
Σω[σ]ίνικος,
Κ[ρ]άκτηρ,
Ἀγιτέλης.
Σκιφατόμος,
Διονύσιος.
Μάγειρος,
Ἀπολ[λ]όδωρος.

Καὶ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς τὸ ἀντίγραφον χρεωστῶ εἰς τὸν ῥηθέντα φίλον τῶν ἀρχαιοτήτων Κύριον Ἰωάννην Βαλασσόπουλον, Ἰατρόν. Εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦτο δὲν φαίνεται τὸ ὄνομα τοῦ ἐπωνύμου Ἐφόρου, ἐφ' οὗ ἡ ἀναγραφὴ αὕτη ἐγένετο. Ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ ὅμως τῶν γραμμάτων φαίνεται, ὅτι καὶ αὐτὴ εἶναι σύγχρονος τῶν δύω προγενεστέρων. Καὶ εἰς αὐτὴν, ὥσπερ καὶ εἰς τὰς προτέρας δύω ἀναφέρεται ἀναγραφὴ, εἰς τὴν πρώτην στήλην, κυρίων ὀνομάτων, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀναγράφονται αἱ μικρότεραι ἀρχαὶ, ὡς ὁ *Γραμμα-*

τεὺς, *'Εξαγητὴς, Κήρυκες, Παιανίαι, Μάντις, Αὐλητὴς, Σιοφόρος, ὁ ἐπὶ γραφῶν, Κράκτηρ, Σκιφατόμιος* καὶ *Μάγειρος*. Τὸν ἐνταῦθα *Σιοφόρον* ἐν ταῖς δύω προηγουμέναις ἐπιγραφαῖς ἐπιγράφει *ὁ τὸν Σιὸν φέρων*.

Τὸ εἰς τὴν **24** γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ἀναφερόμενον *Κ[ρ]άκτηρ* εὕρηται καὶ εἰς τὴν προηγουμένην ὑπ' ἀριθ. **3163** ἐπιγραφήν. Εἰς ἀμφότερα τὰ χειρόγραφα φαίνεται ΚΟΑΚΤΗΡ, ἴσως εἰς τὸν λίθον τὸ Ο εἶναι Ρ.

Εἰς τὴν **4** γραμμὴν τῆς πρώτης στήλης τὰ ὀνόματα Δαμοκράτης Δαμίωνος εὕρηνται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **1296** ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Τὸ εἰς τὴν **6** καὶ **31** γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ἀναγινωσκόμενον κύριον ὄνομα Νικάσιππος εὕρηται ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Ληκίου (ὑπ' ἀριθ. **151**) **Leak trovals in north. Greec.**

Τὸ εἰς τὴν **11** γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα Τεταρίων, Σίων (γραμμ. **13** ἰσοδύναμον τοῦ ὀνόματος Θέων), Πολλίας (γραμμ. **14**) παραγόμενον ἐκ τοῦ Πόλλις Δωρικοῦ ὀνόματος, ὃ ἀναφέρεται παρὰ Πλουτάρχ. Β. Δίωνος καὶ Θουκυδ. Β. **2**. Σιωνίδας (γραμμ. **16**), Τιμάκορος Λαστρατίδας (γραμμ. **21**), Σιδέκτας, Λακιππίδας (γραμμ. **29**), Ὀνάξανδρος (γραμμ. **2**, στήλ. **2**), Τιμόλας, Τάρας (γρ. **4**, στήλ. **2**), Κορείδας (γρ. **5**, στήλ. **2**), Γοργώττας (γρ. **6**, στήλ. **2**), Ἐπίκρατος (γρ. **11**, στήλ. **2**), Σίχαρις Τισαμενοῦ (1) (γρ. **17**, στήλ. **2**) (Τὸ Σίχαρις ἰσοδυναμεῖ τῷ Θεοχάρης) πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκονται. Τοῦτο ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **3163** ἐπιγραφήν. Ὁ δὲ Ἀγιτέλης ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **3163**, σελ. **1596**, ὁ τὸν *Σιὸν* φέρων. Ἡ δὲ Ἀρχὴ *ἡ ἐπὶ γραφῶν* ἀναφερομένη εἰς τὴν **22** γραμμὴν τῆς δευτέρας στήλης τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς, καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **1563** (γραμμ. **24**, στήλ. **2**), **1564** (γραμμ. **21**, στήλ. **2**) ἐπιγραφὰς ἔστι, νομίζω, ἡ αὐτὴ τῇ Ἀρχῇ *Σημειογράφος*, ἣ ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **3992**, σελ. **26** ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἡ δὲ Ἀρχὴ *Μάγειρος* ἀναφερομένη ἐνταῦθα (γραμμ. **28**, στήλ. **2**), καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **1564** (γραμμ. **23**, στήλ. **2**), ὥσπερ καὶ ἡ Ἀρχὴ *Βαλανεὺς* ἀναφερομένη ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **3163** (γραμμ. **27**, στήλ. **2**) εἰσὶν ἰσοδύναμαι τῇ Ἀρχῇ *'Υπηρέτης*, ἣ ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **1256** ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου· ἡ δὲ Ἀρχὴ *Σκιφατόμος* εἶναι, νομίζω, συνώνυμος τῇ Ἀρχῇ *ὁ ἐπὶ τῆς Εὐκοσμίας*, ἣ ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **3831** *ά* 4, καὶ **3847** ' τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. **Κ. Σ. Π.**

3166.

Κ Λ Ε Ι Ο Υ Σ ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤΗΣΑΚΑΜΑΝ
ΚΑΤΗΣ Π Ρ Υ ΤΑΝΕΙΑΣΗΙΑΝΤΙ∠
Ι>ΙΒΟΥΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΕΓΡΑΜ ΜΑΤΕΥΕΝΘ
ΙΟΣ ΟΓΔΟΗΙΜΕΤΕΙΚΑΔΑΣΠΕΜΠΤ
ΕΙΑΣΒΟΥΛΗΕΝΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΩΙΤ
· ·ΗΡΙΣΕΝΑΡΧΕΣ· · · ·ΟΣΑΘ
· · · · · ·ΛΩΠΕ· · · · · · · ·Π· · ·
· · · · · ·ΨΗΦΙ· · · · · · · · · · · ·
· · · · · · · ΣΒΕ· · · · · · · · · · · ·
· · · · · · ’ \Ι· · · · · · · · · · · ·

3166.

Ἐπὶ Θεμιστο]κλείους Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἀκαμαν-
τίδος δε]κάτης Πρυτανείας, ᾗ Ἀντί[φαντος
Κορ]οίβου Ἐλευσίνιος ἐγραμμάτευεν Θ[αργι-
λιῶν]ος ὀγδόῃ μετ' εἰκάδας πέμπτ[ῃ καὶ εἰκοστῇ τῆς
Πρυταν]είας Βουλὴ ἐν Βουλευτηρίῳ τ[ῶν Προέδρων ἐ-
πεψ]ήφισεν Ἀρχέσ[τρα]τος Ἀθ[ηνο · · · · · ·
Ἀ]λωπε[κῆθεν καὶ συμ]π[ρόεδροι ἔδοξ[ε τῷ Δήμῳ
· · · ψηφί[σασθαι · · · · · · · · · · ·
· · τοὺς Πρέ]σβε[ις, τοὺς ἐπὶ · · · · Ἄρχοντος
· · · · · · ι · · · · · · · · · · · ·

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν τὸ **1857** Ἰουλίου **20** εἰς τὰς ἐν τῷ 'Ωδείῳ Ἡρώδου

---

(1) Τὴν προπαραλήγουσαν τοῦ Τ ι σ α μ ε ν ὸ ς ἐνταῦθα διὰ τοῦ Ι γράφει, εὕρηται δὲ καὶ διὰ τῆς ΕΙ Τ ε ι σ α μ ε ν ό ς. Ἡ ὀρθογραφία ἡ διὰ τοῦ Ι ὑπάρχει ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1283 καὶ 1433 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ παρὰ τῷ Ἡροδότῳ Βιβλ. 9, κεφ 33 καὶ 34, καὶ ἐν 'Αρχαιολ. 'Εφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 2494. Ἡ δὲ διὰ τῆς ΕΙ εὕρηται ἐν ἐπιγραφαῖς 290, 773 καὶ 1361 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ 'Αρχαιολ. 'Εφημερίδι ἐπιγραφὴ 18 καὶ 1356.

τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ἐπὶ τῆς στήλης εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ γείσσου αὐτῆς σώζεται ἐρυθρόν τι χρῶμα, τὸ κάτω μέρος αὐτῆς εἶναι ἀκρωτηριασμένον, ὁμοίως καὶ τὸ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) πλὴν μικροῦ μέρους, ἔνθα καὶ ἡ πρώτη γραμμὴ τελειώνει. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κιονιστὶ ἐγχαραγμένα. Ἡ κατάληξις τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἄρχοντος εἶναι εἰς ΚΛΕΙΟΥΣ, ἀντὶ ΚΛΕΟΥΣ, τοῦτο ἐπαρατήρησα ἀκριβῶς. Ὁ Ἄρχων οὗτος ἴσως εἶναι ὁ Θεμιστοκλῆς.

Εἰς τὴν πέμπτην γραμμὴν, ἣν δύναταί τις νὰ ἀναπληρώσῃ ἀναμφιβόλως, μετροῦνται 39, εἰς δὲ τὴν πρώτην γραμμὴν, ἂν ἀναπληρώσῃ τίς τὸ ἐλλεῖπον ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος δι' ὀνόματος πολυσυλλάβου ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν Ἀρχόντων τῶν ληγόντων κατὰ τὴν γενικὴν εἰς ΚΛΕΟΥΣ, ἡ γραμμὴ αὕτη σχηματιζομένη ἐκ 37 γραμμάτων πλησιάζει μᾶλλον κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν γραμμάτων τῇ 5 γραμμῇ· ἂν δὲ μεταχειρισθῇ τις ἄλλο ὄνομα Ἄρχοντος, ἐκ τῶν ἐχόντων τὴν κατάληξιν εἰς ΚΛΗΣ, ὀλιγοσύλλαβον, τότε ἔσονται πολὺ ὀλιγώτερον τὰ γράμματα καὶ αὐτῆς τῆς 5 καὶ τῶν ἄλλων γραμμῶν, ὧν τινὲς φαίνονται συγκείμεναι ἐκ 37 ἢ 38 γραμμάτων, εἶναι ἑπομένως, εἰκάζω, τὸ ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος Θεμιστοκλέους. Ἀρχέστρατος Ἀλωπεκῆθεν (ὃς ἀναγινώσκεται εἰς τὴν 6 γραμμὴν) εὕρηται καὶ εἰς τὰς τῶν νεωρίων ἐπιγραφὰς (Seewesen σελ. 329).

Κ. Σ. Π.

3167.	3167.
ΡΩΞΑΝΗ	Ῥωξάνη
ΖΩΠΥΡΟΥ	Ζωπύρου
ΑΛΑΙΕΩΣ	Ἁλαιέως,
ΤΙΤΘΗ	Τιτθή

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 Ἰουλίου 26 εἰς τὰς ἐν τῷ 'Ωδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 38 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 24 0/0. Ἡ στήλη εἶναι κεκομμένη κατὰ τὸ κάτωθεν μέρος αὐτῆς. *Ῥωξάνη* ἐκαλεῖτο καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Βασιλέως Μιθριδάτου, καὶ τῆς Στατείρας (Πλούταρ. Βίος Λουκούλου), καὶ ἡ γυνὴ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου (Ἀῤῥιαν. Ἀν. Ἀλ.). Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε τὸ ὄνομα τοῦτο. *'Ρωξάνδραι* σήμερον καλοῦνται τινὲς τῶν γυναικῶν.

Κ. Σ. Π.

3168.	3168.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Δημήτριος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Δημητρίου
ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ	Ἀντιοχεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 90 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0. Κ. Σ. Π.

3169.	3169.
ΑΜΦ	'*Αμφ*[*ιτροπῆθεν*,
ϽΓΝΗΤ	Δι]όγνητ[ος ἀνὴρ ἀγαθὸς
Ε ΣΤΙ	ἐστιν [εἰς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων
ΥΝΙΣΚ	δικαιοσ]ύνης κ[αὶ εὐεργεσίας
ΤΟΜΝΗ/	Ἀρισ]τόμνη[στος
ΑΜΦΙΤΡ	'*Αμφιτρ*[*οπῆθεν*,
\ΚΕΦΑΛ	. . . α *Κεφαλ*[*ῆθεν*,
ΩΣΙΣΤ	. . ῶσις τ[ο . . .
ΓΑΣΙϽ	*Περ*]*γασ*[*ῆθεν*,
ΕΙΡΕΣ \	χ]εῖρες ἀ . . . .
ΚΥΔΑΘ	*Κυδαθ*[*ηναιεὺς*,
ΧΟΛΑ	Χολα[ργεὺς,
ΡΙΣΤ	Ἀ]ριστ . . .
\ΠΟΛΛΟΔ	Ἀ]πολλόδ[ωρος,
ΥΜΗΛϹ	Ε]ὔμηλ[ος,
ΙΜΝΕΑ	Α]ἰμνεά[τιδος,
ΛΙΣΤ	Καλ]λίστ[ρατος,

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὗρον αὐτήν, πρὸ τοῦ 'Ωδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, τὸ 1857

Ἰουλίου 24 εἰς τὰς ἐκεῖ ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 0/0 7, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Τὰ γράμματα οὐκ εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι λείψανον Ψηφίσματος, εἰς ὃ ἀναφέρεται δὶς τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου *Ἀμφιτροπή*, καὶ ἅπαξ τὰ ὀνόματα τῶν Δήμων *Περγασή*, *Κεφαλή*, *Κυδαθήναια* καὶ *Χόλαργος*.

Κ. Σ. Π.

3170.

ΙΕΡΜΙΑCΑ
ΛΗΕΠΙΓΕ
ΔΕΚΜΟCΙ
ΜΙΛΗΑ>

3170.

Ἑρμίας Ἀ[θηνίωνος
Μι]λή[σιος,] Ἐπιγέ[νης,
Δέκμος Ἰ . . . . .
Μιλή[σιος] Ἀ[χ . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1857 Ἰουλίου 20 εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 0|0 8, τὸ πλάτος 0|0 7, καὶ τὸ πάχος 0|0 6. Τὰ γράμματα Α, Ε, Μ καὶ Σ εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα ἐπὶ τοῦ λίθου Α, Ε, Μ, C.

Κ. Σ. Π.

3171.

ΣΥΝΕΙΤΗ
ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ
ΜΑΡΩΝΙΤΙΣ

3171.

Συνείτη
Νουμηνία
Μαρωνίτις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 Ἀπριλίου 1 εἰς τὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 35 0|0, καὶ ἡ διάμετρος αὐτῆς 18 0|0· εἶναι δὲ τετμημένη εἰς τὸ κάτω μέρος. Ὄνομα κύριον γυναικὸς *Συνέτη* (καὶ οὐχὶ *Συνείτη*, ὡς ἐνταῦθα) εὕρηται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 124 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, δημοσιευθεῖσαν τὸ 1839. Ταύτην ἀνετύπωσε τὸ 1846 ὁ Κ. Ῥὸσς ὑπ' ἀριθ. 18, σελ. 50 (Die Demen von Attika), καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς τὸ 1855 ὑπ' ἀριθ. 881, σελ. 572, τόμ. 2. Ὁ Ῥὸσς *Συνετὴ* γράφει ἐσφαλμένως. Ἡ παροῦσα δὲ ὀρθογραφία τοῦ ὀνόματος *Συνείτη* δεικνύει, ὅτι *Συνέτη* ἐπροφέρετο. *Συνέτη Δημητρίου Παφία* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1716 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3172.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣΤΟΝΙΔΙΟΝ
ΘΡΕΠΤΟΝΑΒΑΣΚΑΝΤΟ
ΝΑΦΗΡΩΙΞΕ

3172.

Φιλόξενος τὸν ἴδιον
θρεπτὸν Ἀβάσκαντο-
ν ἀφηρωϊξε.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου. Εὑρέθη τὸ 1857 Μαρτίου 2 εἰς τὴν νῆσον Θήραν. Μοὶ ἔδοσεν αὐτὴν ὁ φίλος τῶν καλῶν Κύριος Βαρβαρίγος. Ὄνομα κύριον *Ἀβάσκαντος* εὕρηται εἰς πολλὰς ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Π.

3173.

ΑΓΙΑΣ
ΗΡΑΚΛΕΩΤΙΣ

3173.

Ἀγιὰς
Ἡρακλεῶτις.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1856 Ἰουλίου 3 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 67 0|0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 0|0 7. Ὄνομα θηλυκὸν *Ἀγιὰς* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. *Ἀγίας* δὲ ἀρσενικῶς εὕρηται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 783 καὶ 785 ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1463 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 47 — 1857

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφημερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἐτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

3174.

. . . .
K /
ΔΔΔ
| ⊣ΝΑ | |Ο| |ξξ| ξΙΚΓ
\ΔΕ H𐅄Δ
Ο.ΕΛΙ
N 𐅄ΧΧΓ
ξΙΚΕ
ΛΙΛΙ

3174.

[. . . . . εἰς]
Κα[τάνην
ΔΔΔ[Δ
[Ἀθ]ηναῖοι ε[ἰ]ς Σικε[λίαν ἀνήλωσαν
τά]δε H𐅄Δ[Δ. . . .
Φ. ε Λι . . . .
. . . . ν 𐅄ΧΧ[𐅅
Σικε[λίαν
Λιλι . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὗρον αὐτὸ τὸ **1857** Αὐγούστου **10** εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀνασκαπτομένου Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι **10** 0/0, τὸ πλάτος 0/0 7, καὶ τὸ πάχος **10** 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς. Εἰς τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) τὰ γράμματα ⊣ΝΑ εἰσὶν ἐγχαραγμένα ἐν ἐπιφανείᾳ βαθυτέρᾳ τοῦ λίθου· ἐγένετο δὲ τοῦτο ἢ διότι ὁ λίθος ἦν βεβλαμμένος ἐνταῦθα, ἢ διότι ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων λανθασθεὶς καὶ ἐξαλείψας τὸ λάθος, κοιλοτέρας γενομένης τῆς ἐπιφανείας, ἐνέγραψε τὰ γράμματα ταῦτα ἐν αὐτῇ. Τὰ δύο ΙΙ ΗΝΑ|Ο| εἰσὶ μεγαλήτερα τῶν ἄλλων γραμμάτων. Μετὰ τὸ τελευταῖον Ι φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν μικρὸν Ε οὕτως ξ, εἶτα ἓν ξ γεγραμμένον καὶ αὐτὸ, ὡς καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἕτερον ξ βεβιασμένως. Ἐκ τούτων δὲ ἐξάγω, ὅτι ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων λανθασθεὶς καὶ ἐξαλείψας τὰ πρῶτα γράμματα ἀνέγραψεν οὕτως | ⊣ΝΑ | |Ο| |ξξ| ξΙΚΓ.

Εἰς τὴν **6** γραμμὴν τὰ γράμματα φαίνονται ἀμυδρῶς πως, ἐξέτασα τὸν λίθον, εἰς ὃν νομίζω, ὅτι εἰσὶ τὰ γράμματα ταῦτα Φ. ΕΛΙ.

Τὸ εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ἀναγινωσκόμενον ΛΙΛΙ, ἴσως εἶναι ἡ πόλις τῆς Σικελίας *Λιλύβαια*, ἢ ἡ ὁμώνυμος ἄκρα αὐτῆς (Στράβ. κεφ. VI, σελ. **264** καὶ **272**). Ἡ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ σημειουμένη μεγάλη χρηματικὴ ποσότης πρῶτον **30** ταλάντων, εἶτα ἐν τῇ **5** γραμμῇ **160** ταλάντων καὶ ἐπέκεινα, καὶ ἐν τῇ **7** γραμμῇ **50** ταλάντων δύω χιλιάδων καὶ πεντακοσίων ἴσως δραχμῶν πείθει ἡμᾶς νὰ εἰκάσωμεν, ὅτι ἐπὶ τῆς στήλης ταύτης ἦσαν ἐγχαραγμέναι αἱ διάφοραι δαπάναι, ἃς οἱ Ἀθηναῖοι ἐποίησαν εἴς τινας τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν δυστυχῶν ἐκστρατειῶν αὐτῶν. Ἡ ἀναγραφὴ δὲ αὕτη ἐγένετο οὐχὶ ἐπὶ Χαβρίου Ἄρχοντος (ἔτος **2** τῆς **91** Ὀλυμπιάδος), ὅτε ἡ ἐκστρατεία ἐγένετο, ἀλλὰ μεταγενεστέρως, ὡς εἰκάζομεν ἀπὸ τὸ λείψανον τοῦ Η, ὃ φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου εἰς τὴν **4** γραμμὴν ΗΝΑ|Ο| καὶ ἀπὸ τὸ ΛΙ, ὅπερ εὕρηται εἰς τὴν **6** καὶ **9** γραμμὴν (**1**).

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **2029** ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ποιεῖται μνεία τῶν ἀναλωμάτων τῶν ἐν ταῖς ἐκστρατείαις κατὰ τῆς Σικελίας.

Ἐν τῇ **5** γραμμῇ τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ἀναφέρεται ἡ ποσότης ΔΔΔ[Δ] (τεσσαράκοντα) ταλάντων, ἣ ἐδόθη τοῖς Στρατηγοῖς τοῖς ἀπιοῦσιν ἐς Σικελίαν, Ἀλκιβιάδει, Λαμάχῳ, Νικίᾳ καὶ Ἀντιμάχῳ Ἑρμείῳ Δ[ΔΔ]Δ. ἡ δὲ ποσότης αὕτη εἶναι ἡ αὐτὴ τῇ ἀναφερομένῃ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ (γραμμ. **3**). Παράβαλε καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. **144** ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ἔνθα ἀναφέρεται ποσότης τις δαπανηθεῖσα εἰς τὴν κατὰ τῆς Σικελίας ἐκστρατείαν.

Ἀφίνομεν εἰς τοὺς ἔχοντας καιρὸν περισσότερον καὶ μέσα ἱκανὰ ἵνα ἐξάξωσιν ἐκ τοῦ μικροῦ τούτου λειψάνου τῆς ἐπιγραφῆς ὁποιαδήποτε δυνηθῶσι συμπεράσματα. Ἂν εὐτυχήσωμεν νὰ εὕρωμεν τὰ ἐλλείποντα μέρη αὐτῆς θέλομεν δημοσιεύσει αὐτὰ τάχιστα, ἵνα χρησιμεύσωσιν εἰς βοήθειαν τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐπιγραφῆς.

Κ. Σ. Π.

(1) Ἴσως τὸ μικρὸν τμῆμα τοῦτο τοῦ λίθου ἀνήκει εἰς στήλην, εἰς ἣν ὑπῆρχον γενικαὶ ἀναγραφαὶ τῶν ποσοτήτων, ἃς οἱ Ἀθηναῖοι ἐδαπάνησαν εἰς διαφόρους ἐκστρατείας.

(Πρώτη στήλη.)

.
Π.
.....ΤΡΙΗΡΗΣ ΛΟΓΧΗ
.......ΕΠΕ..Ε.ΣΘΗΣ
.......ΗΡΕ
.......ΗΡΗΣ ΚΑΛΛΙΣ
........Η..ΝΟΔΗΜ
.......ΕΑΥΟΤΡΙΗΡΕΙ
.......Ε... ΔΙΟΤΙΜΟ
.....ΔΙΚΑΣΘΗΣ ΑΝΚ
.......ΤΑΧΕ ΙΜΩΝΑΔ
.......ΤΡΙΗΡΗΣ ΕΥΤΥ
.......ΟΣ ΕΡΓΟΝ ΤΡΙΗ
......ΣΙΓΕΝΗΣ ΚΥΔΑΘ
......ΛΗΣ ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
....ΡΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΣ
....ΤΟΥΣ ΕΡΓΟΝ ΤΡΙΗΡΑΡ
....ΝΔΡΟΣ ΣΦΗΤΤΙΟΣ
.....\Ο..ΡΟΣ ΒΑΤΗΘΕΝ
.....ΔΑΜΑΣ ΛΕΥΚΟΝΟΕΥΣ
.....ΞΥΛΙΝΩΝ ΤΑΡΡΟΣ
......ΩΜΑ ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ
......ΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΤΕΣ
......ΜΕΓΑΝ ΚΕΡΑΙΑΙ ΜΕ
....ΙΣΤΟΣ ΑΚΑΤΕΙΟΣ
.....ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ
.....ΜΑΤΑΙΣΤΙΟΝΠΑΡΑΡ
.....ΛΕΥΚΑ ΠΑΡΑΡΡΥΜΑ
...ΧΙΝΑ
........ΤΡΙΗΡΩΝ ΚΑΙ
......ΝΤΩΝΔΙΑΔΕΔΙΚΑΣ
.......ΤΡΙΗΡΕΙΣ ΠΙΙ
.......ΠΗΔΑΛΙΑΝΑΥΣΙΝ
.........ΚΙΔΕΣ ΠΑΡΑ
....ΙΣΤΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ:ΙΙ
....ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΗΗΙ:
....ΑΙΑΚΑΤΕΙΟΙ ΙΣΤΟΣΑΚΑ
.....ΚΡΕΜΑΣ ΤΩΝ
.....ΜΑΤΑΝΑΥΣΙΝΙΙΙ
....ΝΑΥΣΙΝ ΙΙ ΥΠΟΒΛΗΜ
........ΑΠΑΡΑΡΡΥΜ
.......ΝΑΥΣΙΝ ΙΙ
.......ΑΤΡΙΧΙΝΑ
.......ΣΧΟΙΝΙΑ ΗΗΙ
...ΙΙΙΙ ΑΓΚΥΡΑΣ

...ΑΠΕΛΑΒΟΜΕΝ ΣΚΕΥΗ
...ΣΤΑ ΕΠΙ ΤΑΣ ΕΞΑΙΡΕ
...ΡΙΗΡΕΙΣΕΝΤΗΙΣΚΕΥΟ
...ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΟΜΕΝ
...ΠΙ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ
....ΤΟΣ
....ΜΑΤΑ ΝΑΥΣΙΝ:Δ
....ΝΑΥΣΙΝ:Δ
...ΙΑ..ΣΙΝ:Δ
........ΤΑΛΕΥΚΑ
....
.....ΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ

(Δευτέρα στήλη.)

....Λ...
ΡΑΣ
ΤΟΣΟΣ
ΛΑΙΑ
....ΤΑΥ...
...ΙΑΚΛ...
...ΙΟΙ....
ΘΕΟ......
..ΑΡΕ.....
.....Α....
...ΡΟ.....
...ΛΥΣΙ...
...ΑΚΑΙ...
...ΤΟΝΙ...
ΕΡΙ.......
.ΑΡΑ......
ΤΙΕ......
ΤΟ.......
———————
———————
———————
ΠΑΡΑΣΤ...
Σ........
Δ...ΙΙΙ...
....Σ
ΚΟΙ...
ΠΤΕ...
ΟΝΗ....
ΕΣΕΚΩΠΑΙ
......ΙΙΙ..
......ΝΙΑ..
.....ΕΟΙ
...ΗΣΕΝΓΩΙ
...ΕΡΟΠ
....
...ΣΕΝ.
.ΝΑΔΟΚΙ
....
ΥΕΥΧΕ..

(Τρίτη στήλη.)

Ε..Ω.
..ΕΙΣ.
..ΟΙΤΙ.
———————
———————ΑΙ———
———————
———————
———————
———————Ο———
ΚΕΡΑΙΑ
ΚΑΤΑΠΑΛΤ
ΔΙΟΓΕΝ
ΤΑΥΤΕΙΠΑΡΑΚΕΙΝΤΑΙ
ΤΑΡΡΟΣ ΠΗΔΑΛΙΑ
ΠΗΔΑΛΙΑ...ΔΟΚΙ
ΚΩΠΑΙ
Κ..ΟΣ....ΔΟ
ΔΟ.ΤΑΤΑΠΕ..
..ΜΕΓΑΛΑ...
ΚΡΕΜΑ......
..ΛΛ......
.ΟΚ.......
ΤΑΙΤ.Ι.....
:...ΟΜ.....
.......ΟΚΙ.
Ο.......Ο.
ΑΝΑΔΟΚΙ...
....ΟΚΙΜ..
..ΕΠΙΤΗΝ..
....ΔΟΚΙΜ.
..ΓΕΙΣ...
———————
———————
———————
———————

3175. (Βοιχχ. 5, L.)

(Τετάρτη στήλη.)

. . . . . . .Ο . .
. . . . . ΣΑ . .
. . . . . .ΚΙ . .
. . . . . .ΟΙ . .
. . ΙΑΔΟΚΙ . .
. . ΑΔΟΚΙΜ . .
. . . . ΚΝΑ . .
Λ
. . ΔΟΚΙΜ . .
ΑΔΟΚ . . .
ΠΗΔΑΛΙΑ ΞΕΥΚΟ
Κ. . .Ο. .
ΚΛ. . . . . . . .Ο . . .
. . . .
. . . .
. Σ . .
ΤΡΙΗΡΗΣ . .
ΘΕ . . . . .
ΕΠΙ ΤΗΝ ΕΚ . .
. . ΛΟ . . . .
. . . .Ο . . . .
. . . .Π . . . .
. . . .

(Πέμπτη στήλη.)

. . . . ΕΙΤΑΙ
. . . . ΠΩΝ
. . . . ΔΔΔ
ΑΛΙΑ ΙΙ ΑΔΟΚΙΜΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ ΙΙ ΑΔΟΚ
ΚΟΝΤΟΙ ΙΙΙ ΑΔΟΚΙΜΟΙ
ΙΣΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΔΟΚΙ
ΝΑ. . . ΄ΑΤΗΣ Ι ΑΔΟΚΙ
. . . . . Α Ι ΜΕΓΑΛΑΙ
. . . . . . ΜΟΙ
ΝΑΥ . ΕΝΞΕΑ
ΙΕΡ . . . ΩΝΤΟΣ ΕΡΓΟΝ
ΕΠΙ ΣΚΕΥΗΣ ΔΕΟΜΕΝΗ
ΤΟΥΤΩΝ ΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΤΑΡΡΟΥΣ ΤΟΥΤΩΝ
ΑΔΟΚΙΜΟΙ 𐅄ΔΔΔ
ΠΗΔΑΛΙΑ ΑΔΟΚΙΜΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ ΙΙ ΑΔΟΚΙΜΟΙ
ΚΟΝΤΟΙ ΙΙ ΑΔΟΚΙΜΟΙ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑ ΙΙ ΑΔΟΚΙΜΟΙ
ΙΣΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΑΔΟΚΙΜΟΣ
. . . . ΑΜΕΓΑΛΗ . . .
. . . . . . ΜΟΙ . . . . .
. . . ΥΝ . Ν . . . . . . ΤΩΝ
. . . . ΤΟΣ
. . . ΩΝ . . . .
. . ΡΡΟΥΣ . . . . . .
. . . ΝΑΣ . . . .
ΛΕΙΠΟΝΤΕΣ . . . .
ΚΩΠΩΝ 𐅄ΔΠΙΙΙ
. . ΘΜΟΣ ΠΗΔΑΛΙΩΝ
. . . . ΙΣΚΕΥΗΣ Δ . .
. . . . ΕΚΛΙΜΑΚΙ . .
. . . . ΥΣΔ . . . . . .
. . . ΛΟΣ ΚΟΝΤΟΥΣ
. . . . Ν . . .
. . . . ΤΟΙ
. . . . ΡΑΣΓΑΙ
. . . . ΕΙ . . .
. . . . Ν . . .
. . . . Ο . . .
————————
. . . . Λ . . .
————————
————————
. . . . . . Σ . . .
. . . . . . Σ . . .
. . . . . . Ε . . .
. . . . Ο:
. . . . ΕΟΥΣ ΕΡΓ . .

(Ἕκτη στήλη.)

. . . Ε . . . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
ΕΠΙΣΚ . . . .
ΑΣΚΑΙΟ . . .
ΝΙΚΗ . . .
ΘΕΟΔ . . .
ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ ΔΕΟΜΕΝ
ΠΡΟΕΜΒΟΛΙΟΝΟΥΚ
ΧΟΥΣΑ ΑΣΚΕΥΟΣ
ΜΟΥΝΙΧΙΑΣΙΝ
ΤΩΝ ΤΡΙΤΩΝ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΡΙΗΡΩΝ ΠΙΙ
ΤΑΡΡΩΝ ΑΡΙΘΜΟΣ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ ΙΙ
ΛΕΙΠΟΝΤΕΣ
ΚΩΠΩΝ ΔΔΙΙΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΗΡΩΝ
ΤΩΝ ΜΟΥΝΙΧΙΑΣΙΝ
ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ . . .
ΤΩΝ ΔΕΥΤΕΡΩΝ
𐅄:ΤΩΝ ΤΡΙΤΩΝ : ΔΔΔΠΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΑΡΡΩΝ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΔΠΙΙΙ
ΛΕΙΠΟΝΤΕΣ
ΚΩΠΩΝ : ΗΗ𐅄ΙΙΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΗΔΑΛΙΩΝ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΠΙΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΩΝ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΟΝΤΩΝ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : Δ
ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ ΠΑΡΑΣΤΑ
ΤΩΝ ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΠΙΙΙΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΩΝ : ΔΔΙΙΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕΡΑΙΩΝ
ΜΕΓΑΛΩΝ
ΕΠΙ ΝΑΥΣ : ΔΔΙΙΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤΩΝ
. . . ΙΣΤΩΝ ΠΙΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
ΑΚΑΤΕΙΩΝ
ΚΩ . . .
. . . . . ΣΑΙ
. . . . ΙΣΤΩΝ
ΑΝΚ . . ΑΙ . . .
ΑΛ . Μ . . . . .
. . Ο . . . . . .
. . . ΗΡ . .

(Ἑβδόμη στήλη.)

/
Π
ΚΑΙ
ΑΔΟΙ
ΚΟΝΤΟ
ΠΑΡΑΣΤ
ΚΑΤΕΑΓ
ΙΣΤΟΣ Μ
ΙΣΤΟΣ ΑΚ
ΑΔΟΚΙΜΟ
ΚΕΡΑΙΑΙ Μ
ΑΔΟΚΙΜΟΙ Κ
ΑΚΑΤΕΙΟΙ Α
ΦΕΡΕΝΙΚΗ
ΛΥΣΙΚΛΕ
ΕΠΙΣΚΕΥ
ΤΑΥΤΗΙ ΠΑ
ΤΑΡΡΟΣ Ε
ΚΩΠΩΝ
ΑΔΟΚΙΜ
ΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΟΝΤΟΣ
ΙΣΤΟΣ ΜΕ
ΚΕΡΑΙΑΙ ΜΕ
ΑΔΟΚΙΜΟ
ΑΚΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΡΑΙΑΙ ΑΚ
ΑΔΟΚΙΜΟ
ΑΜΕΜΠΤΟΣ
ΔΗΜΑΡ
ΕΠΙΣΚΕ
ΠΡΟΕΜ
ΟΥΚΕ
ΤΑΥΤΗΙ
ΤΑΡΡΟΣ
ΑΔΟΚΙΜ
ΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΛΙΜΑΚΙΔ
ΚΟΝΤΟΙ ΙΙΔ
ΠΑΡΑΣΤΑ
ΑΔΟΚΙΜΟ
ΕΣ ΑΣ
ΣΤΟΣΑΚΑ
. . . . ΙΕ
. . . . ΜΙΣ
. . . ΝΟ . .
. . ΟΝΤ . .
. . ΕΥΑΣ .

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

. . . .
. . . . . . ΣΙΝ : Δ
. . . . ΔΙΟΤΙΜΟΥ ΑΡΧ
. . . . ΜΑΤΑ ΝΑΥΣ ΙΝ : Δ
. . . ΑΣ : ΔΠ
. . . ΥΔΗΜΟΥ ΑΡΧΟΝ
. . . ΑΤΑΝΑΥΣΙΝ : ΔΠΙΙΙΙ
. . ΣΙΝ : ΔΠΙΙΙ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑΛΕΥΚΑ
. . . . . . ΠΙΙΙΙ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ
. . . . . . ΠΙΙΙΙ
ΕΝΤΕΛΗ
. . . . . . ΠΙΙΙΙ
. . . . . ΝΑΥΣΙΝ ΔΠΙΙΙΙ

. . . ΤΑΔΕΠΑΡΕΛΑΒΕΝ
. . Σ ΤΑΚΑΙΚΑΤΕΘΕΜΕΝΑ
Υ. . . ΥΑΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ
. . . ΟΝ . . . .
. . . ΑΔΟΚΙΜΟΝ
. Α. . . ΑΤΡΙΧΙΝΟΝ Ι
. . . . ΟΑΔΟΚΙΜΟΝ
. . . ΚΩΠΑΝ : : ΑΔΟΚΙ
. . . . ΑΔΟΚ : ΥΠΕΡΑΣ ΙΙ Α
. . . . . ΑΔΟ
. . . ΑΣ ΙΙΙ ΑΔΟΚΙ
. . . . . . ΑΔΟΚΙ
. . . . . . ΩΝΤΟΝΟΙ ΙΙΙΙ
. . ΟΝ

. . . ΟΘΗΚΗΙ ΤΟΝΟΣ
. . . ΣΟΣΑΔΟΚΙΜΟΣ

. . . ΑΡΙΩΝΟΣ ΤΡΙΗΡΑΡ
. . ΙΟΙΣ ΝΕΩΡΙΟΙΣ Α
. . . ΙΩΝΟΙ ΤΡΙΗΡΑΡ
. . . ΕΙΝ ΚΑΙΤΩΝΔΕΔ
. . . ΑΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑ
. . . ΠΑ Ι ΤΡ ΙΩΝΩΝ
. . . ΒΟΜΕΜ ΚΑΙ ΠΑΡΕ
. . . ΚΑΙΤΩΝΔΙΑΔΕΔΙ
. . . ΝΩΝ ΚΑΙ ΣΚΕΥΩΝ
. . . ΗΝΩΝ ΚΑΙ ΚΡΕΜΑ
. . . ΕΝΤΟΙΣΝΕΩΡΙΟΙΣ
. . Ι ΤΩΝ ΠΑΡΑΤΟΙΣ
. . ΟΙΣ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΩΝ
. . ΟΙΚΙΣΤΑΙ ΕΧΟΥΣΙΝ
. . ΡΟΝΝΙΟΝΚΑΙΤΩΝ
. . . ΧΑΙΣΟΦΕΙΛΟΜΕ
. . . ΙΣ ΤΑΜΙΑΙΣ ΚΑΙ
. . . ΙΚΑΣΜΕΝΩΝ
. . . ΗΗΗΔΔΔΔΠΙΙΙΙ
. . . ΠΙ ΝΑΥΣ ΗΗΡΔΔΔΔΙ
. . . ΡΗΡΔΔΔΔΙΙ ΑΡΓΥΠΗ
. . . ΕΠΙ ΝΑΥΣ ΗΗ ΠΑΛ
. . . ΝΕΣ ΕΠΙ ΝΑΥΣ
. . ϽΙΝΙΑ ΚΑΙ ΝΑ Π
. . . . ΑΥΣ

. . . . . ΑΥΣ

(Συνέχεια τῆς πέμπτης στήλης.)

. . . ΕΥΗΣΑΔ . . .
. . . ΠΑΡΑΤ . . . .
. . ΕΟΣΕΝΔΠ . . .
. . ΙΙΙΝΑΔΟ . . . .
. . ΑΛΙΑΠ . . . . .
. . . .
. Μ . . . .
. . . .
. . . . Σ . . . . . .
. . ΠΙΙΙΙ . . . . . .
Κ . . . .
ΠΙ . . . .
. . . . ΔΕΝ . . . .
. . . ΔΙΝ . . . . .

(Συνέχεια τῆς ἕκτης στήλης.)

. . ΕΥ . . .
. . ΤΟ . . .
. . ΚΑ . . .
. . . ΗΣΔΟ . .
. . . ΣΔΩΡΟ . . .
. ΤΟΚΟΔ . . . . .
ΗΝΤΡΙΗΡΗΣ . . .
ΕΛ . . . ΑΥΤ . . .
ΠΩΝ . . ΜΕΙΤΑ . . .
ΤΑΡΡΟΝ . ΜΗΣ
ΑΘΜ . . . ΙΤΩΝ
. ΕΩ . . . ΣΤΟΝ
. . . . . . ΘΕΙ . .
. . . . . ΤΟΙΣ . . .
. . . . ΒΙ . . . . .
. . . . ΟΣ . . . . .
. . . . Ο . . . Ρ . Ε
. . . . Υ . .
. . . . ΙΟ
. . . . ΤΑ
. . . .
. . ΡΓΟΝ . . .
. . ΑΤΕ . . .
. ΛΙΦΑ . . . .
. ΕΡΓΟΝ . . .
. ΙΑΡΧΟΝ . .
. . ΑΣΚΕΥ . .
. . ΑΣΑΤΑ . .
. . . . ΟΣ
ΑΣΤΑ . . . ΑΡΧ . .
. . . . . Ε . . ΤΟ . Ι
. . . ΑΝΚΕΙΤΑΙ
. . ΡΡΟΣΕΠΙΤ
ΔΟΚΟΙ . ΣΕΝ
. . . ΟΙΚΩΙΤΤ
ΤΡΙΣ ΤΑΡΡΟΣΕΚΑ
. ΡΟΣΙ ΤΟΥΤΩΝ
ΔΟΙ ΔΔΠΙΙΙ
ΟΡΟ

(Συνέχεια τῆς 7 στήλης.)

. . . ΘΟΥ
. . . ΟΝ .
. . . ΙΜΟ .
. . . . ΚΕ .
ΤΑΡΡΟΥΣ
ΑΔΟΚΙΜΟ .
ΠΗΔΑΛΙΑ
ΚΟΝΤΟΣ
ΙΣΤΟΣ ΜΕΓΑΣ
ΚΕΡΑΙΑΣ

(Πρώτη στήλη.)

παλαιὰ ἀνε]π[ικλήρωτος.
Τρι]ήρης Λόγχη·
αὗται] ἐπε[σκ]ε[υά]σθησ[αν αἱ
τρι]ήρε[ις.
Τρι]ήρης Καλλισ-
τράτ]η, [Ἀγ]νοδήμο[υ ἔργον.
Τριήραρχος . . . .] αὗται αἱ τριήρει-
ς εἰσὶν, αἳ] ἐ[πὶ] Διοτίμο[υ
Ἄρχοντος διε]δικάσθησαν κ-
αὶ ἔδοξαν κα]τὰ χειμῶνα δ-
ιαφθαρῆναι]. Τριήρης Εὐτυ-
χία, ———]ος ἔργον. Τριή-
ραρχοι Σω]σιγένης Κυδαθ-
ηναιεὺς, ———]λης Λαμπτρεύς.
Τριή]ρης Στρατηγὶς,
———]τους ἔργον. Τριήραρ-
χοι ———α]νδρος Σφήττιος,
Ἀπολ]λό[δω]ρος Βατῆθεν,
Πολυ]δάμας Λευκονοεύς·
τῶν] ξυλίνων ταῤῥὸς,
ὑπόζ]ωμα, κλιμακίδες,
κοντ]οὶ, παραστάτες,
ἱστὸν] μέγαν, κεραῖαι με-
γάλαι,] ἱστὸς ἀκάτειος·
τῶν δὲ] κρεμαστῶν
ὑποζώ]ματα, ἱστίον, παραῤ-
ῥύματα] λευκὰ, παραῤῥύματα
τρί]χινα.
Ἀριθμὸς] τριήρων καὶ
σκευῶ]ν τῶν διαδεδικασ-
μένων]· τριήρ[ει]ς ΓΙΙ,
τῶν ξυλίνων] πηδάλια ναυσὶν,
κλιμα]κίδες, παρα-
στάται,] ἱστοὶ μεγάλοι : ΙΙ,
κεραῖ]αι μεγάλαι ΗΗΙ :
κεραῖ]αι ἀκάτειοι, ἱστὸς ἀκά-
τειος· τῶν δὲ] κρεμαστῶν
ὑποζώ]ματα ναυσὶν ΙΙΙ,
ἱστία] ναυσὶν ΙΙ, ὑπόβλημ[α,
κατάβλημ]α, παραῤῥύμ[ατα
λευκὰ] ναυσὶν ΙΙ,
παραῤῥύματ]α τρίχινα
ναυσὶν,] σχοινία ΗΗΙ,
. . .] ΙΙΙ, ἀγκύρας . . .

Τά δε] ἀπελάβομεν σκεύη
κρεμα]στὰ ἐπὶ τὰς ἐξαιρέ-
τους τ]ριήρεις ἐν τῇ σκευο-
θήκῃ] καὶ παρέδομεν
Ἐ]πὶ Καλλιστράτου
Ἄρχον]τος
ὑποζώ]ματα ναυσὶν : Δ,
ἱστία] ναυσὶν : Δ,
τοπε]ῖα [ναυ]σὶν : Δ,
παραῤῥύμα]τα λευκὰ
[ναυσὶν : Δ],
παραῤῥύ]ματα τρίχινα

(Δευτέρα στήλη.)

——— α ———
——— ἀγκύ]ρας
——— ἱσ]τὸς οσ
——— κε]ραῖα[ι
———ταῦ[τα———
πηδάλ]ια, κλ[ιμακίδες,
κοντ]οὶ, ———
Θεόδ[ωρος Περιθοίδης
π]αρέλαβεν ———
πηδάλι]α [ἐπὶ τὴν ———
———ου ἔρ]γο[ν ———
———Λυσι[κράτης
———α καὶ [συντριήραρχοι
——— ἱστ]ὸν ———
Ἐρ[έτρια ———
π]αρὰ ———
— τιε ———
— το ———
———
———
———
παραστ[άτας, κοντού-
ς, [κεραίας, ———
Δ . . . . ΙΙΙ . .
———ς [δο-
κοὶ ———
Πτε[λεάσιος ἔλαβεν
ἱστ]ὸν, π[ηδάλια,
— εσε κῶπαι ———
——— ΙΙΙ ———
——— σχοι]νία
——— έοι
———ης ἐν γῷ
——— ἐροπ
———
———σεν
———ν ἀδόκι-
[μοι, κῶπαι]
———υ εὐχε———

(Τρίτη στήλη.)

ε . . ω . .
. . εις . .
. . οι τι .
. . . . .
. . . . αι . . .
———
———
———
——— ο
κεραῖα[ι
Κατὰ παλτ[ῶν
Διογέν[ης
ταύτει παράκειται
ταῤῥὸς, πηδάλια . . .
πηδάλια . . . ἀδόκι[μα,
κῶπαι, ...
Κ . . ος . . . . δο-
δο . τα τὰ πε[ρίνεω
. . μεγάλα . . .
κρεμα[στὰ ἐντελῆ
. . λλ . . . .
. ὀκ[τωδάκτυλα . . .
ται τ[αύτῃ . . .
. . . . ομ . . . .
. . . . . ἀδ]όκι-
μ]ο[ι . . . . . ο . [καὶ
παρέδωκ]αν ἀδόκι[μα
. . . . ἀδ]όκιμ[α
. . ἐπὶ τὴν . . . [ἔργον.
. . . . ἀ]δόκιμ[α
. . . . γεις . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

3175. (Βοικχ. 5, L.)

(Τετάρτη στήλη.)

. . . . . ο . .
. . . . . σα . .
. . . . ἀδό]κι[μα
. . ἀκάτει]οι . .
κεραῖα]ι ἀδόκι[μαι
. . . . . ἀδόκιμ[α

. . . . κνα . .
. . . . λ . . .

. . . . ἀ]δόκιμα
. . . . ἀδόκ[ιμα

πηδάλια, ...
κ[οντ]ο[ί,
κλ[ιμακίδες, κ]ο[ντοί,

. . . . ς
τριήρης [Νίκη
Θε[οδώρου ἔργον.

Ἐπὶ τὴν Ἐκ[δρομὴν

. . . λο . . .
. . . . ο . . .
. . . . π . . .
. . . .

(Πέμπτη στήλη.)

———] Εἰται[έος
ἐνδεῖ κ]ωπῶν,
κῶπαι ἀδόκιμοι Δ]ΔΔΔ,
πηδ]άλια || ἀδόκιμα,
κλιμακίδες || ἀδόκι[μοι,
κοντοὶ ||| ἀδόκιμοι,
ἱστὸς μέγας [ἀ]δόκι[μος,
πα[ραστ]άτης | ἀδόκι[μος,
κεραῖ]αι μεγάλαι,
ἀδόκι]μοι,
να[ῦς] ἐν Ζέᾳ.
Ἱερά, . . . ῶντος ἔργον,
ἐπισκευῆς δεομένη
τούτων παράκειται . . . . . .
ταῤῥοὺς τούτων
ἀδόκιμοι ΠΔΔΔ,
πηδάλια ἀδόκιμα,
κλιμακίδες || ἀδόκιμοι,
κοντοὶ || ἀδόκιμοι,
παραστάται [||] ἀδόκιμοι,
ἱστὸς μέγας ἀδόκιμος,
κεραί]α μεγάλη, [κλιμακίδε-
ς ἀδόκι]μοι . . . .
. . . υν . ν . . [τού]των
. . . . τος
. . . ων . . . .
. . τα]ῤῥοὺς . . .
ἐπὶ] να[ῦ]ς . . . .
λείποντες . . . .
κωπῶν ΠΔΠ|||,
ἀρι]θμὸς πηδαλίων . . . .
ἐπισκε]υῆς δ[εο-
μένων] κλιμακί[δας,
κοντ]οὺς Δ . . . .
. . . λος κοντοὺς
τῶν σκευῶ]ν . . . .
. . . . . . ο]ὗτοι
ἀπέδοσαν . . . ρας ἀ
. . . . . ει . . .
. . . . . ν . . .
. . . . . ο . . .
————————
———— λ ————
————————
————————
———— ς ————
———— ς ————
————————
————————
————————
———— ε ————
———— ο : ————

—— έους ἔργ[ον,

(Ἕκτη στήλη.)

———— ε ———
————————
————————
————————
————————
ἐπισκ[ευῆς δεομένη
. . ί]ας καὶ ὁ . . . .
Νίκη . . . . .
Θεοδ[ώρου ἔργον,
ἐπισκευῆς δεομέν[η
προεμβόλιον οὐκ
ἔ]χουσα ἄσκευος

Μουνιχίασιν
τῶν τρίτων
ἀριθμὸς τριήρων Π||,
ταῤῥῶν ἀριθμὸς
ἐπὶ ναῦς ||,
λείποντες.
κωπῶν ΔΔ|||.

Κεφάλαιον τριήρων
τῶν Μουνιχίασιν.
Τῶν πρώτων . . .
τῶν δευτέρων
Π : τῶν τρίτων : ΔΔΔΠ|.
Κεφάλαιον ταῤῥῶν
ἐπὶ ναῦς : ΔΔΠ|||,
λείποντες
κωπῶν : ΗΗΠ|||.
Κεφάλαιον πηδαλίων
ἐπὶ ναῦς : ΔΠ||.
Κεφάλαιον
κλιμακίδων
ἐπὶ ναῦς : Δ|.
Κεφάλαιον κοντῶν
ἐπὶ ναῦς : Δ.
Κεφάλαιον παραστα-
τῶν ἐπὶ ναῦς : Π||||.
Κεφάλαιον ἱστῶν
μεγάλων : ΔΔ|||.
Κεφάλαιον κεραιῶν
μεγάλων
ἐπὶ ναῦς : ΔΔ|||.
Κεφάλαιον ἱστῶν [ἀκατείων.
Κεφάλαιον] ἱστῶν Π||.
Κεφάλαιον
ἀκατείων. [Κεφάλαιον
κ(ωπῶν

————— σαι ———
Κεφάλαιον] ἱστῶν
ἄγκ[υρ]αι, [. . . πηδ-
άλ[ια] μ[εγάλα
. . ο ————————
τρι]ήρ[ης ——— ἐπι-

(Ἑβδόμη στήλη.)

ἀ —————————
π[ηδάλια————
κλι[μακίδες————
ἀδό[κιμοι
κοντο[ὶ ————
παραστ[άται ——
κατεαγ[εῖαι————
ἱστὸς μ[έγας,
ἱστὸς ἀκ[άτειος,
ἀδόκιμο[ς,
κεραῖαι μ[εγάλαι
ἀδόκιμοι, κ[εραῖαι
ἀκάτειοι ἀ[δόκιμοι.
Φερενίκη,
Δυσικλε[——— ἔργον,
ἐπισκευ[ῆς δεομένη
ταύτη πα[ράκειται
ταῤῥὸς ἐ[νδεῖ
κωπῶν
ἀδόκιμ[οι ————
πηδάλι[α ————
κοντὸς ————
ἱστὸς μέ[γας,
κεραῖαι με[γάλαι
ἀδόκιμο[ι, ἱστὸς .
ἀκάτειος————
κεραῖαι ἀκ[άτειοι,
ἀδόκιμο[ι.
Ἄμεμπτος,
Δημαρ[άτου ἔργον,
ἐπισκε[υῆς δεομένη
προεμ[βόλιον
οὐκ ἔ[χουσα·
ταύτη [παράκειται
ταῤῥὸς ————
ἀδόκιμ[ος ————
πηδάλια ————
κλιμακίδ[ες ——
κοντοὶ || ἀ[δόκιμοι,
παραστά[ται
ἀδόκιμο[ι
———εσας
Ἱστὸς ἀκά[τειος
———ιε———
———μισ———
— ———νο ———
———κ]οντ[οὶ ———
——— ἐσκ]ευασ-

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

[ναυσὶν : Δ,]
σχοινία ναυ]σὶν : Δ.
Ἐπὶ] Διοτίμου Ἄρχ[οντος
ὑποζώ]ματα ναυσὶν : Δ,
ἀγκύρ]ας : ΔΠ.
Ἐπὶ Θο]υδήμου Ἄρχον[τος
ὑποζώμ]ατα ναυσὶν : ΔΠIIII,
——— ναυ]σὶν : ΔΠIIII,
παραῤῥύματα λευκὰ
ναυσὶν : Δ]ΠIII,
παραῤῥύματα τρίχινα
ναυσὶν : Δ]ΠIIII,
κρεμαστὰ] ἐντελῆ
ναυσὶν Δ]ΠIIII,
ὑποζώματα] ναυσὶν ΔΠIIII.

Τά δε παρέλαβεν
κρεμα]στὰ καὶ καταθεμένα
Υ——υα Θρασύβουλος
——τόν]ον———
——— ἀδόκιμον
παρ]ά[ῤῥυμ]α τρίχινον I,
———————ο ἀδόκιμον
————— κωπ[ῶν] : : ἀδοκί-
μων———] ἀδόκι[μον], ὑπέρας II ἀ-
δοκίμους—————] ἀδόκι[μον
————ας III ἀδοκί[μους
——κοντοὺς] ἀδοκί[μους
——————— τούτ]ων τόνοι IIII.
——τόν]ον———————

Ἐπὶ τῇ σκευ]οθήκῃ τόνος
——————σος ἀδόκιμος

——— Ἀρίωνος τριήραρ[χος
ἐν τ]οῖς νεωρίοις Ἀ[————
———ιῶν οἱ τριήραρ[χοι
————ειν καὶ τῶν δεδ[οκότων
————κ]ατὰ ψήφισμα
Δήμου————]παι τριῶν, ὧν
παρελά]βομεν καὶ παρέ-
δομεν] καὶ τῶν διαδεδι-
κασμέ]νων καὶ σκευῶν
ξυλί]νων καὶ κρεμα[στῶν
τῶν] ἐν τοῖς νεωρίοις
κα]ὶ τῶν παρὰ τοῖς
νεωρί]οις ὀφειλομένων
————οἰκισται ἔχουσιν
—————ρόννιον καὶ τῶν
ἐν ταῖς Ἀρ]χαῖς ὀφειλομέ-
νων——ἐν το]ῖς ταμίαις καὶ
τοῖς———δεδ]ικασμένων
————ΗΗΗΔΔΔΔΠIIII,
——————ἐ]πὶ ναῦς ΗΗ𐅄ΔΔΔΔI,
——————ρ Η𐅄ΔΔΔΔII Ἀργύπη
——————ἐπὶ ναῦς ΗΗ παλ[αιά,
——————νες ἐπὶ ναῦς
——— σχ]οινία καινὰ Π
ἐπὶ ν]αῦς
————————
ἐπὶ ν]αῦς

(Συνέχεια τῆς πέμπτης στήλης.)

ἐπισκ]ευῆς ἀ[δόκιμοι,
—— παρὰ τ[ῶν ——
—— εος ἐνδε(ῖ κωπῶν
—— ||| |) ἀδό[κιμοι,
—— πηδάλια, π[αρασ-
[τάτας, κοντοὺς ἀδο-]
κί]μ[ους, κεραίας
————————
——— ς ———
. . Π|||| ———
κ[οντοὺς ————
π[ηδάλια - - —— ——

——— δεν ———
——— δαν ———

(Συνέχεια τῆς ἕκτης στήλης.)

σκ]ευ[ῆς δεομένη. Δωρό-
θεος] τ[ριήραρχος
——] κα[ὶ συντριήραρχοι
——— ἣ]ς Δω[ρο-
θεο . . .]ς Δωρο[θέου
—— τοκο δ———
ἐπὶ τ]ὴν τριήρην——
Ἐλ[———] αυτ . . [ἐνδεῖ
κω]πῶν . . μειτα———
ταῤῥὸν . . μης
στ]αθμ[ὸν . .]ιτων
. εω . . ἱ]στὸν
——— θει ———
———τοῖς ———
——— οι — ——
——— ος ———
——— ο [ἀγκύ]ρ[ας
————— υ———
——— ———ἱστ.]ίο[ν
—— παραῤῥύμα]τα [λευκὰ,
[παραῤῥύματα . . . τριήρης]
—— ἔ]ργον, [τριήραρχος
—— ατε [τριήρης
——λιφα———
—— ἔργον ———
τριήρ]αρχο[ς———
———α σκεύ[η ἔχει
κρεμα]στὰ [ἐντελῆ
——————ος
κρεμ]αστὰ [——τριήρ]αρχ[ος
——————ε . . το . . ι
——————αν κεῖται
——ταῤῥὸς ἐπὶ τ[ὴν——
——δοκοὶ . σεν———
———οἴκῳ ΤΤ———
——τρὶς ταῤῥὸς ἑκά[στη
——ροσι τούτων———
———δοι ΔΔΠ|||
—————ορο———

(Συνέχεια τῆς 7 στήλης.)

μένα————]θου
ἔργ]ον ———
—ἀδόκ]ιμο[ι—
——— κε[ρ-
αίας], ταῤῥοὺς
——— ἀδόκιμο[ι
——— πηδάλια
——— κοντὸς
———ἱστὸς μέγας,
———κεραίας
[μεγάλας]

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Βοιχίου (Böckh) (ὑπὸ ςοιχ. V, L) ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Λ. Ῥόσς, δὲν ἤθελον ἐκδόση καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὸ ἀντίγραφον τοῦ Ῥ. μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρετήρουν ἔλλειψιν πολλῶν ὁλοκλήρων γραμμῶν. Ὁ Ῥ. παριστάνει αὐτὴν, ὡς γεγραμμένην εἰς τέσσαρας στήλας, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν ἑπτὰ στῆλαι.

Πρώτη στήλη. (ὑπὸ ʽΡ. σημειουμένη d.)

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἓν Π, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥόσς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 18 γραμμῆς (Βοιχ. 17) ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα \Ο, ἤτοι Ἀπολ]λό[δω]ρος Βατῆθεν.

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν (Βοιχ. 20) ἐπὶ τοῦ λίθου γέγραπται ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ, καὶ οὐχὶ ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ, ὡς εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 22 γραμμῆς ἐπὶ τοῦ λίθου γέγραπται ΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΤΕΣ, ἤτοι [κοντ]οὶ, παραστάτες, καὶ οὐχὶ ὡς εἰς τὸν πίνακα ΟΝ ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ.

Εἰς τὴν 61 γραμμὴν (Βοιχ. 62) εἰς τὸν πίνακα γράφει Σ: Δ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΣ : ΔΠ, ἤτοι κώπ]ας : ΔΠ.

Μετὰ τὴν 64 γραμμὴν (Βοιχ. 65) ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου αἱ γραμμαὶ αὗται, ἃς δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥόσς εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ.

ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
. . . . . ΠΙΙΙΙ
ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΧΙΝΑ
. . . . . ΠΙΙΙΙ
ΕΝΤΕΛΗ
. . . . . ΠΙΙΙΙ
. . . . ΝΑΥΣΙΝ ΔΠΙΙΙΙ

. . . ΤΑΔΕΠΑΡΕΛΑΒΕΝ
. . ΣΤΑΚΑΙΚΑΤΕΘΕΜΕΝΑ
Υ . . . ΥΑΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ
. . ΟΝ . . .
. . ΑΔΟΚΙΜΟΝ
. Α . . ΑΤΡΙΧΙΝΟΝΙ
. . . ΟΑΔΟΚΙΜΟΝ
. . ΚΩΠΑΝ :: ΑΔΟΚΙ
. . . ΑΔΟΚ: ΥΠΕΡΑΣ ΙΙ Α
. . . . ΑΔΟ
. . ΑΣ ΙΙΙ ΑΔΟΚΙ
. . . . . ΑΔΟΚΙ
. . . . . ΩΝΤΟΝΟΙ ΙΙΙΙ
. . ΟΝ

. . . ΟΘΗΚΗΙ ΤΟΝΟΣ
. . . ΣΟΣΑΔΟΚΙΜΟΣ

. . . ΑΡΙΩΝΟΣ ΤΡΙΗΡΑΡ
. . ΙΟΙΣΝΕΩΡΙΟΙΣ Α
. . . ΙΩΝΟΙ ΤΡΙΗΡΑΡ
. . . ΕΙΝΚΑΙ ΤΩΝΔΕΔ
. . . ΑΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑ
. . . ΠΑΙ ΤΡΙΩΝ ΩΝ
. . . ΒΟΜΕΜ ΚΑΙ ΠΑΡΕ
. . . ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΔΕΔΙ
. . . ΝΩΝ ΚΑΙ ΣΚΕΥΩΝ
. . . ΗΝΩΝ ΚΑΙ ΚΡΕΜΑ
. . . ΕΝΤΟΙΣΝΕΩΡΙΟΙΣ

Μεταξὺ δὲ τῆς ςήλης αὐτῆς (Ἐφημ. ςήλη 1, Βοιχ. d) καὶ τῆς 5 τῆς Ἐφημερίδος (Βοιχ. a) ὁ Κ. Ῥόσς σημειοῖ Beschriebener Raum der Haupt fläche, der wie es scheint Zwei Columnen enthält. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ῥηθέντων στηλῶν (1 καὶ 5) ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον ἕτεραι τρεῖς στῆλαι, καὶ οὐχὶ δύω, ὡς δημοσιεύω ταύτας ἐνταῦθα, καὶ ὧν τὰ περισσότερα γράμματα εἰσὶν ἐξηφανισμένα ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ τὰ ἀλκάλια, μεθ᾽ ὧν ὁ λίθος εὑρέθη εἰς ἐπαφήν· οὐκ ἠδυνήθην ἀναγνῶσαι ἅπαντα ταῦτα νῦν, ἐν ἄλλαις δὲ ἁρμοδιοτέραις περιστάσεσι, καθ᾽ ἃς δυνατὸν ἔσεται θέσαι τὸν λίθον εἰς διαφόρους πρὸς τὸ φῶς θέσεις ἴσως ἀναγνώσω περισσότερα.

Πέμπτη στήλη. (Βοιχ. a.)

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΕΙΤΑΙ / ˥ΩΝ ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα.

Μεταξὺ τῆς 5 καὶ 7 γραμμῆς (Βοιχ. 7 καὶ 8) ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἡ γραμμὴ αὕτη ΚΟΝΤΟΙ ΙΙ ΑΔΟΚΙΜΟΙ, ἥτις δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 8 γραμμῆς (Βοιχ. 9) φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΠΑ, ἃ δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὸν πίνακα, ΠΑ[ραστ]άτης Ι.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν (Βοιχ. 12) εἰς τὸν πίνακα σημειοῦνται τὰ γράμματα ταῦτα Δ . . . . . Α, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα ταῦτα ΝΑΙ . ΕΝ ΞΕΑ.

Μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην εἰς τὸν λίθον ὑπάρχουσιν ἕτεραι 18 γραμμαὶ, αἳ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀναγινώσκονται, ὡς εἰσὶν εἰς τὸν παρόντα πίνακα. Ταύτας δὲ δὲν ἀντιγράφω καὶ ἐνταῦθα, συντομίας χάριν, καὶ ἃς ὁ Ῥόσς παρέλειψεν ὅλως.

Ἕκτη στήλη. (Βοιχ. b.)

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει ΑΣΚ . . Ο, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΣ ΚΑΙ Ο . . .

. . ΙΤΩΝΠΑΡΑΤΟΙΣ
. . ΟΙΣ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΩΝ
. . ΟΙΚΙΣΤΑΙ ΕΧΟΥΣΙΝ
. . ΡΟΝΝΙΟΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
. . . ΧΑΙΣ ΟΦΕΙΛΟΜΕ
. . . ΙΣ ΤΑΜΙΑΙΣ ΚΑΙ
. . . ΙΚΑΣΜΕΝΩΝ
. . . ΗΗΗΔΔΔΔΠΙΙΙΙ
. . . ΠΙ ΝΑΥΣ ΗΗΡΔΔΔΔΙ
. . . ΡΗΡΔΔΔΔΙΙ ΑΡΓΥΡΑ
. . . ΕΠΙ ΝΑΥΣ ΗΗ ΠΑΛ
. . . ΝΕΣ ΕΠΙ ΝΑΥΣ
. . ƆΙΝΙΑΚΑΙΝΑΠ
. . . . ΑΥΣ

. . . . . ΑΥΣ

Μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην ἀναγινώσκονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΝΙΚΗ, ἢ ΝΙΚΗ[ΣΩ] (ὀνόματα νηῶν, ἃ ἀναφέρονται εἰς τὰς ἀναγραφὰς τῶν νεωρίων) τὰ γράμματα ταῦτα δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥόσς.

Εἰς τὴν 17 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης (Βοιχχ. 18) εἰς τὸν πίνακα γράφει ΜΟΥΝΥΧΙΑΣΙΝ τὸ ΝΥ διὰ τοῦ Υ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ Ι (ΜΟΥΝΙΧΙΑΣΙΝ).

Μετὰ τὴν 38 γραμμὴν (Βοιχχ. 41) ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον ἔτι 48 γραμμαί, αἳ ἀναγινώσκονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, ὡς εἰς τὸν πίνακά μου ἔγραψα, καὶ τὰς ὁποίας δὲν δημοσιεύω ἐκ νέου ἐνταῦθα, συντομίας χάριν, αὗται παρελείφθησαν ὑπὸ τοῦ Ῥόσς.

Ἑβδόμη στήλη. (Βοιχχ. c.)

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν (Βοιχχ. 13) ἐπὶ τοῦ πίνακος γράφει ΚΑΤΕΑΠ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΚΑΤΕΑΓ, κατεαγ[εῖα.

Μετὰ τὴν 41 γραμμὴν τῆς στήλης ταύτης (Βοιχχ. 47) εἰς τὸν λίθον ἀναγινώσκονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἕτεραι 17 γραμμαί, ὡς ἀνεγράφησαν ἐν τῷ ἐμῷ πίνακι, καὶ αἵτινες δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν τοῦ Βοικχίου, ταύτας οὐ σημειῶ καὶ πάλιν ὧδε, συντομίας χάριν.

Κ. Σ. Π.

3176. (Βοιχ. II, D.)

. . . .
. . . . ΟΚΛΕ . . . . . . Μ ΩΤΑΔΕΠΑΡΕΔ
ΕΙΚΑΙ . . . Ο . Ο . Λ . . . . ΡΟΙΛ . . . ΟΓ . ΚΤΟΝΙΑΧΑΡΝ
ΓΙΩΝ . . ΘΩΙ . Ι . . ΟΕ . . . . ΙΑ . ΙΙΙΘΑΛΑΜΙ .
Π . . ΟΚΩ . . . . Η . . . . . ΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟ .
ΥΕΧ . Ω . . . . ΟΝ . . . . . . Ε . ΓΙΔΔΔΔΗΗΗ .
. Ͱ . . . ΩΠΗΧ . . . . Ο . . . . ΙΥΓΙΑΣΙΚΕΡ .
ΑΜΑ . . ΞΠΗ . . . . . ΩΗ . ΡΑ . . . . ΙΕΝΔΕΙΠΗΔΑΛ .
ΕΙΥΕ . Δ . ΘΑΝ . . . . / ϽΛΟΚΤ . . . . ϽΤ . . . . . ΙΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙΑΔ
ΡΩΤΟΣΣΚΙ = ... ΘΗ . . . . ΩΝΟΡΑΝ . ΔΔΔΔΠΙΙΥΓΙΙΩΝΔ
ΤΙΑΝΘΟΡΙΚΙΟ . . . ΙΠΑΡΑΘΕΙΝΑΙΡΩΜΗΠΑΛ . . . ΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤ
ΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩ . ΩΗΑΡΧ . ΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗ . . ΑΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑΙ
ΙΑΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑ . ΘΡΑΝΙ . . ΣΚΕΥΗΚΑΙΘΑΛΑΜΙΑΔΟΞΑΠΑΛΑΙΑ
ΗΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙ . . . ΡΩ . ΣΚΩ . ΑΙΕΝΔΕΙΠΗ . ΑΛΙΩΝΤΑΥΤΗΣΤΑΣ
ΑΝΕΠΙΚΛΗΑΣΚΩΗΑΡΧ . ΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΕΝΔΕΙ . ΩΠΩΝΘΡΑΝΙΤ
ΤΟΣΓΑΡΓΗΤΤΙΑΝΕ . . . ΥΣΕΝΤΑΥΤΗΣΤΑ . ΚΕΥΗΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟΣΕ
ΑΡΕΧΩΝΤΗΝΑΜΙΛΛΑ . . . . . . ΛΗΝΟ . ΙΙ . . ΛΙΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΗΣΚΩ
ΤΑΙΗΝΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟΣΟ . . . ΑΙΕΧΩΙ . ΕΡΑΙΩΝΑΚΑΤΕΙΩΝΙΙΑΡΧ
ΕΩΝΥΠΑΡΑΘΕΙΝΑΙΙΙΛΙ . Ι . Ο . ΙΩ . . . . . ΕΙΩΝΕΙΧΕΓΑΓΠΡΟΤΕΡ
ΑΛΑΠΑ . ΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΑ_ . Ω . ΑΡ . . . . . ΔΔΔΔΗΗΗΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙ
ΕΧΝΗΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΑΣΚΩΣ . . . . Η . ΑΚΛΕΙΔΗΣΜΥΡΡΙΝΟΣΙΟ
ΕΙΝΗΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΑΣΚΩ . ΑΡΧΗ . . . . ΔΔΔΔΗΗΗΙΙΚΩΠΑΙΑΔΟΚΙ
. ΙΝΙΚΗΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛ . . . ΩΙΙ . . . Χ . . ΔΔΔΔΗΗΗΙΙΕΝΔΕΙΗΣ
ΘΕΙΛΚΥΣΕΝΤΑΡΡΟΣΕΝΤΕ . . . Ν . . . Δ . . . ΤΑΛΑΙΙΣΤΟΣΜΕΓΑΣΚ
ΛΑΜΙΑΙΠΑΣΙΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙ . . . . ΟΚΡΑΤΙΑΠΑΛΑΙΑΑΝΕ
. ΑΜΙΑΙΙΙΙΙΘΡΑΝΙΤΕΙΙΙΙΥΓΙ . . . . . ΡΑΤ . ΣΤΗΚΑΙΝΗΤΡΙΗΡΑΡΧ
ΡΕΑΡΕΠΙΚΡΑΤΗΣΓΑΡΓΗΤΤ . ΕΝ . . . . Ω . ΩΝΘΡΑΝΙΤΙΠΙΙΙΙΠΑΡΑΣΤ
ΓΝΙΚΙΑΣΛΑΜΠΤΡΑΣΚΩΤΕΙ . . ΩΔΓ . . Ω . ΩΝΘΡΑΝΙΤΙΔΩΜΙΙΙΙΙΥΓΙ
ΗΗΙΙΕΝΔΕΙΚΩΠΩΝΘΡΑΝΙΤΙΔΩΝ . ΔΔΤΑ . . ΑΣΕΧΕΙΑΡΧΕΔΗΜΟΣΑΥΡΙ
. ΠΗΗΚΟΝΤΟΥΜΙΚΡΟΥΔΗΛΙΑΣΚΑΙ . ΗΤΡΙΗΡΑΡΦΙΛΙΝΟΣΦΛΥΕΥΣ . ΣΚΩΤ
ΙΙΤΑΥΤΑΦΙΛΙΝΟΝΔΕΙΠΑΡΑΘΕΙ . . . . ΟΥΝΙΑΣΚΑΙΝΗΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣ
ΙΤΤΗΙΠΑΡΑΒΛΗΜΑΤΑΚΑΤΗΛΩΣ . . . ΠΙΘ . ΜΑΘΩΡΛΚΕΙΟΥΔΕΣΜΑΧΑΛΚΙΩ
. ΕΧΕΙΔΔΔΗΗΗΙΙΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ . . Ν . ΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΜΑΤΩΝΗ
ΑΙΝΗΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΜΑΤΩΝΗΑΡΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΑΔΟΚΙΜ
ΕΝΔΕΙΠΑΡΑΣΤΑΤΩΝΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑΙΘΡΑΝΙΤΙΔΕΣΔΘΑΛΑΜΙΠΙΙΙ
ΘΡΑΝΙΤΙΔΩΝΚ . ΙΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙΘΡΑΝΙΤΙΔΕΣΙΙΙΙΙΥΓΙΑΙΙΙΙΘΑΛΑΙΙ
ΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧ . ΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΕΝΔΕΙΚΩΠΩΝΘΡΑΝΙΤΙΔΩΝΔΔΔΙΙΠΑΓΑ
. ΙΙΤΑΥΤΑΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΝΘΡΙΑΣΙΟΝΔΕΙΠΑΡΑΘΕΙΝΑΙΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑ
ΑΜΙΗΣΚΩΤΑΙ:ΤΑΥΤΗΝΔΕΙΤΗΝΝΑΥΝΛΙ . ΟΧΑΡΗΝΔΟΚΙΜΟΝΚΑΙΕΝΤΕΛΗ
ΜΟΝΔΟΚΙΜΟΝΚΑΙΕΝΤΕΛΗΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙ . ΣΚΩΙΡΙΗΤΡΙΕΤΗΡΙΣΚΑΙΝΗ
ΙΩΝΤΡΑΦΗΚΟΣΕΔΡΑΣΚΩΠΗΣΙΥΓΙΑΣΤΑΥΤΑΔΕΙΜΕΝΕΞΕΝΟΝΠΑΡΑΔΟΥ
ΟΣΚΑΤΕΑΓΕΕΠΙΠΗΔΩΣΑΤΡΙΗΡΑΡΚΟΡ . ΙΘΙΩΝΜΥΡΡΙΤΑΥΤΗΝΔΕΙΤΗ
ΙΠΗΓΗΣΑΤΟΑΣΚΩΤΡΙΗΛΕΚΟΝΙΚΗ . . ΛΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΜΑΤ
_ΑΛΗΣΑΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑΙΘΡΑΝΙΤΙ . ΕΣΠΙΥΓΙΑΙΙΙΙΕΙΡΗΝΗΚΑΙΝΗ
ΧΕΙΑΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑΙΘΡΑΝΙ . Ι . ΕΣΕ . ΙΥΓΙΑΙΙΙΘΑΛΑΜΙΑΙΙΙΑΡ
ΙΠΠΟΣΟΗΘΕΝΑΣΚΩΙΙΙΗΑΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑΙΘΡΑΝΙΤΙΔΕΣΙΙΥΓΙΑΙ
ΡΟΣΑΝΕΠΙΣΚΕΥΟΣΗΛΟΥΣΕΛΑΣΑΙΤΑΥΤΑΔΕΙΜΑΝΤΙΑΝΘΟΡΙΚΙΟΝ
. ΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΥΠΕΡΑΙΧΜΗΠ
. ΚΩΗΑ . . ΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΕΝΔΕΙΙΣΤΟΥΜΕΓΑΛΟΥΚΩΠΩΝΘΡΑΝΙ

ΥΗΑΡΧΗΔΔΔΠΗΗΕΛΕΥΘΕΡΙΑΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΜΑΤ
·ΑΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΙΣΤΟΥΜΕΓΑΛΟΥΗΑΡΧΗΔΔΔΠΗΗΕ
ΔΗΗΗΙΙΙΣΤΟΥΜΕΓΑΛΟΥΗΑΡΧΗΔΔΔΠΗΗΕΝΔΕΙΚΩΠΩΝΘΡΑΝΙΤΙΔ
ΡΧΗΔΔΔΠΗΗΕΝΔΕΙΚΩΠΩΝΘΡΑΝΙΤΙΔΩΝΙΙΙΙΠΑΡΑΣΤΑΤΩΝΚΛΙΜ
ΗΑΡΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΕΝΔΕΙΚΩΠΗΣΘΡΑΝΙΤΙΔΟΣΙΑΔΟΚΙΜΟΙ
·ΔΩΝΠΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑΙΘΡΑΝΙΤΙΣΙΑΓΑΘΗΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛ
ΙΘΑΛΑΜΙΑΙΙΙΠΟΛΕΜΟΝΙΚΗΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙ
ΡΑΝΙΤΕΙΔΩΝΤΟΥΤΩΝΑΠΟΦΑΙΝΕΙΟΔΟΚΙΜΑΣΤΗΣΙΥΓΙΑΣΔΚΩΠΗ
ΟΥΗΑΡΧΗΔΔΔΠΗΗΕΝΔΕΙΚΩΠΩΝΘΡΑΝΙΤΙΔΩΝΙΙΕΤΕΡΩΝΘΡΑΝΙ
ΡΑΝΙΤΙΣΙΙΥΓΙΑΙΠΩΤΩΝΗΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΗΣΚΩΤΑΙ
Υ··ΚΡΟΑΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑΙΘΡΑΝΙΤΙΔΕΣΙΙΙΥΓΙΕΙΑΠΑΛΑΙΑΑΝ
ΣΤΟΥΜΕΓΑΛΟΗΑΡΧΗΕΧΕΙΔΔΔΠΗΗΛΕΛΙΝΑΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡ
ΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΗΣΚΩΤΑΙΚΩΠΑΙΑΔΟΚΙΜΟΙΘΑΛΑΜΙΑΙΤΡΟΠΑΙΑ
ΑΙΘΑΛΑΜΙΑΙΣΟΦΙΑΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΗΣΚΩΤΑΙΕΝΔΕΙΙ
ΙΓΕΝΝΑΙΑΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗ
ΗΣΚΩΤΑΙΕΝΔΕΙΚΩΠΗΣΙΙΣΤΟΥΑΚΑΤΕΙΟΥΤΟΥΤΟΝΕΧΕΙΚΑΤΑΨ
ΠΑΙΘΡΑΝΙΤΙΔΕΣΙ·ΙΙΓΑΛΑΤΕΙΑΚΑΙΝΗΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΗΣΚ
ΙΩΕΥΣΕΧΕΙΙΣΤΟΥΜΕΓΑΛΟΗΑΡΧΗΔΔΔΠΗΗΑΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑΙΘΡΑ
ƆΙΤΙΔΩΝΙΙΙΑΔΟΚΙΜΟΣΙΥΓΙΑΙΠΑΝΘΗΡΑΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩ
ΟΥΤΟΑΚΑΤΕΙΟΣΕΣ·ΙΝΟΦΘΑΛΜΟΣΚΑΤΕΑΓΕΝΑΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑΙΙ
ΝΔΕΙΠΑΡΑΣΤΑΤΩΝΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑΙΘΡΑΝΙΤΙΔΕΣΙΙΙΥΓΙΑΙ
ΑΡΑΣΤΑΤΩΝΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑΙΘΡΑΝΙΤΙΔΕΣΙΙΙΣΩΣΙΠΟΛΙΣΠ
ΤΑΤΟΙΑΔΟΚΙΜΟΣΚΩΠΗΙΥΓΙΟΣΙΒΛ··ΗΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟ
ΠΗΔΑΛΙΑΕΝΤΩΙΝΕΩΡΙΩΙΕΣΤΙΝΤ ···ΜΟΥΝΙΧΙΑΣΙΝΜΥΣΤΙΣ
ΓΩΝΚΕΚΩΠΗΝΤΑΙΠΑΔΟΚΙΜΟΙΘΡΑΝΙΤΙΣΙΙΥΓΙΑΙΘΑΛΑΜΙΑΙΕΥΕ
ΣΠΙΥΓΙΑΙΕΥΝΟΙΑΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΗΑΡΧΗΔΔΔΗΗΗ
ΔΔΔΔΗΗΗΙΙΑΔΟΚΙ··ΙΚΩΠΑΙΘΡΑΝΙΤΙΔΕΣΙΙΙΙΟΦΘΑΛΜΟΣΚΑΤΕΑ
ΙΝΙΚΗΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΕΝΔ
ΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑΙΘΑΛΑΜΙΑΙΙΙΘΡΑΝΙΤΙΔΕΣΠΙΣΙΜΑΙΘΑΠΑΛΑΙΑΑΝ
ΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΑΠΟΒΑΣΙΣΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΗΣ
ΦΡΟΔΙΣΙΑΠΑΛΑΙΑΗΝΟΧΙΟΣΕΙΧΕΝΑΝΤΙΜΑΧΟΣΑΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙ
ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣΑΧΑΡΝΕΥΣΗΣΚΩΤΑΙΕΝΔΕΙΠΑΡΑΣΤΑ
ΜΙΑΙΙΙΙΙΑΙΤΙΣΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΕΥΦΑΝΤΙΔΗΣΑΛ
ΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΕΝΔΕΙΚΩΠΩΝΘΡΑΝΙΤΙΔΩΝΠΙΑΔΟΚΙΜΟΙΘΡΑ
ΙΩΝΠΙΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙΘΑΝΙΤΙΔΕΣΠΝΙΚΗΠΑΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣ
ΛΑΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΑΔΟΚΙΜΟΙΚ
ƆΑΝΙΤΙΔΩΝΠΙΙΙΣΤΟΥΑΚΑΤΕΙΟΠΗΔΑΛΙΩΝΚΑΙΜΑΚΙΔΩΝΤΑΥΤΑΧΑ
ƆΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΤΑΥΤΗΣΕΣΤΙΝΕΝΤΩΙΝΕΩΡΙΩΙΠΗΔΑΛΙΑΙΙΠ
ΣΙΠΠΟΣΑΙΞΩΝΕΥΣΑΜ/ΝΟΜΕΝΗΚΑΙΝΗΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣΚΑΛΛΙΒΙΟΣΠ
ΔΗΣΑΣΚΩΤΡΙΗΝΕΩΤΑΤΗΚΑΙΝΗΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙ
ΘΡΑΝΙΤΙΔΕΣΠΙΙΑΝΘΟΥΣΑΚΑΙΝΗΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧ
ΚΑΙΝΗΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣΦΙΛΟΜΗΛΟΣΠΑΙΑΝΙΑΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗ
ΕΛΦΙΝΙΑΚΑΙΝΗΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣΔΙΟΚΛΗΣΠΙΘΕΥΣΑΣΚΩΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣ
ΙΚΡΟΙΣΤΟΥΜΕΓΑΛΟΙΣΤΟΥΑΚΑΤΕΙΟΠΗΔΑΛΙΩΝΤΑΥΤΑΔΕΙΔΙΟΚΛΕ
ΙΑΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟΣΑΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΕΝΔΕΙΚΟΝΤΩΝ
ΣΚΩΗΑΡΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΕΝΔΕΙΚΩΠΩΝΘΡΑΝΙΤΙΔΩΝΙΙΑΔΟΚΙ
ΝΔΕΙΚΩΠΗΣΘΡΑΝΙΤΙΔΟΣΙΑΔΟΚΙΜΟΣΘΡΑΝΙΤΙΣΙΙΥΓΙΑΙΠΡΩΤΗ
ΙΑΔΟΚΙΜΟΙΚΩΠΑΙΘΡΑΝΙΤΙΣΙΘΑΛΑΜΙΑΙΙΥΓΙΑΙΙΙΙΙΕΩΣΠΑΛ
ΑΙΘΡΑΝΙΤΙΔΕΣΠΙΙΥΓΙΑΙΠΙΘΑΛΑΜΙΑΙΠΙΙΙΔΥΝΑΤΗΠΑΛΑΙΑ
ΗΑΡΧΗΕΧΕΙΔΔΔΔΗΗΗΙΙΑΡΙΘΜΟΣΝΕΩΝΜΟΥΝΙΧΙΑΣΙΝ

3176. (Βοικχ. II, D.)

——— Δι]οκλεῖ καὶ Τι]μ[αί]ῳ τάδε παρέδοσαν δεκάτ]ει καὶ [είκ]ο[στῆ——— Ἀγ]ροιλ[ῆθεν ——— ἀρχιτέ]κτονι Ἀχαρν———]γίων [Κο]θω[κ]ί[δ]ο[υ ε ——— κῶπ]α[ι] ΙΙΙ θαλάμιαι———]Π.. ο κῶ[παι ——— κώπ]η [παλαι]ὰ ἀνεπικλήρωτο[ς ———]υ ἔχ[ει] ὁ [——— ἀσκ]ὸν ἡ ἀρχὴ ἔ[χ]ει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢. Ι———]⊢[.. κ]ώπη χ——— ο[——— ἐνδεῖ κωπῶν] ζυγίας Ι, κεραίας———]αμα[. . . ἐ]ξ πη[δαλί]ων (ἀσκ]ῶ· ἡ ἀρ[χὴ ἔχει———]Ι, ἐνδεῖ πηδαλίων———]ειυ ἐ(ν)δ(εῖ θ)ραν(ιτίδων——— ὀκτ[ωδάκτυλα——— ἀσκ]ῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ἀδ——— ἀνεπικλή]ρωτος. [Αὕτη ἐπεσκευάσ]θη [ἐνδεῖ κωπ]ῶν θρανι[τίδων] ΔΔΔΔΠΙ, ζυγιῶν Δ ——— Ταῦτα Μαν]τίαν Θορίκιο[ν δε]ῖ παραθεῖναι. Ῥώμη παλ[αιὰ] ἀνεπικλήρωτος——— παλ]αιὰ ἀνεπικλήρω[τος ἀσκ]ῶ· ἡ ἀρχ[ὴ] ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢[ΙΙ] ἀδόκιμοι κῶπαι ———]Ι ἀδόκιμοι κῶπα[ι] θρανί[τιδες] σκεύη καὶ θαλαμία [Ι]. Δόξα παλαιὰ ———]η παλαιὰ ἀνεπι[κλή]ρωτος ἤ]σκω[τ]αι· ἐνδεῖ πη[δ]αλίων. Ταύτης τὰ σκεύη———]ἀνεπικλή[ρωτος] ἀσκῶ· ἡ ἀρχ[ὴ] ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ἐνδεῖ [κ]ωπῶν θρανιτίδων ——— ἐφ' ἧς Ἀρχέστρα]τος Γαργήττι[ος] ἀνέ[πλε]υσεν. Ταύτης τὰ [σ]κεύη Ἀρχέστρατος ἔχει·——— π]αρέχων τὴν Ἅμιλλα[ν———]. Δῆλο[ς παλαι]ὰ ἀνεπικλήρω[τος], ἤσκωται, ———]ἣν Ἀρχέστρατος Ὄ[αθεν κ]αὶ ἔχω[ν κ]εραιῶν ἀκατείων, ἡ ἀρχὴ ἔχει· ταῦτα ἔδει ——— Ε(ὐ)ωνυ]μέα) παραθεῖναι ΙΙ λι . ι . ο . ιω——— είων· εἶχε γὰρ πρότερον——— Ἅμι]λλα πα[λ]αιὰ ἀνεπικλή[ρωτος] ἀ[σκ]ῶ· [ἡ] ἀρ[χὴ ἔχει] ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ἀδόκιμοι ——— Τ]έχνη παλαιὰ ἀνεπικλή[ρωτος] ἀσκῶ σ . . . . Ἡ[ρ]ακλείδης Μυρρινο[ύ]σιος ———]είνη ἀνεπικλήρω[τος] ἀσκῶ· [ἡ] ἀρχὴ [ἔχει] ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ, κῶπαι ἀδόκιμοι——— Καλλι]νίκη παλαιὰ ἀνεπικλ[ήρωτος ἀσκ]ῶ· ἡ [ἀρ]χὴ [ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ἐνδεῖ ἤσκωται——— κα]θείλκυσεν ταρρὸς ἐντε[λὴς] ν . . . δ . με]γάλαι, ἱστὸς μέγας, κεραῖαι μεγάλαι ——— θα]λάμιαι Π, ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ. Δημ]οκρατία παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος ἀδόκιμος ———, κῶπαι θαλ]άμιαι ΙΙΙΙ, θρανίτει[δες] ΙΙΙ, ζύγι[αι ΙΙ. Κ]ρα[τί]στη καινή, τριήραρχοι ——— Φ]ρεάρ[ριος], Ἐπικράτης Γαργήττ[ιος] ἐν[δεῖ κ]ω[π]ῶν θρανιτί[δων] ΠΙΙΙΙ, παραστατῶν———]ς Νικίας Λαμπτρ[εὺς] ἀσκῶ. Τρι[ήρης——— ἐνδ]εῖ κ]ω[π]ῶν θρανιτίδωμ ΙΙΙΙ, ζυγιῶν———]⊢⊢ΙΙ, ἐνδεῖ κωπῶν θρανιτίδων [Δ]ΔΔ. Τα[ύτ]ας ἔχει Ἀρχέδημος Αὐρι——— ἡ ἀρχὴ ἔχει ———]Π⊢⊢ κοντοῦ μικροῦ. Δηλιὰς και[ν]ή, τριήραρ[χος] Φιλῖνος Φλυεὺς [ἀ]σκῶ. Τριήρης———]ΙΙ. Ταῦτα Φιλῖνον δεῖ παραθεῖ[ναι. Σ]ουνιὰς καινὴ ἀνεπικλήρωτος ——— π]ίττη παραβλήματα κατηλῶσ[αι ἐ]πίθ[η]μα θωρακείου, δέσμα χαλκίων——— ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ] ἔχει ΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ. Τραγῳδία (και)ν(ὴ) ἀνεπικλήρωτος ἀσκωμάτων ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ.——— κ]αινὴ ἀνεπικλήρωτος· ἀσκωμάτων ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ἀδόκιμοι κῶπαι ———] ἐνδεῖ παραστατῶν ΙΙ· ἀδόκιμοι κῶπαι θρανίτιδες Δ, θαλαμί(αι) ΠΙΙΙ, ——— ἐνδεῖ κωπῶν] θρανιτίδων, κ[εραῖαι] ΙΙ ἀδόκιμοι θρανίτιδες ΙΙΙΙ, ζυγίαι ΙΙΙΙ, θαλά[μιαι] ΙΙ, ——— ἀ]σκῶ ἡ ἀρχὴ ἔχ[ε]ι ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ, ἐνδεῖ κωπῶν θρανιτίδων ΔΔΔΔΙΙ, παραστατῶν———]. ΙΙ. Ταῦτα Χαιρέστρατον Θριάσιον δεῖ παραθεῖναι. Ἀνδραγαθία ——— τριήραρχος Νικοχάρης——— θαλ[αμ[ία] Ι, ἤσκωται: Ταύτην δεῖ τὴν ναῦν Νικοχάρην δόκιμον καὶ ἐντελῆ παραδοῦναι ——— τριήρην ———]μον, δόκιμον καὶ ἐντελῆ παραδοῦναι· [ἀ]σκῶ. Τριήρ[ης], Τριετηρὶς καινή, τριήραρχος Μενέξενος———]ίων τράφηκος, ἕδρας κώπης ζυγίας. Ταῦτα δεῖ Μενέξενον παραδοῦναι ——— ὀφθαλμ]ὸς κατέαγε. Ἐπιπηδῶσα, τριήραρ[χος] Κορ[ι]νθίων Μυρρι[νούσιος]. Ταύτην δεῖ τὴ[ν ναῦν Κορινθίωνα δόκιμον καὶ ἐντελῆ παραδοῦναι———]ΙΠ ἡγήσατο, ἀσκῶ. Τριή[ρης,] Λε υ]κονίκη [πα]λαιὰ ἀνεπικλήρωτος· ἀσκωμάτων ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ. Τριήρης———]άλης ἀδόκιμοι, κῶπαι θρανίτι[δ]ες Π, ζύγιαι ΙΙΙ. Εἰρήνη καινὴ ἀνεπικλήρωτος ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔ]χει· ἀδόκιμοι κῶπαι θρανί[τ]ι[δ]ες ἐ[ξ,] ζύγιαι ΙΙ, θαλάμιαι ΙΙ, [ἡ] ἀρχὴ ἔχει——— Τριήραρχος ———]ιππος Ὄηθεν ἀσκῶ. Τριή[ρεις] ἀδόκιμοι, κῶπαι θρανίτιδες Ι, ζύγιαι ———]ρος ἀνεπίσκευος ἥλους ἐλᾶσαι. Ταῦτα δεῖ Μαντίαν Θορίκιον ——— παλα]ιὰ ἀνεπικλήρωτος ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ. Ὑπεραίχμη παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος——— ἀσ]κῶ ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ἐνδεῖ ἱστοῦ μεγάλου, κωπῶν θρανιτίδων——— ἱστοῦ μεγάλο]υ ἡ ἀρχὴ [ἔχει] ΔΔΔΠ⊢⊢. Ἐλευθερία παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος ἀσκωμάτων ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ] ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ἱστοῦ μεγάλου ἡ ἀρχὴ ΔΔΔΠ⊢⊢· ἐνδεῖ——— ἀσκωμάτων ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔ]Δ⊢⊢⊢ΙΙ· ἱστοῦ μεγάλου ἡ ἀρχὴ ΔΔΔΠ⊢⊢· ἐνδεῖ κωπῶν θρανιτίδων——— ἱστοῦ μεγάλου ἡ ἀ]ρχὴ ΔΔΔΠ⊢⊢· ἐνδεῖ κωπῶν θρανιτίδων ΙΙΙΙ· παραστατῶν, κλιμακίδων——— ἀσκῶ·] ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ἐνδεῖ κώπης θρανίτιδος Ι, ἀδόκιμοι κῶπαι ——— ἐνδεῖ κωπῶν θρανιτί]δων ΠΙΙ, ἀδόκιμοι κῶπαι· θρανῖτις Ι. Ἀγαθὴ παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος, ἀσκῶ ἡ ἀρχὴ ἔχει, ἀδόκιμοι κῶπαι———]Ι θαλάμιαι ΙΙ. Πολεμονίκη ἀνεπικλήρωτος ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ ἀδόκιμοι κῶπαι θρανίτιδες · · ·, τῶν θρανιτείδων τούτων ἀποφαίνει ὁ δοκιμαστὴς ζυγίας Δ· κώπη ——— ἱστοῦ μεγάλ]ου ἡ ἀρχὴ [ἔχει] ΔΔΔΠ⊢⊢· ἐνδεῖ κωπῶν θρανιτίδων ΙΙ, ἑτέρων θρανι-

τίδων ἀδόκιμοι ——— ἀδόκιμοι κῶπαι· θ]ρανῖτις Ι, ζυγία Ι. Πωτώνη παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος ἤσκωται ——————— ἐνδεῖ κοντο]ῦ [μι]κρο[ῦ]· ἀδόκιμοι κῶπαι θρανίτιδες ΙΙΙ. Ὑγίεια παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει . . . . ἱ]στοῦ μεγάλο[υ] ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΠ⊢⊢. Δέκινα παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος———ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει———ἀ]νεπικλήρωτος ἤσκωται· κῶπαι ἀδόκιμοι· θαλαμία Ι. Τροπαία ————— ἀδόκιμοι κῶπαι——— ζυγί]α Ι, θαλαμία Ι. Σοφία παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος ἤσκωται, ἐνδεῖ κωπῶν θρανιτίδων—————]Ι. Γενναία παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ ———— ἀνεπικλήρωτος] ἤσκωται, ἐνδεῖ κώπης Ι, ἱστοῦ ἀκατείου. Τοῦτον ἔχει κατὰ ψήφισμα Βουλῆς ——— ἀδόκιμοι κῶ]παι θρανίτιδες Ι[Ι]ΙΙ. Γαλάτεια καινὴ ἀνεπικλήρωτος, ἤσκωται ——— Τριήραρχος ——— Κρι]θεὺς ἔχει ἱστοῦ μεγάλο[υ] ἡ ἀρχὴ ΔΔΔΠ⊢⊢· ἀδόκιμοι κῶπαι θρανίτιδες ———— ἐνδεῖ κωπῶν θρα]νιτίδων ΙΙΙ, ἀδόκιμος, ζυγία Ι. Πανθήρα παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος———ἐνδεῖ———ἱστοῦ μεγάλου, ἀντὶ δὲ τ]οῦτο[υ] ἀκάτειός ἐσ[τ]ιν. Ὀφθαλμὸς κατέαγεν· ἀδόκιμοι κῶπαι Ι, ———— ἐ]νδεῖ παραστατῶν ΙΙ, ἀδόκιμοι κῶπαι, θρανίτιδες ΙΙ, ζυγία Ι, ———— ἐνδεῖ π]αραστατῶν ΙΙ, ἀδόκιμοι κῶπαι, θρανίτιδες ΙΙΙ. Σωσίπολις παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος ἤσκωται——— ἐνδεῖ παρασ]τάτο[υ] Ι, ἀδόκιμος κώπη ζύγιος Ι. Βλ[άβ]η παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος ἤσκωται———ἐνδεῖ παραστατῶν———ταύτης τὰ] πηδάλια ἐν τῷ νεωρίῳ ἐστὶν τ[ῷ ἐν τῇ] Μουνιχίασιν. Μύστις παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος ——— ταύτης τῶν ζυ]γῶν κεκόπηνται Π, ἀδόκιμοι θρανῖτις Ι, ζυγία Ι, θαλαμία Ι. Εὐετηρία παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος. Ταύτης ἀδόκιμοι κῶπαι, θρανίτιδε]ς Π, ζυγία Ι. Εὔνοια παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ΔΔΔΔ⊢ΙΙ ———— ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ] ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ἀδόκι[μο]ι κῶπαι θρανίτιδες ΙΙΙΙ, ὀφθαλμὸς κατέαγεν ———— Καλλ]ινίκη παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος· ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ἐνδεῖ κωπῶν———ἀ]δόκιμοι, κῶπαι θαλάμιαι ΙΙ, θρανίτιδες ΠΙ. Σιμαίθα παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος· ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει——— ἀ]σκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ. Ἀπόβασις παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος ἤσκωται ——— ἐνδεῖ ——— Ἀ]φροδισία παλαιά, ἣν ὁ Χῖος εἶχεν, Ἀντίμαχος· ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ———] Τριήραρχος Φιλόστρατος Ἀχαρνεύς· ἤσκωται· ἐνδεῖ παραστατῶν ——— ἀδόκιμοι κῶπαι———θαλά]μιαι ΙΙΙΙ. Ἀ[κ]τὶς παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος· ἀσκῶ. Εὐφ[ρ]αντίδης Ἀλ———— ἀσκῶ· ἡ ἀρ]χὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ἐνδεῖ κωπῶν θρανιτίδων ΠΙ· ἀδόκιμοι θρανίτιδες ——— ἐνδεῖ κωπῶν θρανιτίδ]ων ΠΙΙΙ, ἀδόκιμοι θ[ρ]ανίτιδες Π. Νίκη παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος· ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ——— πα]λαιὰ ἀνεπικλήρωτος· ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ἀδόκιμοι κῶπαι———τριήρ——— Χα——— ἐνδεῖ κωπῶν θ]ρανιτίδων ΠΙΙ, ἱστοῦ ἀκατείο[υ], πηδαλίων, κλιμακίδων· ταῦτα Χα——— δεῖ παραθεῖναι ——— ἀσκῶ· ἡ ἀ]ρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ. Ταύτης ἐστὶν ἐν τῷ νεωρίῳ πηδάλια ΙΙ, παραστάται ——— κοντοὶ ——— Σώ]σιππος Αἰξωνεύς. Ἀμ[υ]νομένη καινή, τριήραρχος Καλλίβιος Π———]δης ἀσκῶ. Τριή[ρης] Νεωτάτη καινὴ ἀνεπικλήρωτος· ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ——— ἀδόκιμοι, κῶπαι] θρανίτιδες ΠΙΙ. Ἀνθοῦσα καινὴ ἀνεπικλήρωτος· ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ ——— Τριήρης ———] καινή, τριήραρχος Φιλόμηλος Παιανι[εύς], ἀσκῶ ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ.———— Τριήρης, Δ]ελφινία καινή, τριήραρχος Διοκλῆς Πιθεύς· ἀσκῶ· τριήραρχος ———ἐνδεῖ———κοντοῦ μ]ικρο[ῦ], ἱστοῦ μεγάλο[υ], ἱστοῦ ἀκατείο[υ], πηδαλίων. Ταῦτα δεῖ Διοκλέα παραθεῖναι. Τριήρης ——— παλα]ιὰ ἀνεπικλήρωτος· ἀσκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ἐνδεῖ κοντῶν ——— Τριήρης ——— παλαιὰ———ἀ]σκῶ· ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ· ἐνδεῖ κωπῶν θρανιτίδων ΙΙ· ἀδόκιμοι κῶπαι ——— Τριήρης ——— ἐ]νδεῖ κώπης θρανίτιδος Ι, ἀδόκιμος θρανῖτις Ι, ζυγία Ι. Πρώτη ———]Ι, ἀδόκιμοι κῶπαι, θρανῖτις Ι, θαλαμία Ι, ζύγιαι ΙΙΙΙ. Ἕως παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος ——— κῶπ]αι θρανίτιδες ΠΙΙ, ζύγιαι ΠΙ, θαλάμιαι ΠΙΙΙ. Δυνατὴ παλαιὰ ἀνεπικλήρωτος ἀσκῶ·]ἡ ἀρχὴ ἔχει ΔΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙ. Ἀριθμὸς νεῶν Μουνιχίασιν.

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ **Κ.** Βοικχίου (ὑπ' ἀριθ. **2, D.**) ἐξ ἀντιγράφου τοῦ **Κ. Α.** Ῥὸσς, δὲν ἤθελον ἐκδόση καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὸ ἀντίγραφον τοῦ Ῥὸσς μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, δὲν παρετήρουν τὰς ἀκολούθους ἐλλείψεις καὶ διαφοράς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς **1** γραμμῆς εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ Ῥὸσς εἶναι ΤΛΔΣΠΑΡΕΔ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΤΑ ΔΕ ΠΑΡΕΔ.

Εἰς τὴν **2** γραμμὴν ὁ Ῥὸσς γράφει ΕΙΜ . . . . Ο . Ο . Λ . . . . ΡΟΙΛ . . ΟΓ . ΙΤΟΝΙΑΧΑΡΧ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΕΙ ΚΑΙ . . . Ο . Ο . Λ . . . . ΡΟΙΑ . . ΟΓ . ΚΤΟΝΙ ΑΧΑΡΝ, ἤτοι [Ἀγ]ροιλ[ῆθεν ἀρχιτέ]κτονι Ἀχαρν . .

Εἰς τὴν **3** γραμμὴν εἰς τὸν πίνακα γράφει Γ . . Ο . . . . ΛΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα Π . . ΟΚΩ . . . . Η . . . . . Α ΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩΤΟ[Σ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 5 γραμμῆς εἰς τὸν πίνακα γράφει οὕτως ΥΚ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Υ ΕΧ · Ω · · · · ·

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΩΠΗΧ · · · · Ο · · · · · · · · · · · · Σ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥόσς.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΑΜΑ · · ΞΠΗ · · · · · · ΩΗ · ΡΑ · · · · · · · · · · · · · · · · · ΙΕΝ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥ.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΕΙΥΕ · Δ ΘΑΝ · · · · / Ͻ ΛΟΚΤ · · · · · · · ϽΤ · · · · · , ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥ.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ὁ Ῥόσς γράφει οὕτω ΡΩΤΟΣ · · · · · · · · · · ΟΗ · · · · · · · ΩΙ ΟΡΑΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτω ΡΩΤΟΣ ΣΚΙ = · · · · · · · · · ΘΗ · · · · · · · ΩΝ ΘΡΑΝ.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ὁ Ῥόσς γράφει οὕτω ΤΙΑΝ ΘΟΡΙΚΙΟ · · · · ΜΟΛΟΕΙΝΑΙΟΩΜΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα ταῦτα ΤΙΑΝ ΘΟΡΙΚΙΟ · · · Ι ΠΑΡΑΘΕΙΝΑΙ ΡΩΜΗ, ἤτοι (Μαν)τίαν Θορίκιο(ν κα)ὶ παραθεῖναι. Ῥώμη.

Τὴν 11 γραμμὴν ὁ Ῥόσς γράφει οὕτως ΑΙΑ ΑΝΕΠΙΚΛ · · · · · · , εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκονται ταῦτα ΑΙΑ ΑΝΕΠΙΚΛΗΡΩ · Ω Η ΑΡΧΗ ΕΧΕΙ.

Τὴν 12 γραμμὴν ὁ Ῥ. γράφει Ι ΑΔΟΚΙΜΟΙ ΚΩΠΑ · ΘΡΑΝΙ · · · · · · · · · ΚΑΙ ΘΑΛΑΝΙΛ ΛΟΕΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως Ι ΑΔΟΚΙΜΟΙ ΚΩΠΑ · ΘΡΑΝΙ · · ΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΘΑΛΑΜΙΑ ΔΟΞΑ. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. IV ἐπιγραφὴν (Seewesen).

Τὸ τέλος τῆς 13 γραμμῆς ὁ Ῥόσς γράφει ΤΑΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΤΑ Σ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 17 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Τ, ὃ δὲν ἐσημίωσεν ὁ Ῥόσς εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ.

Ὁμοίως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 18 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν γράμμα οὕτω Ε, ὅπερ παρελείφθη ἀπὸ τὸν πίνακα τοῦ Ῥ.

Καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 21 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Ε, ὃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥ.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς 23 γραμμῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα Ν · · · Δ, ἃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥ.

Εἰς τὸ τέλος τῶν γραμμῶν 24 καὶ 25 τὰ γράμματα ἐν τῷ πίνακι τοῦ Ῥόσς δὲν φυλάττουσι τὴν πρὸς ἄλληλα τάξιν, ἣν ἔχουσιν εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 26 γραμμὴν ὁ Ῥόσς γράφει ΕΑΡ ΕΠΙΚϽΑΙΗΣ ΓΑΡΓΤΤ · ΕΚ · · · · Ω · ΑΝ, εἰς δε τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΡΕΑΡ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ ΓΑΡΓΗΤΤ · ΕΝ[ΔΕΙ Κ]Ω[Π]ΩΝ, ἤτοι [Φ]ρεάρ[ριος.] Ἐπικράτης Γαργήττ[ιος] ἐν(δεῖ κ)ω(π)ῶν.

Εἰς τὴν 28 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΔΔΤΑ · · Α ὑπάρχει ἓν Σ εἰς τὸν λίθον οὕτω ΔΔΤΑ · · ΑΣ, ὃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥ.

Εἰς τὴν 35 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΘΡΑΝΙΤΙΔΩΝ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον Κ οὕτω ΘΡΑΝΙΤΙΔΩΝ Κ καὶ οὐχὶ Π, ὡς ἐσημείωσεν ὁ Ῥόσς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 42 γραμμῆς εἰς τὸν λίθον εἶναι Ι καὶ οὐχὶ Υ, ὡς ἐσημείωσεν ὁ Ῥ.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα τῆς νηὸς ΛΕ[Υ]ΚΟΝΙΚΗ, καὶ οὐχὶ ΛΕΣΟΝΙΚΗ, ὡς ἐσημείωσεν ὁ Ῥόσς, ἀνεπλήρωσε δὲ ὁ Βοίκχιος εἰς (Ἀξι)ονίκη.

Εἰς τὴν 54 γραμμὴν τὸ ὄνομα τῆς νηὸς ὁ Ῥόσς ἔγραψε ΙΛΟΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΑΓΑΘΗ, ὃ ὀρθῶς εἴκασεν ὁ Κ. Βοίκχιος εἰς τὰς ἀναπληρώσεις αὐτοῦ.

Τὰ δύο τελευταῖα γράμματα Η καὶ Η τὰ φαινόμενα εἰς τὸ τέλος τῶν γραμμῶν 64 καὶ 65 τοῦ πίνακος τοῦ Ῥ. δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 72 γραμμὴν ἡ μετὰ τὴν ἄρχουσαν συλλαβὴ τῆς λέξεως ΜΟΥΝΙΧΙΑΣΙΝ γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου τῷ Ι καὶ οὐχὶ τῷ Υ, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥ.

Τὰ γράμματα τῶν γραμμῶν 77 καὶ 78, τὰ μετὰ τὸ ἥμισυ αὐτῶν, δὲν ἐφύλαξαν ἐν τῷ πίνακι τὴν αὐτὴν πρὸς ἄλληλα τάξιν, ἣν ἔχουσιν ἐν τῷ λίθῳ.

1619

Εἰς τὴν 83 γραμμὴν ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων λανθασθεὶς ἓν γράμμα ἔγραψε ΘΑΝΙΤΙΔΕΣ, ἀντὶ ΘΡΑΝΙΤΙΔΕΣ, ὡς ἐλανθάσθη καὶ εἰς τὴν 42 γραμμὴν παραλείψας τὸ Υ καὶ γράψας ΛΕΚΟΝΙΚΗ, ἀντὶ ΛΕΥΚΟΝΙΚΗ, ὥσπερ ἐλανθάσθη καὶ εἰς τὴν 81 γραμμὴν γράψας ΕΥΦΑΝΤΙΔΗΣ, ἀντὶ ΕΥΦ[Ρ]ΑΝΤΙΔΗΣ. ὄνομα *Εὐφραντίδης* ἀναφέρεται καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ (Βίος Θεμιστοκλ. § 13, τόμ. 2), ὃς ἦν μάντις κατὰ τὰ Περσικά· τὸν Δῆμον Ἀλωπεκῆθεν ἴσως.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ΜΟΥΝΙΧΙΑΣΙΝ, ἃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ρόσς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι ἓν μέτρον καὶ 10 0/0, τὸ πλάτος 53 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος, τὸ δεξιὸν εἶναι γωνιῶδες. Κάτωθεν δὲ τῆς ἐπιγραφῆς μένει κενὸν ἐπὶ τῆς πλακὸς 20 0/0.

Κ. Σ. Π.

3177.

(Πρώτη στήλη.)

ΗΗΗΔΙ
ΙΣΤΟΥ
ΑΙΕΠΙΝΑΥΣ
ΑΚΕΡΑΙΑ
𐅄ΔΔΔΠΙΙ
ΡΟΣΙΣΤΟΥ
ΙΟΙΕΠΙΝΑΥΣ

ΠΙΝΑΥΣ
ΥΡΙΟ ΗΗΗΔΠ
Σ...ΗΔΔΙ

ΥΣ.ΗΔΠΙΙΙ
ΠΙΝΑΥΣ
ΝΜΕΡΟΣ
ΠΙΝΑΥΣ

ΕΥΚΑ
ΑΡΓΥΡ ΔΔΔΔ
ΝΑ.....
ΡΓΥΡ. Δ⊢⊢
Σ.ΗΔΙ..

Σ.ΗΔΔΔΠΙ
ΛΥΣ ΔΙΙΙΙ

.ΛΗΝ.....
.ΜΗΙ.....

(Δευτέρα στήλη.)

ΚΛΙΜΑ..:Ε.
ΠΗΔΑΛΙ.
ΥΕΤΗΡΙΑ
ΑΜΥΝΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΤΑΥΤΗΝΕ/.ΕΙΤΑΟ
ΤΑΡΡΟΣΕΙ.....ΕΙ
ΠΗΔΑΛ.........
Κ.........
....
....
.Α........
ΕΡ........
ΕΜ........
Κ.........
....
....
ΠΗΔΑΛΙΑΙΙΔ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ
ΚΟΝΤΟΙΚ...Ο
ΚΕΡΑΙΑΙΜΕΓΑ
..ΡΑΤΑΞΙΣ
ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ
ΤΑΥΤΗ
ΤΑΡΡΟΣ
ΠΗΔΑ....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
ΠΗΔΑ
.....ΚΙΔΕΣ
....
.. . ...
....ΡΙΑ
..ΙΚΡΑΤΟΥΣΕΡΓ
.ΟΕΜΒΟΛΙΟΝ
....ΕΠ...ΙΚΡ
.....ΓΑ..ΕΡΟΣ
.ΟΚΙΜΟΣΓ. ΕΙ
ΠΕΡΙ......
ΠΗΔΑΛ....ΟΚΙΜΑ
ΚΛΙΜ......ΔΟΚΙΜ
ΚΟΝ.......ΙΜ
ΝΓΕ.......ΑΡΧΟΝ
ΟΝΓΑΣ.....
Γ.ΛΛΑ......
ΜΤΑΥ ΙΙΙΠ
ΤΑΡΡΟΣΕΝΤΕΛΑΔΟΚ
ΠΗΔΑΛΙΑΔΟΚΙΜΑ

(Τρίτη στήλη.)

ΤΑ
ΤΑΡΡΟ
.ΗΔΔ

ΚΕ
ΠΡΕΠ

ΤΥΧ
ΤΑΡΡΟΣ..ΕΛΛΟ
ΠΗΔΑΛΙΑΑΔΟΚ
ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ
ΚΟΝΤΟΙΙΙΙΔΟΚ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙΑΔΟΚ
ΚΟ..ΣΜΙΚ......
ΚΕΡΑΙΑΙ
.ΟΕ....
.ΤΥ....

(Βοιχχ. VI, M.)

(Τετάρτη στήλη.)

.ΑΥΤΗ
.ΟΣΕΝΔΕ
.Ω.ΠΙΙΙ
.Ρ..ΜΟ.ΗΛ
.....ΕΜΙ
.ΙΕΠΙΣΚΕΥ
.ΤΗΝΠΛΩΑΚΗ
ΡΟΣΕ
ΟΚ..ΩΝΔΠΙ
....ΗΝΑ ΙΙΙ
....ΓΑΣΑΔΟΚΙΜΛ
ΕΤΕΡΑΣΝΕ..ΠΗΔΑΛΙΑ ΙΙΙ
ΟΚΙΜΑ.Δ.ΙΙΤ
....ΑΝΚΕΝ
....ΟΜΗΣ
ΑΡΧΕΝΕΩΕΡΓΟ
ΗΜΑΙΗ⊢
ΡΟ...
ΛΕ.ΣΚΗ
ΑΙ.Η
ΕΣΚΕΥΤΑΥΤΗ
.....ΤΑ...
....ΕΝΑΣΙ.
ΤΟΥΣΟ
ΤΑΡ
.Α.
.ϽΕΝΗ
ΕΠΑΙ..
ΔΠ.ΩΙΤΩΙ
.ΜΑ.....
....
ΡΟΘΟΣΕΡΓΟΝ
.ΣΚΕΥΗΣ...
.Τ.....
Ο.ΕΜΒΟΛΙΟΝ
....ΑΥΤΗ
Κ.......
Σ.......
ΤΑ......
.ΑΥΤ....
..ΩΣ....
Ε.......
Ι.......
Λ.......
ΟΝ......
ΜΟ......
ΥΑΙΚΙ.....
ΛΩ........
ΣΤΟΣ...
....ΕΓΑΛΩΝ
ΝΟΣΕΠΙΝΑΥΣ
......,:.Ε.

(Πέμπτη στήλη.)

LΝΤΑΙΣ......Τ
..ΚΩΠΑ......ΟΤΕΙΝΑΙ
.ΩΝΑ.......ΑΥΑΡΙ...
..........ΠΡΟΝΤΕΟ
..Κ...........ΝΤΩ
.ΘΗΗ..........ΤΟΝ
..Α............ΩΝ
ΡΟΣ...........ΡΟΣ
ΕΡΓΟΝ.........ΣΩΓ
ΑΘΗ.........ΘΕ...
....
...............ΑΚΙ
...Α........ΔΟΚΙ...
............ΟΥ....
ΚΛΕ.....ΕΙ:ΟΣ....
ΛΥ.....ΕΡΓΟΝΚΕ
........ΡΧΟΝ ..
ΚΩ.ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣ..
Ε.....ΣΚΕΥΘΣ..
ΑΙΙΙΝ.Η......ΑΚ
....ΟΣ........
....ΟΥΕΡΓΟΝ..ΔΟΚ
..ΟΒ.ΛΙΟ.......
....ΟΙΣ.......
.....ΣΚΕΥΗΣ.....
.....ΤΑΥΤΗΙΠ ...
.....ΤΑΡΡΟΥΣΗΗ
.....ΚΩΠΩΝΔΙΙΙΙ..ΜΑ
....ΑΔΟΚΙΜΟ.....ΜΑ
.......ΑΙΩΝΧ.ΟΜΑΙΩΚ
....ΚΛΙΜΑΚΙ........ΩΗΛ
....ΚΟΝ.
.ΚΑΤΕΑ..
.ΚΟΝΤΟ..
.ΠΑΡΑΣ..
.ΙΑΣ....
.Σ......
/
Ο
ΕΡΛΛ
.ΟΡΟΣΕΜ
....Σ..
...ΟΚ..
....Λ..
.....ΑΥ.
Ρ.....ΟΣ

1622

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ ΑΔΟΚΙΜ
ΚΟΝΤΟΙ ΙΙΙ ΑΔΟΚΙΜΟΙ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ ΙΙ ΔΟΚΙΜ
. . . ΟΣ ΜΕΓΑΣ ΔΟΚΙΜ
. ΕΡΑΙΑΙ ΜΕΓΑΛΔΟΚ
. . ΑΤΗΓΙΣ
. ΕΝΟΚΛΕΟΥΣ ΕΡ
. ΑΥΤΗΙ ΠΑΡΑΚ
. . . ΡΟΣ ΕΝΤΕΛ
ΠΗΔΑΛΙΑ ΙΙ Α . .
ΚΛΙΜΑΚΙΔΕΣ
ΚΟΝΤΟΙ ΙΙΙ ΑΔ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ ΙΙ
ΙΣΤΟΣ . ΕΓΑ . .
ΚΕΡΑΙΑΣ . . . .
. . . . . ΝΕΑ . . .
. ΜΥΝΤΟΥ ΕΡΓΟΝ
. . . ΤΗΙ ΠΑΡ . . ΗΗ
ΤΑΡΡΟΣ ΕΝΤΕΛ
ΠΗΔΑΛΙΑ ΙΙ
ΚΛΙΜΑ . . . .
ΚΟΝΤ . . . . Ι
ΠΑΡΑΣΤ . . .

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

Τ/
Ω
ΑΡΧΟΝΤΟ
ΜΕΡΙ . Ο .
Ε . . . . . .
ΤΩ . . . . .
Τ . . . . . .

3177.

(Πρώτη στήλη.)

ΗΗΗΔΙ,
. . . ἱστοῦ . . .
κεραῖαι μεγάλ]αι ἐπὶ ναῦς . . .
. . .]α κεραία [ἐπὶ ναῦς
ΡΔΔΔΠΙΙ,
ταρ]ρὸς ἱστοῦ
. . . ιοι ἐπὶ ναῦς

ἐπ]ὶ ναῦς
ἀργ]υρίο[υ] . ΗΗΗΔΠ,
ἐπὶ ναῦ]ς [ΗΗΗ]ΗΔΔΙ,

ἐπὶ να]ῦς [Η]ΔΠΙΙΙ,
ἐ]πὶ ναῦς
. . . ν μέρος
ἐ]πὶ ναῦς

ἱστία λ]ευκὰ [ἐπὶ ναῦς
ἀργυρ(ίου) ΔΔΔΔ,
ἐπὶ) να(ῦς . . .
ἀ)ργυρ(ίου) Δ⊢⊢,
ἐπὶ ναῦ)ς (Η)ΗΔΙ . .

ἐπὶ ναῦ)ς . ΗΔΔΔΠΙ,
ἐπὶ να)ῦς ΔΙΙΙΙ,

(Δευτέρα στήλη.)

κλιμα[κίδ]ε[ς,
πηδάλι[α.
Ε]ὐετηρία,
Ἀμύντου ἔργον,
ταύτῃ πα[ράκ]ειται ο . . .,
ταρρὸς ἐν[τελὴ]ς, ἱ[στία,
πηδάλ[ια, κλιμακίδες,
κ[οντοί, κεραῖαι,
——————
——————
.]α[——————
ἔρ[γον . . . . .
ἐν[δεῖ κωπῶν . . . ,
κ[εραιῶν . . . ,
(πηδαλίων . . .),
——————
πηδάλια ΙΙ δ[όκιμα,
κλιμακίδες,
κοντοὶ (ΙΙΙ ἀδ)ό(κιμοι,
κεραῖαι μεγά[λαι δόκιμοι.
Πα]ράταξις,
Ἱεροκλέους [ἔργον,
ταύτῃ [παράκειται
ταρρός,
πηδά[λια, ——
(κλιμακίδες ——),
(κοντοὶ ——),
(παραστάται ——),
(ἱστὸς ——),

(Τρίτη στήλη.)

τα . . . .
ταρ[ρό(ς . . .
. ΗΔΔ . .

κε(ραία . . . τριήρης
Πρέπ(ουσα . . . . ἔργον,

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

ΙΟΙΔΔΔΙ
ΟΚΙΜΑΙ

(Συνέχεια τῆς πέμπτης στήλης.)

. . . . Σ
. . . . . Ρ .
. . . . . Ν Ι
. . . Ο .
. . . Ι Κ

ΑΥ
ΕΡΓΟΝ
.ΓΑ . .
ΤΑΡΡΟΝ . . . ΕΩΝ
ΙΔΟΚΙΜ . . . ΑΔΟ
ΚΟΝΤΩΝ . . ΙΙΙ ΑΔΟΚ
. . ΜΙ . .ΟΣ ΑΓΟΣ
. . Ο . . . . . ΤΑΣ
Α . . . .
. . Ω . . . . . ΟΣ .

(Βοικχ. VI, M.)

(Τετάρτη στήλη.)

τ)αύτη (παράκειται
. . . ος ἐνδε(ῖ κωπῶν
θρανιτίδ)ω(ν) ΓΙΙΙΙ
. . . ρ . . μο(ς) ἥλ(ους ἐλᾶσαι.
Τριήρης Σ)εμ(ν-
ὴ ἐπισκευ(ῆς δεομένη,
ταύ)την Πλῶα κη . . .
ταρ)ρὸς ἔ(χει
ο(υ κωπ)ῶν ΔΓΙ,
. . . . ηνα ΙΙΙ,
ἐπὶ) τὰς ἀδοκίμο(υς,
ἑτέρας νε(ὼς) πηδάλια ΙΙΙ
ἀδ)όκιμα . ΔΙΙ, π . . .
. . . . αν κεν . . . .
τριήρης . . . όμης,
Ἀρχένεω ἔργον.
. . . ημαι ⊢⊢

. . . ρο . . .
. . . λε . σκη
. . . αι . Η
παρ)εσκευ(άσθη), ταύτη
. . . . πα . . .
. . . . ενασι . . .

. . ἰσ)τοὺς ο . . .
. . ταρ)ρὸς
. . πηδ)ά(λια
. . ρένη
. . . επαι . .

(Πέμπτη στήλη.)

ἐ)ν ταῖς . . . . . τ . . .
. . κῶπα(ι . . . .)οτεῖναι
. ων ἀ(δόκιμαι. Αὔαρι . . .
. . . . προ(βόλι)ο(ν
οὐ)κ (ἔχουσα ἐ)ν τῷ . . . .
. θη ἡ . . . . . . τον . .
. . α (. . . . . ἐνδεῖ κωπ)ῶν, (ταρ-
ρὸς (. . . . . ταρ)ρο(ὺ)ς . .
ἔργον . . . . . Σωγ . .
Ἀθη(νοδώρου ἔργον, τριήραρχος) Θε(όδω-
(ρος . . . .)
. . . . κλιμ)ακί-
δες) ἀ(δόκιμαι, πηδάλια) δόκι(μα,
. . . . ου . . .
Κλε(ιὼ . . . ει : Όσ . . .
Λυ(σικλέους) ἔργον, κε . . .
. . . . Ἄ)ρχον(τος . . .
κω. Τριήραρχος . . . . .
ε . . . . σκεῦος (ἔχει . .
κ)αιν(ὴ ἀ)ν(επικλήρωτος) ἀκ-
άτει)ος (. . . . .
Θεοδώ)ρου ἔργον, (ἀ)δόκι(μος
πρ)οβ(ό)λιον (οὐκ ἔχουσα
. . . ο)υ)ς (. . . . ἔργον,
ἐπι)σκευῆς (δεομένη
. . . . .) ταύτη π(αράκειται
. . . . .) ταρροὺς ΗΗ,

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

ταῤῥὸν ἐντε]λῆ ν[· · ·
· · · μηι · · · ·

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

(κεραῖαι ——),
————————
————————
———————
————————
πηδάλια,
κοντοί, κλιμα]κίδες,
————————
———— · · · ·
Εὐετη]ρία,
Λυσ]ικράτους ἔργον,
πρ]οεμβόλιον [οὐκ ἔχουσα·
ταύτῃ) π(αράκειται τα)ῤ]ρὸς
. . . . . γα . ερος
. . . δ]όκιμος . ει
περί · · · · ·
πηδάλ[ια δ]όκιμα,
κλιμ[ακίδας] δοκίμ[ους,
κον[τούς, κλ]ιμακίδας . . . .
Ἡγή μονος) Ἄρχοντος,
ὃν γασ . . . . . . τὰ
ἄλλα
μ(ε ἰσ)τῶν ||| π[ηδάλια,
ταῤῥὸς ἐντελ[ὴς] ἀδόκ[ιμος,
πηδάλι[α] ἀδόκιμα . . .
κλιμακίδες ἀδόκιμοι . . .
κοντοὶ ||| ἀδό[κιμοι,
παραστάται ||| δόκιμοι,
ἱστ]ὸς μέγας δόκιμος,
κ]εραῖαι μεγάλ[αι] δόκ[ιμοι.
Στρ]ατηγὶς,
Ξ]ενοκλέους ἔρ[γον,
τ]αύτῃ παράκ ειται
ταῤ]ῥὸς ἐντελ[ὴς,
πηδάλια || ἀδόκιμα,
κλιμακίδες,
κοντοὶ ||| ἀδ[όκιμοι,
παραστάται |||,
ἱστὸς [μ]έγας,
κεραίας [μεγάλας.
Τριήρης] Νεά[νις,
Ἀ]μύντου ἔργον,
ταύ]τῃ παρ[άκει]ται
ταῤῥὸς ἐντελὴς,
πηδάλια ||,
κλιμα[κίδες . .
κοντ[οὶ |]|,
παραστ[άται . .

(Συνέχεια τῆς τρίτης στήλης.)

Εὐ)τύχη (· · · · ἔργον,
ταῤῥὸς . . ελλο · · · ·
πηδάλια ἀδόκ(ιμα · ·
κλιμακίδες · · ·
κοντοὶ ||| δόκ(ιμοι,
παραστάται ἀδόκ(ιμοι · ·
κο(ντὸ)ς μικ(ρὸς ·
κεραῖαι (· · · ·
. οε(· · · · ·
. τυ(· · · · ·
τα(· · · · · · ·
ω(· · · · · · ·
Ἄρχοντο(ς
μερι (· · · · ·
ε (· · · · · · ·
τω (· · · · · · ·
τ (· · · · · · ·

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν (ὑπ' ἀριθ. VI, M.) ὑπὸ τοῦ Βοικχίου ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Λ. Ῥὸς, δὲν ἤθελον δημοσιεύση καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὸ ἀντίγραφον τοῦ Ῥὸς μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν εὕρισκον διαφορὰν καὶ ἔλλειψιν ὁλοκλήρων γραμμῶν.

(Συνέχεια τῆς τετάρτης στήλης.)

• • ΔΠ . ω τῶ • •
• • μα • • • • •
• • • • • (τριήρης)
Πολύῤ)ῥοθος ἔργον • • • •
ἐπι)σκευῆς (δεομένη
• • τ(ούτο • • •
π)ρ(ο)εμβόλιον (οὐκ ἔχουσα
. . τ)αύτη (παράκεινται
κ(ῶπαι δόκιμοι,
ζ(ύγιαι, παραστά-
τα(ι, κοντοί· τριήρης • • •
τ)αύτ(η παράκειται
ἑτέρας νε)ὼς (πηδάλια, κλιμακί-
δ)ε(ς, κοντοὶ • • •
• • ζύ(γιαι • • •
ἐμβό)λ(ιον οὐκ ἔχουσα· ταύτη
παράκεινται κ)ον(τοὶ . • •
δόκι)μο(ς • • • •
• • υαικι • • •
μεγά)λω(ν • • • •
• • • ἱσ)τὸς • •
• • • • μ)εγάλων
• • • νος ἐπὶ ναῦς
• • • • • • ε .
• • • ιοι ΔΔΔΙ
κῶπαι ἀδ)όκιμαι

(Συνέχεια τῆς πέμπτης στήλης.)

ἐνδεῖ) κωπῶν ΔIIII (δόκι)μα
• • ἀδόκιμο(ι • • δόκι)μα
• • αίων χ . ομαίω κ . • •
• • κλιμακί(δες . . . .) ἧλ(οι
• • • ἐνδεῖ) κον(τῶν • • •
• • • κατεα(γόντων • • •
• • • . κοντο(ὺς • • • .
• • • • παρασ(τάτας • •
• • • Ποσειδων)ιὰς • • •
• • • Ἀρι)σ(τ • • • ἔ)γον,

• • • • • ι • • • • •
• • • • • ο • • • • •
• • • • ερλλ • • • • •
• • • • ορος ἐν(δεῖ κωπῶν
• • • • • ς • • • •
• • • • ἀδ)όκ(ιμοι • • •
• • • • • λ • • • • •

• • • • • • • τ)αύ(τη πα-
ρ(άκειται • • • •)ος • • •
• • • • • • • •)ς • • •
• • • • • ταῤ)ῥ(ὸς • • •
• • • • • • •)νι • • • •
• • • • • • •)ο . • • •
τριήρης) Ν(κη . • • • • •

τριήρης) Αὔ(ρα • • • • • .
• • • • • • • • • ἔργον,
τριήραρχος . . . .) Γα(ργήττιος
• • • • •) ταῤῥὸν . . . σων
• • • ἀ)δόκιμ(οι), ἀδό(κιμοι
• • ἐνδεῖ κοντῶν III ἀδοκ(ίμων
• • • μι . . . ος Ἀγοσ • • •
• • • ο . . . . . . τας • • •
• • • α • • • • • • • •
• • • ω • • • ος • • •

Ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ.

Εἰς τὴν 19 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΚΟΝΤΟΙ φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου καὶ ταῦτα Κ . . . Ο οὕτω ΚΟΝΤΟΙ Κ • • • Ο.

Εἰς τὴν 42 γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΕΠ . . . ΙΚΡ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥόσς.

Ὁμοίως εἰς τὴν 43 γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΓΑ . . ΕΡΟΣ, ἃ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥ.

Εἰς τὴν 49 γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου αἱ γραμμαὶ αὗται

ΝΓΕ . . . . . . ΑΡΧΟΝ
ΟΝΓΑΣ . . . . .
Γ . ΛΛΑ . . . . . .
ΜΤΑΥ ΙΙΙ Π
ΤΑΡΡΟΣ ΕΝΤΕΛ ΑΔΟΚΙΜ

αἳ παρελείφθησαν εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ Ῥ.

Τὴν 68 γραμμὴν ὁ Ῥόσς γράφει οὕτως ΙΣΤΟ . . ΕΓΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΙΣΤΟΣ [Μ]ΕΓΑ[Σ.

Εἰς τὴν 69 γραμμὴν φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΚΕΡΑΙΑΣ, ἅπερ δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥόσς.

Τὴν 71 γραμμὴν ὁ Ῥόσς γράφει οὕτω . ΜΥΝΤΟ . , εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΜΥΝΤΟΥ ΕΡΓΟΝ.

Τὴν 72 γραμμὴν ὁ Ῥόσς γράφει οὕτω . . . ΤΗΙ ΠΑΡ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι . : . ΤΗΙΠΑΡ . . ΗΝ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 76 γραμμῆς μετὰ τὰ γράμματα ΚΟΝΤΟ φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ γράμμα Ι, ἤτοι κοντ[οί], ἱ[στίον.

Τὴν τελευταίαν γραμμὴν (77) ὁ Ῥόσς γράφει οὕτω ΠΛΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΠΑΡΑΣΤ.

Ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ.

Εἰς τὴν 4 καὶ 5 γραμμὴν φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΚΕ[ραῖαι ΠΡΕΠ[ουσα ἃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥόσς.

Ὁμοίως δὲν ἐσημείωσε τὴν γραμμὴν 6, εἰς ἣν ἐν τῷ λίθῳ φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΤΥΧ.

Τὴν 10 γραμμὴν ὁ Ῥόσς γράφει οὕτω ΚΟΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΚΟΝΤΟΙ ΙΙΙ ΔΟΚ.

Τὴν 11 γραμμὴν γράφει οὕτω ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ ΑΔΟΚ.

Μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην φαίνονται εἰς τὸν λίθον αἱ ἀκόλουθοι τέσσαρες γραμμαὶ οὕτω

ΚΟ . . ΣΜΙΚ . . . .
ΚΕΡΑΙΑΙ
. ΟΕ . . . .
. ΤΥ . . . .

ἃς δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥόσς.

Ὁμοίως δὲν ἐσημείωσε καὶ τὰς ἀκολούθους γραμμὰς ταύτας

Τ/
Ω
ΑΡΧΟΝΤΟ
ΜΕΡ Ι . Ο
Ε . . . . .
ΤΩ . . . .
Τ . . . . .

αἳ φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτῆς στήλης φαίνονται αἱ γραμμαὶ αὗται

. ΑΥΤΗ
. ΟΣΕΝΔΕ
. Ω . Π Ι Ι Ι
. Ρ . . ΜΟ . ΗΛ
. . . . . ΕΜΙ
. ΙΕΠΙΣΚΕΥ
. ΤΗΝΠΛΩΑΚΗ
ΡΟΣΕ
ΟΚ . . ΩΝ ΔΠΙ
. . . . ΗΝΑ ΙΙΙ

Τὴν 11 γραμμὴν ὁ Ῥόσς γράφει ΕΤΕΓΑΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι [ΕΤΕ]ΡΑΣ.

Πρὸ τῆς 14 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἐν Α οὕτως [ἑτέρ]ΑΝ ΚΕΝ[ήν.

Μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΟΜΗΣ, ἃ παρέλειψεν ὁ Ῥόσς.

Ὁμοίως παρέλειψε καὶ μετὰ τὴν 15 γραμμὴν ἑτέρας τριάκοντα ὀκτὼ γραμμάς, αἳ φαίνονται εἰς τὸν λίθον, καὶ ἃς ἐσημείωσα εἰς τὸν ἐμὸν πίνακα, δὲν ἀναγράφω δὲ ταύτας ἐνταῦθα καὶ αὖθις, συντομίας χάριν.

Ἐν τῇ πέμπτῃ στήλῃ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὑπάρχουσιν αἱ γραμμαὶ αὗται

LNTAIΣ . . . . . T
. . ΚΩΠΑ . . . . . . .ΟΤΕ ΙΝΑ Ι
. ΩΝΑ. . . . . ΑΥΑΡ Ι . . .
. . . . ΠΡΟΝΤΕΟ
. . Κ. . . . . ΝΤΩ
.ΘΗΗ. . . . . ΤΟΝ
. . Α . . . . ΩΝ
ΡΟΣ . . . . ΡΟΣ
ΕΡΓΟΝ. . . . . ΣΩΓ
ΑΘΗ. . . . . .ΘΕ . . .
. . . .
. . . . ΑΚΙ
. . Α . . . . ΔΟΚΙ . . .
. . . . ΟΥ . . . .
ΚΛΕ . . . . ΕΙ:ΟΣ . . . .
ΛΥ . . . . . . ΕΡΓΟΝ ΚΕ . . . .
. . . . ΡΧΟΝ . . .
ΚΩ . ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣ . .
Ε . . . . . . ΣΚΕΥΟΣ . .
Α Ι Ι Ι Ν . Η . . . . . . Α Κ
. . . . ΟΣ . . . .
. . . . ΟΥΕΡΓΟΝ. . ΔΟΚ
. . ΟΒ . ΛΙΟ . . . .
. . . . ΟΙΣ . . . .
. . . . . . ΣΚΕΥΗΣ . . . . .
. . . . . . ΤΑΥΤΗ ΙΠ . . . .
. . . . . . ΤΑΡΡΟΥΣΗΗ
. . . . . . ΚΩΠΩΝΔ Ι Ι Ι Ι . . ΜΑ
. . . . ΑΔΟΚΙΜΟ . . . . . ΜΑ
. . . . Α Ι ΩΝΧ.ΟΜΑΙΩΚ
. . . ΚΛΙΜΑΚΙ . . . . ΩΗΛ
. . . .ΚΟΝ .
. ΚΑΤΕΑ . .
. ΚΟΝΤΟ . .
. ΠΑΡΑΣ . .
. ΙΑΣ . . . .
. Σ . . . . . .

/
Ο
ΕΡΛΛ
. ΟΡΟΣΕΜ
. . . . Σ . .
. . . ΟΚ . .
. . . . Λ . .

. . . . . ΑΥ .

(Συνέχεια τῆς πέμπτης στήλης.)

Ρ . . . . . ΟΣ
. . . . . . Σ
. . . . . Ρ .
. . . . . . ΝΙ
. . . Ο.
. . . ΙΚ

ΑΥ
ΕΡΓΟΝ
. ΓΑ . .
ΤΑΡΡΟΝ . . . ΕΩΝ
\ΔΟΚΙΜ . . . ΑΔΟ
ΚΟΝΤΩΝ. . ΙΙΙΑΔΟΚ
. . ΜΙ . . ΟΣ ΑΓΟΣ
. . Ο. . . . . . ΤΑΣ
Α . . . .
. . Ω . . . . . ΟΣ .

Ἀντὶ δὲ τούτων τῶν **61** γραμμῶν, αἳ φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου ὁ Ῥὸσς ἔγραψε τὰς ἀκολούθους μόνον, αἳ οὐχ' ὑπάρχουσιν οὕτως εἰς τὸν λίθον.

. ΕΟ . ΩΡΟΥ ΕΡΓΟΝ
. . ΟΕΜΒΟΛΙΟΝ
ΟΥΚΕ . Ο
ΙΛΥΤΗ . Γ
ΤΑΡ . ΟΣ . ΝΔΕΙ
ΚΩ . ΩΝΔΙΙΙΙ
ΑΔΟΚΙΜΟ
ΠΗΔΑΛΙΑ ΙΙ . . ΟΚΙΜΑ
ΚΛΙΜΑΚ
ΑΔΟΚ
ΚΑΤΕ
ΚΟΝΤΟ . . . . . ΟΚΙ . .
ΠΑΡΑΥΤ
ΑΔΟΚΙ

Κ. Σ. Π.

3178. (Βοιχ. XV, I.)

(Πρώτη στήλη.)

ΑΡ
ΝΟ
ΥΜΟ
ΟΙΦΟ
ΟΙΦΙ
ΤΡΙ

ΓΩ · ΕΠ
ΤΑΕ · ·
ΚΑ · · ·
Υ · ΜΕΥ
ΤΟΜΕ · Α
ΕΥΩΝΑ
· · ΙΑΙ
· · · Η ·
Τ
ΙΕΟ
ΜΟΥ

(Δευτέρα στήλη.)

Ε · · · · ·
· · ΚΑ :
ΣΗΝΕΤΡΙΗΡΑΡΧ
ΚΑΙΣΚΕΥΗΕΧΕ ·
· · · · ΠΟΒΛΗΜΑΤΟΣ
· · · ΤΑΣΤΑΣΔΕΤΩΝ
· · · · · ΩΝΠΑΡΕΛΑΒ
· · · · · ΑΣΤΗΡΙΩΙΚΑΤΑ
· · · ΘΗΤΡΙΗΡΗΣΣΩ
· · ΟΥΣ · · · · · · · · ·
ΤΡΑΤ · · · · · · · · ·

· · · · · · · · · · · · · · · ΟΣ
· · · · · · · ΘΕΟΚΛΕΟΥΣΕΥ · ΝΥ=
· · · · · · · ΙΠΠΟΥΚΕΦΑΛΗ = ΤΡΙΗΡ
· · · · · · · ΧΑΙΡΙΩΝΟΣΕΡΓΟΝ · · Ν
· · · · · · ΛΩΝΦΙΛΩΝΟΣ = ΛΑ
· ΑΝ · · ΥΣΙΚΛΕΟΥΣΕΡΓΟΝ
ΧΕΙΕΥΣΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ
· · ΕΜΟΝΗΗΝ

· ΟΚ · · · · · ·
ΑΡΓΗ · · · · · · · · ΣΩΚΛΕ · · · ·
· ΚΝ · Ι · ΝΑΠΗΝΕΓΚΑΝΚΑΙΑΠΕΦ · ·
· ΕΤΡΙΗΡΗΣΑΧΙΛΛΕΙΑΑΡΙΣΤΟΚ ·
ΕΡΓ · · : ΗΣΕΤΡΙΗΡΑΡ : ΔΙΑΙΤΟ · · ·
· · · ΕΙΩ · · · ΙΗΡΩΝΤΩΝΣΚΗΦ · · ·
· · ΟΨΑΝΕΝΤΩ · · · ΚΑΣΤΗΡΙΩΙΙ ·
Ω · · ΔΙΑΦ · ΑΡΙ · · ΦΗΓΗΣΙΟ · · ·
ΤΡΙΗΡΗ · · · · · · · ΚΑΙΟΥΕΡΓ · · ·
ΤΡΙΗΡΑ · · · · · · · · ΟΥΕΡΧΙ · · · ·
Κ · ΕΟΝΙ · · ΛΥΣΙΚΛΕΟΥΣΕΡΓΟΝΙ ·
· · · ΚΛΕΟΜΕ · ΩΝ · ΙΟΓΕΙΝΟΥ · · ·
· · · ΤΩΙΙ · · · · · · · Κ · · ΑΤΑ · · · ·
· · · · · · · · · · · · · ΝΚΑΙΤΕΤΡ · · ·
· · · · · · · · · · · · · · · · ΘΑΤ · · · ·
· · · · · · · · · · · · ΙΟΥΑ · · · · · ·
· · · · · · · · · ΩΝΤΙΜΟΘΕΟΥ · · · ·
· · · · · · · · ΕΞΙ · · · · ·
——————————/ \——————————
————————————————————
————————————————————
· · · · · · · · ΡΙΗ · · · · ·
· · · · · · · ΜΟΣ · · · · ·
—————————— ——————————
· · · · · · · ΕΥΣ · · · · ·
· · · · ΓΟΝΑΡΙΣΤ · · · ·
· · · · · · ΑΠΟ · · · · · · · ·
· ΟΝΙΘ · ΗΝ · · · · · · ·

(3 στήλη.)

Ρ
ΤΗ
Γ
ΣΤ
Τ
Ο

(Συνέχεια τῆς ά. στήλης.)

ΣΩ
ΩΝΣΚΕ
ΗΜ

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

. . . . . ΡΙΗ· . ΡΧΟΣ• . . . .
. . . . . ΙΩ . . . ΙΕΡΓΟ . . . .
ΛΛΟΔΩΡΟΣ . . . ΗΤ . . ΤΡ . . . . . .
. . . ΥΗΚΩ · ΟΥΕΡΓΟΝ . . . .
. ΗΡΑΡ=ΚΑΙΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧ . . .
ΕΤΡΗΡΟΥΑΛΛΙ . . . .
ΕΡΓΟΝ:ΑΡΙΘΜΟΣΤΡΙΗΡΗΣ
ΘΕΩΡΟΥΣΚΑΙΤΩΝΕΝΠΛΩ·ΟΥ
. . . . . ΕΦΗΝΕΝΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ
. . . . ΣΚΓΥ . . . .
Π . . ΠΡΟ= : ΗΗΗΔΠ : ΤΟΥΤΟ
. ΔΔΔΙΙΙΙ : ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ
. . . . ΡΙΟΙΣΠΑΡΕΔΟΜΕΝ : . . Ε . . Λ . . . .
. . . . ΤΗΙΑΡΙ . . . .
. . . . . ΠΑΡΕΛΑΒΟΜ . . . .
. . . \Ε . ΣΤΩΝ . ΚΥ
. . . . Ͻ ΙΟΥΙΙ : ΟΥΤΟΙΕΠΡΑ . Η . ΑΝΕ . . .
. . . . ΤΟ . . ΚΑΙΑΠΕ . . . . . .
. . . . ΡΑΚΟΝΩΝΑ . . . . . .
. . . . ΟΣΑΛΕΞΙΝ . . . . . .
. . . . ΥΚΛΕΟΥΣΕΛΕΥ . . . .
. . . . ΥΝΗΣΧΑΙΡΙΩΝΕΡΓΟΝ
. . . . ΕΝΝΕΩΡΙΟΙΣΕ . . . .
. . . . ΔΕΤΩΝΤΡΙΗΡΑΡΧ : ΟΦΕ .
. . . . . ΤΑΣΕΜΒΟΛΟΥΣΤΩΝΤΑΣΚΑΙΝ
. . . . . ΟΓΗΣΑΝΤΩΝΕΝΤΩΙΔΙΚΑΣΤΗΡ .
. . . . ΒΡΩ . . . ΑΤΗΘ : ΑΠΟ . .
. ΤΡΑΤΗΓΙΔΟΣ : . ΞΙΜΑΧΟΥΕΡΓΟ .
. ΝΙ . ΗΡΑΤΟΣΝΙΚΙΟΥΚΥΔΑΝ . . . .
. . . ΕΜΑ . ΙΑ . ΑΓΝΟΔΗΜ . . . Ρ . . . .
. . . ΑΙΤΟΣ . . . ΝΟΣΦΡΕΑ . . . . . .
. . . . . ΟΣΕΠΙΓΕΝΟΥΣΕΡΓ . . . . .
. . . . ΦΛΥ : ΑΠΟΤΗΣΔΗΜΟΚ . . . . .
. . . . ΕΣΤΡΑΤΟΥΕΡΓΟΝ : ΙΣΤΟΥΤΟΥ .
. . . . Ω . . . ΙΑΙΤΟΣΦΡΕΑΡ : ΚΟΝ . . .
. . ΦΛΥΣΤ . . . . . ΟΝΟΥΤΡΙΗΡ . . . .

ΕΩ . ΡΓΟΝ . . . ΓΟΝΜΟΣ . . . .
ΝΟΥ . . . . ΒΟΥΛΗΤ . . . .
ΕΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣ = ΙΔ . . . ΕΣ
. . . . . . ΤΩΝ . . . .
. . . Ω . . ΙΦ . . . . . . ΡΑΤΟΣ
. . . . ΓΕΙ . ΟΙΝ . . . .
. . . . ΥΙ . . . .
. . . . ΝΑΥΣΙΚΛΕΟΥΣΕΡΓΟΝ
. . . ΩΣ . . . . ΟΤ= . . . ΝΟ
. . . . . ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣ . . . ΗΣΣ .
. . . . ΔΟΥΕΡΓΟΝ : =
ΠΥΘΟΔΩΡΟΥΑΧΑΡ : ΚΑΙΣΥΝΤ
ΑΠΟΤΗΣΗΓΗΣΙΠΟΛ . ΟΣΧΑΙΡ
ΕΡΓΟΝ : ΔΕΙΝΩΝΔΕΙΝΙΟΥΕΡ .
ΗΣ . . . . ΑΛΚΑΙΟΥΕΡ .
ΤΑΔΕΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝΕΝΤΩΙ .
. . . . ΩΜΕΓΑ . . . . ΤΩΙΠΡΟΣΤΑΙ

(Συνέχεια τῆς ά. στήλης.)

ΗΝΤΕΤΡΗ
ΥΕΡΓΟΝ..
ΦΑΥΛΛΟΥ
....ΩΝ
....Π.
ΧΑΡ
ΡΟ
Ι
ΟΥ
ΠΑΡ
ΚΕ
ΩΝ
ΗΡΗΝ
ΗΠΙΙΙ
ΝΞΥΛΙ
ΕΝΤΕ
ΗΣΩΙΤ

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

. . . . : . . . . ΤΡΑΤΗΓΩΙ
. . . . ΔΙΟΓΕΝΕ.
. . . . ΗΣΚΑΙΔΗ.
. . . . ΚΑΙΜΟ . .
. . . ΩΝΕΝΤΗΙΤΑ·ΠΗΙΤΑΛ . .
. . . . ΑΡΑΔ · · ΓΜΑΞΥ . .
. . . . ΥΦΟΥ · · ΕΓΚΑΥ .
. . . . ΛΤΩΝΕΞΕ.
. . . . ΑΤΑΠΑΛΤΩΝ:ΔΙ
. . . . :ΠΙΙ: ΤΟΞΑΕΣ
. . . . ΣΚΟΡΠΙΩΝΣΩΛΗΝΕΣ . . .
·ΥΛΙΑ:Π: · · ΟΧΙΛΟΙ:ΙΙΙ:ΑΠΟΤ . . .
.ΩΜΑΤΟΣΒΕΛΗ=ΚΑΤΑΠΑΛΤ . . . . .
ΙΔΩΤΑ:ΚΑΙΑΠΤΕΡΩΤΑ=ΗΗΗ . . .
ΚΑΙΗΚΙΔΩΜΕΝΑ=ΠΔ=ΣΧΙΖΑΙ .
ΛΤΩΝΕΙΣΒΕΛΗ=ΔΔΔΔΠΙΙ:ΑΣ . . .
ΗΡΕΣ:ΙΙΙΙ:ΑΚΟΝΗΜΕΓΑΛΗΥΜΗ.
ΝΕΙΑΚΑΙΝΑ:ΔΔΠ=ΩΝΕΥΒΟΥΛ.
ΤΟ=ΤΟΥΤΩΝΤΑΠΛΕΙΣΤΑΠΕΝΤ.
ΝΕΙΩΝΤΟΜΟΙ=ΙΙΙΙ:ΚΑΙΤΑΔΕΠΑ.
ΜΕΝΤΩΝΣΚΕΥΩΝΤΩΜΠΑΛΑ. .
ΝΑΔΟΚΙΜΩΝΤΩΝΞΥΛΙΝΩΝ . . .
ΚΟΝΩΙ · · ΝΑΦΛΥΣ=ΕΠΙΤ. . . . . .
. . . . ΠΗΔΑΛ. . . . . . .
. . . .

3178. (Βοιχ. XV, I.)

(Πρώτη στήλη.)

————τριήρ]αρ[χος——
——————νο——
——————υμο——
——— τριήραρχ]οι Φο——
καὶ συντριήραρχ]οι Φι——
——————τρι[ήρης——

(Δευτέρα στήλη.)

ἐ[πισκευῆς δεομένη
. . κα[τὰ πόλεμον ἀχρήστους γεγονέναι
. . εἰ]ς ἣν ἐτριηράρχ[ει . . . . .
. .]καὶ σκεύη ἔχε[ι κρεμαστὰ ἐντελῆ
. . . ὑ]ποβλήματος
. . .]τας, τάς δε τῶν
νεῶν ἐκ τῶν νεωρί]ων παρελάβ-
αμεν, αἳ ἔδοξαν ἐν τῷ Δικ]αστηρίῳ κατὰ [πόλεμον
ἀχρήστους γεγονέναι . . .]θη· τριήρης Σω[ζομένη,
. . . ἐ]ους [ἔργον. Τριήραρχος Ἀρχέσ-
τρατ[ος Γαργήττιος . . . .

(Τρίτη στήλη.)

——τ]ρ[ιήρ——
——τη——
έους ἔρ]γ[ον——
——στ——
——τ——
——ο——

. . . . . .]ος
Θεόξενος] Θεοκλέους Εὐ[ωνυμεύς, Ἀρεσίας
Ἀρεσ]ίππου Κεφαλῆ[θεν]· τριήρ[ης Δι-
καιοσύνη], Χαιρίωνος ἔργον· [ἧς ἐτρι]η-
ράρχει Φί]λων Φίλωνος Λα[κιάδης· τριήρης
Ἀκτὶς Λ]υσικλέους ἔργον, [ἧς ἐτριηράρ-
χει] Μειδί[α]ς Κηφισοδώρου [Ἀναγυράσιος·
τριήρης Ἡγ]εμόνη, Ν[αυσινίκου ἔργον,
[τριήραρχος Εὐθύδικος Ἀντιφάνους Φηγαιεύς,]
[Δίφιλος Διοπείθους Σουνιεύς· ὑπὲρ ταύτης]

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

Γορ]γὼ Ἐπ[ιγένους
ἔργον . . . τα ε . .
. . . . . κα . . .
. . . . . υ . μευ . . .
. . . . . τομέα . . . .
. . . σκ]ευῶν ά . . .
. . . . . . ια . . . .
. . . . . . η . . . .

. . ἧς ἐ]τ[ριηράρχει . .
. . . ιέο[υ . . .
. . . μου . . . .

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

διαδεξάμενος, Φανόστρατος Ἀρ]χ[εστράτου
Γ]αργή[ττιος, Ἀμεινίας] Σωκλέ[ους Ἀγνούσιος
σ]κ[ῆψι]ν ἀπήνεγκαν καὶ ἀπέφ[υγον . . .
τ]ετρήρης Ἀχιλλεία, Ἀριστοκ[ράτους
ἔργ[ον], ἧς ἐτριηράρ[χει] Δίαιτο[ς Δίωνος
Φρεάῤῥιος. Αἵ δ]ὲ [τ]ῶ[ν τρ]ιήρων τῶν σκηφ[θει-
σῶν ἔδ]οξαν ἐν τῷ [Δι]καστηρίῳ [κατὰ
χειμ]ῶ[να] διαφ[θ]αρ[ῆναι ἐ]φ' Ἡγησίο[υ Ἄρχοντος·
τριήρη[ς . . . . Ἀ]λκαίου ἔργ[ον, ἧς ἐ-
τριηρά[ρχει Δείνων Δειν]ίου Ἐρχι[εύς· τριήρης
Κ[λ]εονί[κη,] Λυσικλέους ἔργον, [ἧς ἐτριηράρ-
χει] Κλεομέ[δ]ων [Δ]ιογένου[ς Γαργήττιος .
ἀπὸ] τῶ[ν σκηφθει]σ[ῶν κ]ατὰ [χειμῶνα
τριήρων τούτω]ν καὶ τετρ[ήρων
. . . . θατ . . . . .
. . . . . . ίου Ἀ . . . .
. . . Κόν]ων Τιμοθέου [Ἀναφλύστιος
ἀπὸ τῆς τριήρους Εὐχάριδος, Ἀλ]εξι[μάχου ἔργον,
———————————————
———————————————
———————————————
. . . . τ]ριή[ρης . . . . .
. . . . . . Δη]μοσ[τράτου Κυθηῤῥίου ἔργον,
———————————————
. . . . ευς . . . . . .
. . . . . . ἔρ]γον Ἀριστ[οκράτους
. . . . ἀπὸ [τῆς . . . .
. . . . . . ονιθ. ην [. . . τριήρης
. . . . . . τ]ριή[ρα]ρχος . . . .
. . . . ιω . . . ἔργο[ν,
Ἀπο]λλόδωρος [Γαργ]ήτ[τιος] κ[αὶ συν]τρ[ιήραρ-
χοι . . .]υηκω . . ου ἔργον . . . . .
τρι]ήραρ[χος]= καὶ συντριήραρχ[οι . .
ἀπὸ τῆς τ]ετρήρου[ς] Ἀλλι(. . . . , Ἀριστοκράτους
ἔργον : ἀριθμὸς τριήρ[εων τῶν ἐν
νεωρίοις καὶ τῶν ἐν πλῷ οὐ[σῶν
καὶ σὺν ἧ] ἔφηνεν Ἀριστόνικος [Μαραθώ-
νιος καὶ συντριήραρχοι] σκεύ[η ἔχουσι
ε]π[ι .]προς : ΗΗΗΔΠ. Τούτω[ν ἐν πλῷ
Δ]ΔΔΔΙΙΙΙ : τετρήρεις [δ' ἐν μὲν
τοῖς νεω]ρίοις παρέδομεν (ὀφ]ε[ι]λ(ομένας
. . . . τη Ἀρι[. . . . . ἐμβόλους
καὶ παρελάβομ[εν παρὰ νεωρίων
ἐπιμ]ελητῶν [ΙΙ καὶ παρὰ Δημοστράτου] Κυ-
θηῤ]ῥίου ΙΙ : οὗτοι ἐπρά[θ]η[σ]αν ἐ[πὶ Ἀντι-
κλέους Ἄρχον]το[ς], καὶ ἀπε[λάβομεν ἐμ-
βόλους πα]ρὰ Κόνων[ος] Ἀ[ναφλυστίου·
ἀπὸ τῆς Εὐχάριδ]ος, Ἀλεξι[μάχου ἔργον·
παρὰ Θρασ]υκλέους Ἐλευ[σινίου ἀπὸ τῆς
Δικαιοσ]ύνης, Χαιρίων[ος] ἔργον [Ι·
καὶ παρέδομεν] ἐν νεωρίοις ἐ[μβό-
λους ΙΙ. Οἵ] δε τῶν τριηράρχ[ων] ὀφε[ί-
λουσι] τὰς ἐμβόλους τῶν τὰς καιν[ὰς
ὁμολ]ογησάντων ἐν τῷ Δικαστηρ[ίῳ·
Καλλίας Ἅ]βρω[νος Β]ατῆθ[εν], ἀπὸ [τῆς
Σ]ρατηγίδος [Ἀλε]ξιμάχου ἔργο[ν. Τριήραρχο-

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

———σω————
——τ]ῶν σκε[υῶν ——
———ημ————
ἐπὶ τ]ὴν τετρή[ρην
——ο]υ ἔργον, τριήραρχος
—— Φαύλλου [Πιθεὺς
————ων————
————π————
———χαρι————
———ρο————
———ι————
———ου————
—— παρ[αρρύματα——
———κε[ραίας———
———ων — — ——
ἐπὶ τὴν τρι]ήρην [. . . ἔργον
ΗΠΙΙΙ
——τῶ]ν ξυλίνων
κρεμαστὰ] ἐντε]λῆ
——Κτ]ησῶ Τ———

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

ς] Νι[κ]ήρατος Νικίου Κυδαν[τίδης·
ἀπὸ τῆς Συμ]μα[χ]ία[ς], Ἀγνοδήμου ἔργο[ν. Τριήραρ-
χος Δί]αιτος [Δίω]νος Φρεά[ρριος· ἀπὸ τῆς
Δελφίδ]ος Ἐπιγένους ἔργο[ν. Τριήραρχος
Κόνων Ἀνα]φλύστ[ιος]· ἀπὸ τῆς Δημοκ[ρατίας
Χαιρ]εστράτου ἔργον : ἱστοῦ τοῦ . . . .
. . . ω . . Δίαιτος Φρεάρ[ρ]ιος : Κόν[ων
Ἀνα]φλύ[στιος . .]όνου. Τριήρ[ης . . .

Ἑω . νγον . . [ἔρ]γον. Μοσ . . . . .
νου . . . . . . Βουλὴ τ . . . . [ἐπὶ Θεμιστοκλ-
έους Ἄρχοντος = [Ο]ΐ δ[ε ὀφείλουσι τὰς
ἐμβόλους] τῶν σκηψαμένων κατὰ
χειμ]ῶ[να], Φ[α όστ]ρατος [Ἀρχε-
στράτου Γαρ]γήττιος,
ἀπὸ τῆς Ἡγεμόνης Να]υσ[ινίκου ἔργον·
ἀπὸ τῆς . . . .] Ναυσικλέους ἔργον [Ι·
Σ]ωσ[τράτου Λαμπτρέως κληρο]νό-
μοι, καὶ συν]τριήραρχος [ἀπὸ τ]ῆς Σ[αλα-
μινίας Ἀρχενηΐ]δου ἔργον : [Ι. Μένων
Πυθοδώρου Ἀχαρ[νεύς] : καὶ συντ[ριήραρχος·
ἀπὸ τῆς Ἡγησιπόλ[ιδ]ος Χαιρ[ίωνος
ἔργον : Δείνων Δεινίου Ἐρ[χιεύς· ἀπὸ τ-
ῆς [Ἀνδρείας] Ἀλκαίου ἔρ[γον Ι.
Τά δε παρελάβομεν ἐν τῷ [οἰκή-
ματι τ]ῷ μεγά[λῳ], τῷ πρὸς ταῖ[ς πύ-
λαις, καὶ παρέδομεν σ]τρατηγῷ,
τῷ ἐπὶ . . . . Ἄρχοντος] Διογένε[ι
Κυδαθηναιεῖ κατὰ Ψήφισμα Βουλ]ῆς καὶ Δή-
μου· μολύβδου σταθμὸν] καὶ μο[λυβδί-
δων, τ]ῶν ἐν τῇ τά[ρ]πῃ, τάλ[αντα ΠΙ,
μναῖ τρεῖς, π]αράδ[ει]γμα ξύ[λινον
τῆς τριγλ]ύφου [τῆς] ἐγκαύ[σεως·
πλαίσια πα]λτῶν ἐξ Ἐ[ρετρίας ΔΙ·
σωλῆνες κ]ατὰ παλτῶν : ΔΙ[ΙΙΙ] βά-
σεις κατὰ παλτῶν] : ΠΙΙ : τόξα ἐσ[κυτω-
μένα δύο], σκορπίων σωλῆνες [ΠΙ, ἐπισ-
τ]ύλια : Π : [τρ]οχίλοι : ΙΙΙ : ἀπὸ τ[οῦ μηχα-
ν]ώματος βέλη = κατὰ παλτ[ῶν ἀνηκ-
ίδωτα : καὶ ἀπτέρωτα = ΗΗΗΗ𐅅Π,
καὶ ἠκιδωμένα = 𐅄Δ = σχίζαι [κατὰ πα-
λτῶν εἰς βέλη = ΔΔΔΔΠΙΙ : ἀσ[τραφιστ-
ῆρες : ΙΙΙΙ : ἀκόνη μεγάλη Ὑμη[ττία,
νεῖα καινὰ : ΔΔΠ = ὧν Εὔβουλ[ος ἐπρία-
το = τούτων τὰ πλεῖστα πεντ[ώρυγα·
νείων τόμοι = ΙΙΙΙ : Καὶ τά δε πα[ρελάβο-
μεν τῶν σκευῶν τῶμ παλα[ιῶν τῶ-
ν ἀδοκίμων τῶν ξυλίνων [ἔχοντα·
Κόνω[να Ἀ]ναφλύσ[τιον] ἐπὶ τ[ὰς ἀκάτους
[τὰς δημοσίας] πηδάλια. [Δημοκράτη-
[ν Εἰτεαῖον, ταμίαν τριηροποιϊκῶν, λα-]
[βόντα τοῖς ἀνδραπόδοις εἰς οἰκοδο-]
[μίαν τοῖς τὸν κρημνὸν καθαίρουσιν]
[κατὰ Ψήφισμα Βουλῆς, ὃ εἶπεν Καλ-]

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

[λίστρατος Θορίκιος, ἱστοὺς ΡΠΙ, καὶ]
[τοῖς ἐπὶ τὸ στάδιον ἠρημένοις κερ-]
[αιῶν ξύλα ΔΔΔΠΙΙ, ἱστοὺς ΔΠΙ,]
[κατὰ Ψήφισμα Βουλῆς, ὃ εἶπεν Καλ-]
[λίστρατος Θορίκιος· κώπας δὲ θριπηδάστους]
[καὶ ἀδοκίμους λαβόντα τοῖς ἀνδραπόδοις ταμίαν]
[τριηροποιϊκῶν Δημοκράτην Εἰτεαῖον, κατὰ]
[Ψήφισμα Βουλῆς, ὃ εἶπε Καλλίστρατος]
[Θορίκιος ΗΗΗΗΠΙ.]

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Βοικχίου (ὑπ' ἀριθ. **XV, I**.) ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Λ. Ῥόσς, δὲν ἤθελον ἐκδόση καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὸ δημοσιευθὲν ἀντίγραφον τοῦ Ῥ. μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρετήρουν ἔλλειψιν μεγάλην ὁλοκλήρων γραμμῶν. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη σύγκειται νῦν ἐκ πέντε τμημάτων, συνδεδεμένων ἐν ἑνὶ πλαισίῳ· ἐτμήθη ἡ πλὰξ εἰς τὰ τμήματα ταῦτα, ὅτε οἱ ἐργάται ἐξῆγον αὐτὴν ἐκ τῶν χωμάτων, ἐν οἷς ἦν ἐνταφιασμένη.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ.

Τὸ ἀνώτερον τμῆμα εἶναι τὸ ἀρχίζον οὕτω

Ε . . . .
. . ΚΑ :
ΣΗΝΕΤΡΙΗΡΑΡΧ
ΚΑΙΣΚΕΥΗΕΧΕ·
. . . . ΠΟΒΛΗΜΑΤΟΣ
. . . ΤΑΣΤΑΣΔΕΤΩΝ
. . . . . ΩΝΠΑΡΕΛΑΒ
. . . . . ΑΣΤΗΡΙΩΙΚΑΤΑ
. . . ΘΗΤΡΙΗΡΗΣΩ
. . ΟΥΣ . . . .
ΤΡΑΤ . . . .

ΑΡ
ΝΟ
ΥΜΟ
ΟΙΦΟ
ΟΙΦΙ
ΤΡΙ

Ρ

ΤΗ
Γ
Σ Τ
ΤΟ
Ο

. . . . ΟΣ
. . . . . ΘΕΟΚΛΕΟΥΣΕΥ . ΝΥ=
. . . . ΙΠΠΟΥΚΕΦΑΛΗ=ΤΡΙΗΡ
. . . . ΧΑΙΡΙΩΝΟΣΕΡΓΟΝ . . Ν
. . . . ΛΩΝΦΙΛΩΝΟΣ=ΛΑ
. ΑΝ . . ΥΣΙΚΛΕΟΥΣΕΡΓΟΝ
ΧΕΙΕΥΣΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ
. . ¯ΕΜΟΝΗΝ

Τὰς δέκα ἐννέα ταύτας γραμμάς, αἳ ἀναγινώσκονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εἰς τὸν λίθον μετὰ τῶν κατ' ἀμφότερα τὰ μέρη γραμμάτων, ἃ εἰσὶ λείψανα ἑτέρων στηλῶν ἐπιγραφῆς, ὁ Ῥόσς παρέλειψε σημειῶσαι ἐν τῷ δημοσιευθέντι πίνακι αὐτοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς **27** γραμμῆς (Βοικχ. 5. b. a) φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Φ, ὃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥόσς.

Μετὰ τὴν **39** γραμμὴν (Βοικχ. **17**) μέχρι τῆς **60** (Βοικχ. **13**) παρέλειψεν ὁ Ῥόσς εἰς τὸν δημοσιευθέντα πίνακα αὐτοῦ εἴκοσι καὶ μίαν γραμμήν, αἳ φαίνονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εἰς τὸν λίθον, ταύτας

. . . . Τ . .
. . ΙΕΟ . .
. . . ΜΟΥ . .

——————/ \——————
————————————
————————————
. . . . ΡΙΗ . . . . .

. . . . ΜΟΣ . . . .

. . . . ΕΥΣ . . . .
. . . . . ΓΟΝΑΡΙΣΤ . .
. . . . . ΑΠΟ . . . .
. ΟΝΙΘ·ΗΝ . . . .
. . . . . ΡΙΗ. ·ΡΧΟΣ . . . .
. . . . . ΙΩ . . . ΙΕΡΓΟ . . . . . .
ΛΛΟΔΩΡΟΣ . . . ΗΤ . . ΤΡ . . . .
. . . ΥΗΚΩ . ·ΟΥΕΡΓΟΝ . . . . .
·ΗΡΑΡ=ΚΑΙΣΥΝΤΡΙΗΡΑΡΧ·
ΕΤΡΗΡΟΥΑΛΛΙ . . . .
ΕΡΓΟΝ : ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΡΙΗΡΗΣ
ΘΕΩΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΠΛΩ·ΟΥ
. . . . . ΕΦΗΝΕΝΑΡΙΣ ΤΟΝΙΚΟΣ
. . . . ΣΚΓΥ . . . .
Π . . ΠΡΟΣ : ΗΗΗΔΠ : ΤΟΥΤΟ

Τὴν **61** γραμμὴν (Βοικχ. 13) ὁ Ῥόσς γράφει οὕτω . . . . **ΤΕΤΡΗΡΕΙ** . . . , εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα . **ΔΔΔΙΙΙΙ : ΤΕΤΡΗΡΕΙΣ.**

Εἰς τὸ τέλος τῆς **65** γραμμῆς (Βοικχ. 17) φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα **ΚΥ**, ἃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥόσς.

Τὴν **69** γραμμὴν (Βοικχ. 21) ὁ Ῥόσς γράφει οὕτω . . . . . **ΟΣ ΑΛΕΕ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω . . . . **ΟΣ ΑΛΕΞΙΝ**[άχου]. Τὸ **Ι** καὶ **Μ** φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Τὴν **71** γραμμὴν (Βοικχ. 23) ὁ Ῥόσς γράφει οὕτως **ΥΗΝΕ ΧΑΙΡΕ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως . . . . **ΥΝΗΣ ΧΑΙΡΙΩΝ[ΟΣ] ΕΡΓΟΝ**, (ἤτοι Δικαιοσ]ύνης Χαιρίων[ος] ἔργον), ὃ ὀρθῶς εἴκασεν ὁ Βοίκχιος ἐν τῇ ἀναπληρώσει αὐτοῦ.

Τὴν **76** γραμμὴν (Βοικχ. 28) γεγραμμένην οὕτω . . . . **ΒΡΩ . . ΑΤΗ=ΑΠΟ** (ἤτοι Καλλίας Ἄ]βρω[νος Β]ατῆ[θεν ἀπὸ [τῆς], ὃ ὀρθῶς εἴκασεν ὁ Βοίκχιος), ὅλως παρέλειψεν ὁ Ῥόσς.

Εἰς τὴν **77** γραμμὴν (Βοικχ. 29) φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ **Ξ** (Ἀλεξιμάχου ἔργον), ὃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥ.

Τὴν **80** γραμμὴν (Βοικχ. 32) ὁ Ῥ. γράφει **ΑΙΠΟΣ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΑΙΤΟΣ**, ἤτοι [Δί]**ΑΙΤΟΣ**.

Τὴν ἀρχὴν τῆς **82** γραμμῆς (Βοικχ. 34) ὁ Ῥόσς γράφει **Φ . . ΑΠΟ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΦΛΥ : ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚ**, ἤτοι [Κόνων Ἀνα]φλύ[στιος] ἀπὸ τῆς Δημοκ[ρατίας.

Τὴν **83** γραμμὴν (Βοικχ. 35) ὁ Ῥόσς γράφει οὕτως **ΕΣΤΡΑΤΟΥ ΕΡΓΟΝ** : εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται οὕτως . . . . **ΕΣΤΡΑΤΟΥ ΕΡΓΟΝ : ΙΣΤΟΥ ΤΟΥ**.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς **84** γραμμῆς (Βοικχ. 36) εἰς τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα **Ω . . . Ι**, ἃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥόσς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς **85** γραμμῆς (Βοικχ. 37) φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα **ΤΡΙΗΡ**, ἃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥόσς εἰς τὸν πίνακα αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν γραμμὴν ταύτην ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον ἕτεραι δέκα γραμμαὶ αὗται

ΕΩ·ΡΓΟΝ . . . ΓΟΝΜΟΣ.
ΝΟΥ . . . . . ·ΒΟΥΛΗΤΤ
ΕΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣ=. ΙΔ . . ΕΣ
. . . . . ΤΩΝ . . . .
. . . Ω . . Ι Φ . . . . ΡΑΤΟΣ . . .
. . . . ΓΕΙ·ΟΙΝ . . . . . .
. . . . ΥΙ . . . .
. . . . ΝΑΥΣΙΚΛΕΟΥΣΕΡΓΟΝ
. . . ΩΣ . . . . ΟΤ= . . ·ΝΟ
. . . . ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣ . . . . ΗΣΣ

ἃς παρέλειψεν ὁ Ῥόσς.

Εἰς τὴν **97** γραμμὴν φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Σ καὶ Συντ[ριήραρχοι, ὃ παρέλειψεν ὁ Ῥ.

Ἀντικρὺ τῆς **98** γραμμῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον τρεῖς σειραὶ γραμμάτων αὗται
ΣΩ
ΩΝΣΚΕ
ΗΜ
αἵ εἰσι λείψανα τῆς πρώτης στήλης, ταύτας παρέλειψεν ὁ Ῥόσς.

Εἰς τὴν **102** γραμμὴν ὁ Ῥ. εἰς τὸν πίνακα γράφει ΙΜΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΩΙ ΜΕΓΑ, ἤτοι ἐν τῷ οἰκήματι τ]ῷ μεγά[λῳ τῷ πρὸς ταῖς πύλαις.

Κ. Σ. Π.

3179. (Βοιχ. ΙΙΙ, Ρ.)

(Πρώτη στήλη.)

· · Ι Ο Ι . Ε Ρ . ·
Β Ο Λ Ο Ν Ε Β Α Λ ·
Ο Σ Π Α Ρ Α Κ Ε · ·
Η Μ Ο Ε Ρ Γ Ο Ν Α Υ
Ι Σ Τ Ρ Ο Π Α Ι . Ν Α Λ
Τ Ο Υ Τ Ω Ν Α Δ Ο Κ Ι ·
Θ Ρ]Α Ν Ι Τ Ι 𐅄 Ι Ι Τ Ο Υ Τ Ω Ν
Η Δ Π Ι Ι Ι Π Η Δ Α Λ Ι Α ·
Ρ Ε Ι Σ Τ Ο Τ Ω Ν Α Δ Ο · ·
Ο Τ Ο Μ Α Σ Π Α Λ Α Ι Α · ·
Ο Π Ρ Ο Σ Π Α Ρ Α Κ Ε Ι · ·
Λ Ο Ι Α Η Ν Θ Η Β Α Ι Ο · ·
Ρ Α Ρ Ι Σ Τ Α Ι Χ Μ Ο Σ · ·
Τ Ε Λ · Η Λ . . . .
Ω Ν Π Η Δ Α Λ Ι Α Δ Υ Ο · ·
Α]Δ Ο Κ Ι Θ Ρ Ι Π Η Κ Ε Ρ Α · · ·
Δ Ι Ι Ι Ι Ι Υ Γ Ι Α Ι 𐅄 Ι Ι Ι Ι ·
Α Δ]Ο Κ Ι Θ Ρ Ι Π Η Δ Δ Ι Π Ε Ρ Ι Ν ·
Σ Κ]Ε Υ Ο Σ Ε Χ Ε Ι Ο Υ Δ Ε Ν Α · ·
Λ Η Ε Π Ι Σ Κ Ε Υ Η Σ Δ Ε Ο Μ ·
Ο Ν Κ Λ Ι Μ Α Κ Ι Δ Α Κ Ε Ρ ·
Δ · Π Ι Ι Ι Υ Γ Ι Α Ι 𐅄 Ι Ι · ·
Δ Δ Π Ι Ι Ι Τ Ο Υ Τ Ω Ν Α Δ Ο Κ Ι ·
Α Σ Η Μ Ω Ν · Δ Η Σ Γ Α Ρ Γ Η . ·
\ Σ Α Ι Α Υ Τ Η

(Δευτέρα στήλη.)
(Ἐκ τῆς δεξιᾶς (τῷ θεωμένῳ) πλευρᾶς.)

. . . . . Ͻ Α Σ Ι
.ΟΝΤΟΥΣΤΡΕΙ[ΣΚΑΙΑ
.ΚΩΜΑΤΩΝΑΡΓΥ[ΡΙΟΝ
ΔΔΔΔ⊢⊢ΙΙΑΡΤΕΝ[ΙΣΙ
ΑΤΡΙΗΡΑΡΧΟΣΑ[ΡΙΣ
ΤΟΜΑΧΟΣΑΛΩΠΕΚ[ΟΥΤ
ΟΣΟΦΕΙΛΕΙΤΩΝΞ[ΥΛΙ
ΝΩΝΚΛΙΜΑΚΙΔΑΜ[ΙΑΝ
.ΟΝΤΟΥΣΤΡΕΙΣΚ[ΕΡΑ
.ΑΣΜΕΓΑΛΑΣΤΡΙ . . .
. .ΡΙΣΤΡΙΗΡΑΡΧΟ[ΣΠ
Ο]ΛΥΜΝΗΣΤΟΣΑΝ[ΑΦΛ
ΥΣΤΙΝΙΚΟΣΤΡΑ[ΤΟΣ
.ΛΑΙΟΦΕΙΛΟΥΣ[ΙΤΩ
.ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ[Π]Α[ΡΑΡ
.ΜΑΤΑΛΕΥΚΑΠΑΡΑΡ
.ΜΑΤΑΤΡΙΧΙΝΑΣΧ[ΟΙ
. .ΑΕΝΤΕΛΗΤΩΝΔ[ΕΞΥ
ΛΙΝΩΝΚΕΡΑΙΑΣΜ[ΕΓΑ
ΛΑΣΚΟΝΤΟΥΣΤΡΕ[ΙΣΚ
ΛΙΜΑΚΙΔΑΣΔΥΟ . . .
ΑΣΚΩΜΑΤΩΝΑ[ΡΓΥΡΙ
ΟΝΔΔΔΔ⊢⊢⊢[ΙΙ . . . . .
.ΑΣΤΡΙΗΡ[ΑΡΧΟΣ
/ΤΙ

3179. (Βοιχ. ΙΙΙ, Ρ.)

(Πρώτη στήλη.)

——————————ιθί[ου] ἔρ[γον
——————————ἔμ]βολον ἔβαλ[ον
——————————πρ]οσπαράκε[ιται
——————————Ἀριστοδ]ήμο[υ] ἔργον· αὕ-
τη——————————]ις. Τροπαί[α π]αλ-
αιὰ——————————]· τούτων ἀδόκι[μ-

(Δευτέρα στήλη.)
(Ἐκ τῆς δεξιᾶς (τῷ θεωμένῳ) πλευρᾶς.)

κεραί]ας [μεγάλας
κ]οντοὺς τρεῖ[ς καὶ ἀ-
σ]κωμάτων ἀργύ[ριον
ΔΔΔΔ⊢⊢ΙΙ· Ἀρτεμ[ισί-
α, τριήραρχος Ἀ[ρισ-
τόμαχος Ἀλωπεκ[ῆθεν]· οὗτ-
ος ὀφείλει τῶν ξ[υλί-
νων κλιμακίδα μ[ίαν,
κ]οντοὺς τρεῖς, κ[ερα-

(Συνέχεια τῆς πρώτης στήλης.)

οι— — — —, κῶπαι θρ]ανίτι[δες] 𐅄ΙΙ· τούτων
ἀδόκιμοι — — — — — — — —] ΗΔΠΙΙΙ, πηδάλια
— — — — — — — — — κοντοὶ τ]ρεῖς· τούτων ἀδό[κι-
μοι — — — — — — — — Ἀπ]οτομὰς παλαιά— —
— — — — — — — — — — —]θ προσπαράκει[ται
— — — — — — — — — Εὔπ]λοια, ἣν Θηβαῖο[ι ἀ-
πέδοσαν— — — — — — — —]ρ Ἀρίσταιχμος . .
— — — — — — — — — — ἐν]τελ[ῆ] ἡ— — — —
— — — — — — — — — τούτ]ων πηδάλια δύο . .
— — — — — — — — — ἀ]δόκ[ιμοι] θριπή[δεστοι], κερα[ῖαι
— — —κῶπαι θρανίτιδες] ΔΙΙΙΙ· ζύγιαι 𐅄ΙΙΙΙ
— — —θαλάμιαι— — ἀδ]όκι[μοι] θριπή[δεστοι] ΔΔΙ· περίν-
εω — — — αὕτη σκ]εῦος ἔχει οὐδὲν ἀ[δό-
κιμος. Ταυροπό]λη ἐπισκευῆς δεομ[έ-
νη— — — —κοντ]όν, κλιμακίδα, κερ[α-
ῖαι μεγάλαι — —κῶπαι θρανίτι]δ[ες] ΠΙΙ· ζύγιαι 𐅄ΙΙ . .
— — — — — — — — — — —]ΔΔΠΙΙΙ· τούτων ἀδόκι[μ-
οι— — — — — — — — —α Σημων[ίδ]ης Γαργή[ττιος
— — — — — — — — —κατεσκεύ]ασ[τ]αι αὕτη

(Συνέχεια τῆς δευτέρας στήλης.)

ἰ]ας μεγάλας. Τρι[ηρε-
τη]ρὶς, τριήραρχο[ς Π-
ο]λύμνηστος Ἀν[αφλ-
ύστι[ος], Νικόστρατος
Ἁ]λαι[εὺς] ὀφείλουσ[ι τῶ-
ν] κρεμαστῶν [π]α[ραῤ[ῥ-
ύ]ματα λευκὰ, παραῤ[ῥ-
ύ]ματα τρίχινα, σχ[οι-
νί]α ἐντελῆ, τῶν δ[ὲ ξυ-
λίνων κεραίας μ[εγά-
λας, κοντοὺς τρε[ῖς, κ-
λιμακίδας δύο . . . .
ἀσκωμάτων ἀ[ργύρι-
ον ΔΔΔΔͰͰͰ[ΙΙ . . . .
ι]ὰς, τριήρ[αρχος
. . . α]τι . . . .

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Βοικχίου ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Λ. Ῥὸσς (ὑπ' ἀριθ. III, P.) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν εὕρισκον τὰς ἀκολούθους διαφοράς.

Ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ.

Εἰς τὴν ἄκραν τῆς 1 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Ρ, ὃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥὸσς.

Εἰς τὴν ἄκραν τῆς 6 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Ι, ὅπερ παρέλειψεν ὁ Ῥ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 21 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Ρ, ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα.

Εἰς τὴν 22 γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα Δ · Π, ἃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥ.

Εἰς τὴν 24 γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΑΣΗΜΩΝ · Ꮮ, ἃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Ῥ., ὡς δὲν ἐσημείωσεν καὶ τὸ Α, ὅπερ φαίνεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς τελευταίας γραμμῆς.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ.

Τὴν 1 γραμμὴν ὁ Ῥὸσς γράφει οὕτως . . . . . ΑΣ. . . . ., εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ϽΑΣ Ι.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τό Κ ἈλωπεΚ[ῆθεν], ὃ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥόσς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 10 γραμμῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ Ι, ὅπερ δὲν ἐσημειώθη εἰς τὸν πίνακα τοῦ Ῥ.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα / ΤΙ, ἃ παρέλειψεν ὁ Ῥόσς.

Κ. Σ. Π.

3180.

ΗΟΡΟΣ
ΤΟΤΕΜΕΝϹ

3180.

Ὅρος
το(ῦ) τεμένο(υς).

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 27 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0. Τὸ δὲ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 3. Εὑρέθη τὸ 1857 Ὀκτωβρίου 10 εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ κάτω καὶ τὸ δεξιὸν (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτῆς, καὶ ἀνόμαλος κατὰ τὰ κάτω μέρη, ἃ εἰσήρχοντο ἐντὸς τοῦ Βάθρου, ἐφ' οὗ ἵστατο· πρὸς τὰ ἄνω εἶναι ὡσαύτως ἀνόμαλος, ἴσως τὸ μέρος τοῦτο ἐκαλύπτετο κοσμήματι μετάλλου.

Πρὸ τῆς λέξεως ΟΡΟΣ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἡ δασεῖα Ͱ.

Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν γράφει τὴν γενικὴν τοῦ ἄρθρου διὰ τοῦ **Ο** μόνου **ΤΟ**, ἀντὶ τοῦ **ΟΥ**. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην ἀπαντήσαμεν καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς ἀρχαίας Ἀττικὰς ἐπιγραφάς· τοῦτο δὲ εἶναι λείψανον τοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ ὑπάρξαντος, κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους, Δωρικοῦ τρόπου, οἳ *Θεὸς* ἀντὶ *Θεοὺς* καὶ *τὸς* ἀντὶ *τοὺς* ἔλεγον. Ἡ συνήθεια αὕτη διετηρήθη ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ μετὰ τὴν 94 Ὀλυμπιάδα, ὡς παρατηροῦμεν εἴς τινας τῶν Ἀττικῶν ἐπιγραφῶν. Παράβαλε καὶ τὴν ἐπιγραφὴν (ὑπὸ σελ. 485) τοῦ *Anciénnes Athènes*. Ἑτέραν ὁμοίας φύσεως ἐπιγραφὴν καὶ ταῖς αὐταῖς λέξεσι εὑρίσκομεν καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχίου (ὑπ' ἀριθ. 529 b, σελ. 915) in addenda et Corrigenda ἐξ ἀντιγράφου τοῦ μακαρίτου Φωβέλ, οὗ τὸ ἀντίγραφον ἔλαβεν ὁ Κολεριανὸς (Kohlerianus)· αὕτη δὲ δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ τῇ ἡμετέρᾳ, διότι διαφέρει καὶ κατὰ τὴν γραφὴν γεγραμμένη οὖσα βουστροφηδὸν οὕτως

ΗΡΟՏΤΟΤΕ
ՏΟΝƎΜ

ποῦ ηὗρε δὲ αὐτὴν ὁ μακαρίτης ὁ Φωβὲλ δὲν ἀναφέρει ὁ Βοίκχιος εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιγραφὴ δὲ αὕτη ἴσως εἶναι ἡ αὐτὴ τῇ ἐκδοθείσῃ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 2750, σελ. 1374), διότι ὁμοιάζει κατὰ τὸν τρόπον τῆς γραφῆς μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ Φωβέλ. Ἐκ τῆς ἁπλῆς ἐκφράσεως *ὅρος τοῦ τεμένους*, καὶ ἐκ τῆς θέσεως ἔνθα εὑρέθη ἡ παροῦσα ἐπιγραφὴ εἰκάζω, ὅτι τὸ ὅριον τοῦτο ἵστατο ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ τεμένους τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὃ *Ἱερὸν* δὶς καλεῖ ὁ Παυσανίας (Ἀττικ. κεφ. 21 καὶ 21)· ἦν δὲ αὐτό, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἔκφρασιν αὐτοῦ, ἄνωθεν τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, μεταξὺ τοῦ τάφου τοῦ Τ'λω καὶ τοῦ ναοῦ τῆς Θέμιδος, ἔνθα πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἦν Τουρκικὸς Τεκές, ἀρχαιότερα δὲ Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων. Ἐκ τοῦ μέρους τούτου κατέπεσε τὸ ὅριον ἐντὸς τοῦ τοίχου τοῦ Ὠδείου, ἔνθα νῦν εὑρέθη. Ὁ ἐπιγράψας τὸ ὅριον ἐνόμισεν ἀρκετὸν ἵνα γράψῃ ἁπλῶς μόνον *ὅρος τοῦ τεμένους*, διότι καθεὶς τὸ πάλαι ἐγνώριζεν, ὅτι ἐκεῖ ἦν τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἡ ἐπιγραφὴ καλεῖ τὸ ἱερὸν τοῦτο *τέμενος* καὶ δικαίως, διότι κατὰ τὴν ἐπιγραφήν, ἣν ὁ Σχουαζὲλ (Choisel) εὗρεν ἐκεῖ (Böck ins. 213 καὶ 527. b.) ἐνταῦθα ἦν ἡ οἰκία καὶ ὁ κῆπος τοῦ Δήμωνος, υἱοῦ Δημοτέλους Παιανιέως, ὅς, κατὰ τὸν χρησμόν, ἀφιέρωσε τῷ Ἀσκληπιῷ αὐτήν τε καὶ τὸν κῆπον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἱερεὺς ἐκεῖ ἐγένετο· καὶ ὁ μὲν κῆπος πλήρης δένδρων ὢν εἰς τέμενος μετεποιήθη, ἡ δὲ οἰκία τὸ ἱερὸν ἐσχημάτιζεν, ὥσπερ ἡ οἰκία τοῦ Ἐρεχθέως (τὸ *Ἐρέχθειον* καλούμενον) μετεποιήθη εἰς ναοὺς Πολιάδος καὶ Πανδρόσου.

Κ. Σ. Π.

3181.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ
ΦΙΛΑΓΡΟΥ
ΦΑΛΗΡΕΥΣ

3181.

Ἀντίοχος
Φιλάγρου
Φαληρεύς.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1857 Φεβρουαρ. 2 εἰς τὴν θέσιν, καλουμένην *Γεράνι*, βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Παναγῆ Καπούση. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 95 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 44 0/0. Τὸ **Α** εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένον **Α**. Ἀντίοχος Φαληρεὺς πατὴρ Ἀρι . . . ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2501 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Ὁ εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ἀναφερόμενος Φίλαγρος, ἴσως εἶναι τῆς αὐτῆς γενεᾶς Φιλάγρῳ τῷ Φαληρεῖ, ἀναφερομένῳ ἐν ταῖς περὶ νεωρίων ἐπιγραφαῖς, ὃς ἐπιμελητὴς νεωρίων ἐγένετο ἐπὶ Θεοφίλου Ἄρχοντος (ἔτος 1 τῆς 108 Ὀλυμπιάδος, πρ. Χρ. 384), καὶ ὑπὲρ αὐτῶν δραχ. **ΧΠΗΔΔΔΓΗΗΙ** κατέβαλεν. Ὅρα Böck Seewesen σελ. 385.

Κ. Σ. Π.

3182.

ΑΓΑΘΗ

ΫΨΙΜΕΔΩΝΥΠΑΤΕΠΑΤΕΡΕΙΡΗΝΗΣΒΑΘΥΚΑΙΙ
ΣΟΝΕΛΑΙΟΥΒΩΜΟΝΙΚΕΤΕΥΟΜΕΝΗΜΕΙΣ
ΘΡΗΙΚΕΣΟΙΝΑΙΟΝΤΕΣΑΓΑΚΛΥΤΟΝΑΣΤΥΤΟ..ΡΔC
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΥΝΑΔΕΛΦΩΤΕΚ/
ΟΥΝΕΚΑΟΙΕΠΕΝΕΥΣΑΣΙΔΕΙΝ..\Ω

3182.

Ἀγαθῇ [*τύχη*.

Ὑψιμέδων Ὕπατε Πάτερ Εἰρήνης βαθυκά[ρπου
Σὸν Ἐλαίου Βωμὸν ἱκετεύομεν ἡμεῖς
Θρῆκες οἱ ναίοντες ἀγακλυτὸν Ἄστυ τὸ [Σά]ρδ[ων
5 Ἀρτεμίδωρο[ς] σὺν ἀδελφῷ τε κα[ὶ τέκνοις
οὕνεκα οἱ ἐπένευσας ἰδεῖ[ν ἄ]λο[χον φίλην.

Ἡ ἔμμετρος αὕτη ἐπιγραφὴ γέγραπται ὑπὸ τοὺς πόδας τύπου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1857 Αὐγούστου 5 εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ ἀναθήματος τούτου ἐστὶν (ὅσον σώζεται) 22 0/0, τὸ πλάτος 35 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Τὸ κάτωθεν τῆς κνίμης μέρος τοῦ τύπου σώζεται. Παρίσταται ἐπ' αὐτοῦ (ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους) ἀνὴρ ἱστάμενος καὶ ἐνδεδυμένος χιτῶνι ποδήρει. Εἰς τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) φαίνεται εἶδος ῥάβδου, πρὸς τὸ δεξιὸν βάσις παραστάδος, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφὴ ΑΓΑΘΗ. Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς βάσεως φαίνονται οἱ πόδες παιδὸς, μετ' αὐτὸ, εἰκάζω, ὅτι ἦν καὶ ἑτέρα βάσις, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφὴ ΤΥΧΗ.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ Υ ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου δύω στιγμαὶ οὕτως Ϋ, ἴσως ὅπως σημάνωσι τὸ δασὺ τοῦ Υ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἡ παραλήγουσα τοῦ *ἐλαίου* εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ τοῦ λίθου τῇ ΑΙ, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τοῦ Ε. Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ἀδριανοῦ, καθ' οὓς εἰκάζομεν, ὅτι ἐγράφη ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, ἡ λέξις *ἔλεον* καὶ *ἔλαιον* (λάδι) ἐπροφέρετο ὁμοίως, ἤτοι ἡ ΑΙ καὶ Ε ἦσαν ταὐτόφωνα.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἡ παραλήγουσα τῆς λέξεως ΑΓΑΚΛΥΤΟΝ γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου τῷ Υ.

Τὰ περὶ Εἰρήνης, ἣν Θέμιδος θυγατέρα καλεῖ ὁ Ἡσίοδος (Θεογ. Βιβλ. 5, σελ. 902) καὶ ὁ Πίνδαρος Ὀλύμπ., καὶ ἣν κάλλιστον κτῆμα καὶ λυσιτελέστατον καὶ βαθύπλουτον ἀναφέρει ὁ Πολύβιος (Βιβλ. 4, § 31, μετὰ Πινδάρου Ὀλυμπ., καὶ Εὐρ. παρὰ Στοβ.), καὶ ἧς ἐν Ἀθήναις τὸ ἄγαλμα ἐποίησαν, φέρον τὸν Πλοῦτον, παῖδα ὄντα (Παυσ. 1, 51, καὶ 5, 91), ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη θυγατέρα τοῦ Διὸς λέγει, καὶ βαθύκαρπον ἐπικαλεῖ, ὡς ὁ Πίνδαρος βαθύπλουτον. Ὁ δὲ Βωμὸς τοῦ Διὸς ἦν πιθανῶς ὁ τοῦ Πολιέως, ὃς ἦν ἐν Ἀκροπόλει πρὸ τοῦ Παρθενῶνος (ὅρα Παυσ. Ἀττ. κεφ. 24). Ἐκ τοῦ μέρους τούτου τὸ ἀνάθημα τοῦ Ἀρτεμιδώρου κατέπεσε καὶ μετεφέρθη μετὰ ταῦτα μετὰ τῶν ἐρειπίων ἐντὸς τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

Κ. Σ. Π.

3183.	3183.
ΝΕΜΗΔΗΣ	Ἀρχ]εμήδης.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 Αὐγούστου 6 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἐπὶ τῆς στήλης σώζεται μέρος τοῦ ἀετώματος. Ἡ παραλήγουσα τοῦ ὀνόματος *Ἀρχεμήδης* εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ τοῦ λίθου τῇ Η, ἡ δὲ προπαραλήγουσα τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος διὰ τοῦ Ε *Ἀρχεμήδης*, (τοῦτο παρετήρησα καλῶς) καὶ οὐχὶ *Ἀρχιμήδης*. Κ. Σ. Π.

3184.	3184.
ΔΙΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΠΕΙΘΟΥ ΚΟΛΩΝΗΘΕΝ	Διοκλῆς Ξενοπείθου Κολωνῆθεν.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὕρον αὐτὴν τὸ 1855 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην *Γεράνι*. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 90 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 40 0/0.

Κ. Σ. Π.

3185.	3185.
ΓΟΡΓΩ ΦΙΛΩΝΟΣΠΟΡΙΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ	Γοργὼ Φίλωνος Πορίου θυγάτηρ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 65 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0.

Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ἦν γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ τὸ Δημοτικὸν *Πόριος*. Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὸ ὄνομα τοῦτο. Εἰσὶ γυναῖκες, αἳ καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ *Γοργώ*· οὕτω καλοῦνται τῇ αὐτῇ καταλήξει καὶ ἕτεραι, οἷον *Μαριγώ*.

Κ. Σ. Π.

3186.	3186-
ΤΙΜΩΑΡΧΕΔΗΜΟΥ ΑΧΑΡΝΕΩΣ ΘΥΓΑΤ	Τιμὼ Ἀρχεδήμου Ἀχαρνέως θυγάτ[ηρ.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1857 Σεπτεμβρίου 10 εἰς τὸ ἄνοιγμα τῶν θεμελίων τοῦ β'. θεάτρου. Ἡ στήλη ἔχει ἀέτωμα, καὶ ἴχνη ἀμυδρᾶς βαφῆς φαίνονται ἐπὶ τοῦ γείσσου. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 32 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ἡ λέξις *θυγάτηρ* δὲν εἶναι ὁλοκλήρως γεγραμμένη, ἤτοι ὁ ἐγχαράκτης παρέλειψε τὰ τελευταῖα δύο γράμματα ΗΡ. Ὄνομα κύριον γυναικὸς *Τιμὼ* εὕρηται καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ὑπ' ἀριθ. 1960 τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος καὶ παρὰ Βοικχίῳ ὑπ' ἀριθ. 5456. b.

Κ. Σ. Π.

3187.	3187.
ΑΓΑΘΙΑ ΧΡΗΣΤΗ	Ἀγαθία χρηστή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λιθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 57 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 17 0/0. Ὄνομα κύριον *Ἀγαθὴ* ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε ἡ συνήθεια.

Κ. Σ. Π.

3188.	3188.
ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣ	Λυσικράτης Φιλοκράτου Ἀναγυράσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1855 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κωνς. Αἰβαλιώτου, κειμένην οὐ μακρὰν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐν Ἀθήναις. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 57 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 15 0/0.

Κ. Σ. Π.

3189.	3189.
ΦΑΛΕ ‖ ΑΣ ΔΗΜΗΤ ‖ ΙΟΥ ΣΥΡΑΚΟ ‖ ΣΙΟΣ	Φαλε[ί]ας Δημητ[ρ]ίου Συρακο[ύ]σιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1857 κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα εἰς τὸ ἄνοιγμα τῶν θεμελίων τοῦ δευτέρου θεάτρου. Ἡ στήλη ἦν τετμημένη κατὰ μῆκος εἰς δύο, ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τεμαχίου εἰσὶ τὰ γράμματα ΦΑΛΕ / ΔΗΜΗΤ / ΣΥΡΑΚΟ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ταῦτα ΑΣ / ΙΟΥ / ΣΙΟΣ

Ὄνομα κύριον *Φαλίας* διὰ τοῦ Ι εὕρηται παρὰ Ἀπολλοδώρῳ (2, 7, 8)· *Φαλείας* διὰ τῆς ΕΙ τὸ πρῶτον ἐνταῦθα.

Κ. Σ. Π.

3190.

ΝΟΥΜΗ· ·ΟΣ
ΝΟΥΜΗΝ·ΟΥ

3190.

Νουμή[νι]ος
Νουμην[ί]ου.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτή, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 50 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 17 0/0. *Νουμήνιος Νουμηνίου* εὕρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 272, 975 καὶ 4458 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

3191.

ΦΙΛΙΠΠΗ
ΕΝΑΙΟΥ
ΗΤΤΙΟΥ
ΓΑΤΗΡ
ΤΙΟΥ

3191.

Φιλίππη
Μ]εναίου
Σφ]ηττίου
θυ]γάτηρ,
. . . . ίου
[γυνή].

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1857 Ὀκτωβρίου 23 εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ Πύργου τοῦ Κυῤῥήστου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 28 0/0. Τὸ κάτω μέρος τῆς στήλης καὶ τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Ὄνομα κύριον γυναικὸς *Φιλίππη* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2752 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

3192.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ
ΑΝΦΑΝΤΟΥ
ΑΒΥΤΗΝΟΣ

3192.

Ἀπολλωνίδης
Ἀνφάντου
Ἀβυτηνός.

Ἐπὶ μικρᾶς στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1857 Ἰουλίου 16 πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν Ἀθηνῶν, οὐ μακρὰν τοῦ Ὀλυμπιείου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 48 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 18 0/0.

Κ. Σ. Π.

3193.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΣΚΙΙΝΑΙΟΣ

3193.

Δημήτριος
Σκ[η]ναῖος.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1857 Σεπτεμβρίου 22 παρὰ τὴν ἀρχαίαν Ἀχαρνικὴν Πύλην, βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, οὐ μακρὰν τοῦ νῦν κατασκευαζομένου δευτέρου θεάτρου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 21 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 4. Ἡ στήλη ἔχει ἀκρωτήριον.

Κ. Σ. Π.

3194.

ΦΙΛΟΜΕΝΗ

3194.

Φιλο[υ]μένη.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1857 Σεπτεμβρίου 10 εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 33 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ἡ στήλη ἔχει ἀέτωμα. Εἰς τὸν λίθον φαίνεται καθαρὰ μόνον τὸ Ο ἀντὶ τοῦ ΟΥ. Τὸ κάτω μέρος τῆς στήλης εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Π.

3195.

ΧΕΡΕΣΡΑΤΗ

Χαιρεσ[τ]ράτη.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 20 0/0, τὸ μῆκος 43 0/0, καὶ τὸ πάχος 30 0/0. Ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων λανθασθεὶς ἔγραψε *Χαιρεσράτη* ἄνευ τοῦ Τ, ἀντὶ *Χαιρεστράτη*. Τὸ Βάθρον φέρει γεῖσσον. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου εἶναι γεγραμμένον μόνον τὸ ὄνομα ΧΑΙΡΕΣ[Τ]ΡΑΤΗ καὶ οὐδὲν ἄλλο. Καὶ ἑτέρα στήλη φέρουσα μόνον τὸ ὄνομα τοῦτο εὑρέθη τὸ 1836 Μαΐου 9 εἰς τὸ *Πολυάνδριον* τοῦ Πειραιῶς, ἣν ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Εἶναι δὲ αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ ἑτέρα τῆς παρούσης, διότι ἡ μὲν πρώτη, ἡ ὑπ' ἀριθ. 2556 γέγραπται ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, ἡ δὲ παροῦσα ἐπιγραφὴ ἐπὶ Βάθρου. Εἶναι ἆρα γε ἡ αὐτὴ Χαιρεστράτη, ἧς ὁ μὲν τάφος ἦν ἐν Πειραιεῖ, ἡ δὲ εἰκὼν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἐν Ἀκροπόλει, ἢ παρὰ τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς, ἵστατο; Ἡ Χαιρεστράτη αὕτη, ἧς τὸ ὄνομα μόνον ἐσημειοῦτο εἰς τὸ Βάθρον, ὡς γνωστή, ἴσως εἶναι ἡ μήτηρ τοῦ Ἐπικούρου. Τὰ γράμματα εἰσὶ καλῶς ἐγχαραγμένα καὶ ὁμοιάζουσι τοῖς χρωμένοις τῷ χρόνῳ ἐκείνου. Πρὸ τῆς ἐπιγραφῆς ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΗ μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ Βάθρου 0/0 4· δεικνύει δὲ τοῦτο, ὅτι ἦν καὶ ἕτερον Βάθρον συνεχόμενον τούτῳ ἐφ' οὗ ἴσως ἦν ἑτέρα ἐπιγραφὴ καὶ ἕτερος ἀνδριάς.

Κ. Σ. Π.

3196.

ΚΕΡ. . . .
ΤΡΥΦΩ . . .
ΜΕΛ . . . . .

Κερ. . . .
Τρύφω[νος
Μελ[ητεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὕρον αὐτὴν τὸ 1857 Ὀκτωβρίου 18 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην *Γεράνι*. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 85 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0. Τὰ ἄκρα καὶ τῶν τριῶν γραμμῶν εἰσὶν ἐξηλειμμένα. Κ. Σ. Π.

3197.

ΙΙΤ . ΜΠΡΟΕ
ΠΡΟΕΔΡΟ

\ΤΩΙΔΙ
\ΙΤΟΠΑΝΓΟΙ
ΗΣΤΟΝΕΑΥΤΟΙ
. ΥΡΕΑΛΛΗΣΚΑΙ
ΙΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩ
ΙΑΓΩΝΕΣΠΡΟΕ
ΕΜΕΝΟΣΔΕΚΑΙ
ΗΣΟΥΘΕΙΣ
. ΟΥΒΑΣΙΛ
ΡΙ / ΚΑΙΤΟΥ
. ΑΡΧΗΝΔΙΠ
. ΞΣΙΤΩΝΙΚ
ΙΚΡΑΤΟΥ
Ο/ΟΕΑΙΤΗΤΟ
ΗΣΕΝΑΤΟ
. ΤΗΣΠΡΟΣ
. Ο . . ΑΝ .

. . . . τ(ῶ)μ προέ(δρων
ἐπεψήφιζεν . . . . καὶ συμ)πρόεδρ(οι

. . . . ἔδοξεν) τῷ Δ(ήμῳ
. . . . κα)ὶ τὸ παντο.
. . . . τ)ῆς τὸν ἑαυτο(ῦ
. . . . ε)ὗρε ἄλλης καὶ
. . . . ὁ σ)ῖτος ἐνιαυτῷ
ἑκάστῳ κα)ὶ ἀγῶνες προέ-
θεντο . . . . . . τιθ)έμενος δὲ καὶ
. . . .)ης οὐθεὶς
. . . . Φιλίπ)που Βασιλ-
έως . . . .)ρι(α) καὶ τοῦ
. . . . τὴν) Ἀρχὴν διπ-
λασίαν . . . . τῶν) Σιτωνικ-
ῶν παρὰ Μνησ)ικράτου
. . . . . .)ι Θεαιτήτο-
υ . . . . .)ης ἔνατο-
ς . . . . . .) τῆς πρὸς
. . . . . .) τ(οὺς) ἀν.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὕρον αὐτὸ τὸ 1857 Ὀκτωβρίου 10 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ νεωτέρου Πρυτανείου, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐπονομαζομένην *Κατηγόρι*, ἐν τῇ ἀγορασθείσῃ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου οἰκίᾳ τοῦ Ξάνθη. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος

ὡσαύτως. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δεξιὸν εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ὅλως ἀκριβῶς ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα, μάλιστα αἱ κάτω γραμμαί.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τὸ Μ ἀναπληρόνει τὸ Ν.

Μετὰ τὴν 2 γραμμὴν ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον κενὸν μιᾶς γραμμῆς, εἶτα ἄρχεται ἡ τρίτη γραμμή. Ἡ πλὰξ ἦν ἐντειχισμένη καὶ πλήρης ἀσβέστης· τὰ δὲ γράμματα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰσὶ κατηφανισμένα ἀπό τε τὰ ἐν τῇ γῇ ἀλκάλια μεθ' ὧν ἦν εἰς ἐπαφὴν ἡ πέτρα, καὶ διὰ τὴν φύσιν αὐτὴν τοῦ λίθου, καὶ διότι μελάντερος ἐστὶ κατακαφθείς· τινὰ δὲ τούτων μετὰ μεγάλης δυσκολίας ἀναγινώσκονται. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν ἀναφέρει Ἀρχὴν Σιτώνων, οὓς *Σιτωνίκας* καλεῖ ἡ ἐπιγραφή. Περὶ τῆς Ἀρχῆς ταύτης ὅρα καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 1347 καὶ 2308 ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ τὴν ἐν τῷ δευτέρῳ φυλλαδίῳ τῶν ἐπιγραφῶν, τῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ εὑρεθέντων (σελ. 12, φυλλάδ. 2). Κ. Σ. Π.

3198.

. . ΩΝΚΑΙ . ΝΑ
ΜΑΤΕΑΤΗΣΒ
ΕΙΣ∠ΕΑΝΑΓ
ΩΔΗΜΟΤΩΙ
ΜΑΣ

. . . . ων καὶ (ἀ)να(γράψαι
τὸν γραμ)ματέα τῆς Β(ουλῆς
ἐν στήλῃ λιθίνῃ·) εἰς δὲ (τὴν) ἀναγ(ραφὴν καὶ τὴν ἀνάστασιν
τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμίαν τ)ο(ῦ) Δήμο(υ) τῷ (γραμματεῖ
τριάκοντα δραχ)μάς.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1857 Σεπτεμβρίου 28 εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 9, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς πλευρὰς αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος Ψηφίσματος. Κ. Σ. Π.

3199.

Ν \ ΙΑΙΥΕΗ
ΠΟΣΙΑΣ . .
. ΥΑΣΚΑΤΑ
. \ ΝΟΣΔΕΦ
. ΞΑΣΕΦΗΜ
. . ΗΙΚΟ . .
. . . ΑΠΟΔΑ
. . . ΡΝΥΛΙ
. . . ΠΟΞΕΣ
. . . ΠΡΟΕΙ
. . . ΞΣΩ . Ε
. . . ΕΦΛΑΡΕ
. . . ΣΑ . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1857 Σεπτεμβρίου 12 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας πλευρὰς αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα, καὶ σχεδὸν ἐξηρανισμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξέγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

3200.

ΙΙ
ΘΟΚ/
ΝΟΣΟΝΙ
ΛΙΔΥΜΟΣ ΑΠΟ
ΚΡΑΤΕΡΟΣ ΗΡΑΚ ΛΙΔΟΥ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΕΡΑΤΩΝΟΣ ΜΑΡΑ — ΖΙΝ
ΗΙΟΣ ΤΕΡΤΙΟΣ ΦΑΛΗ — ΚΛΕ
ΕΡΜΙΑΣ Ͻ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ — ΖΩΠΥΡΟ
ΖΩΠΥΡΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙ ΜΑΡΑ — ΚΑΛΛΙΣΤΡ/
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ ΕΡΑΤΩΝΟΣ ΜΑΡΑ — ΥΑΚΙΝΘΟ
ΥΠΟΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ ΤΕΛΕ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥ ΜΙΛΗΣ

3200.

. . . .
Ἀγα)θοκ(λῆς . . . . .
. . . νος Ὀνι . . . . .
Σ)ίδυμος Ἀπολλω . . . .
Κρατερὸς Ἡρακλίδου.

Αἰαντίδος.

Εἰρηναῖος Ἐράτωνος Μαρα(θώνιος),	Ζιν . . . .
Ἥϊος Τέρτιος Φαλη(ρεύς),	Κλε . . . .
Ἑρμίας) Μαραθώνιος,	Ζώπυρο(ς,
Ζώπυρος Ἀφροδισί(ου) Μαρα(θώνιος),	Καλλιστρ(άτης,
Σωτήριχος Ἐράτωνος Μαρα(θώνιος),	Ὑάκινθο(ς,

Ὑποπαιδοτρίβης Τελέ(σανδρος
Ἀβασκάντου Μιλήσ(ιος.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1857** Αὐγούστου **19** εἰς τὸ νεώτερον Πρυτανεῖον, πλησίον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐπονομαζομένης *Κατηφόρι*. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 33 0/0, τὸ πλάτος **34** 0/0, καὶ τὸ πάχος 25 0/0. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν μέρος αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ ἄνω μέρους τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται, ὅτι διαιρεῖται εἰς δύω στήλας· ἐκ δὲ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἀνάγεται καὶ αὐτὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν γυμναστικῶν ἐπιγραφῶν.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΛΙΔΥΜΟΣ, ὄνομα ὁμώνυμον τῇ πόλει τῆς Λυκίας *Σίδυμα* (Στέφ. Βυζάντ. εἰς *Σιδυμεύς*), ὡς κύριον δὲ ὄνομα ἀνδρὸς εὑρίσκεται τὸ πρῶτον ἐνταῦθα.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἡ παραλήγουσα ΗΡΑΚΛΙΔΗΣ γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου τῷ Ι μόνον ἐνταῦθα, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῇ ΕΙ, ὡς εὕρηται εἰς ὅλας τὰς ἐπιγραφὰς καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν.

Τὸ εἰς τὴν 7 γραμμὴν ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ εὕρηται ὡς Ἱερεὺς Θεῶν Σεβαστῶν καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **2831** ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναγινώσκεται ἐπὶ τοῦ λίθου ΗΙΟΣ ΤΕΡΤΙΟΣ. Ὄνομα κύριον *Ἥϊος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται, ὥσπερ καὶ τὸ ἀρσενικὸν *Τέρτιος*. *Τερτία* δὲ θηλυκὸν ὄνομα ἐστὶ παρὰ Πλουτάρχῳ, ἀποφθέγματα, καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. **501, 3889, 3902** καὶ **4367** ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

3201.	3201.
Ε	. . . . ς
ΙΟΣ	. . . . ιος
ΔΗΣ	. . . . . δης
ΟΥΒΕΡΕΝΙΚ . . ΗΣ	. . . ου Βερενικ[ίδ]ης,
ΗΤΕΥΣ	. . . . Μελι]τεύς,
ΟϹΝΙΚΑΝꞶΡ	. . . . . . ος Νικάνωρ,
ΗΤΤΙΟϹ	. . . . . . Σφ]ήττιος,
ΕΥΣ	. . . . . . εὺς

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ **1857** Αὐγούστου **13** εἰς τὰς ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 21 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9. Τὸ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) ἄνω καὶ κάτω μέρος τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἀκρωτηριασμένον· ἡ δὲ δεξιὰ πλευρὰ εἶναι ἀκεραία.

Αἱ τελευταῖαι τρεῖς γραμμαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι γράμμασι σμικροτέροις τῶν πρώτων πέντε.

Κ. Σ. Π.

3202.

ЄCIΠЄPOCI
HΔIANOCONH
AΓAΘOKΛHCONH
ΔIONYCIOC)
MЄNANΔPOCMЄΓICTOAKЄ

ЄΠЄΝΓΡΑΦΟΙ   AΓAЄ
N · ЄYPѠTAC   AY   ΙѠOC
C ΔЄKTOC   ЄΠIKTHTOC ЄYΠOP

ЄΠЄΝΓΡΑΦΟΙ

ΘЄMICѠN   ЄICΔѠPO · ЄPMHC ΦIΛOKΛЄ
HCЄYC   ЄICIΔѠP   ЄPMHC ЄICIѠN
ϽIΛOC   IOYΛI   ΦIΛIMѠN ZѠCIM
ϽΔЄIC   IΘΘIACO   KΛAY ЄPMHC
N   CYMΦЄPON   ΠAΠI ЄΠIKTHTOC
ΔIOKΛЄ   ONHCIMOC NЄIKO
CTATIOC ЄΠIKTHTO
ΓΛAYKIAC)
ZѠCIMOC ΓΛAYKI
PMONIOC)
NYCOΔѠPOC A
ΙICOMHΓ
OKY

3202.

Ἕσπερος Ἰ . . . .
Ἡδιανὸς Ὀνή[τορος,
Ἀγαθοκλῆς Ὀνή[τορος,
Διονύσιος)
Μένανδρος Μεγίστο[υ] Ἀκε . . . .

Ἐ π έ ν γ ρ α φ ο ι.   Ἀγαθ . . . . .
———— ν . Εὐρώτας,   ——— αυ——ιθος,
————Σ[ί]δεκτος,   Ἐπίκτητος Εὐπόρ[ου,

Ἐ π έ ν γ ρ α φ ο ι.

———— Θεμίσων,   Εἰσ[ί]δωρ[ος],   Ἑρμῆς Φιλοκλέ[ους,
———— Θ)ησεύς,   Εἰσίδωρος,   Ἑρμῆς Εἰσίων[ος,
———— φιλος,   Ἰούλι(ος),   Φιλήμων Ζωσίμ(ου,
———— Ἀφρ)οδεισίο(υ),   Θιάσ(ων),   Κλαύ(διος), Ἑρμῆς,
———— ν . . ,   Σύμφερον,   Πάπ(ιος) Ἐπίκτητος,
————   Διοκλέ(ους),   Ὀνήσιμος Νείκο(νος,
————   —στάτιος, Ἐπίκτητο(ς,
————   Γλαυκίας)
————   Ζώσιμος, Γλαυκί(ας,
————   Ἑ)ρμόνιος)
————   Διο)νυσόδωρος Ἀ————
————   ———ισομηγ ————
————   ———οκυ ————

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1857 Αὐγούστου 28 εἰς τὸ νεώτερον Πρυτανεῖον, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ξάνθη, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐπονομαζομένην *Κατηφόρι*. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 13 0/0, τὸ μῆκος 32 0/0, καὶ τὸ πάχος 15 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρω-

τηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν εἰσὶν ἀκέραια. Τὰ γράμματα Α, Ε, Λ, Μ, Σ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Α, Є, λ, Μ, C, ω.

Ἡ 3 γραμμὴ νομίζω, ὅτι λέγει *Ἕσπερος*. Ὄνομα ἀνδρὸς *Ἕσπερος* εὕρηται ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ὑπ' ἀριθ. 285, 1646 Z^{17} τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν κύριον ὄνομα *Ἡδιανὸς* εὕρηται ἅπαξ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 275 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΜΕΝΑΝΔΡΟC ΜΕΓΙCΤΟ φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΑΚЄ, σημαίνουσι ταῦτα δημοτικόν τι ὄνομα;

Εἰς τὰς γραμμὰς 6 καὶ 9 αἱ λέξεις ЄΠЄΝΓΡΑΦΟΙ εἰσὶν ἐγχαραγμέναι διὰ μεγαλειτέρων γραμμάτων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς. Ἡ λέξις αὕτη οὐχ' εὕρηται ἐν ἑτέρᾳ ἐπιγραφῇ, οὐδὲ παρὰ τῶν συγγραφέων χρᾶται συνεχῶς· σημαίνει δὲ τοὺς μετὰ ταῦτα ἐγγραφέντας ἐν τοῖς καταλόγοις ἐφήβους.

Τὸ εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὡς κύριον ὄνομα *Εὐρώτας*, ὡς τοιοῦτον ἅπαξ εὕρηται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1248 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Τὸ εἰς τὴν 10 καὶ 11 γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα *Εἰσίδωρος* ἔχει τὴν ἄρχουσαν συλλαβὴν γεγραμμένην διὰ τοῦ ΕΙ ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τοῦ Ι. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην, τὴν διὰ τοῦ ΕΙ, εὑρίσκομεν καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 278, 341, 458, 467 καὶ 2322 ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 1083 καὶ 1211.

Κ. Σ. Π.

3203.

\ΑΙ
ΡΕ
ΜΕΓ
ΠΑΝΝΥ
ϽΥΣΙΟΣ
ΣΑΙΛΕΟΔ
ϽΙΟΣΓΑΙΟΣ
ᒣΝΙΟΣΔΙΟ
ϽΟ
ΕΙΣΙΟΣ
ΡΟΡΟΣΜΙΣΤΟ
ΜΑΣΑCΗ
CΣΑΣΤΙΚΟΥ
ΡΕΝΙΟΣΕΥΦ
ΡΩΜΟΣΜΕΝΕ
\ΚΛΗΣΤΙ.ΝΑΙ
ΣΙΩΝ)
ΙΔΟΤΟΣΒΟΥΔΩ
\ΩΝΙΟΣΣΙΠΑ
ΡΙΟΣ)
ΣΙΜΟΣ
ΟΦΥΑ
ΓΑ
ΟC
Ο

ΕΙ
ΙΛ/
ΑΣΚΛΗΓ
ΦΙΛΩΝΔΙΟΝΥ
ΟΝΑΣΟΣΑΘΗ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΖΩΠΥ
ΚΑΡΠΙΩΝ ΖΗΝΩ

ΦΙΛΗΤΟΣΓΑΙΟΥ

ΚΛΑΥΕΠΙΜΑΧΟΣ
ΔΑΙΔΑΛΟΣΝΙΚΑΝC
ΕΡΜΙΑΣ) ΜΕΙΛΙ
CΚΡΕΙΒΩΝΟCΦΙΛ
ΜΗΤΡΟΒ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΡL
ΕΡΜΙΑΣΕ
ΜΙΟΥΜΕΛ
ΤΕΥΣ

3203.

——λαι——
——ρε——
——μεγ——
——Παννύ(χιος
——ούσιος
——σαι Λεοδ(άμας,
——ριος Γάϊος,
——νιος Διο——
——ρο——
——Μιλ)είσιος
——ρορος Μίστο(υ,
——μας Ἀθη(ν——
——ος Ἀστικοῦ,
——Ἐρ)ρένιος Εὐφ(ρόσυνος,
——ρωμος Μενε——
——Ἡρα)κλῆς Τι. ναι——
——Σιῶν)
——Ἰσ)ίδοτος Βουδω——
——Ἀπολλ)ώνιος Πα——
——ριος)
——Σίμος
——οφυα——
——γα——
——ος
——ο——

Εἰ——
Ἰλ——
Ἀσκλη(πι——
Φίλων Διονυ(σίου,
Ὄνασος Ἀθη(ν——
Θεόδωρος Ζωπύ(ρου,
Καρπίων Ζήνω(νος,

Φίλητος Γαΐου,

Κλαύ(διος) Ἐπίμαχος,
Δαίδαλος Νικάνο(ρος,
Ἑρμίας) Μειλί(σιος,
Σκρίβωνος Φιλ——
Μητρόβ(ιος,
Διονύσιος Πρ(εσβύτερος,
Ἑρμίας Ἑ(ρ-
μίου Μελ(η-
τεύς.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1857** Ὀκτωβρίου **2** εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι **38 0/0**, τὸ πλάτος **22 0/0**, καὶ τὸ πάχος **13 0/0**. Τὸ ἄνω μέρος καὶ ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ δεξιὸν καὶ κάτω εἰσὶν ἀκέραια. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι ἐγχαραγμένη εἰς δύω στήλας.

Εἰς τὴν δεξιὰν στήλην αἱ γραμμαὶ **11, 13, 15, 16** καὶ **17** εἰσὶν ἐγχαραγμέναι διὰ μεγαλειτέρων γραμμάτων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἀνάγεται καὶ αὕτη εἰς τὴν τάξιν τῶν γυμναστικῶν ἐπιγραφῶν, ἤτοι ἐν αὐτῇ ἀνεγράφησαν τὰ ὀνόματα τῶν ἐφήβων.

Εἰς τὰς γραμμὰς **11, 15** καὶ **16** τῆς αὐτῆς στήλης ἡ παραλήγουσα τοῦ *Ἑρμίας* γράφεται ἐνταῦθα διὰ τοῦ **Ι**, ἐν ἄλλαις δὲ τῶν ἐπιγραφῶν διὰ τῆς **ΕΙ** εὕρηται. Τὸ ὄνομα *Μητρόβιος* εὕρηται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσιν (Πλούταρ. Βίος Κίμ.) καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **714** ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Ῥὸς ins. ined. ὑπ' ἀριθ. **191**. **Κ. Σ. Π.**

3204.

ΑΡΙΣΤC
ΕΙΔΟΥΠΕΙ
ΥΤΟΥΚΟΣΜΗ
.ΙΦΡΟΔΕΙΣΙC
ΑΡΕΤΗΣΕΙΝΕΚΕΝ
ΝΦΟΡΟΣΣΩΤΗΡΟΣ
ΡΟΝΙΣΤΑΣΚΑΙΤΟΥ
ΟΝΚΑΙΤΟΥΣΣΥΝ
ΟΝΚΑΙΤΟΥΣΣΥΝ
Ι-ΡΑΨΕΝ
ΟΔΟΤΟΥΚΥΔΑC
ΑΙ
ΦΗΒΟΥ

3204.

. . . . . .] Ἀριστο[κλε-
ίδης Ἀριστοκλ]είδου Πει[ρ-
αιέως . . .]υτου κοσμ[η-
τοῦ . . . . Ἀ]φροδεισί[ου
. . . . . .] ἀρετῆς εἵνεκεν
. . . . Σύ]νφορος Σωτῆρος
τοὺς Σωφρ]ονιστὰς καὶ τοὺ[ς
. . . ἑαυτ]ὸν καὶ τοὺς συν-
τρόφους ἀνέγ]ραψεν
. . . . Θε]οδότου Κυδα[θηναίου
. . . ἑαυτὸν κ]αὶ
τοὺς ἐ]φήβου[ς.

Ἐπὶ Πεντελικοῦ τεμαχίου Ἑρμοῦ. Εὗρον αὐτὸ τὸ 1857 Ὀκτωβρίου 3 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ νεωτέρου Πρυτανείου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ξάνθη, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐπονομαζομένην *Κατηφόρι*. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ μῆκος 36 0/0, καὶ τὸ πάχος 13 0/0. Ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ ὥσπερ ἡ ἄνω καὶ κάτω εἰσὶν ἀκρωτηριασμέναι, ἡ δὲ δεξιὰ εἶναι ἀκέραιος. Τὰ γράμματα Α, Δ, Μ καὶ Π εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Α, Δ Μ, Π.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τὸ Ν καὶ Ε εἰσὶ συνενωμένα οὕτω ΝΕ, καὶ τὰ τελευταῖα γράμματα Ε καὶ Ν μετὰ τὸ Κ εἰσὶ μικρότερα τῶν λοιπῶν, ὥσπερ καὶ αἱ γραμμαὶ 10—12. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἀνάγεται καὶ αὐτὴ εἰς τὰς γυμναστικὰς ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Π.

3205.

ΔΟΥΑΙΞΗ
ΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΟΣΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΠΕΙΡ
ΝΙΟΣ · ΝΕΘΑΙΟΥ ΠΕΙΡ
ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ) ΠΕΙΡ
ΕΡΩΣ ΑΙ . ΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣ ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ ΑΙΞΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ ΕΥΠΡΑΞΙΔΟΥ ΠΕΙΡΕ
ΙΩΣΙΜΟΣ ΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΠΕΙΡ
ΘΡ \/ ΣΙΟΣ ΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΠΕΙΡ
ΕΙ . ΙΔΟΤΟΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ ΠΕΙΡ
ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣ ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ ΑΙΞΗ
Μ-ΓΑ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΑΛΩ

ΙΣΕ Λ Ι ΥΜΑΡΑ
ΕΙ ΟΥΜΑΡΑ
Ν . Λ ΜΑΡΑΘ
ΧΡΗΣΤΩ ΦΦΙΑΝΟΥ ΜΑΡΑ
ΑΦΦΙΑΝΟΣ ΜΑΡ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΦΡΟΝΤΕΙΝΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΑΣ)
ΕΠΕΡΑΣΤΟΣ ΙΩΣΙΜΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΠΑ . Λ Θ ΟΣ ΙΚΤΕΙΝΟΥ ΠΥ

3205.

—————δου Ἀζη[νιεύς,
———— Ν]ικοστράτου
————ος Θεοκρίτου Πειρ[αιεύς,
———νιος . νεθαίου Πειρ[αιεύς,
Θεόκριτος) Πειρ[αιεύς,
Ἔρως Ἀ[φρ]οδεισίου
Ὀνησικράτης Μαρκιανοῦ Ἀζη[νιεύς,
Ἡρακλείδης Εὐπραξίδου Πειρ[αι]ε[ύς,
Ζώσιμος Ἀσιατικοῦ Πειρ[αιεύς,
Θρα . . . σιος Ἀσιατικοῦ Πειρ[αιεύς,
Εἰ[σ]ίδοτος Ἀγάθωνος Πειρ[αιεύς,
Ὀνησικράτης Μαρκιανοῦ Ἀζη[νιεύς,
Μ[ε]γα . . . Διονυσοδώρου
Ἀλω[πεκῆθεν,

. . ισε . . Αι[————ο]υ Μαρα[θώνιος,
Εἰ[————]ου Μαρα[θώνιος,
Ν . λ]————] Μαραθ[ώνιος,
Χρηστῷ [Ἀ]φφιανοῦ Μαρα[θώνιος,
Ἀφφιανὸς Μαρ[αθώνιος,
Δημοσθένης Φροντείνου,
Ἀριστέας)
Ἐπέραστος Ζωσίμου.
Ἀντιοχίδος.
Ἐ]πά[γ]αθος Ἰκτείνου Πυ[θεύς,

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 35 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἀνάγεται καὶ αὐτὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν γυμναστικῶν ἐπιγραφῶν, ἀποτελεῖ δὲ μέρος τῆς ὑπ' ἀριθ. 2870 καὶ 2599 ἐπιγραφῆς τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Ὅτε τὸ πρῶτον ἀντέγραψα αὐτὴν ἦν ἐντειχισμένη εἰς τὴν καμάραν τῆς οἰκίας τοῦ Ξάνθη, ἡ κεῖται ἐντὸς τοῦ νεωτέρου Πρυτανείου, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐπονομαζομένην *Κατηφόρι*. Τὰ κάτωθεν τῆς 15 γραμμῆς, ὡς καὶ τὰ μέρη τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς ὅλης ἐπιγραφῆς ἦσαν ἐντειχισμένα, διὸ δὲν ἠδυνάμην τότε ν' ἀντιγράψω αὐτὴν ὅλην· νῦν δέ, ὅτε ἡ οἰκία αὕτη ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατεστράφη ὅπως σχηματισθῇ πλατεία παρὰ τῷ Πρυτανείῳ, ἀνευρὼν τὸν λίθον καὶ παρατηρήσας τὴν διαφορὰν ἀναδημοσιεύω τὴν ἐπιγραφὴν ὁλόκληρον.

Εἰς τὴν 18 καὶ 19 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα *Ἀφφιανὸς Μαραθώνιος* γεγραμμένον διὰ δύο Φ. *Ἀφφιανὸς* ὄνομα κύριον ἀνδρὸς ἅπαξ εὕρηται παρὰ Μιονὲ κεφ. III, σελ. 179, ἔν τινι νομίσματι· θηλυκὸν δὲ *Ἄφφιον* εὕρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 4207 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ *Ἀφφία* ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ.

3814, 3827, 3846 Z, 3846 Z'⁷, 3826, 4141, 4277· καὶ *Ἄφφη* ὄνομα γυναικὸς (Βοικχ. 3827), καὶ *Ἄφφιος* ἀρσενικὸν (Βοικχ. 4342 b²).

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν γράφει ΠΕΙΡΕ διὰ τοῦ Ε, ἀντὶ ΠΕΙΡΑΙ διὰ τῆς ΑΙ.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΠΥ, ἀνήκουσι δὲ ταῦτα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου *Πιθεὺς*, ὅστις ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ διὰ τοῦ Υ γράφεται. Κ. Σ. Π.

3206.

. . . ΤΙΟΣ ΣΩΡΑΝΟΣ · ΒΙΨΑΝΙΑ ΛΟΥΚΙ . . .

3206.

. . . τιος Σωρανὸς . Βιψανία Λουκι . . .

Ἐπὶ ἐπιστηλίου τάφου, ὃς εὑρέθη τὸ 1857 Σεπτεμβρίου 10 εἰς τὸ μεσημβρινο–ανατολικὸν μέρος τῆς πόλεως Αἰγίου, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην νῦν *Ἑλληνικόν*· ἐνταῦθα φαίνεται ᾠκοδόμημα ἐρειπωμένον τετράγωνον, μόλις ἐξέχον τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς· ᾠκοδόμηται τὸ ἔμβαδὸν αὐτοῦ λίθοις ποταμοῦ καὶ ἀσβέστῳ· ἐκοσμοῦντο δὲ αἱ πλευραὶ αὐτοῦ παρὰ μὲν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς πλίνθοις ὀπτῆς γῆς, πάχους ἑνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς, καὶ μήκους δύω περίπου. Τὸ ἄνωθεν τοῦ περιζώματος τούτου μέρος ἐκάλυπτον πλάκες λίθου Πεντελησίου, ὧν δώδεκα ἐσώθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον· κεκόσμηνται δὲ αὗται γλυφαῖς, ποικίλμασιν καὶ τύποις· αὗται εὑρέθησαν δύο μέτρα μακρὰν τοῦ Μαυσωλείου τούτου, σχηματίζουσαι ἀτάκτως δύω μεγάλους τάφους, τῶν τοῦ μεσαιῶνος. Ἐνταῦθα εὑρέθη κεφαλὴ νεάνιδος καλλίστης ἐργασίας λίθου Παρίου, καὶ ὑδρία ἐπιτύμβιος· ἔτι δὲ βραχίων ἀνδριάντος μεγάλου, καὶ πλίνθοι πώρινοι, οἳ ἀπετέλουν μέρος τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου μνημείου, ὡς καὶ τὰ ἐκεῖ εὑρεθέντα φατνώματα, καὶ μέρος τοῦ ἀετώματος κεκοσμημένου μετὰ γείσσου καὶ γλυφῶν ὀδοντωτῶν. Δύω παραστάδες, καὶ δύω πλάκες μεγάλαι, πάχους τριῶν δακτύλων, φέρουσαι ποικίλματα ἀπετέλουν ἴσως τὰ φύλλα τῆς θύρας τῆς οἰκοδομῆς ταύτης, τὸ δὲ ἐπιστήλιον αὐτῆς ἀκρωτηριασμένον ἐκ τῶν δύο ἄκρων αὐτοῦ, ἔχει μῆκος δέκα παλαστῶν, καὶ πλάτος δύω· ἐπὶ δὲ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ταινίας, ἧς τὸ πλάτος εἶναι τεσσάρων δακτύλων, ὑπάρχει ἡ ὑπ' ἀριθ. 3206 ἐπιγραφὴ μεγάλοις γράμμασιν ἐγγεγραμμένη, ἥτις εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἀμφοτέρωθεν τῶν ἄκρων αὐτῆς, ὡς μοὶ ἐβεβαίωσεν ἀνήρ τις, ὃς εἶδε τοῦτο. Ἀνευρέθησαν προσέτι καὶ δύω πλάκες κεκοσμημέναι γλυφαῖς, καὶ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τούτων τύπος ἰχθύος, σκύρου καὶ σκορπίου χερσαίου. Τὸ *Σωρανὸς* ἐνταῦθα ἐκλαμβάνεται ἢ ὡς κύριον ὄνομα, ὡς παρὰ Σουΐδᾳ καὶ Γαληνῷ, ἢ ὡς τοπικὸν τῆς ἐν Λατίῳ (Στρ. V, 238) ἢ ἐν Φοινίκῃ (Στέφ. Βυζαν. εἰς *Σώρα*) πόλεως *Σώρας*. Τὸ ὄνομα *Βιψανία* γραφόμενον ἐνταῦθα οὕτως, ἐν ἄλλοις *Βιπτανία* ἀναφέρεται.

Κ. Σ. Π.

3207.

. . . . ΧΥΔΙΑ .
. . . ΚΑΜΑΣΤΩ

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρίσκεται ἐντειχισμένον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην *Ῥονδακάδου* τῆς νήσου Κέω. Ὁ λίθος εἶναι τετριμμένος ἐκ τῶν τριῶν πλευρῶν αὐτοῦ. Χρεωστῶ τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὴν καλοκἀγαθίαν τοῦ Κωνσταντίνου Μάνθου. Κ. Σ. Π.

3208.	3208.
ΑΡΕΤΗ ΚΑΛΛΙΠΠΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ ΑΘΗΝΑΙΗΙ ΑΝΕΘΗΚΕΝ	Ἀρετὴ Καλλίππου θυγάτηρ Ἀθηναίῃ ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρίσκεται ἐντειχισμένον εἰς τὸ Ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Σώζοντος, ἐν τῇ θέσει καλουμένῃ *Καλογεράδον* τῆς νήσου Κέω. Τὸ μῆκος τοῦ Βάθρου εἶναι 22 0/0, τὸ δὲ πάχος 0/0 8. Χρεωστῶ τὸ ἀντίγραφον εἰς τὸν αὐτὸν Κ. Μάνθον. Κ. Σ. Π.

3209.

ΜΗΔΕΙΟΝ

3209.

Μήδειον.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὸ εἰς τὸ ἐρειπωμένον Ἐκκλησίδιον τῆς Ἁγίας Σοφίας, κείμενον εἰς τὸ βορειο-ανατολικὸν τῆς πόλεως Ἰουλίδος ἐν Κέῳ. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς ἔλαβον ἀπὸ τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Μάνθον.

Κ. Σ. Π.

3210.

. . . . ΗΝ. . . . . .
. . . ΙΤΩΝΓ. . . .
. ΟΥΛΕΙΚΑΙ. . . .
. ΤΩΝ . . . ΛΩΤΑ .
ΟΙΑΝΗΝΕΙΩΝ
ΝΗΜΩΝΚΑΙΕΙ. . .
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ. . . .
ΩΝΜΕΤΕΧΟΥΣ. .
. . . ΙΝΟΙ. . .
. . . ΙΟΥΛΗΙ. . .

3210.

. . . τ]ὴν [πόλιν
τῶν Ἰουλη]ϊτῶν ἔ]δοξεν τῇ
Β]ουλεῖ καὶ [τῷ Δήμῳ
τῶν . . . . λωται
οἱ ἀνηνείων . . . .
ν ἡμῶν καὶ εἰ . . .
εὐεργέτην [τοῦ Δήμου τοῦ Ἰουληΐ-
τ]ῶν μετέχουσ[ιν
. . . ινοι . . .
. . . Ἰουλη̃[τας

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ **1857** πρὸς τὸ βόρειον τῶν ἐρειπίων τῆς Ἰουλίδος. Νῦν εὑρίσκεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Μάνθου, ἐξ οὗ ἔχω τὸ ἀντίγραφον. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος καθ' ὅλας τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

3211.

Ͽ Γ
ΛΥΤΟΛΥΚΟΣ
ΑΛΕΙΠΤΗΣ
ΣΕΒΑΣ

3211.

Θ ε [ο ὶ,
Α]ὐτόλυκος
Ἀλείπτης
Σεβασ[τοῦ.

Ἐπὶ στήλης μετὰ τύπου ἀετώματος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα Ͽ Γ. Εὑρέθη τὸ **1857** Αὐγούστου **10** εἰς τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς πόλεως Καρθαίας, ἐν τῇ νήσῳ Κέῳ, ἔμπροσθεν τῶν ἐρειπίων τοῦ ἐκεῖ θεάτρου. Νῦν ὑπάρχει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Μάνθου, εἰς ὃν χρεωστῶ τὸ ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἀριστερὸν, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

3212.

ΣΥΦ ΙΟΝΠΑΝΤΟΙΑΙΑΡΕ
ΤΑ ΠΕΡΙΕΑΥΤΟΝΕΝΤΑ
ΥΤΑ ΗΣΕΙΣΑΤΟΝ
ΟΚΥ ΟΣΕΧΟΝΤΑ
ΙΣΕ . . . Δ
ΔΕΝ
Ο Α

3212.

Σύφ[ν]ιον παντοῖαι ἀρε-
τα[ὶ] περὶ ἑαυτὸν ἐντά[φι . . τα-
ῦτα [τ]ῆς εἰς α[ὐ]τὸν [. . . .
οκυ . . ος ἔχοντα [. . . . .
. . . . σε . . ὁ Δ[ῆμος . . . .
. . . οἶ]δεν [. . . . . .
. . . . ο . . . . α

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Θεοτόκου, ἐν τῇ θέσει καλουμένῃ *Καλογεράδον* τῆς Κέω. Τὸ μῆκος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι δύω σπιθαμῶν (ὡς μοὶ γράφει ὁ Κ. Μάνθος), τὸ πλάτος μιᾶς, καὶ τὸ πάχος δακτύλων δύω. Καὶ ταύτης τὸ ἀντίγραφον μοὶ ἔπεμψεν ὁ ῥηθεὶς Μάνθος, εἰς οὗ τὴν οἰκίαν νῦν εὑρίσκεται τὸ πρωτότυπον.

Κ. Σ. Π.

3213.

ΑΣΙΛΙΝΝΑΚ
ΑΦ ΙΔΝΑΙΣ
Π ΙΔΟΥΓΥ

3213.

Β]ασιλίννα Κ . . . .
. . Ἀφιδναί[ου θυγάτηρ,
. . . . π[ε]ίδου γυ[νή.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1857 Νοεμβρίου 2 εἰς τὰς ἐν τῷ Διονυσιακῷ Θεάτρῳ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς (1). Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0· πρὸς τὸ ἄνω κεκόσμηται γείσσῳ, εἶναι δὲ ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερόν. Τῷ ὀνόματι τούτῳ *Βασιλίννα* ἐκαλεῖτο καὶ ἡ μήτηρ τῶν Καισάρων, ἦν δὲ γεγραμμένον δι᾽ ἑνὸς Ν· ἐν δὲ τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ, ἥτις (ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων) εἶναι ἀρχαιοτέρα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων διὰ δύο ΝΝ γέγραπται [Β]ΑΣΙΛΙΝΝΑ.

Κ. Σ. Π.

3214.

ΕΝΑΓΩΝΙΩΙΑ·ΤΟΣΟΙ/ΡΙΣ·Γ
Ε Ο
ΘΕ.\ΙΔΟΥΞΥ·ΕΤΑΙΩΝΑΝΕΘΗ
<ΙΑΡΧΗΣΑΣΚΕΚΡΟΠΙΔΙΦΥΛΗΙ
ΝΑΙΑΤΑΜΕΓΑΛΑΣΤΕΦΑΝΩΟ
ΦΥΛΕΤΩΝΕΠΙΧΑΙΡΩΝΔΟΥ
ΕΡΓΟΣ...ΩΝΜΕΕΥ/ΡΧΗΣΕ

3214.

. . . . . ἐναγωνίῳ α[ὐ]τὸς ὁ [ἀ]ρισ[τεύσας
Θ ε [ο ῖ ς
. . . . . θε[κ]λίδου [Ξ]υ[π]εταιῶν ἀνέθη-
κεν, γυμνασ]ιαρχήσας Κεκροπίδι Φυλῇ
ἐς Παναθή]ναια τὰ μεγάλα στεφανω[θ-
εὶς ὑπὸ τῶν] Φυλετῶν ἐπὶ Χαιρώνδου
. . . . εργ[ο]σ. . . . ων μὲ εὐ[άρ]χησε.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Ἐλευσινίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1857 Ὀκτωβρίου 18 ὑπὸ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς τὴν ἐνορίαν τῶν Λιμνῶν. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 42 0/0, καὶ τὸ πάχος 45 0/0. Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου ἀραιὰ γεγραμμένα τὰ δύο ταῦτα γράμματα Ε Ο. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ (τῷ θεωμένῳ) μέρος αὐτοῦ. Τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι δυσανάγνωστον, διότι ὁ λίθος ἔχει πολλὰ χαράγματα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ὁ ἀνδριὰς τοῦ νικήσαντος ἐν τοῖς Ληναίοις (οὗ τὸ ὄνομα δὲν ἐσώθη) ὃν οἱ Φυλέται αὐτοῦ ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος (ἔτος 3 τῆς 100 Ὀλυμπ.) ἀνέστησαν.

Κ. Σ. Π.

---

(1) Πλησίον αὐτῆς εὑρέθη καὶ τύπος ἀνδριάντος πωγωνοφόρου, φέροντος λόγχην μεγάλην ἀπηρτισμένην πλεκτῷ τελαμῶνι ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου αὐτοῦ. Ὁ τύπος οὗτος ἔργον τῶν καλῶν χρόνων τῆς γλυπτικῆς, ἔχει τὸ σῶμα γυμνὸν, τὸν πώγωνα σφηνοειδῆ, τὴν δὲ κόμην δεμένην ταινίᾳ.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1856

Φυλλάδιον 42

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1107	2675	1331	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1088	2676	1331	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μεγάρων IG VII 165	2677	1332	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 97	2678	1332	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3883	2679	1332	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II 99	2680	1332	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 419 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 368	2681	1333	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1963 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 346	2682	1333	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1384 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5081	2683	1334	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2684	1334	—
	Ἐνεπίγραφος βωμὸς μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4995	2685	1335	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4874	2686	1336	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2687	1337	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 10020	2688	1338	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 6279	2689	1338	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Πειραιῶς IG II² 11510	2690	1338	—
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Πειραιῶς IG II² 13061	2691	1338	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 12242	2692	1338	—
Παπασλιώτης, Γ.	Ὁ μῦθος τοῦ Τριπτολέμου	—	1339	Παρένθετον λιθ/μα
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 4951	2693	1354	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5832	2694	1354	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3959	2695	1354	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4726	2696	1355	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 2231 ἐκ Πειραιῶς IG II² 7717	2697	1355	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν ὑπ' ἀριθ. 133, 138, 148 καὶ 150 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3829, 3284, 3255, 3253, 3254 καὶ 3256	2698	1356	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1407 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 352	2699	1357	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1289 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 884	2700	1357	—

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1394 ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 61	2701	1358	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1026 ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 371	2702	1358	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 384 ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 3876	2703	1358	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 3774	2704	1358	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ὑπ' ἀριθ. 1291 ἐξ 'Αθηνῶν IG I^{2} 1063	2705	1359	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 6125	2706	1359	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 6247	2707	1359	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 6768	2708	1360	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 6599	2709	1360	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 8729	2710	1360	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 7928	2711	1360	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 12464	2712	1360	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 9350	2713	1361	—
	'Επιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἀναγλύφου ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 6153	2714	1361	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν ὑπ' ἀριθ. 1762-1763 ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 3205	2715-2716	1361	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 7701	2717	1361	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 854 ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 10838	2718	1362	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου ναΐσκου ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 12637	2719	1362	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 1979	2720	1362	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν(;)	2721	1363	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 10411	2722	1363	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 7435	2723	1363	—
	'Επιγραφαὶ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 12276 καὶ 5511	2724	1363	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 12282	2725	1364	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 5428	2726	1364	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 827	2727	1364	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG III 3909	2728	1365	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG III 3786	2729	1365	—
	'Επιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II^{2} 12718	2730	1365	—
	'Αναθηματικὸν ἀνάγλυφον ἐξ 'Αθηνῶν IG III 1515	2731	1366	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 1770	2732	1366	—
	'Επιγραφὴ ἐξ 'Αθηνῶν IG II^{2} 1128	2733	1367	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης *'Ερήνης Βυζαντίας*			

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	ὑπ' ἀριθ. 308 ἐκ Πειραιῶς IG II^2 8440	2734	1368	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 2196 καὶ 2622 ἐξ Ἀθηνῶν IG I^2 139	2735	1368	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1643 ἐκ Σαλαμῖνος IG II^2 7107	2736	1369	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ὑπ' ἀριθ. 1646 ἐκ Σαλαμῖνος IG II^2 6480	2736*	1369	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1642 ἐκ Σαλαμῖνος IG II^2 6475	2737	1370	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1426 ἐξ Ἀθηνῶν IG I^2 119	2738	1370	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν ὑπ' ἀριθ. 1134-1135 ἐξ Ἀθηνῶν IG I^2 863	2739	1370	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I^2 854	2739*	1371	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II^2 10614	2740	1371	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II^2 9018	2741	1371	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2742	1372	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 734	2743	1372	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 250	2744	1373	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 6577	2745	1373	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 10034	2746	1373	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2747	1374	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 2425	2748	1374	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 4743	2749	1374	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I^2 862	2750	1374	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II^2 2657	2751	1375	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II^2 5817	2752	1376	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II^2 5842	2753	1376	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II^2 5797	2754	1377	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II^2 12643	2755	1377	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀττικῆς IG II^2 11604	2756	1377	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG I^2 777	2757	1377	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2758	1377	—
	Περὶ τῆς χαλκῆς βάσεως τοῦ τρίποδος τῶν Πλαταιῶν	2759	1378	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 9747	2760	1382	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2761	1382	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 4164	2762	1382	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 4111	2763	1382	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 4163	2764-2765	1383	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 6221	2766	1383	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 985	2767	1384	—

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2768	1384	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4098	2769	1384	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2770-2771	1384	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3207	2772	1385	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 13009a	2773	1386	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7387	2774	1386	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2775-2777	1387	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 516	2778	1387	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2779	1388	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4819	2780	1388	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² Add. 13177c	2781	1388	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 881	2782	1388	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2783	1389	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 4970	2784	1389	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1521	2785-2786	1390	—
	Μαρμαρίνη λήκυθος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11694	2787	1392	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11415	2788	1392	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9551	2789	1392	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2790-2791	1392	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1843 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3064	2792	1393	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8029	2793	1393	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2308	2794	1394	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ὑπ' ἀριθ. 1748 ἐκ Πειραιῶς IG II² 5256	2795	1394	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θηβῶν IG VII 2586	2796	1394	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θηβῶν IG VII 2490	2797	1395	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θηβῶν IG VII 2495	2798	1395	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Σπάρτης IG V 1 754	2799	1395	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Σπάρτης IG V 1 135	2800	1395	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2801-2802	1396	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12187	2803	1396	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12454	2804	1396	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7303	2805	1396	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2806	1396	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 13093	2807	1397	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2808-2809	1397	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3449	2810	1397	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν (;) IG II² 13047	2811	1397	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6385	2812	1398	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3021	2813	1398	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3844	2814	1398	—

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11233	2815	1398	—
	Τμῆμα ἐπιτυμβίας στήλης μετ' ἀνθεμίου ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6524	2816	1399	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3247	2817	1399	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 120	2818	1399	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 871	2819	1400	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5015	2820	1401	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1109 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 1005	2820*	1401	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11314	2821	1401	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12454	2822	1401	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8299	2823	1401	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5546	2824	1402	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7036	2825	1402	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3748	2826	1402	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10396	2827	1402	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4700	2828	1403	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2346	2829	1403	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 80	2830	1404	—
	Ἔγγραφον ἀπὸ 22.4.1856 τοῦ Δημάρχου Κυμαίων Γεωργίου Παππᾶ Νικολάου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐκπαιδεύσεως, περὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 2695 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3959	—	1405	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2197	2831	1406	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3934	2832	1407	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4241	2833	1407	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4246	2834	1408	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν(;) IG II 2347	2835	1408	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3923	2836	1408	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8999	2837	1408	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 2967	2838	1409	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 966	2839	1409	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1530	2840	1409	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3897	2841	1409	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 158	2842	1410	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2843	1410	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 378	2844	1410	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 153	2845	1410	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7450	2846	1410	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 936	2847	1411	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 960	2848	1411	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10662	2849	1411	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 715	2850	1411	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II² 13188	2851	1412	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2852	1413	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2377	2853-2854	1414	—

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2855	1415	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Σχοινοῦντος Κορινθίας	2856	1415	—
	Μαρμαρίνη λήκυθος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν(;) IG II² 11802	2857	1415	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3756	2858	1415	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1805	2859	1416	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12847	2860	1417	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2861	1417	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6676	2862	1417	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2863	1418	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II 2700	2864	1418	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9949	2865	1418	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 564	2866	1418	—

Φυλλάδιον 43

Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐνεπίγραφος μολυβδίνη φαρέτρα ἐκ Λαμψάκου	2867	1419	—
	Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον ἐξ Ἤλιδος	2868	1419	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἤλιδος	2869	1420	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1819	2870	1420	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πλαταιῶν IG VII 1679	2871	1421	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πλαταιῶν IG VII 1684	2872	1421	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 12/13	2873	1421	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II² 2852	2874	1422	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1834	2875	1422	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1155	2876	1422	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1169	2877	1422	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3194	2878	1423	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4015	2879	1424	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θηβῶν IG VII 2606	2880	1424	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG III 3527	2881	1424	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II² 5943	2882	1424	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μεγάρων IG VII 50	2883	1424	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2884	1425	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1127	2885	1425	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2312	2886	1425	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG III 1397	2887	1426	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10486	2888	1426	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8076	2889	1426	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8029	2890	1426	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8011	2891	1426	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11554	2892	1426	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 998	2893	1427	—

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5425	2894	1427	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6546	2895	1427	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1116	2896	1427	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11589	2897	1428	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5561	2898	1428	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9923	2899	1428	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3635	2900	1428	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10941	2901	1428	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 69	2902	1429	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 282	2903	1429	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1118	2904	1429	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 33	2905	1430	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6319	2906	1430	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3890 καὶ 3868	2907-2908	1431	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 13003	2909	1432	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 110	2910	1432	—
	Ἐπιγραφὴ μετ' ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 65	2911	1432	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 77	2912	1433	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 74	2913	1434	—
	Συνέχεια τῆς ὕλης, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ νῦν Ἕλληνες εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων	—	1435	—
	Χριστιανικὰ χαράγματα Παρθενῶνος	2914-2968	1435	2914-2968
	Χριστιανικὸν χάραγμα Παρθενῶνος	2969	1439	2968
	Χριστιανικὰ χαράγματα Παρθενῶνος	2970-2992	1439	2970-2992
	Χριστιανικὸν χάραγμα Παρθενῶνος	2993	1441	—
	Λατινικὰ χαράγματα Παρθενῶνος	—	1441	2994 δὶς 2995 δὶς 2996
Ἀντωνῖνος, Ἀρχιμανδρίτης	Ὑπόμνημα περὶ ἀνασκαφῶν, γενομένων ἐν διαστήματι ἐτῶν 1852 - 1856 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Νικόδημος εἰς Ἀθήνας	—	1449	
Λάνδερερ, Ξ.	Περὶ τῆς μελάνης τῶν ἀρχαίων	—	1456	—
»	Περὶ τῆς ὁπλικῆς τῶν ἀρχαίων	—	1457	—

Φυλλάδιον 44

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 626	2994	1459	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 628	2995	1459	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 615	2996	1459	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 623	2997	1459	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 624	2998	1460	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 576	2999	1460	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 575	3000	1460	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 596	3001	1460	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 564	3002	1461	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 606	3003	1461	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 602	3004	1461	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 603	3005	1462	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 569	3006	1462	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 539	3007	1463	—
	Ἀνάγλυφον ἐκ Κέας IG XII 5 580	3008	1463	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Κέας IG XII 5 634	3009	1463	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 610	3010	1464	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 571	3011	1465	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 557	3012	1465	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 556	3013	1465	—
	Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον ἐκ Κέας IG XII 5 590	3014	1466	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Κέας IG XII 5 637	3015	1466	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 607	3016	1466	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 581	3017	1467	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 650	3018	1467	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 614	3019	1467	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 584	3020	1467	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 643	3021	1467	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 552	3022	1467	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 551	3023	1467	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 561	3024	1468	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 555	3025	1468	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 589	3026	1468	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 586	3027	1468	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 546	3028	1468	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 612	3029	1468	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 558	3030	1468	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας	3031	1469	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 591	3032	1469	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 567	3033	1469	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 635	3034	1469	—

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3731	3035	1469	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 13056	3036	1470	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3033	3037	1470	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 1883	3038	1470	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 1879	3039	1470	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 10140	3040	1470	—
	Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον ἐκ Πειραιῶς IG II² 11805	3041	1471	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3042	1471	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2677	3043	1471	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9205	3044	1471	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7594	3045	1472	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3160	3046	1472	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Δομβραίνης IG VII 2354	3047	1472	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Δομβραίνης IG VII 2336	3048	1473	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2309	3049	1473	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2324	3050	1473	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Δομβραίνης IG VII 2349	3051	1473	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2358	3052	1473	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2268	3053	1474	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2263	3054	1474	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2258	3055	1474	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2085	3056	1474	—
	Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον ἐκ Θίσβης IG VII 2343	3057	1475	—
	Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον ἐκ Θίσβης IG VII 2362	3058	1475	—
	Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον ἐκ Θίσβης IG VII 2348	3059	1475	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2311	3060	1475	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2226	3061	1475	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2235	3062	1476	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2321	3063	1476	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2234	3064	1476	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2265	3065	1476	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2290	3066	1476	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2241	3067	1477	—
	Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2123	3068	1477	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2083	3069	1477	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2120	3070	1477	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θηβῶν IG VII 2469a	3071	1477	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θηβῶν IG VII 2555	3072	1478	—
	Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον ἐκ Θηβῶν IG VII 2629	3073	1478	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1843	3074	1478	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2236	3075	1478	—

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2159	3076	1479	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θίσβης IG VII 2249	3077	1479	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 2438 ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1866	3078	1479	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 3898	3079	1479	—
Ρουσόπουλος, Ἀ.	Ἐπιστολὴ ἀπὸ 10.10.1856 πρὸς τὸν Γενικὸν Ἔφορον τῶν Ἀρχαιοτήτων Κ. Σ. Πιττάκην, περὶ τριάκοντα ἐπιγραφῶν καὶ πέντε ἐπιτυμβίων ἀναγλύφων ἐκ Βοιωτίας, ὡς καὶ μιᾶς ἐπιγραφῆς ἐξ Ἀθηνῶν:	—	1480	—
	1. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3047 ἐκ Δομβραίνης IG VII 2354	—	1480	—
	2. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3051 ἐκ Δομβραίνης IG VII 2349	—	1480	—
	3. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3048 ἐκ Δομβραίνης IG VII 2336	—	1480	—
	4. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3049 ἐκ Θίσβης IG VII 2309	—	1480	—
	5. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3050 ἐκ Θίσβης IG VII 2324	—	1480	—
	6. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3052 ἐκ Θίσβης IG VII 2358	—	1480	—
	7. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τοῦ ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου ὑπ' ἀριθ. 3057 ἐκ Θίσβης IG VII 2343	—	1481	—
	8. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τοῦ ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου ὑπ' ἀριθ. 3058 ἐκ Θίσβης IG VII 2362	—	1481	—
	9. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τοῦ ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου ὑπ' ἀριθ. 3059 ἐκ Θίσβης IG VII 2348	—	1481	—
	10. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3060 ἐκ Θίσβης IG VII 2311	—	1481	—
	11. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3061 ἐκ Θίσβης IG VII 2226	—	1481	—
	12. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3062 ἐκ Θίσβης IG VII 2235	—	1481	—
	13. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3053 ἐκ Θίσβης IG VII 2268	—	1482	—
	14. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3077 ἐκ Θίσβης IG VII 2249	—	1482	—
	15. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3063 ἐκ Θίσβης IG VII 2321	—	1482	—
	16. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3064 ἐκ Θίσβης IG VII 2234	—	1482	—

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Ρουσόπουλος, Ἀ.	17. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3065 ἐκ Θίσβης IG VII 2265	—	1482	—
	18. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3066 ἐκ Θίσβης IG VII 2290	—	1482	—
	19. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3067 ἐκ Θίσβης IG VII 2241	—	1482	—
	20. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3054 ἐκ Θίσβης IG VII 2263	—	1482	—
	21. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3055 ἐκ Θίσβης IG VII 2258	—	1483	—
	22. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3075 ἐκ Θίσβης IG VII 2236	—	1483	—
	23. Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1776	—	1483	—
	24. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3076 ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2159	—	1483	—
	25. Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1840	—	1483	—
	26. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3074 ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1843	—	1483	—
	27. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3056 ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2085	—	1483	—
	28. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 2438 καὶ 3078 ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1866	—	1484	—
	29. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τοῦ ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου ὑπ' ἀριθ. 3068 ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2123	—	1484	—
	30. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3069 ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2083	—	1484	—
	31. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3070 ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2120	—	1484	—
	32. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3071 ἐκ Θηβῶν IG VII 2469a	—	1484	—
	33. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3072 ἐκ Θηβῶν IG VII 2555	—	1484	—
	34. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τοῦ ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου ὑπ' ἀριθ. 3073 ἐκ Θηβῶν IG VII 2629	—	1484	—
	35. Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3079 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3898	—	1485	—
	36. Ἐπιγραφὴ ἐκ Θηβῶν IG VII 2670	—	1485	—
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 636	3080	1485	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 3010 ἐκ Κέας IG XII 5 610	3081	1486	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5252	3082	1486	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 413 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 635	3082*	1487	—

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Τμῆμα ἐπιτυμβίας στήλης μετ' ἀναγλύφου ἀετώματος ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12655	3083	1487	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1117	3084	1487	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3085	1487	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5397	3086	1487	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	3087-3088	1488	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1051	3089	1488	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3090	1489	
	Ἐπιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6963	3091	1490	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7035	3092	1491	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν (;)	3093	1491	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9942	3094	1491	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12412	3095	1491	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν(;) IG II² 11188	3096	1491	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4000	3097	1491	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6156	3098	1491	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11268	3099	1492	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10766	3100	1492	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11323	3101	1492	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θήρας IG XII 3 1033	3102	1492	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 2127	3103	1492	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1135	3104	1493	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 534	3105	1494	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8999	3106	1494	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12989/90	3107	1494	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6473	3108	1495	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4905	3109	1495	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5328	3110	1495	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	3111	1495	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3532	3112	1496	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1236	3113	1496	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 643	3114	1497	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 787	3115	1498	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10429	3116	1498	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1430	3117	1499	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	3118-3120	1499	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5345	3121	1500	—
»	Περὶ τῆς Κωπαΐδος λίμνης καί τινων παρακειμένων ἀρχαίων πόλεων	—	1500	—
»	Περὶ τοῦ τίνι τρόπῳ ἐν καιρῷ πολυομβρίας (ἂν ἡ λίμνη πάλιν ἐπαυξηθῇ, ἐμφραχθέντων τῶν τε φυσικῶν μυχῶν καὶ τοῦ σχιστοῦ ρείθρου, ὃ ὁ Κράτης ἀνεκάθαρε) δύναται ἡ λίμνη αὕτη ὅλως νὰ ἐκ-			

	λείψῃ, καὶ τὰ ὕδατα ἀπολύτως νὰ ἐξέρχωνται	—	1502	—

1857

Φυλλάδιον 45

Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II^2 1627	3122	1503	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II^2 1622	3123	1516	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II^2 1632	3124	1532	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 4243	3125	1543	—
	Ἐπιτύμβιος κιονίσκος ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 7819	3126	1544	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 9403	3127	1544	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 3216	3128	1544	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 959	3129	1544	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 5400	3130	1545	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 9957	3131	1545	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 10523	3132	1545	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 11346	3133	1545	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 8207	3134	1546	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 9570	3135	1546	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 5312	3136	1546	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 3899	3137	1546	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 268	3138	1546	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II^2 1362	3139	1547	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 3420	3140	1549	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 1815	3141	1549	—
Λάνδερερ, Ξ.	Περὶ τοῦ ὕδατος τῆς Ἀρτέμιδος πλησίον τῆς Ἐλευσῖνος	—	1549	—
»	Λουτρὰ τῆς Ἀρτέμιδος	—	1550	—
»	Κρήνη εἰς Δωδώνην	—	1550	—

Φυλλάδιον 46

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐκ Καλύμνου	3142	1551	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7114	3143	1551	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 1629	3144	1552	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 1611	3145	1574	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 1607	3146	1580	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 992	3147	1586	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Καλύμνου	3148	1587	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 13104/5	3149	1588	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6157	3150	1588	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 352	3151	1588	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2554	3152	1590	—
	Ἐπιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7777	3153	1590	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11244	3154	1590	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 604	3155	1590	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 572	3156	1591	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 641	3157	1591	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 644	3158	1591	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 600	3159	1592	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Κέας IG XII 5 563	3160	1592	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2194	3161	1593	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Καρύστου IG XII 9 43	3162	1595	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Σπάρτης IG V 1 210	3163	1595	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Σπάρτης IG V 1 211	3164	1597	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Σπάρτης IG V I 212	3165	1598	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 361	3166	1600	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5514	3167	1601	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8147	3168	1601	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2435	3169	1601	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3910	3170	1602	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9292	3171	1602	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Θήρας IG XII 3 926	3172	1602	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8552	3173	1602	—

Φυλλάδιον 47

Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 324a	3174	1603	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 1613	3175	1604	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 1604	3176	1614	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 1614	3177	1620	—

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 1631	3178	1628	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1605	3179	1635	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 860	3180	1636	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 2750 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 862	3180*	1637	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7596	3181	1637	—
	Τμῆμα ἀναθηματικοῦ ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4786	3182	1637	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10861	3183	1638	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6517	3184	1638	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7244	3185	1639	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5840	3186	1639	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10540	3187	1639	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5632	3188	1639	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10397	3189	1639	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12328	3190	1640	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7530	3191	1640	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7939	3192	1640	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10365	3193	1640	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12976	3194	1640	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 13035	3195	1641	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 13038	3195*	1641	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9727	3196	1641	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 968	3197	1641	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 56	3198	1642	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1001	3199	1642	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2098	3200	1642	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3899	3201	1643	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2107	3202	1644	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2163	3203	1645	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2148	3204	1646	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2123	3205	1647	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Αἰγίου	3206	1648	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 639	3207	1648	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 613	3208	1648	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 640	3209	1649	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 596	3210	1649	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 559	3211	1649	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 632	3212	1649	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5735	3213	1650	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3023	3214	1650	—

Η

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΤΗΣ

ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

1837-1860

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΑΚΑΜΑΤΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΟΥ Π. ΠΙΤΤΑΚΗ

ΠΡΩΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

ΑΝΑΤΥΠΩΘΗΚΕ

ΦΩΤΟΜΗΧΑΝΙΚΑ

ΤΟ 1990

ΕΚΑΤΟΝ ΠΕΝΗΝΤΑ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΙΔΡΥΘΗΚΕ

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ISSN 1105-0942

Τύποις Ε. Μπουλούκου-Α. Λογοθέτη, Ἀθῆναι